Q

Q, q [kū] [кю] n ім, pl Q's, q's 17-а літера англійської абетки.

qua [kwei] [квей] adv присл як (хтось, щось).

quack₁ [kwak] [квек] n ім 1. крякання 2. кахкання (качок); v д крякати, кахкати (про качок).

quack₂ [kwak] [квек] n ім 1. знахар, шарлатан; adj прикм шарлатанський: quack doctor лікар-шарлатан; quack remedy знахарські ліки

quackery [kwak'ərē] [квекэрі] n ім, pl мн

✓

-eries знáхарство; шарлатáнство.

quack ish [kwak'ish][кувéкиш] adj прикм знáхарський; шарлатáнський.

quad [kwod][кувóд] n ім 1. скор розм big quadrangle 2. скор big quadrat 3. розм скор big quadruplet четверня́ (коней).

Quad ra ges i ma [kwod'rəjes'əmə][кувóд-рəджéсəмə] n ім 1. перша неділя Великого пóсту 2. Великий піст

quad ra ges i mal [kwod'rəjes'məl][кувóд-рəджéсəмəл] adj прикм 1. сорокадéнний (про Великий піст) 2. великопісний.

quad ran gle [kwod'ran'gəl][кувóдрéн-гəл] n ім 1. чотирикýтник 2. чотирикýтне подвір'я.

quad ran gu lar [kwodran'gulər][кувод-рéн'гюлəр] adj прикм чотирикýтний.

quad rant [kwod'rənt][кувóдрəнт] n ім 1. квадрáнт; чверть крýга; сéктор 90° 2. астр квадрáнт 3. мор рýмовий сéктор.

quad rat [kwod'rət][кувóдрəт] n ім друк шпáція.

quad rate [kwod'rit][кувóдрит] adj прикм квадрáтний, чотирикýтний; n ім 1. квадрáт 2. квадрáтна кістка (анат); v д [kwod'rāt][кувóдрейт] -rated, -rating 1. робити квадрáтним 2. узгóджуватися (with, to).

quad rat ic [kwodrat'ik] [кьводрéтик] adj прм мат квадрáтний, квадратúчний: quadratic equation квадрáтне рівня́ння / рівня́ння дру́гого стéпеня.

quadratic equation квадрáтне рівня́ння / рівня́ння дру́гого стéпеня.

quad rat ics [kwodrat'iks] [кьводрéтикс] n pl ім мн як sing од мат гáлузь алгéбри про рівня́ння.

quad ra ture [kwod'rəchür / kwod'rəchər] [кьвóдрəчур / кьвóдрəчəр] n ім мат квадратýра.

quad ren ni al [kwodren'iəl] [кьводрéниəл] adj прм 1. що трива́є чоти́ри рóки 2. що відбува́ється раз у чоти́ри рóки; quadrennial election ви́бори, що відбува́ються кóжні чоти́ри рóки.

quad ric [kwod'rik] [кьвóдрик] adj прм мат дру́гого стéпеня.

quad ri lat er al [kwod'rəlat'ərəl] [кьвóд-рəлéтəрəл] adj прм чотирибі́чний, чотиристорóнній; n ім чотирикýтник.

qua drille [kwədril'] [кьвəдрíл] n ім кадрíль.

quad ril lion [kwodril'yən] [кьвóдрилліəн] n ім мат квадрильйóн (1,000 000 000 000 000).

quad ri no mi al [kwod'rənō'miəl] [кьвóдрə-

нóумиəл] adj прм мат чотиричле́нний; n ім мат чотиричле́нне рівня́ння, наприклад, $a^2-ab+4a-b^2$.

quad ri par tite [kwod'rəpär'tīt][кувóдрə-пáртайт] adj прм 1. чотиристоро́нній 2. bot чотирипелюстко́вий.

quad ri syl lab ic [kwod'rəsəlab'ik][кувóдрə-сəлéбик] adj прм грам чотирискладо́вий.

quad ri va lence [kwod'rəvā'ləns][кувóдрəвéйлəнс] n ім чотиривале́нтність (хем).

quad ri va lent [kwod'rəvā'lənt][кувóдрə-вéйлəнт] adj прм хем чотиривале́нтний.

quad roon [kwodrūn'][кувoдру́н] n ім антр квартеро́н/ка.

quad ru ped [kwod'rŭped][кувóдрупəд] n ім чотирино́га тварина; adj прм чотирино́гий.

quad ru ple [kwod'rŭpəl / kwodrū'pəl][кувóдрупəл / кувoдру́пəл] n ім кількість збільшена в чотири рази; adj прм 1. четверни́й 2. в чотири рази більший 3. що складається з чотирьох частин 4. чотиристоро́нній 5. чотириразо́вий, чотирикра́тний; v д -pled, -pling збільшувати в чотири рази; почетверя́ти.

quad ru plet [kwod'rŭplit][кувóдруплит] або [kwodrū'plit][кувoдру́плит] n ім один із четверня́т; n pl ім мн quad-

ruplets четвернята.

quad ru plets [kwodrü'plits] [kwod'rü-plits] [kyвoдрýплiц / kyвóдрyплiц] n pl ім мн четвернята.

quad ru pli cate [kwodrü'pləkit] [kyвoдрýплəкит] n ім 1. in quadruplicate в чотирьох примірниках 2. pl мн чотири однакові примірники; adj прм в чотири рази більший; v д [kwodrü'pləkāt] [kyвoдрýплəкейт] -cated, -cating 1. множити на чотири 2. почетверяти; робити, видавати в чотирьох примірниках.

quad ru pli ca tion [kwodrü'pləkā'shən] [kyвoдрýплəкéйшəн] n ім помноження; умноження; збільшення вчетверо більше / в чотири рази.

quaes tor [kwes'tər / kwēs'tər] [kyвéстəр / kyвíстəр] n ім іст квестор.

quaestor ship [kwes'tərship / kwēs'tərship] [kyвéстəршип / kyвíстəршип] n ім 1. посада квестора (іст) 2. канцелярія завідуючого касою / оплатами.

quaff [kwäf / kwaf / kwof] [kyвáф / kyвéф / kyвóф] v д випити (за) одним духом / пити великими ковтками.

quag ga [kwag'ə] [kyвéгə] n ім зоо квагга, (південно-африканська винищена тварина)

quaggy [kwag'ē] [kyвéгi] mex [kwog'ē] [kyвóгi] adj прм -gier, -giest багнистий,

грузький; болотистий.

quagmire [kwag'mīr' | kwog'mīr'] [куèгмайр | куòгмайр] n ім 1. болото, трясовина, драговина 2. скрутне становище: to be in a quagmire мати великий клопіт.

quail₁ [kwāl] [куѐйл] n ім, pl мн quails й збірне quail перепел.

quail₂ [kwāl] [куѐйл] v д 1. злякатися, перелякатися, наляка́тися 2. затремтіти; боятися; my heart quailed в моєму серці забракло відваги, моє серце стрепенулось; The slave quailed at his master's look. Невільник затремтів від погляду хазяїна. Погляд хазяїна залякав невільника. to quail at smth задрижати від чогось.

quaint [kwānt] [куѐйнт] adj прм 1. незвичайний, дивний, химерний 2. чудернацький, але привабливий 3. особливий; цікавий; оригінальний; Old photographs seem quaint to us today. Сьогодні, давні фотографії видаються нам віджилими/незвичайними.

quaintness [kwānt'nis] [куѐйнтнис] n ім 1. особливість 2. химерність 3. пережиток; своєрідність.

quake [kwāk] [куѐйк] n ім 1. дрижання, тремтіння, дрож 2. землетрус, обвал; v д quaked, quaking дрижати,

тремтіти, трусітися: to quake with cold дрижати від холоду.

Quak er [kwāk'ər] [куейкэр] n ім квакер, член релігійної секти.

Quak er ess [kwāk'əris] [куейкэрис] n ім квакериня, член релігійної секти.

Quak er ism [kwāk'ərizəm] [куейкэризэм] n ім (про релігійну секту) квакерство.

quak er ish [kwāk'ərish] [куейкэриш] adj прм (про релігійну секту) квакерський.

quaking grass бот трясучка

quak y [kwāk'ē] [куейкі] adj прм тремтячий; що трясеться: I felt quaky мені тряслися ноги, я тремтів.

qual i fi ca tion [kwol'əfəkā'shən] [куволэфэкейшэн] n ім 1. кваліфікація 2. придатність 3. особлива властивість 4. обмеження 5. застереження: The statement was made without any qualification Заяву (твердження) оголосили без жодного застереження. 6. визначення, характеристика (діяльности, поглядів, тощо) 7. компетенція; придатність, здатність; здібність 8. титул; правна підстава.

qual i fied [kwol'əfīd] [куволэфайд] adj прм 1. дипломний 2. кваліфікований 3. придатний; підхожий: qualified for a post кваліфікований, придатний на

становище 4. уповноважений 5. зумовлений, обумовлений застереженням.

qual i fier [kwol'əfī'ər] [кwóлəфайəр] n ім 1. застереження 2. умова; властивість, особливість; характерна риса: he was a qualifier for the competition він мав всі дані для конкурсу, змагання 3. грам означення.

qual i fy [kwol'əfī] [кwóлəфай] v q. -fied, -fying 1. ставати/бути правомочним, бути кваліфікованим, компетентним, спроможним, достатнім; it qualifies him for this job це кваліфікує його для такої роботи / він компетентний / правомочний для такої роботи 2. визначати, кваліфікувати; годитися, бути придатним; виявлятися; can you qualify for the Boy Scouts? чи ви придатні для "Пласту"? 3. обмежувати 4. видозмінювати; ослабляти, пом'якшувати 5. спромогтися; здобутися; діставати; добувати: to qualify as a doctor діставати диплом лікаря 6. грам визначати.

qual i fy ing [kwol'əfī'iŋ] [кwóлəфайинґ], adj прн кваліфікаційний, компетентний; правомочний: qualifying examination екзамен на одержання якоїсь кваліфікації.

qual i ta tive [kwol'ətā'tiv] [кwóлəтейтив] adj прн якісний.

quality [kwol'ətē] [кувóлəті] n ім, pl мн -ties 1. якість, сорт, гатунок; of good quality високосортний 2. властивість, особливість; характерна риса; to give a taste of one's quality показати себе / показати свої здібності 3. позитивна риса, ознака теж висока якість; she has many fine qualities в неї високі достоїнства (духові) 4. нахил, схильність; характер, натура; a man's quality характер / натура людини / людська натура; in the quality of... (працювати) лікарем, шофером, співаком... 5. придатність; відповідність; достоїнства; висока якість; вищість; Look for quality rather than quantity. Шукайте за якістю, аніж за кількістю. 6. тембр голосу.

qualm [kwäm / kwälm] [кувáм / кувáлм] n ім 1. приступ млості, нудоти 2. приступ малодушности або розгублености: he tried the test with some qualms він випробовував / перевіряв дослідження з побоюванням / з сумнівом у своїй правоті 3. неспокій, непокоєння; тривога: qualms of conscience докори сумління.

qualmish [kwäm'ish / kwäl'mish] [кувáміш / кувáлміш] adj прм: у вислові: to be qualmish почувати приступ нудоти теж почувати докори сумління.

quan da ry [kwon'dərē/kwon'drē][кyвóндəрі/кyвóндрі] n ім, pl мн -ries скрутне становище; клопіт; утруднення; непевність; клопіткі обставини; to be in a quandary бути в скруті/в клопоті, не знати як рішитись, що зробити.

quan ti ta tive [kwon'tətā'tiv][кyвóнтəтейтив] adj прм кількісний.

quan ti ty [kwon'tətē][кyвóнтəті] n ім, pl мн - ties 1. кількість; розмір; negligible quantity незначна кількість, величина, якою можна знехтувати тж людина, на яку не зважають 2. мат величина; unknown quantity 1) невідоме 2) людина, про яку нічого не відомо 3) дія, яку неможливо передбачати; incommensurable quantities несумісні величини 3. велика кількість; a quantity of безліч; in quantities у великій кількості 4. фон довгота звука 5. муз довгота ноти 6. ком quantity price оптова/гуртова ціна

quan tum [kwon'təm][кyвóнтəм] n ім, pl мн -ta [-tə][-тə] 1. кількість, сума 2. частина, частка 3. фіз квант.

quantum theory квантова теорія.

quar an tine [kwor'əntēn][кyвóрəнтін] n ім 1. карантена 2. гор, іст сорокаденний період; v д -tined, -tining 1. піддавати карантені 2. відокремлювати, відділяти.

quar rel₁ [kwor'əl] [кwóрэл] v q. -reled/-relled, -reling/-relling 1. свари́тися (з ким — with); свари́тися (через щось — about, for) 2. посперечатися, посперечатися 3. поскаржитися, пожалітися; to quarrel with smb поскаржитися на когось; never quarrel with your bread and butter гляді, з кого живеш або не роби собі на зло/злість 4. розкритикувати (with smb — когось); робити докори, закиди, дорікати (with smb — комусь); n ім 1. сварка, лайка; чвари, спір, суперечка; привід для ворожнечі; it takes two to make a quarrel для сварки конечна пара; to espouse another's quarrel заступатися за когось; to seek/to pick a quarrel with шукати привід для сварки з...; to make up a quarrel помиритися/перестати ворогувати; to find quarrel in a straw бути причепливим; she has no quarrel against him вона не має що закинути йому 2. розбрат, незгода, незлагода.

quar rel [kwor'əl] [кwóрэл] n₂ ім стріла самостріла 2. шибка форми ромба 3. долото каменяра.

quar rel some [kwor'əlsəm] [кwóрэлсэм] adj прк сварливий; причепливий; забіякуватий

quar ry₁ [kwor'ē] [кwóрі] n ім, pl мн -ries каменоло́м; v q. -ried, -rying видобувати

камінь (із каменолому).

quarry₂ [kwor'ē] [куворі] n ім, pl мн -ries 1. здобич, зацькований звір 2. намічена жертва; здобич, добича; to become the quarry of впасти жертвою.

quart [kwort] [куворт] n ім кварта (=1.14 літра або 2 пінти); посудина на одну кварту.

quartan [kwor'tən] [кувортэн] adj прм що повторяється щочетвертий день / що повторяється через кожні чотири дні; n ім мед quartan ague / quartan fever переміжна пропасниця з приступами через кожні три дні.

quarter [kwor'tər] [кувортэр] n ім 1. чверть, четверта частина: a bad quarter of an hour прикрі хвилини; a quarter longer, heavier на одну чверть довший, тяжчий; a quarter (of a) mile чверть милі; quarter the price / a quarter (of) the price за чверть ціни; to divide into quarters розділити на чотири частини; the bottle was a quarter full одна чверть пляшки була повна 2. ам 25 центів або чверть доляра 3. чверть (тварини) 4. pl мн, (про середньовіччя), кінцівки (четвертованого) засудженого 5. pl мн (hind) quarters зад (коня) 6. (про час): a quarter to one / ам a quarter of one без чверті година 7. квартал (року); шк чверть

8. (житлові участки): residential quarter квартал житлових будинків 9. біг на чверть милі 10. мор чверть румба: from what quarter does the wind blow? звідки вітер віє? 11. (про тушу): fore quarter лопатка; hind quarter задня частина 12. чверть (міра): 1) сипкі речовини = 290.9 л, ам 281.8 л 2) ваги = 12.7 кг, ам 11.34 кг 3) довжина = 22.86 см 13. юр quarter sessions виїзний суд 14. фаза (місяця) 15. сторона (світу): from every quarter з усіх боків; from no quarter ні звідки / ні з жодного боку; we learned from the highest quarters ми довідалися з авторитетних джерел; the wind blew from all four quarters at once вітер одночасно дув з усіх боків 16. помешкання, ква(р)тира, pl мн quarters; to take up quarters проживати в будинку / поселитися; v q 1. ділити (на чотири рівні частини) 2. іст четвертувати 3. (про військо): розквартировувати / ставити на ква(р)тиру 4. (про мисливську собаку): to quarter the ground ганяти в усіх напрямках 5. (про візника) давати дорогу / звертати, щоб роз'їхатися.

quarter day день, що починає квартал року (час платежу).

quar ter deck [kwor'tərdek] [кво́ртэрдек]

n im мор шканці; вот.

quar tered [kwor'tərd] [кyбóртэрд] adj прм 1. чотирикімнатний 2. чотиримісний 3. чотирипільний 4. поділений на чотири рівні частини.

quar ter ly [kwor'tərlē] [кyбóртэрлі] n im, (pl мн -lies) журнал, що виходить раз на три місяці; adj прм тримісячний, квартальний; adv присл раз на три місяці.

quar ter mas ter [kwor'tərmas'tər / kwor'tərmäs'tər] [кyбóртэрмéстэр / кyбóртэрмáстэр] n im 1. (військ) ква(р)тирмайстер, інтендант, начальник (господарського) постачання 2. мор старшина-рульовий.

quar tern [kwor'tərn] [кyбóртэрн] n im 1. чверть, четверта частина 2. чверть пінти

quarter note чверть ноти.

quar tet / quar tette [kwortet'] [кyбортéт] n im муз квартет.

quar to [kwor'tō] [кyбóртóу] n im, pl мн -tos чверть аркуша; adj прм чвертковий.

quartz [kworts] [кyбóрц] n im мін кварц.

quartz ite [kworts'īt] [кyбóрцайт] n im мін кварцит.

quash [kwosh] [кyбóш] v g 1. юр анулювати, скасовувати: the judge quashed the charges суддя анулював обвинувачення

2. придушувати: quash a revolt придушити, задушити бунт.

quasi [kwā'sī | kwā'zī | kwä'si | kwä'zi] [кувéйсай | кувéйзай | кувáси | кувáзи] adj прм несправжній; удаваний; уявний; quasi humor нещирий / удаваний гумор; adv прсл неначе, нібито, немовби, майже.

Quasimodo [kwä'zimō'dō] [кувáзимóудоу] n ім рел Хомина неділя.

Quaternary [kwətûr'nərē] [кувэтúрнэрі] n ім геол четвертинний період, четвертинна система; adj прм геол четвертинний.

quatrain [kwot'rān] [кувóтрейн] n ім прос чотиривірш, катрен.

quatrefoil [kat'ərfoil' | kat'rəfoil'] [кéтэрфóил | кéтрэфóил] n ім 1. арх чотирилистна дільба готицького вікна 2. чотирипелюсткова, чотирипала квітка.

quaver [kwā'vər] [кувéйвэр] v д 1. дрижати, тремтіти, вібрувати 2. говорити тремтячим голосом; the old man's voice quavered голос старика дрижав 3. щебетати; n ім 1. тремтіння (в голосі) 2. трель 3. муз восьма (нота).

quavery [kwā'vərē] [кувéйвэрі] adj прм тремтячий.

quay [kē] [ki] n ім n ім мол, причал, набережна (для причалювання суден).

quean [kwēn] [кувін] n ім 1. розпусниця 2. рзм дівуля.

quea si ly [kwē'zilē] [кувізилі] adv прсл 1. нудотно 2. млосно 3. вередливо.

quea si ness [kwē'zinis] [кувізиніс] n ім 1. нудотність; нудність 2. розлад

quea sy [kwē'zē] [кувізі] adj прк -sier, -siest 1. (про шлунок) слабкий, вразливий 2. (про страву) нудотний 3. що почуває нудоту, що нездужає: I am queasy мене нудить, в мене нудота; to feel queasy відчувати нудоту 4. (про совість, сумління): надмірно чутливий, вразливий.

queen [kwēn] [кувін] n ім 1. королева 2. (про бджоли) матка 3. дама серця 4. (в картах) дама, краля: queen of hearts червова дама 5. (шах) ферзь 6. дружина короля: she was queen to Edward III вона була дружиною короля Едварда III 7. (про першість і красу) краля: the rose, queen of flowers троянда, краля квітів; v g 1. робити королевою 2. бути королевою, правити (over), царювати 3. (шах) проводити (пішака) / проходити в ферзі.

queen consort дружина короля-владаря.

queen dowager вдова по королі, королева-вдова.

queen ly [kwēn'lē] [кувінлі] adj прк -lier, -liest притаманний королеві.

queen mother удовиця померлого короля, і мати короля-володільця або королеви-володільниці.

queen post буд кроквяна ферма.

queer [kwēr] [кувір] adj прм 1. дивний; чудний/чудакуватий/чудернацький; ексцентричний; that was a queer remark це було дивне зауваження; рзм a queer customer дивак, чудак; queer in the head рзм з дуриною/придуркуватий/чудакуватий/якому однієї клепки (в голові) бракує 2. що нездужає або почуває запаморочення 3. сумнівний; підозрілий: there is something queer about him з ним щось негаразд/в ньому є щось дивне/підозріле 4. не зовсім здоровий: to feel queer 1) відчувати головокружіння/мати запаморочення 2) погано себе почувати; I felt queer 1) мені закрутилося в голові 2) мені недобре/мені млосно/мене б'ють млості; v q слн псувати; нищити

queerness [kwēr'nis] [кувірніс] n ім дивацтво, чудацтво, чудакуватість.

quell [kwel] [кувел] v q 1. придушувати, загашувати; знищувати; здушити, подавити, здавити; to quell a riot здушити, здавити бунт/заколот 2. (про почуття) загашувати; quell one's

fears вгамо́вувати страх.

quench [kwench] [кувенч] v q 1. гасити: water quenched the fire вода́ гасить вогонь, пожежу 2. заспокоювати: quench a thirst заспокоювати спрагу 3. гартувати (сталь) 4. вгамовувати (бажання, почуття).

quench er [kwench'ər] [кувенчэр] n ім 1. гаситель 2. заспокоювач 3. охолоджувач.

quench less [kwench'lis] [кувенчлис] adj прм невгасимий, невгамовний.

quer cit ron [kwer'sitrən] [куверситрэн] n 1. бот ам дуб бархатистий 2. кора дуба бархатистого 3. кверцитрон (жовтий барвник).

quern [kwern] [кувйрн] n ім ручний млинок, жорна; pepper quern млинок для перцю.

quer u lous [kwer'ələs / kwer'ūləs] [куверулис / куверюлис] adj прм постійно невдоволений; буркотливий; сварливий; дразливий

quer u lous ness [kwer'ələsnis / kwer'ūləsnis] [куверулэснис / куверюлэснис] n ім 1. постійне нарікання 2. сварливість; буркотливість, буркотіння.

query [kwēr'ē] [кувірі] n ім, pl мн -ries 1. запитання, питання: now query... але питання, чи... / (ось,) насувається питання... 2. знак питання; v q -ried,

-rying 1. запитувати; довідуватися (if, whether) 2. висловлювати сумнів, піддавати сумніву 3. ставити знак питання.

quest [kwest] [кувéст] n ім 1. шукання, розшук; розвідування; in quest of шукаючи (чогось) 2. розшукуваний предмет; in quest of smb, of smth шукаючи / в шуканні кого́, чого́ 3. від'їзд лицаря на шукання пригод (у лицарських романах); v д 1. шукати, розшукувати 2. (про собак) шукати дичину 3. (про тварин) шукати їжу.

question [kwes'chən] [кувéсчэн] n ім 1. запитання, питання; грам oblique / indirect question підрядне речення; to put a question to smb задати / поставити питання кому 2. сумнів; застереження; there is no question but that... не підлягає сумніву, що...; beyond question безсумнівно; to call in question ставити під сумнів, заперечувати, вимагати доказів; to make no question of не сумніватися, цілком припускати 3. проблема; справа; питання; nice question делікатне питання; the question is справа в тому, (що)...; that is not the question справа не в тому; this is out of the question про це не може бути й мови; it is merely a question of time

це вже тільки питання часу; to come into question підлягати обговоренню; to go into the question зайнятися питанням; to put the question ставити на голосування; the person in question людина, про котру мова; the question is whether йдеться про те, що...; (на зборах) question! до речі! до теми! ~ v 1. ставити запитання, питати, запитувати 2. допитувати 3. досліджувати (явища, факти) 4. піддавати сумніву, сумніватися, ставити під знак питання; it cannot be questioned це не підлягає сумніву / в цьому немає сумніву; I question the truth of his story. В мене сумнів щодо його слів.

ques tion a ble [kwes'chənəbəl] [кувéсчэнэбэл] adj прм 1. сумнівний 2. підозрілий 3. що має погану репутацію 4. (про питання) спірний.

question mark знак питання.

ques tion naire [kwes'chənār'] [кувéсчэнайр] n ім 1. анкета, опитний лист 2. наук. питальник.

quet zal [ketsäl'] [кетсáл] n ім 1. орн квесаль (птах Центральної Америки) 2. квесаль, (грошова одиниця Гватемалі).

queue [kū] [кю] n ім 1. коса (волосся), кіска 2. черга (людей): to stand in a queue стояти / чекати в черзі; ~ v queued, queuing 1. заплітати (в) косу /

кіску 2. стояти/чекати в черзі/ставати в чергу.

quibble [kwib'əl][кyвiбəл] n ім 1. гра слів, каламбур 2. софізм, виверт; v д. -bled, -bling 1. грати словами (зст) 2. ухилятися від суті питання, ухилятися від прямої відповіді за допомогою софізму.

quibbler [kwib'lər][кyвiблəр] n ім крутій.

quick [kwik][кyвiк] adj прм 1. швидкий; жвавий; моторний; quick of foot 1) хижий 2. карт швидкий, впевнений; a quick luncheon полуденок похапцем; ам a quick fire швидкий вогонь; a quick one чарка горілки (випита) похапцем; a quick march (військ) 1) форсований марш 2) швидкий крок; to be quick поспішати; do be quick! поспішайте; in quick succession (військ) прямо один за одним; quick to take offence швидкообразливий 2. кмітливий, тямущий; винахідливий; розторопний; розважливий; quick wits бистрота, прудкість, проникливість, гострість ума; to have quick wit бути гострим/бути щасливо дотепним 3. (про зір, слух, розум): гострий, пронизливий (зір, погляд, розум); пронизливий (голос); вигострений (слух) 4. (про людину) запальний, поривчастий; гарячий 5. уривчастий; adv

√ прсл скóро, швúдко: as quick as you can щодýху, якнайшвúдше; please, come quick ідíть швúдше, прошý; n ік 1. (у вислові) the quick and the dead (pl мн, збірн.) живí й мéртві 2. >живé м'ясо<, чутлúве мíсце: to cut / to sting to the quick дійняти до живóго, допектú; to the quick до сáмих кісточóк; int вк now then, quick! мерщíй! хýтко!

quicken₁ [kwik'ən] [квúкэн] v gr 1. пожвáвлювати(ся); оживлятися(ся); оживáти; quicken your pace ступáти швúдше / іти швидкóю ходóю / ступóю; He quickened the hot ashes into flames. Він зрýшив недóгарки й оживúв пóлум'я 2. починáти відчувáти рух плодá (при вагітності) 3. стимулювáти, збуджувáти: Reading adventure stories quickened his imagination. Читáючи пригóдницькі оповідáння, він збýджував свою уяву 4. розпалювати 5. прискóрювати(ся): her pulse quickened її пульс почастішав.

quicken₂ [kwik'ən] [квúкэн] n ік бот горобúна звичáйна.

quick-freeze [kwik'frēz'] [кувúкфрíз] v gr -froze, -frozen, -freezing 1. швúдко заморóжувати (продукти) 2. швúдко замерзáти (про продукти).

quick ie [kwik'i][kyвíkи] n ім сл халтура; недоброякісна й поспіхом виготовлена продукція (літературна, театральна, кіно).

quick lime [kwik'līm'][kyвíклайм] n ім негашене вапно.

quick ly [kwik'lē][kyвíклі] adv прм швидко, хутко; негайно; скоро.

quick sand [kwik'sand'][kyвíксенд] n ім сипучий пісок; пливун.

quick set [kwik'set'][kyвíксет] n ім 1. живець (особливо глоду) 2. живопліт.

quick sil ver [kwik'sil'vər][kyвíксілвэр] n ім ртуть, живе срібло; to have quick-silver in one's veins бути дуже жвавим, рухливим.

quick step [kwik'step'][kyвíкстеп] n ім 1. військ швидка хода 2. швидкий фокстрот.

quick tem pered [kwik'tem'pərd][квік тéмпэрд] adj прм запальний, гарячий; дратливий.

quick-wit ted [kwik'wit'id][kyвíкуітид] adj прм винахідливий; дотепний; проникливий; гострий.

quid₁ [kwid][kyвíд] n ім кусок (пресованого) тютюну для жування.

quid₂ [kwid][kyвíд] n ім, pl мн quid сл соверен або фунт стерлінг.

quid nunc [kwid'nuŋk'][квіднáн'к] n ім плетун.

quid pro quo [kwid'prō kwō'][квідпрóуквóу] лат 1. послуга за послугу 2. непорозуміння, що ґрунтується на прийнятті однієї речі за іншу.

qui es cence [kwī es'əns][квайéсэнс] n ім спокій; тиша; непорушність.

qui es cent [kwī es'ənt][квайéсэнт] adj прм спокійний; тихий; непорушний.

qui et [kwī'ət][квáйэт] adj прм 1. спокійний; тихий; безшумний; нечутний; a quiet river спокійна ріка; to become quiet заспокоїтися; keep quiet не шуміть; quiet footsteps тихі кроки, тиха хода 2. затишний; a quiet room затишна кімната 3. скромний; спокійний; a quiet wedding скромне весілля; a quiet dinner party інтимний обід 4. мирний, спокійний; лагідний; скромний; a quiet mind мирний/спокійний настрій; quiet manners скромні/лагідні манери 5. неяскравий, лагідний; неразючий; quiet colors лагідні, спокійні, м'які кольори 6. таємний; прихований; відлюдний 7. тихий; заспокійливий; to keep smb quiet заспокоювати кого (дитину) 8. таємний, секретний; to keep smb quiet зберігати таємницю/тримати в таємниці; ◊ q із а-

✓

спокоювати : the mother quieted her child мати заспокоювала свою дитину 2. утишатися, втихомирюватися; вщухати : the wind quieted down вітер ущух ; n im (німа) тиша ; спокій ; мир ; on the quiet 1) нишком, таємно, під твердим секретом 2) у тиші ; adv прсл спокійно ; тихо ; нишком.

qui e tude [kwī'ətüd / kwī'ətūd] [кувайэтюд / кувайэтюд] n im спокій ; мир ; тиша.

qui et ly [kwī'ətlē] [кувайэтлі] adv прсл спокійно ; тихо ; нишком

qui et ness [kwī'ətnis] [кувайэтніс] n im спокій ; тиша.

qui e tus [kwīē'təs] [кувайітэс] n im кінець (чому) : the militia gave the riot its quietus міліція завела / зробила порядок з бунтом / заколотом.

quill [kwil] [квил] n im 1. перо 1) пташине 2) перо для писання 2. стебло пташиного пера 3. пірце (для мандоліни) 4. голка (дикобраза = porcupine) 5. зубочистка (із стебла пташиного пера).

quilt [kwilt] [кувілт] n im 1. строчена / рзм стебнована ковдра 2. (про ліжко) покривало ; v д 1. підбивати ватою 2. строчити.

✓

quilt ing [kwil'tiŋ] [кувілтин̃] n ім 1. строчка 2. піке́ (тканина); стро́чена тканина.
quince [kwins] [кувінс] n ім бот айва́.
quin cen te nar y [kwin'senten'ərē] [кувін-сентéнəрі] n ім 500-річний ювілей / 500-річчя.
quin in n ім гл quinine.
qui nine [kwī'nīn] [кувáйнайн] n ім хінін.
Quin qua ges i ma [kwiŋ'kwəjes'əmə] [кувін̃кувəджéсəмə] n ім рел запусна́ неділя.
quin quen ni al [kwiŋkwen'iəl] [кувін̃кувéниəл] adj прк п'ятирічний, по-вто́рюваний через кожних п'ять ро́ків.
quin que reme [kwiŋ'kwərēm] [кувінкувəрім] n ім мор галéра/гале́ра з п'ятиярусними веслами.
quin sy [kwin'zē] [кувінзі] n ім мед гнилий тонзиліт, ангі́на.
quint [kwint] [кувінт] n ім рзм гл quintuplet.
quin tal [kwin'təl] [кувінтəл] n ім квінтáл (англ. = 50.8 кг; ам. = 45.36 кг); це́нтнер (= 100 кг).
quin tes sence [kwintes'əns] [кувінтéсəнс] n ім квінтесе́нція.
quin tes sen tial [kwin'təsen'shəl] [кувінтəсéншəл] adj прк що є квінтесе́нцією.

quin tet / quin tette [kwintet'] [кувінтéт] n ім муз квінтéт.

quin til lion [kwintil'yən] [кувінтільйен] n ім мат (в ЗСА й у Франції) квінтільйóн (= 1,000,000,000,000,000,000).

quin tu ple [kwin'tüpəl / kwin'tūpəl / kwintü'pəl / kwintū'pəl] [кувінтупел / кувінтюпел / кувинтýпел / кувинтю́пел] n ім adj прк 1. п'ятикрáтний, п'ятиразóвий 2. що складається з п'яти предмéтів або частин; v g -pled, -pling збільшувати(ся) у п'ять частин; n ім п'ятикрáтність.

quin tu plet [kwin'tüplit / kwin'tūplit / kwintü'plit / kwintū'plit] [кувінтуплит, кувінтюплит / кувинтýплит / кувинтю́плит] n ім 1. п'ятеро близнят 2. набір з п'яти предмéтів.

quip [kwip] [кувіп] n ім 1. саркастичне зауваження; епігрáма 2. вíверт, софізм 3. щось дивне 4. гóстре зауважéння; гóстрий дóтеп; v g quipped, quipping 1. робити уїдливі зауваження; відрізатись гóстрим дóтепом 2. відповідати глузливо.

quire₁ [kwīr] [кувáйр] n ім 1. десть (паперу) 2. (сфальцьóваний) друкáрський áркуш

quire₂ [kwīr] [кувáйр] n ім зст гл choir.

quirk [kwẽrk] [кувірк] n ім 1. гра слів, каламбур 2. химера; викрут 3. розчерк пера, закруток (малюнка) 4. арх невеликий жолобок.

quirt [kwẽrt] [кувірт] n ім нагайник; v д хльостати, шмагати (нагайником).

quisling [kwiz'liŋ] [кувізлинґ] n ім квіслінґ, зрадник.

quit [kwit] [кувіт] v д quit/quitted, quitting 1. кидати, залишати; припиняти (роботу); to quit the job залишити роботу; the men quit work робітники припинили роботу; to quit the army іти у відставку; to quit hold of відпускати, випускати (з рук); he will receive notice to quit йому вручать попередження залишити ква(р)тиру 2. виходити, покинути, залишати: he quit his room in anger він сердито покинув свою кімнату 3. відплачувати; сплачувати (борг); death quits all scores смерть вирівнює всі розрахунки; to quit love with hate за любов відплатитися ненавистю; adj прм (предикат. форма) вільний, що здихався чогось; збутися, позбутися; I was glad to be quit of the trouble. Я зрадів, здихавшись клопоту, to get quit of one's debts розрахуватися з боргами.

quitch [kwich] [кувіч] n ім бот пирій.
quitch grass гл quitch.
quit claim [kwit'klām'] [кувітклейм] n ім 1. формальне відмовлення від права 2. документ про відмовлення від права; v д відмовлятися від права.
quite [kwīt] [кувайт] adv присл 1. цілком, зовсім; повністю; I don't quite understand не дуже розумію; I quite understand (це) добре розумію; quite a long time ago дуже давно; quite so цілком вірно; it is quite the thing так годиться, це (так) модно; quite a few досить багато / чимало; окличнo: oh, quite! о, так! / цілком!; quite another зовсім інший 2. перед іменником: справжній: he is quite a gentleman він справжній джентльмен / він справді культурний; this is quite a surprise це справжня несподіванка.
quit rent [kwit'rent'] [кувітрент] n ім чинш готівкою, а не відробком.
quits [kwits] [кувітс] adj прм (про стосунки, розрахунки): квити: to be quits розрахуватися; he will be quits with them yet він з ними ще поквитається; let's cry quits та хай буде квит!
quittance [kwit'ns] [кувітэнс] n ім 1. звільнення (від зобов'язань, платежу) 2. квитанція 3. відшкодування; відплата.

quit ter [kwit'ər] [кувітэр] n ім рзм людина без витримки, що легко лишає розпочату працю.

quiv er₁ [kwiv'ər] [кувівэр] v д тремтіти, тріпотати; n ім дрижати, дрож, тремет, тремтіння.

quiv er₂ [kwiv'ər] [кувівэр] n ім сагайдак.

qui vive [kē] [vēv'] [кі] [вів] on the qui vive насторожі; to be on the qui vive бути зовсім / цілком готовим.

Qui xote [kihō'ti / kwik'sət] [кігоути / кувіксэт] n ім Дон Кіхот / дон Кіхот.

quix ot ic [kwiksot'ik] [кувіксотик] adj прм донкіхотський.

quix ot ism [kwik'sətizəm] [кувіксэтизэм] n ім донкіхотство.

quiz [kwiz] [кувіз] v д quizzed, quizzing 1. насміхатися, глузувати 2. опитувати 3. проводити перевірний іспит; n ім 1. насмішник 2. насмішка; жарт 3. рзм перевірні запитання; опит; контрольна робота, випробування, іспит.

quiz zi cal [kwiz'əkəl] [кувізэкэл] adj прм 1. насмішкуватий, глузливий; лукавий; a quizzical smile чудакувата насмішка 2. глумливий.

quoin [koin / kwoin] [коін / кувоін] n ім 1. ріг будівлі 2. наріжний камінь 3. клин 4. куток (кімнати).

quoit [kwoit] [кубойт] n ім 1. метáльне кільцé (з гострими краями) 2. pl мн quoits метáння кілéць (в ціль) (гра).
quon dam [kwon'dəm] [кубóндəм] adj прк (лат) колишній.
Quon set hut [kwon'sit] [hut] [кубóнсит] [гат] збірний суцільнометалéвий будинок казармéного типу.
quo rum [kwo'rəm/kwō'rəm] [кубóрəм/кубóурəм] n ім лат квóрум.
quo ta [kwō'tə] [кубóутə] n ім квóта, чáстка, частина.
quot a ble [kwōt'əbəl] [кубóутəбəл] adj прк 1. що заслуговує цитувáння 2. що допускáє цитувáння.
quo ta tion [kwōtā'shən] [кубóутéйшəн] n ім 1. цитáта 2. цитувáння 3. фін, ком котирувáння, курс; pl мн quotations біржові оперáції.
quotation marks лапки (розділовий знак).
quote [kwōt] [кубóут] v д quoted, quoting 1. цитувáти 2. посилáтися (на когось): the judge quoted various cases суддя посилáвся на різні судові прецедéнти, спрáви 3. відкривáти лапки, брáти в лапки 4. призначáти ціну, давáти розцінку; котирувáти; n ім 1. цитáта 2. pl мн лапки (розділовий знак).
quoth [kwōth] [кубóут²] v д зст (я, він, вонá) сказáв, (про)мóвив, сказáла, (про)-

✓ мовила.

quoth a [kwōth'ə] [кубóут'ə] int вк, іронічно справді! нема чого й казати!

quo tid i an [kwōtid'iən] [кубóутідіэн] adj прм 1. повсякденний 2. щоденний; n ім щоденний пристрій високої зарядки.

quo tient [kwō'shənt] [кубóушэнт] n ім мат частка: in 28÷2=14, 14 is the quotient на приклад 28÷2=14 отже 14 це частка.

quo war ran to [kwōwəran'tō] [кубóувэрéнтóу] юр виклик для когось, щоб довів правомочність своєї правної функції; судові кроки проти такої особи.

R2U
ORG
UA

R

R, r n ім, pl мн R's, r's, 18-а літера англійської абетки.

rab bet [rab'it] [рéбит] n ім 1. жолобок, виїмка; фальц 2. буд паз, фальц, спай; v д -beted, -beting 1. вирізувати жолобок 2. брати на паз, фальц, спай 3. робити виїмку.

rab bi [rab'ī] [рéбай] n ім, pl мн -bis / -bies рабин.

rab bit [rab'it] [рéбит] n ім зоо кролик; шкіра кролика / хутро кролика; шубка кролика.

rab bit ry [rab'itrē] [ре́бітрі] n ім кріль-
чатник.
rab bit ty [rab'itē] [ре́біті] adj прм кроля́-
чий.
rab id [rab'id] [ре́бід] adj прм 1.
(про людину) шалений; нестямний; несамо-
витий; to be rabid шаліти; to go
rabid попадати в шал 2. (про собаку)
скажений: to go rabid (с)казитися
rab id i ty [rabid'ətē] [ребі́дəті] n ім
шаленство, несамовитість; лють.
rab id ly [rab'idlē] [ре́бідлі] n ім шале-
но; нестямно; люто; несамовито; скаже-
но.
ra bies [rā'bēz] [ре́йбіз] n ім мед сказ;
водобоязнь.
rac coon [rakūn'] [реку́н] n ім зоо єнот;
хутро єнота
race₁ [rās] [рейс] n ім 1. змагання (в швид-
кості бігу, плавання тощо; перегони,
гонки; Marathon race марафонський
біг; race for power боротьба за владу
2. течія; швидкий потік; бистрина 3.
pl мн races (верхові) скачки 4. життє-
вий шлях: his race is nearly run | his
race is nearly over його життєвий
шлях майже закінчений 5. ав потік,
струмінь за гвинтом; v д raced, rac-
ing 1. змагатися в швидкості 2. брати
участь у верхових скачках 3. мчати

4. гнати (коня) 5. гнати машину, давати повний газ двигунові 6. (про пульс) прискорювати 7. змагатись: to race horses влаштовувати перегони/гонки (між двома кіньми) 8. бігти, гнатись швидко.

race₂ [rās] [рейс] n ім 1. раса: the human race рід людський/людство; the white race біла раса 2. плем'я; рід; раса; the feathered race рід крилатих, птаство 3. (про коня) кров (арабська, напівкровний тощо) 4. потомство; нащадки 5. походження, рід: the brave race of seamen рід відважних/сміливих моряків 6. порода, сорт 7. особливий аромат; особливий стиль 8. клясa, категорія: the race of poets поети, як категорія людей (окремих талантів).

race course гл race track.

race horse скаковий кінь.

ra ceme [rāsēm'/rəsēm'] [рейсім/рэсім] n ім гроно, китиця.

rac er [rās'ər] [рейсэр] n ім 1. бігу-н/ха 2. скаковий або біговий кінь; гоночна яхта; гоночний автомобіль, мотоцикл тощо 3. ам чорна змія 4. тех обойма або кільце підшипника.

race suicide вимирання, виродження народу.

race track бігова доріжка, трек; іподром.

ra chis [rā'kis] [рéйкис] *n* *ім*, *pl* *мн* rachises / rachides [rak'ədēz / rā'kədēz] [рéкəдіз / рéйкəдіз] 1. *бот* квітконіжка 2. *зоо* фýдка (*пташиного пера*) 3. *анат* хребéт / хребтовий стовп.

ra chit ic [rəkit'ik] [рəкúтик] *adj* *прм* *мед* рахітичний.

ra chi tis [rəkī'tis] [рəкáйтис] *n* *ім* *мед* рахíт.

ra cial [rā'shəl] [рéйшəл] *adj* *прм* рáсовий (*относуеться раси*).

ra cial ly [rā'shəlē] [рéйшəлі] *adv* *прсл* віднóсно рáси, щóдо рáси.

rac i ness [rās'inis] [рéйсиніс] *n* *ім* зáпал, зáхват, сила, енéргія, жвáвість, пожвáвлення.

rac ism [rās'izəm] [рéйсизəм] *n* *ім* расизм.

ra cist [rās'ist] [рéйсист] *n* *ім* расист.

rack₁ [rak] [рек] *n* *ім* 1. вішалка; полиця (*для одежі*); стояк 2. козли; ліска, кормíжника, драбина (*для сіна, соломи*) 3. *техн* зубчáста рéйка 4. прилад для тортур, тортури 5. íнохідь (*повільний галоп коня*); *v* *д* 1. клáсти на полицю 2. вішати на вішалку 3. клáсти, давáти за драбину (*сіно, солому*) 4. клáсти в кормíжку 5. пускáти на зубчáсту рéйку 6. мýчити, тортурувáти 7. пускáти коня галóпом.

rack₂ [rak] [рек] n ім 1. роздрібнені хмари вітром 2. розорення: to go to rack and ruin розоритися, зазнати руїни.

rack₃ [rak] [рек] n ім зруйнування, гл wreck.

rack et₁ [rak'it] [рéкит] n ім 1. шум, гамір, галас; гомін; to make / to kick up a racket зчинити галас, метушню 2. розвага, забава; гуляння; легковажне дозвілля; to go on the racket вести дозвільне життя, віддаватися розвагам 3. ам шахрайство, обман; шантаж 4. ам сл легкий заробіток; сумнівне джерело прибутку; х q вести дозвільне життя.

rack et₂ [rak'it] [рéкит] n ім 1. ракетка (для гри в теніс) 2. pl мн rackets вид теніса (гра).

rack et eer [rak'əter'] [рéкэтір] n ім, сл ам шахрай, ошуканець, обманець, шантажист, ганґстер.

rack et eer ing [rak'əter'iŋ] [рéкэтірин] n ім обманювання, ошукування, о(б)дурювання, бандитський шантаж, політичний підкуп.

rac on teur [rak'ontėr'] [рéконтір] n ім балакун, базіка, плетун.

ra coon [rakün'] [рекýн] n ім зоо єнот.

rac quet [rak'it] [рéкит] n ім гл racket₂.

rac y [rās'ē] [рéйсі] adj прм racier, raciest 1. характеристичний, типовий, природний, натуральний; що зберіг сліди

свого́ похо́дження: racy of the soil 1) про́стий, наро́дний 2) (про мову) колори́тний 2. міцни́й, запашни́й; пря́ний; (про вино) з букетом; смачни́й.

ra dar [rā'där] [ре́йдар] n ім (скорочене від radio detection and ranging): 1. рада́р, радіольока́тор 2. радіольокаційна ста́нція 3. радіольока́ція.

ra di al [rā'diəl] [ре́йдиэл] adj прм промені́(я́)стий; n ім анат променеви́й / радія́льний м'яз, нерв.

ra di an [rā'diən] [ре́йдиэн] n ім мат радія́н.

ra di ance [rā'diəns] [ре́йдиэнс] n ім 1. сяя́ння 2. пишнота́, блиск 3. ся́йво; radiance of the sun со́нячне ся́йво; the radiance of a smile ся́ючий / осяйни́й у́сміх, сія́юча у́смішка.

ra di ancy [rā'diənsē] [ре́йдиэнсі] n ім гл radiance.

ra di ant [rā'diənt] [ре́йдиэнт] adj прм 1. промени́(я́)стий; випромі́нюючий; radiant energy промени́ста ене́ргія; a radiant smile ся́юча / осяйна́ у́смішка 2. с(і)я́ючий; n ім 1. джерело́ сві́тла, тепла́ 2. астр радія́нт.

ra di ate [rā'diāt] [ре́йдиейт] v д -ated, -ating 1. (про промені) вихо́дити із це́нтра, розхо́дитися із це́нтра (поді́бно до радіусів 2. випромі́нювати (сві́тло, тепло)

3. сяя́ти, сія́ти; adj прм 1. промени́й(я)-стий 2. променеви́й: a daisy is a radiate flower стокро́тка це промене́ва кві́тка.

ra di a tion [rā'diā'shən] [ре́йдіе́йшэн] n ім 1. випромі́нювання, радія́ція; atomic radiation а́томна радія́ція 2. сяя́ння 3. мед опромі́нювання, опромі́нення.

ra di a tor [rā'diā'tər] [ре́йдіе́йтэр] n ім 1. тех радія́тор; випромі́нювач 2. тех охоло́дник 3. тех (в моторах) радія́тор.

rad i cal [rad'əkəl] [ре́дэкэл] adj прм 1. кори́нний; основни́й; радика́льний; фундамента́льний; Cruelty is a radical fault. Жорсто́кість це докорі́нна хи́ба/ва́да. If she wants to reduce, she must make a radical change in her diet. Коли́ вона́ похуднути то му́сить зміни́ти діє́ту фундамента́льно 2. бот що росте́ із ко́реня 3. мат що стосу́ється ко́реня числа́: radical sign знак ко́реня; n ім 1. пол радика́л 2. мат знак ко́реня / ко́рінь (числа) 3. хем радика́л.

rad i cal ism [rad'əkəliz'əm] [ре́дэкэлі́зэм] n ім пол радикалі́зм.

rad i cle [rad'əkəl] [ре́дэкэл] n ім анат поча́ткове розгалу́ження не́рва, ве́ни 2. бот зародко́вий ко́рінь, корі́нець.

ra di i [rā'diī] [рéйдіай] n pl ім мн від radius.

ra di o [rā'diō] [рéйдіоу] n ім, pl мн -di-os 1. páдіо 2. радіомóвлення 3. радіо-приймáч 4. радіогрáма; adj прм radio що стосується páдіо: radio amateur радіолюбитель; radio intercept радіоперехóплення; radio monitoring радіопідслухóвування; v д -dioed, -dioing 1. передавáти по páдіо 2. надсилáти радіогрáму.

ra di o ac tive [rā'diōak'tiv] [рéйдіоуéктів] adj прм радіоактивний: radioactive material радіоактивна речовина.

ra di o ac tiv i ty [rā'diōaktiv'ətē] [рéйдіоуектівэті] n ім радіоактивність.

radio aerial 1. антéна 2. радіомерéжа.

radio beacon радіомаяк.

radio frequency радіочастóтність.

ra di o gram [rā'diōgram'] [рéйдіоуґрéм] n ім радіогрáма.

ra di o graph [rā'diōgraf'/rā'diōgräf'] [рéйдіоуґрéф/рéйдіоуґрáф] n ім рентґéнівський знімок; v д робити рентґéнівський знімок.

ra di o lo gy [rā'diō'ləjē] [рéйдіоулэджі] n ім радіолóгія, рентґенолóгія.

ra di o lo gist [rā'diō'ləjist] [рéйдіоуло-

джист] n ім радіо́лог.
radio network радіомере́жа.
ra di o phone [rā'diōfōn'][ре́йдіо́уфо́ун] n ім радіотелефо́н.
ra di o tel e graph [rā'diōtel'əgraf|rā'diōtel'əgräf][ре́йдіо́уте́лэгреф|ре́йдіо́уте́лэграф] n ім радіотелегра́ф.
ra di o tel e phone [rā'diōtel'əfōn][ре́йдіо́уте́лэфо́ун] n ім радіотелефо́н; v д -phoned, -phoning користа́тися/телефонува́ти радіотелефо́ном.
ra di o ther a py [rā'diōther'əpē][ре́йдіо́ут²е́рэпі] n ім радіотерапі́я.
radio tube електро́нна ла́мпа.
ra dish [rad'ish][ре́диш] n ім бот ре́дька, ре́дьковця.
ra di um [rā'diəm][ре́йдіэм] n ім хем ра́дій.
ra di us [rā'diəs][ре́йдіэс] n ім, pl мн -dii/-diuses 1. ра́діус (мат) 2. ра́діус, о́бсяг/обшир діяльности: within the radius of knowledge у ме́жах на́ших знань 3. спи́ця (колеса) 4. (про простір) о́бсяг/обшир: within the radius of ten miles у ме́жах десятьо́х миль 5. анат промене́ва кі́стка.
ra dix [rā'diks][ре́йдікс] n ім, pl мн radixes 1. джерело́ 2. ко́рінь 3. мат осно́ва систе́ми чи́слення: the radix of the decimal system is ten де́сять це осно́ва десятко́вої систе́ми.

/

ra don [rā'don] [рейдон] n ім хем радон.

raf fia [raf'iə] [рефиэ] n ім бот рафія.

raf fle [raf'əl] [рефэл] n ім лотерея; благодійний / добродійний базар; v д -fled, -fling розігрувати / брати участь у лотереї.

raft₁ [raft / räft] [рефт / рафт] n ім 1. пліт (для сплаву річкою) 2. пором; v д 1. складати або гнати пліт (річкою) 2. сплавляти (ліс) 3. переправляти(ся) поромом.

raft₂ [raft / räft] [рефт / рафт] n ім рзм 1. сила-силенна; велика кількість; безліч 2. натовп.

raft er [raf'tər / räf'tər] [рефтэр / рафтэр] n ім буд крокви; v д ставити крокви

rafts man [rafts'mən / räfts'mən] [рефтсмэн / рафтсмэн] n ім, pl мн rafts'men плотар (для сплаву плотів).

rag₁ [rag] [рег] n ім 1. ганчірка 2. клапоть 3. pl мн rags лахміття, дрантя; сл glad rags святковий одяг; (про людину) in rags в лахмітті / в ганчірках (і про предмети, речі) в клаптях, порваний на шматки 4. невелика кількість, залишок / незначний залишок; not a rag of ані крихітки, ані клаптичка; not a rag of evidence ані дрібки доказу; adj прм

дрантивий, драний.

rag₂ [rag][рег] v q ragged, ragging сл 1. лаяти, сварити 2. дражнити 3. пожартувати з кого 4. пустувати, витворяти витівки, пустощі.

raga muffin [rag'əmuf'ən][рéгəмáфəн] n ім 1. обідранець, голодранець 2. неохайна дитина.

rage [rāj][рейдж] n ім 1. лють; гнів; несамовитість; to be in a rage шаленіти, лютувати, казитися, сатаніти; to fly into a rage розлютуватися, попасти в шал, в лють 2. шаленість, несамовитість, нестримна лютість; дика лють: the rage of a savage tiger дика лють тигра 3. пристрасть; манія; all the rage останній крик моди; it was all the rage всі за цим божеволіли, шаленіли /(рзм) пропадали або побивалися; v q raged, raging 1. шаленіти; божеволіти; пропадати (рзм), побиватися; казитися; to rage and fume казитися/ сатаніти/ скаженіти від злості 2. лютувати 3. rage out перeказитися 4. бушувати; плюндрувати; a storm is raging буря, гроза бушує.

rag ged [rag'id][рéгид] adj прм 1. зношений; драний 2. нерівний; коструба-тий; шерхавий, шерехатий 3. нез-

✓ грубий 4. (про роботу, стиль): недбайливий; кострубатий.

rag lan [rag'lən] [péґлэн] n ім пальто-реглян.

rag man [rag'mᵃn'] [péґмéн] n ім, pl мн - men ганчірник, лахмітник.

ra gout [ragü'] [peґý] n ім кул рагу.

rag tag [rag'tag] [péґтеґ] n ім рзм потолоч, набрід, покидьки суспільства.

rag time [rag'tīm'] [péґтайм] n ім синкопований танцювальний ритм (рзм).

rag weed [rag'wēd'] [péґувід] n ім бот жовтозілля (лугове).

rah [rä] [ра] int вк, сл скорочене від hurrah гурра!.

raid [rād] [рейд] n ім 1. наскок, облава, напад 2. військ рейд; v д: робити напад, наскок, облаву: The police raided the smugglers' house. Поліція влаштувала облаву на тайник контрабандистів. 2. вдиратися (into), нападати зненацька.

raid'er [rād'ər] [рейдэр] n ім 1. учасник наскоку, облави; нападник 2. військ рейдер 3. ав літак-нападник.

rail₁ [rāl] [рейл] n ім 1. поруччя, перила 2. огорожа 3. поперечка, перекладка; брусок (дерева) 4. вішалка 5. рейка; залізнична колія: by rail залізницею; off the rails що зійшов із

рейок *теж* дезорганізований, вибитий з колії і розгублений; v g 1. обгороджувати перилами, парканом; відгороджувати (in, off) 2. подорожувати залізницею 3. перевозити залізницею 4. прокладати рейки.

rail₂ [rāl] [райл] v g 1. жалітися; скаржитися; нарікати (на когось, щось - at smb, smth); He railed at his hard luck. Він жалівся, скаржився і нарікав на свою гірку долю. 2. лаятися 3. проклинати (долю).

rail₃ [rāl] [райл] n in, pl мн rails орн пастушок (водяний); *теж* збірно rail.

rail ing [rāl'iŋ] [рейлин~] n in поруччя; огорожа; балюстрада.

rail lery [rāl'ərē] [рейлəрі] n in, pl мн добродушна насмішка; жарт, жартування.

rail road [rāl'rōd'] [райлроуд] n in ам залізниця; залізнична мережа, станція; залізничне устаткування; v g ам 1. будувати, прокладати залізницю 2. перевозити залізницею 3. подорожувати залізницею 4. рзм посадити у в'язницю за фал(ь)шивим обвинуваченням.

rail road ing [rāl'rōd'iŋ] [рейлроудин~] n in 1. прокладка залізничної мережі 2. завідування залізничного мережею, устаткуванням.

rail way [rāl'wā'] [ре́йлуве́й] n ім 1. залі́зниця, залі́знична ко́лія / ам railroad; adj прм залі́зничний: railway bed залі́зничне полотно́; railway system залі́знична сі́тка; v д. 1. будува́ти залі́зницю 2. подорожува́ти, перево́зити залі́зницею.

rail way man [rāl'wā'mən] [ре́йлуве́ймэн] n ім, pl мн -men залі́зничник.

rai ment [rā'mənt] [ре́ймэнт] n ім, скор. від arraiment о́дяг, убра́ння.

rain [rān] [рейн] n ім 1. дощ: in the rain на дощі́; rain or shine незважа́ючи на пого́ду 2. pl мн the rains 1) дощові́та пора́ 2) the Rains пері́од тропі́чних дощі́в 3. перен. пото́ки (сліз); град (ударів, тощо): a rain of bullets град куль; v д. 1. (в безособових зворотах): it rains, it is raining іде́ дощ 2. перен. сі́пати(ся), ли́тися: Sparks rained down from the burning roof. По́жар даху́ сі́пав і́скрами 3. перен. обсипа́ти: The children rained flowers on their queen. Ді́ти обсипа́ли кві́тами і́хню короле́ву.

rain bow [rān'bō'] [ре́йнбо́у] n ім ра́йдуга / весе́лка.

rain coat [rān'kōt'] [ре́йнко́ут] n ім непромока́льне пальто́ / дощови́к.

rain drop [rān'drop'] [ре́йндро́п] n ім до-

щова́ кра́пля.

rain fall [rān'fol'] [ре́йнфо́л] n ім 1. злива 2. кількість о́падів.

rain gauge дощомір.

rain proof [rān'prūf'] [ре́йнпру́ф] adj прм непромока́льний, непроникний для дощу.

rain storm [rān'storm'] [ре́йнсто́рм] n ім ураганна злива.

rain tight [rān'tīt'] [ре́йнта́йт] adj прм щільний, непроникний для дощу.

rain water дощова́ вода́.

rain worm [rān'wėrm'] [ре́йнуе́рм] n ім земляний черв'як.

rainy [rān'ē] [ре́йні] adj прм дощовитий, дощовий.

rainy day (на) чорний день.

raise [rāz] [рейз] v д raised, raising 1. підніма́ти (когось, щось, голос, ціну, куряву, очі, рівень) 2. підносити: raise one's hand піднести руку 3. зняти: raise a cloud зняти куряву 4. підвищувати (чин, звання): raise a salesman to manager підвищити продавця до становища завідувача 5. збира́ти, організува́ти: the leader raised an army провідник набра́в ув а́рмію 6. виро́щувати: the farmer raises crop фе́рмер виро́щує хліб/збіжжя 7. причиня́тися, виклика́ти, спричиняти: a funny remark

✓

raises a laugh дивне́ зауваження ви-
кликає сміх 8. зчиняти, підносити:
raise a shout зчиняти сильний / підно-
сити крик 9. споруджувати; raise
a monument споруджувати пам'ят-
ник 10. полохати (дичину): the dog
raised a rabbit from the underbrush.
Собака сполохав зайця із порослі 11.
виховувати, вирощувати: parents
raise their children батьки вихову-
ють своїх дітей 12. yeast raises bread
хліб росте на дріжджах 13. воскреша-
ти, оживляти: raise the dead воскре-
сити померлого / умерлого 14. виробля-
ти: to raise steam виробляти пару
(в казані) 15. добувати (вугілля) 16.
to raise one's voice підносити голос
17. to raise hell бешкетувати 18. добу-
вати, придбати: to raise money добу-
вати / придбати гроші; n ім 1. підви-
щення; підняття 2. піднесення 3. збіль-
шення.

raised [rāzd] [рейзд] adj прк 1. під-
несений; підвищений 2. поставлений
на дріжджах 3. рельєфний.

raiser [rāz'ər] [рейзэр] n ім спеціаліст
по розводженню тварин; годувальни-к/
-ниця; тваринник, скотар; спеціаліст
по розводженню рослин; рослинник.

rai sin [rā'zən] [рейзэн] n ім родзинки.
rai son d'ê tre [rāzon' dā'trə] [рейзон' дейтрэ] право на існування.
rake₁ [rāk] [рейк] n ім 1. граблі; скребачка 2. кочерга, коцюба; v q raked, raking 1. загрібати, згрібати; зарівнювати, підчищати (граблями): rake the leaves off the grass згрібати, загрібати листя з трави; to rake clean згрібати (листя, покидь) в копичку тех підчищати; to rake level / smooth зарівнювати (граблями) 2. старанно шукати, ритися (в чомусь); to rake one's memory ритися в пам'яті / намагатися пригадувати (низку справ, подій) 3. військ обстрілювати флянговим вогнем 4. старанно перешукувати, перетрясати, листати, переглядати; he raked the newspapers for descriptions of the accident він (пильно) шукав у газетах за описом аварії 5. міряти кого зором 6. з прийм. і присл.: rake away згрібати, вигрібати (листя, покидь); rake down / in згортати, нагортати (граблями); rake out вигрібати, вигортати; to rake out a fire вигортати попіл з багаття, з вогнища; rake over перегрібати (щось): to rake over smth with a rake перегрібати щось граблями, коцюбою;

rake together згортáти, нагрібáти (копичку)(граблями); rake up 1) згрібáти, згортáти (до купки) 2) віднóвлювати, роз'ятрювати (минуле, спомини /спогади) 3) підгортáти (багаття).

rake$_2$ [rāk][рейк] n ім гульвіса, розпусник; v д вести розпусний спосіб життя гультяювáти.

rake$_3$ [rāk][рейк] n ім 1. мор нáхил (щогли) 2. відхилення від перпендикуляра, відхилення від прямовісної лінії 3. тех передній кут, кут нáхилу; скіс 4. ав скіс на кінці крилá літакá або на лопаті гвинта; v д raked, raking відхилятися від прямовісної лінії.

rake-off [rāk'of'][рéйкóф] n ім ам сл частка посерéдника в прибутку; хабáр.

rak er [rāk'ər][рéйкэр] n ім 1. робітни-к/-ця для загрібання, підгрібач 2. тех громадилка, загрібáлка.

rak ish$_1$ [rāk'ish][рéйкиш] adj прк розпусний, розпущений.

rak ish$_2$ [rāk'ish][рéйкиш] adj прк 1. мор швидкохідний; he owns a rakish boat він має швидкохідне суднó 2. хвáцький, брáвий, молодéцький; задиркуватий; a hat set at a rakish angle капелюх набáкир.

ral len tan do [räl'entän'dō] [рáлентáндóу] adj муз поступóвопові́льний.

ral ly 1 [ral'ē] [рéлі] v q -lied, -lying 1. знóву збирáти(ся), гуртувáти(ся) (для спільних дій); The commander was able to rally the fleeing troops. Комáндир зумíв знóву згуртувáти те військо, що рятувáлось утéчею 2. віднóвлювати боротьбу́ пíсля порáзки 3. оволодівáти собóю; заспокóюватися; одýжувати (пíсля хвороби); the sick man may rally now. Тепéр, хвóрий змóже видужáти / змóже зібрáти всі сили для видужáння; he rallied all his energy він зібрáв усí свої зусилля; n ім, pl мн rallies 1. віднóвлення (сили, енергії) 2. згуртóваність, об'єднáння 3. з'їзд, збори, злíт 4. ам мáсовий мíтинг 5. швидкий óбмін удáрами (в тенісі) 6. пожвáвлення (на бíржі, на ринку).

ral ly 2 [ral'ē] [рéлі] v q -lied, -lying жартувáти, іронізувáти (з когось).

ram [ram] [рем] n ім 1. барáн 2. the Ram астр Овéн (сузір'я і знак зодіáка) 3. тарáн 4. тех гідравлíчний тарáн; равíнна бáба 5. мет коксовиштóвхувач 6. повзу́н, плу́нжер; v q rammed, ramming 1. тарáнити; забивáти, вбивáти; втовкмáчувати; to ram into smb втовкмáчувати комусь

(в голову) 2. трамбувати, утрамбовувати 3. ram down 1) трамбувати, утрамбувати (землю, каміння, пісок) 2) укріплювати (стовпи, стовпчики) 3) втовкмачувати (в голову) 4) втискати: to ram one's hat down on one's head втискати капелюх на голову; to ram in вбивати (в землю); to ram up затикати, заткнути; утикати, уткнути.

ramble [ram'bəl] [рембəл] v q -bled, -bling 1. блукати без мети, блукати для втіхи: We rambled here and there through the woods. Ми блукали сюди й туди по лісах 2. говорити незв'язно, перескакувати від думки до думки 3. повзти, витися (про рослини): vines rambled over the wall виноградна лоза повилася понад муром; n ім прогулянка (без певної мети).

rambler [ram'blər] [ремблəр] n ім 1. гультяй 2. повзуча або витка рослина: витка троянда.

rambling [ram'bliŋ] [ремблинґ] adj прк 1. бродячий, мандрівний, що тиняється 2. розкиданий, безладно розміщений, безладно розбудований (про вулицю, село, місто) 3. повзучий, виткий (про рослини) 4. незв'язний.

rambunctious [ram bunk'shəs] [рембáнґкшəс] adj прм ам сл~ 1. сердитий; дратливий 2. непокірний 3. дуже галасливий 4. бунтівний.

ramekin / ramequin [ram'əkin] [рéмэкин] n ім кул 1. сорт сирника 2. малий посуд, (одна порція), печеної їжі.

ramie [ram'i] [рéми] n ім 1. бот рамі, китайська кропива 2. рамі, лико китайської кропиви.

ramification [ram'əfəkā'shən] [рéмəфэкéйшэн] n ім 1. розгалуження; відгалуження; the ramifications of a plot основна думка інтриги, сюжету 2. паросток, відгалуження 3. збірне: гілки дерева.

ramify [ram'əfī] [рéмэфай] v q - fied, -fying розгалужуватися; відгалужуватися.

ramjet [ram'jet'] [рéмджéт] n ім тип реактивного двигуна.

rammer [ram'ər] [рéмэр] n ім 1. тех трамбівка, баба (для трамбування) 2. військ забивач 3. (про людину) трамбувальник.

ramose [rā'mōs / rəmōs'] [рéймóус / рəмóус] adj прм гіллястий; розгалужений.

ramp₁ [ramp] [ремп] n ім 1. спад, схил, похила площина 2. авт борт 3. трап (на колесах для посадки в літак) 4. зал товарна платформа.

ramp₂ [ramp] [ремп] v q 1. казитися, лютувати, сатаніти від злості 2. стояти на задніх лапах (як лев у геральдиці) 3. бушувати, розлючено дивитися скоса; загрожувати.

ram page [ram'pāj] [ремпейдж] n ім нестямність, сильне збудження, лють; to be on the rampage / to rampage шаліти, рвати й метати, сатаніти, кидатися / поривaтися як ошалілий; the mad elephant went on a rampage скажений слон сатанів, казився, лютував; v q [rampāj / ram'pāj] -paged, -paging лютувати, казитися, бути в сильному збудженні, сатаніти, шаленіти.

ramp an cy [ram'pənsē] [ремпэнсі] n ім 1. нестямність; несамовитість 2. надмірна агресивність; невгамованість, неприборканість.

ramp ant [ram'pənt] [ремпэнт] adj прм 1. нестямний, нестримний, невгамований, неприборканий; anarchy was rampant анархія була неприборкана, невгамовна 2. (про рослинність) буйний: the vines ran rampant виноградна лоза буйно вилася 3. (про хвороби, пороки) дуже поширений 4. (в геральдиці) що стоїть на задніх лапах 5. арх повзуче склепіння.

ram part [ram'pärt] [ремпарт] n ім

1. вал (фортеці), 2. зáхист, твердиня, оплóт 3. парапéт; v g захищáти, укріпляти вáлом.

ram rod [ram'rod'][рéмрóд] n ім 1. шомпóл; бáнник 2. забивáч (військ.)

ram shack le [ram'shak'əl][рéмшéкл] adj прм 1. старий; що розвáлюється; зруйнóваний; занéдбаний; спустóшений.

ran [ran][рен] v g гл run.

ranch [ranch][ренч] n ім 1. рáнчо, американська або канадська скотáрська ферма 2. chicken ranch птахоферма; fruit ranch овочéва ферма 3. ранчожилéць.

ranch er [ranch'ər][рéнчэр] n ім 1. госпóдар рáнчо 2. робітник на рáнчо.

ranch man [ranch'mən][рéнчмэн] n ім, pl мн -men гл rancher.

ran cho [ran'chō/rān'chō][рéнчóу/рáнчóу] n ім гл ranch.

ran cid [ran'sid][рéнсид] adj прм зíркий, протýхлий.

ran cid i ty [ransid'ətē][ренсидэті] n ім зíркліть, тýхлість (сиру, хлíба).

ran cor [raŋ'kər][рéнˆкэр] n ім злість, злóба; прихóвана поро́жнеча.

ran cor ous [raŋ'kərəs][рéнˆкэрэс] adj прм 1. злóбний; ворóжий 2. урáжений; розгнíваний; розжáлоблений.

ran cor ous ly [ran'kər əs lē] [ре́н~кэрэслі] adv присл 1. злобно 2. уражено; розжалоблено.

ran cour [ran'kər] [ре́н~кэр] n ім гл rancor.

ran dom [ran'dəm] [ре́ндэм] adj прикм зроблений або вибраний наздогад; випадковий, безладний; random bullet сліпа куля; his random guess його здогадка / здогад; he made a random guess він здогадувався; n ім at random наздогад, навмання, як попало.

rang [raŋ] [рен~] v д гл ring₂.

range [rānj] [рейнджь] n ім 1. низка / лінія / ряд (будинків, дерев) 2. пасмо (гір, поля) 3. лінія, напрям: in range with на одній лінії з... 4. велике пасовище, великий обшир для полювання 5. середовище, місце поширення (рослини, тварини) 6. зона; пояс; смуга 7. межа, радіус дії 8. діапазон (голосу) 9. сфера, галузь (зацікавлення); коло (дії) 10. (військ) дальність, далекобійність; досяжність 11. відстань, віддаль; range of vision кругозір / поле зору; to be within the range of бути, знаходитися в границі / в межі / в обширі / в обсязі (когось); to be beyond / out of the range of smb бути недоступним, недосяжним (для когось); v д ranged,

ranging 1. шикувати(ся), ставати в ряд 2. ставити, розставляти в порядку; класифікувати 3. приєднуватися, прилучатися 4. посортувати 5. бродити, блукати; облітати, облетіти (місто, село, хати, сусідів); об'їжджати, об'їхати (країну, область) 6. (про річку) плисти (уздовж чогось); (про шлях, дорогу) простягатися, прокладатися, підійматися 7. коливатися в певних межах: prices range from $5 to $10 ціни від 5 доларів до 10 доларів 8. (військ) пристрілюватися, бити на якусь віддаль 9. звороти: range oneself уставлятися (в означеному порядку); range on the side of стати по чиїсь стороні; range from... to простягатися від... до; range over a field охоплювати якусь область, якусь галузь, якийсь простір; range over... нести на віддаль (про вогнепальну зброю); range over... (про набій, заряд) сягати на віддаль.

range finder (військ) 1. далекомір 2. далекомірник 3. (фот) експонометр.

ranger [rān'jər] [рейнджер] n im 1. лісничий 2. бродяга, бурлака 3. Ranger ам боєць диверсійно-десантної групи 4. ам озброєний поліціянт районної поліції.

rangy [rān'jē] [рейнджі] adj прм rangier,

rangiest ам 1. блукаючий, бродячий 2. стрункий і спритний.

rani [rä'ni][рáні] n ім гл ranee.

rank₁ [rank][ренˇк] n ім 1. ряд, лава, (військ) шеренга 2. ranks pl мн тж ranks and file 1) вояцтво, солдати 2) рядові члени партії 3) рядові люди, громадяни; маса 3. звання, чин: the rank of colonel чин полковника 4. категорія; розряд; ранга / ранг; ступінь; кляса; a president is a man of rank президент, це людина високого розряду; a poet of the highes rank першорядний поет; v д 1. шикуватися, строїтися в шеренгу, в ряд, в лінію 2. класифікувати, давати певну оцінку; займати певне місце: he ranks high as an educator він видатний педагог; a general ranks with an admiral генерал рівний чином адміралові; he ranks her abilities very high він високо цінує її здібності 3. займати більш високе становище, місце або посаду: a major ranks a captain чин майора вищий від чину капітана 4. звороти: to fall into ranks строїтися в шеренгу; to reduce to the ranks (військ) розжалувати до чину рядового; to raise from the ranks 1) вийти із шеренги, із ряду 2) вибиватися, висува-

тися (на перше місце); of the first rank першорядний; першорозрядний; to rank above / to rank before smb не поступатися першістю перед кимсь / бути першим; to rank below / after smb віддавати перевагу кому; rank off рушити з місця; rank past продефілювати.

rank₂ [raŋk] [ренˆк] adj прн 1. розкішний, буйний (про рослинність): to grow rank вибуяти, розростися 2. зарослий (про рослинність) 3. (про ґрунт) товстий, родючий 4. смердючий, зловонний, вонючий: rank meat смердюче м'ясо; rank tobacco вонючий тютюн 5. огидний, мерзенний, брутальний; циничний 6. (про олію) зіркий 7. страшенний; явний; очевидний; rank ingratitude явна / прикра / гірка невдячність; rank nonsense явна нісенітниця.

rank and file 1) рядове вояцтво 2) звичайні люди 3) рядові члени партії.

ran kle [raŋ'kəl] [ре́нˆкəл] v g -kled, -kling 1. (про рану) гноїтися 2. (перен.) терзати, гризти, мучити: The memory of the insult still rankles in his heart. Спогад про образу все ще гризе його серце.

ran sack [ran'sak] [ре́нсек] v g 1. обшукувати (кімнату, дім, будинки): The

✓

thief ransacked the house for jewelry. Злодій перешукав / перебушував весь дім за ювелірними виробами. 2. ритися, обшукувати, бушувати (за чим) 3. пограбувати, обчистити, розорити (кварти(р)ру).

ransom [ran'sәm] [ре́нсәм] n im 1. викуп; to hold smb to ransom вимагати викупу за когось 2. a king's ransom величезна сума (викупу); v ф 1. викупляти, звільняти за викуп 2. спокутувати.

rant [rant] [рент] v ф 1. говорити голосно, невгамовно, запально 2. декламувати з пафосом; n im гучні слова; пишномовність; запальна промова або палка промова.

rap₁ [rap] [реп] n im 1. легкий удар: to give a rap over the knuckles (перен.) робити догану / зауваження і дослівно вмагнути по пальцях 2. стук; we heard a rap at the door ми почули, що хтось постукав у двері 3. сл. to take the rap заплатити пеню; v ф rapped, rapping 1. злегка ударяти; стукати (at, on): to rap on/at the door постукати у двері 2. робити догану / зауваження 3. різко відповідати, вигукувати; rap out an answer різко відповідати.

rap₂ [rap] [рeп] n ім 1. ist дрібна знецінена монета 2. крихта, крихітка: I don't care a rap мені це байдуже / для мене, це ніщо; not a rap ні крихітки / нічогісінько; It does not matter a rap це не має ніякого значення / це марниця.

ra pa cious [rəpā'shəs] [рəпейшəс] adj прм 1. жадібний; ненажерливий; зажерливий 2. (про тварин) хижий 3. грабіжницький, ненажерливий.

ra pa cious ly [rəpā'shəslē] [рəпейшəслі] adv присл 1. жадібно; ненажерливо 2. хижо, хижувато.

ra pa cious ness [rəpā'shəsnis] [рəпейшəснис] n ім гл rapacity.

ra pac i ty [rəpas'ətē] [рəпéсəті] n ім 1. жадібність 2. ненажерливість 3. хижість, хижацтво; грабіжка.

rape₁ [rāp] [рейп] n ім 1. викрадання (людини) 2. зґвалтування; v д raped, raping 1. викрадати (дівчину, жінку) 2. ґвалтувати.

rape₂ [rāp] [рейп] n ім bot ріпак, свиріпа; пильова капуста.

rap id [rap'id] [рéпид] adj прм 1. швидкий, скорий; спішний; a rapid worker пильноспішний робітник 2. (про схил) крутий, стрімкий 3. (про ріку) прудкий, бистрий 4. (про артилерійський вогонь) безперервний 5. (про події, випадки) наставати,

надходити (зразу один за одним); in rapid succession безперервно повторний; n in pl мн rapids поріг, бистрина, бистрінь (ріки); to shoot the rapids перепливати (байдаркою) пороги, бистрінь.

rap id-fire [rap'idfīr'][рéпидфайр] adj прм скорострільний.

ra pid i ty [rəpid'ətē][рəпúдəті] n ім швидкість, прудкість, жвавість.

ra pier [rāpiər][рéйпиəр] n ім рапіра.

rap ine [rap'ən][рéпəн] n ім грабіж, викрадення; плюндрування.

rap port [rapôrt'/rapôrt'][репóрт/ репóурт] n ім 1. обопільний, взаємний стосунок, обопільні, взаємні відносини; взаємна злагода; порозуміння; to be in rapport with smb діяти в порозумінні з ким / підтримувати з ким. стосунки

rap proche ment [räprōshmän'][рапрошмáн] n ім фр відновлення дружніх відносин (між державами).

rap scal lion [rapskal'yən][репскéліəн] n ім шахрай, нероба, ледар; негідник, мерзотник.

rapt [rapt][репт] adj прм 1. захоплений 2. бібл rapt away/up взятий живцем на небо 3. зачарований, очарований 4. натягнутий; a rapt smile натягнута усмішка 5. занурений (в думки) 6. (про увагу) на-

напружений, зосереджений: a rapt attention зосереджена увага.

rap to ri al [rapto'riəl |raptō'riəl] [рептóріəл | рептóуриəл] adj прк (про птахів) хижий

rap ture [rap'chər] [рéпчəр] n ім 1. звич. pl мн raptures захоплення, вияв захоплення; екстаза: to be in raptures over smth сп'яніти (чимсь — щастям), захоплюватися чимсь, спалахувати (радістю); to throw into raptures захоплюватися / викликати захоплення 2. бібл взяття живим на небо

rap tur ous [rap'chərs] [рéпчəрс] adj прк захоплений; ентузіястичний; rapturous applauses бурхливі оплески

rare₁ [rār] [рéəр] adj прк rarer, rares 1. рідкий, розріджений, негустий (про повітря, гази тощо): The higher you go, the rarer the air is. Чим вище вгору, тим рідше повітря. 2. рідкісний, незвичайний, надзвичайний; a rare bird рідкісний / незвичайний птах 3. винятково гарний; винятковий: a rare event виняткова подія; to have a rare time добре веселитися; adv прсл винятково, віключно; незвичайно.

rare₂ [rār] [рéəр] adj прк rarer, rarest недоварений, недосмажений: a rare

steak недожарений шматок м'яса;
rare eggs некрутo зварені яйця.

rare bit [rār'bit] [рейрбит] n ім кул грінки з сиром.

rar e fac tion [rār'əfak'shən] [рейрэфекшэн] n ім розрідження, розрідженість.

rar e fy [rār'əfī] [рейрэфай] v д -fied, -fying 1. розріджувати(ся), розводити; the air on high mountains is rarefied на високих горах повітря розріджене 2. очищати; стоншувати.

rare ly [rār'lē] [рейрлі] adv прл 1. рідко, не часто 2. надзвичайно, винятково; a rarely carved table винятково виточений стіл.

rare ness [rār'nis] [рейрнис] n ім рідкісність, рідкість.

rare ripe [rā'rīp'] [рейрайп] adj прм скоростиглий, скоростиглий, ранній; n ім скоростиглка.

rar i ty [rār'ətē] [рейрэті] n ім, pl мн -ties 1. рідкість: A man over a hundred years old is a rarity Столітня людина це рідкість 2. розрідженість (повітря) 3. антикварна річ.

ras cal [ras'kəl] [рескэл] n ім 1. негідник, мерзотник; шахрай 2. рзм жарт: you lucky rascal! ех, ти щасливець! adj прм негідний, мерзотний.

ras cal i ty [ras kal'ətē] [реске́лəті] n ім, pl мн -ties мерзе́нність, мерзо́тність; шельмі́вство; (збірне) негі́дники, мерзо́тники.

ras cal ly [ras'kəlē] [ре́скəлі] adj прм мерзе́нний, мерзо́тний, нече́сний; шахра́йський; шельмі́вський.

rase [rāz] [рейз] v д гл raze.

rash₁ [rash] [реш] adj прм 1. нава́льний, швидкий, необа́чний, необду́маний; rash promises нава́льні, необду́мані обіця́нки 2. необере́жний, швидкий; кваплйвий, поква́пний.

rash₂ [rash] [реш] n ім мед ви́сипки, ви́сип.

rash er [rash'ər] [ре́шəр] n ім тонкий шмато́чок беко́ну, шинки.

rash ness [rash'nis] [ре́шнис] n ім нава́льність, швидкість; необа́чність; необду́маність; необере́жність; кваплйвість, поква́пність.

rasp [rasp/räsp] [респ/расп] v д 1. різко деренча́ти; скреготі́ти 2. (про скрипку) цигйкати, тирли́кати: to rasp on a violin цигйкати/тирли́кати на скри́пці 3. драпува́ти, різати вýхо: the file rasped as he worked під час його́ робо́ти рашпіль скреготі́в/різав вýхо 4. скребти́; те́рти (off, away) 5. говори́ти, кли́кнути хриплим/скрип-

мим голосом, (рзм) захрипіти: rasp out a command хрипло/хрипко вигукнути команду 6. rasp away/off стругати, підпилювати, скребти, терти; n ім 1. рашпіль, терпуг; напилок 2. деренчання; скреготіння; цигикання, пиликання (на скрипці) 3. цвірчання: the rasp of crickets цвірчання цвіркунів 4. хрипота (голосу) 5. скребачка.

rasp ber ry [raz'ber'ē/raz'brē/räz'ber'ē/räz'brē][рéзбéрі/рéзбрі/рáзбéрі/рáзбрі] n ім бот pl мн -ries 1. малина 2. кущ малин 3. слг цмокання язиком на знак зневаги.

rat [rat][рет] n ім 1. щур 2. зрадник, людина, що залишає організацію в тяжкий час 3. звор. рзм шпигун; донощик/ця; to smell a rat 1) передчувати недобре 2) підозрівати; rats! дурниця!, не може бути! to clear of rats винищувати щурів; like a drowned rat промоклий до кісток; v дс ratted, ratting 1. полювати на щурів; ловити щурів 2. зрадити, залишити організацію в тяжкий час.

rat a ble [rāt'əbəl][рейтэбэл] adj прк 1. що підлягає оподаткуванню: to be ratable підлягати оподаткуванню 2. зст пропорціональний.

✓

ra tan [ratan'] [ретéн] n ім гл rattan.

ratch [rach] [реч] n ім гл ratchet.

ratch et [rach'it] [рéчит] n ім мех тріскачка, храповик; ratchet-and-pawl mechanism засувне обладнання; v дс мех обладнувати колесо засувним обладнанням.

ratchet wheel мех храпове колесо, храповик.

rate₁ [rāt] [рейт] n ім 1. норма; ставка; тариф; розцінка, ціна; we pay the regular rate платимо нормальну ціну; the rate of wages per year ставка річної заробітної плати; accident rate посереднє число випадків; rate of exchange валютний курс 2. відповідна частина; пропорція; коефіцієнт; ступінь; процент; частка; to live at a high rate жити на широку ногу 3. швидкість, темп, хід; at that rate 1) при такому темпі 2) в такому випадку 3) таким чином, в такий спосіб, таким способом; at the rate of 40 miles an hour зі швидкістю 40 миль на годину; at any rate 1) у всякому разі / випадку 2) як-не-як / все ж таки / принаймні; rate of fire (військ) режим вогню / швидкість стрільби; rate of climb (ав) швидкість злету / вертикальна швидкість

✓

4. розряд, кляса, сорт, ґатунок; first rate першорядний 5. податок (місцевий, міський); v q rated, rating 1. оцінювати, вираховувати, обчисляти, установляти; he rated the house as worth $ 100,000 він оцінив дім на 100,000 долярів 2. вважати, розцінювати, розглядати; she was rated as one of the richest women in town її вважали найбагатшою між міськими жінками; he was rated the best poet of his time його вважали найкращим поетом епохи 3. оподатковувати (місцевим податком) 4. визначати категорію, клясу.

rate₂ [rāt][рейт] v q rated, rating лаяти, сварити, давати прочухана.

rate a ble [rāt'əbəl][рейтәбәл] adj прм гл ratable.

rate pay er [rāt'pā'ər][рейтпейәр] n ім платник податків.

rat er [rāt'ər][рейтәр] n ім оцінник, оцінювач, таксатор.

rathe [rāᵀᴴ][рейтг] adj прм зст поет 1. ранковий, ранішній 2. ранній; adv прсл вчасно (квітучий).

rath er [raᵀᴴ'ər|räᵀᴴ'ər][ретгәр|ратгәр] adv прсл 1. швидше; переважно; краще, охочіше: I would, I had rather я волію, я волів би; the rather that...

тим більше, що... 2. вірніше; швидше, правильніше; власне; доречно / до речі; як треба 3. доволі; досить; до деякої міри; I feel rather better now мені тепер дещо краще; I know her rather well я знаю її досить добре 4. дещо; трохи, трошки; будьщо; щоб не (було) 5. подекуди; до певної міри 6. (при дієслові): I rather like this не скажу, щоб це мені не подобалось / на мою думку, це непогане; I rather think that... маю в мене враження, що... / я схильний думати, що...; to be rather inclined to... прихилитися до... / схилятися до... 7. скоріш; охочіше; rather than замість 8. рзм у відповідь на питання, просторіччя: Do you know her? Rather! чи ви її знаєте? Авжеж! Так, звичайно! Ще й як!; rather not! аж ніяк! ані трохи! зовсім ні!

rat i fi ca tion [rat'əfəkā'shən] [рéтəфəкéйшəн] n ім затвердження, ратифікація.

rat i fy [rat'əfī] [рéтəфай] v д -fied, -fying затверджувати, скріпляти, ратифікувати.

rat ing [rāt'iŋ] [рéйтин⁓] n ім 1. оцінка, оцінювання; віднесення до того чи іншого розряду, до тієї чи іншої класи 2. оподаткування; сума податку (особливо

міського) 3. стан; кляса; розряд; ранг/ ранга 4. *тех* потужність, продуктивність 5. *ам* оцінка (в школі): a rating of 70% in English 70-процентова оцінка з англійської мови.

ra ti o [rā'shiō / rā'shō] [рейшиоу / рейшоу] *n* *ім*, *pl* *мн* -tios 1. *мат* відношення, пропорція: the ratio of 12 to 8 is 12/8 відношення 12 до 8 становить 12/8; "He has sheep and cows in the ratio of 10 to 3" means that he has 10 sheep for every three cows, or 10/3 = 3 1/3 times as many sheep as cows. „В нього вівці і корови в відношенні 10 до 3" отже, в нього припадає 10 овець на кожних 3 корови, cебто 10/3 = 3 1/3 разів більше овець, як корів 2. *мат* коефіцієнт; співвідношення; in direct ratio прямо пропорціонально; in inverse ratio обернено пропорціонально 2. *ек* ratio of exchange (кількісне) мінове відношення 3. *мех* передаточне число.

ra ti oc i nate [rash'ios'ənāt] [решиосэнейт] *v* *д* -nated, -nating міркувати (логічно, формально); розумувати.

ra tion [rash'ən / rā'shən] [решэн / рейшэн] *n* *ім* 1. пайок, порція, раціон; ration of sugar, ration of coal пайок цукру, пайок вугілля; е-

✓

mergency ration непорушний запас, непорушний раціон; v g 1. видавати пайок, постачати (харчі, продукти) 2. нормувати (продукти).

ra tion al [rash'ənəl | rash'nəl] [рéшэнэл | рéшнэл] n ім 1. раціональний, розумний; поміркований; in a rational way поміірковано, розсудливо 2. мат раціональний: rational fraction правильний дріб.

ra tion ale [rash'ənal' | rash'ənä'lē] [рéшэнéл | рéшэнáли] n ім 1. розумне пояснення 2. основна причина 3. право на існування.

ra tion al ism [rash'ənəliz'əm | rash'nəliz-əm] [рéшэнэлйзэм | рéшнэлизэм] n ім раціоналізм.

ra tion al ist [rash'ənəlist | rash'nəlist] [рéшэнэлист | рéшнэлист] n ім раціоналіст; adj прм гл rationalistic.

ra tion al is tic [rash'ənəlis'tik] [рéшэнэлíстик] adj прм раціоналістичний.

ra tion al i ty [rash'ənal'ətē] [рéшэнéлэті] n ім раціональність, розумність; доцільність; нормальність.

ra tion al ize [rash'ənəlīz | rash'nəlīz] [рéшэнэлайз | рéшнэлайз] v g -ized, -izing 1. давати раціоналістичне пояснення 2. раціоналізувати 3. мат

звільняти від раціональности.
ra tion al iz er [rash'ənəlīz'ər | rash'nəlīz·ər] [рéшенəлáйзəр | рéшнəлáйзəр] n ім раціоналізатор.
ra tion al ly [rash'ənəlē | рéшнəлі] [рéшенəлі | рéшнəлі] adv присл раціонально, розумно.
ra tion ing [rash'ənin] [рéшенин] n ім нормування продуктів, промтоварів, постачання.
rat line | rat lin [rat'lən] [рéтлəн] n ім мор лінь.
rats bane [rats'bān'] [рéтсбейн] n ім отрута для щурів.
rat tan [ratan'] [ретéн] n ім бот ротанг (вид пальми) теж ratan.
rat ter [rat'ər] [рéтəр] n ім щуролов, (особливо собака).
rat tle [rat'əl] [рéтəл] v д -tled, -tling 1. тріскотіти; гркотати 2. торохтіти; деренчати; торкотати; the cart rattled down the street візок поторкотів вулицею 3. дуже стукотіти 4. клекотати 5. грюкати; to rattle at the door грюкати в двері 6. (про людину) базікати; цокотіти 7. гуркотати: the train rattled past поїзд з гуркотом промчав мимо 8. відбарабанити, відтарабанити (відчитати) 8. з приймен. і присл.:

✓

rattle along з гуркотом промчати мимо; rattle away 1) від'їжджати з гуркотом, з клекотом 2) безперервно торохтіти, цокотіти; rattle down падати з грюкотом; rattle off / rattle away 1) від'їжджати з грюкотом, з клекотом 2) відбарабанити, відтарабанити (молитву); rattle on безперервно лепетіти, базікати, цокотіти: the child rattled on дитя лепетіло; rattle past з гуркотом промчати мимо; rattle up (розм) 1) галанням будити (кого) 2) з брязкотом піднімати якір; n ім 1. тріск; гуркіт; стукіт 2. деренчання; цокотіння; лящання 3. балаканина; лепетання; базікання 4. сопіння; пихтіння, пихкання 5. дитяче брязкальце 6. калатало (нічного сторожа) 6. кільця на хвості гримучої змії.

rat tle brain [rat'əlbrān'] [ретəлбрейн] n ім вітрогон/ка, неуважна людина, пуста голова.

rat tler [rat'lər] [ретлəр] n ім 1. ам зоо гримуча змія 2. балакун; цокотун/ка; торохтій/ка.

rat tle snake [rat'əlsnāk'] [ретлснейк] n ім зоо гримуча змія.

rat tle trap [rat'əltrap'] [ретəлтреп] n ім 1. старий, розхитаний екіпаж, візок 2. pl мн rattletraps дрібнички.

rattling [rat'ling] [ре́тлинґ] adj прм 1. туркотливий; клекітливий; тріскотливий; туркотливий 2. (про крок) жвавий, живий прудкий, бистрий; бадьорий; at a rattling pace швидкою ходою / бадьорим кроком.

rat trap [rat'trap'] [ре́ттре́п] n ім пастка для щурів.

ratty [rat'ē] [ре́ті] adj прм -tier, -tiest 1. щурячий 2. що кишить щурами 3. слн жалюгідний; обшарпаний.

raucous [ro'kəs] [ро́кэс] adj прм хрипкий, хриплий: the raucous caw of a crow хрипке каркання ворони.

ravage [rav'ij] [ре́вигдж] v дс -aged, -aging спустошувати, руйнувати, розоряти; the forest fire ravaged the forest лісова пожежа спустошила лісок; n ім спустошення, знищення; руйнівна дія; war causes ravage війна наносить знищення / руїну.

rave [rāv] [реб] v дс raved, raving 1. марити; говорити безладно 2. шаленіти, скаженіти (about, of, against): an angry person raves; so does a madman розлючена людина скаженіє / шаленіє; так поводиться божевільний 2. убиватися; нарікати; to rave against one's fate проклинати свою долю 3. говорити з запалом, з ентузі-

язмом, з захопленням (about): to rave about smb, smth захоплюватися кимсь, чимсь 4. спалахувати, скипіти (гнівом): to rave about smb, smth спалахувати (гнівом) до когось 5. викрикувати; вигукувати; to rave oneself hoarse верещати (аж) до хрипоти 6. ревти, вити, лютувати, бушувати; шаліти (про вітер, бурю, море): the wind raved вітер вив, ревів, лютував; the storm raved itself out буря перестала шаліти, бушувати.

ravel [rav'əl] [ревэл] v g -eled/-elled, -eling/-elling 1. заплутувати; ускладнювати (питання) 2. розривати, розплутувати (out) 3. протиратися (як тканина): the sweater has raveled at the elbow светер протерся на лікті; to ravel out 1) розділяти на волокна 2) розлазитися на швах; to ravel all this matter out розплутати всю цю справу; n ім 1. плутанина; вузол ниток; поплутані нитки; in a ravel поплутаний, сплутаний, заплутаний 2. обрівок нитки 3. клапоть.

raveling/ravelling [rav'əliŋ/rav'liŋ] [ревэлинˆ/ревлинˆ] n ім розмотування (ниток), розплутування, розсотування.

raven₁ [rā'vən] [рейвэн] n ім ворон, крук;

adj прк ворний (як крук); воронячий.

ra ven [rā'vən] [рейвэн] v д грабувати; шукати здобич; накидатися (на щось); їсти жадібно; пожирати; мати вовчий апетит.

rav en ing [rav'ənin] [рэвэнин] adj прк ненажерливий.

rav en ous [rav'ənəs] [рэвэнэс] adj прк 1. хижий; жадібний 2. грабіжницький 3. ненажерливий; to be ravenous примирати голодом.

rav in [rav'ən] [рэвэн] n ім зст 1. здобич 2. грабунок.

ra vine [rəvēn'] [рэвін] n ім ущелина; яр; байрак; балка; лощина.

rav ing [rāv'in] [рейвин] adj прк маячний, маревний: to be raving марити, маячити, шаленіти; n ім 1. маячення, марення; шаленство 2. (про бурю) ревіння, шаління.

ra vish [ra'vish] [рэвиш] v д 1. викрадати (жінку, дівчину) 2. ґвалтувати (жінку, дівчину) 3. захоплюватися (чимсь), очаровувати

ra vish er [ra'vishər] [рэвишэр] n ім насильник; порушник; ґвалтівник.

ra vish ment [ra'vishmənt] [рэвишмэнт] n ім 1. викрадення (жінки, дівчини) 2. зґвалтування (жінки, дівчини) 3. захват, захоплення.

✓

raw [ro][ро] adj прм 1. сирий, недоварений, недопечений; недосмажений; raw material, raw stuff сировина 2. невипалений: raw brick невипалена цегла 3. недублений: raw hide недублена шкіра 4. холодно-вологий: a raw weather холодно-мокра / прикра погода 5. кенський: raw ore незбагачена руда; raw sugar нерафінований цукор; raw silk шовк-сирець; a raw deal сл нечесна угода 6. болючий: a raw spot болюче місце 7. ненавчений; недосвідчений 8. обідраний, порепаний, позбавлений шкіри; n ім 1. щось необроблене, сире 2. садно, болюче місце; to touch smb on the raw дошкуляти, допекти комусь / уразити когось.

raw-boned [ro'bōnd'][ро́бо́унд] adj прм дуже худий, кістлявий, кощавий.

raw hide [ro'hīd'][ро́гáйд] n ім недублена шкіра / сириця; v д -hided, -hiding шмагати сирицею.

raw material сировина.

raw ness [ro'nəs][ро́нэс] n ім 1. необробленість 2. болюче місце (на тілі); садно 3. велика сирість 4. недосвідченість.

ray₁ [rā][рей] n ім 1. промінь 2. проблиск: not a ray of hope ані дрібочки надії 3. радіус; v д 1. випроміню-

✓ вати(ся) 2. розхо́дитися проме́нями 3. піддава́ти дії́ промі́ння; опромі́нювати.

ray₂ [rā] [рей] n ім іхт скат.

rayon [rā'on] [ре́йон] n ім штучний шовк.

raze [rāz] [рейз] v g razed, razing 1. зно́сити, руйнува́ти вщент, згла́джувати (рівно з землею); вирі́внювати руйнува́нням: to raze a town to the ground стерти місто з лиця́ землі́ 2. витира́ти, викре́слювати: to raze from the memory стерти з па́м'яті, забути (про гірке минуле тощо) 3. зскріба́ти (зі шкіри).

razor [rā'zər] [ре́йзэр] n ім бритва, невели́чка бри́тва; razor blade ві́стря / лезо́ бри́тви; safety razor бри́твочка, ві́стря безпе́чної бри́твочки.

razorback [rā'zərbak'] [ре́йзэрбе́к] n ім 1. пі́вдикий каба́н (з го́стрим хребтом) 2. зоо смуга́ч (вид кита)

razorbill [rā'zərbil'] [ре́йзэрбіл] n ім орн гага́рка.

razor-edge [rā'zərej'] [ре́йзэре́дж] n ім 1. ле́зо (бри́тви, ножа́) 2. го́стрий край (чогось) 3. го́стрий гі́рський кряж 4. небезпе́чне, крити́чне стано́вище: to be on a razor-edge бути на краю́ загибе́лі / бути в небезпе́ці.

razor-strop [rā'zərstrop'][рéйзэрстрóп] n ім ремінь для прáвки бритви.
razz [raz][рез] v д ам сл глузувáти, кепкувáти, насміхáтися, дражни́ти; n ім пóсміх, глум.
re$_1$ [rā][рей] n ім муз ре.
re$_2$ [rē][рі] prep прийм щóдо, віднóсно, про, посилáючись на; re your letter щóдо вáшого листá.
re- pref преф має значення: знóву; нáново, ще раз, назáд, пере-, напр. reappear знóву з'являтися; rebuild відбудóвувати; reimport ввóзити назáд; reopen знóву відкривáти.
reach [rēch][річ] v д 1. простягáти, витягáти (часто reach out): to reach one's hand across the table простягáти рýку чéрез стіл 2. діставáтися; досягáти; дохóдити, доїжджáти до; прибувáти; добивáтися; to reach a place, limit, point дохóдити, доїжджáти, діставáтися, досягáти, прибувáти до місцевости, до границí, до пýнкту; reach the top of a hill діставáтися/досягáти/добивáтися вершини горú 3. дохóдити, добивáтися, досягáти (про згóду, умóву): reach an agreement дійти́ до згóди 4. прибувáти, доїжджáти: the train reaches Lviv at nine пóтяг прибувáє до Львóва

о 9-й годині 5. сполучати, з'єднати (телефоном): to reach smb by phone сполучитися / зв'язатися з ким телефоном 6. доходити, прибувати, діставатися: your telegram reached me yesterday ваша телеграма дійшла до мене / дісталась мені вчора 7. (про голос, вістку) доходити: to reach smb's ears доходити до чиїхсь вуха / вух 8. передавати, подавати, досягати: reach me the sugar, please будь ласка, передайте мені цукор 9. досягати, доходити (про літа, вік): to reach the old age дожити до старості 10. простягатися, сягати (про силу, вплив, простір): The power of British Empire reached to the ends of the known world. Сила Британської Імперії сягала до найдальших закутків знаного світу; (про тягар, поринання): the anchor reached bottom якір сягнув дна 11. (про ціни, борги, витрати): the cost of the war reached billions воєнні витрати сягнули більйонів 12. to reach back (про пам'ять, спогад) сягнути назад; to reach down здіймати: to reach down smth from somewhere здіймати щось звідкись; n ім 1. обсяг; out of / beyond smb's reach поза чиїмсь обся-

гом / недосяжний, недоступний для ко́гось; within reach of в обсягу (чиїмсь, чогось), досяжний, доступний (для когось); within easy reach легко доступний 2. поблизу, близько: within reach поблизу 3. плесо, коліно ріки; досягання рукою; to have a long reach сягнути далеко; to make a reach for smth сягнути за чимсь; within reach of one's hand під рукою 3. охоплення; сфера впливу; кругозір; простір; протяжність; a reach of woodland лісопростір, лісообшир 4. радіус дії.

re act [riakt'] [ріе́кт] v ф 1. протидіяти; чинити опір 2. реагувати 3. взаємодіяти 4. хем викликати реакцію 5. провадити (військову) контратаку

re act ance [riak'təns] [ріе́ктənс] n ім ел реактивний опір.

re ac tion [riak'shən] [ріе́кшən] n ім 1. реакція 2. зворотна дія; реактивна дія; reaction propelled з реактивним двигуном / реактивний 3. взаємодія 4. протидія 5. (про радіо) дія зворотного зв'язку 6. військ контрудар.

re ac tion ar y [riak'shəner'ē] [ріе́кшənері] adj прм 1. протидіючий 2. пол

✓

реакційний; n ім реакціонер.

re ac tor [riak'tər] [ріе́ктəр] n ім 1. реа́ктор, а́томний коте́л: nuclear (chain) reactor я́дерний реа́ктор.

read₁ [rēd] [рід] v g read, reading 1. чита́ти; перечита́ти; прочита́ти; відчита́ти; to read a foreign language чита́ти на чужі́й/інозе́мній мо́ві; to read between the lines чита́ти між рядка́ми; to read Ukrainian чита́ти по-украї́нському; to read out loud/ to read aloud чита́ти вго́лос; to read oneself to sleep присипля́ти себе́ чита́нням; to read smb to sleep усипля́ти ко́гось чита́нням; to read the sky чита́ти з зіро́к 2. пра́вити/чита́ти коректу́ру 3. тлума́чити, поя́снювати 4. розга́дувати (зага́дку); to read a riddle розгада́ти за́гадку 5. вивча́ти: to read for the bar готува́тися до адвокату́ри; вивча́ти пра́во: he is reading law він вивча́є пра́во 6. дога́дуватися: to read smth into a text дога́дуватися про щось із те́ксту 7. відчи́тувати (температу́ру, газомі́тр) 8. (про дити́ну): to read the clock вивча́ти час на годи́ннику 9. з прийме́н. і присл.: read in/read oneself in вступа́ти на стано́вище англіка́нського па́роха, при-

√ лю́дно відчитуючи визначену приписами декларацію; to read off відчитувати; to read on продо́вжувати читання (цікавої книжки); to read over ще раз / повто́рно перечита́ти; to read through перечита́ти й познайо́митися зі змістом; to read up спеція́льно вивча́ти; to read up for examination готува́тися до і́спиту; to read with займа́тися з кимсь; n ім 1. чита́ння 2. час прове́дений за чита́нням: to have a long read довге́нько собі́ почита́ти.

read₂ [rēd] [рід] adj прм начи́таний; обі́знаний; осві́чений; she is poorly read in geography вона́ сла́бо знає геогра́фію; v д. гл read₁ 1.

read a bil i ty [rēd'əbil'ətē] [рідəбі́ләті] n ім чита́бельність, ле́гкість для чита́ння

read a ble [rēd'əbəl] [рі́дəбəл] adj прм 1. чі́ткий 2. до́бре написа́ний, ціка́вий.

re ad dress [rē'ədres'] [ріəдре́с] v д. переадресува́ти; пересила́ти на змі́нену адре́су.

read er [rēd'ər] [рі́дəр] n ім чита́ч; люби́тель книжо́к; she is not much of a reader вона́ не лю́бить чита́ти.

read i ly [red'əlē] [ре́дəлі] adv прл ра́до,

ожо́че; ле́гко.

readiness [red'inis] [ре́динис] n in 1. готовність; in readiness бути зовсім готовим 2. підготовленість 3. меткість, спритність; прудкість, жвавість.

reading [rēd'iŋ] [рідинґ] n in 1. читання 2. начитаність; знання: a man of wide reading дуже начитана людина / любитель книжки 3. лекція / читання: a penny readings публічне / прилюдне читання (знаменних творів літератури) з платою за вхід одного пенні 4. варіант тексту різночитання 5. показання (вимірювальних приладів 6. тлумачення; розуміння (чогось) 7. читання (законопроекту) в парламенті 8. спосіб читання; various readings варіанти тексту; adj прик читаючий: a reading man любитель книжки; reading glasses окуляри для читання.

reading room 1. читальня, читальна кімната 2. коректорська.

readjust [rē'əjust'] [рі-э-джаст] v t 1. (наново) пристосовувати, припасовувати, припасувати, приганяти 2. підрегулювати 3. переробляти, наново змінювати, наново виправляти; знову приводити в порядок.

re ad just ment [rē'əjust'mənt][ріəджáс-тмэнт] n ім 1. пристосування 2. виправлення 3. переробка 4. доказування, припасовування 5. регулювання 6. реорганізація; перегрупування 7. пристосування/влаштування на роботу здемобілізованих або злочинців, що відбули покарання.

read y [red'ē][péді] adj прм (readier, readiest) 1. готовий, приготовлений; виготовлений; dinner is ready обід готовий; to get ready готувати; the soldiers are ready for battle вояцтво готове до бою 2. згідний/готовий на щось; податливий, схильний; she gave a ready assent вона охоче погодилася; she is ready to go anywhere вона готова піти куди (лиш) завгодно 3. жвавий, моторний; легкий; знахідливий: to have a ready answer for a tough question мати готову відповідь на гостре (за)питання 4. зворотні: to be ready for smb чекати на кого; to be ready to explode мало не/замалим не спалахнути гнівом; ready at hand напохваті/під рукою/під руками; adv прсл напоготові; v g readied, readying підготовляти, готовити.

read y-made [red'ēmād'][pédiмéйд]

adj прм готовий: ready-made footwear готове взуття.

re a gent [rīā'jənt] [рієйджэнт] n in хем реактив / реагент.

real₁ [rē'əl] [ріэл] adj прм 1. справжній, дійсний; реальний, непідроблений; безперечний: a real experience справжнє переживання; the real reason дійсна причина; the real thing 1) оригінал 2) з дійсної подїї 3) те, про що річ; a real diamond правдивий діямант / алмаз 2. (про майно) нерухомий: real estate нерухоме майно 3. мат раціональний, справжній; adv прсл ам справді, цілком; очевидно; I'm real glad я цілком задоволений; It was real kind of you to come ви справді любʼязні бо прийшли.

real₂ [rē'əl] [ріэл] n ін реаль (стара іспанська монета).

real estate нерухоме майно.

re a lign [rē'əlīn'] [ріэлайн] v д переробляти.

re a lign ment [rē'əlīn'mənt] [ріэлайнмэнт] n in перебудова, перебудовування.

re al ism [rē'əlizəm] [ріэлізэм] n in реалізм.

re al ist [rē'əlist] [ріэліст] n in реаліст.

re al is tic [rē'əlis'tik] [ріəлі́стик] adj прм реалістичний, що властивий реалізмові.

re al is ti cal ly [rē'əlis'tikəlē] [ріəлі́стикəли] adv прсл реалістично.

re al i ty [rial'ətē] [риéлəти] n ім, pl мн -ties 1. дійсність, реальність 2. непідробленість; реалізм 3. щось реальне 4. істинність; Slaughter and destruction are terrible realities of war. Кровопролиття й винищування це жахлива дійсність війни. in reality насправді / дійсно.

re al i za tion [rē'ələzā'shən] [ріəлəзéйшəн] n ім 1. усвідомлення, розуміння: the explorers had a realization of the dangers... дослідники усвідомлювали собі небезпеку... 2. виконання; здійснення 3. реалізація; the realization of your hopes здійснювання ваших надій / сподівань.

re al ize [rē'əlīz] [ріəлайз] v д -ized, -izing 1. уявляти собі; розуміти чітко (у всіх деталях); збагнути; усвідомлювати; he realizes how hard you worked він усвідомлює собі як важко ви працювали

✓

2. здійснювати; виконувати; to realize a dream of going to college здійснювати мрії поступити в коледж 3. реалізувати: he realized all his American property він продав своє майно в Америці 4. давати прибуток: he realized $5,000 from his investment він дістав 5,000 дол. прибутку від його вкладу 5. нагромаджувати (кошти, багатство).

re al ly [rē'əlē] [ріəлі] adv прсл дійсно; справді; очевидно; Oh, really? Справді?

realm [relm] [релм] n ім 1. королівство 2. країна 3. галузь, сфера; царство.

Real tor / real tor [rēl'tər / rē'əltər / rē'əltor] [рілтəр / ріəлтəр / ріəлтор] n ім ам агент для продажу майна, посередник, маклер.

re al ty [rē'əltē] [ріəлті] n ім нерухоме майно.

ream₁ [rēm] [рім] n ім стопа, кипа паперу (480 або 500 аркушів).

ream₂ [rēm] [рім] v д 1. розсвердлювати 2. гірн розширювати свердловину.

ream er [rēm'ər] [рімəр] n ім 1. тех розвертка 2. гірн інструмент для розширення свердловини.

reap [rēp] [рiп] v д 1. жáти, збирáти врожáй: reap fields жáти на полі, збирáти (врожáй) з пóля 2. перен. пожинáти плоди́ 3. to reap where one has not sown збирáти там, де не сіялось (збирáти плоди́ чужóї прáці); to reap as one has sown що посієш, те й збереш.

reaper [rēp'ər] [píпэр] n ім 1. жнець, жни́ця 2. жнивáрка, жáтка.

re ap pear [rē'əpēr'] [рíэпíр] v д знóву з'являтися, появлятися.

re ap pear ance [rē'əpēr'əns] [рíэпíрэнс] n ім повтóрна появa.

rear₁ [rēr] [рір] n ім 1. тил: in the rear або at the rear 1) на тилах 2) позáду (за ким-сь, за чимсь); to follow in the rear іти́ позáду; to bring / to close up the rear закривáти похід; to take in the rear 1) нападáти з тилу 2) вихóдити в тил 2. спи́на 3. озáдок, огу́зок 4. ти́льна сторонá: in / at the rear позáду (дому, походу, потягa); adj прк ти́льний, зáдній, розмíщений позáду.

rear₂ [rēr] [рір] v д 1. вихóвувати, вирóщувати, вивóдити, культивувáти; they

✓

were very careful in rearing their children. Вони́ на́дто зважа́ли на вихо́вування свої́х діте́й. 2. підніма́ти, підно́сити; будува́ти, споруджувати: to rear a church спорудити / збудува́ти це́ркву; to rear one's head підно́сити го́лову 3. става́ти ді́бки: the horse reared кінь став ді́бки

rear admiral контрадміра́л.

rear guard військ. оборо́нні части́ни ти́лів.

re arm [rēärm'] [ріа́рм] v q переозбро́ювати(ся).

re ar ma ment [rēär'məmənt] [ріа́рмəмəнт] n ім переозбро́єння.

rear most [rēr'mōst] [рі́рмоуст] adj прм са́мий за́дній / са́мий оста́нній.

re ar range [rē'ərānj'] [рі́əре́йнджс] v q -ranged, -ranging 1. переміня́ти; переміща́ти; переставля́ти; попереставля́ти 2. підправля́ти (zaricky).

re ar range ment [rē'ərānj'mənt] [рі́əре́йнджмəнт] n ім переміннiсть; переміщування, перемі́щення, попереміннє розмі́щення, розташува́ння.

rear ward [rēr'wərd] [рі́рувəрд] adj прм за́дній, тилови́й; n ім військ in the rearward на ти́лах; to the rearward

потрямувати до тіла

reason [rē'zən] [різэн] n im 1. причина, привід, підстава: reason of smth причина чогось; reason for smth привід до чогось; by reason of з причини; all the more reason for (doing smth) тим більше треба (щось зробити); she has her own reasons for doing this в неї всякі підстави щоб так поводитись 2. виправдання; довід; аргумент; What is your reason for doing such poor assignment? Яке в вас виправдання про таке поганеньке завдання? 3. розсудливість; розум; розважливість 4. anything in reason все що буває в обсягу розсудливости; for a good reason надто слушно; for no reason whatever/at all без всякої причини; it stands to reason розуміється; зрозуміло; звичайно; очевидно; річ ясна; with reason не без підстави; to bring smb to reason привести кого до здорового глузду/наводити на розум/напоумляти; v g 1. переконувати; умовляти: to reason out of smth довести помилковість чогось 2. міркувати, обмірковувати 3. робити висновки 4. доводи-

✓

ти, доведи (що, до кого): to reason smb into smth переконувати кого про правильність чого 5. to reason out продумувати (до кінця); розумувати.

rea son a ble [rē'zənəbəl | rēz'nəbəl] [різенебел | різнебел] adj прм 1. розсудливий, поміркований 2. недорогий, прийнятний (про ціну, оренду плату).

rea soned [rē'zənd] [різенд] adj прм гл reasonable 1.

rea son ing [rē'zəniŋ | rēz'niŋ] [різенин~ | різнин~] n ім 1. міркування 2. розумування; adj прм мислячий.

re as sem ble [rē'əsem'bəl] [різсембел] v д, -bled, -bling 1. знову | повторно збирати | скликати 2. знову | заново | ізнов складати | збирати | монтувати (машину, віз).

re as sur ance [rē'əshür'əns] [різшуренс] n ім 1. запевнення; заспокоєння (кого) 2. відновлене довір'я 3. повернена впевненість 4. сміливість.

re as sure [rē'əshür'] [різшур] v д -sured, -suring заспокоювати; запевняти: reassure smb заспокоїти, запевнити кого; The captain's confidence during the storm reassured the passengers. Під час

грозі, довір'я до капітана заспокоїло пасажирів.

reave [rēv] [рів] v д зст 1. спустошувати 2. оголяти, грабувати; викрадати.

re bate [rē'bāt/ribāt'] [рібейт/рибейт] n ім знижка (про гроші), поступка; v д, -bated, -bating 1. робити знижку, поступку 2. зменшувати; скорочувати 3. амортизувати.

re bec/re beck [rē'bek] [рібек] n ім муз (інструмент) ребека.

reb el [reb'əl] [ребəл] n ім 1. повстанець 2. бунтівник, бунтар; заколотник; adj прм бунтарський, бунтівливий, бунтівний; v д [ribel'] [рибел] rebelled, rebelling 1. повставати (against) 2. протидіяти; чинити опір 3. бунтуватися.

re bel lion [ribel'yən] [рибеліəн] n ім 1. повстання 2. бунт.

re bel lious [ribel'yəs] [рибеліəс] adj прм 1. повстанський 2. бунтарський/бунтівний; заколотний 3. упертий; запеклий 4. неслухняний, недисциплінований.

re birth [rē'bėrth'] [рібірт²] n ім відродження; Відродження/Ренесанс.

re born [rēborn´][рібо́рн] adj прм який (що) стосується відро́дження / ренеса́нсовий.

re bound [rē'bound'/ribound'][рібаунд/рибаунд] n ім відско́к, відбі́й (м'яча); to make a rebound відско́чити / відби́тися (один раз від стіни, як м'яч); to make several rebounds відби́тися кілька разів (від помосту); v д [ribound'][рибаунд] відска́кувати, відбива́тися (від стіни, помосту)

re buff [ribuf'][рибаф] n ім 1. різка́ відмова, відповідь; відсіч: to answer with a rebuff дати го́стру відповідь / го́стро відрізати / дати різку відмо́ву 2. несподівана (прикра) невда́ча; v д 1. відмовляти на відріз; дава́ти відсіч.

re build [rēbild'][рібілд] v д -built, -building відбудо́вувати; перебудо́вувати.

re built [rēbilt'][рібілт] v д гл rebuild.

re buke [ribūk'][рибю́к] v д -buked, -buking роби́ти дога́ну; докоря́ти; карта́ти; to rebuke smb доріка́ти кому (за що); n ім дога́на; до-

кір, дорікáння; without rebuke бездогáнний / без зáкиду.

re bus [rē'bəs][рі́бəс] n ім ребус.

re but [ribut'][рибáт] v д -butted, -butting 1. спростóвувати (обвинувачення) 2. давáти відсіч: rebut the argument збивáти чиї дóкази.

re but tal [ribut'əl][рибáтəл] n ім or re but ment [ribut'mənt][рибáтмəнт] відбиття́, спростувáння; відсіч

re but ter [ribut'ər][рибáтəр] n ім юр заперéчення, відсіч (позивача на заяву відповідача).

re cal ci trance [rikal'sətrəns][рикéлсəтрəнс] n ім непокірність; упéртість

re cal ci tran cy [rikal'sətrənsē][рикéлсəтрəнсі] n ім гл recalcitrance.

re cal ci trant [rikal'sətrənt][рикéлсəтрəнт] adj прк непокірний; упéртий; n ім непокірна людúна.

re cal ci trate [rikal'sətrāt][рикéлсəтрейт] v д рідк 1. чинúти óпір 2. наполягáти на чомусь.

re call [rikôl][рикóл] v д 1. відкликáти (урядову особу): the ambassador

was recalled амбасадора відкли-
кали 2. виводити (із задумливости)
3. пригадувати (собі), нагадувати;
to recall to mind воскрешати, пригадувати (в пам'яті) 4. скасовувати:
the order cannot be recalled наказ, розпорядження незмінн-ий/е 5. призивати (з запасу) 6. брати, взяти
назад (обіцянку); n i [rikol'/rē'-
kol'] [рикол / рікол] 1. відкликання
(урядової особи) 2. виклик виконавця
(на сцену) 3. наказ повернення 4. пригадування (в пам'яті) 5. військ сигнал
до повернення, відбій.

re cant [rikant'] [рикент] v q 1. зрікатися, відрікатися 2. брати, взяти
назад (сказане).

re can ta tion [rē'kantā'shən] [рікентейшн] n i n (рідк) відречення;
зречення.

re cap [rē'kap' | rēkap'] [рікеп | рікеп]
v q -capped, -capping авт відновити протектор (на шині).

re ca pit u late [rē'kapich'ulāt] [рікепічулейт] v q -lated, -lating 1. резюмувати; конспектувати 2. перераховувати, повторювати; подава-

ти короткий зміст (чого); коротко з'ясовувати (свою думку).

re ca pit u la tion [rē'kəpich'ŭlā'shən] [рікəпічулейшен] n im висновок; резюме; коротке повторення; коротенький зміст.

re cap ture [rēkap'chər] [рікепчəр] v q -tured, -turing брати назад, загорнути назад (територію), відбивати втрачене бойове становище, відбивати полонених; n im 1. взяте назад 2. повернення (собі) 3. (військ) повернення втрачених позицій.

re cast [rēkast'/rēkäst'] [рікест/рікаст] v q -cast, -casting 1. переливати: recast a bell перелити дзвін 2. переробляти, надавати іншої форми, виправляти 3. (театр) міняти склад (виконавців): recast a play міняти склад виконавців п'єси; n im [rē'kast'/rē'käst'] [рікест/рікаст] 1. переробка 2. вигляд, форма (після виправлення).

re cede [risēd'] [рісід] v q -ceded, -ceding 1. віддалятися; відступати: to recede into the background 1) віддійти на задній/подальший пла(я)н 2) втра-

ра́ти зна́чення 2. подава́тися наза́д, (про ві́йсько) відступа́ти 3. бра́ти наза́д, виходити; відмовлятися; відрікатися; вилуча́ти; відклика́ти | виво́дити | бра́ти наза́д | відмовля́тися | касо́вувати; He receded from the agreement. Він відмо́вився від уго́ди | до́говору 4. (про ці́ни, ва́ртість) па́дати, виявля́ти тенде́нцію до зни́жки ку́рсу.

re ceipt [risēt'] [рисі́т] n ім 1. розпи́ска, квита́нція 2. pl мн receipts грошови́й прибу́ток, прибу́ток ка́си 3. оде́ржання (про гро́ші, поси́лку, лист); on receipt of по оде́ржанні; to be in receipt of a parcel ма́ти на рука́х поси́лку | бу́ти оде́ржувачем поси́лки; she is in receipt of вона́ оде́ржала...; v д дава́ти розпи́ску, квита́нцію (про оде́ржання чогось); to receipt a bill розписа́тись на раху́нку | підтве́рдити раху́нок, квита́нцію.

re ceiv a ble [risēv'əbəl] [рисі́вәбәл] adj прм що має найкра́щий по́пит, що бува́є всю́ди прийня́тним: Gold is receivable all over the world. По цьо́му сві́ту зо́лото ма́є зна́чний по́пит.

re ceive [risēv'] [рисі́в] v д -ceived, -ceiving

v

1. одéржувати: on *receiving* по одéржанні; to *receive* a letter одéржати листá/лист 2. приймáти (гостей, дарунок): to *receive* gifts приймáти подарýнки; to *receive* the sacraments приймáти причáстя; *receive* smb into the membership прийняти когó в члéни 3. сприймáти; вміщувати: The boat *received* a heavy load. На суднó вмістили тяжкий вантáж 4. (про теорію, науку) сприймáти: a theory widely *received* у великій мірі сприйнялú теóрію 5. допускáти, приймáти в коло вірних: to *receive* smb into the Church приймáти когó до вірних цéркви 6. (про новонародженого) приймáти: a midwife *receives* a baby акушéрка / повитýха приймáє дитя 7. терпіти, зносити, зазнавáти (труднощів): to *receive* a blow зазнавáти удáру.

re ceived [risēvd'] [рисівд] adj прм загальноприйнятний.

re ceiv er [risēv'әr] [рисівәр] n ім 1. одéржувач 2. телефóнна трýбка 3. радіоприймáч 4. юр судовий виконáвець.

re ceiv ing [risēv'iŋ] [рисівин˜] n ім о-

✓

де́ржання; (про виконану роботу) прийняття; (про злочини) receiving of stolen goods скупка кра́деного.

re cen cy [rē'sənsē] [рі́сэнсі] n ім новизна́, свіжість (щодо часу).

re cent [rē'sənt] [рі́сэнт] adj прм неда́вній, новий; сучасний; свіжий (про час), оста́нній; a recent period in literature неда́вній / моде́рний період в літерату́рі; recent events сучасні події.

re cent ly [rē'səntlē] [рі́сэнтлі] adv прсл неда́вно; цими днями; оста́нньо.

re cep ta cle [risep'təkəl] [рисе́птэкэл] n ім 1. вмістище 2. схо́вище 3. коро́бка; посу́дина; мішо́к, мішечо́к 4. коте́л 5. бот квітколо́же.

re cep tion [risep'shən] [рисе́пшэн] n ім 1. оде́ржання 2. приймання, прийо́м 3. вечірка; зу́стріч 4. сприймання; a calm reception of bad news спокійне сприйняття прикрої вістки; a warm reception серде́чний / щирий прийом; to meet with a cool reception зазна́ти нещи́рого прийо́му; a reception office 1) бюро́ прийо́му 2) бюро́ зу́стрічів 3) (про радіо) прийом.

√ re cep tion ist [risep'shənist] [рисéпшə-нист] n ім приймáльни-к/ця, се-кретáр, рзм секретáрка (у приймальні лікаря і т.п.).
reception room 1. приймáльня 2. вітáльня.
re cep tive [ri sep'tiv] [рисéптив] adj прк (про розум, ум) сприйнятливий.
re cep tiv i ty [rēseptiv'ətē] [рісептúвəті] n ім 1. сприйнятливість 2. éмкість.
re cep tor [ricep'tər] [рисéптəр] n ім фізл рецéптор.
re cess [rē'ses] [рíсес] n ім 1. перéрва в навчáнні, занятті, робóті, в парлáменті; There will be a short recess before the next meeting. Перед настýпним засідáнням бýде корóтка перéрва 2. n ім [rē'ses/rises'] [рíсес/рісéс] заглиблення (в стіні), ніша; тайнúк, глухé місце; v д 1. робити перéрву (в заняттях); the convention recessed until afternoon нарáди з'їзду перéрвано аж до післяобідньої пори 2. робити заглиблення 3. клáсти, приміщувати в глухóму місці.
re ces sion [risesh'ən] [рисéшəн] n ім 1. відхід 2. віддáлення; відступ 3. заглиблення 4. спад (попиту, виробництва).

re ces sion al [risesh'ənəl][рисéшнэнэл] adj прм вакаційний, канікулярний.

re ces sive [rises'iv][рисéсив] adj прм 1. що віддаляється, відступає, відходить 2. (про генетику) рецесивний.

re cher ché [rəshār'shā|rəshārshā'][рэшéйршей|рэшéйршéй] adj прм 1. добірний; рідкісний 2. винятковий; вишуканий; вибагливий.

rec i pe [res'əpi][рéсэпі] n ім 1. рецепт 2. засіб; спосіб; кул рецепт.

re cip i ent [risip'iənt][рисíпиэнт] n ім одержувач: the recipients of the prizes одержувачі нагород, премій.

re cip ro cal [risip'rəkəl][рисíпрэкэл] adj прм 1. обопільний: the reciprocal gifts обопільні|взаємні подарунки 2. еквівалентний; взаємний; відповідний; reciprocal liking, reciprocal distrust взаємна симпатія, еквівалентне недовір'я 3. мат обернений 4. грам (про займенник) зворотний; n ім обернена величина.

re cip ro cal ly [risip'rəkəlē][рисíпрэкэлі] adv прсл 1. обопільно; взаємно; відповідно 2. мат обернено.

re cip ro cate [risip'rəkāt][рисíпрэкейт]

v q -cated, -cating 1. відплачувати (кому за що), віддячувати (чимсь - with): She likes me, and I reciprocate her liking. Вона до мене прихильна і я віддячую їй тим же самим. 2. обмінюватися (послугами, добром і т.п.).

reciprocating engine поршнева машина.

rec i proc i ty [res'əprɒs'ətē][ресəпрóсəті] n ім 1. дія у відповідь 2. взаємний обмін (послугами і т.п.) 3. обопільність.

re ci tal [risīt'əl][рисáйтəл] n ім 1. оповідання, виклад, переказ 2. концерт одного артиста 3. концерт, присвячений одному композиторові 4. докладний перелік фактів; her recital of her experience перелік її переживань.

rec i ta tion [resətā'shən][ресəтéй-шəн] n ім 1. публічне читання, рецитація 2. декламація 3. опитування учнів 4. проробка матеріялу (на семінарі).

rec i ta tive [res'ətətēv'][ресəтəтів] n ім речитатив.

re cite [risīt'][рисáйт] v q -cited, -citing 1. читати/проказувати напам'ять, рецитувати 2. декламувати 3. розповідати вголос 4. перелічува-

ти факти 5. опитувати учнів: recite a lesson опитування завченого матеріялу; recite one's adventures розповідати про пригоди.

reck [rek] [рек] v дс зст звертати увагу (на щось); брати до уваги.

reckless [rek'lis] [реклис] adj прк 1. нерозсудливий 2. необачний: reckless of consequences необачний до наслідків 3. зневажливий: reckless driving зневажливі правила їзди 4. легковажний.

reckon [rek'ən] [рекән] v дс 1. рахувати, підраховувати, підсумовувати: reckon the cost before you decide заким вирішите, підрахуйте витрати 2. вважати за когось: she is reckreckoned the best violenist вона вважалася найкращою скрипалею 3. розраховуватися (з кимсь — with) 4. покладатися, розраховувати (на когось — upon): you can reckon on our help ви можете розраховувати на нашу допомогу 5. зараховувати, відносити (до чогось — in, among 6. гадати, думати 7. reckon in розраховувати (на кого, на що); брати до уваги;

reckon off відлічити, відраховувати; reckon up підраховувати, підсумовувати; reckon with розраховуватися (з кимсь), брати до уваги.

reck on er [rek'nər] [рекнэр] n ім рахівник.

reck on ing [rek'əniŋ | rek'niŋ] [рекэнин | рекнин] n ім 1. рахунок, розрахунок; калькуляція; обчислення: By my reckoning we are miles from town. За моїм підрахунком, ми ще далеченько від міста. 2. рахунок (в готелі); to be out in one's reckoning прораховуватися, помилитися в рахунку; we are out in our reckoning виявляється, що ми допустилися помилки в нашому розрахунку 3. ком зведення витрат; кошт; поточний рахунок.

re claim [riklām'] [риклейм] v д 1. виправляти; відновляти 2. приручати 3. піднімати (ціллину); прокладати меліорацію; використати не(в)ужитки: The farmer reclaimed the swamp by draining it. Фермер використав драговину дренажним засобом. 4. цивілізувати 5. навертати (на вірний шлях); n ім (у зво-

somi) beyond / past reclaim цьо́го ви́правити не мо́жна.

rec la ma tion [rek'ləmā'shən] [ре́кле-ме́йшэн] n ім 1. ви́правлення 2. осу́шення, меліора́ція 3. ком рекля-ма́ція.

re cline [riklīn'] [рикла́йн] v 7 -clined, -clining 1. напівлежа́ти, сиді́ти напівле́жачи; ста́вити напівлежа́чою по́зою 2. спира́тися, опира́тися напівлежа́чою по́зою; відпочива́ти напівлежа́чою по́зою; recline on smb, smth спира́тися, о(б)пира́тися об ко́гось, об щось 3. поклада́тися (на - upon): to recline upon smb поклада́тися на ко́гось.

re cluse [rek'lūs / riklūs'] [ре́клус / риклус] n ім самі́тник, відлю́дник; adj прм [riklūs'] [риклус] таки́й, що живе́ сам(о́)тньо, сам(о́)тній.

rec og ni tion [rek'əgnish'ən] [ре́кэгні-шэн] n ім 1. пізнава́ння, розпізнава́ння 2. ви́зна́ння; схва́лення 3. до́каз (ви́зна́ння): in recognition of smth на до́каз ви́зна́ння, на до́каз схва́лення ко́гось; he was mutilated beyond recognition його́ пока-

лічили до непізна́ння.

recognizable [rek'əgnīz'əbəl][рек'əгнай-зəбəл] adj прикм можли́вий до розпізна́ння: she is no longer recognizable її ніяк не впізна́ти / вона́ змінилась до невпізна́ння; she is recognizable by her manner of... її пізна́ти по мане́рі (її поведінки).

recognizance [rikog'nəzəns/rikon'əzəns][рико́гнəзəнс/рико́нəзəнс] n ім 1. (судові) зобов'я́зання 2. (грошова) заста́ва.

recognize [rek'əgnīz][ре́кəгнайз] v д -nized -nizing 1. пізнава́ти: I could scarcely recognize her я ле́две впізнав її 2. визнава́ти: to recognize smb as... визнава́ти кого́ (за начальника) 3. відмовля́тися, відцура́тися: to refuse to recognize smth відцура́тися чого́ 4. висло́влювати схва́лення: He was recognized as a great poet. Його́ вважа́ли за вели́кого поета. 5. ототожнювати, розпізнава́ти: recognize a person from a description ототожнити особу з її виду 6. визнава́ти (державу, уряд): other nations did not recognize the Leninist

government деякі народи/держави не визнавали уряду Леніна. 7. мати слово, давати кому слово (на зборах): the chairman of the meeting recognized him голова (зборів) дав йому право голосу.

re coil [ri koil] [рикойл] v g 1. відскочити, відійти, відсахнутися, відступити: To see a snake in the path would make you recoil. Побачивши на стежці змію, ви (зразу) відсахнетеся/відскочите 2. (про рушницю) відбивати, віддавати, шарпнути: The gun recoiled after he fired. Як лише він вистрілив то рушниця відбилась/шарпнула (плече) 3. відчувати жах або огиду (від чогось, до чогось - from) 4. (про гармату) відкочуватися 5. (про тятиву) послаблятися; n im [ri'koil'/rē'koil] [рикойл/рикойл] 1. відскок; відбій; відкат 2. жах; огида.

rec ol lect [rek'əlekt'] [рекəлект] v g пригадувати, згадувати: recollect smth пригадувати (собі) щось; I couldn't recollect her я не міг пригадати собі, хто вона така/звідкіль знаю її; recollect oneself зби-

ра́ти свої́ ду́мки.

re-col lect [re'kəlekt'] [ре́кəле́кт] v q 1. знову позбира́ти, зібра́ти 2. очу́нятися: to re-collect oneself очу́нятися, опри́томніти, опам'ята́тися, отя́митися.

rec ol lec tion [rek'əlek'shən] [ре́кəле́кшəн] n im 1. спо́гад; па́м'ять: it is outside my recollection я (вже) цього́ не пам'ята́ю; to have a recollection of smth тя́мити/пам'ята́ти щось; to have no recollection of smth не тя́мити/не пам'ята́ти чого́сь; to the best of my recollection коли́ не зра́джує мене́ па́м'ять; within my recollection за моє́ї па́м'яті 2. зга́дка, спо́мин.

rec om mend [rek'əmend'] [ре́кəме́нд] v q 1. ра́дити, ра́яти, пропоно́вувати, рекоменду́вати; to recommend smth to smb ра́яти/пропоно́вувати кому́сь щось; the dressmaker is to be recommended for шва́чка заслуго́вує на рекоменда́цію бо... 2. доруча́ти, віддава́ти (під чиюсь опіку): to recommend a pupil to smb's care віддава́ти вихова́нця кому́небудь на до́гляд 3. промовля́ти на ко́ристь (кого, чого і кому, чому) 4. представля́ти

✓

(кого до нагороди, премії і т.п.) 5. говорити (на чиюсь користь) 6. віддавати що на схов/на схованку.

rec om men da tion [rek'əmendā'shən] [рéкэмендéйшэн] n ім 1. порáда; сприятлива думка (про когось, щось) 2. доручення; рекомендáція: letter of recommendation рекомендаційний лист 3. представлення (до нагороди - for); on the recommendation of smb з/на доручення.

rec om men da to ry [rek'əmen'dəto'rē/rek'əmen'dətō'rē] [рéкэмéндэтóрі/рéкэмéндэтóурі] adj прм рекомендаційний.

re com mit [rē'kəmit] [рікэміт] v д, -mitted, -mitting парл повертати законопроéкт для повторного рóзгляду комісією.

re com mit ment [rē'kəmit'mənt] [рікэмітмэнт] n ім парл звéрнення/повéрнення законопроекту для повторного рóзгляду комісією.

re com mit tal n ім гл recommitment.

rec om pense [rek'əmpens] [рéкэмпенс] v д -pensed, -pensing винагороджувати, відплáчувати, рекомпенсу-

✓

ва́ти; recompense smb for smth винагоро́джувати когось за щось; recompense an action винагоро́джувати вчи́нок; recompense smth to smb відплачувати комусь за щось; n ім винагоро́да; компенса́ція.

rec on cil able [rek'ənsīl'əbl][ре́кәнсайлабл] adj прк примире́нний; сумісний.

rec on cile ment [rek'ənsīl'mənt][ре́кәнсайлмәнт] n ім 1. примирення, замирення; пого́дження 2. ула́годжування.

rec on cil i a tion [rek'ənsil'iā'shən][ре́кәнсіліейшән] n ім примирення.

rec on cile [rek'ənsīl][ре́кәнсайл] v д -ciled, -ciling 1. примиря́ти (with, to): to reconsile smb with smb примиря́ти кого́ з ким; to become reconciled примири́тися 2. ула́годжувати 3. пого́джувати (думку, факти); to reconcile smb to his fate примири́ти кого́ з долею.

rec on cil i a to ry [rek'ənsil'iəto'rē / rek'ənsil'iətō'rē][ре́кәнсілиәто́рі / ре́кәнсілиәто́урі] adj прк примире́нний.

✓

re con dite [rek'əndīt|rikon'dīt] [рéкəндайт|рикóндайт] adj прм 1. важкий (для розуміння) 2. тéмний, неясний 3. (про письменника) малозрозумілий 4. (про стиль, книгу) заплýтаний, складний.

re con di tion [rē'kəndish'ən] [рікəнді-шəн] v д 1. переобладнувати; переробляти; перебудóвувати 2. обновляти, оновляти 3. ремонтувáти.

re con nais sance [rikon'əsəns] [рикó-нəсəнс] n ім 1. розвідка: reconnaissance розвідувальний загін 2. розвідочне вивчення | збагнення терит́орії, району, місцéвости.

rec on noi ter [rek'ənoi'tər|rē'kənoi-tər] [рéкəнóйтəр|рíкəнóйтəр] v д -tered, -tering провáдити розвідку, вивчáти | збагнути територію, район, місцéвість.

rec on noi tre [rek'ənoi'tər|rē'kənoi'-tər] [рéкəнóйтəр|рíкəнóйтəр] v д -tred, -tring гл reconnoiter.

re con sid er [rē'kənsid'ər] [рíкəнсí-дəр] v д переглядáти (нáново): reconsider a bill переглянути ще раз | ревізувáти рахýнок, законопроéкт,

список, документ.

re con sid er a tion [rē'kənsid'ərā'shən] [рікənсидəрейшəн] n ім повторна перевірка, повторний перегляд.

re con struct [rē'kənstrukt'] [рікəнстрáкт] v д 1. перебудóвувати, відбудóвувати, реконструювáти 2. відтвóрювати; віднóвлювати.

re con struc tion [rē'kənstruk'shən] [рікəнстрáкшəн] n ім 1. перебудóва, відбудóва, реконстрýкція 2. віднóвлення 3. реорганізáція.

re con vert [rē'kənvėrt'] [рікəнвéрт] v д повертáти до умóв мирного чáсу.

re cord [rikord'] [рикóрд] v д 1. записувати; реєструвáти; протоколювáти; record what he says записáти, запротоколювáти те, про що він говóрить 2. увічнювати: we record history in books ми увічнюємо/зберігáємо історію в книгах 3. записувати на плівку/на платівку; n ім [re'kərd] [рéкəрд] 1. зáпис 2. звіт; офіційний документ; a matter of record справа, річ службóво/офіційно записана/запротокольóвана; it is on record that... історія відмічує, що...; to

bear record to smth потве́рджувати / стве́рджувати щось; to be on record бу́ти службо́во / офіці́йно зареєстро́ваним 3. протоко́л (нарад, засідання) 4. юр акт, докуме́нт, акт переда́чі на володі́ння 5. запис на пласти́нці / грамофонна пласти́нка 6. реко́рд 7. фа́кти, да́ні 8. па́м'ятка мину́лого 8. замі́тка, нота́тка, за́значка; to keep a record of smth запи́сувати, відміча́ти, реєструва́ти щось; (про довідку, інформацію) off the record неслужбо́ве, неофіційне / лише́ для прива́тної / особи́стої інформа́ції 9. pl мн records архі́вні докуме́нти; літо́писи; хро́ніки; запи́ски 10. особи́сті докуме́нти, свідо́цтва; свідчення; характери́стика; to have a good record ма́ти бездога́нне мину́ле; to have a bad record ма́ти пога́не мину́ле; ам a criminal record злочи́нне мину́ле; adj прм [rek'ərd][ре́кәрд] реко́рдний; a record crop реко́рдний урожа́й / реко́рдне жни́во; record speed реко́рдна шви́дкість.

re cord er [rikor'dər][рико́рдәр] n ім

✓

1. реєстра́тор; протоколі́ст; облі-ко́вець 2. (в деяких містах) головний суддя 3. тех самопи́сний прилад 4. кін звукозапи́сувач.

re cord ing [rikord'iŋ] [рикóрдин"] n ім запис, реєстра́ція, запис на пласти́нці; adj прм записуючий, реєструючий (прилад).

record player програ́вач грамофо́нних пласти́нок.

re count₁ [rikount'] [рика́унт] n ім пере-лі́чення, перерахува́ння (вибо́рчих голосів); v д перелі́чувати, перерахо́вувати.

re count₂ [rikount] [рика́унт] v д розпо-віда́ти, докла́дно переповіда́ти: he recounted all the happenings він подрі́бно розповіда́в про події.

re- count [rēkount'] [рі́ка́унт] v д на́ново підрахо́вувати (особливо голоси на виборах); n ім повто́рний підраху́нок (голосів на вибо́рах).

re coup [rikūp'] [рику́п] v д відшкодо́-вувати, компенсува́ти: to re-coup a loss відшкодо́вувати збиток; recoup oneself винагоро́джувати собі (за щось).

re coup ment [rikūp'mənt] [рику́пмэнт]

n ім відшкодування збитків, компенсація.

re course [rē'kowrs/rē'kōrs/ri'kowrs'/ri-kōrs'] [рі́корс/рі́коурс/рико́рс/рико́урс] n ім прохання, звертання (про допомогу): to have recourse to звертатися про допомогу; one's last recourse останнє прохання/остання надія (про допомогу).

re cover [ri'kuv'ər] [рика́вэр] v д 1. діставати назад; повертати собі; to recover one's strength повернути до сил; to recover oneself приходити до пам'яті; She started to fall, but recovered herself. Вона мало що не впала, але (якось) затрималася. 2. видужувати; оправлятися (від чогось - from) 3. надолужувати 4. юр домагатися повернення (чогось), домагатися відшкодування (збитків); виграти справу 5. (військ.) знову оволодівати, відбивати (утрачену територію) 6. відробляти, відробити (втрачене): recover lost time відробити втрачений час 7. ком (про курс, кон'юнктуру) покращувати(ся), повертати до норми.

re-cov er [rēkuv'ər] [рікáвэр] v g пере-
кривáти, знóву покривáти (меблі, по-
крівлю, дах).

re cov er y [rikuv'ərē / rikuv'rē] [рикá-
вэрі / рикáврі] n ім, pl -eries 1. по-
вéрнення собі (чогось втраченого); віднóвлен-
ня; відшкодувáння 2. видужання, поправ-
лення, одужáння: past recovery в безна-
дійному станóвищі 3. збережéння попереéд-
ньої фóрми: John started to fall, but
made a quick recovery. Джон мáло що
не впав, алé (якось) зберіг стоячу пози-
цію 4. тех регенерáція; використáння
відхóдів 5. тех віднóвлення початкó-
вого óб'єму або фóрми 6. ав вихід лі-
такá із штопора.

rec re an cy [rek'riənsē] [рéкриэнсі] n
ім 1. боягýзтво 2. малодýшність 3. зрá-
да 4. відступництво.

rec re ant [rek'riənt] [рéкриэнт] adj
прк 1. боягýзливий 2. зрáдницький, від-
ступницький; n ім 1. боягýз 2. зрáд-
ник 3. відступник.

rec re ate [rek'riāt] [рéкриейт] v g
-ated, -ating (знóву) віднóвлювати,
понóвлювати сили: to recreate one-
self відпочивáти, освіжáтися, роз-

✓

вати(ся) 2. зацікавлювати.

re-cre ate [rē'kriāt'] [рікриейт] v q -ated, -ating знову створювати, відтворювати

rec re a tion [rek'riā'shən] [рекриейшен] n ім 1. відновлення сил 2. розвага; відпочинок, перепочинок 3. перерва (між годинами навчання) 4. recreation ground майданчик для ігор; recreation center 1) клюб; палац культури 2) ам (військ) база відпочинку.

rec re a tion al [rek'riā'shənəl] [рекриейшенел] adj прм розважальний.

rec re a tive [rek'riā'tiv] [рекриейтив] adj прм 1. що відновлює, відсвіжує сили; що розважає, розважальний 2. що приділяється до перепочинку.

re cre ment [rek'rəmənt] [рекремент] n ім 1. рекреторний продукт, що частково знову всмоктується в кров 2. покидьки, залишки.

re crim i nate [rikrim'ənāt] [рикрімeнейт] v q -nated, -nating обвинувачувати один одного: John said Dan had lied, and Dan recriminated by saying John had lied too. Джон і Ден, один одного обвинувачував у брехні.

re crim i na tion [rikrim'ənā'shən][рикрімəнéйшəн] n ім взаємне/зустрічне обвинувачення.
re crim i na tive [rikrim'ənā'tiv/rikrim'ənətiv][рикрімəнéйтив/рикрімəнəтив] adj прм що відповідає обвинуваченням на обвинувачення.
re crim i na to ry [rikrim'ənəto'rē/rikrim'ənətō'rē][рикрімəнəтóрі/рикрімəнəтóурі] adj прм гл. recriminative.
re cru des cence [rē'krūdes'əns][рікрудéсəнс] n ім мед рецидів, віднóвлення, поворóт; the recrudescence of an influenza epidemic віднóвлення/поворóт епідéмії інфлюéнци/новий спáлах епідéмії інфлюéнци.
re cruit [rikrūt'][рикрýт] n ім 1. рéкрут, новобрáнець 2. новий член (партії, товариства); v д 1. вербувáти (новобранців) 2. комплектувати (частину, загін) 3. попóвнювати (ряди, запаси) 4. зміцнювати здорóв'я.
re cruit ment [rikrūt'mənt][рикрýтмəнт] n ім 1. нáбір новобрáнців 2. попóвнення, підкріплення 3. віднóвлення здорóв'я.

rec tal [rek'təl][ре́ктəл] adj прм ректа́льний (анат), що стосу́ється прямо́ї кишки.

rec tan gle [rek'taŋ'gəl][ре́ктéн̃гəл] n ім прямоку́тник.

rec tan gu lar [rek taŋ'gūlər][ректен̃гюлəр] adj прм прямоку́тний.

rec ti fi er [rek'təfī'ər][ре́ктəфáйəр] n ім 1. ел випрямля́ч 2. рад дете́ктор 3. хем ректифіка́тор.

rec ti fy [rek'təfī][ре́ктəфай] v д -fied, -fying 1. випрямля́ти 2. хем очища́ти, ректифікува́ти 3. ел випрямля́ти 4. рад детектува́ти 5. виправля́ти; he was willing to rectify his mistake він був ла́ден ви́правити свою́ по́милку.

rec ti fi ca tion [rek'təfikā'shən][ре́ктəфікéйшəн] n ім 1. ректифіка́ція, очи́щення 2. ви́правлення (помилки) 3. ел ви́прямлення (струму) 4. рад детектува́ння.

rec ti lin e ar [rek'təlin'iər][ре́ктəлíніəр] adj прм прямолíнійний.

rec ti tude [rek'tətüd|rek'tətūd][ре́ктəтюд|ре́ктəтуд] n ім прямота́; че́сність; висо́ка поря́дність.

rec tor [rek'tər] [рéктэр] n ім 1. ректор 2. парафіяльний священик, пастор.
rec tor ate [rek'tərit] [рéктэрит] n ім ректорáт, рéкторство.
rec to ry [rek'tərē / rek'trē] [рéктэрі / рéктрі] n ім, pl мн (в англ. церкві) парáфія; парафіяльний будинок.
rec tum [rek'təm] [рéктэм] n ім анат пряма кишка.
re cum ben cy [rikum'bənsē] [рикáмбэнсі] n ім лежаче положення.
re cum bent [rikum'bənt] [рикáмбэнт] adj прм лежáчий, що напівлежить або сидить, відкинувшись.
re cu per ate [rikū'pərāt / rikü'pərāt] [рикюпэрейт / рикýпэрейт] v дс -at ed, -ating видужувати; відновляти, поновлювати сили; виліковувати; повертáти (силу, здоров'я); міцнішати, скріпляти (сили).
re cu per a tion [rikū'pərā'shən / rikü'pərā'shən] [рикюпэрéйшэн / рикýпэрéйшэн] n ім віднóвлення, понóвлення сил; видужання.
re cu per a tive [rikū'pərā'tiv / rikü'pərā'tiv] [рикюпэрéйтив / рикýпэрéйтив] adj прм (про силу) віднóвлений,

✓

поно́влений; що відду́жав; зміцнюва́льний.

re cur [rikér'][рикі́р] v g -curred, -curring 1. знову трапля́тися; виника́ти; повторя́тися; leap year recurs every four years високо́сний рік повто́рюється що чоти́ри ро́ки 2. спада́ти на ду́мку: Old memories constantly recurred to her. Да́вні спо́гади постійно спада́ли їй на ду́мку. 3. поверта́ти(ся), повто́рюватися (про тему, думку, проблему 4. (про нагоду) трапля́тися ще раз 5. вдава́тися, зверта́тися: to recur to вдава́тися до, зверта́тися до.

re cur rence [rikér'əns][рикі́рэнс] n ік 1. пове́рнення; повто́рення: More care will prevent recurrence of the mistake. Бі́льше ува́жности відве́рне повто́рення поми́лки. 2. зверта́ння, зве́рнення (по допомогу): to have recurrence to вдава́тися, зверта́тися до (вре́зні), вдава́тися, зверта́тися за (допомогою) 3. мед. поворо́т (жа́ру, гаря́чки).

re cur rent [rikér'ənt][рикі́рэнт] adj прм 1. періоди́чний, що час від ча́су по-

втóрюється 2. мед поворóтний (гарячка, тиф) 3. мат recurrent series безконéчний ряд.

re cur ring [rikėr'iŋ] [рикйрин~] adj прм мат recurring decimal періодичний безконéчний десяткóвий дріб.

re cur vate [rēkėrv'āt] [рікйрвейт] adj прм бот зігнутий, залóмлений (листок, стебло).

re curve [rēkėrv'] [рікйрв] v q -curved, -curving залóмлюватися; згинáти(ся); загинáти(ся) (назад, у зворотному напрямі).

rec u san cy [rek'ūzənsē | rikū'zənsē] [рéкюзэнсі | рикюзэнсі] n ім непокóра, непідкóрення, тверда упéртість.

rec u sant [rek'ūzənt | rikū'zənt] [рéкюзэнт | рикюзэнт] adj прм 1. що відмовляється підкорятися законам 2. що відмовляється вірити в англікáнську цéркву; n ім твердий римокатóлик, що відмовляється відвідувати англікáнську цéркву.

red [red] [ред] adj прм redder, reddest 1. червóний, багрóвий; (про очі) почервонілий; (про гнів) red with anger почервонілий від гніву; (про руки) за-

кривавлений; (про прапор) red banner, red flag червоний прапор 2. рудий; (про щічки) рум'яний; мед red gum 1) дитяча висипка 2) сік з кількох видів евкаліпту; red light осторежне червоне світло; read meat баранина, воловина 3. to become / to get / to go / to turn red почервоніти, зачервонітися; to become red in the face схвилюватися, здenервуватися; n ім 1. червоний колір; to see red мед наплив крови до голови; рзм I saw red чорт мене побрав 2. пол червоний / комуніст, радикал, крайній лівий 3. ам to be in the red мати дефіцит

re dac tion [ridak'shən] [ридекшэн] n ім редагування; нове переглянуте видання

re dan [ridan'] [риден] n ім редан, (вид давньої фортеці з двоїстими огорожами).

red bird [red'bërd'] [редбірд] n ім орн cardinal кардинал.

red breast [red'brest'] [редбрест] n ім орн вільшанка (справжня).

red clover рум'яна конюшина.

✓

redcoat [red'kōt'][ре́дко́ут] n ім колишній англійський вояк.

Red Cross 1. Червоний Хрест 2. хрест св. Георгія (в Англії).

red currant червона порічка.

red deer зоо благородний олень.

redden [red'ən][ре́дэн] v д 1. червоніти; забарвлюватися(ся) в червоний колір 2. фарбувати в червоний колір.

reddish [red'ish][ре́диш] adj прм червонуватий.

rede [rēd][рід] v д зст 1. радити 2. розповідати 3. пояснювати; розгадувати; n ім зст 1. порада; міркування 2. розповідь 3. прислів'я 4. пояснення; розгадка.

redecorate [ridek'ərāt][рідéкэрейт] v д -rated, -rating 1. відкрашувати; перекрашувати 2. змінювати, переміняти (наперові) шпалери.

redeem [ridēm'][рідíм] v д 1. викупляти (заставу, вексель); звільняти (за викуп); we redeemed the mortgage ми погасили борги 2. рятувати, визволяти; визволяти від вічних мук (про релігійне вірування); redeemed from sin визволитися від гріха 3. викону-

вати обіцянку; we redeemed a promise ми дотримали обіцянки 4. спокутувати (гріхи): to redeem one's errors покутувати за вину.

re deem a ble [ridēm'əbəl] [рідíмэбэл] adj прк 1. відкупний 2. достойний заступництва бога, небес 3. що підлягає викупові: bonds redeemable in 1995 бони для викупу в 1995 році.

re deem er [rideem'ər] [рідíмэр] n ім 1. визволитель 2. рятівник 3. спаситель; Redeemer Ісус Христос Спаситель (світу).

re demp tion [ridemp'shən] [рідéмпшэн] n ім 1. визволення; рятунок; звільнення; рятунок; спасіння 2. спокутування 3. викуп 4. виплата; redemption fund амортизаційний фонд 5. (про злочин) злочин: a crime without / beyond / past redemption непрощенний злочин.

re demp tive [ridemp'tiv] [рідéмптив] adj прк компенсаційний (про вклад винагороду, відшкодування).

re demp to ry [ridemp'tərē] [рідéмптэрі] adj прк гл redemptive.

re de ploy [rē'diploi'] [рідиплóй] v д

✓

передислоко́вувати(ся), перекида́ти (військо на фронтах).

re de ploy ment [rē'diploi'mənt][рі́ди-плойменм] n ім передислока́ція, переки́нення (військ).

red-fish [red'fish'][ре́дфіш] n ім ікм лосо́сь.

red-hair[]ed [red'hăr'əd][ре́дгейрэд] adj прм руди́й.

red-hand ed [red'han'did][ре́дгендид] adj прм 1. з закрива́вленими рука́ми; to be caught red-handed пійма́ти (кого) на гаря́чому.

red hat 1. кардина́льський капелю́х 2. кардина́льський чин.

red head [red'hed'][ре́дгед] n ім руда́ голова́.

red head ed [red'hed'id][ре́дгедид] adj прм гл red-haired.

red herring копче́ний осе́ледець.

red-hot [red'hot'][ре́дгот] adj прм розжа́рений до черво́ного 2. розпа́лений, збу́джений 3. гаря́чий, полум'я́ний.

re-did гл re-do.

red in te grate [red'in'təgrāt][ре́дінтэгрейт] v д -grated, -grating 1. від-

✓

новлювати (цілісність, єдність); возз'єднувати 2. повертати (що власникові).

re di rect [rē'dərekt' / rē'dīrekt] [рідэрект / рідайрект] v g переадресовувати, відправляти на нову адресу.

re dis tri bute [rē'distri'būt] [рідистрибют] v g перерозподіляти.

re dis tri bu tion [rē'distrəbū'shən] [рідистрэбюшэн] n in перерозподіл, переділ.

re dis trict [rēdis'trikt] [рідістрикт] v g перерозподіляти на дільниці/округи, райони.

red lead свинцевий сурик.

red-let ter [red'let'ər] [редлетэр] adj пом 1. позначений червоними літерами або цифрами (в календарі) 2. святковий; пам'ятний, щасливий; red-letter day святковий або щасливий день.

red mullet ixm барабулька.

re-do [rē'dü'] [ріду] v g re-did, re-done робити (те саме) знову, переробляти.

red o lence [red'ələns] [редэлэнс] n in пахощі, аромат.

✓

red o lent [red'əl ənt] [рéдэлэнт] adj прм 1. запашний, ароматний; що пахне чимсь: a house redolent of fresh paint дім, що пахне свіжою фарбою 2. що викликає думку, що нагадує щось: "Ivanhoe" is a name redolent of romance. Прізвище „Айвенгоу" віддзвонить любовно-пригодницьким оповіданням.

re dou ble [rēdub'əl] [рідáбэл] v д -bled, -bling 1. ще раз подвоювати(ся) 2. підсилювати(ся), посилювати(ся); збільшуватися; the swimmer redoubled his speed плавець подвоїв свої зусилля скорости. 3. складати(ся) вдвоє 4. (про звіра) заплутувати (слід): The fox redoubled on his trail to escape the hunter. Щоб уникнути мисливця, лис переплутав свої сліди втечі.

re doubt [ridout'] [рідáут] n ім військ редута.

re doubt a ble [ridout'əbəl] [рідáутэбэл] adj прм грізний, страшний; жахливий.

re dound [ridound'] [рідáунд] v д 1. сприяти; допомагати (комусь - to): The noble deeds of women redound to the glory of womanhood. Благородні

діяльність жінок причинилася до слави жіноцтва. 2. мститися, помститися, відомстити (кому): redound upon smb віддячитися кому (за кривду)
red pepper червоний перець, паприка.
red poll [red'pōl'] [редпоул] n ім орн чечітка.
re draft [rēdraft'/rēdräft'] [рідрефт/рідрафт] v q передраговувати; n ім [rē'draft/rē'dräft] [рідрефт/рідрафт] передрагована версія.
re dress [ridres'] [рідрес] v q 1. виправляти; відновлювати; to redress the balance відновлювати рівновагу 2. відшкодовувати, компенсувати 3. вирівнювати (літак) 4. рад випрямляти; n ім [rē'dres/ridres'] [рідрес/рідрес] 1. виправлення 2. відновлення 3. відшкодування, винагорода: Any person deserves redress if he has been injured unfairly. Кожна людина заслуговує на винагороду за упереджен-е/ий пошкодження, поранення, наклеп.
red shank [red'shenk] [редшенк] n ім орн червоноодзьобий кулик.
red skin [red'skin'] [редскін] n ім чер-

✓ вонокі́рий індієць (північноамери-
кáнський).
red squirrel зоо рудá бі́лка (північноа-
мерикáнська).
red start [red'stärt'] [редстáрт] n ім
орн горі́хвістка.
red tape 1. червóна стрі́чка (для пов'язки
документів) 2. канцелярський форма-
лізм, бюрократи́зм.
red top [red'top'] [редтóп] n ім бот вид
трави́.
re duce [ridüs'|ridūs'] [рид́ус |ридьóс] v
t -duced, -ducing 1. скорóчувати;
зменшувати; знижувати; reduce
expenses скорóчувати ви́трати 2.
схуднути: he was advised to reduce
йому порáдили схуднути 3. при-
мушувати: the circumstances reduced
the woman to begging обстáвини до-
вели́ жінку до злиднів|жебрáцтва
4. знижувати (ціну, вагу): the store-
keeper reduced the prices крамáр
знизив ціни 5. привóдити в певний
стан: to reduce to dust обернути
в пóрох; to reduce completely обер-
нути вні́вець 6. понизити в посá-
ді: to reduce a general to the rank

of colonel генерала понизили до чину полковника 7. *мат* перетворювати 8. *мед* (*про вивих*) вправляти 9. розкладати: to **reduce** smth to its elements розкласти, розібрати щось на (окремі) частини 10. *мат* спрощувати (дріб); перетворювати, перелічувати, переміновувати: to **reduce** feet to inches перемінити, перетворити фути на дюйми; to **reduce** smth to a common denominator звести до одного/спільного знаменника.

re duc ed [ridüs'əd / ridūs'əd] [ридюсəд / ридюсəд] *adj прк* 1. зменшений 2. знижений (*про ціну, витрати*) 3. змарнілий, мізерний 4. скрутний: **reduced** circumstances скрутні обставини; to be in **reduced** circumstances бути в біді.

re duc er [ridüs'ər / ridūs'ər] [ридюсəр / ридюсəр] *n im* 1. *тех* перекладна передача, редуктор 2. трубчасте звучення 3. *хем* редукційний чинник.

re duc i ble [ridüs'əbəl / ridūs'əbəl] [ридюсəбəл / ридюсəбəл] *adj прк* 1. зменшуваний; підлеглий 2. *мат* спрощений: 4/8 is **reducible** to 1/2 *отже*

4/8 спрощено до 1/8.
reducing gear тех ходозменшувач, редуктор.
re duc tion [riduk'shən] [ридакшэн] n ім 1. зниження, знижка 2. зменшення; скорочення 3. перетворення 4. мед вправлення (вивиху) 5. зменшена копія (картини) 6. перетворення в порох 7. спрощення (про дроби) 8. перетворення, переведення, переміна (фута на дюйми, милі на метри).
re dun dance [ridun'dəns] [ридандэнс] n ім гл redundancy.
re dun dan cy [ridun'dənsē] [ридандэнсі] n ім 1. надмірність 2. зайвість 3. (про стиль) розтягнутість; багатослівність.
re dun dant [ridun'dənt] [ридандэнт] adj прк 1. зайвий; надмірний 2. (про стиль) розтягнутий; багатослівний.
re du pli cate [ridü'pləkāt|ridū'pləkāt] [ридуплэкейт|ридюплэкейт] v дг -cated, -cating подвоювати; повторювати; adj прк ridü'pləkit|ridū'pləkit|ridü'pləkāt|ridū'pləkāt] [ридуплэкит|ри-

дю́плэкит / ридю́плэкейт / ридю́плэкейт] подво́ювати (кодії); повто́рювати.

re du pli ca tion [ridü'pləkā'shən / ridū'pləkā'shən] [ридю́плэке́йшэн / ридю́плэке́йшэн] n ім подвоє́ння; повто́рення: To the prisoner each day seemed a reduplication of the preceding day. Для в'я́зня, ко́жний день вида́ється / зда́ється повто́ренням попере́днього дня.

re du pli ca tive [ridü'pləkā'tiv / ridū'pləkā'tiv] [ридю́плэке́йтив / ридю́плэке́йтив] adj прм що подво́юється; що повто́рюється.

red wing [red'wiŋ'] [ре́дуви́нґ] n ім орн дрізд білобро́вий.

red-winged blackbird орн гл redwing.

red wood [red'wůd'] [ре́дувуд] n ім бот ам червоне дерево, секвоя.

re ëch o [rēek'ō] [рієко́у] v д -ëchoed, -ëchoing розляга́тися лу́ною.

re-echo [rēek'ō] [рієко́у] v д -echoed, -echoing розляга́тися лу́ною, гл reëcho; n ім, pl мн -echoes відзвук лу́ни, відлу́ння.

reed [rēd] [рід] n ім 1. очере́т 2. ко-

✓

міни 3. сопілка (очеретяна) 4. муз язичок (у кларнеті): the reeds язичкові музичні інструменти.

reed bird [rēd'bėrd'][рідбірд] n ім орн або bobolink очеретянка.

reeded [rēd'id][рідид] adj прк 1. муз язичковий 2. зарослий, вкритий очеретом.

re-educate [ri'ej'ŭkāt][рієджукейт] v д -cated, -cating перевиховувати.

re-education [ri'ej'ŭkā'shən][рієджукейшен] n ім перевиховування.

reedy [rēd'ē][ріді] adj прк reedier, reediest 1. зарослий очеретом, очеретяний 2. стрункий, мов очерет 3. (про голос) тонкий, писклявий: a thin, reedy voice тонко-писклявий голос.

reef$_1$ [rēf][риф] n ім 1. риф, підводна скеля 2. рудна жила.

reef$_2$ [rēf][риф] n ім риф (на парусі); v д мор брати рифи.

reefer [rēf'ər][рифэр] n ім 1. двобортна тужурка 2. мор гардемарин.

reef knot мор рифовий вузол.

reek [rēk][рік] n ім 1. сморід 2. випари; неприємний запах; v д 1. тхнути; відгонити (чимсь) 2. диміти, куріти(ся) 3. випаровуватися.

reel₁ [rēl] [ріл] n ім 1. текст котушка; шпулька; бобіна 2. тех барабан; мотовило 3. тех рулетка 4. тех, кін котушка (для фільма); частина кінофільма 5. розм off the reel безупинно, без зачіпки; v д намотувати на котушку, на мотовило — (in, up) 2. розмотувати — (off); to reel in a fish вихопити / витягнути рибку (вудкою); to reel off розвинути або закинути (вудку), розмотати (нитки тех to reel off, швидко розповідати або читати чи рецитувати.

reel₂ [rēl] [ріл] v д 1. хитатися 2. крутитися, вертітися, мотатися: our regiment reeled when the tanks struck it наш полк вертівся (на всі боки) тоді, як танки вдарили 3. спотикатися 4. паморочитися; his head / mind reeled йому запаморочилася голова / йому закрутилося в голові 5. іти хиткою ходою, іти, хитаючись; to go reeling іти хиткою ходою; n ім 1. хитання; коливання 2. вихор 3. ріл

(шотландський танець).

re ë lect / re-e lect [rē'ilekt'] [рі'ілéкт] v a переобирáти, обирáти знóву.

re ë lec tion / re-e lec tion [rē'ilek'shən] [рііле́кшн] n ім переобрáння, обрáння вдрýге.

re-en force [rē'inforś'] [ріинфóрс] v a приверну́ти си́лу (закону, наказу).

re-en gage [rē'ingāj'] [ріинге́йдж] v a 1. (військ) знóву вво́дити в бій 2. тех знóву вмикáти 3. (військ) залишáтися на надстрокóву слу́жбу / знóву поступáти на військóву слу́жбу.

re-en ter [rē'en'tər] [ріе́нтэр] v a 1. повертáти: re-enter a house поверну́ти до яко́гось дóму 2. знóву занести́ в бухгалтéрські кни́ги 3. знóву вису́нути свою́ кандидату́ру 4. вдру́ге / знóву ввійти́ 5. знóву / вдру́ге приступáти (до іспиту) 6. юр вступáти знóву (у володíння).

re-en try [rē en'trē] [ріе́нтрі] n ім 1. другорáзовий / повтóрний вхід 2. юр 1) вимóга повéрнення влáсности 2) повтóрне одéржання чого́ у влáсність (примусовим порядком) 3. церк дóступ.

re-es tab lish [rē'estab'lish] [ріесте́бліш]

✓

v q відновлювати; привертати; to re-establish one's health відужати, відновлювати / поновлювати сили.

reeve₁ [rēv] [рів] n ім 1. головний суддя (міста), окружний суддя 2. (в Канаді) голова міської ради.

reeve₂ [rev] [рів] v q reeved / rove, reeving мор пропускати, бути пропущеним; проводити, проходити, протягувати, прокласти (шлях через мілину).

re fec tion [rifek'shən] [рифекшэн] n ім закуска.

re fec to ry [rifek'tərē] [рифектэрі] n ім, pl мн -ries їдальня (в школі), монастирська трапеза / трапезна.

re fer [rifėr'] [рифір] v q -ferred, -ferring 1. відсилати, надсилати; направляти (до когось); удаватися, звертатися: the minister often refers to the Gospel священик часто звертається / удається до Євангелії 2. посилатися (на - to): the minister often refers to the Gospel священик часто посилається на Євангелію 3. стосуватися, відноситися: the rule refers only to special cases правило стосується / відноситься лише до окремих / певних /

винятко́вих справ/обста́вин/ви́падків 4. направля́ти, спрямо́вувати, скеро́вувати: Let's refer the dispute to the umpire. Спрямуймо суперечку/диспут до суперарбітра/до мирово́го судді. 5. покладатися, здава́тися (на кого, на що): refer oneself to smb's generosity покладатися на чиюсь великодушність 6. стосува́тися, відно́ситися: refer to smb стосува́тися кого́, відно́ситися до кого.

re fer able [rifûr'əbəl][рифёрэбэл] adj прм що може бути приписаний, відне́сений (до когось, до чогось).

ref er ee [ref'ərē'][рéфэрí] n ім 1. трете́йський, мировий суддя́ 2. спорт рефері́, суддя́; v д -eed, -eeing спорт суди́ти, бу́ти суддею.

ref er ence [ref'ərəns][рéфэрэнс] n ім 1. до́відка 2. посила́ння: to do smth without reference to one's chief зробити щось без зго́ди чийо́гось нача́льства 3. ви́носка 4. зга́дування; на́тяк 5. зв'язо́к; зале́жність; відно́сини; стосу́нок: to have reference to smb стосува́тися кого́/відно́ситися до кого 6. посила́ння; ви́тяг/уры́вок (твору):

with reference to our telegram of... посилаючись на нашу телеграму з... 7. рекомендація 8. співвідношення 9. увага: without reference to age or grade незважаючи на вік та чин; adj прикм reference (друк) знак виноски; reference book довідник; a reference library бібліотека науково-інформаційних видавництв.

ref er en dum [ref'əren'dəm][рефэрендэм] n ім, pl мн -dums/-da [-də][-дэ] пол референдум.

re fill [rē'fil'][рі'філ] v д 1. наповнювати знову 2. заправляти(ся), поповняти(ся) пальним; n ім [rē'fil'][рі'філ] доповнення, поповнення (для писальної ручки), (поповнення пальним), (взапас сторінки для записника).

re fil ling [rē'fil'iŋ][ріфілинґ] n ім поповнення; наповнювання; запас; to have a refilling of smth брати чогось взапас; refilling station автозаправка.

re fine [rifīn'][рифайн] v д -fined, -fining 1. очищати; рафінувати 2. ставати більш витонченим 3. підвi-

щувати якість; облагороджувати 4. полірувати, удосконалювати: refine on/upon робити кращим, досконалішим.

re fined [rifīnd] [рифайнд] adj прм 1. очищений, рафінований: refined oil рафінована олія; refined sugar цукор-рафінада 2. витончений, вишуканий; удосконалений.

re fine ment [rifīn'mənt] [рифайнмэнт] n ім 1. очищення; рафінування 2. удосконалення 3. витонченість; вишуканість 4. підвищення якости.

re fin er y [rifīn'ərē] [рифайнэрі] n ім рафінарня; очисна виробня.

re fit [rēfit'] [ріфіт] v дс -fitted, -fitting 1. спорядити заново 2. ремонтувати; відремонтовувати 3. переробити для повторного використання; n ім 1. лагодження 2. перероблення для повторного використання 3. спорядження 4. переозброєння.

re flect [riflekt'] [рифлект] v дс 1. відбивати; відображати (тепло, звук, світло): to reflect heat відбивати жар 2. відбиватися, давати відображення: a mirror reflects your face

дзеркало відбиває вираз вашого об-
личчя 3. зображувати (в літературі):
the newspaper reflected the editor's
opinions газета відображала по-
гляди редактора 4. роздумувати:
Take time to reflect before doing im-
portant things. Поки вирішите важ-
ливі справи то гідно передумайте.
5. кидати тінь (на – on, upon); укри-
вати ганьбою; завдавати / робити /
справляти прикрість: Bad behavior
reflects on home training. Погана по-
ведінка кидає неславу на домаш-
нє виховання.

re flec tion [riflek'shən] [рифлекшн]
n ім 1. відбиття, відображення,
образ; акуратна подібність: You can
see your reflection in a mirror. В дзер-
калі, ви можете бачити вашу
постать. 2. відблиск 3. розмірко-
вування, роздум, думка: On reflec-
tion, the plan seemed too danger-
ous. Розміркувавши, задум видавав-
ся надто підозрілим. 4. вираження,
висловлення 5. осуд, осудження:
reflection on smb осуджувати кого
6. тінь, підозра 7. фіз рефлексія.

✓

re flec tive [ri flek'tiv] [рифлéктив] adj прк 1. що відбиває: the reflective surface of polished metal блискуча поверхня полірованого металу 2. замислений: a reflective look задуманий / замислений погляд.

re flec tor [ri flek'tər] [рифлéктэр] n ім рефлéктор.

re flex [rē'fleks] [рíфлекс] adj прк 1. відбитий, відображений 2. мимовільний, рефлекторний; (про думку) інтроспективний; n ім [rē'fleks] [рíфлекс] 1. відблиск 2. фізл рефлекс: sneezing, vomiting, and shivering are reflexes чхання, блювання і дрож це рефлекси 3. відсвіт; v д [ri fleks'] [рифлéкс] перехилятися назад.

re flex ive [ri flek'siv] [рифлéксив] adj прк грам зворотний; n ім грам 1. зворотне дієслово 2. зворотний займенник: myself, yourself, himself, etc.

ref lu ent [ref'lūənt] [рéфлуэнт] adj прк відпливний.

re flux [rē'fluks] [рíфлакс] n ім відплив.

✓

re for est [rēfor'ist] [ріфóрист] v д. насáджувати ліси, віднóвлювати лісові масиви.

re for est a tion [rē'foristā'shən] [ріфористéйшен] n ім лісонасáдження.

re-form [rifôrm'] [рифóрм] v д 1. нáново переробляти; переформóвувати 2. військ перешикóвувати

re form [rifôrm'] [рифóрм] v д 1. виправляти(ся); поліпшувати(ся) 2. реформувáти 3. викорінювати (зловживáння) 3. навертáти, поправляти(ся); перевиховувати; Try to reform criminals instead of just punishing them. Намагáйтеся перевиховувати злочинців, зáмість самого покарáння. The boy promised to reform if given another chance Хлопчисько обіцяв поправитися, якщо дати йому ще одну можливість. n ім 1. реформа; перетворення 2. виправлення (моральне); перевихóвування 3. удосконáлення; піднесення ефективности; привéдення в готóвність; the Reform Bill Положення про вибори.

ref or ma tion [ref'ərmā'shən] [ре-

фәрмейшән] n ім 1. перетворення 2. гл reform n ім 2.; 3. the Reformation ім Реформація.

re form a tive [rifor'mətiv] [рифóрмәтив] adj прм 1. що реформує / виправний; поліпшуючий, удосконалюючий 2. що перетворює.

re form a to ry [rifor'məto'rē / rifor'mətôrē] [рифóрмәторі / рифóрмәтóурі] adj прм виправний заклад для малолітніх злочинців.

re form er [rifor'mər] [рифóрмәр] n ім 1. перетворювач; реформатор 2. ім діяч епохи реформації.

re form ism [rifor'mizm] [рифóрмизм] n ім реформізм.

re form ist [rifor'mist] [рифóрмист] n ім реформіст.

re fract [rifrakt'] [рифрéкт] v д фіз (про проміння) заломлювати.

re fraction [rifrak'shən] [рифрéкшән] n ім фіз заломлення (проміння), рефракція.

re frac tive [rifrak'tiv] [рифрéктив] adj прм заломлюючий (про проміння)

re frac tor [rifrak'tər] [рифрéктәр] n ім рефрактор (підзорна труба, що

✓

переломлює світлове проміння).

re frac to ry [rifrak'tərē] [ріфрéктəрі] adj прм 1. упертий; непокірливий; стійкий; mules are refractory мули бувають упертими; he has a refractory cough він має / в нього стійкий кашель 2. тугоплавкий; some ores are more refractory деякі руди бувають більш тугоплавкими 3. вогнетривкий, вогнестійкий.

re frain$_1$ [rifrān'] [ріфрéйн] v д 1. утримуватися (від чогось — from): refrain from smoking утримуватися від куріння 2. стримуватися; угамовуватися: he could not refrain from saying... він не міг не сказати...

re frain$_2$ [rifrān'] [ріфрéйн] n ім приспів, рефрéн.

re fran gi bil i ty [rifranjəbil'ətē] [ріфрéнджəбíлəті] n ім фіз заломлювання, переломлювання (проміння).

re fran gi ble [rifran'jəbəl] [ріфрéнджəбəл] adj прм фіз заломлюваний.

re fresh [rifresh'] [ріфрéш] v д 1. освіжати; оживлювати; she refreshed her memory вона освіжила собі

в пам'яті 2. підновляти (акумулятор) 3. підкріплятися; підкріплюватися; освіжатися; відсвіжуватися; to refresh oneself підкріплятися (харчами); She refreshed herself with a cup of tea. Вона відсвіжилася склянкою чаю.

re fresh er [ri fresh'ər] [рифрешэр] adj прм 1. (про курси) повторний: a refresher course курс підвищення кваліфікації 2. освіжаючий (напій); n ім 1. повторювальний курс (для підвищення кваліфікації 2. освіжуючий, відсвіжуючий чинник: to have a refresher напитися чогось для відсвіження.

re fresh ing [ri fresh'iŋ] [рифрешин˜] adj прм 1. освіжаючий 2. підбадьорювальний; зміцнювальний 3. животворний.

re fresh ment [ri fresh'mənt] [рифрешмэнт] n ім підкріплення: to be a refreshment to smb підкріплювати кого, підтримати чиї надії/піднести/підняти дух в кому 2. відпочинок, перепочинок, передишка 3. закуска і напій; to have some

refreshment підкріпитися, перекусити й напитися (чогось відсвіжуючого) 4. pl мн refreshments закуски і напої: serve refreshments at a party вечірка з закусками і напоями; adj прм refreshment room буфет (на залізничній станції).

re frig er ant [rifrij'ərənt] [ріфріджэрэнт] adj прм охолодний, холодильний, що охолоджує; n ім 1. охолоджувач, охолоджувальна речовина 2. мед жарознижуючий засіб.

re frig er ate [rifrij'ərāt] [ріфріджэрейт] v д -ated, -ating 1. охолоджувати, заморожувати 2. зберігати в холодному місці.

re frig er a tion [rifrij'ərā'shən] [ріфріджэрейшэн] n ім 1. охолоджування 2. заморожування.

re frig er a tor [rifrij'ərā'tər] [ріфріджэрейтэр] n ім холодильник, рефрижератор

reft [reft] [рефт] v д гл reave.

re fu el [rēfū'əl] [рїфюэл] v д заправляти(ся) пальним або паливом.

ref uge [ref'ūj] [рефюдж] n ім при-

√

притулок; схо́вище: to take refuge шука́ти схо́вище теж хова́тися від пересліду́вання; v q 1. знахо́дити притулок 2. дава́ти притулок 3. схова́тися.

ref u gee [ref'ū jē'][ре́фюджі́] n ім біженець.

re ful gence [riful'jəns][рифа́лджэнс] n ім сяйво; блиск.

re ful gent [riful'jənt][рифа́лджэнт] adj прм ся́ючий; виблискуючий; променистий.

re fund [rifund'][рифа́нд] v q поверта́ти (гроші, витрати): the shop will refund your money в крамниці пове́рнуть вам гро́ші (за повернуту закупку); n ім [rē'fund][рі́фанд] 1. пове́рнення (грошей) 2. спла́та; виплата.

re fur bish [rēfėr'bish][ріфі́рбиш] v q 1. обновляти, оновляти 2. відчища́ти.

re fus al [rifūz'əl][рифю́зэл] n ім 1. відмо́ва: refusal of smth відмо́ва чогось; refusal to do smth відмова зробити щось 2. пра́во ви́бору: to have the refusal of smth ма́ти пра́во вибира́ти щось пе́ршим 3. відкинення (пропозиції) 4. ком неприйнятні умо́ви 5. юр оптація:

right of (first) refusal право першокупівлі.

re fuse$_1$ [rifūz'] [рифю́з] v q -fused, -fusing 1. відмовля́ти(ся): refuse to do smth відмовля́тися робити щось; he refused to listen він не хотів слухатися; to refuse obedience відмовля́тися послу́шности / бути неслухняним; she was refused satisfaction їй відмо́вили бути задово́леною / вона́ не добилась сатисфа́кції 2. відкида́ти; запере́чувати; refuse an offer не скориста́тися з пропози́ції 3. (про коня) (на́гло) стри́матися: refuse a fence (про коня) стати дибки перед перешкодою 4. дава́ти негати́вну відповідь.

re fuse$_2$ [rifūz'] [ри́фюз] n im 1. покидьки; сміття́; поде́нки; брак; refuse bin скри́нька, сово́к для сміття́ 2. (про продукти виробництва) по́кидь, по́кидьки.

ref u ta ble [ref'ūtəbəl / rifū'təbəl] [ре́фютəбəл / рифю́тəбəл] adj прм спросто́вний (про диспути).

ref u ta tion [ref'ūtā'shən] [ре́фютейшн] n im спростува́ння.

re fute [rifūt'] [рифю́т] v q -futed, -futing спросто́вувати.

v

re gain [rigān'] [рігейн] v q 1. одéржувати назáд (гроші, силу, майно, довір'я): to regain possession of smth beту-пити у володіння чогось 2. повертáти (до попереднього стану): to regain health, consciousness повертáти до здорóв'я, опритомніти / прийти до пам'яти; to regain one's feet відчути твердий ґрунт під ногáми 3. повертáти (до попереднього місця).

re gal [rē'gəl] [рíгəл] adj прк королівський, царський.

re ga le [rigāl'] [рігéйл] v q -galed, -galing 1. бенкетувáти 2. частувáти (with) 3. милувати; тішити (зір, слух): the students were regaled with sea stories учні розважáлися морськими оповідáннями; n ім 1. бéнкéт 2. прекрáсний, чудóвий смак (страви).

re ga li a [rigā'liə|rigāl'yə] [рігéйліə | рігéйліə] n pl ім мн регáлії.

re gal i ty [rēgal'ətē] [рігéлəті] n ім, pl мн -ties 1. королівська влáдч 2. королівські привілеї.

re gal ly [rēgal'ē] [рíгəлі] adv прсл по-королівському, по-цáрському.

re gard [rigärd'] [рігáрд] v q 1. пригди-

вля́тися, пригляда́тися (до *кого*, до *чого*) 2. диви́тися на 3. бра́ти до ува́ги, зверта́ти ува́гу на 4. спостеріга́ти (*що*), ба́чити, зауважити: *regard* with horror з острахом ба́чити/зауважити; to *regard* smth with reverence or suspicion диви́тися на щось з поша́ною або́ з пі́дозрою; to *regard* smb with reverence ма́ти шану для ко́гось 5. вважа́ти (*за* *ко́гось*, *за* *щось* — as): he is *regarded* as the best doctor його́ вважа́ють за найкра́щого лі́каря 6. стосува́тися, ма́ти відно́шення: as *regards* money, I have enough що́до гроше́й то в ме́не до́сить; as *regards* що́до; що стосу́ється; відно́сно (*чого*); *n* *і.м* 1. (багатозна́чний, пі́льний) по́гляд 2. відно́шення; in *regard* to/of що́до, відно́сно; with *regard* to smb що́до до ко́гось, відно́сно ко́гось 3. ува́га, турбо́та: to have/to pay *regard* to smb бу́ти ласка́вим до ко́го/приділя́ти ува́гу кому́ 4. пова́га, прихи́льність: to have *regard* for smb ста́витись прихи́льно, з пова́гою до ко́гось 5. *pl* *мн* приві́т: *regards* привіта́ння/

✓

поклін, уклін; give my best regards передайте від мене привітання; with (kindest) regards from зі щирими привітами від...

re gard ful [rigärd'fəl] [рига́рдфəл] adj прм уважний, дбайливий: to be regardful of smth дбати про щось, бути уважним до чогось, клопотатися про щось, журитися, турбуватися про щось; regardful of smb повен шани для когось.

re gard ful ly [rigärd'fəlē] [рига́рдфəлі] adv прсл дбайливо, уважливо; з шаною.

re gard ing [rigär'diŋ] [рига́рдин̃] prep прийм щодо, відносно.

re gard less [rigärd'lis] [рига́рдлис] adj прм 1. що не рахується з... 2. що не звертає уваги, що не зважає (на – of) 3. недбалий; неуважний; to be regardless of smth не зважати на щось; adv прсл 1. незважаючи 2. regardless of smth незважаючи на щось.

re gard less ness [rigärd'lisnis] [рига́рдлиснис] n ім нехтування; зневажання; байдужність.

re gat ta [rigat'ə] [риге́тə] n ім регата, парусні або гребні перегони.

re gen cy [rē'jənsē] [ріджэнсі] n ім ре́гентство.

re gen er ate [rijen'ərāt] [риджéнэрейт] v д -ated, -ating 1. (духовно) відроджуватися 2. перероджуватися 3. знову породжувати 4. тех, хем регенерувати; відновлювати; adj прм [rijen'ərit] [рижéнэрит] 1. (духовно) відроджений 2. перетворений; поліпшений.

re gen er a tion [rijen'ərā'shən] [риджéнэрейшэн] n ім 1. (духовне) відродження 2. тех, хем регенерація; відновлення.

re gen er a tive [rijen'ərā'tiv | rijen'ərətiv] [риджéнэрейтив | риджéнэрэтив] adj прм 1. відроджуючий; перероджуючий 2. відновлюючий 2. тех регенеративний.

re gent [rē'jənt] [ріджэнт] n ім 1. ре́гент 2. ам член правління (в деяких університетах).

re gen er a tor [ri'jenərā'tər] [ріджeнэрейтэр] n ім тех регенератор, перетворювач; відновник.

reg i cide [rej'əsīd] [реджэсайд] n ім 1. царевбивця, царевбивниця 2. царевбивство.

/

regime / régime [rizhēm' / rāzhēm'] [ри-жі́м / рейжі́м] n ім 1. режи́м, лад 2. уряд.
regimen [rej'əmen / rej'əmən] n ім 1. мед режи́м, діє́та 2. грам керува́ння 3. лад життя́.
regiment [rej'əmənt] [ре́джəмэнт] n ім 1. полк 2. бе́зліч; v д [rej'əment] [ре́джəмент] 1. формува́ти полк 2. організува́ти групи.
regimental [rej'əmen'təl] [реджэ-ме́нтэл] adj прм полковий; n pl ім мн regimentals 1. полковий мундир 2. полкові відзна́ки.
regimentation [rej'əmentā'shən] [ре́джəментéйшэн] n ім 1. формува́ння полків 2. субордина́ція 3. організа́ція груп.
region [rē'jən] [рі́джэн] n ім 1. о́бласть; райо́н; краї́на, край 2. смуга; зо́на 3. (про атмосферу) шар 4. сфе́ра; га́лузь; the region of the heart серцеполо́ження.
regional [rē'jənəl] [ре́джэнэл] adj прм обласни́й; місце́вий; регіона́льний; райо́нний.
register [rej'istər] [ре́джистэр] n ім 1.

журнал (для записів); офіційний список; a register of attendance запис відвідування (в школі) 2. муз регістр 3. реєстр 4. лічильник, лічильний механізм: cash register касовий апарат | лічильник 5. тех контрольний регулятор (для контролі проливу повітря); v g 1. реєструвати(ся), записувати(ся): register the names записати, відмітити прізвища 2. зареєструвати(ся), відмітити(ся) 3. показувати (на приладі): the thermometer registers 40 degrees термометр показує, відмічує 40 градусів.

reg is ter ed [rej'istərd | rej'istrəd] [реджистэрд | реджистрэд] adj прм зареєстрований; a registered letter рекомендований лист.

reg is trar [rej'isträr | rej'isträr'] [реджистрар | реджистрар] n ім 1. архіваріюс 2. чиновник-реєстратор.

reg is tra tion [rej'istrā'shən] [реджистрейшэн] n ім 1. запис, реєстрація 2. (військ) пристрілка.

reg is try [rej'istrē] [реджистрі] n ім 1. реєстратура 2. запис актів громадянського стану 3. реєстрація,

реєстраційний запис; журнал записів, реєстр.

regnant [reg'nənt] [ре́гнэнт] adj прм 1. (про монарха) що царює, панує; пануючий 2. переважаючий 3. дуже поширений.

re gorge [rigorj'] [ригордж] v g 1. вивергати, виригати 2. (про річку) текти зворотним струмом.

re gress [rigres'] [ригрес] v g рухатися назад; регресувати; n ім [re'gres] [рігрес] 1. повернення; зворотний рух 2. регрес, занепад.

re gres sion [rigresh'ən] [ригрешэн] n ім 1. зворотний рух 2. регрес, занепад 3. повернення (до попереднього стану).

re gret [rigret'] [ригрет] v g -gretted, -gretting 1. жалкувати, шкодувати; уболівати (над ким, над чим); to regret to do smth з прикрістю щось зробити; we regret to have to... з прикрістю мусимо; it is to be regretted that жалко, що...; that is to be regretted це гідне пожалування 2. оплакувати втрату (когось, чогось); we regretted him жалко нам його; n ім 1. жаль, смуток, горе 2. каяття 3.

pl мн regrets вибачення; to refuse with many regrets відмовляти з великою прикрістю.

re gret ful [rigret'fəl] [рігрéтфәл] adj прм 1. сповнений жалю або каяття 2. засмучений.

re gret ta ble [rigret'əbəl] [рігрéтәбәл] adj прм 1. гідний жалю 2. сумний.

re grind [rigrind] [рігрáйнд] v дс -ground/ (рідко) grinded, grinding перемелювати.

re group [ri'grüp'] [рі'грýп] v дс перегруповувати.

re group ing [ri'grüp'iŋ] [рігрýпин~] n ім перегрупування.

reg u lar [reg'ūlər] [рéгюлэр] adj прм 1. правильний; регулярний 2. нормальний: Five o'clock was her regular hour of rising. П'ята година була нормальною порою її вставання. 3. постійний; систематичний, методичний 4. грам правильний: A period is the regular ending for a sentence. Крапка це правильне закінчення речення. 5. постійно-повторний: saturday is a regular holiday субота це постійно-повторний день перепочинку 6. формальний, офіційний 7. зви-

чайний; черговий 8. професійний: the regular cook was sick справжня куховарка хворіла 9. акуратний; спокійний; регулярний: lead a regular life вести спокійне життя 10. ритмічний; n ім 1. кадровий військовослужбовець, вояк регулярної армії 2. монах 3. ам відданий член партії 4. the Regulars постійна армія.

reg u lar i ty [reg'ūlar'əte][регюлерəті] n ім 1. правильність; регулярність 2. систематичність, методичність 3. ритмічність 4. правило; принцип: for regularity для принципу.

reg u lar ly [reg'ūlərlē][регюлəрлі] adv присл 1. регулярно; правильно 2. ритмічно; рівномірно 3. відповідно (правилам) / до правил 4. згідно зі звичаєм.

reg u late [reg'ūlāt][регюлейт] v д -lated, -lating 1. регулювати; упорядковувати 2. контролювати (про правила, принципи, норми): Private schools regulate the behavior of students. Приватні школи пильно слідкують за поведінкою учнів. 3. вивіряти / регулювати (годинник),

накру́чувати, завести́ (годинник); завести́ (машину); ставити, наставляти (радіо) 4. керува́тися (чимсь): to be regulated by smth керуватися чимсь 5. урегулюва́ти (приплив, діяльність чого); This instrument regulates the temperature of the room. Цей при́лад урегульо́вує кімна́тну температуру.

reg u la tion [reg'ūlā'shən] [ре́гюле́йшэн] n ім 1. регулюва́ння 2. пра́вило: traffic regulations пра́вила (ву́личного) ру́ху 3. стату́т; інстру́кція; обов'язко́ві постано́ви; according to regulations згі́дно з постано́вою 4. впорядкува́ння, приве́дення до ла́ду 5. керува́ння, управля́ння, заві́дування; adj прм 1. устано́влений; відпові́дний пра́вилам, відпові́дний розпоря́дженню: regulation speed дозво́лена шви́дкість 2. зако́нний 3. звича́йний.

reg u la tive [reg'ūlā'tiv] [ре́гюле́йтив] adj прм регулю́ючий.

reg ū la tor [reg'ūlā'tər] [ре́гюле́йтэр] n ім 1. регулюва́льник 2. тех регуля́тор.

reg u la to ry [reg'ūləto'rē | reg'ūlətō-

✓

rē][ре́ґюлəторі|ре́ґюлəтоурі] adj прм реґулюючий.

re·gur·gi·tate [rēgėr'jətāt][рiґйрджəтейт] v q -tated, -tating 1. (про гази, рідину, неперетравлену їжу) ринути назад, подаватися назад 2. виверга́ти(ся), викида́ти(ся): the baby regurgitated food дитя викинуло їжу.

re·gur·gi·ta·tion [rēgėr'jətā'shən][рiґйрджəтейшəн] n iм 1. виверга́ння, викида́ння (про неперетравлені харчі).

re·ha·bil·i·tate [rē'həbil'ətāt][рiґəбилəтейт] v q -tated, -tating 1. поновлювати в права́х, реабілітува́ти 2. виправля́ти, перевихо́вувати: the former criminal completely rehabilitated himself колишній злочинець цілком перевиховався|виправився 3. ремонтува́ти; відбудо́вувати, відно́влювати, реставрувати: the old house was rehabilitated старий дім відбудо́вано|відно́влено|реконструйо́вано.

re·ha·bil·i·ta·tion [rē'həbil'ətā'shən][рiґəбилəтейшəн] n iм 1. поно́влення в права́х, реабіліта́ція 2. відбудо́ва, реконстру́кція, відно́влення 3. ремонт.

✓

re hash [rēhash'] [ріге́ш] v g переробляти; переказувати, з'ясовувати (старе́) по-новому: the question had been rehashed again and again справу/питання перевірено ще раз і ще раз; n im [rē'hash] [рі́геш] перероблення (старо́го) на новий лад: That composition is simply a rehash of an article in the encyclopedia. Те утво́рення очевидне перероблення статті в енциклопедії.

re hear [rihēr'] [рігі́р] v g reheard, reheard слухати (судову справу) вдруге.

re hears al [rihēr'səl] [рігі́рсэл] n im 1. репетиція: a dress rehearsal генеральна репетиція (в костюмах) 2. повторення.

re hearse [rihērs'] [рігі́рс] v g -hearsed, -hearsing 1. вправляти, вдосконалювати(ся), практикою розвивати, повторювати 2. переказувати, розповідати: she rehearsed all the happenings вона́ розповіла про всі події.

reign [rān] [рейн] n im 1. царювання 2. влада; v g 1. царювати 2. панувати: a king reigns over his kingdom король пану́є у своєму королівстві.

re im burse [rē'imbėrs'] [рiимбйрс] v q -bursed, -bursing повертáти (гроші); відшкодóвувати (суму).
re im burse ment [rē'imbėrs'mənt] [рiимбйрсмэнт] n ім повéрнення (грошей), компенсáція; відшкодувáння; звéрнення (грошей, коштів).
rein [rān] [рейн] n ім 1. (часто) pl мн reins пóвід, віжка: a rider of a horse holds the rains вéршник (на коні) тримáє віжки/пóвід 2. засіб контрóлю, володіння, пильне владáння: the reins of government кермó влáди; to hold/keep a tight rein on smb держáти когó в шóрах/лабéтах; to hold the reins прибрáти (когó) до рук перен управляти, прáвити; to draw rein посмикнути пóвід, стягнути віжки; v q 1. управляти, керувáти; to rein smb, smth керувáти кимсь, чимсь 2. стрімувати; зупиняти 3. rein in стрімувати поводи, тримáти в шóрах; rein up стрімувати, зупиняти (коня віжками).
re in car nate [rē'inkär'nāt] [рiинкáрнейт] v q -nated, -nating перевтілювати, втілювати знóву.

re in car na tion [rē'inkärnā'shən] [рі-інкарнейшн] n ім перевтілення.
rein deer [rān'dēr'] [рейндір] n ім зоо північний олень.
re in force [rē'infors' / rē'infōrs'] [рінфорс / рінфоурс] v q -forced, -forcing підсилювати, посилювати, підкріпляти; підпирати; reinforce an army or a fleet підсилити, доповнити армію або фльотилію; reinforce an argument підперти довід; reinforce a bridge підкріпити, скріпити міст; reinforce a stock доповнити запас
reinforced concrete залізобетон.
re in force ment [rē'infors'mənt / rē'infōrs'mənt] [рінфорсмент / рінфоурсмент] n ім 1. підмога, підкріплення 2. буд арматура (залізобетонних конструкцій) 3. pl мн reinforcements підмога / поповнення армії, фльотилії.
re in state [rē'instāt] [рінстейт] v q -stated, -stating відновлювати попереднє становище, право, здоров'я; привернути (кому втрачену посаду).

re in state ment [rē'instāt'mənt][рiинстейтмэнт] n ім відновлення (попереднього становища, права).

re in sur ance [rē'inshür'əns][рiиншурэнс] n ім перeубезпечення.

re in sure [rē'inshür'][рiиншур] v д перeубезпечувати.

re it er ate [rēit'ərāt][рiитэрейт] v д повторювати, робити знову і знову: the teacher reiterated her command учителька наказувала і ще раз наказувала (учнів).

re it er a tion [rēit'ərā'shən][рiитэрейшэн] n ім (багаторазове) повторення.

re ject [rijekt'][риджект] v д 1. відкидати, відхиляти; відмовляти; he rejected our help він відмовився нашої допомоги; He tried to join the army but was rejected. Він намагався поступити в армію, але його відкинули. 2. забраковувати 3. вивергати: to reject food вивергати (їжу) 4. сортувати, відкидати, бракувати: reject all apples with soft spots відкинути / збракувати яблука з потовченими цятками; n ім [rē'jekt][рiджект] 1. ві-

знаний непридатним (до військової служби) 2. знижений в ціні товар, вибракований / забракований товар.

re jec tion [rijek'shən] [риджекшен] n ім 1. відмова; віджилення; відкидання 2. бракування, відсортування; визнання непридатним 3. виверження.

re joice [rijois'] [риджойс] v д -joiced, -joicing 1. радувати, тішити, спричиняти радість; to be rejoiced at / by smth утішатися чимсь; to be rejoiced to hear / learn that... зі щирою радістю довідатися, що... 2. радіти, веселитися 3. святкувати (якусь подію); to rejoice at / in smth насолоджуватися чимсь / радіти з чогось.

re joic ing [rijois'iŋ] [риджойсин"] n ім, pl мн rejoicings веселощі; святкування; радості.

re join₁ [rējoin'] [ріджойн] v д знову з'єднувати(ся).

re join₂ [rējoin'] [ріджойн] v д 1. відповідати 2. юр спростовувати (закиди).

re join der [rijoin'dər] [риджойндер] n ім 1. відповідь; заперечення 2. юр заперечення відповідача.

re ju ve nate [rijü'vənāt] [риджувенейт]

v q -nated, -nating омолоджувати, помолодіти.

re ju ve na tion [rijü'vənā'shən][ріджу-вэнейшэн] n ім омолодження; відновлення сил, здоров'я.

re ju ve nesce [rijü'vines][ріджувинес] v q відмолодіти, відмолоджувати.

re ju ve nes cent [rijü'vəne'sənt][ріджу-вэнесэнт] adj прм 1. що молодіє 2. що надає життєвої сили.

re-laid [rēlād'][рілейд] v q гл re-lay.

re lapse [rilaps'][рилепс] v q -lapsed, -lapsing 1. попадати (в біду, в клопіт, в лихо), наново впадати, наново потрапляти; relapse into vice, heresy, crime повторно попасти в (закоренілий) нахил, в єресь, в злочин 2. знову захворювати 3. знову повертати; to relapse into vice, crime знову повернути на грішну путь і на путь злочину; тежс повертати, вдаватися (до пияцтва, до злочину) 4. знову захворювати; to relapse into illness знову захворювати 5. знову замовкнути: he relapsed into silence він знову замовк 6. знову зубожіти; to relapse into poverty знову зубожіти; n ім 1. med

повто́рення 2. поверта́ння: She seemed to be getting over her illness but had a <u>relapse</u>. Здава́лось, вона́ вже ві́дужала, але́ зно́ву захворі́ла.

re late [rilāt'] [рилейт] <u>v</u> g -<u>lated</u>, -<u>lating</u> 1. розповіда́ти: the traveler <u>related</u> his adventures мандрі́вник розповіда́в свої́ при́годи 2. звітува́ти, розка́зувати (<u>про</u> <u>щось</u>) 3. встано́влювати зв'язки́, визнача́ти співвідно́шення (<u>між</u> <u>ким</u> — to, with) 4. ма́ти відно́шення, стосува́тися (to) 5. бу́ти зв'язаним, бу́ти спорі́дненим: "<u>Better</u>" and "<u>best</u>" are <u>related</u> to "<u>good</u>". "Better" і "best" спорі́днені з "good". We are closely <u>related</u> ми близькі́ ро́дичі; We are interested in what <u>relates</u> to ourselves. Ми заціка́влені в то́му, що стосу́ється нас.

re lat ed [rilāt'id] [рилейтид] <u>adj</u> <u>прик</u> 1. зв'я́заний 2. спорі́днений: we are closely, distantly <u>related</u> ми близькі́, дале́кі ро́дичі.

re la tion [rilā'shən] [рилейшэн] <u>n</u> <u>им</u> 1. опові́дання, ро́зповідь 2. <u>юр</u> доне́сення 3. відно́шення; стосу́нки; зале́жність; зв'язо́к; in <u>relation</u> to від-

но́сно / що́до; to bear no relation to не ма́ти нія́кого відно́шення до; relation of forces співвідно́шення сил; to have relations with бу́ти у відно́синах, ма́ти відно́сини, стосу́нки 4. ро́дич, ро́дичка: what relation is he to you? яка́ між ва́ми спорі́дненість / який між вами стопінь / яке́ між ва́ми ко́ліно споріднення?

re la tion al [rila'shənəl] [рилейшенел] adj прм 1. спорі́днений 2. грам відно́сний.

re la tion ship [rila'shənship] [рилейшеншип] n ім 1. спорі́дненість 2. збірн. ро́дичі, рі́дня 3. зв'язо́к; відно́шення; стосу́нки.

rel a tive [rel'ətiv] [ре́лэтив] n ім 1. ро́дич/ка 2. грам відно́сний займе́нник; adj прм 1. грам відно́сний (займенник) 2. (про речення) грам підрядний, відно́сний 3. відно́сний, порівняльний; a matter of relative importance спра́ва відно́сно важлива; in relative comfort відно́сно вигідно; with relative відно́сно спокійно 4. взає́мний; зв'я́заний оди́н з о́дним 5. зале́жний; to be relative to

залéжати від 6. відповíдний: their relative advantages, faults кóжного з них кóристі, вáди 7. що стосýється (чогось — to): relative to smb, smth віднóситься, стосýється до кóго, до чóго.

rel a tive ly [rel'ətivlē] [рéлэтивлі] adv прсл 1. щóдо, з привóду 2. віднóсно, порíвняно, 3. відповíдно; a relatively small difference віднóсно, порíвняно незначнá рíзниця, розбíжність.

rel a tiv ism [rel'ətivizm'] [рéлэтивізм] n im філос. релятивíзм.

rel a tiv i ty [rel'ətiv'ətē] [рéлэтíвэті] n im 1. віднóсність 2. теóрія віднóсности.

re la tor [rilā'tər] [рилéйтэр] n im оповідáчка.

re lax [rilaks'] [рилéкс] v д 1. відпочивáти, робúти перерву; змéншувати напрýження: relax your muscles ослабля́ти напрýження мýскулів 2. полéгшувати, зменшувати напрýження: to relax international tension полéгшувати міжнарóдну напрýженість; Discipline is relaxed on the last day of

school. Дисципліна лагіднішає останнього дня шкільного року.

relaxation [rēˈlaksāˈshən] [рілексéйшн] n im 1. ослáблення, (зменшення) напружения, пом'якшення; розслáблення 2. відпочинок, перепочинок: the relaxation of the muscles перепочинок м'язів 3. передишка; розвáга 4. пóпуст, пóпуск, послáблення: the relaxation of discipline пóпуск/послáблення дисципліни.

relay [rēˈlā/rēlāˈ] [рілей/рілéй] n im 1. зміна: new relays of working men новá зміна робóчих бригáд 2. перепрягáння, перепряжка: relay horse перепряжний кінь 3. спорт естафéта: relay race естафéтний біг 4. ел релé; перемикáч 5. рад (ре)трансляція; v g 1. передавáти (дáлі) messengers will relay your message посланці передадýть дáлі вáші дорýчення, вáше повідóмлення 2. змінювати, забезпéчувати зміну 3. рад транслювáти 4. ел стáвити релé.

re-lay [rēlāˈ] [рілéй] v g -laid, -laying переклáдáти, знóву клáсти.

relay race естафéтний біг.

re lease [rilēs'] [рилі́с] v q -leased, -leasing 1. випуска́ти; відпуска́ти; визволя́ти; звільня́ти; the prisoner was released в'язня відпустили 2. юр проща́ти, дарува́ти (борг): release smb of a debt дарува́ти / проща́ти борг 2. юр відмовля́тися, зріка́тися (від права) 3. юр передава́ти іншому (майно) 4. випуска́ти (щось з рук) 5. випуска́ти (щось з друку) 6. випуска́ти (новий фільм) 7. скида́ти (авіябомби) 7. дозволя́ти (публікувати щось); n ім 1. звільнення (з ув'язнення) 2. поле́гшення (болю, горя) 3. ви́пуск (товару для продажу, нового фільма, публікації) 4. відпуск (конфіскованого товару) 5. дозвіл (на публіка́цію відомостей, звісток) 6. скида́ння (бомб) 7. виправдний докуме́нт 8. повідо́млення, останні вісті: news release оста́ннє повідо́млення 9. тех вимика́ючий апара́т; роз'єдна́ння.

rel e gate [rel'əgāt] [ре́ляґейт] v q -gated, -gating 1. відсила́ти, висила́ти, направля́ти 2. вигна́ти, проганя́ти, видаля́ти, засила́ти 3. усу-

вáти, звільня́ти, виключáти 4. розжáлувати 5. передавáти (комусь для виконання) 6. скерóвувати (до когось авторитетного, до певного джерела).

re lent [rilent'] [рилéнт] v д м'якшати, пом'якшуватися; лагідніти; зворушитися; дати себе ублагáти.

rel e ga tion [rel'egā'shən] [рéлегéйшэн] n ім 1. заслáння, вúсилка 2. розжáлування 3. передáча, дорýчення (питання для розв'язання, для виконання).

re lent less [rilent'lis] [рилéнтлис] adj прм безжáлісний, немилосéрдний; невблагáнний; жахлúвий; лютий, жорстóкий: the storm raged with relentless fury бýря шаленíла зі скажéною лютістю.

re lent less ly [rilent'lisle] [рилéнтлислі] adv прсл безжáлісно, немилосéрдно, невблагáнно, лю́то, жорстóко.

rel e vance [rel'əvəns] [рéлэвэнс] n ім гл relevancy.

rel e van cy [rel'əvənsē] [рéлэвэнсі] n ім дорéчність.

✓ rel e vant [rel'əvənt] [рéлэвэнт] *adj* *прм* 1. доречний, що стосується справи: *relevant* to the matter in hand що стосується обговорюваної справи 2. істотний, що має значення.

re li a bil i ty [rilī'əbil'ətē] [рилáйэбíлэті] *n* *ім* 1. певність, міцність; надійність 2. достовірність 3. витривалість, трівкість (*про машину, мотор*).

re li a ble [rilī'əbəl] [рилáйэбэл] *adj* *прм* 1. надійний, певний; міцний 2. достовірний, що заслуговує на довір'я: *reliable* sources of news достовірні джерела новин, вістей 3. чесний, ретельний, гідний довір'я: he is (perfectly) *reliable* можна цілком на нього покладатися / звірятися / здаватися.

re li ance [rilī'əns] [рилáйэнс] *n* *ім* 1. довір'я, довіра; впевненість (upon, on, in): to have *reliance* upon / in / on smb мати довір'я / довіру до кого 2. опора, надія 3. залежність, опора, довіра: a child has reliance on his mother дитина має довір'я до своєї мами.

re li ant [rilī'ənt] [рилáйэнт] *adj* *прм*

1. упе́внений 2. самовпе́внений 3. пе́вний: to be reliant on smb ма́ти дові́р'я до ко́гось, покладатися / зві́ря́тися / здава́тися на ко́го.

rel ic [rel'ik] [ре́лік] n ім 1. слід; пережи́ток; за́лишок; релі́кт; па́м'ятка; this ruined bridge is a relic of the civil war цей зруйно́ваний міст є за́лишком громадя́нської ві́йни 2. сувені́р 3. pl мн мо́щі; релі́квії 4. pl мн прах, оста́нки; руї́ни.

rel ict [rel'ikt] [ре́лікт] n ім 1. заст вдова́ (по комусь) 2. оста́нки.

re lief₁ [rilēf'] [рилі́ф] n ім 1. поле́гшення, заспоко́єння (болю); relief from taxation поле́гшення в пода́тках 2. допомо́га (грошова); помі́ч; relief fund фонд допомо́ги; to come to smb's relief прийти́ кому́ з допомо́гою 3. утíшання (в горі/горю) 4. змі́на, пере́міна: by way of relief для змі́ни / для різномані́тности / для поле́гшення 5. військ підмо́га, підкрі́плення: relief troops заги́н підкрі́плення / військо́ва допомо́га 6. перепочи́нок, переди́шка: two hours' relief двогоди́нний перепочи́нок; змі́на (на перепочинок). 7. пере-

міна (на краще), поправлення, винагородження, відшкодування (про кривду).

re lief$_2$ [rilēf'] [риліф] n ім 1. рельєф, рельєфність; low relief барельєф; high relief горельєф; in relief випуклий, опуклий, в барельєфі | зроблений барельєфом 2. виразнення, виділення: to bring into relief виразняти, виділяти; to bring out in strong relief сильно виразняти, сильно виділяти; to stand out in relief виступати (з води), висуватися, вистромлятися, витикатися 3. геол рельєф, різьба (території, краю).

re lieve$_1$ [rilēv'] [рилів] v дс -lieved, -lieving 1. заспокоювати: aspirin will relieve a headache аспірина заспокоїть біль голови 2. полегшувати, зменшувати (much) 3. допомога, поміч: to relieve the distressed нести допомогу, давати поміч потерпілим, нещасним 4. полегшувати, заспокоювати, втрачати напруження, вгамовувати: I was much relieved to hear (at the news of) мені стало приємно | мені стало легше на душі (на вістку) 5. позбавляти,

звільняти: to relieve a person of smth позбавити когось чогось, взяти щось від когось 6. подавати допомогу, виручати: soldiers were sent to relieve the fort післали солдатів на допомогу фортові 7. зміняти (кого на посту) 8. скрашувати монотонність, різноманітити: The black dress was relieved by red trimming. Чорну сукню урізноманітнили червоними нашивками 9. ослабляти (напруження), виручувати, розвантажувати, відвантажувати: to relieve the congestion ослабляти тиск 10. знімати, зняти облогу: soldiers were sent to relieve the fort післали солдатів зняти облогу форту 10. фраз. звор. to relieve nature випорожнитися, помочитися.

re lieve₂ [rilēv'] [рилів] v д -lieved, -lieving 1. робити рельєфним 2. рельєфно виступати.

re lie vo [rilē'vō] [риліво] n ім, pl мн -vos гл relief₂.

re light [rē'līt'] [рілайт] v д 1. знову запалити 2. знову запалитися.

re li gion [rilij'ən] [риліджэн] n ім

1. релігія 2. чернецтво: to enter religion піти в ченці 3. священний обов'язок: She makes a religion of keeping her house neat. Дотримування чистоти хатнього житла в неї священним обов'язком.

re li gi os i ty [rilij'ios'ətē] [рилиджиóсэті] n ім 1. релігійність 2. релігійний фанатизм.

re li gious [rilij'əs] [рилíджэс] adj прм 1. релігійний 2. чернечий; n ім чернець, монах.

re li gious ly [rilij'əoslē] [рилиджэосли] adv прсл релігійно; по-чернечому.

re li gious ness [rilij'əsnis] [рилíджэснис] n ім 1. релігійність 2. побожність.

re lin quish [rilin'kwish] [рилін'kувиш] v д 1. здавати, зрікатися, відмовлятися, відрікатися: The small dog relinquished his bone to the big dog. Собачка відреклася від кістки на користь собаки. 2. облишати, здавати, втрачати, занехати (про надію, намір): She has relinquish all hope... Вона утра-

тила всю надію, всякі сподівання 3. кидати (звичку) 4. переставати, занехати, зрікатися, вирікатися 5. випускати: to relinquish one's hold випускати з рук 6. відмовлятися (від права).

re lin quish ment [rilin'kwishmənt] [ріли́н'кwишмэнт] n ім 1. зречення, відречення (від чого); припинення (звички, закоренілого нахилу) 2. випуск (чого з рук).

rel i quar y [rel'əkwerē] [рéлэкуéрі] n ім, pl мн -quaries релікварій.

rel ique [rel'ik] [рéлик] n ім реліквії, останки.

rel ish [rel'ish] [рéлиш] n ім 1. (приємний) смак, присмак 2. привабливість, принада, принадність; to have relish смакувати; to have no more relish for smth втратити смак до чогось 2. апетит: hunger gives relish to simple food голод стимулює апетит / охоту / потяг до звичайної їжі 3. приправа; домішка 4. задоволення (від їжі) 4. стимул; привабливість; уподобання, уподоба: to do smth with relish робити щось

з приємністю / з насолодою; to eat with relish їсти зі смаком 5. прихильність (до когось); she has no relish for jokes вона ставиться неприхильно до жартів; v q 1. приправляти, надавати смаку, робити гострим, принадним, апетитним 2. мати задоволення, любити; вважати за приємне, смакувати, насолоджуватися: a cat relishes cream кішка насолоджується сметаною / вершками; John does not relish the prospect of... Джонові не усміхається перспектива... 3. мати присмак; відгонити чимсь.

re load [rē'lōd'] [рілоуд] v q перевантажувати, знову навантажувати.

re luc tance [riluk'təns] [рилактэнс] n in 1. неохота; небажання; відраза; огида; to show reluctance to do smth / to be reluctant to do smth робити щось нерадо / неохоче; to show no reluctance to do smth робити щось з неохотою; with reluctance нерадо / з неохотою / відтягатися 2. ел магнітний опір.

re luc tan cy [riluk'tənsē] [рилак-

тэнсі] n ім ел reluctance.

re luc tant [riluk'tənt][рилáктэнт] adj прл 1. неприхильний; неохочий: to be reluctant to do smth робити щось неохоче / нерадо 2. вимушений (про згоду); нерадий; to give reluctant assistance нерадо послужити допомогою або порадою.

re luc tant ly [riluk'təntlē][рилáктэнтлі] adv присл неохоче, нерадо, без бажання.

re luc tiv i ty [ri'laktiv'ətē][ріляктівэті] n ім ел пітомий магнетний опір.

re ly [rilī'][рилáй] v g -lied, -lying покладатися, повіряти, бути впевненим (on, upon): rely on your own efforts покладатися на власні зусилля; мати довір'я, довіру: He relies on his parents' advice Він має довір'я до батьків.

re main [rimān'][рименйн] v g 1. залишатися: what remains to me, що залишається; nothing remained for us but to... нічого нам не залишалося, хіба що...; that it remains to be seen то покажеться (як діяти);

the fact remains that факт, що 2. тривати, залишатися, зоставатися: (кінцева форма листа): I remain yours truly / faithfully залишаюся з щиро до Вас; n pl ім мн 1. останки, залишки; рештки 2. тлінні останки remains.

re main der [rimān'dər] [римейндэр] n ім 1. залишок, залишки (особливо нерозпроданого видання) 2. юр право на споживання титулу.

re main ing [rimān'iŋ] [римейнинґ] adj прм залишковий; гл теж v q remain

re mains [rimāns'] [римейнс] n pl ім мн гл remain n pl ім мн 1., 2.

re make [ri'māk'] [рімейк] v q -made, переробляти, робити наново; n ім перероблення; щось перероблене.

re mand [rimand' / rimänd'] [римэнд / римaнд] v q відсилати (арештованого) знову під варту (для продовження слідства); n ім відсилання (арештованого) під варту.

re mark [rimärk'] [римаpк] n ім 1. зауваження: worthy of remark гідний уваги; to pass a remark зауважити 2. помітка; примітка; посилання;

✓

v q 1. помічати, відмічати 2. робити зауваження, висловлюватися (про щось- on, upon).

re mark a ble [rimär'kəbəl][рима́ркэбэл] adj прм видатний, незвичайний, славетний, визначний.

re mark a bly [rimärk'əblē][рима́ркэбли] adv прсл незвичайно, в найвищій мірі; вельми.

re me di a ble [rimē'diəbəl][римі́диэбэл] adj прм 1. що виліковує, що виправляє, виліковний 2. поправний.

re me di al [rimē'diəl][римі́диэл] adj прм 1. виправний 2. коректівний 3. виліковний 4. запобіжний 5. тех ремонтний.

re me di al ly [rimē'diəlē][римі́диэлі] adv прсл 1. виліковно 2. запобіжно 3. тех ремонтно.

re me di less [rem'ədilis][ре́мэдиліс] adj прм 1. невиправний 2. невиліковний 3. не до вірятування, не до врятування.

rem e dy [rem'ədē][ре́мэді] n ім, pl мн -dies 1. ліки 2. засіб (від хвороби) 2. юр відшкодування збитків; v q -died, -dying 1. виправляти, виліковувати 2. зараджувати (кому), зарадити.

✓

re mem ber [rimem'bər] [рімéмбэр] v. q 1. пам'ятáти, запам'ятáти; пригáдувати (собі) 2. передавáти привіт: remember me to her передáйте їй від мене привіт 3. діяти: to remember doing, seeing пам'ятáти, що щось робилось, бáчилось 4. дарувáти, заповідáти, відписáти: Grandmother remembered us all in her will. Бабуня всіх нас спом'янула у своєму заповіті. 5. не забувáти, пам'ятáти: to remember to не забýти про те, щоб... / пам'ятáти про те, щоб... 6. давáти на чай (кельнер-ові / -ці).

re mem brance [rimem'brəns] [рімéмбрэнс] n ім 1. пам'ять, згáдка, спогад: to call to remembrance пригáдувати собі; to escape smb's remembrance виходити із пáм'яті; to have in remembrance пам'ятати; to put smb in remembrance of smth пригадáти щось комусь; within my remembrance за моєї пáм'яті 2. remembrances pl мн привіт (через когось) 3. сувенір, подарýнок на згáдку 4. Remembrance Day Пропáм'ятний день (по полеглих).

re mem bran cer [rimem'brənsər] [римéмбрэнсэр] n ім записник, записна книжечка.

re mind [rimīnd'] [римáйнд] v д нагадувати; пригадувати: to remind smb of smth нагадувати кому що; to remind smb to do smth пригадувати кому щось, щоб зробив; that reminds me! aha! до речі, я пригадав собі! you are reminded that... пригадується, що...

re mind er [rimīn'dər] [римáйндэр] n ім 1. нагадування; нагад; пригадання 2. пригадування; пригадка.

rem i nisce [rem'ənis'] [рéмэнíс] v д -nisced, -niscing дм розказувати, оповідати (свої спомини, спогади).

rem i nis cence [rem'ənis'əns] [рéмэнíсэнс] n ім, (звичайно) pl мн -cences 1. спогад; пригадування пам'яттю, ремінісценція 2. (перен.) слід.

rem i nis cent [rem'ənis'ənt] [рéмэнíсэнт] adj прм 1. схильний до спогадів 2. що нагадує (of); to be reminiscent of smb, smth нагадувати когось, щось / підплигає думка про когось, про щось / виникає думка про

✓ кого́сь, про що́сь.

re miss [rimis'] [римíс] adj прм 1. недбайливий; неуважний, недба́лий: remiss in his duty недба́лий у своїх обо́в'язках 2. мля́вий; кво́лий.

re mis si ble [rimis'əbəl] [римíсэбэл] adj прм 1. виба́чливий 2. (про гріх) відпу́щений.

re mis sion [rimish'ən] [римíшэн] n ім 1. проще́ння, проба́чення 2. (про гріх) відпу́щення 3. зме́ншення; поле́гшення 4. звільнення від опла́ти, від покара́ння 5. (про моро́з) поле́гшення, пом'я́кшення 6. скасува́ння або пом'я́кшення (ви́року).

re mis sive [rimis'iv] [римíсив] adj прм 1. що проща́є; що посла́блює; що зме́ншує; що узла́гіднює 2. виба́чний.

re mit [rimit'] [римíт] v д -mitted, -mitting 1. проща́ти (провину) 2. перека́зувати (грошові гро́ші): Enclosed is our bill; please remit. Ось (вам) наш раху́нок; про́симо переказа́ти / оплати́ти нале́жне. 3. утри́муватися від покара́ння: to remit a penalty звільня́ти від покара́ння 4. зме́ншувати(ся); пом'я́к-

шувати(ся); послабляти(ся); припиняти(ся) (про кару, борг, банкрутство) 5. юр відкладати (справу); відсилати назад (в нижчу інстанцію) 6. передавати (справу) на розв'язання якійсь іншій/авторитетній особі 7. анулювати, скасовувати, припиняти: The king remitted the prisoner's punishment. Король простив підсудному провину. 8. (про гріхи) простити: power to remit sins наділена влада простити гріхи. 9. злагіднювати, послабляти(ся), втрачати на силі, полегшувати(ся): we remitted our efforts ми послабили наші зусилля / наші зусилля послабились 10. (про покараного): відсилати назад під варту.

re mit tal [rimit'əl] [римітəл] n iм гл remission.

re mit tance [rimit'əns] [римітэнс] n iм 1. переказ, пересилання грошей 2. гроші, що переказуються 3. грошовий переказ.

re mit tee [rimit'ē] [риміті] n iм одержувач грошового переказу.

[illegible] a remittent type of

fever типова гарячка, що стовільнюється.

re mit ter [rimit'ər] [рімітəр] n ім 1. відправник (переказу, пересилання грошей; платник 2. юр пересилка (справи) до іншого суду.

rem nant [rem'nənt] [ремнəнт] n ім 1. остача, решта; відрізок 2. залишок; слід.

re mod el [rēmod'əl] [рімодəл] v д -eled/-elled, -eling/-elling переробляти; перефасонувати; реконструювати.

re mon strance [rimon'strəns] [рімонстрəнс] n ім 1. протест; заперечення; зауваження парляменту королеві 2. умовляння 3. відмовка; закид; докори, дорікання.

re mon strant [rimon'strənt] [рімонстрəнт] adj прм що протестує, заперечує, що дорікає; n ім той, хто протестує, заперечує; той, хто дорікає.

re mon strate [rimon'strāt] [рімонстрейт] v д -strated, -strating 1. протестувати, заперечувати (against): remonstrate against smth протестувати проти чогось 2. умовляти, напучувати; робити зауваження: remonstrate with

smb on/upon smth робити зауваження комусь про щось 3. дорікати: remonstrate with smb on/upon smth дорікати комусь з приводу чогось 4. докоряти: the teacher remonstrated with the boy учитель докоряв школяреві.

re mon stration [rē'monstrā'shən] [рімонстрейшен] n ім гл remonstrance.

re mon stra tive [rimon'strətiv] [римонстрэтив] adj прм 1. протестуючий 2. докірливий; гл remonstrant adj прм.

re morse [rimors'] [римо́рс] n ім 1. каяття 2. муки сумління; жаль (за гріхи); he fell remorse for his crime йому докоряло сумління за свій злочин / він відчував докори сумління за свій злочин; without remorse без вагання, без вибачення, безжалісно, без каяття, без співчуття.

re morse ful [rimors'fəl] [римо́рсфэл] adj прм 1. сповнений каяття 2. жалісливий, співчутливий.

re morse ful ly [rimors'fəlē] [римо́рсфэли] adv прсл жалісливо, співчутливо.

re morse less [rimors'lis] [римо́рслис] adj прм безжалісний; нещадний; нерозкаяний.

re morse less ly [rimors'listē] [римо́рслисли]

adv прсл безжалісно; нещадно; нерозкаянно, непокаянно.

re mote [rimōt'] [римоут] adj прк -moter, -motest 1. віддалений, далекий; a remote country далека країна 2. самотній; відлюдний; a remote village відлюдне сільце 3. слабкий, незначний; в'ялий; тьмяний, неясний; блідий: I haven't the remotest idea what you mean в мене ніякісінького уявлення (про те), що в вас на думці 4. (про родину) далекий; a remote relative далекий родич 5. дистанційний; remote control контрольований з віддалі, дистанційне управління, телеуправління 6. малоймовірний

re mote ly [rimōt'əlē] [римоутлі] adv прсл 1. далеко 2. слабко; незначно; в'яло; тьмяно 3. на віддаль; дистанційно.

re mote ness [rimōt'nis] [римоутніс] n ім 1. віддаль 2. (про місцевість) самотність; відокремлення 3. слабкий ступінь (спорідження, подібности) 4. незначність правдоподібности.

re mount [rēmount'] [рімаунт] v д 1. знову сідати верхи (на коня) 2. ремонтувати (військову кавалерію) 3. знову підніматися, сходити (на гору, по сходах, по драбині)

; n im [rē'mount | rēmount'] [рімáунт / рімау́нт] 1. запасний кінь 2. ремо́нт (військ.).

removal [rimūv'əl] [римýвəл] n im 1. переміщення : a removal to a larger quarters переміщення до більшого приміщення, до вигіднішої ква(р)ти́ри 2. вилучання, прибирання (зі стола геть); усування (з дороги, з місця) 3. усунення (судді, службовця) 4. вилучання; виведення; випроваджения 5. скасування (розпорядження, наказу.

remove [rimūv'] [римýв] v q -moved, -moving 1. переміщати, пересувати; усувати; виносити; to remove mountains переносити / зрушувати гори / робити, творити чудеса 2. знімати : remove your hat здійміть свій капелюх 3. переїжджати 4. покласти край чому 5. виводити / прати (плями) 6. знімати (з посади), звільняти 7. забирати : to remove one's hand забрати руку 8. забирати геть, взяти назад, виводити ; to remove a boy from school & забрати школяра зі школи, to remove the army виводити військo; n im 1. крок, мала відстань : to be one remove from smth бути один крок від чогось / ме-

жувати з кимсь 2. покоління, коліно, ступінь споріднення 3. переведення учня до наступної кляси 4. віддалення; усунення; зняття; звільнення.

re moved [rimüvd'] [римувд] adj прм 1. віддалений: far removed далекий, віддалений; not far removed from smth поблизький, ближчий чогось, сусідній, суміжний з чимсь 2. (про спорідненість): once removed двоюрідний; twice removed троюрідний 3. (про їжу): the fish was removed by the joint по рибі подали печеню / по рибі слідувала печеня.

re mu ner ate [rimū'nərāt] [римюнэрейт] v дс -rated, -rating винагороджувати, компензувати, оплачувати: to remunerate smb for smth заплатити кому за щось.

re mov er [rimüv'ər] [римувэр] n ім 1. перевізник меблів 2. розчинник, засіб для виведення плям; paint remover змивальний засіб фарб.

re mu ner a tion [rimū'nərā'shən] [римюнэрейшэн] n ім винагорода; оплата; компенсація; заробітна плата.

re mu ner a tive [rimū'nərā'tiv] [римюнэрейтив] adj прм 1. що винагороджує 2. добре оплачуваний; прибутковий, дохідний; корисний; зисковний.

ren ais sance [ren'əsäns'/ren'əsäns/rinā'səns] [ренэсанс/ренэсанс/ринейсэнс] n ім 1. Ренесанс, (епоха) Відродження 2. відродження; пожвавлення 3. the Renaissance що належить до епохи Відродження.

re nal [rē'nəl] [рінэл] adj прм нирковий.

re name [rēnām'] [рінейм] v д -named, -naming перейменувати, дати нове ім'я.

re nas cence [rinas'əns/rinā'səns] [ринэсэнс/ринейсэнс] n ім 1. нове життя, поворот до життя 2. відродження 3. ренесанс.

re nas cent [rinas'ənt/rinās'ənt] [ринэсэнт/ринейсэнт] adj прм що відроджується.

ren coun ter [renkoun'tər] [ренкаунтэр] n ім 1. сутичка, дуель 2. випадкова зустріч; v д 1. мати воронну сутичку 2. випадково зіткнутися.

rend [rend] [ренд] v д rent, rending 1. рвати, роздирати, шматувати; to rend... from smth, smb відривати від чогось, від когось; to rend ... out of smth виривати із чогось; to rend smb's, one's hair виривати комусь, собі волосся (із голови) 2. (про крик, свист, зойк) пронизувати: to rend the air пронизувати/пронизувати повітря 3. нападати, находити (на когось з лайкою, з криком): to turn and

rend smb нападáти, накидáтися на кóго з крúком 4. завдавáти фізичних мук, шматувáти, роздирáти: wolves will rend a lamb вовки зáвжди роздирáють овéчку / вовкú мóжуть роздéрти овéчку 5. розкóлювати, розщéплювати, розділя́ти 6. rend apart / asunder відривáти: to rend two things apart / asunder відірвáти дві рéчі від сéбе / відірвáти однé від óдного, розірвáти щось на дві частини; rend off, away відривáти.

render [ren'dər] [рéндэр] v. д. 1. робúти (чимсь), перетвóрювати (на / у щось); An accident has rendered him helpless. В нещасливому випáдку він опинúвся безпомíчним. 2. подавáти (допомóгу), робúти (послýгу): Stephen rendered us a great service by his help. Своéю допомóгою, Стівен зробúв нам велúку послýгу. 3. подавáти, пред'являти, складáти, пересилáти (рахунок, звіт, зіставлення, зведення): to render an account подавáти, пред'являти, пересилáти рахункóве звéдення 4. віддавáти належне, платúти; render thanks for your blessing віддячитися вдячністю за благодія́ння 5. відтвóрювати, зображáти: the actor rendered the part well актóр відтворúв

✓

ро́лю удáтно 6. перекладáти на íншу мóву 7. топи́ти (сáло) 8. поклоня́тися (перемóжцеві): The conquered rendered tribute to the conqueror. Перемóжений ви́знав помáну перемóжцеві. або Перемóжений склав/віддáв перемóжцеві данину. 9. відтвóрювати, інтерпретувáти (музи́чний твір) 10. штукатýрити, обмáзувати 11. render up здавáти (крíпость, фортецю).

ren dez vous [rän'dəvü] [рáндəву] n ім, pl мн -vous 1. побáчення 2. мíсце побáчення; v д зустрічáтися (у призначеному мíсці).

ren di tion [rendish'ən] [рендíшəн] n ім 1. перéклад; тлумáчення 2. здáча (крíпості, фортеці) 3. зображення, передáча (про драмати́чний, музи́чний твір) 4. інтерпретáція, відтвóрення (ролі).

ren e gate [ren'əgād] [рéнəгейд] n ім ренегáт, зрáдник, відступник; adj прм зрáдницький.

re nege [ri̇nig'] [ріні́г] v д -neged, -neging карт не додавáти до кóльору.

re new [ri̇nü'/ri̇nū'] [ріну́/ріню́] v д 1. роби́ти нови́м, понóвлювати, заміняти нови́м 2. відрóджувати; реставрувáти 3. продóвжувати строк чи́нности: we renewed our lease for another year ми віднови́ли нáшу орéнду . . . . . ще на оди́н рік

4. повто́рювати; відро́джувати: to *renew* one's youth помолоді́ти; to *renew* one's efforts набра́ти нови́х зусиль; to *renew* an attack повтори́ти, поновити удар, наступ 5. поно́влювати запас 6. відсвіжувати.

re new al [rinü'əl/rinū'əl] [ринју́əл/ринюо́əл] *n* *ім* 1. відно́влення 2. відро́дження 3. оно́влення; повто́рення 4. пі́дновлення 5. помоло́дшання 6. відсві́ження 7. заміна спрацьо́ваного устаткува́ння нови́м.

re new ed [rinü'id/rinū'id] [ринју́ид/ринюид] *adj* *ім* 1. відно́влений; сві́жий; нови́й 2. омоло́джений, відмоло́джений 3. відсві́жений; оно́влений.

re new ed ly [rinü'idlē/rinū'idlē] [ринју́идлі/ринюидлі] *adv* *присл* по-новому; на́ново.

ren i form [ren'əform/rē'nəform] [ре́нəформ/рі́нəформ] *adj* *прикм* нирча́стий, нирча́стої фо́рми, подібний/схо́жий на нирку.

ren net [ren'it] [ре́нит] *n* *ім* ране́т (*сорт яблук*).

re nounce [rinouns'] [рина́унс] *v* *д* -*nounced*, -*nouncing* 1. відмовлятися, зрікатися: John *renounces* his claim to the money. Джон зрікається своєї вимоги до грошей 2. не визнавати, відрікатися: Mr. Doe

renounced his wicked son. Пан Доу відцурався свого злого сина. 3. відкидати; відкидати.

re nounce ment [rinouns'mənt] [ринаунсмэнт] n ім 1. відмова; відречення 2. зречення.

re no vate [ren'əvāt] [ренэвейт] v д. -vated, -vating 1. поновлювати, відновлювати 2. освіжати 3. лагодити.

ren o va tion [ren'əvā'shən] [ренэвейшэн] n ім 1. поновлювання, відновлювання 2. освіжування 3. лагодження; обновлення.

ren o va tor [ren'əvā'tər] [ренэвейтэр] n ім 1. о(б)новник 2. виправляч 3. реставратор.

re nown [rinoun'] [ринаун] n ім слава, популярність; розголос; a man, a town of grate renown славетна / славнозвісна людина, славетне / славнозвісне місто.

re nowned [rinound'] [ринаунд] adj прк славетний, славнозвісний, відомий.

rent₁ [rent] [рент] n ім 1. рента; оренда; плата, квартирна плата 2. ам піднаймання; v д наймати, здавати в оренду.

rent₂ [rent] [рент] v д. гл rend.

rent₃ [rent] [рент] n ім 1. дірка; розпірка (в одягу) 2. просвіт (у хмарах) 3. (про громаду, організацію) розкол, розрив, незгода, неполадки.

rent al [ren'təl] [ре́нтəл] n ім оре́нда, пла́та; юр чинш; ко́мірне (заст.).
rent er [ren'tər] [ре́нтəр] n ім найма́ч, квартира́нт, оренда́тор.
re nun ci a tion [rinun'siā'shən] [ринансиейшəн] n ім відмо́влення; (само)зре́чення; відпира́ння (від вини, прогріха); відступ, відсту́плення (від угоди, договору); невизна́ння (влади).
re o pen [rēō'pən] [ріо́упəн] v д 1. знову від-крива́ти 2. поно́влювати, почина́ти знову (спір, воєнні дії, судовий процес); (про школу) почина́ти знову (науку, навчання); почина́ти (новий сезон 3. (про суд) відно́влювати (судові кроки, судовий процес).
re or gan i za tion [rēorgənəzā'shən] [ріоргəнəзе́йшəн] n ім реорганіза́ція; перетво́рення, рефо́рма.
re or gan ize [rēor'gənīz] [ріо́ргəнайз] v д -ized, -izing реорганізува́ти; перетво́рювати; зреформува́ти (систему).
re or gan iz er [rē'or'gənī'zər] [ріо́ргəнайзəр] n ім реорганіза́тор, реформа́тор.
rep [rep] [реп] n ім репс (тканина).
re paid [ripād'] [рипе́йд] v д гл repay.
re paint [rēpānt'] [ріпе́йнт] v д перемальо́вувати, перефарбо́вувати, перекра́шу-

вати; n ім перемальо́вування, перекра́шування, перефарбо́вування.

re pair₁ [ripār'][рипе́їр] v a 1. ла́годити; виправляти; ремонтувати; John repairs shoes Джон лагодить черевики 2. відшкодо́вувати, виправляти (помилку); How can I repair the harm done. Як мені виправити вчинене зло / вчинений збиток 3. поверта́ти, відшкодо́вувати (збиток, шкоду) 4. ремонтува́ти, ла́годити 4. винагороджувати відшкодо́вувати (шкоду, кривду) 5. віднов- лювати (сили); n ім 1. часто pl мн repairs ла́годження; ремо́нт 2. відновлення 3. прида́тність; спра́вність; beyond repair неприда́тне для ла́годження, для ремо́нту; in good, bad repair у до́брому, пога́ному ста́ні; under repair в ремо́нті, якраз ла́годять; out of repair в пога́ному ста́ні, не для ла́годження, не для ремо́нту, цілком ні́куди́шнє; to be in good, bad repair не потребує ла́годження, ремо́нту, у задові́льному ста́ні; put in repair зда́ти для ла́годження, для ремо́нту.

repair₂ [ripār'][рипе́їр] v a 1. відправля́тися, прямува́ти; вдава́тися; іти́; After dinner we repaired to the porch. По обіді, ми пішли, відпра́вилися / подалися / перенеслись на ве-

✓

ра́нду. 2. ходи́ти (до когось), відві́дувати; вдава́тися (до когось).

re pair a ble [ripãr'əbəl] [ріпе́йрәбәл] adj прм що мо́же бу́ти відремонто́ваний; можливий, приди́тний для лагодження.

re pair man [ripãr'man' | ripãr'mən] [ріпе́йрмен | ріпе́йрмән] n ім напра́вник, ма́йстер; ремо́нтник.

rep a ra ble [rep'ərəbəl] [ре́пәрәбәл] adj прм гл repairable.

rep a ra tion [rep'ərā'shən] [ре́пәре́йшән] n ім 1. випра́влення 2. (звич.) pl мн reparations відшкодува́ння, репара́ції.

rep ar tee [rep'ərtē'] [ре́пәрті́] n ім 1. дотеп, доте́пна відповідь 2. доте́пність; to be good / quick at repartee бу́ти готовим о-гри́знутися / відруба́ти / відрі́зати тж ма́ти за́вжди́ гото́ву відповідь.

re par ti tion [rēpärtish'ən] [ре́партішән] n ім 1. по́діл, ді́лення, по́діл (маєтку, добр) 2. ек розкла́дка (податків).

re pass [rēpas' | rēpäs'] [ріпе́с | ріпа́с] v дс знову / вдру́ге / повто́рно переходи́ти, пере-ї́жджа́ти, перепливати, перевози́ти-ся.

re past [ripast' | ripäst'] [ріпе́ст | ріпа́ст] n ім 1. ї́да́, ї́жа́ (обід, вечеря) 2. тра́пе́за.

re pa tri ate [rēpā'triāt] [ріпейтриейт] v g -ated, -ating повертати на батьківщину, репатріювати.
re pa tri a tion [repā'triā'shən] [репейтриейшэн] n ім повернення на батьківщину, репатріація.
re pay [ripā'] [ріпей] v g -paid, -paying 1. винагороджувати; відплачувати; відшкодовувати; to repay smb for smth винагороджувати комусь за щось 2. повертати борг: to repay smb a debt розраховуватися з ким за борг 3. віддячити, віддячувати, відплачувати; to repay smb віддячити кому smth with/by smth за щось чимсь.
re pay a ble [ripā'əbəl] [ріпейэбэл] adj прк 1. що підлягає сплаті, відшкодуванню 2. віддячливий.
re peal [ripēl'] [ріпіл] v g 1. скасовувати, анулювати; the Stamp Act was finally repealed Закон про поштову марку скасовано; n ім скасування; анулювання.
re peat [ripēt'] [ріпіт] v g 1. повторювати 2. повторюватися 3. переказувати, повторювати; repeat a word повторіть слово 4. говорити напам'ять; рецитувати, продекламувати; repeat a poem from memory продекламуйте вірш, поему; n

ім 1. повто́рення; те, що повто́рюється 2. *муз* знак повто́рення 3. вико́нання на біс.

re·peat·ed [ripēt'id] [ріпі́тид] *adj прк* по-вто́рний; ча́стий: on repeated occasions неодноразо́во.

re·peat·ed·ly [ripēt'idlē] [ріпі́тидлі] *adv присл* повто́рно; неодноразо́во; багато-разо́во.

re·peat·er [ripēt'ər] [ріпі́тэр] *n ім* 1. той, хто повто́рює 2. автомати́чна збро́я 3. годи́нник, (що вибива́є чве́рті, годи́ни 4. *мат* непере́вний дріб 5. *рад* трансляці́йний підси́лювач 6. рецидиві́ст 7. *ам розм* студе́нт-другорі́чник 8. *ам* той, хто незако́нно голосу́є по кі́лька разі́в на ви́борах.

repeating decimal *мат* періоди́чний дріб.

repeating rifle магази́нна рушни́ця, мага-зи́нний кве́р.

re·pel [ripel'] [ріпе́л] *v дс* -pelled, -pelling 1. відганя́ти; відштовху́вати; відкида́ти; відбива́ти; відхиля́ти; they repelled the enemy вони́ відки́нули во́рога 2. виклика́ти оги́ду, відра́зу.

re·pel·lent [ripel'ənt] [ріпе́лэнт] *n ім мед* за́сіб, що відле́нює ко́мах; *adj прк* оги́д-

ний, що викликає огиду 2. несприйнятливий; відштовхуючий; відразливий (засіб).

re pent [ripent'] [рипéнт] v q 1. розкáюватися 2. шкодувáти; жáлкувати; I now repent me тепéр жалію, мені жаль тепер 3. віддавáти, виявляти каяття, розкáяння, жаль: to repent one's sins розкáюватися / виявляти жаль за гріхи; it repents me that жалію / жáлкую, бо...; he had done wrong, but repented він помилився / допустився зла, але розкáявся.

re pent ance [ripen'təns] [рипéнтэнс] n im каяття, жаль.

re pent ant [ripen'tənt] [рипéнтэнт] adj при що кáється, що розкáявся.

re people [rēpē'pəl] [ріпíпэл] v q -pled, -pling зáново / нáново заселяти.

re per cus sion [rē'pərkush'ən] [ріпэркáшэн] n im 1. відгук; луна; відгомін, відголос; to be followed by repercussions розлягáтися, піти луною ~~тех~~ мати нáслідок, розвинутись наслідком 2. вплив (події) 3. відбій (після удару) 4. вирікувальні нáслідки, можливість: the student knew the repercussion of his action учень знав про нáслідок свого вчинку.

re per toire [rep'ǝrtwär | rep'ǝrtwor] [ре́пәртуа́р | ре́пәртуо́р] n ім репертуа́р.

rep er to ry [rep'ǝrto'rē | rep'ǝrtō'rē] [ре́пәрто́рі | ре́пәрто́урі] n ім, pl мн -ries 1. ре́єстр, катало́г 2. репертуа́р.

rep e ti tion [rep'ǝtish'ǝn | ре́пәтишән] n ім 1. повто́рення 2. повто́рення напа́м'ять, заучування напа́м'ять 3. уривок заучений напа́м'ять 4. муз репети́ція 5. ма́сове серійне виробництво.

rep e ti tious [rep'ǝtish'ǝs] [ре́пәтишәс] adj прм повто́рюваний.

re pet i tive [ripet'ǝtiv] [рипе́тәтив] adj прм репетиці́йний, повто́рний.

re phrase [rēfrāz'] [ріфре́йз] v д -phrased, -phrasing парафразува́ти.

re pine [ripīn'] [рипа́йн] v д -pined, -pining ска́ржитися, ре́мствувати (at, against); нарі́кати; жалкува́тися; to repine at / against smb, smth нарі́кати на ко́гось, на щось.

re place [riplās'] [рипле́йс] v д -placed, -placing 1. ста́вити, кла́сти наза́д (на мі́сце), поверта́ти (на мі́сце) 2. заміня́ти, заступа́ти (with, by): another replaced him і́нший заступи́в / заміни́в його́; to replace smb, smth with / by

✓

заміняти/заміщати когось, щось кимсь, чимсь.

re place able [riplās'əbəl] [риплейсэбэл] adj прк замінімий, замінний: he is not replaceable він (прямо) незаступімий / його нікім не замістити.

re place ment [riplās'mənt] [риплейсмэнт] n ім 1. заміщення, заміна 2. військ поповнення 3. (про частини машин) заміна, обмін 4. pl мн replacements запасні частини (мотору, машини).

re plen ish [riplen'ish] [риплениш] v д (знову) наповнювати, поповнювати (with).

re plant [riplant'/riplänt] [риплент/риплант] v д -planted, -planting пересаджувати (рослину).

re play [ri'plā'] [ріплей] v д переігравати, переграти.

re plen ish ment [riplen'ishmənt] [риплениш-мэнт] n ім 1. наповнення, поповнення 2. запас, забезпечення (харчами).

re plete [riplēt'] [риплит] adj прк 1. наповнений, переповнений (with); насичений, пересичений 2. добре забезпечений (чимсь — with); to replete with food (надмірно) об'їдений; to be replete with smth бути багатим на що/чим.

re ple tion [riplē'shən][риплíшəн] n ім пе-репо́внення; пересичення; to repletion до-сита; full to repletion 1) перепо́внений 2) наї́джений досита, обї́джений.

re plev in [riplev'ən][риплéвəн] n ім юр у-мо́вне скасува́ння секве́стру.

rep li ca [rep'ləkə][ре́плəкə] n ім 1. мист. ре́-пліка; то́чна ко́пія; репроду́кція 2. тех моде́ль.

rep li cate [rep'ləkāt][ре́плəкейт] v д мист. повто́рювати, копіюва́ти.

rep li ca tion [rep'ləkā'shən][реплəке́йшəн] n ім 1. відповідь 2. юр ре́пліка 3. копі-юва́ння.

re ply [riplī'][риплáй] v д -plied, -plying 1. відповіда́ти 2. дава́ти відповідь; n ім відповідь: to make a reply дава́ти відповідь; in reply у відповідь; reply paid з опла́ченою відповіддю.

re port [riport'/ripōrt'][рипóрт/рипóурт] n ім 1. звіт, ра́порт; донесе́ння; до́повідь 2. сла́ва; по́голос; чу́тка: report has it that... ка́жуть, що / чу́тка, що; the report goes ка́жуть... / хо́дять чу́тки, поголо́ски 3. репута́ція; оці́нка; ві́дзив; a bad report пога́на репута́ція / сла́ва; people of good report лю́ди з хоро́шою репута́цією 4. шум;

✓

звук вибуху, вибух і звук пострілу 5. шкільне свідоцтво; посвідка (про репутацію); v q 1. розповідати; повідомляти; описувати; доповідати; оповіщати (to) 2. давати інформацію в газету 3. виставляти обвинувачення; скаржитися на; подавати скаргу, жалобу; доносити, інформувати: report smth to the police доносити щось поліції 4. наводити (чиї слова); (грам) reported speech непряма мова 5. говорити, оповідати: it is reported that... говорять, оповідають, що... / ходять поголоски; you are reported to have кажуть / оповідають, що (ти мав щось зробити) 6. написати, скласти звіт: to report well, badly of smth (на)писати/скласти сприятливий/несприятливий, прихильний/неприхильний звіт.

re port er [ripor'tər / ripōr'tər] [ріпо́ртəр / ріпоу́ртəр] n in репортер; доповідач.

re pose₁ [ripōz'] [ріпоу́з] v q -posed, -posing 1. to repose oneself відпочивати, лягати відпочити 2. лежати: the cat reposed upon the cushion кішка розляглась на подушечці 3. покладатися на, бути впевненим у 4. укладати (до сну дитину) 5. (по)шукати (місця) передишки, перепочинку 6.

приклоняти (голову до подушки); n ім 1. відпочинок; спокій; тиша; передишка, перепочинок; тех. angle of repose кут тертя / спочинку тех кут зсипання; рел Repose of the Holy Virgin Успення Пречистої Діви 2. сон, сонний відпочинок.

re pose₂ [ripoz'] [рипоўз] v д -posed, -posing довіритися (комусь); покладатися (на когось). repose complete confidence мати повне довір'я / покладатися (на когось) з повним довір'ям; to repose trust in / on smb довіритися комусь / покладатися на когось.

re pose ful [ripōz'fəl] [рипоўзфəл] adj дуж спокійний; заспокійливий; тихий, повний тиші.

re pos i to ry [ripōz'ətō'rē] [рипоўзəтоўрі] n ім, pl мн 1. сховище; вмістилище; склад; камера для схову, камера ручної кладі 2. гробниця, склеп 3. кубелечко (поголосок, плiток, відомостей, секретів) 4. повірниця; to make sm the repository of one's secrets довірятися, звірятися кому з секретами.

re pos sess [rē'pəzəs'] [ріпəзéс] v д знову оволодівати (чим), знову вступити у володіння; знову привертати посідання, володіння (чого); possess oneself of smth повертати до чогось: repossess sight повернути зір; repossess the

site поверну́ти діля́нку (землі), оволоді́ти діля́нкою (землі).

re pos ses sion [rē'pəzéshən][рі́пəзе́шəн] n ім пове́рнення (кого втраченого).

re pous sé [rəpūsā'][рəпусе́й] adj прк штампо́ваний (метал); n ім штампува́ння, штампо́ваний ви́ріб.

repped [rept][репт] adj прк текст ре́псовий.

rep re hend [rep'rihend'][ре́пригенд'] v д оголо́шувати дога́ну; гу́дити; карта́ти; зга́нити, осуди́ти, засуди́ти.

rep re hen si ble [rep'rihen'səbəl][ре́пригéнсəбəл] adj прк ва́ртий дога́ни, карта́ння; що виклика́є о́суд, осу́дження.

rep re hen sion [rep'rihen'shən][ре́пригéншəн] n ім дога́на, карта́ння, осу́дження, о́суд.

rep re sent [rep'rizent'][ре́призе́нт] v д 1. зобража́ти, уявля́ти; (про амер. прапор): the stars represent the States зі́рки зобража́ють стейти 2. змальо́вувати в певному сві́тлі: this picture represents... ця карти́на змальо́вує / представля́є 3. репрезентува́ти, представля́ти: people are elected to represent us... люде́й вибира́ють, щоб нас репрезентува́ли / заступа́ли / представля́ли 4. символізува́ти, зобража́ти, зна́чити, означа́ти, бу́ти відпові́дником (кого).

rep re sen ta tion [reprizentā'shən] [рéпризентéйшн] n ім 1. óбраз, зобрáження; схóжість; подíбність; to make false representations to smb. ввести́ когó в омáну, призвести́ когó до поми́лки 2. представни́цтво, репрезентáція 3. заява, протéст 4. заступни́цтво, представни́цтво; замісни́цтво; proportional representation пропорці́йна ви́борча систéма 5. pl мн representations пред'я́влені прáви, зауважéння; жáлоби, скáрги; заяви.

rep re sent a tive [rep'rizen'tətiv] [рéпризéнтэтив] n ім 1. представни́к, делегáт, уповновáжений 2. типóвий представни́к, зразóк; при́клад; the tiger is a representative of the cat family тигр це типóвий представни́к котя́чих 3. House of Representatives амер Пала́та представникíв; the Representative ам член Палáти представникíв; adj прк 1. показóвий; характéрний 2. представни́цький: a representative government (управлíння репрезентáнтів, народовлáддя 3. уповновáжений.

re press [ripres'] [рипрéс] v дс 1. (про повстання) придýшувати 2. стри́мувати (сльози, тощо); John repressed an impulse to cough Джон стри́мав при́ступ кáшлю

re press i ble [ripres'əbəl] [рипрéсэбэл] adj прк

✓

такий, що можна придушити; такий, що дається придушувати, стримувати.

re pres sion [riprẹsh'ən] [рипрешэн] n ім придушення, репресія; стримування (почуття, кашлю).

re pres sive [ripres'iv] [рипресив] adj прк репресивний.

re prieve [riprēv'] [рипрів] v д -prieved, -prieving 1. юр відстрочувати виконання вироку; reprieve a condemned person відстрочувати засудженому кару нагорло 2. давати передишку, відстрочення; тимчасово полегшувати; n ім 1. юр скасування або заміна (кари на горло); відстрочування виконання вироку 2. передишка; відстрочення, тимчасове полегшення.

rep ri mand [rep'rəmand / rep'rəmänd] [репрэменд / репрэманд] n ім догана; нагінка; v д оголошувати догану.

re print [rē print'] [рірінт] v д перевидавати, випускати нове видання; передруковувати; n ім [rē'print] [рірінт] передрук; нове незмінене видання; перевидання.

re pris al [ripriz'əl] [рипрайзэл] n ім репресалія; pl мн reprisals репресалії; to make reprisals застосовувати репресалії / засоби реваншу, відплати; відомстити (кому).

re proach [riprōch'] [рипроуч] n ім 1. докір, дорікання 2. ганьба; сором: to be a reproach to приносити ганьбу, наносити неславу; to live in reproach вести ганебний спосіб життя 3. закид, ганьба, докір: a look of reproach погляд сповнений докором совісти; beyond reproach бездоганний; terms of reproach слова докору/дорікання; v д 1. дорікати, докоряти; лаяти; reproach smb for doing smth/for having done smth дорікати комусь за те що щось зробив (не так) тех робити кому докори за щось; reproach smb for doing/having done smth дорікати комусь за те, що щось зробив комусь (зле); he has nothing to reproach himself with (for) він не приписує собі ніякого докоряння 2. ганьбити; засуджувати; дорікати.

re proach ful [riprōch'fəl] [рипроучфэл] adj прм 1. докірливий; повен докорів 2. що робить закиди, докори.

re proach ful ly [riprōch'fəlē] [рипроучфэлі] adv прсл з докорами, докірливо.

rep ro bate [rep'rəbāt] [репрэбейт] v д -bated, -bating судити, осуджувати; adj прм підлий, негідний; n ім негідник, розпутник.

rep ro ba tion [rep'rəbā'shən] [репрэбейшэн n

/

ім дочана, осуд. [рірэдўс|рірэдюс]

re pro duce [rē'prədūs'|rē'prədūs'] v -duced, -ducing 1. відтворювати; робити копію; a radio reproduces sounds радіо відтворює голос; a camera will reproduce the picture фотоапарат робить копію картини 2. виробляти; відновлювати 3. породжувати 4. розмножуватися: most plants reproduce by seeds більшість рослин розмножуються з насіння.

re pro duc er [rē'prədūs'ər|rēprədūs'ər] [рірэдўсэр|рірэдюсэр] n ім 1. відтворювач 2. репродуктор; гучномовець.

re pro duc tion [rē'prəduk'shən] [рірэдакшэн] n ім 1. відтворювання 2. копія, репродукція 3. розмноження 4. ек відтворення.

re pro duc tive [rē'prəduk'tiv] [рірэдактив] adj прм 1. відтворювальний, репродуктивний 2. плодовитий, плідний: reproductive organs біол органи розмноження.

re pro duc tive ness [rē'prəduk'tivnis] [рірэдактивнис] n ім здатність розмножуватися (розплоджуватися).

re proof [riprüf'] [рипруф] n ім догана, докір.

re prov al [riprüv'əl][рипрўвəл] n ім гл reproving, reproof.

re prove [riprüv'][рипрўв] v дс -proved, -proving гудити, лаяти; докоряти, робити догану.

re prov ing [riprüv'iŋ][рипрўвинг] adj прм повен докору; n ім докір.

rep tile [rep'təl][рептəл] rarely [rep'til][рептайл] n ім 1. зоо плазун 2. плазун, підлалюдина, гад, гадина, підлабузник; adj прм продажний, підлий.

rep til i an [rep'til'iən][рептилиəн] adj прм що належить до рептилій; подібний до рептилій; n ім рептилія.

re pub lic [ripub'lik][рипаблик] n ім 1. республіка 2. група людей спільних інтересів.

re pub li can [ripub'lәkәn][рипаблəкəн] adj прм республіканський; n ім Republican ам республіканець, член Республіканської Партії (в ЗСА).

re pub li can ism [ripub'lәkәniz'әm][рипаблəкəнізəм] n ім пол республіканські погляди, республіканізм.

re pub li ca tion [rēpublәkā'shәn][рінаблəкейшəн] n ім відновлення видавництва.

re pu di ate [ripū'diāt][рипюдиейт] v дс -ated, -ating 1. зрікатися чогось, відкидати: repudiate a doctrine відкинути

доктрину 2. відмовлятися від (сплати боргу, від зобов'язання): repudiate a debt відмовитися від боргу 3. відмовлятися визнати або підкоритися: repudiate smb's authority відмовлятися підкорятися чиїйсь владі 4. розлучитися (з дружиною): repudiate one's wife розлучитися, розводитися з дружиною 5. не приймати, відмовлятися (подарунка).

re pu di a tion [ripū'diā'shən] [рипюдиейшэн] n ім 1. заперечення; зречення 2. відмова визнати або підкоритися (про владу) 3. розлучення (що дає чоловік дружині) 4. відмова від сплати боргу, від зобов'язання; анулювання боргів.

re pug nance [ripug'nəns] [рипагнэнс] n ім 1. огида; неприхильність (to, against); відраза, гидливість 2. нехіть; упередження 3. несумісність.

re pug nan cy [ripug'nənsē] [рипагнэнсі] n ім гл repugnance.

re pug nant [ripug'nənt] [рипагнэнт] adj прм 1. нестерпний, гидкий, огидний; Work is repugnant to lazy people. Для лінивих, робота буває неприємною/нестерпною 2. несумісний, суперечливий.

re pulse [ripuls'] [рипалс] v д - pulsed, - puls-

ing 1. відкидати, відштовхувати, не приймати 2. відбиватися, відкидати, давати (гостру відсіч); одержувати (відмову); she coldly repulsed him вона холодно відкинула його / відцуралась його 3. відштовхувати, відкидати; не приймати; n ім 1. відсіч, відбиття 2. відмова.

re pul sion [ripul'shən][рипалшэн] n ім 1. огида, відраза 2. нехіть; упередження 3. фіз відштовхування.

re pul sive [ripul'siv][рипалсив] adj прикм 1. огидний, гидотний, мерзенний 2. що відштовхує, відкидає, відбиває; що чинить опір.

rep u ta ble [rep'ūtəbəl][репютэбэл] adj прикм шановний, поважаний.

rep u ta tion [repūtā'shən][репютейшэн] n ім репутація; слава; поважність a person of bad reputa людина поганої слави / людина з поганою репутацією; a person of reputation шановна людина; to be held in reputation мати добру славу / репутацію; to have a reputation for smth славитися чим.

re pute [ripūt'][рипют] v дієсл -puted, -puting вважати (за кого, за що): he was reputed to be honest, dishonest його вважали за чесного, нечесного, він мав добру, погану ре-

/

нутацію; to be reputed well, ill мати добру, погану репутацію; to be reputed (to be) a good painter його вважали за доброго маляра;
n im репутація, слава, розголос: in great repute славнозвісний, славетний; to be held in high repute мати хорошу репутацію; to know her by repute знати про неї з чуток.

re put ed [ripūt'id] [ринютид] adj прк 1. що має хорошу репутацію; відомий: the reputed author of a book відомий автор книжки 2. прийнятий за когось, гаданий: his reputed father людина, яку вважають за його батька.

re put ed ly [ripūt'idlē] [ринютидлі] adv прсл згідно; приблизно; за загальною думкою.

re quest [rikwest'] [рикуест] v д 1. прохати, просити (дозволу): John requested a loan from the bank. Джон попросив банк про позичку. / Джон звернувся з проханням до банку про позичку. to request smb's presence попросити когось прибути; an answer is requested проситься дати відповідь; she requested him to go with her вона попросила його дотримати їй товариства / піти з нею 2. запитувати 3. пропонувати, (ввічливо) наказувати): the public is requested просять публіку про / звертаються до публіки

з просьбою; n im 1. прохання, просьба; бажання; at smb's request на чиюсь просьбу/на чиєсь прохання; by request на бажання (публіки) 2. вимога: he did it a our request на нашу вимогу він зробив/вчинив/виконав 3. запит 4. попит: in great request популярний, з великим попитом.

Requiem/requiem [rek'wiəm/rē'kwiəm] [рéквием/рíквиэм] n im реквієм, жалібна відправа.

require [rikwīr'] [рикуайр] v q -quired, -quiring 1. вимагати (від когось), наказувати: to require smth of smb вимагати чогось від когось; to require smb to do smth вимагати від когось/наказувати комусь щоб щось зробив 2. юр наказувати, вимагати, розпоряджати: the rules require us all правила закликають (всіх) нас (до...) 3. потребувати, вимагати: if requested в разі потреби/якщо є/буде потреба; visitors are requested not to... відвідувачів просять не доторкатися (експонатів); whatever is requested все, чого лиш потрібно; when requested коли виникає потреба, вимога, справа.

requirement [rikwīr'mənt] [рикуайрмэнт] n im 1. вимога, необхідна умова 2. потреба

3. бажання, вимагання, вимога: to meet the requirements задовольняти; здійснювати бажання; задовольняти вимоги.

req ui site [rek'wəzit] [рекуэзит] adj грм необхідний, потрібний; необхідний; the number of votes requisite for election кількість голосів необхідна для обрання (голосування); n ім 1. все потрібне, все необхідне 2. (дорідна, корисна) умова; Food and air are requisites for life. Їжа і повітря, це конечні вимоги життя. pl мн requisites туалетні дрібнички, туалетне приладдя.

requi si tion [rek'wəzish'ən] [рекуэзишэн] n ім 1. офіційне розпорядження; наказ; вимога; to be under requisition бути в ужитку; it is in (constant) requisition 1) на це постійний попит 2) це в постійному ужитку 2. реквізиція: to put in requisition або to bring/call into requisition 1) реквізувати 2) використовувати 3) пускати в обіг; v.t. д. реквізувати, подавати, ставити вимогу: they requisited the town for free carting service вони зажадали від міста безплатних підвод.

re quit al [rikwīt'əl] [рикуайтэл] n ім 1. винагорода; відплата; in requital for smth 1) винагорода за щось 2) як відплата

✓

за щось / у відплату за щось 3) як реванш за щось.
2. відплата, помста.

re quite [rikwīt′] [рикуайт] v q -quited, -quiting 1. винагороджувати : to requite smb's service винагороджувати кому за послуги; to requite smb for smth нагороджувати кого за щось 2. віддячувати (за щось – for, чимсь – with), відплачувати; to requite smth with smth відплачувати, віддячувати чимсь за щось; to requite like for like платити (кому) тією самою монетою 3. помститися: to requite a wrong помстити заподіяну кривду; to requite smb for smth покарати кого за що.

re-read [ri′rēd′] [рі:рід] v q - read, - reading перечитувати.

rere dos [rēr′dos] [рірдос] n in рел завівтарний образ або різьба.

re route [rērūt′ / rērout′] [рірут / рірaут] v q - routed, - routing об'їжджати іншим шляхом.

re sale [rē′sāl / rēsāl′] [рісейл / рісейл] n in перепродаж.

re scind [risind′] [рисінд] v q анулювати, скасовувати, усиляти (питання); rescind a law скасувати / анулювати правило, закон.

re scis sion [risizh'ən] [рисіжэн] n im анулювання, скасування.

res cue [res'kū] [рескю] v q -cued, -cuing 1. рятувати, визволяти, виручати, звільняти 2. юр незаконно звільняти; відбивати (арештованого) 3. юр відбирати (силою майно); n im 1. рятування, порятунок; визволення; звільнення; to come to the rescue прийти на поміч / ставати (кому) на поміч / допомагати (кому) в пригоді.

re search [risėrch' / rē'sėrch] [рисірч / рісірч] n im 1. наукове дослідження; звич. researches 2. дослідницька робота, наукове вивчення 3. ретельні пошуки (after, for)

res cued [res'kūd] [рескюд] adj прм урятований; n im the rescued урятовані / врятовані.

res cu er [res'kūər] [рескюэр] n im рятівник, визволитель.

re search er [risėr'chər / rē'sėrchər] [рисірчэр / рісірчэр] n im дослідник.

re seat [rēsēt'] [рісіт] v q 1. посадити назад 2. поставити нові крісла, ряди (в театрі, в залях) 3. тех приганяти, притирати.

re sem blance [rizem'bləns] [риземблэнс] n im схожість (to, between): to have a strong

resemblance to smb бути дуже схожим на кого́сь; Twins often show great resemblance. Близня́та / двійня́та бува́ють собі́ на́дто схо́жими.

re sem ble [rizem'bəl] [ризе́мбел] v дг -bled, -bling скида́тися, бу́ти схо́жим (на).

re sent [rizent'] [ризе́нт] v дг обу́рюватися; обража́тися; resent smth ображатися на щось, за щось; resent smth обу́рюватися на щось.

re sent ful [rizent'fəl] [ризе́нтфəл] adj прм 1. обра́жений, ура́жений; resentful of smth ура́жений чимсь; resentful of smth обра́жений, обу́рений чимсь, на щось.

re sent ment [rizent'mənt] [ризе́нтмəнт] n ім обра́за, ура́за; обу́рення; злість.

res er va tion [rez'ərvā'shən] [ре́зəрвейшəн] n ім 1. застере́ження: without reservation без застере́жень, беззастере́жно 2. стри́маність 3. прихо́вування, замо́вчування; ута́єння; he accepted the plan with reservations він пого́дився на план з прихо́ваною ду́мкою / стри́мано 4. резервува́ння 5. ам резерва́ція, резерва́т, запові́дник 6. ам попере́днє замо́влення (місця в готелі, на пароплаві) 7. юр збере́ження пра́ва.

re serve [rizērv'] [ризі́рв] v дг -served, -serving 1. зберіга́ти; заоща́джувати; відклада́-

ти; прибері́гати; прихо́вувати; стри́муватися, зде́ржувати (себе від виявy яких-небудь почуттів): reserve criticism стри́матися від кри́тики; time reserved for recreation відкла́дений/окре́мий час для розва́ги; to reserve oneself for... вичі́кувати слу́шного моме́нту, піджда́ти зру́чної хвили́ни, наго́ди 2. відклада́ти (на майбутнє), зберіга́ти, еконо́мити, заоща́джувати; Reserve enough money for your fare home. Відкладі́ть/збережі́ть де́що гро́шей на доро́гу додо́му 3. резервува́ти, замовля́ти заздалегі́дь: reserve a table замо́вити/резервува́ти стіл (для обі́ду, трапези) 4. юр застеріга́ти, зберіга́ти за собо́ю (право); n ім 1. запа́с, резе́рва 2. застере́ження, умо́ва: to accept smth without reserve прийма́ти щось беззастере́жно 3. обме́ження; стри́маність; обере́жність: an attitude of reserve наста́влення, поведі́нка зі стри́маністю, обере́жна/стри́мана поведі́нка 4. замо́вчування 5. запові́дник 6. ам запа́с пе́ршої че́рги 7. спорт запасний гравець 8. фін запасни́й фонд.

reserved [rizə́rvd'] [ризйрвд] adj прм 1. запасни́й, резе́рвний 2. стри́маний, обере́жний, помірко́ваний 3. пота́йний, відлю́дний 4.

замовлений (разние): reserved seats заздалегідь замовлені місця (в театрі)
re serv ed ly [rizēr'vidlē][ризйрвидлі] adv прсл стримано, обережно
re serv ist [rizēr'vist][ризйрвист] n ім резервіст, запасний вояк.
res er voir [rez'ərvwär|rez'ərvor][резэрвуар|резэрвор] n ім 1. водосховище, резервуар; басейн 2. запас, джерело (знань, енергії): his mind is a reservoir of facts його голова це запас фактів
re set [rēset'][рісет] v д -set, -setting 1. знову вставляти: the diamonds were reset in gold алмази/діяманти вставлено в золоту оправу 2. вправляти (зламану кість): Bill's broken arm had to be reset. Зламану руку Біла мусіли вправити 3. наново застромляти (паль, кіл) 4. посадити (рослини) 5. знову нагостряти (приладдя) 6. (друк.) знову/заново набирати 7. переміщувати.
re set tle ment [rēset'əlmənt][рісетэлмэнт] n ім переміщення; переселення.
re shape [rēshāpe'][рішейп] v д -shaped, -shaping 1. набирати нового вигляду, нової форми, змінювати 2. переробляти 3. змінити фасон, форму, надавати нового вигляду, іншої форми.

/

re side [rizīd'] [ризайд] v g -sided, -siding 1. 1. проживати (десь — at, in), бути поселеним, мати свою садибу; reside in a place проживати десь, мати десь свою резиденцію, садибу 2. перебувати, мешкати, мати місце проживання, мати місце постійного перебування 3. належати (комусь) 4. бути властивим (in): Her charm resides in her happy smile. Її чарівність властива її усмішці.

res i dence [rez'ədəns] [резэдэнс] n ім 1. місце проживання; резиденція: to be in residence проживати, мешкати, мати місце проживання, перебування, постійного поселення; to take up one's residence in/at a place поселитися 2. перебування, проживання 3. тривалість перебування 4. мешкання; дім.

res i den cy [rez'ədənsē] [резэдэнсі] n ім, pl мн -cies 1. садиба, житло резидента 2. резидентство, посада резидента

res i dent [rez'ədənt] [резэдэнт] n ім 1. резидент 2. постійний житель 3. неперелітний птах; adj прм 1. що постійно живе, проживає: the resident population постійне населення; resident physician лікар, що живе при лікарні 2. властивий 3. непе-

реліктний (про птаха).

res i den tial [rez'əden'shəl] [рéзəдéншəл] adj прм 1. житловий (район, масив) 2. зв'язаний з місцем проживання; residential qualification ценз осілості.

re sid u al [rizij'üəl] [ризíджуəл] adj прм 1. що залишився після віднімання 2. що залишився ще не з'ясованим 3. залишковий.

re sid u ar y [rizij'üer'ē] [ризíджуéрі] adj прм 1. залишковий 2. (про продукт) що складається з відходів 3. хем осадочний, осадовий 4. юр залишковий (про спадщину).

res i due [rez'ədü | rez'ədū] [рéзəдю] n ім 1. остача, частина, що залишилась 2. юр спадщина без боргів і податків 3. хем осад.

re sid u um [rizij'üəm] [ризíджуəм] n ім, pl мн -sidua [-zij'üə] [-зíджуə] 1. остача 2. хім осад; речовина, що залишилася після згоряння або випарювання 3. мат остача (після віднімання).

re sign$_1$ [rezīn'] [резáйн] v дс 1. відмовлятися (від посади, права), складати (з себе обов'язки); піти у відставку: John resigned his position Джон відмовився від посади / зрікся посади 2. залишати (надію, ; to resign to one's fate здатися на призволяще 3. поступатися, передавати (права):

resign smth to smb поступатися комусь у чомусь; resign smth to smb доручати щось комусь; to resign one's mind to smth примиритися/помиритися з чим; to resign to one's fate примиритися з долею, здатися на призволяще, скорятися/підкорятися долі.

re sign [ri'sīn] [рісайн] v д знову підписувати.

res ig na tion [rez'ignā'shən] [резигнейшен] n ім 1. залишення (посади), відмовлення 2. заява про відставку 3. покірність, покора; безнадія; she bore the pain with resignation вона без нарікань/спокійно/безнадійно переносила/витримувала біль.

re signed [rizīnd'] [ризайнд] adj прм 1. покірний, покірливий; безнадійний; to become resigned to smth безнадійно примиритися з чимсь 2. (про військового) відставний (старшина).

re sign ed ly [rizīn'idlē] [ризайнидлі] adv прсл покірливо, примирено; безнадійно.

re sil i ence [rizil'iəns / rizil'yəns] [ризилиэнс / ризілiэнс] n ім 1. пружність; еластичність; rubber has resilience гумі властива еластичність 2. здатність швидко відновлювати фізичні і душевні сили 3. тех пружна деформація.

re sil i en cy [rizil'iənsē / rizil'yənsē] [ризилі-

енсі / ризилиэнсі] n ім гл resilience.
re sil i ent [rizil'iənt / rizil'yənt] [ризилиэнт / ризилиэнт] adj прм 1. пружний, еластичний; resilient пружна, гнучка сталь 2. (про людину) життєрадісний; бадьорий a resilient nature бадьора вдача, натура.
re sin [rez'ən] [рéзэн] n ім живиця.
res in ous [rez'ənəs] [рéзэнэс] adj прм живичний, смолистий.
re sist [rizist'] [ризист] v д 1. чинити опір; противитися, протидіяти; протистояти, устояти (проти чогось); не піддаватися: to resist smb, smth протистояти / устояти проти когось, проти чогось / чинити опір, не піддаватися комусь, чомусь; to resist temptation не піддаватися спокусі; do not resist не піддавайся 2. утримуватися (від чогось): I could not resist laughing я не міг утриматися від сміху / від реготу 3. оборонятися: to resist in all directions оборонятися на всі боки / вести кругову оборону 4. утримувати, здержувати; погамовувати.
re sist ance [rizis'təns] [ризистэнс] n ім 1. опір; протидія; опірність: to offer resistance чинити опір; to take the line of least resistance піти по лінії / лінією найменшого опору 2. ел опірність.

re sist ant [rizis'tənt][ризи́стэнт] adj прк несхи́льний; витрива́лий; опо́рний.
re sist i bil i ty [rizis'təbil'ətē][ризи́стэби́лэті] n ім спро́можність ставити о́пір.
re sist i ble [rizis'təbəl][ризи́стэбэл] adj прк 1. можли́вий для о́пору 2. такий, що може витримати (атаку, холод, гаряч).
re sist ive [rizis'tiv][ризи́стив] adj прк опо́рний.
re sis tiv i ty [rizistiv'ətē][ризистивэті] n ім ел опо́рність (питома).
re sist less [rizist'lis][ризи́стлис] adj прк 1. непере́борний, нездола́нний: a resistless impulse непере́борна / нездола́нна спону́ка, по́штовх, порив 2. нezда́тний чинити о́пір.
re sis tor [rizis'tər][ризи́стэр] n ім ел о́пір; шпу́лька о́пору.
re sole [rēsōl'][рісо́ул] v д -soled, -soling ставити (підбити) нові підметки.
re sol u ble [rizol'ūbəl][ризо́любэл] adj прк 1. розкладний (into), розчинний 2. (про проблему, питання) можли́вий до ві́рішення.
res o lute [rez'əlüt][ре́зэлут] adj прк твердий, рішучий, непохитний, рішучий (вороги), переко́наний (противник).
res o lu tion [rez'əlü'shən][ре́зэлю́шэн] n ім 1. рішення: he made a resolution він вирішив/

він стáвить / зробúв рішення 2. резолю́ція 3. рішучість; твéрдість 4. розв'язáння, вирі-шення (проблеми, питання) 5. розкладáння на складові частúни; аналіза 6. мед роз-родження; розсмо́ктування; припúнення загальних явищ 7. рóзчин.

re solve [rizolv'] [ризóлв] v tr - solved, - solving вирішувати, приймати рішення: he resolved to do better work він вирішив по-ліпшувати роботу 2. розв'язувати (сумнів) 3. спонукáти 4. розкладáтися; розкладáти-ся 5. перемінятися: resolve itself into переміня-тися на / перетвóрюватися / обернýти-ся в що / на що 6. брáти під сумнів: Her letter resolved all his doubts. Її лист ви-правдав всякі його сумніви. n im рішення, постанóва: He kept his resolve to do better. Він дотримувався постанóви діяти краще. 2. рішучість; сміливість.

re solved [rizolvd'] [ризóлвд] adj прм рішу-чий, твердий, непохитний.

re solv ed ly [rizol'vidlē] [ризóлвидлі] adv прсл рішуче, твéрдо, непохитно.

res o nance [rez'ənəns] [рéзэнэнс] n im резо-нáнс.

res o nant [rez'ənənt] [рéзэнэнт] adj прм 1. що лунає, розлягáється (звук), що звучить

2. резонуючий, з добрим резонансом.
resonator [rez'ənātər] [ре́зънейтър] n ім резонатор.
resorcin [rezor'sən] [резо́рсин] n ім хем резорцина.
resort [rizort'] [ризо́рт] v д 1. вдава́тися (до чогось - to); зверта́тися (по допомогу); resort to smb for smth зверта́тися до когось по щось; resort to violence, to force вдава́тися до насильства, ужива́ти сили; resort to means of precaution застосо́вувати за́соби / ужива́ засобів обере́жности 2. відві́дувати; resort to the beaches ходи́ти на пляж; resort to a place відві́дувати якусь місцевість; n ім 1. притулок, надія, порятунок; за́сіб; the resort to force is forbidden за́сіб насильства заборо́нений; without resort to force не вдаючись до насильства 2. звернення (про допомогу) 3. відвідуване місце, куро́рт; пляж; summer resort лі́тній відпочи́нок / місце лі́тнього відпочи́нку, лі́тній до́мик / domо́к.
resound [rizound'] [ризаунд] v д 1. луна́ти (with), звуча́ти; гримі́ти (про сенсацію) 3. повто́рювати, відбива́ти (звук) 4. прославля́ти; resound a hero's praise прославля́ти геро́я.
resource [risors' / rīsōrs' / rē'sors / rē'sōrs] [ри-

со́рс / рисо́урс / рі́сорс / рі́соурс] n ім. (збірн.)
pl мн resources засоби, ресурси; способи; запаси; можливості; natural resources природні багатства; to open up new resources розкривати нові можливості; to be at the end of one's resources використати всі можливості, засоби 2. винахідливість; меткість, спритність; запобіжний засіб; остання надія; lost without resource безнадійно пропащий; the only resource єдина рада, порада; a man of resource метка, винахідлива людина.

re source ful [risors'fəl / risōrs'fəl] [рисо́рсфəл / рисо́урсфел] adj прк винахідливий; меткий; винахідливий.

re source ful ly [risors'fəlē / risōrs'fəlē] [рисо́рсфəлі / рисо́урсфəлі] adv прсл спритно, метко, винахідливо.

re source ful ness [risors'fəlnis / risōrs'fəlnis] [рисо́рсфəлніс / рисо́урсфəлніс] n ім винахідливість, меткість.

re source less [risors'əlis / risōrs'əlis] [рисо́рсəліс / рисо́урсəліс] adj прк безпорадний, безпомічний.

re spect [rispekt'] [риспе́кт] n ім 1. повага: to have respect for smb / to hold smb in respect поважати кого́, шанувати 2. від-

ношення: in all respects в усіх відношеннях; to have respect to 1) брати до уваги 2) стосуватися, мати відношення; in respect of/with respect to щодо; without respect to незважаючи на; in respect that беручи до уваги, зважаючи 3. pl мн respects: my best respects to her передайте їй від мене привіт/уклін; v д 1. поважати, шанувати: to respect smb поважати кого, віддавати шану кому; to make oneself respected вимагати поважати, шанувати себе 2. доброзичливо, прихильно, з шаною, з ласкавістю ставитися (до кого): Respect the ideas and feelings of others. Ставтесь прихильно/люб'язно/з шаною до думок і поглядів других.

re spect a bil i ty [rispek'təbil'ətē] [рíспектəбілəті] n ім поважність, респектабельність, порядність; чесність; шана.

re spect a ble [rispek'təbəl] [ріспéктəбəл] adj прикм 1. шановний, респектабельний; порядний; чесний 2. чималий, значний (про кількість) 3. задовільний; John's record in school was respectable but not brilliant. Шкільний успіх Джона був задовільний, але не блискучий.

re spect a bly [rispek'təblē] [ріспéктəблі] adv присл респектабельно.

re spect ful [rispekt'fəl] [риспе́ктфəл] adj прк шанобли́вий; ввічливий; чемний; to be respectful виявляти шанобу.

re spect ful ly [rispekt'fəlē] [риспе́ктфəлі] adv прсл шанобли́во: yours respectfully з повагою (перед підписом у листі).

re spect ful ness [rispekt'fəlnis] [риспе́ктфəлнис] n ім шанобли́вість.

re spect ing [rispek'tiŋ] [риспе́ктинґ] prep прийм відно́сно, що́до: a discussion arose respecting виникла дискусія відно́сно.

re spec tive [rispek'tiv] [риспе́ктив] adj прк відповідний: in their respective places кожний на своєму місці; they went to their respective rooms вони подались до своїх кімнат.

re spec tive ly [rispek'tivlē] [риспе́ктивлі] adv прсл 1. відно́сно ко́жного зокре́ма; відповідно, у вка́заному поря́дку: x, y and z have a population of 40, 50 and 60 thousand respectively. x, y i z, ма́ють насе́лення: перше 40, друге 50, третє 60 тисяч.

res pi ra tion [res'pərā'shən] [ре́спəре́йшəн] n ім дихання; вдих і видих.

res pi ra tor [res'pərā'tər] [ре́спəре́йтəр] n ім 1. респіра́тор 2. про́тигаз.

res pi ra to ry [res'pərətô'rē / res'pərətō'rē / rispīr'ətô'rē / rispīr'ətō'rē] [ре́спəрəто́рі /

ре́спэрэто́урі/риспа́йрэторі/риспа́йрэто́урі] adj прк діхальний.

re spire [rispir'][риспа́йр] v -spired, -spiring 1. дихати 2. віддихатися 3. переводити дух.

res pite [res'pīt][ре́спайт] n заст [res'pit][ре́спит] v ф -pited, -piting 1. давати перепочинок, відстрочку 2. приносити (кому) полегшення, пільгу 3. юр відстрочувати (термін), продовжувати (строк) 4. відстрочувати, відкладати: respite a condemned person відкласти/відстрочити виконання вироку засудженому; n ін 1. юр відкладення, відстрочення 2. ком відстрочення, продовження 3. перепочинок, передишка; полегшення, пільга: a respite from the glare of the sun пільга, полегшення, заслона від сліпучого сяйва сонця.

re splend ence [risplen'dəns][риспле́ндэнс] n ін 1. блиск, блискучість 2. пишність, пишнота.

re splend en cy [risplen'dənsē][риспле́ндэнсі] n ін ел resplendence.

re splend ent [risplen'dənt][риспле́ндэнт] adj прк 1. блискучий 2. чудовий; пишний; The queen was resplendent with jewels. Короле́ва сяяла в алмазах.

re spond [rispond'][риспо́нд] v ф 1. відповідати 2. відгукатися: to respond to smth

with відзиватися, відгукатися, відкликатися, реагувати на щось... кимсь; to respond to treatment піддаватися лікуванню 3. реагувати, бути вразливим, чулим; aim the plane responds to the control руль напрямку піддається контролю; A dog responds to kind treatment. Собака реагує на ласкаве ставлення (до нього).

re·spond·ent [rispon'dənt] [риспондэнт] adj прм 1. що відповідає, реагує 2. чуйний; чулий; n ім 1. юр відповідач 2. кандидат, що обороняє тезу.

re·sponse [rispons'] [риспонс] n ім 1. відповідь, відгук 2. реакція.

re·spon·si·bil·i·ty [rispon'səbil'ətē] [риспонсэбілэті] n ім, pl мн -ties 1. відповідальність 2. обов'язок, зобов'язання; a position of responsibility відповідальне становище; on one's own responsibility на свою власну відповідальність; to be relieved of one's responsibilities бути звільненим від своїх обов'язків.

re·spon·si·ble [rispon'səbəl] [риспонсэбэл] adj прм 1. відповідальний (перед - to, за - for): responsible for smth відповідальний за щось, бути винуватцем чогось; to hold smb responsible for smth уважати когось відповідальним за щось / винуватим у чомусь 2.

гідний довір'я; важливий; відповідальний: a responsible government демократичний, гідний довір'я уряд 3. чесний, гідний довір'я: a responsible person чесна / гідна довір'я людина.

re spon sive [rispon'siv] [рıспо́нсив] adj прм 1. чутливий 2. вразливий: responsive to smth вразливий на щось 3. що легко реагує; to be responsive to реагувати на (що).

re spon sive ness [rispon'sivnis] [рıспо́нсивніс] n ім реакція (на що).

rest₁ [rest] [рест] n ім 1. відпочинок; спокій; сон: a good night's rest задовільний сон ночі; to come to rest ставати, стати; to get no rest не відпочивати, без передишки тех не заплющити очей (всю ніч); to go / to retire to rest піти на спочинок, піти / іти спати; to have a good rest добре відпочивати, опочивати; to set a question at rest залагодити, уладнати справу; to set smb's mind at rest заспокоювати, умовувати когось, розвіювати чиїсь побоювання; to take a rest опочивати, відпочивати, передихнути, перепочити 2. вічний спочинок, могила; to lay to rest ховати (в могилу) 3. підпора, опора, підставка 4. місце для відпочинку і розваги 5. муз па́вза 6. прос цезура 7. тех

супорт 8. ложко, ложе 9. at rest 1) на спочинку 2) нерухомий, мертвий; v ді. спочивати, відпочивати, перепочивати, передихнути; he could not rest till... він не спочив, аж доки; to rest from one's labors спочивати, відпочивати по трудах 2. давати спокій, спочинок 3. (про поле) лежати обло́гом, перелогом 4. триматися; базуватися на, лежати на, спиратися на (on, upon); to rest here, there (про справу) стало на тому...; to rest on smth спочивати на чомусь, спиратися на чомусь; to rest against smth обпиратися об щось 5. (про людину): to rest on smb довіритися кому, звіритися на кого, покладати відповідальність на кого 6. rest oneself відпочивати, втішатися відпочинком 7. давати перепочинок, передишку: to rest an animal дати тварині передишку; (про людину) God rest his soul хай з Богом спочиває 8. спинятися, бути прикутим: Our eyes rested on the picture. Наші очі /наш зір зупинилися/-вся на картині 9. почувати себе спокійним, безтурботним: Don't let John rest until he visits us. Не залишіть Джона в спокої так довго, аж він відвідає нас.

rest$_2$ [rest][рест] n ін 1. the rest решта, о-

стача; залишкова частина; and all the rest of it 1) і все, що залишилося 2) Господь знає що там ще; for the rest що до решти, (то) 2. фін резервний фонд; v g 1. залишатися: this rests a mystery це залишається таємницею 2. it rests with you to decide вирішальне слово за вами.

re start [ristärt'] [рістарт] v g 1. починати, розпочинати, зачинати наново 2. запускати мотор наново.

res tau rant [res'tərənt | res'təränt] [рестэрэнт | рестэрант] n ім ресторант, їдальня.

res tau ra teur [res'tərətér'] [рестэрэтйр] n ім ресторатор/ка, власни-к/-ця ресторану.

rest cure лікування спокоєм, відпочинком.

res ted [res'tid] [рестид] adj прм що відпочиває, перепочиває; to feel thoroughly rested чудово відпочити, перепочити.

rest ful [rest'fəl] [рестфэл] adj прм заспокійливий; спокійний; тихий.

rest ful ly [rest'fəlē] [рестфэлі] adv прсл спокійно, тихо; приємно.

rest house заїзд, заїжджий, гостиний двір; трактир.

res ti tu tion [restətü'shən | restətū'shən] [рестэтушэн | рестэтюшэн] n ім 1. відновлення; відбудова 2. повернення, звернення, реституція; відшкодування збитків:

to make restitution 1) повертати (кому) привласнене/привлаcнене майно 2) відшкодовувати, винагороджувати втрату, шкоду, збиток 3. повернення еластичного тіла до попередньої форми.

restive [res'tiv] [рéстив] adj прм 1. (про коня), норовливий 2. уперто-неспокійний.

restiveness [res'tivnis] [рéстивнис] n ім 1. норовистість, нóрови 2. уперта неспокійність; нетерплячка.

restless [rest'lis] [рéстлис] adj прм 1. неспокійний, невгамóвний 2. нетерплячий.

restlessly [rest'listē] [рéстлислі] adv прсл неспокійно, невгамовно; нетерпляче.

restlessness [rest'lisnis] [рéстлиснис] n ім невгамóвність; нетерплячка; занепокóєння, неспóкій.

restock [rēstok'] [рістóк] v д поповнювати запáси.

restoration [res'tərā'shən] [рéстэрéйшэн] n ім відновлення, реконструкція, реставрування (будинка/у).

restorative [ristor'ətiv] [ристóрэтив] теж [ristōr'ətiv] [ристóурэтив] adj прм зміцнювальний; тонізуючий; n ім зміцнювальний, тонізуючий засіб; поживний засіб.

restore [ristor'/ristōr'] [ристóр/ристóур] v д

-stored, -storing 1. відбудо́вувати, реставру-
ва́ти, відно́влювати: the old house has been
restored старий будинок від/пере/будо́вано,
реставро́вано 2. знову настановляти, наво́ди-
ти (наказ, правопорядок): to restore order
знову настановити правопоря́док 3. по-
верта́ти наза́д, відшкодо́вувати: the thief
was forced to restore the money злодія при-
му́сили поверну́ти наза́д гро́ші 4. відро́д-
жувати традиції 5. приверта́ти (кому)
стано́вище 6. (про місце, приміщення): по-
кла́сти, поверну́ти наза́д: to restore
smth to its place покла́сти щось на своє́
мі́сце 7. приверта́ти (кого) до здоро́в'я, до
сил: to restore a patient's strength приверн-
ну́ти хво́рому си́ли.

re stor er [ristor'ər /ristōr'ər] [ристо́рəр/ристо́у-
рəр] n in 1. о(б)но́вник 2. реставра́тор.

re strain [ristrān'] [ристрейн] v tr 1. стри́мува-
ти, утри́мувати, вгамо́вувати: John
could not restrain his curiosity. Джон ніяк
не погамо́вував своєї допитливости, ціка́-
вости 2. підда́вати ув'язненню, трима́ти
під ключе́м, у тюрмі́, аре́шті; затри́му-
вати; ізолюва́ти 3. запано́вувати над собою,
оволоді́вати собо́ю, опано́вувати себе́: re-
strain one's feelings запано́вувати над по-

чуттями.

re strain ed ly [ristrān'idlē | ristrānd'lē] [рис-трейнидлі | рістрайндлі] adv присл стримано.

re straint [ristrānt'] [рістрейнт] n ім 1. стриманість, самовладання 2. замкнутість 3. приборканість; утиснення; обмеження; without restraint вільно; to put a restraint on smb стримувати, здержувати, угамовувати, успокоювати кого; lack of restraint без стриманости, розгнузданість, без поміркованости; to be under restraint опинитися, бути в божевільні.

re strict [ristrikt'] [рістрікт] v дс обмежувати (to, within); стискувати; restricted within narrow limits стиснутий вузенькими границями; club membership is restricted to thirty членство клюбу обмежено до тридцят-и | -ьох.

re striction [ristrik'shən] [рістрікшн] n ім 1. обмеження: to place restrictions on smb обмежити щось; to impose | to lift restrictions запроваджувати | накладати, знімати | касувати обмеження; without restrictions без обмеження.

re strictive [ristrik'tiv] [рістріктив] adj прк обмежувальний; стримучий.

re·stric·tive·ly [ristrik'tivlē] [ристріктивлі] adv присл обмежено; стримано.
re·string [rēstriŋ'] [рістрінґ] v д. -strung, -stringing наново накладати, натягати струни.
rest room 1. кімната відпочинку, (зст) відпочивальня 2. убиральня, туалета (в публічному місці).
re·sult [rizult] [ризалт] v д. 1. виникати, випливати (from): it results from eating too much це виникає із надмірного переїдання; what has resulted from his efforts? який наслідок був його зусиль? nothing will result from this із цього нічого не вийде 2. закінчуватися (чимсь — in); мати результатом; result in smth закінчитися чимсь (... крахом); to result badly погано закінчитися; n ім 1. наслідок, результат: as a result of smth внаслідок чого/через що; in the result врешті, в крайньому разі, кінець кінцем; the result was that наслідок був такий, що...; to have a favorable result 1) мати задовільний результат 2) закінчитися успіхом; without result без успіху, марно, даремно; with good result з задовільним результатом, успішно 2. підсумок; висновок.
re·sult·ant [rizul'tənt] [ризалтэнт] adj прик 1. що одержується в результаті, що випли-

ває, що виникає; n ім фіз рівнодіюча сила.

re sume [rizüm'] [ризюм] v д -sumed, -suming 1. відновлювати; знову продовжувати (після перерви); діставати назад; to resume one's seat сідати назад, знову сідати 2. брати назад, одержувати; приймати наново (пост), перебирати, приймати наново (обов'язок); to resume a conversation повертати до перерваної розмови; to resume negotiations повертати до переговорів; to resume smth далі щось робити; to resume one's reading, a story далі читати, далі оповідати; to resume далі (продовжати) їсти 3. підбирати підсумки, резюмувати, підсумовувати.

résumé [rez'ümā'] [резюмей] n ім 1. резюме; конспект; зведення 2. підсумок; висновок.

re sumption [rizump'shən] [ризамшен] n ім 1. відновлення; продовження (після перерви) the resumption of duties after absence продовжування обов'язків по відсутності 2. повернення, одержання назад.

re surface [rēsėr'fis] [рісьорфис] v д -faced, -facing 1. покривати заново (новим шаром, новою верствою, новим одягом шосе) 2. знову заасфальтовувати 3. знову спливти на поверхню: the submarine re-

✓

surfaced підводний човен знову сплив на поверхню.

re surge [risėrj'] [рисйрдж] v q -surged, -surging 1. знову випливати 2. знову оживати; his energy level resurged в ньому сила знову ожила.

re sur gence [risėr'jəns] [рисйрджэнс] n in відродження; відновлення (сил).

re sur gent [risėr'jənt] [рисйрджэнт] adj прм 1. що відроджується, відновлюється 2. що повстає: повстанський, resurgent army повстанська армія.

res ur rect [rez'ərekt'] [рэзэрэкт] v q 1. воскресати 2. відроджуватися 3. воскрешати, відроджувати: resurrect an old custom воскрешати/відроджувати давній звичай.

res ur rec tion [rez'ərek'shən] [рэзэрэкшэн] n in 1. воскресіння 2. воскрешення, відновлення (давнього звичаю) 3. the Resurrection Воскресіння 4. викопування трупів

re sus ci tate [risus'ətāt] [рисасэтейт] v q -tated, -tating 1. оживляти, воскрешати 2. воскресати, оживати.

re sus ci ta tion [risus'ətā'shən] [рисасэтейшэн] n in оживляння, воскрешання.

re sus ci ta tive [risus'ətā'tiv] [рисасэтейтив] adj прм оживлений.

ret [ret] [рет] v q retted, retting 1. мочити

✓

(коноплі, льон) 2. (про сіно) гнити.

re tail [rē'tāl] [рітейл] n ім роздрібний продаж; adj прк роздрібний: retail dealer роздрібний торговець; at retail price по ціні на роздріб; adv присл at retail на роздріб; v д [rē'tāl] [рітейл] 1. продавати(ся) на роздріб (at, for) 2. [rētāl'] [рітейл] поширювати, передавати, переповідати (новини, поголоски): she retails everything she hears вона переповідає усе, що чує.

re tail er [rē'tālər] [рітейлэр] n ім торговець дрібним товаром.

re tain [ritān] [ритейн] v д 1. утримувати; підтримувати; затримувати; стримувати, здержувати (сили ворога); загачувати (річку) 2. зберігати; пам'ятати, зберігати в пам'яті 3. зберігати (звичай); залишати(ся), зберігати (в володінні когось): to retain hold of smth не випускати кого з рук 4. запрошувати, наймати (адвоката): he retained the best lawyer він найняв найкращого адвоката

re tain er$_1$ [ritān'ər] [ритейнэр] n ім 1. юр угода з адвокатом 2. юр збереження (кого на власність.

re tain er$_2$ [ritān'ər] [ритейнэр] n ім 1. іст

слуга́, васа́ль 2 прибі́чник (*іст*).

re take [rētāk'] [рітéйк] *v* *q* -*took*, -*taken* відбива́ти (*фортецю, полонених*); *n* *ім* [rē'tāk] [рі́тейк] (понóвне) накру́чування, зні́мання (*фільма*).

re tal i ate [rital'iāt] [рітéлиейт] *v* *q* -*ated*, -*ating* 1. відпла́чувати, мсти́тися: *retaliate* a wrong, an insult відпла́чувати кри́вду, знева́гу 2. прова́дити мі́тну ві́йну 3. подава́ти зустрі́чне обвинува́чення *to retaliate an accusation* 4. відпла́чувати тим са́мим: If we insult them, they will *retaliate*. Якщо ми їх обра́зимо то вони́ відпла́тять тим са́мим.

re tal i a tion [rital'iā'shən] [рітéлиéйшэн] *n* *ім* відпла́та, по́мста.

re tal i a tive [ritál'iā'tiv] [рітéлиéйтив] *adj* *прм* схи́льний до відпла́ти, по́мсти.

re tal i a to ry [rital'iətô'rē | rital'iətō'rē] [рітéлиэто́рі | рітéлиэто́урі] *adj* *прм* 1. реванши́стський, що відпла́чує тим са́мим 2. репреси́вний: *retaliatory* tariff репреси́вний тари́ф 3. у відпові́дь.

re tard [ritärd'] [рітáрд] *v* *q* 1. спові́льнювати; затри́мувати, гальмува́ти: Bad roads *retarded* the car. Пога́ні шляхи́ спові́льнювали автомобі́ль. 2. відстава́-

ти; спізня́тися

re tar da tion [rē'tärdā'shən][рітардейшен] n ім 1. сповільнення, затримка 2. перешкода 3. спізнення.

re tard er [rē'tär'dər][рітардэр] n ім тех сповільнювач, уповільнювач.

re tard ment [rē'tärd'mənt][рітардмэнт] n ім сповільнення, затримка.

retch [rech][реч] v д відчувати нудоту, нудити; the sight makes one retch той вид доводить (людину) до нудоти; n ім нудота.

re ten tion [riten'shən][рітеншэн] n ім 1. збереження 2. здібність запам'ятовувати 3. стримування; мед затримка (сечі) 4. зберігання, заховування, підтримування (звичаю).

re ten tive [riten'tive][рітентив] adj прм 1. що зберігає, затримує 2. (про пам'ять) тривалий, добрий, здібний запам'ятовувати; to be retentive of smth затримувати щось в пам'яті теж (про людину) зберігати щось (у пам'яті) 3. (про ґрунт) непроникний.

re ten tive ness [riten'tivnis][рітентивнис] n ім здібність зберігання, затримки (про пам'ять).

re ten tiv i ty [rē'tentiv'ətē][рітентивэті] n ім гл retentiveness.

ret i cence [ret'əsəns][ретэсэнс] n ім 1. стри-

мaність 2. мовчазність 3. скритність 4. замовчування.

ret i cent [ret'əsənt] [рéтəсəнт] adj прм 1. стриманий 2. потайний 3. що замовчує щось; to be reticent on/upon/about smth говорити про щось стримано, замовчано.

re ti cle [ritik'əl] [ритикəл] n iм сітка, перехрестя візирних ниток (оптичного приладу).

re tic u lar [ritik'ūlər] [ритикюлəр] adj прм сітковий, сітчастий.

re tic u late [ritik'ūlāt] [ритикюлейт] v дг -lated, -lating вкривати сітчастим візерунком; adj прм [ritik'ūlit/ritik'ūlāt] [ритикюлит/ритикюлейт] сітчастий.

re tic u la ted [ritik'ūlā'tid] [ритикюлéйтид] adj прм гл reticulate adj прм.

re tic u la tion [ritik'ūlā'shən] [ритикюлéйшəн] n iм 1. сітчастий візерунок 2. сітчаста будова.

ret i cule [ret'əkūl] [рéтəкюл] n iм жіноча (маленька) торбинка.

re tic u lum [ritik'ūləm] [ритикюлəм] n iм, pl мн -la [-lə] [-лə] 1. другий шлунок (жуйної тварини) 2. (анат) сіть, сітка.

ret i na [ret'ənə] [рéтəнə] n iм, pl мн -nas/-nae [-nē] [-ні] (анат) сітчатка; сітчаста оболонка (ока), ретина.

ret i nal [ret'ənəl] [ре́тэнэл] adj прк мед сіт-ча́стий.

ret i nue [ret'ənü / ret'ənū] [ре́тэну / ре́тэню] n ім по́чет; корте́ж.

re tire [ritīr'] [ритайр] v q -tired, -tiring 1. іти́, піти́, відхо́дити, вихо́дити, залиша́ти, покида́ти (товариство); to retire to rest, to bed, for the night іти́, піти́ на спочи́нок, спа́ти; to retired from the world відокре́млитися, відгороди́тися від сві́ту; she has retired from the world вона́ живе́ оса-мі́(о́)тнено; to retire into oneself замкну́ти-ся в собі 2. іти́ у відста́вку, звільня́тися, залиша́ти (посаду): our teachers retire на́ші вчителі́ іду́ть у відставку 3. відсту-па́ти, (нака́зувати вій́ськам) відступа́ти 4. вступа́ти, іти́: she retired to a convent вона́ вступи́ла до черне́чого о́рдену 5. (про банк, капітал); вилуча́ти, бра́ти на-зад: to retire worn dollar bills from use ви-луча́ти віднощені папе́рові до́лари із обі-гу.

re tired [retīrd] [ретайрд] adj прк 1. відстав-ний, у відста́вці: a retired sea captain капіта́н / командир військо́вого корабля́ 2. само́(і́)тній; прихо́ваний; за́мкнутий.

re tire ment [ritīr'mənt] [ритайрмэнт]

✓

ім 1. відстáвка 2. самóтність 3. (*про військо*) відступ, відхíд

re tir ing [ritīr'iŋ][ритáйрин'] *adj прк* 1. сором'язливий, скрóмний 2. схíльний до самó(і)тности 3. неговíркий, небалакýчий, мовчазний

re took [rētŭk'][рітýк] *v д гл* retake.

re tort₁ [ritort'][ритóрт] *v д* рíзко заперéчувати, відповідáти (*на образу, кривду тимже* – against, on, upon); to retort an insult відплáчувати за знeвáгу; to retort a charge on/upon the author відвернýти обвинувáчення прóти тогó, що направив; to retort an argument on/upon smb подолáти/розгромити когó його влáсним аргумéнтом/бити противника йогó влáсною збрóєю; retort blow for blow відплатити удáр ударом/бити противника йогó ж збрóєю; *n ім* 1. заперéчення, різкá відповідь 2. відплáта 3. дотéпна реплíка.

re tort₂ [ritort'][ритóрт] *n ім хем* ретóрта; *v д* переганяти в ретóрті, дистилювати.

re touch [rētuch'][рітáч] *v д* 1. ретушувáти 2. робити поправки (*на картині*) 3. підфарбóвувати (*волося*); *n ім* ретушувáння.

re touch er [rē'tuch'er][рітáчер] *n ім* ретушéр.

re trace [rētrās'][рітрéйс] *v д* -traced, -tracing 1. простéжувати щось до джерелá *або* початку 2. відновлювати в пáм'яті (*події*)

✓

3. повертатися (пройденим шляхом): We retraced our steps to where we started. Ми повернули тими ж слідами, що й почали.

re-trace [rētrās'] v q -traced, -tracing перерисовувати. [рітрейс]

re tract [ritrakt'] [рітрект] v q 1. втягувати; відтягувати, відводити назад; the cat retracted his claws котик втягнув свої пазурі 2. брати назад, зрікатися (чогось): retract an offer or an opinion зрікатися пропозиції, брати назад опінію, суджень 3. ховати, втягувати (ав) (шасі, яке укладається) 4. відмовлятися (чогось), зрікатися.

re trac ta tion [rē'traktā'shən] [рітректейшэн] n ін зречення, відмова (від своїх слів, оцінки)

re trac tile [ritrak'təl] [рітректэл] adj прм здатний втягуватися, скорочуватися.

re trac tion [ritrak'shən] [рітрекшэн] n ін 1. втягування (кігтів) 2. стягування, скорочування 3. гл retractation.

re trac tive [ritrak'tiv] [рітректив] adj прм 1. анат скоротливий 2. втяжний.

re trac tor [ritrak'tər] [рітректэр] n ін 1. (анат) скоротливий м'яз 2. хір розширювач.

re tread [rētred'] [рітред] v q -treaded, -tread-

ing 1. mex вставляти (нову шестерню, нову шину або гусеницю) 2. накладати на шину новий шар; n ім відновлена шина.

re treat [ritrēt'] [рітріт] v д 1. відходити; виходити; віддалятися; заховатися, ховатися (у кутку); retreating chin, forehead зрізане підборіддя, спадисте чоло ; retreating wing of a house приховане крило дому 2. (про військо) відступати: the enemy retreated ворог відступив; виводити (військо), виходити (з війни); n ім 1. відступ: to make good one's retreat задовільно / зручно відступити мех щасливо здіхатися / позбутися; to sound the retreat дати сигнал для відступу / сурмити відбій 2. (військ) вечірня зоря 3. самі(о)тність 4. сховище, притулок; затишне, спокійне місце 5. beat a retreat тікати, ховатися.

re trench [ritrench'] [рітренч] v д 1. скорочувати, урізувати, зменшувати (витрати, видатки) 2. заощаджувати, економити 3. (військ) окоп, ретраншемент.

re trial [rē'trī'ǝl] [рітрайǝл] n ім перегляд судової справи.

re tri bu tion [ret'rǝbū'shǝn] [ретрǝбюшǝн] n ім 1. відплата; кара 2. по(і)мста.

re trib u tive [ritrib'ūtiv] [рітрібютів] adj

прм кара́льний.

re trib u to ry [ritrib'ūtorē / ritrib'ūtō'rē] [ритрі́бюторі / ритрібюто́урі] adj прм гл retributive.

re triev al [ritrēv'əl] [ритрі́вəл] n ім 1. зна́хідка 2. пове́рнення (майна) 3. випра́влення; попра́влення (сукупности обставин); покра́щання (матеріяльного становища) 4. приве́рнення, відно́влення (репутації, чести; beyond / past retrieval 1. непопра́вний 2. неповоро́тний (про втрату).

re trieve [ritrēv'] [ритрі́в] v д. -trieved, -trieving 1. знову знахо́дити; бра́ти наза́д; відшу́кувати: to retrieve a lost small casket відшука́ти загу́блену шкату́лочку 2. рятува́ти; відшкодо́вувати; відно́влювати; retrieve one's fortune поно́влювати бага́тство 3. реабілітува́ти 4. знахо́дити і подава́ти дичи́ну: A dog can be trained to retrieve game. Соба́ку мо́жна привчи́ти знахо́дити і подава́ти дичи́ну. 5. to retrieve one's losses відіграва́тися; n ім beyond / past retrieve безповоро́тно, непопра́вно

re tro ac tion [ret'rōak'shən] [ретроуе́кшəн] n ім 1. зворо́тна реа́кція, зворо́тна дія 2. рад зворо́тний зв'язо́к.

re tro ac tive [ret'rōak'tiv] [ретроуе́ктив] adj

прм важливий, включаючи попередній час сплачення: Everybody will get retroactive pay beginning six months prior to the decision. Кожний дістане нову платню, почавши від попередніх шести місяців до постанови.

ret ro cede₁ [ret'rəsēd'] [ретрэсід] v q -ceded, -ceding повертати (що кому).

ret ro cede₂ [ret'rəsēd'] [ретрэсід] v q -ceded, -ceding повертати (території згідно з договором або в результаті війни).

ret ro ces sion [ret'rəse'shən] [ретрэсешэн] n ім повернення території (згідно з договором або в результаті війни).

ret ro flec ted [ret'rōflek'tid] [ретроуфлектид] adj прм мед зігнутий до тилу.

ret ro flex [ret'rəfleks] [ретрэфлекс] adj прм (про язик) вігнутий до тилу; (лінгв) церебральний.

ret ro flex tion [ret'rəflek'shən] [ретрэфлекшэн] n ім мед тилозігнення.

ret ro grad a tion [ret'rōgradā'shən] [ретроуґрэдейшэн] n ім (астр) ретроґрадація.

ret ro grade [ret'rəgrād] [ретрэґрейд] adj прм 1. що звертається назад; спрямований назад 2. ретроґрадний; відсталий, що йде назад; назадницький, ворожий поступові; v q -graded, -grading 1. рухати-

ся назад 2. погіршуватися; регресувати 3. (про військо) відступати, відходити.

retrogress [ret'rəgres / ret'rəgres'] [ретрəгрес / ретрəгрес] v д 1. рухатися назад 2. погіршуватися; регресувати.

ret ro gres sion [ret'rəgresh'ən] [ретрəгрешəн] n ім 1. ретрогрес, занепад 2. зворотний рух.

ret ro gres sive [ret'rəgres'iv] [ретрəгресив] adj прм назадницький, що іде назад.

ret ro spect [ret'rəspekt] [ретрəспект] n ім 1. погляд назад, в минуле 2. огляд минулого.

ret ro spec tion [ret'rəspek'shən] [ретрəспекшəн] n ім роздум про минуле.

ret ro spec tive [ret'rəspek'tiv] [ретрəспектив] adj прм 1. ретроспективний 2. що належить до минулого 3. юр що має зворотну силу (про закон).

ret ro spec tive ly [ret'rəspek'tivlē] [ретрəспективлі] adv прсл ретроспективно.

ret rous sé [ret'rüsā'] [ретрусей] adj прм (про ніс) кирпатий.

ret ro ver sion [ret'rōvėr'shən] [ретроувіршəн] n ім ретроверсія; закочування; загин; похилення до тилу.

ret ting [ret'iŋ] [ретинг] n ім мочіння (коно-

✓

пель).

return [ritǝ́rn'] [ритöрн] *v* *ф* 1. повертáти назáд: he will return він повéрне назáд; never to return (відійшов) назáвжди 2. віддавáти; відплáчувати; return that book to the library віддáти, повернýти книжку до бібліотéки 3. обертáти(ся) (в що): to return to dust обнýтися в пóпіл 4. відбивáти (м'яч): to return a ball відбивáти м'яч 4. повертáти, звертáти; давáти прибýток: the concert returned about $500 over expenses концéрт дав / приніс майже 500 дóларів понад витрати 5. поклáсти (щось на своє місце); вкладáти (щось), впихáти (щось), всóвувати (до чогось) 6. відплáчувати; платити (кому за що): return smth відплáчувати чимсь; to return smb's love відплатити комусь любов; (про карти) to return a partner's lead відвернýти колір пáртнерові 7. посвідчити, дáти показáння: to return one's income дáти показáння про дохід; to return the result of the poll звітувáти про підрахунок голосів 8. to return like for like платити тією сáмою монéтою; to return thanks відповідáти на тост; *n* *im* 1. повернення; зворóтний шлях; by return of post зворóтною пóштою 2. віддáча,

відшкодування 3. прибуток; обіг, оборот: pl мн returns касові надходження тех статистика; статистичне зведення 4. відсилання комусь чогось 5. відкладення; всовування (чогось на своє місце) 6. заміна: in return for... взамін, навзамін за...; 7. відплата; віддяка; to do smth in return один одному, одні одним віддячитись; to make some return for... віддячувати, віддякувати 8. звіт; результат виборів 9. in return на оплату; у відповідь.

re turn ing [ritə:n'iŋ] [рітӧрнин'] adj прм виборчий; returning officer виборний наглядач, урядовець, що контролює парляментські вибори.

returning officer виборний наглядач, урядовець, що контролює парляментські вибори.

re un ion [rēūn'yən] [ріюнієн] n 1. ім другоразове, повторне з'єднання 2. зустріч друзів.

re unite [rē'ūnīt'] [ріюнайт] v д. -nited, -niting 1. другоразово з'єднуватися 2. збиратися (другоразово, повторно десь).

rev [rev] [рев] v д revved, revving (діял) обертати(ся); rev up збільшувати швидкість/число обертів; to rev up the motor давати газ, силувати мотор, натискати нагну швидкість мотора; n ім (діял)

✓

о́берт дви́гуна́.

re val ue [rēval'ū] [ріве́л'ю] v q -valued, -valuing переоці́нювати.

re vamp [rēvamp'] [ріве́мп] v q ла́годити, пола́годити, ремонтува́ти.

reveal [rivēl'] [рівíл] v q 1. відкрива́ти, виявля́ти 2. пока́зувати; Never reveal my secret. Ніко́ли не виявля́йте мо́го́ секре́ту. Her smile revealed her snow-white teeth. Її́ у́смішка відслони́ла її́ сніжно-бі́лі зу́би.

reveil le [rev'əli] [ре́вәлі] n ім (військ) ранко́ва зоря́, побу́дка.

revel [rev'əl] [ре́вәл] v q -eled/-elled, -eling/-elling 1. весели́тися; лю́бува́тися; ганя́ти; зазнава́ти вті́хи, насоло́ди: The children revel in country life. Діти лю́бу́ються сільським життя́м 2. гультяюва́ти; бенкетува́ти, весели́тися; n ім 1. (часто pl мн) гуля́нка, бенкетува́ння 2. весе́лощі.

reve la tion [rev'əlā'shən] [ревәле́йшән] n ім 1. відкриття́; ви́явлення; the revelation of the thieves' hiding ви́явлення злоді́йського ко́дла 2. Revelation апока́ліпсис (бібл.)

rev el ry [rev'əlrē] [ре́вәлрі] n ім, pl мн -ries

1. гулянка; бенкет; гульня 2. веселощі.

re venge [rivenj'] [рівендж] n ім 1. помста: to have / to take one's revenge помститися 2. відплата; v g -venged, -venging мстити(ся) (комусь - on, upon, за - for): to be revenged / to revenge oneself помститися.

re venge ful [rivenj'fəl] [рівенджфəл] adj прм мстивий.

re ven ger [rivenj'ər] [рівенджəр] n ім месник.

rev e nue [rev'ənū / rev'ənü] [ревəню / ревəну] n ім 1. річний дохід (особливо держави) 2. департамент податків і зборів.

re ver ber ant [rivėr'bərənt] [рівйрбəрəнт] adj прм що відбивається, лунає, що звучить (про звук).

re ver ber ate [rivėr'bərāt] [рівйрбəрейт] v g -ated, -ating 1. відбивати(ся), лунати (про голос, звук): his voice reverberates його голос лунає, відбивається 2. (про світло, тепло) відбиватися 3. (про м'яч) відскакувати 4. бриніти, звучати.

re ver ber a tion [rivėr'bərā'shən] [рівйрбəрейшəн] n ім 1. відгомін, луна 2. гуркіт грому 3. відбивання (світла, тепла).

re ver ber a tor [rivėr'bərā'tər] [рівйрбəрейтəр] n ім рефлектор.

re ver ber a to ry [rivėr'bərətô'rē] [рівйрбəрəторі] adj прм 1. відбивний (про м'яч);

reverberatory furnace (мет) відбивна піч
2. що звучить, гримить 3. гучний.

re vere [rivēr'][рівір] v q -vered, -vering поважати, шанувати: people revered the great general народ поважав славного генерала.

rev er ence [rev'ərəns | rev'rəns][ревеpəнс | ревpəнс] n ім 1. шанування, шанобливість; благоговіння 2. уклін, реверанс 3. повага; пошана; честь; v д шанувати, поважати.

rev er end [rev'ərənd][rev'rənd][ревəрəнд | ревpəнд] adj прм 1. шановний, шанобливий 2. Reverend преподобний (титул священика); the reverend gentleman про неприсутнього священика; офіційна форма: Reverend J. T. Doe.

rev er en tial [rev'əren'shəl][ревəреншəл] adj прм шанобливий гл reverent.

rev er ent [rev'ərənt | rev'rənt][ревəрəнт | ревpент] adj прм шанобливий.

rev er ie [rev'əri][ревəри] n ім 1. мрія 2. мрійність, задумливість; She loved to indulge in reveries... вона любила давати волю мріям... .

re vers [rəvēr' rəvār'][рəвір | рəвеїр] n ім, pl мн revers [rəvērz' rəvārz'][рəвірз | рəвеїрз] ви-

лога (на жіночому, чоловічому) одягу.

reversal [rivér'səl] [рівйрсэл] n ім 1. переставляння; зміна 2. юр скасування, анулювання (вироку) 3. віддзеркалення (образа, руху) 4. тех зміна (напряму на зворотний); реверс (машини).

reverse [rivérs'] [рівйрс] n ім 1. the reverse протилежне: she did the reverse вона зробила (якраз) навпаки 2. протилежність; відворотність; the reverse happens якраз це навпаки; with others the reverse happens в інших буває якраз навпаки 3. невдача, мінливість (долі) 4. зміна на гірше 5. зворотний бік (монети) 6. віддзеркалення (напряму, руху, сторінки) 7. задній / зворотний хід; to go into reverse перекладати / їдати на задній / зворотний хід 8. (військ) тил: to take into reverse атакувати / вогонь з тилу 9. (військ) поразка, провал 10. (тех) механізм зміни ходу; ід. -versed, -versing 1. міняти (на протилежне); повністю змінювати 2. перевертати, перекидати; вивертати; переставляти: to reverse arms (військ) повернути рушниці прикладом вгору 3. юр скасовувати, анулювати (вирок) 4. обертати, перелицьовувати (одяг) 5. танцювати вальс у протилежному на-

прямі 6. тех переставляти на задній/зворотний хід; adj прм зворотний; протилежний; (тех) задній/зворотний (хід).

re verse ly [rivẽrs'lē] [ривйрслі] adv присл зворотно; протилежно; відвернуто.

re vers i bil i ty [rivẽr'səbil'ətē] [ривйрсəбілəті] n ім 1. оборотність 2. тех реверсивність.

re vers i ble [rivẽr'səbəl] [ривйрсəбəл] adj прм 1. оборотний 2. тех реверсивний, з переднім і заднім ходом 3. (про тканину): однаковий з обох сторін.

re ver sion [rivẽr'zhən / rivẽr'shən] [ривйржəн / ривйршəн] n ім 1. повернення до попереднього стану 2. юр повернення майна / реверсивність 3. право перебрати уряд (по чиїйсь смерті).

re ver sion al [rivẽr'zhənəl] [rivẽr'shənəl] [ривйржəнəл / ривйршəнəл] adj прм гл reversionary.

re ver sion ar y [rivẽr'zhəner'ē / rivẽr'shəner'ē] [ривйржəнéрі / ривйршəнéрі] adj прм зворотний, реверсивний.

re vert [rivẽrt'] [ривйрт] v дс 1. повертатися (до попереднього стану, думки, розмови) 2. юр переходити до попереднього власника (про майно) 3. (про очі):

to revert the eyes відвернутися, подивитися назад/відвернутися.

rev er y [rev'ərē] [ре́вәрі] n ім, pl мн -eries гл reverie.

re vet [rivet'] [риве́т] v д revet, revetting облицьовувати, викладати (каменем).

re vet ment [rivet'mənt] [риве́тмәнт] n ім облицювання, обшивка; підпорна стіна, підпорний стовп.

re view [rivū'] [ривю́] v д 1. переглядати; оглядати; розглядати; перевіряти: they reviewed the scene of the crime вони оглядали, перевіряли, проглядували місце злочину 2. інспектувати; приймати параду: the president reviewed the fleet президент приймав параду флотилії 3. рецензувати, робити (критичний) огляд; n ім 1. огляд, перегляд (справи); розгляд, перевірка 2. (військ) огляд, парада: to pass the troops in review 1) проходити урочистим маршем 2) оглядати, розглядати 3) приймати параду (флотилії, дивізіону 3. рецензія 4. періодичний журнал, огляд.

re view er [rivū'ər] [ривю́әр] n ім оглядач, рецензент.

re vile [revīl'] [ревайл] v д -viled, -viling 1. лаяти, ображати: the tramp reviled the

old man бродяга лаяв старика 2. ганьбити, ганити.

revilement [rivīl'mənt][ривайлмэнт] n ім 1. лайка 2. образа з ганьба.

revise [rivīz'][ривайз] v дс -vised, -vising 1. виправляти; перевіряти 2. переглядати; міняти, змінювати 3. переробляти; прослідкувати; n ім друга коректура, звіряння.

revised [rivīzd'][ривайзд] adj прм виправлений, перевірений.

reviser [rivīz'ər][ривайзэр] n ім ревізійний коректор.

revision [rivizh'ən][ривижэн] n ім 1. огляд; перегляд 2. ревізія 3. перевірене, перевиправлене видання.

revisionism [rivi'zhənizm][ривижэнизм] n ім ревізіонізм (пол.).

revisionist [rivi'zhənist][ривижэнист] n ім ревізіоніст; adj прм ревізіоністський.

revisit [riviz'it][рівізит] v дс знову відвідати.

revisory [revīz'ərē][ривайзэрі] adj прм ревізійний.

revival [rivīv'əl][ривайвэл] n ім 1. відродження; відновлення; Revival of Learning епоха Відродження 2. пожвавлення; про-

✓ бýдження 3. відживлення (театр. мистецтва, видавництва).

revive [rivīv'] [ривáйв] v g -vived, -viving 1. відроджуватися; відновлюватися; оживляти; пробуджувати(ся); повертáти до життя́; воскрешáти; to revive smb оживля́ти кого́; to revive a half-drowned person повертáти до життя́ / оживля́ти майже утопленого; flowers revive in water квіти відживáють у воді́ 2. приводити, приходити до пáм'яті 3. (про театр, мистецтво) відновля́ти(ся) 4. (про переговори) відновля́ти 5. (про радіо) збуджувати 6. (про гардероб) освіжáти 7. (про спогад) відновля́ти, обновля́ти 8. (про звичай, моду) повертáти.

reviver [rivīv'ǝr] [ривáйвэр] n іл. той, хто відроджує, оживляє, відновлює, воскрешає, відсвіжує, обновляє 2. о(б)новник 3. препарáт для відсвіжування (полинялого кольору).

revivification [rēviv'ifikā'shǝn] [рівівифікейшэн] n іл 1. оживлення; повéрнення до життя́ 2. пожвáвлення 3. хем регенерáція.

revivify [rēviv'ǝfī] [рівíвэфай] v g -fied, -fying 1. повертáти до життя́, оживля́ти 2. хем відновлювати(ся).

revocable [rev'ǝkǝbǝl] [рéвэкэбэл] adj прк що підлягáє скасувáнню, анулювáнню.

v

revocation [rev'əkā'shən][ревэкейшэн] n ім скасування, анулювання: revocation of a law скасування закону.

revocatory [rev'əkəto'rē/rev'əkətō·rē][ревэкэторі/ревэкэтоурі] adj прк (юр) апеляційний.

revoke [rivōk'][ривоук] v д 1. скасовувати, анулювати (закон) 2. (про обіцянку) брати назад.

revolt [rivōlt'][ривоулт] v д 1. повставати, збунтуватися (against) 2. почувати огиду, відразу; відвертатися (at, against): revolt at a bad smell почувати огиду/відразу до поганого запаху/сморіду. 3. обурюватися, викликати обурення; n ім 1. повстання; заколот: to be in revolt повставати, бунтуватися, непогоджуватися; to rise in revolt збунтуватися.

revolting [rivōl'tiŋ][ривоултин'] adj прк огидний, відразливий; обурливий

revolute [re'vəlūt][ревэлут] adj прк (про листок) завернутий, згорнутий.

revolution₁ [rev'əlū'shən][ревэлушэн] n ім революція, переворот, бунт.

revolution₂ [rev'əlū'shən][ревэлушэн] n ім 1. (колове) обертання 2. повний оберт (машини) 2. кругообіг, періодичне повертання:

one revolution of the earth один кругобіг земної кулі.

revolutionary₁ [rev'əlü'shəner'ē] [ревəлу́шəнéрі] adj прм революційний; n ім революціонер.

revolutionary₂ [rev'əlü'shəner'ē] [ревəлу́шəнéрі] adj прм обертовий.

revolutionist [rev'əlü'shənist] [ревəлу́шəнист] n ім революціонер.

revolutionize [rev'əlü'shənīz] [ревəлу́шəнайз] v дс -ized, -izing 1. революціонізувати 2. проводити і робити докорінний злам: the radio and automobile have revolutionized country life радіо й автомобіль причинилися до докорінної зміни життя країни.

revolve [rivolv'] [риво́лв] v дс -volved, -volving 1. обертатися, робити оберти 2. періодично повертатися або змінюватися (про земну кулю, місяць) 3. обмірковувати: he wishes to revolve the problem він воліє обмірковувати проблему.

revolver [rivol'vər] [риво́лвəр] n ім 1. револьвер 2. автоматичний пістолет.

revue [rivū'] [ривю́] n ім (театр.) ревю; огляд.

revulsion [rivul'shən] [рива́лшəн] n ім 1.

сильна, раптова зміна (почуттів) 2. мед відвертання (болю).

re vul sive [rivul'siv] [ривáлсив] adj прм відтяжний; n ім мед відтяжний засіб.

re ward [riword'] [рівóрд] n ім 1. нагорода, винагорода 2. відплата; віддяка; v д 1. нагороджувати, винагороджувати, віддячувати (за щось).

re wire [rēwīr'] [рівáйр] v д -wired, -wiring 1. заново обкладати дротом 2. заново телеграфувати.

re write [rērīt'] [ріпрáйт] v д -wrote, -written, -writing переписати.

re wrote [rērōt'] [рірóут] v д гл rewrite.

rhap sod ic [rapsod'ik] [репсóдик] adj прм 1. захоплений; пишномовний 2. (зст) сумбурний.

rhap so dize [rap'sədīz] [рéпсədайз] v д -dized, -dizing говорити або писати пишномовно.

rhap so dy [rap'sədē] [рéпсəді] n ім 1. рапсодія 2. палка або пишна мова, промова, палке або пишне звернення.

rhe a [rē'ə] [ріə] n ім зоо нанду (страусь пампи).

Rhen ish [ren'ish] [рéниш] adj прм рейнський.

rhe ni um [rē'niəm] [рíниəм] n ім хем

ре́ний.

rhe o stat [rē'əstat] [рі́эстет] n ім ел реоста́т

rhet or [ret'ər] [ре́тор] n ім 1. ри́тор 2. професіона́льний промо́вець.

rhet o ric [ret'ərik] [ре́тэрик] n ім рито́рика.

rhe tor i cal [ritor'əkəl] [рито́рэкэл] adj прк риторі́чний.

rhet o ri cian [ret'ərish'ən] [ре́тэрі́шэн] n ім ри́тор, красномо́вець.

rheum [rüm] [рум] n ім 1. ви́ділення (слизових оболонок) 2. нежить.

rheu mat ic [rümat'ik] [руме́тик] adj прк ревмати́чний; n ім ревма́тик; рзм pl мн rheumatics ревмати́зм.

rheu ma tism [rü'mətizm] [ру́мэтизэм] n ім ревмати́зм.

rhi nal [rī'nəl] [ра́йнэл] adj прк (анат) носови́й.

rhine stone [rīn'stōn'] [ра́йнсто́ун] n ім фальшивий брилянт.

Rhine wine ра́йське вино́.

rhi ni tis [rīnī'tis] [райна́йтис] n ім мед запа́лення но́са або запа́лення слизово́ї оболо́нки.

rhi no [rī'nō] [ра́йно́у] n ім, pl мн -nos. гл rhinoceros.

rhi noc er ous [rīnos'ərəs] [райно́с'эрэс] n ім

pl мн -oses (або збр) -os носоріг.
rhi zoid [rī'zoid] [ра́йзоид] adj прм бот ниткоча́стий (корінь); n ім ниткоча́стий корінь.
rhi zome [rī'zōm] [ра́йзоум] n ім бот кореневи́ще.
rhi zo pod [rī'zəpod] [ра́йзэпод] n ім кореніжка/ ризопод, найпростіша з тваринок, з одноклітинним організмом.
rho [rō] [ро́у] n ім 17-а літера грецької абетки / Р, ρ /.
rho di um [rō'diəm] [ро́удиэм] n ім хем родій.
rho do den dron [rō'dəden'drəm] [ро́удэде́ндрэм] n ім бот рододендро́н.
rhomb [rom / romb] [ром / ромб] n ім гл rhombus.
rhom bic [rom'bik] [ро́мбик] adj прм ромбі́чний.
rhom boid [rom'boid] [ро́мбойд] n ім ромбоїд.
rhom boi dal [romboi'dəl] [ромбо́йдэл] adj прм ромбоїда́льний.
rhom bus [rom'bəs] [ро́мбэс] n ім, pl мн -buses / -bi [-bī] [-бай] ромб.
rhu barb [rü'bärb] [ру́барб] n ім бот ре́вінь.
rhumb [rum / rumb] [рам / рамб] n ім (мор) румб.
rhyme [rīm] [райм] n ім 1. ри́ма, римо-

ваний вірш; single/male/masculine rhyme чоловіча рима; double rhyme/female/feminine rhyme жіноча рима; imperfect rhyme неповна рима; neither rhyme nor reason ні складу, ні ладу; v д писати римовані вірші, римувати.

rhyme ster [rīm'stər][раймстэр] n ім віршомаз.

rhythm [riтн'əm][рітгэм] n ім 1. ритм 2. розмір вірша.

rhyth mic [riтн'mik][рітгмик] adj прм див rhythmical.

rhyth mi cal [riтн'məkəl][рітгмэкэл] adj прм ритмічний.

rib [rib][риб] v д ribbed, ribbing 1. зміцнювати, посилювати; (буд) накладати нервюрну сітку, зміцнювати/скріплювати ребрами 2. (сл) висміювати, іронізувати; n ім 1. (анат) ребро 2. ребро (чогось), гострий край 3. тех скріпа; фланець 4. (бот) жилка листка 4. (мор) шпангоут 5. дротяний прутик (парасоля).

rib ald [rib'əld][рібэлд] adj прм непристойний, грубий, похабний; n ім грубіян, лихослов.

rib ald ry [rib'əldrē][рібэлдрі] n ім лихослів'я, похабство, грубіянство, погана пове-

фрічка.

rib band / rib and [rib'ənd][рибәнд] n ім зст гл ribbon.

ribbed [ribd][рибд] adj прм 1. ребристий 2. смугастий.

rib bing [rib'iŋ][рибин˜] n ім 1. ребристість 2. ребра 3. (про листок) бот жилкуватість.

rib bon [rib'ən][рибән] n ім 1. стрічка 2. вузенька смужка 3. pl мн клапті, шматки: torn to ribbons розірваний на шматки / клапті 4. pl мн (рзм) ribbons віжки

rib bon like [rib'ənlīk'][рибәнлайк] adj прм наче стрічка, укладений / пов'язаний наче стрічкою, на подобу тасьми.

rice [rīs][райс] n ім риж; adj прм рижовий.

rice paper рижовий папір.

ric er [rīs'ər][райсәр] n ім млинок для вареної картоплі.

rich [rich][рич] adj прм 1. багатий (на щосьім) 2. пишний, розкішний: rich colors розкішні / пишні кольори 3. rich soil родюча земля 4. коштовний, елегантний: rich dress коштовна, елеґантна, вибаглива сукня 5. рясний, багатий, родючий: rich harvest багатий урожай 6. товщий: rich milk товще молоко; n ім the rich багатії, багачики.

riches [rich'iz][річиз] n pl ін мн багатство, скарби.

rick [rik][рик] n ін стіг, скирта /стирта (сіна, соломи); v д складати в стіг.

richness [rich'nis][річнис] n ін 1. багатство 2. яскравість (образа, картини, барв); пишність, розкішність, величність 3. родючість (про землю) 4. соковитість (плодів)

rickets [rik'its][рикиц] n ін мед рахіт.

rickety [rik'ətē][рикэті] adj прм рахітичний 2. хиткий; нестійкий; (про меблі) що хитається, хилиться 3. розхлябаний, хиткий, слабкий (про здоров'я).

ricochet [rik'əshā'] або [rik'əshet'][рикэшей] або [рикэшет] n ін рикошет; v д -cheted [-shād][-шейд], -cheting [-shā'iŋ][-шейинґ] або -chetted [-shet'id][-шетид], -chetting [-shet'iŋ][-шетинґ] робити рикошет, бити рикошетом.

rid [rid][рид] v д rid/ridded, ridding 1. звільняти, рятувати (від чогось); збуватися, здихуватися, спекуватися; очищати(ся) (від злодіїв); to be rid of збуватися, спекуватися чогось, звільнятися від чогось; what will rid a house of rats? Як нам збутися щурів із хати? / Як нам очистити хату від щурів? to get rid of smb позбуватися-

ся, здіхуватися, спекатися кого 2. мат елімінувати; rid oneself позбуватися, елімінувати.

rid dance [rid'əns] [рúдэнс] n ім рятунок; позбавлення; усунення: a good riddance баба з воза, коням легше або та хай гобі йде! теж добре, що (якось) здіхалися.

rid den [rid'ən] [рúдэн] v д гл ride.

rid dle₁ [rid'əl] [рúдэл] n ім загадка; v д. -dled, -dling 1. говорити загадками, натяками 2. розгадувати (загадки)

rid dle₂ [rid'əl] [рúдэл] v д -dled, -dling 1. просівати, дірявити, зрешечувати (кулями): the house was riddlet with bullets дім подірявили кулі 2. доводити неправоту, закидати запереченнями; піддавати суворій критиці 3. просівати: riddle gravel просівати гравій; n ім решето.

ride [rīd] [райд] v д rode /(заст) rid, ridden або (заст) rid, riding 1. їхати верхи (конем, ровером, на верблюді) 2. їхати (в поїзді, трамваї) 3. сидіти верхи на комусь 4. стояти на якорі 5. гнати, мчати, нестися (на хвилях) 6. ширятися, плисти, пливти: moon was riding high місяць плив високо 7. (на одному коні) to ride and tie користуватися одним конем наче-

реміньку 8. їхати й переїхати: to ride over smb переїхати по кімусь / розтоптати кого; to ride high over smth домінувати над чимсь 9. (про лови): to ride to hounds полювати верхи 10. (про шлях, дорогу) the field rides soft, hard по цій землі / по цьому полі їдеться м'ягко / легко, твердо / тяжко; this coach does not ride very smoothly тим возиком / цією каретою / вагоном не надто м'яко їхати 11. про сонце, місяць: відбувати свій мандрівний шлях 12. нести, брати (на): to ride a child on one's back взяти, брати дитину на плечі / на корко-ші 13. (про пліт): to ride a horse at a fence спрямовувати коня на пліт; to ride a race бути учасником скачок / верхогонів 14. спаровувати (самку з самцем) 15. ride about їздити сюди й туди; ride along їхати про себе; ride away від'їжджати; ride back вертати назад верхи, возиком, в кареті; ride behind їхати позаду (за другим конем, возом), їхати слідком за кимсь; ride переїжджати повз; ride down переїхати кого: 1) ride the crowd розтоптувати (конем) юрбу 2) випереджати (кого) верхи; ride in в'їжджати; ride off: to ride off on a

✓

side issue заговорити про другорядне, щоб ухилитися від головного (питання); ride проїжджати далі, не затримуючись; ride out виїжджати: to ride out the storm опертися бурі, чинити опір, протистояти (кому); ride over 1) приїхати, приїжджати: ride to see smb поїхати побачити кого 2) поводитись з ким зневажливо; to ride over all protests зневажувати всякі протести; ride up під'їжджати під: ride up a porch під'їхати під ґанок; n in 1. їзда 2. прогулянка; to go for a ride мати прогулянку верхи, автомобілем тощо 3. шлях, алея (для верхової їзди) 4. подорож; переїзд; it is a dollar ride переїзд за один долар.

rid er [rīd'ər] [райдэр] n in 1. вершник, їздець, верхівець 2. (про документ): додаток, поправка, доповнення, додаткова стаття 3. висновок 4. юр окрема думка.

rid der less [rīd'ərlis] [райдэрлис] adj прм без вершника (про коня, якого вершник вбитий або скинутий).

ridge [rij] [ридж] n in 1. гребінь (гори), гірський кряж, пасмо гір, хребет 2. гре-

✓

бінь даху 3. вододіл 4. спина (худоби) 5. смуга 6. круг, кружок; the ridges in plowed ground скиби на зораному полі / борозни, складки на одежі; v g утворювати борозни, складки, скиби 2. закінчувати дах гребенем 3. робити грядки; розсаджувати рядками (огірки, моркву, картоплю) 4. (про смуги) покривати / настилати смугами, смужками.

ridge-board [rij'bord'] [рідж борд'] або [rij'bōrd'] [рідж боурд] n ім гребінь покрівлі.

ridged [rijd] [риджд] гостроконечний, хребтоподібний.

ridge-piece [rij'pēs'] [рідж піс] гл ridge-board.

ridge-pole [rij'pōl'] [рідж поул гл ridge-board.

ridge-tile [rij'tīl'] [рідж тайл] n ім хребтова черепиця.

ridgeway [rij'wā'] [рідж увей] n ім доріжка уздовж гірського хребта.

rid-gy [rij'ē] [риджі] adj прк ridgier, ridgiest смугастий.

rid i cule [rid'əkūl] [рідəкюл] v g -culed, -culing висміювати, піднімати на сміх; n ім глум, посміх.

ri dic u lous [ridik'ūləs] [ридікюлəс] adj прк смішовинний, безглуздий, смішний;

✓

to make oneself ridiculous 1) робити з себе посміховище 2) підпадати під гучний сміх; to make smb ridiculous висміювати когось, брати кого на посміховище; n iм смішна річ, справа.

ri dic u lous ness [ridik'ūləsnis] [ридікюлэс-нис] n iм глузування; висміювання.

rid ing [rīd'iŋ] [райдинґ] n iм, гл мент ride 1. верхова їзда 2. доріжка для верхової їзди; adj прк верховий, для верхової їзди; riding horse верховий кінь.

riding boots чобітки для верхової їзди.

riding breeches райтузи.

riding crop хлист (для верхової їзди).

riding habit амазонка/жіночий костюм (для верхової їзди).

riding hall критий манеж.

riding school манеж.

riding whip хлист (для верхової їзди).

rife [rīf] [райф] adj прк 1. звичайний 2. частий 3. поширений; розповсюджений; to be rife шаленіти, скаженіти, розповсюджуватися (як чума); to be rife кружляти (про поголоску) 2. (про силу) to grow/wax rife дужчати, набирати сили, міцніти (як мороз) 3. багатий; to be rife with smth бути багатим на що.

riffle [rif'əl][ріфəл] n ім тех жолобок, канавка 2. ам течія; ам брижі; пульсація; дзюрчання; v q -fled, -fling 1. листати (сторінки книжки) 2. ам (про течію) плив-ти бистро.

riff raff [rif'raf'][ріффреф] n ім чернь, голота.

rifle₁ [rī'fəl][райфəл] v q -fled, -fling 1. стріляти з ґвера 2. нарізувати (дуло зброї); n ім рушниця, ґвер; adj прм рушничний; стрілецький.

rifle [rī'fəl][райфəл] v q -fled, -fling 1. обшукувати (з метою грабунку), грабити 2. обдирати кору: The bad boys rifled the apple tree. Погані хлопчиська пообдирали кору яблуні 3. красти, грабити.

rifle bird (австралійський) райський птах.

rifleman [rī'fəlmən][райфəлмəн] n ім, pl мн -men стрілець.

rifle pit одиночний окоп.

rifle range тир, стрільбище.

rifling [rī'fliŋ][райфлинґ] n ім ґвинтова нарізка (у дулі ґвера, рушниці).

rift [rift][рифт] n ім 1. тріщина, розколина, щілина; ущелина 2. поріг, перекат (річки) 3. (геол) спайність, кліваж; v q розколювати(ся); розщеплювати(ся).

✓

rig [rig][риґ] v ~~ rigged, rigging 1. мор устатковувати, споряджати, постачати, вивінувати (рзм)(корабель), озброювати, споряджати (судно) 2. (про одяг) причепурювати, прикрашати, оздоблювати; звич. rig out/up 3. to rig up будувати нашвидку з будь-чого 4. рзм одягатися: On Halloween the children rig themselves up in queer clothes. На Гелловін діти одягають чудернацько-химерний одяг; n ім 1. спорядження; устаткування; постачання; вивінування (рзм) (судна) 2. одяг (людини), зовнішній вигляд: (рзм) John's rig consisted of a silk hat and overalls. Джона́ чудакуватий одяг становив шовковий капелюх і комбінезон 3. ам рзм виїзд, упряжка 4. тех обладнання, устаткування.

rigged [rigd][риґд] adj прк обладнаний, устаткований.

rig ger [rig'ər][ри́ґэр] n ім 1. такелажник 2. авіамеханік 3. нечесний крутій.

rig ging [rig'iŋ][ри́ґин] n ім 1. спорядження 2. постачання 3. обладнання 4. мор такелаж 5. рзм одяг

right [rit] [райт] adj прк 1. правий; справедливий 2. прямий: at right angles rig

прямим кутом; (*мор*) *right* sailing курс (пароплава) прямо на південь, на північ 2. добрий, слушний, належний, відповідний: she acted a *right* part вона повелася/зробила, як і годилось; to do the *right* thing 1) повестися чесно/гідно 2) зробити те, що годиться/що звичай велить 3. належний, акуратний, саме такий, що потрібний: the *right* one належний, акуратний, такий, як треба; the *right* man in the *right* place відповідна людина на своєму місці 4. правильний; згідний з дійсністю; to come/to be *right* (*про рахунки*) з'годжуватися; to be *right* добре ходити, акуратно показувати час (*про годинник*); to do smth the *right* way зробити щось, як годиться; to get smth *right* щось добре зробити; to go *right* пощастити/поталанити/повезти; to put *right* 1) наставити (*годинник*) 2) виправляти помилку, хибу, помилку, промах 5. найзручніший 6. правий, по правій стороні, праворуч: *right* hand права рука; *right* side правий бік; on/at the *right* з правого боку, праворуч (*де?*); to the *right* hand праворуч (*куди?*) 7. слушний, правильний; to be (quite) *right* мати рацію, бути правим; to be on the *right* side of forty не

мати сорока літ; to be right in 1) не помилитися (в рахунках) 2) не помилитися (в здогадах, припущеннях, передбаченнях) 3. гідно зробити, вирішити 8. здоровий, в доброму стані; to set/to put smb right показати, з'ясувати кому його помилку, промах, похибку; are you right now? 1) чи добре вам тепер? чи можу допомогти вам чим? чи є в вас ще які бажання 3) чи вже поздоровішали ви? I am as right as a trivet/as rain в мене все благополучно, я здоровий, як риба 9. окличнo: quite right! зовсім правильно!; that's right! саме! якраз! 10. лицьовий; правий бік (тканини) 11. у зверненнях: all right добре, все добре, саме, якраз, у порядку, цілком задовільно; will that be all right? чи так буде добре 12. adv пред: 1) right away з місця, негайно, безпосередньо, прямо; 2) right behind smb прямо за кимсь; 3) am right here в цьому місці, якраз тут; 4) right in the middle в самій середині; 5) right now зараз, вже, першій, цієї хвилини; 6) right off з місця; 7) right round навколо, навкруги цілого; 8) ride side up правою стороною на верх; 9) right through через цілий (тин), через цілe (поле), через (дошку) наскрізь; 10) right well

чудово, прекрасно, досконало 13. правильно,
вірно; як годиться, належним чином: everything went right усе увінчалося як і годиться; nothing goes right with me якось мені ніяк не везе; If I remember right якщо мене пам'ять не зрадить 14. вправо: right and left праворуч, направо і наліво, ліворуч; right form! (військ) праворуч шикуйсь! right turn! (військ) праворуч; n іm 1. добро 2. право, сила; правопорядок: right and might право й кулак; right and wrong добро і зло, те, що правильне й те, що неправильне теж те, що слушне й те, що неслушне 3. справедливий крок: to do smb right діяти, повестися совісно перед ким / по-справедливому; by rights по-справедливому 4. право, надання права, узаконення; by / of right правно, законно; by one's own right на основі власного права; by right of на основі / по якому праву; it is my right по моєму праву; right of way 1) право переходу і переїзду (через чужий ґрунт) 5. права сторона: to keep to the right триматись правої сторони; to take the first, second... turning to the right звернути / повернути в першу, другу... вулицю (дорогу) направо / вправо 6. справжній стан речей, дійсність;

v q 1. випрямляти(ся); випростувати 2. виправити (помилку, хибу) 2. (про рівновагу) right oneself 1) тримати рівновагу 2) доходити до рівноваги 3. згладжувати (про образу); to right oneself реабілітувати себе.

right angled [rīt'ang'gəld] [райтен"глэд] adj прм прямокутний.

right eous [rī'chəs] [райчэс] adj прм 1. праведний, справедливий.

right eous ness [rī'chəsnis] [райчэснис] n ім 1. праведність 2. справедливість.

right ful [rīt'fəl] [райтфэл] adj прм 1. законний, що належить по праву 2. справедливий.

right ful ly [rīt'fəlē] [райтфэлі] adv прсл законно; по праву, справедливо.

right-hand [rīt'hand] [райтгэнд] adj прм 1. правий, що розміщений праворуч 2. права рука, помічник 3. right-hand man сусід праворуч (у строю) 4. з правим ходом (тех); з правою нарізкою (тех).

right-handed [rīt'handit] [райтгэндид] adj прм 1. що користується правою рукою 2. правосторонній.

right ist [rīt'ist] [райтист] n ім пол правий.

right ly [rīt'lē] [райтлі] adv прсл 1. спра-

ведливо 2. правильно 3. належним чином.
right-minded [rīt'mīn'did] [райтмайндид] adj прк 1. благонамірений 2. урівноважений, зрівноважений; розсудливий.
right of way 1. v д віддавати першенство / першість, перевагу (кому, чому) 2. n ім право переходу, переїзду (через чужий грунт) 3. резервна доріжка (для залізниці, електричної, телеграфної мережі).
rigid [rij'id] [риджид] adj прк 1. жорсткий; твердий; цупкий, негнучкий; a rigid support цупка підпора, підпірка, опора 2. непохитний; незламний; твердий; непорушний; невблаганний; суворий: rigid rules тверді / суворі / непорушні правила, принципи 3. суворий, точний, неподатливий, непоступливий; твердий; вимогливий: a rigid examination твердий / непоступливий / вимогливий екзамен.
rigidity [rijid'ətē] [риджидэті] n ім 1. жорсткість, цупкість, твердість; негнучкість 2. стійкість, непохитність; суворість; непоступливість.
rigmarole [rig'mərōl] [рігмэроул] n ім базікання, балаканина; нісенітниця.
rigor [rig'ər] [рігэр] n ім 1. надмірна суворість 2. мед дрож (чол. і жін.), судорожне тремтіння.

✓

rigor mortis [rig'ər mor'tis] [рíгэрмóртис] n ім мед (про труп) закостенілість, заклякліість мускулів.

rigorous [rig'ərəs] [рíгэрэс] adj прк 1. суворий: the rigorous discipline сувора дисципліна, суворий порядок 2. точний (про методи дослідження).

rigour [rig'ər] [рíгэр] n ім гл rigor.

rile [rīl] [райл] v д riled, riling ам рзм гл roil.

rill [ril] [рил] n ім струмок, струмочок.

rim [rim] [рим] n ім 1. шина, (рзм) обруч на колесо 2. обід, обідок 3. (про горнятко) край 4. (про окуляри) оправа 5. (про тканину, посуду) (мн) край, береги, беріжки; v д rimmed, rimming 1. натягати шину (на колесо) 2. оправляти окуляри.

rime₁ [rīm] [райм] v д rimed, riming; n ім гл rhyme.

rime₂ [rīm] [райм] n ім іній, паморозь; v д rimed, riming вкривати інеєм, паморозззю.

rimer₁ [rīm'ər] [раймэр] n ім гл reamer.

rimer₂ [rīm'ər] [раймэр] n ім гл rhymer.

rimester [rīm'stər] [раймстэр] n ім гл rhymester.

rimless [rim'lis] [римлис] adj прк що не має

обо́да, опра́ви, ши́ни.

rimy [rīmē] [ра́ймі] adj прм rimier, rimiest вкри́тий і́неєм, па́морозззю.

rind [rind] [ра́йнд] n ім 1. шкі́рка, лушпи́на (помаранч, цитрини, гарбуза, сиру) 2. кора́ (рослин).

rinderpest [rindərpest] [ри́ндэрпэст] n ім чума́ (рога́тої худо́би).

ring₁ [riŋ] [рин˜] v д ringed, ringing 1. ото́чувати кільце́м (in, round, about) 2. надіва́ти кільце́, пе́рсте(і)нь 3. затяга́ти кільце́ (в ніс) 4. ring about/in/round ото́чувати, обводити, ото́чувати (кільце́м); n ім 1. кільце, пе́рсте(і)нь; ко́ло; круг 3. о́бід; обідо́к; обру́ч 4. опра́ва (окуля́рів) 4. nose-ring кільце́ (для ніздер/ніздрів бугая) 5. циркова́ аре́на 6. майда́нчик (для боротьби́); the Ring (спорт) бокс 7. об'єдна́ння підприємців (для спільного контролю над ринком) 8. ба́нда, клі́ка, згра́я 9. хому́т, флянець 10. річне́ кільце́ (дерева) 11. (пол) клі́ка: a ring of corrupt politicians клі́ка прода́жних полі́тиків 12. обста́вини, наго́да; to make rings round smb (рзм) заткну́ти за по́яс, набага́то випереди́ти (кого в роботі), обігна́ти.

ring₂ [riŋ] [рин˜] v д rang/рзм rung, rung,

ringing 1. дзвеніти: to ring in one's ears дзвеніти у вухах 2. дзвонити: ring the bell дзвонити дзвоником 3. дзвонити, попереджати, повідомляти: to ring the curtain (up, down) дати дзвоник для (підняття, спускання) завіси 4. бриніти, лунати, дзвеніти: the bells rang a joyous peal радісно лунали/дзвеніли дзвони; to ring false звучати фаль(ь)шиво 5. (при телефон) кінчити розмову 6. ring again 1) задзвонити (дзвінком) 2) ще раз потелефонувати, повторно викликати телефоном 3) загриміти, гукнути 4) прогунати відгомоном; ring down: (в театрі) to ring down the curtain дати дзвоник для спускання завіси; ring in привітати, вітати дзвонінням (на Великдень, Новий рік); ring off кінчити розмову, відкладати трубку телефона: the phone rang off перервано (нам) телефонну розмову; ring out бити в дзвони на прощання; ring up (театр) 1) to ring up the curtain подзвонити дзвоником на піднесення завіси 2) to ring smb, the exchange покликати/викликати кого, центральну телефонну станцію; n ім 1. дзвін 2. дзенькіт 3. звучання, звук 4. благовіст 5. (телефонний) дзвінок; there is a loud ring at the door дзвонять голосно до дверей; smb's ring

хтось дзвонить, пийсь дзвінок; to give two, three rings двічі, тричі викликати телефоном; to give smb a ring (up) задзвонити, телефонувати до когось / викликати когось телефоном 6. бриніння, лунання (голосу) 7. (про монету) брязкіт, дзвяк.

ringbolt [riŋ'bōlt'] [рін'боулт] n ім мех шворінь (з кільцем); мор рим-болт.

ringed [riŋd] [рін'д] adj прм 1. відзначений кружком 2. з кільцем 3. оточений валом, колом.

ringer$_1$ [riŋ'gər] [рін'гэр] n ім 1. дзвонар 2. дзвінок (телефонний).

ringer$_2$ [riŋ'gər] [рін'гэр] n ім 1. спортсмен, який незаконно бере участь у матчі 2. підкова (для гри) 3. сл точна копія чогось, акуратна подібність.

ringleader [riŋ'glēd'ər] [рін'глідэр] n ім ватажок, вожак, призвідник.

ringing [riŋ'giŋ] [рін'гін'] adj прм 1. гучний 2. дзвінкий 3. (про мороз): a ringing frost тріскучий мороз; n ім 1. дзвін 2. виклик.

ringlet [riŋ'glit] [рін'глит] n ім 1. кучер: her hair in ringlet в неї кучеряве волосся / в неї волосся в кучерях 2. кільце.

ringmaster [riŋ'mas'tər] [рін'мæстэр] або [riŋ'mäs'tər] [рін'мастэр] n ім організа-

тор церковних програм.

ring ou zel [riŋ'ü'zəl] [рин^'узэл] n im орн дрізд-омиший/біловолий.

ring tail [riŋ'tāl'] [рин^'тейл] n im орн самка луня.

ring worm [riŋ'wėrm'] [рин^'увйрм] n im мед стригучий лишай.

rink [riŋk] [рин'к] n im ковзанка; льодове поле.

rinse [rins] [ринс] v q rinsed, rinsing 1. полоскати 2. промивати: rinse the soap out of your hair виполоскати/промити/змити намилене волосся; n im полоскання; промивання.

ri ot [rī'ət] [райэт] n im 1. бунт; заколот 2. юр порушення громадського спокою і порядку 2. розгул, невгамовність; to run riots 1) поводитися буйно 2) (про хворобу) лютувати 3. буйність: a riot of color буйність кольорів; v q 1. бунтувати(ся), брати участь у бунті 2. бешкетувати 3. робити метушню, гармидер

ri ot er [rī'ətər] [райэтэр] n im бунтівник, заколотник.

ri ot ous [rī'ətəs] [райэтэс] adj прм 1. бунтівний 2. буйний; гомінкий, галасливий, шумний 3. бешкетливий, нестримний.

rip$_1$ [rip][рип] v g ripped, ripping 1. розрізувати; рвати; розколювати; розривати; розтинати: to rip open розірвати/розпороти, розірвати (конверт) 2. здирати (off, away) 3. видирати (out) 4. розпиляти (дерево уздовж прожилка) 5. (про тканину) рватися, поротися 6. розкривати (up), розривати; rip the cover off this box розірвати, відкрити віко цієї скриньки 7. розм мчати, гнатися, нестися (вперед): to rip along гнатися повною силою на повному газі; to let rip не зупинятися; to let things rip перестати турбуватися/клопотатися/журитися справами 8. rip away/off 1) відпороти, відірвати 2) зірвати (ковдру, покривало); rip out випорювати; rip up розривати, розпороти, розтинати: to rip up a road 1) здирати, нищити одяг дороги, шосе 2) розкопувати, рити дорогу, шосе 3) заново відкрити стару рану 4) відновляти спір 5) відгрівати спомини; n in 1. розрив 2. розріз.

rip$_2$ [rip][рип] n in 1. (стара) шкапа 2. розпутник (розм).

rip$_3$ [rip][рип] n in поверхня бурливої води (на морі, озері).

ri par i an [rəpār'iən/rīpār'iən][рэйри-

✓

эн / райпе́йриэн] adj прм прибере́жний: riparian property прибережне поле / прибережний грунт.

rip cord линва, що увільняє парашут.

ripe [rīp] [райп] adj прм riper, ripest 1. зрі́лий, стиглий: ripe fruit стиглий, зрілий овоч 2. готовий (для вживання, для обробки); time is ripe for настав час для 3. (про жінку) a ripe beauty стигла краса́; a ripe old age похилого віку; ripe wine визріле вино́; persons of ripe дорослі, змужнілі люди 4. підготовлений (задум): he is ripe for mischief він щось він замишляє якесь лихо; the plan is ripe for execution плян готовий до здійснення; when the time is ripe у відповідний час 5. (про сир) гострий, витриманий.

ripen [rīp'ən] [райпэн] v дс 1. зріти, дозріва́ти, спіти, достига́ти 2. робити стиглим

ripeness [rīp'nis] [райпнис] n ім 1. зрілість, стиглість 2. закінченість.

riposte [rəpōst'] [рэпо́уст] n ім 1. випад-відповідь (у фехтуванні) 2. доте́пна, влучна відповідь; v дс 1. відбива́ти удар 2. доте́пно і влучно відповіда́ти.

ripper [rip'ər] [рипэр] n ім 1. той, хто розпорює 2. прилад для розпо́рювання.

ripping [rip'iŋ] [рипинґ] adj прм (сл.) чудовий, пре-

кра́сний.

rip ple [rip'əl] [ри́пэл] n ім 1. бри́жа, (бри́жі, дрібні хвилі на злегка сколиханій воді) 2. хвилястість (воло́сся) 3. дзюрча́ння, дзюркоті́ння (струмка); плесќіт (річки) 4. шурхіт, шарудіння (листя) 5. ше́піт; лепета́ння; v g -pled, -pling 1. дзюрча́ти; струмені́ти 2. вкрива́тися жму́рами, бри́жами 3. хвилюва́ти 4. лопоті́ти: the flags rippled in the wind пра́пори лопотять на ві́тру.

rip ply [rip'lē] [ри́плі] adj прм 1. хвиля́стий 2. вкри́тий бри́жами.

rip-rap [rip'rap'] [ри́прэ́п] n ім на́сип камі́ння; v g -rapped, -rapping скріпля́ти, укріпля́ти на́сипом камі́ння.

rip roar ing [rip'rôr'iŋ / rip'rōr'iŋ] [ри́пр́орин" / ри́проурин"] adj прм сл галасли́вий; бурхли́вий.

rip saw [rip'sô'] [ри́псо́] n ім тех поздо́вжня пи́лка.

rise [rīz] [райз] v g rose, risen, rising 1. підні́матися, встава́ти: rise from a chair встава́ти / підніма́тися з крі́сла; his voice rose він підні́с го́лос / він поча́в крича́ти 2. сході́ти: the sun rises со́нце схо́дить 3. підвищуватися, збі́льшуватися, зроста́ти: prices are rising ціни зроста́-

готь 4. ставати (на ноги); (про коня) ставати на диби, ставати дибки, ставати дуба 5. набирати впливу (в суспільстві): He rose from errand boy to president. Із хлопчини-слуги, він виріс на президента 6. повставати: to rise in arms повставати зі зброєю в руках 7. починатися, брати початок, походити; The river rises from a spring. Річка бере свій початок із джерела. 8. зростати, підноситися і ширшати: Yeast makes dough rise Тісто зростає на дріжджах. 9. підніматися, воскресати: to rise from the dead воскресати (із мертвих) 10. повищуватися, зростати: the tower rises to a height of 70 feet башта сягає 70-и м висоти 11. (про цікавість, надію, сподівання) підсилюватися, зміцнюватися, зростати; her spirits rose її душевний стан бадьорішав/зростав/підносився 12. запримітити, зауважити, побачити: hills rise in the distance у віддалі появляються гори 13. добиватися, осягати, бути успішним, здобувати: to rise in the world доходити до почестей 14. появлятися (на обрію); to rise a ship побачити судно (на обрію) 15. покриватися, міняти колір: her color rose її личко зарум'янилося 16. мати можливість, спроможність: to rise

to the occasion бу́ти на висоті́ станови́ща; n in 1. підви́щення, підне́сення, підйо́м, підня́ття: to be on the rise підніма́тися (про ціни); the rise of a balloon ширя́ння балона (вгору) 2. зроста́ння впливу, набуття ваги в суспільстві: the rise to power прихід до вла́ди 3. вихід на пове́рхню 4. схід (сонця, місяця) 5. височина́; па́горб: to look down from the rise диви́тися, гля́нути із гори́ 6. злит 7. похо́дження, поча́ток 8. приплив: to be on the rise підно́ситися 9. джерело́; причи́на: it has/takes its rise in/from smth це вини́кає/зарод́жується, постає́ з чо́гось 10. (про платню) дода́ток, доба́вка 11. фраз. звор. to take/to get a rise out of smb роздрато́вувати ко́гось/ви́вести ко́гось із се́бе.

ris en [riz'әn] [ри́зэн] v g гл rise.

ris er [rīz'әr] [ра́йзэр] n in 1. той, хто встає́, підно́ситься; an early riser людина, що ранéнько встає́/ра́ння пта́шка 2. буд вертика́льна части́на схі́дця, стояк 3. підні́жок.

ris i bil i ty [riz'әbil'әtē] [ризэби́лэті] n in смішли́вість, сміхотли́вість.

ris i ble [riz'әbәl] [ри́зэбэл] adj прк 1. сміхотли́вий; смішови́нний.

ris ing [rīz'iŋ] [ра́йзинґ] n in 1. повстава́ння 2. повста́ння 3. схід (со́нця, мі́сяця) 4.

піднесення, піднімання (завіси, ціни); adj прм 5. злім 6. (про місцевість) підвищення, висота, височина 7. додаток, добавка (до платні) 8. піднесення (води в річці) 9. розчина (міста) 10. прихід (до влади) 11. приплив: rising tide; adj прм 1. зростаючий 2. що піднімається, сходить; що підростає; the rising generation підростаюче покоління 3. на набирає впливу, важливості: a rising artist мистець, що починає набувати популярности; a rising sixty що наближається до шістдесяти років / під шістдесят.

risk [risk] [риск] n ім 1. риск; небезпека; at one's own risk на свій страх і риск; to take / to run risks рискувати; at the risk of one's life рискуючи життям; at owner's risk на риск власника; to take no rysks не рискувати 2. висота убезпечення / убезпечення; v дс 1. рискувати 2. відважуватися, зважуватися (на щось)

risk y [ris'kē] [риски] adj прм riskier, riskiest 1. рискований 2. небезпечний

risk i ness [risk'inis] [рискинис] n ім рисковність; небезпечність.

ris qué [riskā'] [рискей] adj прм рискований (про дотеп, жарт).

ris sole [ris'ōl] [рисоул] фр. [rēsol'] [рісол] n ім

кул. січеник (нім. шніцель).

ri tar dan do [rē'tär dän'dō] [рітардáндоу] adj прм муз. рітардáндо.

rite [rīt] [райт] n ім 1. обря́д 2. звичай; ритуáл 3. церемóнія.

rit u al [rich'ü əl] [рíчуэл] n ім 1. ритуáл 2. (церк) трéбник 3. звичай; adj прм обрядóвий, ритуáльний.

rit u al ism [rich'ü əl iz'əm] [рíчуэлíзэм] n ім обрядóвість.

rit u al ist [rich'ü əlist] [рíчуэлист] n ім прихильник обрядóвости.

rit u al is tic [rich'ü əlis'tik] [рíчуэлíстик] adj прм обрядóвий, ритуáльний.

rit u al ly [rich'ü əlē] [рíчуэлі] adv прм обрядóво, ритуáльно.

ri val [rī'vəl] [рáйвэл] n ім суперник/ця, конкурéнт/ка: without a rival що не мáє супéрника/ці, пóза конкурéнцією; adj прм суперницький; v д -valed/-valled, -valing/-valling суперничáти, конкурувáти

ri val ry [rī'vəlrē] [рáйвэлрі] n ім суперництво, конкурéнція; friendly rivalry дружнє змагáння.

rive [rīv] [райв] v д rived, rived/riven, riving 1. розрýбувати; розривáти(ся); розкóлювати, розщíплювати

riven [riv'ən] [рівэн] adj прм розколотий, розщеплений; v д riven гл rive.
river [riv'ər] [рівэр] n ім 1. ріка (води) 2. ріка (крови, сліз, горя): rivers of blood ріки крови
river-bank [riv'ərbank'] [рівэрбенк] n ім берег ріки.
river basin басейн ріки.
river bed русло ріки.
river head [riv'ərhed'] [рівэргед] n ім джерело ріки.
riverside [riv'ərsīd'] [рівэрсайд] n ім берег ріки: on/at the riverside над рікою; adj прк що над рікою, розміщений над рікою.
rivet [riv'it] [рівит] n ім мех заклепка; v д 1. клепати; заклепувати 2. привертати (погляд, увагу до чогось): Their eyes were riveted on the speaker. Їхні очі були приковані до промовця/бесідника 3. зміцнювати, закріплювати (дружбу, приятелювання.
riveter [riv'ətər] [рівэтэр] n ім 1. мех заклепник 2. мех клепальна машина.
rivulet [riv'ūlit] [рівюлит] n ім струмок, річечка.
roach₁ [rōch] [роуч] n ім гл cockroach.
roach₂ [rōch] [роуч] n ім, pl мн roaches/roach іхт плітка/плотва.

road [rōd] [póуд] n im 1. доро́га, шлях, шосе́; ву́лиця; би́тий шлях; high road вели́кий шлях/второ́вана доро́га; the rule of the road шляхове пра́вило; to be in smb's road бу́ти кому́ на зава́ді; to be on the road 1) бу́ти в доро́зі 2) бу́ти мандрі́вни́м аге́нтом-продавце́м; to get out of smb's road відсторони́тися, відступи́тися кому́ з доро́ги, віді́йти́ на́бік, посторони́тися; by road доро́гою/су́шею/суходо́лом 2. мостова́ 3. (при іменах власних) ву́лиця 4. ам залізни́ця 5. звор. get out of my road геть з мого́ шля́ху!

road bed [rōd'bed'] [póудбе́д] n im полотно́ шля́ху.

road block [rōd'blok'] [póудбло́к] n im шляхова́ перепо́на, перешко́да, зава́да.

road house [rōd'hous'] [póудга́ус] n im за́їзд, заї́жджий двір, постоя́лий двір, тракти́р.

roadman [rōd'mən] [póудмэн] n im, pl mн -men шляхови́й робі́тник.

road metal ще́бінь.

road side [rōd'sīd'] [póудса́йд] n im край доро́ги, узбі́ччя, обо́чина.

road stead [rōd'sted] [póудстед] n im мор рейд.

road ster [rōd'stər] [póудстэр] n im 1. доро́жній ро́вер 2. завзя́тий мандрі́вник 3. кора́бель на ре́йді/стоя́нці.

road way [rōd'wā'] [póудуе́й] n im проїж-

джа частина дороги.

roam [rōm] [роум] v ф 1. мандрувати (без певної мети); блукати, тинятися: roam through the fields блукати / мандрувати полями 2. волочитися, вештатися, швендятися: roam the streets вештатися / волочитися / швендятися вулицями; n ім блукання, мандрування, мандри: to go for a roam 1) піти на прогулянку 2) піти поблукати, на мандри.

roan [rōn] [роун] adj пр.м. (про тварину); n ім чалий кінь.

roar [ror / rōr] [рор / роур] v ф 1. ревти; ричати; горлати: the lion roared лев ричав; roar out an order гукнути наказ, розпорядження; to roar with laughter реготати на все горло 2. гриміти; верещати; буркотіти, бурчати; гуркотіти; the crowd roared itself hoarse юрба хрипко бурчала; the train roared past us поїзд прогримів повз нас; n ім рев, шум; голосний сміх; вереск; регіт; рик; roars of laughter громовий сміх; the company was in a roar товариство гуло сміхом; to set the table, company, house in a roar викликати між присутніми (за столом, в товаристві, в хаті) громи реготу. 3. roar by (про поїзд) пролетіти з гуркотом; roar down заглушити вереском.

roast [rōst] [роўст] v д 1. жáрити(ся), смáжити(ся); пекти́(ся) 2. грі́ти(ся) 3. тех випáлювати 4. (про каву) roast coffee вижáрювати кáву 5. (рзм) висмíювати (кого), кепкувáти, глузувáти, насміхáтися (з кого); n ім 1. печéня; жаркé; ам вели́кий шмато́к м'яса 2. (про всевладність) rule the roast накáзувати 3. ам жорсто́ка крі́тика 4. тех ви́пал; adj прм 1. смáжений; жáрений; roast beef ростбі́ф; roast meat печéня, жáрене

roaster [rōs'tər] [роўстəр] n ім 1. жаро́вня 2. тех випáлювальна піч 3. моло́чне порося́ або пі́вник (для печені).

rob [rob] [роб] v д robbed, robbing 1. грабувáти, обкрадáти 2. відні́мáти, позбавля́ти (когось); to rob smb of his rights позбавля́ти кого́ прав; I was robbed of мене́ ограбили, мене́ обікрáли.

robber [rob'ər] [ро́бəр] n ім грабі́жник, розбі́йник.

robbery [rob'ərē | rob'rē] [ро́бəрі | ро́брі] n ім крадíжка; грабі́ж, грабувáння; pl мн -berries.

robe [rōb] [роўб] n ім 1. шáти, о́дяг; сутáна; Gentlemen of the Robe сýдді й адвокáти 2. сýкня; халáт 3. мáнтія; ря́са (священика); v д robed, robing одягáти, надівáти

✓

ма́нтію, хала́т, ря́су.

rob in [rob'ən] [ро́бән] n ім орн вільша́нка.

ro bot [rō'bət / rob'ət] [ро́убәт / ро́бәт] n ім 1. ро́бот, автома́т зі скла́дними фу́нкціями 2. автома́т.

ro bust [rōbust'] [роуба́ст] теж [rō'bust] [ро́убаст] adj прм 1. міцни́й, здоро́вий; си́льний, дужи́й 2. (про розум) здоро́вий, я́сний.

ro bus tious [rōbus'chəs] [роуба́счәс] adj прм зст 1. бу́йний, шу́мний 2. здоро́вий.

ro bust ness [rōbust'nis] [роуба́стніс] n ім міць, мі́цність, си́ла.

roch et [roch'it] [ро́чит] n ім церк стиха́р.

rock₁ [rok] [рок] n ім 1. ске́ля 2. ка́мінь; гірська́ поро́да 3. валу́н 4. опо́ра 5. to see rocks ahead ба́чити гро́зну небезпе́ку 6. тверда́ цуке́рка 7. on the rocks 1) на мілині́ 2) сл оголений з грошей.

rock₂ [rok] [рок] v ді 1. колива́ти(ся), гойда́ти(ся) 2. заколи́сувати 3. трясти́(ся) he rocked with laughter він тря́сся від сміху 4. (про дитя) to rock a baby to sleep заколи́сувати дитя́ до сну 5. (про обставини): rocked in hopes заколи́саний надією; to rock oneself гойда́тися; n ім хита́ння, колива́ння, колиха́ння.

rock-bot tom [rok'bot'əm] [ро́кбо́тәм] n ім тверда́

✓

основа; adj прм дуже низький (про ціни).

rock crystal (гірський) кристал.

rocker [rok'ər] [рóкэр] n ім 1. гойдалка (колиска) 2. крісло-гойдалка.

rocket [rok'it] [рóкит] n ім ракета; v д здійматися (ракетою); пускати ракету.

rock garden скельовий городець.

rocking chair крісло-гойдалка.

rocking horse конік-гойдалка (іграшка).

rock'n-roll [rokn'rol'] [рóкн,рóл] n ім рок-н-рол (танець).

rok salt кам'яна сіль.

rock wool кам'яне прядиво (для ізоляції).

rocky1 [rok'ē] [рóкі] adj прм rockier, rockiest 1. скелястий, кам'янистий 2. твердий, міцний

rocky2 [rok'ē] [рóкі] adj прм rockier, rockiest нестійкий, що хитається, хиткий, хисткий. that tabel is a bit rocky цей стіл трохи хитається.

rococo [[rōkō'kō | rō'kəkō'] [роукóукóу | роукəкóу] n ім стиль рококо; adj прм у стилі рококо.

rod [rod] [род] n ім 1. жезл, скіпетр 2. прут, прутик, лозина; хворостина 3. тех тяга 4. род (міра довжини, приблизно 5 м) 5. вудка 6. ам сл револьвер 7. паличка (мі-

кроб).

rode [rōd] [роуд] v д гл ride.

ro dent [rō'dənt] [роудэнт] n ім зоо гризун.

ro de o [rō'dēō / rōdā'ō] [роудіоу / роудейоу] n ім, pl мн -deos ам показ зручності ковбоїв.

rod o mon tade [rod'əmontād' / rod'əmontäd'] [родэмонтейд / родэмонтад] n ім хвастощі; v д хвастатися, вихвалятися. (сарна,

roe₁ [rō] [роу] n ім, pl мн roes / roe зоо козуля,,

roe₂ [rō] [роу] n ім ікра (риби).

roe buck [rō'buk'] [роубак] n ім самець козулі, сарни, козел, сернюк.

Roent gen [rent'gən] [рентгэн] n ім гл Roentgen rays.

Roentgen rays рентгенівське проміння.

Roentgenogram рентгенівський фотознімок.

ro ga tion [rōgā'shən] [роугейшэн] n ім літанія, молебство, молебень.

rog er [roj'ər] [роджэр] int вк ам сл (сигнал) „зрозумів" / „все в порядку".

rogue [rōg] [роуг] n ім 1. шахрай, негідник, пройдисвіт; гультяй 2. крутій; шибеник; волоцюга 3. лінивий, норовистий кінь.

ro guery [rō'gərē] [роугэрі] n ім, pl мн -gueries 1. шахрайство 2. витівки; пустощі.

ro guish [rō'gish] [роугиш] adj прк 1. шахраюватий 2. пустотливий 3. негідний, мерзотний.

✓

roguishness [rō'gishnis] [póугишнис] n ім гл roguery.

roil [roil] [ройл] v д 1. каламутити (body); збовтувати 2. докучати; сердити, роздратовувати

rôle / role [rōl] [роул] n ім роля.

roister [rois'tər] [ройстэр] v д бешкетувати, скандалити, пустувати; витворяти.

roisterer [rois'tərər] [ройстэрэр] n ім гуляка, гульвіса, буян.

roistering [rois'təriŋ] [ройстэрин~] гл roister; adj прм 1. гулящий 2. причепливий 3. галасливий.

roll [rōl] [роул] n ім 1. сувій: roll of paper сувій паперу 2. рульон 3. в'язка (соломи) 4. згорток, сверток 5. коток, сувій 6. хода (перевальцем 7. кругла булочка 8. обертання, качання, качка 9. гуркіт: the roll of thunder гуркіт грому 10. каталог, реєстр, список 11. барабанний бій, барабанний дріб 12. (про одяг) закот, одворот, вилога 13. ам сл гроші, згорток, сверток, рульон грошей 14. тех барабан; вал, валик, циліндер 15. арх завиток капітелі 16. список убитих: roll of honor список убитих на війні; v д 1. вертіти(ся), обертати(ся), повертати(ся) 2. котити(ся): a ball rolls м'ячик котиться 3. качатися: the horse rolled in the dust кінь ка-

to set a stone rolling викликати, спричиняти сварку, бурю 4. згортати(ся), скручувати(ся) 5. гриміти, гуркотіти; лунати: the thunder is rolling розлягається гуркіт грому 6. розкотисто говорити: to roll one's r's розкотисто вимовляти звук р 7. скочувати(ся): to roll downhill скотитися з гори; to roll downstairs скотитися сходами наділ 8. уторовувати шлях 9. вальцювати 10. розкачувати (тісто) 11. (про море) хвилюватися 12. (про човен) хитатися, гойдатися (на хвилях) 13. roll about вертітися, обертатися, повертатися, качатися; roll along 1) (про людину в поїзді) хитатися 2) перевалюватися 3) клубочатися (як хмари) 4) покотити (бочку дорогою перед собою); roll away 1) забирати, зсувати (що з дороги) й качати, котити, вертіти чим, обертати 2) (про дим, туман) клубитися, перевалюватися; roll back (про віз) подаватися, котитися назад; roll by 1) переїхати поїздом, фаетоном 2) (про час) минати, (про літа) покотитися 3) (про дим) клубочатися; roll down спускатися (згори вниз), покотитися додолу; roll in сходитися у великій кількості; roll off 1) відсунути набік (бочку) 2) покотитися набік; roll on (про час) проходити, минати; roll out 1) викочувати бочку 2) розкачувати (тісто)

3) рецитувáти (вірші) 4) (про кулю) вилітати (з когось); roll over перекидáтися, перевертáтися; roll up 1) згортáти 2) скрýчувати 3) roll oneself up завивáтися (в укривало), скрутитися, зібгáтися клубóчком 4) to roll up to покотúтися аж до 5) збирáтися гуртóм, приїздúти гуртóм у фаетóнах.

roll call перéклик, переклúчка.

roll er [rōl'ər] [рóулэр] n ім 1. хвúля, вал, бурýн 2. орн сивоворáкша 3. тех обертóвий цилíндер; рóлик, вал, бігунóк 4. roller bandage бандáж, пов'язка; roller towel рушнúк на рóлику.

roller bearing тех підшúпник.

roller coaster залізнúця (для розвáги) на похúлій плóщі / рóлер кóустер.

roller skate ковзáн на рóликах.

roll er-skate [rōl'ər skāt'] [рóулэр скейт] v дс -skated, -skating гасáти на рóликах.

roller towel рушнúк на рóлику / рушнúк спíльного користувáння.

rol lick [rol'ik] [рóлик] v дс 1. веселúтися, розважáтися 2. шумíти, галасувáти.

rol lick ing [rol'ikiŋ] [рóликин] adj прк 1. (про людину) відчайдýшний 2. хвацький (про пíсню)

rol lick some [rol'iksəm] [рóликсэм] adj прк гл rollicking.

rolling [rōl'iŋ] [ро́улинґ] n ім 1. вальцюва́ння 2. мор бортова́ ка́чка 3. бараба́нення 4. грю́кіт, гу́ркіт, гуркотня́ва: the rolling of a thunder грю́кіт гро́му; the rolling of a ball кача́ння м'яча́; adj прм пагорби́стий, горбкува́тий: rolling land горбкува́т-ий/е ґрунт, по́ле.

rolling mill прока́тний стан (тех).

rolling pin кача́лка.

rolling stock зал рухо́ме устаткува́ння, рухо́мий скла́д, ваго́нний парк.

roly-poly [rō'lē pō'lē] [ро́улі по́улі] n ім, pl мн -lies 1. (про людину) коротун 2. (кул) пудинґ з варе́нням; adj прм (про дитину) вгодо́ваний, опецькува́тий.

Romaic [rōmā'ik] [роуме́йік] n ім новогре́цька мо́ва; adj прм новогре́цький.

romaine [rōmān'] [роуме́йн] n ім бот лату́к.

Roman [rō'mən] [ро́умэн] adj прм 1. ри́мський 2. католи́цький 3. Roman numerals ри́мські ци́фри; Roman Catholic като́лик; Roman type, letters друк пря́мий сві́тлий шрифт.

Roman alphabet лати́нський альфабе́т/альфа́віт.

Roman Catholic 1. като́лі-к/чка.

Roman Catholicism католи́цтво.

romance [rōmans'/rō'mans] [роуме́нс/ро́уменс] n ім 1. ри́царський (звич) ли́царський роман

✓

2. роман (героїчного жанру) 3. романічний епізод, любовна історія 5. красна вигадка, небилиця; v g [rōmans'] [роуменс] -manced, -mansing 1. прикрашати, перебільшувати дійсність 2. вигадувати

Romance languages романські мови: французька, італійська, еспанська, португальська, румунська, провансальська, тощо.

ro man cer [rōman'sər] [роуменсэр] n ім вигадник, фантазер; письменник середніх віків

Roman Empire Римська імперія.

Ro man esque [rō'mənesk'] [роумэнеск] n ім романський стиль; adj прм романський (стиль).

Ro man ic [rōman'ik] [роуменик] adj прм романський; n ім романські мови, гл Romance languages.

Ro man ist [rō'mənist] [роумэнист] n ім 1. романіст/ка 2. католи-к/чка.

Ro man ize [rō'məniz] [роумэнайз] v g -ized, -izing романізувати, обертати в католицтво.

Roman law юр римське право.

Roman nose римський / орлиний ніс.

Roman numerals друк прямий світлий шрифт.

Roman rite римський обряд.

ro man tic [rōman'tik] [роументик] adj прм

1. романти́чний 2. фантасти́чний; n ім ро- ма́нтик.

ro man ti cism [rōman'təsizəm] [ро́умéнтəсизəм] n ім романти́зм.

ro man ti cist [rōman'təsist] [ро́умéнтəсист] n ім рома́нтик.

ro man ti cize [rōman'təsīz] [ро́умéнтəсайз] v дє -cized, -cizing писа́ти по-романти́чному, надава́ти романти́чного ви́слову.

Ro ma ny [rom'ənē] [ро́мəні] n ім, pl мн -nies 1. цига́н, цига́нка; the Romany збр цига́ни 2. цига́нська мо́ва; adj прм цига́нський.

Rome [rōm] [ро́ум] n ім 1. столи́чне мі́сто Іта́лії 2. римо- (сок) като́лицька церква 3. резиде́нція па́пи

Ro mish [rō'mish] [ро́умиш] adj прм папі́стський.

romp [romp] [ромп] v дє вовту́зитися, возитися; галасли́во гра́тися (як ді́ти), пустува́ти, своаво́лити; n ім урви́голова, шибайголова, пали́вода, шибеник

romp ers [romp'ərz] [ро́мпəрз] n pl ім мн дитя́чий комбінезо́н.

ron deau [ron'dō / rondō] [ро́ндо́у / рондо́у] n ім, pl мн rondeaux прос рондо́.

ron del [ron'dəl] [ро́ндəл] n ім прос гл рондо́ rondeau.

rondo [ron'dō | rondō'] [ро́ндоу | рондо́у] n ім, pl мн -dos муз ро́ндо.

Röntgen [rent'gən] [ре́нтґэн] n ім гл Roentgen.

Röntgenogram / Roentgenogram [rent'gen'əgrəm] [ре́нтґе́нэґрэм] n ім рентґеногра́ма.

rood [rüd] [руд] n ім 1. чверть а́кра 2. кла́поть, ділянка землі́ 3. зст хрест, розп'я́ття.

roof [rüf] [руф] n ім 1. дах, покрі́вля 2. приту́лок; the roof of a car верх/покрі́вля автомобі́ля; the roof of the mouth піднебі́ння; v д 1. кри́ти, настила́ти дах 2. дава́ти приту́лок.

roofer [rüf'ər] [ру́фэр] n ім покрі́вельник.

roofing [rüf'iŋ] [ру́фин̂] n ім (про дах) настила́ння, на́стілка, покрі́вельний матері́ял.

roofless [rüf'lis] [ру́флис] adj прк 1. без да́ху 2. безприту́льний, бездо́мний.

rook$_1$ [rük] [рук] n ім орн 1. га́йворон, грак 2. шахра́й, ошука́нець; v д ошу́кувати, обду́рювати, нече́сно гра́ти в ка́рти; обдира́ти по́купця.

rook$_2$ [rük] [рук] n ім шах. ту́ра.

rookery [rük'ərē] [ру́кэрі] n ім, pl мн -eries 1. гайворо́нник, годува́льник гайворо́нів 2. пташи́ний база́р 3. звіри́нець 4. кубло́, не́трі 5. дільни́ця розва́лених будинків 6. rookery of seals коло́нія тюле́нів.

room [rüm] [рум] n ім 1. кі́мната; ка́мера;

приміщення; ква(р)тира 2. місце, простір: there is room for one more... ось є місце ще для одного; in smb's room / in the room of smb замість когось; there is little room here тут тіснувато / тут обмаль місця; to make room for потіснитися / дати місце; to give plenty of room to тримати себе на пристойній віддалі / триматися пристойно й осторонь 3. можливість, нагода: there is no room for hesitation, dispute нема підстави для вагання, незгоди; there is room for improvement бувають можливості покращання / тут залишається ще чимало до побажання; there was no room for dispute не було причини для суперечки / сварки / спору; in your room на вашому місці; I would rather have his room than his company не хочу й бачити його 4. помешкання 5. заля 6. комора 7. присутні в кімнаті; v q 1. давати, наймати кімнату, помешкання 2. жити на ква(р)тирі, займати кімнату.

roomer [rüm'ər] [рýмэр] n ім ам той, що живé в найманій кімнаті.

roomette [rümet'] [рунéт] n ім 1. кімнатка 2. купé.

roomful [rüm'ful] [рýмфул] n ім повна кімната (людей).

rooming house мебльовані кімнати (для найму).

✓

roommate [rüm'māt'] [рýммейт] n ім товáриш/ка житлової кімнáти.
roomy [rüm'ē] [рýмі] adj прм roomier, roomiest просторий, вільний, місткий.
roorback [rür'bak'] [рýрбек] n ім ам вигаданий наклеп (на політика).
roost [rüst] [руст] n ім 1. сідало 2. кубло: robber's roost in the mountains грабіжницьке гірське кубло/пристановище 3. постіль/постéля, місце для спання, переночівлю; v дс 1. моститися до спання: to go to roost лягáти спáти 2. сідáти на сідáло 3. улаштовуватися на ночівлю.
rooster [rüs'tər] [рýстэр] n ім півень.
root₁ [rüt] [рут] n ім 1. кóрінь 2. коренеплóди 3. кóрінь, причúна, джерелó: the root of all evel кóрінь злá 4. мат кóрінь: square/second root квадрáтний кóрінь; cube/third root кубічний кóрінь 5. ботанічні обставини: to take/to strike root укорінюватися, укорінятися, закоренитися; to lay the axe to the root підрізувати кóрені; to pull up by the roots виривáти з корінням 6. кóрінь (зуба) 7. кóрінь (волосся) 8. (лінг) кóрінь; v дс 1. пускáти корíння, вкорінюватися 2. прикóвувати: fear rooted her to the ground жах/ляк прикував її до місця/землі 3.

✓

виривати (з коренем) (out, up) 4. підривати коріння, рити, (рилом) розривати (землю)
5. докопуватися, домацуватися (до когось)
6. *ам сл* підбадьорювати, підтримувати, заохочувати (for).

root₂ [rüt] [рут] *v д* 1. (про рило) рити, порити, розрити, розривати (землю): the pigs rooted up the garden свині розрили город 2. (про людину) порпатися: to root among / in papers порпатися в паперах 3. to root out / up викорчувати, вигрібати.

root₃ [rüt] [рут] *v д ам сл* підбадьорювати, заохочувати, підтримувати.

rooter₁ [rüt'ər] [рутәр] *n ім* 1. тварина, що риє землю 2. дорожній плуг

rooter₂ [rüt'ər] [рутәр] *n ім ам сл* той, що підбадьорює, підтримує, заохочує.

rootless [rüt'lis] [рутлис] *adj прк* безкоріння

rootlet [rüt'lit] [рутлит] *n ім* корінець, корінчик.

rooty [rüt'ē] [руті] *adj прк* коренистий.

rope [rōp] [руп] *n ім* 1. мотузка, мотуз, мотузок; шнур; канат 2. линва; кодола 3. a rope of onions вінок цибулі; a rope of pearls разок перлин; a rope of sand обманлива міцність, ілюзія; to know the ropes добре визнаватись в чомусь; to be on the high ropes

✓ 1) поводитися нахабно, зухвало 2) піднімати / підіймати (носа) / ніс; give him enough rope to hang himself дозвольте, хай самий собі могилу підготовить; to show smb the ropes повчити, втаємничити кого; v g 1. прив'язувати, зв'язувати (канатом, линвою) 2. оточувати (канатом, линвою) (in, off) 3. тягнути (на канаті, на линві) 4. (про рідину) загуснути: cook the syrup until it ropes... варити сироп так довго, аж загусне.

rope danc er [rōp'dan'sər / rōp'dän'sər] [роупденсэр / роупдансэр] n ім канатн-ий/а танцюрист/ка.

rope danc ing [rōp'dans'iŋ] [роупденсин"] n ім танцювання на линві.

rope walk [rōp'wok'] [роупуок] n ім ходіння на линві.

rope walk er [rōp'wok'ər] [роупуокэр] n ім линвоходець. *

rop y [rōp'ē] [роупі] adj прм ropier, ropiest (про рідину) липкий, тягучий, клейкий (мед, сироп)

roque [rōk] [роук] n ім (спорт) крокетування; v g крокетувати.

ror qual [ror'kwəl] [рорквэл] n ім зоо смугач, полосатик (порода кита).

ro se ceous [rōzā'shəs] [роузейшэс] adj прм

✓

схожий на троянду; бот розоцвіті.

ro sa ry [rōʹzərē] [póузəрі] n ім, pl мн (-ries) 1. трояндовий сад, грядка троянд 2. розарій 3. рел чотки

rose₁ [rōz] [póуз] n ім 1. троянда 2. розетка 3. кущ троянд 4. сито (в поливальниці) 5. рум'янець 6. рожевий колір 7. парфуми (рожі) 8. (жінка) красуня; adj прм рожевий; v д. робити рожевим, надавати рожевого відтінку.

rose₂ [rōz] [póуз] v д. гл rise.

ro se ate [rōʹzēit/rōʹziāt] [póузиит/póузиейт] adj прм 1. рожевий 2. радісний; світлий

rose bud [rōzʹbudʹ] [póузбáд] n ім 1. бутон троянди 2. вродлива дівчина.

rose bug (ент) золотий жук.

rose bush [rōzʹbŏŏshʹ] [póузбýш] n ім кущ троянд.

rose-col or [rōzʹkulʹər] [póузкáлəр] n ім рожевий колір.

rose-col ored [rōzʹkulʹərd] [póузкáлəрд] adj прм 1. рожевий: to see smth through rose-colored spectacles бачити щось крізь рожеві окуляри 2. життєрадісний, райдужний.

rose leaf пелюстка троянди

rose mallow бот мальва.

rose mar y [rōzʹmārʹē] [póузмéірі] n ім, pl мн -maries бот розмарин.

ro sette [rōzetʹ] [póузéт] n ім 1. розетка 2. трояндочка.

✓

rose water трояндова вода́ (запашна).
rose window (арх) кру́гле ві́кно́, запо́внене ажу́рними кам'яни́ми елеме́нтами.
rose wood [rōz'wŏŏd'] [ро́узвуд] n ім палісандрове дерево / де́рево троя́нди (деревина).
ros in [roz'ən] [ро́зэн] n ім кольофо́нія; живи́ця; v д натирати кольофо́нією (смичок).
ros ter [ros'tər] [ро́стэр] n ім спи́сок, ро́зклад наря́дів, вартува́нь, окре́мих обо́в'язків.
ros tral [ros'trəl] [ро́стрэл] adj прм 1. (арх) (про колону) ростра́льний 2. дзьобоподі́бний.
ros trum [ros'trəm] [ро́стрэм] n ім, pl мн -trums / -tra [-trə] [-трэ] 1. трибу́на, кате́дра 2. дзьоб корабля́, дзьоб гале́ри.
ro sy [rō'zē] [ро́узі] adj прм (rosier, rosiest) 1. роже́вий; рум'я́ний (вигляд); прикра́шений, усі́яний троя́ндами 2. я́сний, сві́тлий, ра́дісний, райду́жний: a rosy future сві́тла, ра́дісна майбу́тність.
rot [rot] [рот] v д rotted, rotting 1. гни́ти; псува́тися; розклада́тися 2. (про коно́плі, льон) мочи́ти(ся) 3. (про інститу́цію, товари́ство, організа́цію) підупада́ти, занепада́ти; n ім 1. гниття́, гниль, по́терть 2. порожне́ча 3. шо́лу́ді (слабість овець) 3. сл нісені́тниця, дурни́ця, безглу́здя.
ro ta ry [rō'tərē] [ро́утэрі] adj прм оберта́льний, ротаці́йний: rotary engine ротаці́йна

машина.

ro tate [rō'tāt][рóутейт] v g -tated, -tating 1. обертáти(ся) 2. чергувáти(ся); змінювати(ся) по черзі: the farmers rotate crops фéрмери застосóвують плодозмін; the officials will rotate службóвці бýдуть чергувáтися 3. кружляти, крутитися.

ro ta tion [rōtā'shən][роутéйшэн] n im 1. обертáння 2. періоди́чне повтóрення 3. чергувáння: in/by rotation поперемíнно, по черзі 4. сівозмíна, плодозмíна севбт rotation of crops.

ro ta tion al [rōtā'shənəl][роутéйшэнэл] adj прм 1. змінний, що чергується 2. обертóвий, ротаційний.

rotation of crops сівозмíна, плодозмíна.

ro ta tor [rō'tātər][роутейтэр] n im 1. обертáючий прíстрій, ротáтор 2. (мет) обертóва відбивнá піч 3. (анат) обертáючий м'яз.

ro ta tory [rō'təto'rē/rō'tətō'rē][роутэтóрі/роутэтóурі] adj прм 1. обертáльний: rotatory current ел багатофáзний струм 2. обертáючий.

rote [rōt][роут] n im зубрíння, механíчне запам'ятáння: by rote напáм'ять.

ro to gra vure [rō'təgrəvūr'/rō'təgrā'vūr][роутэгрэвюр/роутэгрейвюр] n im друк ротогравюра.

✓

ro tor [rō'tər][póутэр] n ім 1. (тех) ротóр; робóче кóлесо турбíни 2. (ел) якір 3. (ав) рóтор (вертольоту).

rot ten [rot'ən][póтэн] adj прм 1. гнилúй; прогнúлий; тýхлий; зіпсóваний, смердю́чий: a rotten egg смердю́че, зіпсóване яйцé; rotten air тýхле, зáтхле повíтря 2. слабкúй, квóлий, урáзливий; ломкúй: rotten ice ломкúй, слабкий лід 3. непридáтний 4. нечéсний, морáльно-зіпсóваний 5. (сл) огúдний, брúдкий.

rot ten ly [rot'ənlē][póтэнлі] adv прсл тýхло; гнилáво; зіпсóвано; сл брúдко, гúдко.

rot ten ness [rot'ənnis][póтэннис] n ім 1. гнúлість; зіпсóваність 2. тýхлість 3. сл пíдлість, нечéсність.

ro tund [rōtund'][póутáнд] adj прм 1. (про людей) товстúй, глáдкий; пóвний 2. крýглий, окрýглий, окрýглений; (про фразу) закрýглений 3. пóвно-соковúтий: a rotund voice пóвно-соковúтий гóлос.

ro tun da [rōtun'də][póутáндэ] n ім ротóнда.

ro tun di ty [rōtun'dətē][póутáндэті] n ім повнотá, окрýглість; pl мн -ties

rou ble [rū'bəl][pýбэл] n ім карбóванець.

rouge [rūzh][руж] n ім 1. рум'я́на 2. губнá помáда; v дс 1. рум'я́нити(ся) 2. фарбувáти гýби.

✓

rouge et noir [rūzhā nwär'] [ружейнуáр] n ім >червоне й чорне< газардна гра в карти.

rough [ruf] [раф] adj прм 1. нерівний; шерша́вий; шорсткий; шерехатий; rough board шорстка́ / шереха́та дошка; rough bark, шорстка́ кора́ 2. суво́рий, важкий, тверди́й: a rough life in camp тверде́/суво́ре табі́рне життя́ 3. патла́тий, кудла́тий: a dog with a rough coat of hair кудла́тий, патла́тий собака 4. необро́блений, неочи́щений, невикінчений, чорновий; a rough copy чернетка; a rough drawing ескі́з 5. неоте́саний, неввічливий, неделікатний: rough manners пога́ні / неделіка́тні мане́ри 6. бунтівний, задирливий; неспокійний: a rough crowd бурхли́ва, бунта́рська юрба́ 7. приблизний: a rough estimate приблизна оцінка 8. бурхливий, різкий; поривчастий: a rough wind рвучкий / різкий ві́тер 9. фраз. зворот.: rough labor ва́жка́ (фізична) пра́ця; to have a rough time терпі́ти злидні, неста́тки теж погане ставлення; rough and ready зроблений сяк-так, квапливо; n ім 1. грубість, неоте́саність; неввічливість, погана поведінка 2. нерівність (місцевості) 3. шорсткість, шершавість, шереха́тість; неоте́саність; in the rough в незакінчено-

✓

му вигляді 4. чорновий начерк; ескіз; чернетка 5. бешкетник, грубіян, хуліган 6. горбкуватість, нерівність (поля, місцевости); v
д. 1. робити, ставати грубим, неотесаним, шорстким, шерехатим, шершавим 2. підковувати (коня на гострі шипи) 3. об'їжджати (коня) 4. rough up куйовдити (волосся) 5. to rough it обходитися без звичайних вигод 6. ам брутально поставитися (до кого) 7. rough down більш-менш/сяк-так/так-сяк обтесати, обстругати; rough in накреслити; rough off більш-менш обтесати (брилу, глибу граніту); rough up сяк-так настроїти (фортепіяно); adv прсл 1. грубо, нерівно, шорстко, шершаво, шерехато 2. суворо 3. твердо 4. важко 5. невикінчено 5. неделікатно, невбічливо 6, задирливо; неспокійно, бунтарсько.

roughage [ruf'ij] [рафидж] n ім 1. грубий корм; груба їжа 2. грубий, жорсткий матеріял.

rough-and-ready [ruf'ənd red'ē] [рафэнд реді] adj прм звичайний, невибагливий, невишуканий, скромний, невитончений

rough-and-tumble [ruf'ənd tum'bəl] [рафэндтамбэл] adj прм безладний; n ім колотнеча, бійка, метушня.

✓

roughcast [ruf'kast'] [páфкэст] n im 1. груба штукатурка 2. початковий начерк; груба модель; v q -cast, -casting 1. грубо штукатурити 2. накреслювати, накидати (пла(я)н.

rough-dry [ruf'drī'] [páфдрáй] v q -dried, -drying сушити (білизну), не прасуючи.

roughen [ruf'ən] [páфэн] v q 1. робити грубим, шорстким, шерхавим, шерехатим 2. ставати грубим, шорстким, шерхавим; втрачати делікатність, лагідність.

rough-hew [ruf'hū'] [páфгю́] v q -hewed, -hewed/-hewn грубо обтісувати.

rough-house [ruf'hous'] [páфгáус] n im сл скандал; сум'яття; метушня; галас; гвалт.

roughly [ruf'lē] [páфлі] adv прсл 1. грубо 2. зневажливо; невві чливо 3. нерівно 4. різко, бурхливо 4. приблизно.

roughneck [ruf'nek'] [páфнéк] n im ам сл грубіян; хуліган; шибеник.

roughness [ruf'nis] [páфнис] n im 1. неотесаність, грубість, грубіянство, хуліганство 2. шерхавість 3. бурхливість; різкість.

roughrider [ruf'rī'dər] [páфрáйдэр] n im об'їздчик (для коней).

roughshod [ruf'shod'] [páфшóд] adj прм підкований на шипи (про коня); to ride roughshod over поводитись суворо, брутально, діяти деспотично.

/

roulade [rüläd'] [руляд] n ім рулада (муз.).
roulette [rület'] [рулет] n ім 1. рулетка (гра) 2. тех зубчасте коліщатко (для перфорації).
Roumanian [rümā'nіэn / rümān'уэn] [румейніэн / руменійэн] adj прм румунський; n ім 1. румун/ка 2. румунська мова.
round [round] [раунд] adj прм 1. круглий; кульовий; сферичний; round arch півкругла арка; round shoulders сутулість; round text/hand круглий почерк; друк. рондо; (лінг) (про голосний) що вимовляється заокругленням губ 2. round towel рушник на ролику 3. (мор) round turn повний оберт линви на стовпі 4. to make round заокругляти; a nice round sum кругленька сума (грошей); in round numbers приблизно 5. (про стиль) заокруглений, гладкий, вирівняний 6. (про крок) плавний at a round trot повільною/протяжною рисcю/протяжним кроком 7. (про голос) повний 8. in round terms досадно; to be round with smb казати кому щиру правду 9. круговий, коловий: round dance вальс; (ам) round trip поїздка в обидва кінці 10. прямий, щирий; відвертий; n ім 1. коло; круг; коловий рух 2. куля: this earthly round земля 3. цикл; ряд; коло: the daily round коло щоденних занять 4. обхід, перевірка вартового: to make the

round of робити обхід; visiting rounds перевірка вартових, дозір для зв'язку 5. прогулянка: to go for a good round іти на довгу прогулянку 6. кусок, шматок, грінка, окраєць: a good round of bread грубенький окраєць хліба 7. щабель (драбини) 8. (про поголоску, плітку) to go the round of плітка кружляє (по місту) 9. (про лікаря, листоношу): to make one's round 1) (в лічниці) робити обхід, відвідувати хворих 2) розносити пошту 10. черга: John stood a round of beer (розм) Джон угостив пивом 11. (військ) a round of ammunition заряд амуніції; we all fired 10 rounds кожний з нас вистрілив по 10 зарядів патронів 11. (про оплески) round of cheers вибух оплесків; V g 1. закругляти(ся), робити(ся) круглим: round the corners of a table закруглювати ріжки столу 2. обгинати 3. обходити: they rounded the island вони обходили острів 4. завершати, закінчувати, закруглювати (фразу) 5. вимовляти (голосний) і закруглювати губи 6. обрізувати, закруглювати (собаці вуха) to round a dog's ears 7. обпливати: the ships rounded the island судно обпливало острів 8. обертатися: to round on one's heel обертатися, обкручуватися на п'яті 9. round off закругляти(ся); to round out набира-

ти круглястого вигляду; round up 1) зганяти (худобу) 2) оточувати (ворога, тином, ровом) 3) проводити (облаву); adv прсл 1. навколо, кругом; wheels go round колеса крутяться; We went round the church on our way home. Вертаючи додому, ми обійшли навколо церкви. 2. назад; недалеко, неподалік 3. (обертатися) колом: all the year round протягом цілого року; the clock round 1) дванадцять годин/ через цілий день, цілу добу, день і ніч; to go round обертатися, кружити; to turn round обертатися; to turn round and round безупинно, безперервно, постійно обертатися; taken all round беручи в цілому, загалом; taking it all round взявши до уваги всі обставини; one has to go a long way round треба зробити велике коло/ треба далеко обходити, об'їздити; prep прийм навколо, навкруги: round the corner за рогом; round the world навколо світу; to argue round and round a subject 1) без кінця обговорювати проблему 2) ходити кругом та навколо 3) говорити не по суті; to go round the corner повертати, звертати на розі (вулиці).

round about [round'əbout'] [раундэбаут] adj прм 1. обхідний, об'їзний, кружний 2. товстий, огрядний; n ім. обхідний, об'їзний шлях 2. ка-

✓

русе́ля; ҳд кружи́ти.

roundel [roun'dəl] [ра́ундəл] n ім 1. кружа́лко, кружа́льце 2. медальйо́н 3. гл rondeau.

roundelay [roun'dəlā] [ра́ундəлей] n ім 1. коро́тенька пі́сенька з при́співом 2. та́нець ко́лом.

rounder [roun'dər] [ра́ундэр] n ім сл ам волоки́та пога́них, пога́ної репута́ції місць; п'яни́ця; злочи́нець.

roundhouse [round'hous'] [ра́ундга́ус] n ім 1. зал паровозне депо́ 2. мор офіце́рська кают́а.

roundish [roun'dish] [ра́ундиш] adj прм кругля́стий, круглува́тий.

roundly [round'lē] [ра́ундлі] adv прсл 1. кру́гло, круглува́то, кругля́сто 2. (говори́ти) пря́мо, рі́зко, відве́рто.

round number ціле число́.

round robin пети́ція з пі́дписами (розташо́ваними кружко́м, (щоб прихова́ти, хто пі́дписався перши́м).

round-shouldered [round'shōl'dərd] [ра́ундшо́улдэрд] adj прм суту́лий.

round table 1. що відбува́ється за кру́глим столо́м. 2. іст кру́глий стіл англ. короля́ Арту́ра.

round trip ам поїздка в обидва кінці.

roundup [round'up'] [ра́унда́п] n ім. ам зага́няння худо́би; ве́ршники для зага́няння

✓

худоби 2. збір, зустріч (старих друзів).
round worm [round'wẽrm'] [раундувйрм] n ім мед глист.
roup [rūp] [руп] n ім вет курячий дифтерит.
rouse₁ [rouz] [рауз] v д roused, rousing 1. будити: I was roused by the telephone мене розбудив телефон 2. полохати (дичину) the dogs roused the deer собаки сполошили оленя 3. роздратовувати, виводити з себе: she was roused to anger її розсердили, роздратували до живого 4. надихати, збуджувати.
rouse₂ [rouz] [рауз] n ім (зст) гульня, пиятика.
rousing [rouz'iŋ] [раузин'] adj прм 1. що надихає, збуджує: a rousing welcome палкий привіт 2. гримкий: a rousing welcome гримка зустріч, гримкий привіт.
roustabout [roust'əbout'] [раустэбаут] n ім (ам) підсобний робітник.
rout₁ [rout] [раут] n ім 1. розгром, поразка; безладна втеча: to put to rout розбити вщент, погнати, примусити до втечі; v д розбити вщент, погнати, примусити втікати.
rout₂ [rout] [раут] n ім гулянка; галасливе зборище (зст).
rout₃ [rout] [раут] v д 1. рити (землю рилом) 2.

✓ rout out витягувати, викопувати 3. витягувати (з ліжка): The father routed his lazy son out of bed. Батько витягнув свого лінивого сина із ліжка.

route [rüt/rout][рут/раут] n im 1. маршрут 2. шлях, путь; курс; en route по дорозі, в дорозі; v g. routed, routing 1. визначувати маршрут, шлях 2. посилати (певним маршрутом

routine [rütēn'][рутін] n im 1. певний режим, настановлений порядок, лад, визначена, настановлена система; настановлені правила (в якійсь установі) 2. настановлений порядок їжі, роботи, перепочинку 3. правила для хворого; adj прм певний; установлений; поточний; routine business, work поточні справи, денна робота.

rove$_1$ [rōv][роув] v g. roved, roving 1. блукати: she loved to rove over the fields вона любила блукати/ганяти полями 2. мандрувати; тинятися.

rove$_2$ [rōv][роув] v g. гл reeve$_2$.

rover$_1$ [rōv'ər][роувэр] n im бурлака, блукач; мандрівник.

rover$_2$ [rōv'ər][роувэр] n im пірат, морський розбійник.

row$_1$ [rō][роу] n im 1. ряд: in a row в ряд; in

rows рядáми 2. вýлиця, ряд будúнків.

row$_2$ [rō][рóу] v g 1. веслувáти, гребтú 2. перевóзити, пливтú (на чóвні): we were rowed to the shore ми пливлú до бéрега 3. row down переганя́ти на чóвні; row out стомлю́ватися від веслувáння; row over легкó перемагáти в змагáнні на чóвнах 4. to row a boat повеслувáти; to row a race бýти учáсником змагáнь на чóвнах; the boat rows six oars чóвен на шість вéсел; n im 1. веслувáння 2. прогуля́нка на чóвні; to go for a row пітú на човня́рську прогуля́нку.

row$_3$ [rou][рáу] n im 1. гáлас; гвалт; шум 2. (рзм) суперéчка; колотнéча; свáрка; v g (рзм) галасувáти, здіймáти скандáл; (рзм) вичúтувати комý, давáти прочухáна.

row an [rō'ən | rou'ən][рóуэн | рáуэн] n im бот горобúна.

row boat [rō'bōt'][рóубóут] n im весловúй чóвен.

row dy [rou'dē][рáуді] adj прм хулігáнський, бешкéтливий, галаслúвий, шумлúвий; n im бешкéтник, хулігáн, авантýрник.

row dy ish [rou'di ish][рáудиш] adj прм гл rowdy adj прм.

row dy ism [rou'di iz əm][рáудизэм] n im хулігáнство, бешкéтництво; гáлас.

✓

rowel [rou'əl] [ráуəл] v q -eled/-elled, -eling/-elling користуватися коліщатком шпори; n ім коліщатко шпори.

rower [rou'ər] [ра́уэр] n ім весляр.

rowlock [rō'lok'] [póулóк] n ім кочет (човна).

royal [roi'əl] [ро́йэл] adj прм 1. королівський 2. британський, англійський: Royal Air Force Британські військово-повітряні сили; Royal Navy Британська військово-морська флота; Royal Canadian Mounted Police Королівсько-канадська поліція вершників 3. чудовий, розкішний: in royal spirits в чудовому настрою; to have a royal time чудово забавитися.

royalist [roi'əlist] [ро́йэлист] n ім рояліст/ка.

royalty [roi'əltē] [ро́йэлтi] n ім 1. королівська гідність 2. королівська влада 3. члени королівської родини 4. pl мн королівські привілеї і прерогативи 5. велич, величність 6. авторський гонорар 6. відрахування власникові патенту 7. (ком) орендна плата землевласникові за розробку надр.

rub [rub] [раб] v q rubbed, rubbing 1. терти(ся) (об щось — against, on, over): rub your hands to warm them потирайте руки щоб нагріти (їх); to rub the wrong way гла-

дити про́ти ше́рсти тж роздратовувати 2. натира́ти, начища́ти; стира́тися; the nurse rubbed my back медична сестра́ натира́ла мені́ спину 3. чистити (коня) 4. шліфува́ти: rub silver bright шліфува́ти срібло до по́лиску; to rub smth dry витира́ти щось до сухо́го 5. з прийменниками і прислівниками: to rub smth against smth те́рти чимсь об щось; rub along справлятися (з чимсь сяк-та́к); rub away стира́ти, витира́ти; rub down витира́ти (коня), чистити; to rub oneself утира́тися; rub in 1) втира́ти (мазь) 2) втовкма́чувати, переко́нувати; don't rub it in! не докоря́йте/не дорі́кайте (мені...); rub into: to rub into a paste утира́ти щось на ка́шку; rub off стира́тися, виво́дити (пляму); rub out витира́ти (чункого); rub over розтира́ти: to rub over a sore spot with an ointment розтира́ти мазь по болю́чому мі́сці; rub through спра́витися з чимсь якось; rub together поте́рти (одну́ річ одно́ю); to rub up пошліфува́ти, очистити, почистити тж відсвіжувати (собі в пам'яті); n ім 1. тертя́; натира́ння, розтира́ння; to give smb a rub очища́ти, шліфува́ти, натира́ти 2. перешко́да: there is the rub ось тут і причи́-

✓

рина 2. утруднення; завада; клопіт: the rubs and worries of life клопоти, життєві труднощі й журба.

rubber$_1$ [rub'ər] [рáбэр] n ім 1. ґума 2. ґумка 3. ґумові вироби; кал(ь)оші 4. прилад для натирання, витирання; adj прм ґумовий; v д 1. проґумовувати, покривати ґумою 2. слн витягувати шию (з цікавости); видивлятися.

rubber$_2$ [rub'ər] [рáбэр] n ім (карт) робер.

rubber band еластична ґумка.

rubberize [rub'ərīz] [рáбэрайз] v д -ized, -izing проґумовувати, покривати ґумою.

rubberneck [rub'ərnek'] [рáбэрнек] n ім, (ам) слн настирлива, допитлива людина; v д настирливо допитуватись, втручати носа.

rubber plant бот каучуконосна рослина, каучуконос.

rubber stamp 1. ґумова печатка, ґумовий штамп 2. рзм людина або гурт людей, які погоджуються на рішення без розмірковування/обмірковування.

rubber-stamp [rub'ərstamp'] [рáбэрстемп] n ім друк, письмо зі штампом; v д 1. ставити штамп, печатку 2. (слн) виносити, ставити рішення без розмірковування.

rubbery [rub'ərē] [рáбэрі] adj прм ґумовий.

✓

rubbing [rub'iŋ] [ра́бинґ] n ім 1. тертя́ 2. натира́ння 3. малюно́к скопійо́ваний протира́нням.

rubbish [rub'ish] [ра́биш] n ім 1. мо́тлох; сміття́; по́толоч 2. нісені́тниця, дурни́ця: to talk rubbish говори́ти дурниці́.

rubbish heap / rubbish shoot зва́лище, смітни́к.

rubble [rub'əl] [ра́бəл] n ім кругля́к; валу́н; ще́бінь.

rubdown [rub'doun'] [ра́бда́ун] n ім натира́ння: to give smb a rubdown наперти кого́.

Rubicon [rü'bəkon] [ру́бəкон] n ім Рубіко́н: to pass / to cross the Rubicon перейти́ Рубіко́н.

rubicund [rü'bəkund] [ру́бəкənd] adj прм рум'я́ний, червоний.

rubicundity [rü'bəkun'dətē] [ру́бəка́ндəті] n ім почервоні́ння.

rubidium [rübid'iəm] [руби́диəм] n ім хем рубі́дій.

rubric [rü'brik] [ру́брик] n ім друк, церк ру́брика.

rubricate [rü'brəkāt] [ру́брəкейт] v д -cated, -cating дава́ти підзаголо́вки.

ruby [rü'bē] [ру́бі] n ім 1. руби́н 2. яскра́во-черво́ний ко́лір 3. друк рубі́н; adj прм руби́новий, яскра́во-черво́ний; v д фарбува́ти в яскра́во-черво́ний ко́лір.

ruche [rüsh] [рүш] n ім гофрóваний жіно́чий ко́мір.

ruch ing [rüsh'iŋ] [рýшинӊ] n ім прикрáса жіно́чого ко́міра.

ruck [ruk] [рак] n ім нáтовп, мíсивва, юрбá.

ruck sack [ruk'sak' / rük'sak'] [рáксéк / рýк-сéк / рýксéк] n ім рю́кзак.

ruck us [ruk'əs] [рáкэс] n ім ам сл бі́йкет; скандáл.

ruc tion [ruk'shən] [рáкшэн] n ім рзм гáлас, гóмін, суперéчка.

~~ruc tion [ruk'shən] [рáкшэн] n ім рзм суперéчка, сварка; гáмір.~~

rud der [rud'ər] [рáдэр] n ім стернó, кермó

rud der less [rud'ərlis] [рáдэрлис] adj прм без кермá, без стернá

rud di ness [rud'ənis] [рáдэнис] n ім 1. рум'я́нець; почервоні́ння.

rud dy [rud'ē] [рáді] adj прм -dier, -diest рум'я́ний, червóний, яскрáво-червóний.

rude [rüd] [рүд] adj прм ruder, rudest 1. грýбий, брутáльний, неотéсаний 2. примітивний: rude tools примітивне прилáддя; rude hands грубіянські руки краще жорстóкі руки 3. суворий, лютий, жорстóкий 4. сильний 5. різкий 6. необрóблений.

rude ness [rüd'nis] [рýдніс] n ім 1. брутáль-

ність; грубість 2. нечемність 3. неотесаність 4. суворість; жорстокість, лють.

ru di ment [rü'dəmənt] [рýдəмэнт] n ім 1. рудиментарний орган 2. pl мн rudiments залишки, останки 3. pl мн початки, основи: the rudiments of grammar основи граматики

ru di men ta ry [rüdəmen'təri] [рудəмéнтəрі] adj прк 1. елементарний 2. зачатковий; недорозвинутий; зародковий; рудиментарний.

rue$_1$ [rü] [ру] n ім бот (запашна) рута.

rue$_2$ [rü] [ру] v д rued, ruing 1. (3cm) жалкувати, шкодувати, розкаюватися (за чимсь): I rue the day, hour when... проклинаю день, (ту) годину, коли...; n ім жаль; розкаяння.

rue ful [rü'fəl] [рýфəл] adj прк 1. сумовитий, сумний, смутний: a rueful expression сумовитий вигляд 2. жалісний, жалібний, тужливий: жалісний вид, тужливий погляд

rue ful ly [rü'fəlē] [рýфəлі] adv прсл 1. сýмно, жалісно; похмýро 2. тужливо 3. з жалем, зі співчуттям.

rue ful ness [rü'fəlnis] [рýфəлнис] n ім смуток; похмурість.

ruff₁ [ruf][раф] n ім карт ко́зир; v g ко-зиря́ти (в картах).

ruff₂ [ruf][раф] n ім 1. дрібне́нько гофро́ваний ко́мір (16 ст.) 2. (про птаха, тварину) кра-ва́тка (на шиї).

ruffed [ruft][рафт] adj прм 1. у гофро́ваному комірці 2. (про птах, тварин) з крава́ткою на шиї

ruf fi an [ruf'i ən][ра́фиэн] n ім хуліга́н, головоріз; негідник; adj прм хуліга́нський; брутальний; негідний.

ruf fi an ism [ruf'i əniz'əm][ра́фиэнізэм] n ім хуліга́нство; грубощі; бандитизм.

ruf fi an ly [ruf'i ənli][ра́фиэнлі] adj прм хуліга́нський.

ruf fle₁ [ruf'əl][ра́фэл] v g -fled, -fling 1. куйов-дити, ко́шлати (волосся) 2. (про воду) ря-би́ти, здійма́ти жмури, брижи́ти: A breeze ruffled the lake. Віт(е)ре́ць збрижи́в о́зеро. 3. порушувати (спокій); роздратува́-ти, схвилювати, розсе́рдити: Nothing can ruffle his temper. Ніщо́ не мо́же роздра-тува́ти його́ самовладання. 4. гофрувати, збира́ти збо́рки 5. пово́дитися зарозу-міло, задирливо; пиндитися; n ім 1. мере́живна, гофро́вана манже́тка; оборка 2. брижі, жмури (на воді) 3. ме-тушня́, збенте́ження.

✓ ruf fle₂ [ru'əl][páфəл] n ім барабанний дріб; v дс -fled, -fling дрібненько барабанити
ru fous [rü'fəs][pýфəс] adj прм рудий, червонувато-коричневий.
rug [rug] [paг] n ім 1. килим 2. плед.
rug by [rug'bē][páгбі] n ім (спорт) рáгбі тежс rugby football.
rug ged [rug'id][páгид] adj прм 1. нерівний, негладкий; шорсткий, шерхавий; вибоїстий; обривистий (про скелі) 2. різкий, суворий; міцний, сильний; Pioneers were rugged. Піонери були м'язисті 3. грубий; масивний; грубуватий (в поведінці); непогожий: rugged weather погана, докучлива погода
rug ged ly [rugidlē] [páгидлі] adv прсл 1. нерівно, негладко, шорстко; вибоїсто 2. обривисто 3. різко; суворо 4. міцно, сильно 5. грубувато, масивно 6. погано.
rug ged ness [rug'idnis][páгиднис] n ім 1. нерівність 2. вибоїни 3. (про гори) дикість 3. обривистість 4. шорсткість, негладкість; масивність 5. (про обличчя) гострість, виразистість 6. грубуватість; суворість; грубі манери.
ru in [rü'ən][pýəн] n ім, pl мн ruins 1. загибель, крах, зруйнування, знищення; розо-

рення 2. занепад; розвал; v. д. 1. руйнувати 2. занапащати; губити; псувати 3. довести до руїни.

ru in a tion [rü'ənā'shən] [руэнейшэн] n. ім. загибель, крах, розорення.

ru in ous [rü'ənəs] [руэнэс] adj прк. 1. зруйнований 2. згубний 3. руйнницький, руйнівний

rule [rül] [рул] n. ім. 1. правило; принцип; норма; as a rule як правило / звичайно; by rule за існуючим, встановленим правилом; standing rule правило, установлене, ухвалене якою-небудь корпорацією 2. постійно діючі правила: hard and fast rule точний критерій, точно встановлена форма; rules of the road правила руху; (мат) rule of three правило трьох 3. постанова, рішення суду або судді: rule absolute судова постанова, що має остаточну силу 4. зразок 5. правління, влада; to bear rule керувати, правити 6. статут (товариства) 7. панування 8. лінійка; v. д. ruled, ruling 1. керувати; правити, управляти; панувати: to rule over the people панувати над народом 2. (про ціни) формуватися: to rule high мати тенденцію до підвищення курсу; to rule мати тенденцію до зниження цін 3. по-

становляти, установлювати правило 4. лінювати, графити 5. to rule off підкреслювати (зведення), закривати (рахунок); rule out виключати, викреслювати.

rul er₁ [rūl'ər] [рулэр] n ім правитель, володар, владар.

rul er₂ [rūl'ər] [рулэр] n ім лінійка.

rul ing [rūl'iŋ] [рулин] n ім 1. управління 2. постанова; ухвала; судове рішення, постанова судді; adj прм панівний; переважний.

rum₁ [rum] [рам] n ім 1. ром 2. (ам) спиртний напій.

rum₂ [rum] [рам] adj прм сл дивний; чудернацький, кумедний; rum start дивна пригода; a rum customer дивна/чудернацька людина.

Ru ma ni an [rūmā'niən / rūmān'yən] [руменйнiэн / руменйнiэн] n ім 1. румун/ка 2. румунська мова; adj прм румунський гл тех Roumanian.

rum ba [rum'bə] [рамбэ] n ім (танець і музична форма) румба.

rum ble [rum'bəl] [рамбэл] v д -bled, -bling 1. гуркати, гуркотіти 2. бурчати 3. загудіти 4. застугоніти 5. гукати, (сердито) гримати 6. загриміти 7. турко-

✓

тіти 8. забурчати (в животі) 9. rumble along їхати з гуркотом; rumble by проїздити повз з гуркотом; rumble forth / out буркнути, пробурмотіти; n ім 1. грюкання, гуркотіння 2. гудіння; стугоніння 3. тріск; грім 4. бурчання (в животі) 5. сидіння (позаду екіпажа); (abbr) відкидне сидіння.

ru men [rü'mən][рýмэн] n ім, pl мн rumina [rü'mənə][рýмэнэ] рубець, (відділ шлунка жуйних).

ru mi nant [rü'mənənt][рýмэнэнт] n ім жуйна тварина; adj прм 1. жуйний 2. задуманий, замислений.

ru mi nate [rü'mənāt][рýмэнейт] v д -nated, -nating 1. жувати жуйку; ремигати: a cow ruminates its food корова ремигає 2. роздумувати, розмірковувати, продумувати: she ruminated on the strange events вона роздумувала над дивовижними подіями.

ru mi na tion [rü'mənā'shən][рýмэнéйшэн] n ім 1. ремигання 2. обдумування, обмірковування.

rum mage [rum'ij][рáмидж] v д -maged -maging 1. ритися, копатися (в пошуках) 2. обшукувати, перетрушувати

✓

3. rummage out / up вигребати; n in
1. обшук; пошуки, шукання 2. мотлох.

rum my₁ [rum'ē] [рамі] adj прк -mier, -miest (сл.) гл rum₂.

rum my₂ [rum'ē] [рамі] n in карт. ремі.

ru mor [rü'mər] [румэр] n in чутка, поголос / поголоска; rumors are about ходять чутки; the man is rumored to have stolen кажуть / говорять, що він украв; v g пускати чутки, поголоски: it is rumored that... є чутки, що...

rump [rump] [рамп] n in (про тварину) огузок, озадок, крижі; rump steak кусок вирізки / ромштекс.

rum ple [rum'pəl] [рампэл] v g -pled, -pling 1. м'яти: Don't play in your best dress, you'll rumple it. Не грайся в найкращому платті бо воно помнеться. 2. викликати безладдя 3. куйовдити (волосся) 4. (про зморшки) морщити

rum pus [rum'pəs] [рампэс] n in рзм метушня; шум; гамір; бешкет; гульня; сварка.

rum run ner [rum'run'ər] [рамранэр] n in ам рзм контрабандист, пачкар (спиртних напитків; контрабандне судно.

run [run] [ран] v g ran, run, running

1. (про людину, тварину) бігати, бігти; гнатися; летіти; мчатися; поквапитися; поспішити: to run to help smb помчатися / поспішити кому на допомогу; to run to meet one's troubles завчасу / заздалегідь журитися (чим) 2. (про потяг): їхати 3. (про судно, човен): плавати, курсувати 4. (про життя): тривати; промайнути, промчати 5. (про машину): діяти, функціонувати, бути в руховi 6. (про виробню, фабрику): працювати, бути в русі 7. (про земну кулю, веретено): крутитися 8. (про вогонь, вісті): швидко поширюватися 9. (про змагання): брати участь 10. (про рідину): струменіти, сочитися 11. (про кров): промиватися 12. (про чорнило, фарбу): розпливатися, розходитися 13. тягтися; проходити 14. простягатися, розлягатися 15. (про вірш): розпливчасто читати: the verse runs вірш гладкий / плавний 16. балакати, лепетати: his tongue runs рот йому не замикається 17. (про рослину) рости, обвиватися 18. (про обставини): to run to extremes доходити до крайности 19. виставляти свою кандидатуру (на

виборах) 20. рятуватися втечею, утікати, тікати: cut to cut and run рзм уникатися, втікати 21. плавити, лити (метал) 22. встромляти, заганяти (into), втягувати (нитку в голку); he ran a splinter into his hand він устромив собі скалку в руку 23. цькувати, переслідувати (звіра) 24. вицвітати, линяти, втрачати свіжість, бляклути: The color ran when the dress was washed. Як мили сукню випрали, то колір полиняв. 25. (про ніс) текти: my nose runs мені тече із носа 26. (про розмову) вести (на яку тему) 27. (про очі) сльозитися 28. (про п'єсу) ставити(ся), іти: this play runs for 10 nights ця п'єса ставиться (вже) 10 вечорів підряд 29. (про рану) гноїтися 30. (про документ, закон, статут, постанову тощо) звучати, звучати: the story runs in these words розповідь звучить ось так 31. з прикметником або прислівником: my blood ran cold мені застигла кров у жилах; to run hot бути гарячим; to run low вичерпуватися; to run mad ошаліти, збожеволіти; to run wild здичавіти 32. з прийменником і прислівником: run about 1) метушитися-

тися 2) гратися, бавитися (про дітей); run across smb, smth випадково зустрітися з; run after 1) переслідувати 2) залицятися (до когось), нав'язуватися (комусь); run against; to run against smth вдаритися об щось; to run along smth тягнутися уздовж; run at: to run at smb накидатися на когось; run away 1) тікати 2) ховатися 3) помчати, понести (про коня); run by: to run by smth пробігати біля чого; run down: to run down a hill 1) (про людину, тварину) збігти вниз 2) (про потяг) з'їздити з гори; a shiver ran down my spine мене проймає дрож; to run down 1) поїхати (з міста) 2) зупинятися (про годинник) 3) перевтомлятися 4) наздогнати 5) зіткнутися (з кимсь). to run from... to вагатися між... і; run in 1) кинутися в рукопашну 2) провести кандидата (на виборах) 3. (розм) арештувати і посадити в тюрму; run into 1) впадати у 2) доходити до, досягати; to run into debt залізти в борги; the book ran into four editions книжка витримала чотири видання; run off 1) тікати 2) відціджувати 3) ухилятися від предмета, об'єкта (розмови) 4) строчи-

ти (вірші) 5) сходити (з рейок); run on 1)
повертатися (до теми, думки) 2) говорити
(невпинно) 3) писати разом (про літери)
4) (друк.) набирати в підбір; to run out
1) випливати, вибігати 2) (про час) (за)-
кінчати(ся) 3) (про море) подаватися назад,
відступати: the tide is running out є від-
плив (моря) 4) (про рідину) виливати, роз-
ливати 5) (про посуд) бути нецільним, ді-
рявим 6) (про запас) вичерпуватися, кінча-
тися: I am running out of... мені кінчить-
ся (запас...) 7) (про лінію, кабель, линву)
розвиватися, розтягатися, протяга-
тися 8) (про будинок, балок, брусок) виста-
вати, стирчати 9) томитися, вичерпува-
тися, тратити зусилля: run oneself
out вичерпувати сили бігом; run over
переливатися (через край) 2) повторю-
вати; переглядати 3) пробігати (паль-
цями по клявішах) 4) (розм) run over (to
a shop) поскочити / збігати до крамни-
ці 5) перекипіти, вилитися (через верх):
the pot ran over википіло із горщечка;
run round поскочити, заскочити, збі-
гати (до кого); run through 1) профільтру-
вати (рідину) 2) пробити, проколоти (кого
багнетом); run to 1) досягти (суми, циф-

ри) 2) іти (в листя, насіння); to run to
extremes вдаватися до крайности, переби-
рати міру; run up 1) поїхати (до міста)
2) (про рослини) виростати 3) підвищува-
тися в ціні, швидко зростати 4) підно-
сити, вивішувати (прапор) 5) будувати,
споруджувати на скору руку; run upon 1)
повертатися до чогось 2) крутитися
навколо чогось (про думки); n ім 1. біг,
пробіг: on the run 1) на ходу; at a run
1) на бігу 2) підряд 2. короткочасна поїзд-
ка 3. напрям: the run of the hills пагор-
би простягаються 4. бігання, біганина;
with a run нагло, нараз, раптом; to have
a run 1) побігати для фіззарядки 2) пере-
їхатися верхи; to have a run for one's
money не витрачувати грошей марно
5. хід, перебіг подій; продовження; a
trial run пробна їзда (автом, локомо-
тивом); it's an hour's run це година
їзди звідкись 6. розбіг, розгін; розмах;
to take a run розганятися, набирати
розгону 7. пора; період; run of luck
пора удач 8. попит (на книжки) 9. се-
редній тип або розряд; the common run
of men звичайні люди 10. (про рибу) згра-
я 11. загороджене місце (для курей 12. ко-

ша́ра (для овець) 13. па́ртія (виробів) 14. з'їзд, спуск, (місце, по якому спускаються) 15. (про панчоху, сіть) пере́рване очко, пере́рвана петля́ 16. зниження (температури) 17. знижка (цін): prices came down with a run ціни на́гло понизи́лися 18. (про будинок) обва́л.

run a bout [run'əbout'] [ра́нэба́ут] n ім 1. невеличкий автомобіль або моторний чо́вен 2. бродяга; мандрівник.

run a gate [run'əgāt'] [ра́нэгейт'] n ім зст бродя́га, волоцю́га.

run a way [run'əwā'] [ра́нэуве́й] n ім 1. утіка́ч 2. дезерти́р 3. кінь, що мчить, закусивши вудила; adj прм збі́глий, уте́клий.

run ci nate [run'sənit | run'sənāt] [ра́нсэнит / ра́нсэнейт] adj прм бот пі́р'ястозубча́тий (як листок кульбаби).

run-down [run'doun'] [ра́нда́ун] adj прм 1. стомлений, знесилений 2. занепа́лий, жалюгідний 3. (про годинник) ненакру́чений / незаве́дений.

rune₁ [rün] [рун] n ім (лінг) ру́на.

rune₂ [rün] [рун] n ім скандина́вська пое́ма.

rung₁ [ruŋ] [ран˜] v д гл ring₂.

rung₂ [ruŋ] [ран˜] n ім 1. схі́де́ць, при́ступка; щабе́ль 2. спи́ця (в колесі) 3. па́линка (в крі́слі).

ru nic [rü'nik] [рýник] adj прм (лінг) рунічний.
run let [run'lit] [рáнлит] n ім струмо́к.
run nel [run'əl] [рáнəл] n ім струмо́чок.
run ner [run'ər] [рáнəр] n ім 1. бігун/ка, учáсни-к/ця змагáння (з бігу) 2. посильний, гонéць 3. полозо́к (санéй) 4. тех бігуно́к, ходовий ро́лик; робо́че ко́лесо (турбіни); ро́тор 5. верхнє жо́рно 6. повзýча росли́на 7. бот вýсик (полуниць) 8. мор ходовий кіне́ць снасти 9. доріжка (на столі, на підлозі): We have a runner of a carpet in our room. В нáшій кімнáті простé-лена доріжка килима. 10. контрабандист 11. лéзо (ковзана).
run ner-up [run'ərup'] [рáнəрáп] n ім учáсни-к/ця, (як-ий/а зайня-в/ла друге міс-це).
run ning [run'iŋ] [рáнин~] n ім 1. біг; біганина; бігання 2. хід; робо́та; дія; to be in the running мáти шáнси на вúграш; to be out of the running не мáти шáнсів на вúграш; to make the running 1) до-могтися до́брих результáтів 2) добивá-тися ýспіху; to take up the running 1) вести/передувáти (в перегонах) 2) брáти ініціятиву в свої рýки; adj прм 1. біговий: running track/path бігова́ доріжка 2. по-

то́чний; що біжи́ть, що протіка́є; a running account пото́чний раху́нок 3. безпере́рвний; послідо́вний; a running commentary радіорепорта́ж 4. пла́вний, що тече́: running sore гні́йна ра́на 5. (бот) повзу́чий, витки́й 6. рухли́вий, що діє, працю́є 7. (про ви́мову) пла́вний 8. (про сти́ль) гла́дкий, ві́рівняний 9. теку́чий, прото́чний: my nose is running в ме́не ніс з не́життю, в ме́не прото́чний ніс 10. що розвива́ється, розпо́чується; a running rope бігова́ лі́нва.

running board під́ніжка (автомобі́ля).

running knot зашмо́рг.

running mate 1. ам кандида́т на пост віце-президе́нта 2. нерозлу́чний друг.

running noose гл running knot.

runt [runt] [рант] n ім 1. низькоро́сла твари́на 2. розм люди́на низько́го зро́сту/ коро́тун.

runt y [run'tē] [ра́нті] adj прк runtier, runtiest низькоро́слий.

run way [run'wā'] [ра́нуве́й] n ім 1. злі́тно-поса́дочна смуга 2. спуск для гідроліта́ків 3. підкра́нова ко́лія; зал під'ї́зна ко́лія 4. спорт дорі́жка для ро́збігу 5. сте́жка (твари́н) до водопо́ю 6. дорі́жка; про́хід.

rup ture [rup'chər] [рапчəр] n ім 1. перелóм; пролóм 2. розрив 3. мед грижа 4. ел пробій (ізоляції); v д -tured, -turing 1. проривати (оболонку) 2. розривáти, поривáти (зв'язки) 3. мед спричиняти грижу.

ru ral [rŭr'əl] [рýрəл] adj прк сільський: rural economy сільське господарство

ruse [rūz | rūs] n ім викрут, хитрощі.

rush₁ [rush] [раш] v д 1. поривáтися; кидатися; рушáти; мчáти: we rushed along ми мчáли, гнáлись 2. діяти, викóнувати нáдто квапливо: to rush to a conclusion робити поспішний висновок; to rush a bill through провести спішно законопроект 3. брáти навáльним нáтиском: they rush the enemy вони нáгло застукали вóрога; to be rushed зазнáти несподіваного нáпаду 4. хлинути, ринути 5. підганяти, квáпити: rush this order, please поквáпте з цим замóвленням, прошу 6. (про вітер) дути, віяти поривами 7. rush about ганяти сюди й туди; rush back приганяти назáд; rush down погнáти, злетіти бігом униз; rush in вбігáти, влітáти, вторгáтися, вдирáтися; rush out зненáцька вискочити, вилетіти (із кімнати); rush up 1) помчáтися догори, наверх 2) підігнáти (ціни);

✓

n ім 1. навальний рух; натиск; напір; наплив: there was a rush to поринуто юрмою до; rush hours години навального руху 2. наглий, масовий, навальний попит (на якийсь товар); a rush order спішне, терміновe, пильне, невідкладне замовлення 3. зайняті, пожвавлені, метушливі, спішні, квапливі справи: the rush of city life квапливе, пожвавлене міське життя; the Christmas rush навальний різдвяний рух 4. познака пристрасти (до чого): the gold rush золота гарячка / погоня за золотом 5. (про кров) приплив 6. навальна атака 6. поспіх, квапливість; to be in a rush спішитися, квапитися; adj прм поспішний, терміновий; навальний; квапливий: a rush order терміновe, квапливе, негайне, невідкладне, пильне замовлення; ам a rush work напружена, невідкладна, термінова робота; ам rush meeting похапцем скликані збори.

rush$_2$ [rush] [раш] n ім 1. очерет; комиш; тростина, рогіз; ситник 2. дрібничка: not worth a rush ламаного гроша / шага / шеляга не вартий / не варт; adj прм очеретяний, комишевий, тростинний.

rush hour ам година навального руху, квап-

✓

мі́ва годи́на / годи́на покли́кности.

rushy [rush'ē] [ра́ші] adj прм rushier, rushiest 1. зарослий очеретом, комишами 2. очере́тяний, комишевий.

rusk [rusk] [раск] n ім суха́рик.

russet [rus'it] [ра́сит] adj прм жовтува́то-коричневий або червонува́то-кори́чневий; n ім 1. коричнево-червонува́та тканина 2. яблуко корі́чневого кольору.

Russian [rush'ən] [ра́шэн] adj прм російський; n ім 1. росіян-ин/ка 2. російська мова.

Russianize [rush'əniz] [ра́шэнайз] v д -ized, -izing обросійщувати.

rust [rust] [раст] n ім 1. іржа́ 2. бот зона, сажка; v д 1. іржа́віти, робитися іржа́вим 2. псува́тися; притупля́тися (від бездія́льности); adj прм іржа́вий.

rustic [rus'tik] [ра́стик] adj прм 1. про́стий, простакува́тий, гру́бий, неоте́саний (рзм) некультурний: his rustic speech його простакува́та мова 2. сільський 3. грубо зроблений, необте́саний: rustic masonry (буд) кладка з необте́саного каменю; n ім 1. сільський житель, селянин 2. грубо обте́саний ка́мінь, руст.

rusticate [rus'təkāt] [ра́стэкейт] v д -cat-

✓ ed, -cating 1. виїхати, поїхати на село 2. жити на селі 3. тимчасово виключати (студента) з університету 4. (буд) рустувати.

rus ti ca tion [rus'təkā'shən] [растəкейшəн] n ім 1. заслання на село 2. проживання на селі 3. тимчасове виключення (студента) з університету 4. (буд) рустування.

rus tic i ty [rustis'ətē] [растісəті] n ім, pl мн -ties 1. простота, природність, безпосередність, без вишуканих манер 2. сільські звичаї.

rus tle [rus'əl] [расəл] n ім 1. шелест; шарудіння 2. шум дощу 3. ам метушня; v д -tled, -tling 1. шелестіти, шарудіти; rustle the papers шелестіти, шарудіти, шерехтіти паперами 2. ам сл діяти швидко й енергійно 3. ам рзм красти (худобу).

rus tler [rus'lər] [раслəр] n ім ам 1. сл енергійна людина 2. рзм худобокрад.

rust less [rust'lis] [растлис] adj прм неіржавіючий.

rust proof [rust'prūf'] [растпруф] adj прм несхильний до іржавіння, неіржавіючий.

rust y [rus'tē] [расті] adj прм rustier,

✓

rustiest 1. іржа́вий; заіржа́влений 2. кольо-ру іржі 3. (про одяг) поруді́лий 4. запу́щений, занедба́ний: my German is a little rusty я трохи забув німецьку мову 5. застарі́лий 6. хри́плий 7. полиня́лий; a rusty black полиня́лий чорний (колір).

rut₁ [rut] [рат] n ім 1. колія (слід) 2. борозна́ 3. жолоб; виї́мка 4. звичка: to move in a rut керуватися на́вичкою; v д rutted, rutting 1. залишати ко́лії 2. прово́дити бо́розни 3. жолобити.

rut₂ [rut] [рат] n ім фізл тічка.

ru ta ba ga [rū'təbā'gə] [рутəбейґə] n ім ам бот брю́ква, рі́па.

ruth [rūth] [рут²] n ім зст жаль, жа́лість.

Ru the ni an [rūthē'ni ən] [рут²і́нiəн] n ім (зст) 1. украї́н-ець/ка 2. украї́нська мова; adj прм украї́нський.

ru the ni um [rūthē'nēəm] [рут²і́нiəм] n ім хем руте́ній.

ruth less [rūth'lis] [рут²лис] adj прм безжа́лісний, жорсто́кий, немилосе́рдний.

ruth less ly [rūth'listē] [рут²лисл̄і] adv присл безжа́лісно, немилосе́рдно, жорсто́ко.

rut ty [rut'ē] [ра́ті] adj прм зри́тий ко́ліями, вкри́тий бо́рознами.

rye [rī] [рай] n ім 1. жито 2. ам хлібна

✓

горілка; adj прм житній.

S

S s [es] [ec] n ім, pl мн S's або s's, 19-а літера англійської абетки.

Sab a oth [sabāoTH] [себейо́тг] n ім церк Савао́т.

Sab ba tar i an [sab'ətãr'iən] [се́бəтейриəн] n ім 1. послідо́вни-к/ця, прихи́льни-к/ця святкуван-ня суботи 2. послідо́вни-к/ця, прихи́льни-к/ця святкува́ння неділі.

Sab ba tar i an ism [sab'ətãr'iəniz'əm] [се́бəтейриəнізəм] n ім 1. суво́ре зберіга́ння субо́тнього відпочи́нку 2. суворе зберіга́ння неділ́ьного відпочи́нку.

Sab bath [sab'əth] [се́бəт²] n ім 1. час відпочи́нку 2. субо́та (у жидів) 3. неді́ля (у християн); adj прм субо́тній.

sab bat ic [səbat'ik] [сəбе́тик] adj прм гл sabbatical.

sab bat i cal [səbat'əkəl] [сəбе́тəкəл] adj прм 1. (у протестантів) неді́льний 2. (у жидів) субо́тній 3. ам sabbatical leave річна́ відпу́стка (для наукової роботи).

sabbatical leave ам річна́ відпу́стка (для наукової роботи).

sa ber [sā'bər] [сейбәр] n ім кавалерійська шабля; v д рубати шаблею.
saber-toothed tiger зоо кривозубий тигр (на вимиранні).
sa ble₁ [sā'bəl] [сейбәл] n ім зоо 1. соболь 2. соболеве хутро; adj прм соболевий, соболиний.
sa ble₂ [sā'bəl] [сейбәл] n ім 1. чорний колір 2. pl мн sables жалоба, траур; adj прм 1. чорний 2. жалобний, траурний 3. похмурий; лютий; понурий.
sabot [sab'ō] [себоу] n ім дерев'яний черевик.
sabotage [sab'ətäzh] [себәтаж] n ім саботаж, диверсія; v д саботувати.
saboteur [sab'ətėr'] [себәтйр] n ім диверсант.
sa bre [sā'bər] [сейбәр] n ім бр, гл saber; v д -bred, -bring рубати шаблею.
sac [sak] [сек] n ім біол мішечок: the sac of a honeybee мішечок бджоли.
sac cha rin [sak'ərin] [секәрин] n ім сахарин.
sac cha rine [sak'ərin] [секәрин] adj прм цукристий, цукровий.
sac er do tal [sas'ərdō'təl] [сесәрдоутәл] adj прм священицький.
sa chem [sā'chəm] [сейчәм] n ім ам вождь індійців.

sa chet [pashā'/sash'ā][сешей/сéшей] n ім саше́ (для парфумів).
sack$_1$ [sak][сек] n ім 1. міш́ок, ла́нтух 2. сак (пальто) 3. pl мн спальний міш́ок 4. фраз. звороти: to give smb the sack звільнити когось (з посади); to get the sack бути звільненим (з посади); v д 1. класти, запихати в мішок 2. сл~ звільняти, викинути (кого з посади).
sack$_2$ [sak][сек] v д 1. грабува́ти 2. плюндрува́ти (захоплене місто); n ім 1. розграбо́вування 2. плюндрува́ння (захопленого міста).
sack$_3$ [sak][сек] n ім біле сухе́ вино́.
sack but [sak'but][се́кбат] n ім муз давній тромбо́н.
sack cloth [sak'kloth'][се́кклот^2] n ім 1. рядни́на, полотни́на; мішкови́на 2. бібл волося́ниця.
sack coat більше широ́ке пальто́.
sack ful [sak'ful][се́кфул] n ім, pl мн -fuls міш́ок (повний чогось): sackful of apples міш́ок я́блук.
sack ing [sak'iŋ][се́кин~] n ім 1. мішкови́на, рядни́на для мішкі́в.
sac ral [sāk'rəl][се́йкрэл] adj прм свяще́нний, сакра́льний.

sac ra ment [sak'rəmənt] [се́крэмэнт] n ім 1. церк таї́нство, прича́стя 2. сі́мвол, знак 3. кля́тва.

sac ra men tal [sak'rəmen'təl] [се́крэме́нтэл] adj прм 1. свяще́нний, сакрамента́льний 2. кля́твений

sa cred [sā'krid] [се́йкрид] adj прм 1. святи́й, свяще́нний; посвя́чений; the sacred altar святи́й вівта́р; sacred writings свяще́нна літерату́ра / писа́ння святих; the Sacred Heart Найсвяті́ше Се́рце Ісу́са 2. недоторка́нний.

sac red ness [sā'kridnis] [се́йкриднис] n ім 1. святі́сть 2. недоторка́нність.

sac ri fice [sak'rəfis] [се́крэфайс] n ім 1. же́ртва, же́ртвування; the great sacrifice / the last sacrifice смерть у бою́ за батьківщи́ну; to make sacrifices принести́ же́ртву; at the sacrifice of же́ртвуючи собо́ю; v g -ficed, -ficing же́ртвувати; прино́сити в же́ртву; прино́сити же́ртву: to sacrifice oneself же́ртвувати собо́ю.

sac ri fi cial [sak'rəfish'əl] [се́крэфі́шэл] adj прм же́ртовний; гото́вий для само(по)же́ртви.

sac ri lege [sak'rəlij] [се́крэлидж] n ім свя-

✓

тота́тство; блюзні́рство.

sac ri le gious [sak'rəlij'əs|sak'rəlē'jəs][се́крəліджəс|се́крəлі́джəс] adj прм святота́тственний; блюзні́рський.

sac ris tan [sak'ristən][се́кристəн] n ім паламáр.

sac ris ty [sak'ristē][се́кристі] n ім церк ри́зниця.

sac ro sanct [sak'rōsaŋkt][се́кро́усеӊкт] adj прм свяще́нний; в найвищих почестях.

sac ro sanc ti ty [sak'rōsaŋk'tətē][се́кро́усе́ӊ"ктəті] n ім свяще́нство.

sa crum [sā'krəm][се́йкрəм] n ім, pl мн -cra [-krə][-крə] або -crums анат крижі.

sad [sad][сед] adj прм sadder, saddest 1. сумний, смутний: to become sad засмутитися, зажу́рюватися, печа́литися, опеча́литися; to make smb sad засму́чувати когось 2. (про утрату) сумний, скорбо́тний; болі́сний, болю́чий 3. (про фарбу, колір) тьмяний 4. (про хліб, булочні вироби) недопе́чений, з закальцем, пога́но ви́печений 5. рзм жахли́вий; страше́нний: a sad coward страше́нний боягу́з; a sad dog стра́жсній негі́дник 6. (про стан, становище, обставини) жа́лісний, жалюгі́дний.

sad den [sad'n][се́дəн] v д засмучувати(ся).

✓

sad dle [sad'əl] [се́дəл] n ім 1. сідло́ 2. (геол) антикліна́льна скла́дка 3. тех підкла́дка, башма́к, супо́рт (ва(е)рстату) 4. тех гніздо́ (клапана); повзки́ 5. сою́зка (черевика) 6. фраз. звороти: to be in the saddle 1) верхово́дити 2) працюва́ти з захо́пленням; to put the saddle on the right або wrong horse справедли́во або несправедли́во обвинува́чувати; v д -dled, -dling 1. сідла́ти 2. сіда́ти в сідло́ 3. зва́лювати (на когось — upon); обтяжувати (чимсь — with)

sad dle bag [sad'əlbag'] [се́дəлбе́г] n ім сідловий в'юк.

sad dle bow [sad'əlbō'] [се́дəлбо́у] n ім сіде́льна лука́.

sad dle cloth [sad'əlkloth'] [се́дəлкло́т?] n ім підсіде́льне укрива́ло.

saddle horse верховий кінь.

sad dler [sad'lər] [се́длəр] n ім 1. сідля́р, лимар, рима́р

sad dler y [sad'lərē] [се́длəрі] n ім, pl мн -dleries лима́рня, рима́рня; лима́рна, рима́рська спра́ва; сіде́льне споря́дження.

sad dle tree [sad'əltrē'] [се́дəлтрі́] n ім лука́ сідла́ / сіде́льна лука́, кульба́ка.

sad iron [sad'ī'ərn] [се́дайəрн] n ім утю́г, масивна пра́ска.

sa dism [sā'dizəm|sad'izəm][сéйдизэм|сéдизэм] n ім садизм.

sa dist [sā'dist][sad'ist][сéйдист|сéдист] n ім садист.

sad ness [sad'nis][сéднис] n ім сум, смуток, журба.

sa fa ri [səfä'rē][сефáрі] n ім мисливська експедиція (в Африці).

safe [sāf][сейф] adj прм 1. непошкоджений, цілий: safe and sound цілий і непошкоджений / живий і здоровий 2. безпечний; певний, вірний, надійний 3. обережний, обачний: in a safe place в безпечному / в надійному місці; it is safe to say можна з певністю сказати; for the sake of being on the safe side на всякий випадок; to be safe from one's enemies бути безпечним перед своїми ворогами; we are safe from ми безпечні / не грозить нам... / не загрожує нам..; in safe hands в належних / в відповідних / в певних руках; it is not safe to це рисковно / небезпечно... 4. (про злочинця): відокремлений, за гратами 5. (про будівлю, міст) міцний, певний; n ім 1. сейф, вогнетривка каса 2. вогнетривка шафа 3. холодильник.

safe-con duct [sāf'kon'dukt][сéйфкóндакт]

✓

n ім охоро́нне свідо́цтво.
safe-deposit box скри́нька для схо́ву.
safe guard [sāf'gärd'][сейфга́рд] v дс 1. охороня́ти 2. гарантува́ти; n ім 1. охоро́на 2. обере́жність; обачність 3. тех запобі́жник, запобі́жний прилад
safe keeping [sāf'kēp'iŋ][се́йфкіпин~] n ім перехо́вування.
safe ly [sāf'lē][се́йфлі] adv прсл 1. без ри́ску; безпе́чно 2. щасли́во 3. уда́тно; it may safely be said можна з пе́вністю сказа́ти.
safe ty [sāf'tē][се́йфті] n ім 1. безпе́чність, безпе́ка 2. непошко́дженість 3. фраз. зворот: to play for safety уника́ти ри́ску, ді́яти обере́жно; adj прм безпе́чний; запобі́жний; a safety lamp безпе́чна / шахта́рська ля́мпа.
safety belt прив'я́зний ре́мінь.
safety lamp безпе́чна / шахта́рська ля́мпа.
safety match безпе́чний сі́рник.
safety pin безпе́чна / англі́йська шпи́лька.
safety razor безпе́чна бри́тва.
safety valve запобі́жний кла́пан.
saf fron [saf'rn][се́фрэн] n ім 1. бот шафра́н 2. шафран (борошно); adj шафра́новий
sag [sag][сег] v дс sagged, sagging 1. осіда́ти, обвиса́ти: your dress sags in the

back ва́ша су́кня обвисає ззаду 2. прогина́ти(ся) 3. деше́вшати 4. плента́тися 5. *мор* відхиля́тися від ку́рсу; *n ім* 1. обвисання 2. проги́н 3. осідання 4. звиса́ння 5. падіння (цін) 6. (*мор*) відхи́лення (від курсу).

sa ga [sä'gə] [са́гə] *n ім* са́га.

sa ga cious [səgā'shəs] [сəге́йшəс] *adj прикм* 1. проникливий; прозорливий; далекогля́дний 2. кмітли́вий 3. (*про людину*) розу́мний (*про тварину*) тяму́щий; (*про людину*) розсу́дливий, розва́жливий.

sa gac i ty [səgas'ətē] [сəге́сəті] *n ім* 1. проникливість, прозорли́вість 2. кмітли́вість; практи́чна му́дрість; тяму́щість (*у тварин*)

sage$_1$ [sāj] [сейдж] *adj прикм* 1. му́дрий, розу́мний: a *sage* adviser му́дрий до́радник 2. глибокоду́мний; розсу́дливий: a *sage* reply розсу́длива відповідь 3. пова́жний, серйо́зний, хму́рий, похму́рий: owls are *sage* birds сови, це похму́рі пта́хи; *n ім* мудре́ць.

sage$_2$ [sāj] [сейдж] *n ім бот* шавлі́я.

sage brush [sāj'brush'] [се́йджбраш] *n ім бот* по́лин.

sage grouse *орн* північно-америка́нська курі́нка.

sage hen *гл* *sage grouse*.

Sag it tar i us [saj'ətâr'iəs] [се́джəтеəріəс] *n ім*

Стрілéць (сузір'я і знак зодіака).
sag it tate [saj'ə tāt] [сéджэтейт] adj прм бот стрілови́дний, стрілоподі́бний.
sa go [sā'gō] [сéйгоу] n ім, pl мн - gos (круп) cáго.

said₁ [sed] [сед] v д гл say.
said₂ [sed] [сед] adj прм (вище) зга́даний, (вище) вка́заний; the said witness вищевка́заний сві́док.
sail [sāl] [сейл] n ім 1. па́рус, вітри́ло: to hoist / to make sail ста́вити вітри́ла теж поча́ти мореплавбу; to shorten sail зме́ншувати вітри́ла; to strike sail згорта́ти вітри́ла теж ви́знати свою́ неправоту́, ви́знати себе́ перемо́женим; (in) full sail на всіх па́русах / під усіма́ вітри́лами; to set sail вируша́ти в пла́вання; to take in sail 1) згорну́ти вітри́ла 2) стри́мати запал 3) зме́ншити пи́ху 2. прогуля́нка, мореплáвання па́русником, вітрильником; to go for a sail попла́вати па́русником, помча́ти вітри́льником 4. крило́ вітряка́ 5. спи́нний плаве́ць (риби) 6. зоо щупа́льце; v д 1. пливти́ під паруса́ми: sail the seas пливти́

saith [seth] [сет] v ar зст says.
sake₁ [sāk] [сейк] n ім заради: for the sake of заради кого́сь; for heaven's sake заради божого спасення; I did it for his sake заради спасення, я це зробив для нього; Do it for John's sake Зробіть це заради Джона. for pity's sake благаю вас; for goodness' sake заради добра!
sa ke₂ [sä'kē] [са́кі] n ім са́кі, японська горілка (з рижу).
sal [sal] [сел] n ім (фарм) сіль.
sal a ble [sāl'əbəl] [сейлэбэл] adj прм 1. (про ціну) приступний, підхо́жий 2. (про товар) ходовий.
sa la cious [səlā'shəs] [сэлейшэс] adj прм 1. похітливий, сладострасний 2. непристойний.
sa lac i ty [səlas'ətē] [сэлесэті] n ім 1. похітливість, сластолюбство 2. непристойність.
sal ad [sal'əd] [селэд] n ім (кул) салата.
salad days пора юнацької недосвідчености.
sal ad-bowl [sal'ədbōl'] [селэдбоўл] n ім салатниця
salad dressing приправа для салати.
sal a man der [sal'əman'dər] [селэмандэр] n ім зоо саляма́ндра.

sa la mi [səlä'mi] [сəлáми] n ім салямі (сорт ковбаси).

sal ammoniak сальм'як, амонійна сіль.

sal a ried [sal'ərid] [сéлəрид] adj прм такий, що одержує платню, що перебуває на платні.

sal a ry [sal'ərē/sal'rē] [сéлəрі/сéлрі] n ім плата, платня.

sale [sāl] [сейл] n ім 1. продаж; збут; on/for sale для продажу, на продаж 2. pl мн sales товарооборот, збут, трансакції; sales department відділ збуту, торговельний відділ; sales management управління, керівництво, завідування збутом; to put up for sale продавати з молотка 3. to be for/on sale продаватися 4. sale price випадкова ціна; at the sales розпродаж (по зниженій ціні наприкінці сезону); bargain або clearance sale продаж задешево.

sale a ble [sāl'əbəl] [сéйлəбəл] adj прм гл salable.

sales clerk [sālz'klėrk'] [сéйлзклйрк] n ім торговельний службовець, продавець.

sales girl [sālz'gėrl'] [сéйлзгйрл] n ім продавець, торгівка.

sales la dy [sālz'lā'dē] [сéйлзлéйді] n ім експедиторка, торгівка, продавець.

✓

sales man [sālz'mən] [се́йлзмэн] n ім, pl мн -men продаве́ць, торго́вець.
sales man ship [sālz'mənship] [се́йлзмэншип] n ім 1. майсте́рність, уміння знахо́дити покупців; уміння продава́ти (товар) 2. уміння переко́нувати 3. купецька здібність.
sales peo ple [sālz'pē'pəl] [се́йлзпіпэл] n pl ім мн продавці́, торгове́льний персона́л; крамни́чне обслуго́вування.
sales room [sālz'rüm] [се́йлзрум] n ім пока́зова за́ля това́ру (на прода́ж).
sales wom an [sālz'wüm'ən] [се́йлзуўмэн] n ім, pl мн -men гл saleslady.
sal i cin [sal'əsin] [се́лэсин] n ім хем саліци́на (біла кристалічна речовина).
Sal ic [sal'ik | sā'lik] [се́лик | се́йлик] n ім юр Салі́цький ко́декс зако́нів.
sal i cyl [sal'əsil] [се́лэсил] n ім хем саліци́ль.
sal i cyl ate [sal'əsil'āt | səlis'əlāt] [се́лэсі́лейт | сэлі́сэлейт] n ім хем саліцилят.
sal i cyl ic [sal'əsil'ik] [се́лэсі́лик] adj прм хем саліци́ловий: salicylic acid саліци́лова кислота́.
salicylic acid саліци́лова кислота́.
sa li ence [sā'lēəns | sāl'yəns] [се́йлиэнс | се́йліэнс] n ім 1. ви́ступ; опу́клість; стир-

ка́ння (уперед, угору, набік) 2. помітн-а/і, видн-а/і, видатн-а́/і позна́ка, ри́си.
sa li en cy [sā'lēənsē/sāl'yənsē][се́йлиэнсі/се́йліэнсі] n ім гл salience.
sa li ent [sā'lēənt/sāl'yənt][се́йлиэнт/се́йліэнт] adj прм 1. ви́пнутий, що виступа́є, що видається; помітний; the salient features in a landscape помітні ри́си краєвиду; the salient points in a speech ві́дчутні, (значні) ві́дступи промо́ви 2. рухли́вий, жва́вий: a lion salient on a coat of arms ге́рбовий, стрибко́вий/стрибкоподі́бний лев 3. опу́клий; n ім 1. ви́ступ 2. рельє́ф 3. ри́си; позна́ки.
sa line [sā'līn][се́йлайн] adj прм 1. соло́ний 2. сольовий (про сіль), соляний; n ім 1. солонча́к 2. соло́не о́зеро; соло́не джерело́ 3. хем сіль.
sa lin i ty [səlin'ətē][сэли́нэті] n ім соло́ність.
sa li va [səlī'və][сэла́йвэ] n ім сли́на.
sal i var y [sal'əver'ē][се́лэвéрі] adj прм слинний.
salivary glands сли́нні за́лози.
sal i vate [sal'əvāt][се́лэвейт] v д -vated, -vating виділя́ти сли́ну; виклика́ти слиноте́чу.
sal i va tion [sal'əvā'shən][се́лэве́йшэн] n ім слиноте́ча.
sal low₁ [sal'ō][се́лоу] adj прм жовтува́тий (про

колір обличчя); v дієсл жовтіти, робити жовтим.

sal low₂ [sal'ō] [сéлоу] n ім бот іва, (біла) лоза.

sal low ish [sal'ōish] [сéлоуиш] adj прикм жовтуватий.

sal ly [sal'ē] [сéлі] n ім, pl мн -lies 1.(військ) вилазка 2. прогулянка; екскурсія 3. дотепна несподівана репліка; v дієсл -lied, -lying 1.(військ) робити вилазку 2. sally forth / sally out вирушати (на прогулянку, на екскурсію).

sal mi [sal'mi] [сéлми] n ім кул рагу (з дичини).

salm on [sam'ən] [сéмэн] n ім, pl мн -ons або -on (іхт) лосось; adj прикм оранжево-рожевий, кольору сомон.

salmon trout (іхт) лосось-таймень, кумжа.

sa lon [səlon'] [сэлóн] n ім сальон, вітальня, приймальна.

sa loon [səlün'] [сэлýн] n ім 1. ам бар, шинок, пивна 2. заля, сальон (на пароплаві) 3. сальон-вагон.

sa loon keep er [səlün'kēp'ər] [сэлýнкіпэр] n ім ам шинкар/ка, власник пивної.

sal si fy [sal'səfī] [сéлсэфай] n ім бот козелець пореєлистий.

salt [sôlt] [солт] n ім 1. сіль, кухонна сіль;

✓

white salt харчова́ сіль; table salt столова́ сіль; in salt засо́лений; a grain of salt дрі́нка / пу́чка со́лі; the salt of the earth еліта, цвіт суспі́льства 2. (про грунт) засо́леність 3. (мед) pl мн нюха́льна / проно́сна́ сіль 4. доте́пність 5. розм бува́лий моря́к / морськи́й вовк; adj прм 1. соло́ний 2. пеку́чий; ї́дкий; доте́пний; salt tears гіркі́ сльо́зи; salt speech доте́пна промо́ва; v д 1. соли́ти 2. засо́лювати; salt away, salt down насо́лювати, засо́лювати.

sal tant [sal'tnt] [се́лтэнт] adj прм підстри́буючий, що підстри́бує, скаче, підтанцьо́вує.

sal ta tion [sal tā'shən] [селте́йшэн] n ім 1. ска́кання, стриба́ння, танцюва́ння 2. стрибо́к.

sal ta to ry [sal'tətərē] [се́лтэтэрі] adj прм 1. скака́льний 2. стрибкоподі́бний 3. рі́зко змі́нюваний; saltatory evolution стрибкоподі́бний ро́звиток.

salt cel lar [sôlt'sel'ər] [со́лтсе́лэр] n ім сільни́ця.

salt ed [sôl'tid] [со́лтид] adj прм 1. соло́ний 2. посо́лений 3. загарто́ваний; витрива́лий.

salt er [sôl'tər] [со́лтэр] n ім 1. чума́к 2. соля́р.

salt ine [sôl tēn'] [солті́н] n ім кул соло́нку-

✓

вáтний сухáрик.

salt ish [sôl'tish] [сóлтиш] adj прм солонувáтий

salt lick мíсце лизáння (солí для звірів).

salt pe ter / salt pe tre [sôlt'pē'tər] [сóлтпíтэр] n ім хем селíтра.

salt-wa ter [sôlt'wo'tər] [сóлтуóтэр] adj прм 1. морськúй 2. солóний (про озеро, ставок).

salt y [sôl'tē] [сóлті] adj прм -saltier, saltiest солóний; хем солонувáтий.

sa lu bri ous [səlü'briəs] [селýбриэс] adj прм цілю́щий, здорóвий, кори́сний для здорóв'я.

sa lu bri ty [səlü'brətē] [сэлýбрэті] n ім 1. мíцне здорóв'я 2. умóви / обстáвини сприятливі для здорóв'я 3. цілю́щість (клімату).

sal u tary [sal'ūtərē] [сéлютэрі] adj прм 1. кори́сний; хосéнний: The teacher gave the boy salutary advice. Учитель послужив учневі хосéнною порáдою. 2. благотвóрний, цілю́щий; спасéнний; оздорóвний: walking is a salutary exercise прогулянка це оздорóвне загартувáння.

sal u ta tion [sal'ūtā'shən] [сéлютейшэн] n ім вітáння: he raised his hat in salutation на вітáння / привітáння / привíт, він зняв капелю́ха / капелю́х.

sa lu ta to ri an [səlü'tətō'riən] [сэлýтэ-

тóуриэн] n ім ам студéнт, що виголóшує прощáльний привíт на закíнчення навчáльного рóку.

sa lu ta to ry [səlü'tətō'rē][сэлютэтóурі] adj прм вітáльний, привітáльний; n ім, pl мн -ries привітáльна промóва (на закíнчення навчального року).

sa lute [səlüt'][сэлю́т] v д -luted, -luting 1. вітáти(ся), здорóвкатися 2. салютувáти 3. військ віддавáти честь: the soldier saluted the officer вояк віддáв честь офіцéрові 4. (про прапор) віддавáти честь, салютувáти: We salute the flag every day at school. У шкóлі, щоднЯ віддаємó честь прáпорові. n ім 1. привітáння 2. салю́т 3. (військ) віддавáння чéсті (офіцерам).

sal vage [sal'vij][céльвидж] n ім 1. рятувáння майнá (на мóрі, від вогню́): the salvage from a shipwreck or a fire рятувáння з розтрóщеного суднá або́ з вогню́ 2. врятóване майнó 3. винагорóда за врятувáння майнá; v д -vaged, -vaging 1. рятувáти (суднó, майнó з вогню́) 2. збирáти старé залізо або метáль з аварíй на лом.

sal va tion [salvā'shən][селвéйшэн] n ім 1. рятувáння 2. спасíння: Salvation Army áрмія Спасíння / Порятýнку.

✓ salve₁ [sav/säv][сев/сав] n ім 1. цілюща мазь 2. заспокійливий засіб: the kind words were a save to his hurt feelings. Ласкаві слова були бальзамом на його поранену душу. v д salved, salving 1. мазати (маззю) 2. лікувати 2. заспокоювати (сумління, почуття).

salve₂ [salv][селв] v д salved, salving рятувати (майно, розбитий корабель, з вогню).

salve₃ [sal'vi][сéлви] вк привіт!

salver [sal'vər][céлвэр] n ім піднос (посуд).

salvia [sal'viə][céлвиэ] n ім бот шавлія.

salvo [sal'vō][céлвоу] n ім, pl мн -vos/-voes 1. вистріл 2. вибух оплесків

sal volatile [sal'vəlat'əli][céлвэлéтэли] n ім нюхальна сіль (NH_4CO_3).

samara [sam'ərə/səmãr'ə][céмэрэ/сэмéйрэ] бот крилатка.

samarium [səmãr'iəm][сэмéйриэм] n ім хем самарій.

same [sām][сейм] adj прм 1. як прикметник: той (же) самий, однаковий: they belong to the same family вони належать до однієї й тієї ж сім'ї; the same as так само, як; all the same все-таки, проте; thank you all the same все-таки дозвольте подякувати вам 2. все одно, байдуже: it is all the same to me мені байдуже/мені

однаково / мені все одно; just the same точно такий же / такий самий / все ж таки / проте; much the same майже такий же; the very same точно такий же 3. як іменник: одно й те саме: he would do the same again він знову зробив би те саме; much the same 1) надто подібний 2) без особливих змін 3) майже такий самий 4. як займенник: те ж саме: (при побажаннях) (the) same to you і вам теж! adv присл так само; так же; теж; також; подібно; як; мов, наче, неначе; all the same 1) теж just the same а) все ж таки, а проте, однак б) все одно в) у всякому разі г) так чи інакше / сяк чи так.

same ness [sām'nis] [сеймнис] n ім 1. однаковість, тотожність; схожість; подібність 2. одноманітність.

sam i sen [sam'əsen] [семэсен] n ім, муз триструнна японська гітара.

sam ite [sam'īt / sā'mīt] [семайт / сеймайт] n ім парча.

sam let [sam'lit] [семлит] n ім іхт молодий лосось.

sam o var [sam'əvär / sam'əvär'] [семэвар / семэвар] n ім чайник.

samp [samp] [семп] n ім кул ам каша, крупа (кукурудзяна), чир (рзм) (кукурудзяна страва).

✓

samphire [sam'fīr] [се́мфайр] n ім бот солонець (європейський).

sam ple [sam'pəl|säm'pəl] [се́мпэл|са́мпэл] n ім 1. зразок, взірець: (not) up to sample якісно незгідний з взірцем 2. ознака; модель; a sample of his bad manners ознака його поганої поведінки 3. шаблон; v д -pled, -pling 1. брати зразки 2. пробувати, випробовувати 3. підбирати; порівнювати 4. куштувати / пробувати: We sampled the Ukrainian borshch and found it very good. Ми куштували українського борщу і виявилось, що це знаменита страва.

sam pler [sam'plər|säm'plər] [се́мплэр|са́мплэр] n ім 1. зразок вишивки 2. модель; шаблон 3. той, що підбирає зразки.

sam u rai [sam'ŏŏrī] [се́мурай] n ім, pl мн -rai самурай, феодальний дворянин, феодальне дворянство (в Японії).

san a tive [san'ətiv] [се́нэтив] adj прк оздоровчий, цілющий.

san a to ri um [san'əto'riəm|san'ətō'riəm] [сенэто́риэм|се́нэто́уриэм] n ім, pl мн -riums|-ria [-riə] [-риэ] санаторій.

san a to ry [san'əto'rē|san'ətō'rē] [се́нэто́рі|се́нэто́урі] adj прк гл sanative.

sanc ti fi ca tion [saŋk'təfəkā'shən] [са́нˇктэ-

фəкейшəн] n ім освячення, посвячення; очистка, очищення (душі).
sanctified [sanḳ'təfīd] [сен˜ктəфайд] adj прк освячений, посвячений; очищений (від гріхів).
sanctify [sanḳ'təfī] [сен˜ктəфай] v д -fied, -fying 1. освячувати, посвячувати 2. очищати (душі).
sanctimonious [sanḳ'təmō'nēəs] [сен˜ктəмоунıəс] adj прк святенницький.
sanctimoniousness [sanḳtəmō'nēəsnis] [сен˜ктəмоунıəснıс] n ім гл sanctimony.
sanctimony [sanḳ'təmōnē] [сен˜ктəмоунı] n ім святенництво.
sanction [sanḳ'shən] [сен˜кшəн] n ім 1. санкція; затвердження 2. схвалення, підтримка (чогось) 3. (звич.) pl мн санкція, каральний крок, захід; v д 1. санкціонувати; стверджувати 2. схвалювати; his conscience does not sanction stealing його совість не схвалює / заперечує крадіж.
sanctity [sanḳ'tətē] [сен˜ктəті] n ім 1. святість 2. pl мн -ties святі обов'язки.
sanctuary [sanḳ'chōōerē] [сен˜кчуері] n ім, pl мн -aries 1. святилище 2. притулок: to break the sanctuary порушувати право

/

притулку 3. заповідник.

sanc tum [saŋk'təm] [сéн^ктəм] n ім, pl мн -tums і часом -ta 1. церк святая святих 2. кабінет, робоча кімната (ученого).

sand [sand] [сенд] n ім 1. пісок, піщинка 2. pl мн піски; піщаний пляж; пустиня 3. час: pl мн the sands are running out 1) час закінчується 2) кінець близько 4. ам сл мужність, стійкість; наполегливість; v д 1. посипати піском 2. шліфувати піском 3. sand up засипати / занести піском.

san dal [san'dəl] [сéндəл] n ім сандаля; v д -daled / -dalled, -daling / -dalling 1. робити сандалі 2. постачати сандалі 3. забезпечувати сандалями. [сéндəлд]

san daled [san'dəld] adj прм (про людину) в сандалях.

san dalled [san'dəld] [сéндəлд] adj прм гл sandaled.

sandal wood [san'dəlwùd'] [сéндəлувýд] n ім бот сандалове дерево.

sand bag [sand'bag'] [сéндбе́г] n ім мішок з піском; v д -bagged, -bagging 1. постачати мішки з піском 2. оглушати ударом мішка з піском.

sand bank [sand'baŋk'] [сéндбе́н^к] n ім піщаний кряж, піщана дюна.

sand bar піщана лава, піщаний нанос.

sand blast [sand'blast' | sand'bläst'] [се́ндбле́ст | се́ндбла́ст] n ім 1. тех піскосильовий потік 2. тех піскоструминний апара́т.
sand flea блоха́ жаркого́ по́яса.
sand glass [sand'glas' | sand'gläs'] [сенгле́с | се́нгла́с] n ім пісковий годинник.
sand hill піща́на дю́на.
sand man [sand'man'] [се́ндме́н] n ім казко́ва люди́на, (яка присипляла дітей, засипаючи їхні очі піском).
sand pa per [sand'pā'pər] [се́ндпе́йпəр] n ім гладі́льний папі́р.
sand pip er [sand'pīp'ər] [се́ндпа́йпəр] n ім орн перевізник.
sand stone [sand'stōn'] [се́ндсто́ун] n ім геол пісковик.
sand storm [sand'storm'] [се́ндсто́рм] n ім піща́на бу́ря, саму́м.
sand wich [sand'wich] [се́ндувіч] n ім 1. се́ндвіч або кана́пка (рзм) : бу́лка або дві грінки хлі́ба з ма́слом, (перекладені пластинками ковбаси, шинки, сиру тощо); 2. щось укла́дене так, як се́ндвіч або кана́пка (рзм); v д вставля́ти між, вміща́ти посере́дині : he was sandwiched between two fat women його́ втисну́ли між двох

✓

гладеньких дам.

sandwich man розм людина-реклама, (що несе рекламні плакати на спині і на грудях).

sand wort [sand'wërt'][сендуйорт] n ім бот піщана матеріанка.

sand y [san'dē][сенді] adj прм sandier, sandiest 1. піщаний, пісковий 2. рудуватий (колір).

sane [sān][сейн] adj прм saner, sanest 1. здорового глузду (людина) 2. при своєму розумі, нормальний 3. розумний, розсудливий

sang [saŋ][сен~] v д гл sing.

san for ize [san'fəriz][сенфэрайз] v д -ized, -izing текст піддавати механічній обробці, щоб запобігти усадці.

sang-froid [sänfrwä'][сафруá] n ім холоднокровність, самовладання.

san gui nar y [saŋ'gwəner'ē][сен~гуэнéрі] adj прм 1. криваваий, кровопролитний 2. кровожерливий 3. проклятий.

san guine [saŋ'gwin][сéн~гуин] adj прм 1. сангвінічний 2. оптимістичний 3. рум'яний; кривáво-червоний

san guin e ous [saŋgwin'iəs][сен~гуúниэс] adj прм 1. повнокрóвний 2. мед кров'яний

✓

3. *бот* кривáво-червóний.

San he drim [san'hidrim][сéнгидрим] *n* *ім* *гл* Sanhedrin.

San he drin [san'hidrin][сéнгидрин] *n* *ім* синедріóн.

san i tar i an [san'ətãr'iən][сéнэтéйриэн] *n* *ім* гігієністка; *adj* *прм* санітáрний.

san i tar i um [san'ətãr'iəm][сéнэтéйриэм] *n* *ім*, *pl* *мн* -iums/-ia [-iə][-иэ] *ам* sanatorium.

san i tar y [san'əter'ē][сéнэтéрі] *adj* *прм* санітáрний, гігієнічний: Sanitary Corps санітáрна слýжба.

san i ta tion [san'ətā'shən][сéнэтéйшэн] *n* *ім* оздорóвлення, поліпшення санітáрних умóв, санітáрія.

san i ty [san'ətē][сéнэті] *n* *ім* 1. здорóвий рóзум; нормáльна псúхіка 2. здорóв'я 3. розсýдливість.

sank [sank][сен'к] *v* *д* *гл* sink.

sans [sanz] *фр* [säN][сенз] *prep* *прийм* без: sans teeth беззýбий; sans taste без смакý; в модéрній мóві sans віджúлий.

sans-cu lotte [sanz'kūlot'][сéнзкюлóт] *n* *ім* *фр* санкюлóт.

San skrit / San scrit [san'skrit][сéнскрит] *n* *ім* санскрúт, стародáвня літератýр-

✓

на мова Індії; adj прк санскритський.
San ta Claus [san'tə kloz'] [сентə клоз] n ім св. Микола / св. Миколай (народне).
sap₁ [sap] [сеп] n ім 1. бот сік (рослини) 2. живиця 3. життєві сили 4. сл дурень; v д 1. позбавляти соку; сушити 2. виснажувати (сили) 3. сл поводитися в дурні.
sap₂ [sap] [сеп] n ім 1. (військ) крита траншея; підкоп 2. підрив; руйнування (віри, звичаїв тощо); v д sapped, sapping 1. (військ) проводити саперні роботи 2. підривати, підкопувати; підточувати; виснажувати; the extreme heat sapped our strength жахлива / надмірна спека виснажила нас.
sap head [sap'hed'] [сепгед] n ім рзм йолоп, дурень
sa pi ence [sā'piəns] [сейпиэнс] n ім премудрість, мудрість.
sa pi en cy [sā'piənsē] [сейпиэнсі] n ім гл sapience.
sa pi ent [sā'piənt] [сейпиэнт] adj прк мудрий.
sap less [sap'lis] [сеплис] adj прк 1. виснажений; хирлявий 2. беззмістовний.
sap ling [sap'liŋ] [сеплинˇ] n ім 1. молоде деревце 2. молода істота.

✓

sap o dil la [sap'ədil'ə] [сéпəділ'лə] n ім саподілля (величанське вічнозелене дерево тропічної Америки).

sap o na ceous [sap'ənā'shəs] [сéпəнéйшəс] adj прк мильний (про мило).

sa pon i fi ca tion [səpon'əfəkā'shən] [сəпó-нəфəкéйшəн] n ім 1. хем омилення (про мило) 2. хем гідроліза.

sa pon i fy [səpon'əfī] [сəпóнəфай] v дї -fied, -fying 1. хем змилювати 2. хем гідролізувати.

sap per [sap'ər] [сéпəр] n ім (військ) сапéр.

Sap phic [saf'ik] [сéфик] adj прк сафічний, що стосується або властивий давньогрецькій поетесі Сафо; (прос) сафічна строфа.

sap phire [saf'īr] [сéфайр] n ім сапфір; adj прк сапфíровий / тéмно-сúній.

sap py [sap'ē] [сéпі] adj прк -pier, -piest 1. соковитий 2. повний сил, міцний, енергійний, молодий 3. слн дурний.

sap ro phyte [sap'rōfīt] [сéпрóуфайт] n ім біол сапрофíт (рослина, що годуються мертвими органічними речовинами).

sap ro phyt ic [sap'rōfit'ik] [сéпрóуфíтик] adj прк що годується мéртвими органічними речовинами / сапрофітний.

sap suck er [sap'suk'ər] [сéпсáкəр] n ім

orn малий американський дятел, що годується живичним соком.

sap wood [sap'wŏŏd'] [сепвýд] n ім бот заболонь.

sar a band [sar'əband] [сéрəбенд] n ім сарабанда (еспанський танець).

Sar a cen [sar'əsən] [сéрəсəн] n ім іст сарацин.

sar casm [sär'kazəm] [сáркезəм] n ім сарказм.

sar cas tic [särkas'tik] [саркéстик] adj прм саркастичний.

sarce net [särs'net] [сáрснет] n ім підкладковий шовк.

sar co ma [särkō'mə] [саркóумə] n ім, pl мн -mas/-mata [-mətə] [-мəтə] мед саркóма.

sar coph a gus [särkof'əgəs] [саркóфəгəс] n ім, pl мн -gi [-jī] [-джай] або -guses саркофáг.

sard [särd] [сард] n ім мін сард.

sar dine [särdēn'] [сардíн] n ім 1. іхт сардінка 2. packed like sardines напхані як оселедці в бочці.

Sar din i an [särdēn'iən] [сардíніəн] adj прм сардінський; n ім сардін-ець/-ка.

sar don ic [särdon'ik] [сардóнік] adj прм

сардонічний.
sar do nyx [sär'dənēks] [сáрдəнікс] n ім мін сардóнікс.
sar gas so [särgas'ō] [саргéсоу] n ім бот морськá водорість, саргáса.
sa ri [sä'ri] [сáри] n ім, pl мн -ris індійський жіночий óдяг, сáрі.
sar sa pa ril la [sas'pəril'ə / sär'səpəril'ə] [сéспəрúлə / сáрсəпəрúлə] n ім бот сарсапарéль.
sarse net [särs'net] [сáрснет] n ім гл parcenet.
sar to ri al [särtô'riəl / särtō'riəl] [сартóриəл / сартóуриəл] adj прк кравéцький.
sash₁ [sash] [сеш] n ім вікóнна рáма; облямівка дверéй; v д облямóвувати (вікна, двері).
sash₂ [sash] [сеш] n ім пóяс; шáрфа.
sash-door [sash'dōr'] [сéшдóур] n ім зáсклені двéрі.
sash-win dow [sash'win'dō] [сéшуíндóу] n ім підіймáльне вікнó.
sas ka toon [sas'kətün'] [сéскəтýн] n ім бот ігрá вільхолúста.
sas sa fras [sas'əfras] [сéсəфрес] n ім бот американське дерево сасафрáс.
sas sy [sas'ē] [сéсі] adj прк гл saucy; sassy ам діялéкт.
sat [sat] [сет] v д гл sit.

✓

Sa tan [sā'tən][céйтəн] n ім сатана́.
sa tan ic/Sa tan ic [sātan'ik/sətan'ik][сейте́нік/сəте́нік] adj прм сатани́чний.
sa tan i cal ly [sətan'ikəlē][сəте́нікəлі] adv прсл сатани́чно.
satch el [sach'əl][се́чəл] n ім ра́нець (для книжок); портфе́ль; калі́тка; капшучо́к; гаманець, гама́н; торби́на.
sate₁ [sāt][сейт] v д sated, sating насичувати; пересичувати.
sate₂ [sat/sāt][сет/сейт] v д зст = sat гл sit.
sa teen [satēn'][сеті́н] n ім сати́н.
sat el lite [sat'əlīt][се́тəлайт] n ім 1. астр супу́тник 2. прибі́чник, прихи́льник, сателі́т.
sa ti a ble [sā'shiəbəl/sā'shəbəl][сейшиəбəл/се́йшəбəл] adj прм що може насититися, задовольни́тися.
sa ti ate [sā'shiāt][се́йшиейт] v д -ated, -ating 1. насичувати 2. заспоко́їти (голод, спрагу); задовольни́ти, вдовольни́ти (потреби) 3. пересичувати.
sa ti a tion [sā'shiā'shən][се́йшие́йшəн] n ім насичення; пересичення.
sa ti e ty [sətī'ətē][сəта́йəті] n ім насичення; to eat to satiety ї́сти досхочу.

sat in [sat'ən] [се́тэн] n ім (тканина) атлас/отлас; adj прм атла́совий/отла́совий.
sat in wood [sat'ənwůd'] [се́тэнвуд] n ім атла́сне де́рево; атла́сна деревина́.
sat in y [sat'ənē] [се́тэні] adj прм атла́систий/отла́систий, шовкови́стий.
sat ire [sat'īr] [се́тайр] n ім 1. сати́ра; іро́нія 2. глузува́ння.
sa tir ic [sətir'ik] [сэти́рик] adj прм гл satirical.
sa tir i cal [sətir'əkəl] [сэти́рэкэл] adj прм сатири́чний.
sat i rist [sat'ərist] [се́тэрист] n ім сати́рик.
sat i rize [sat'ərīz] [се́тэрайз] v дс -rized, -rizing висмі́ювати, бичува́ти сати́рою.
sat is fac tion [sat'isfak'shən] [се́тисфе́кшэн] n ім 1. задово́лення: it is a real satisfaction to see that... з винятко́вим вдово́ленням потве́рджуємо, що...; to give satisfaction to smb задовольни́ти кого́; to find satisfaction in ма́ти задово́лення (в чомусь); to demand satisfaction 1) вимага́ти ви́бачення 2) вимага́ти дуе́лю 2. спла́та бо́ргу; викона́ння зобов'я́зання: in satisfaction of на спла́ту;

✓

to make <u>satisfaction</u> відшкодо́вувати; to give <u>satisfaction</u> 1) задовольня́ти, дава́ти задово́лення 2) прийня́ти ви́клик на дуе́ль.

satisfactory [sat'isfak'tərē | sat'isfak'trē] [сетисфе́ктəрі | се́тисфе́ктрі] <u>adj</u> <u>прм</u> 1. задові́льний 2. доста́тній 3. прие́мний, до́брий.

satisfy [sat'isfī] [се́тисфай] <u>v</u> <u>д</u> -<u>fied</u>, -<u>fying</u> 1. задовольня́ти, відповіда́ти вимо́гам: that does not <u>satisfy</u> me це мене́ не задовольня́є | я цим ні́як незадово́лений; to <u>satisfy</u> the examiners скла́сти і́спит з посере́дньою відмі́ткою 2. заспоко́ювати (<u>голод</u>, <u>спрагу</u>): he <u>satisfied</u> his hunger він заспоко́їв (свій) го́лод 3. переко́нувати (<u>в чому</u> — <u>of</u>, <u>that</u>): to <u>satisfy</u> oneself переко́натися, упе́внитися; I am <u>satisfied</u> that... я не ма́ю бі́льше су́мніву в то́му, що... 4. розві́ювати (<u>страх</u>) 5. спла́чувати, погаша́ти борг: after the accident he <u>satisfied</u> all claims по ава́рії, йому́ покри́ли всі ви́трати.

satrap [sā'trap | sat'rap] [се́йтрап | се́трəп] <u>n</u> <u>ім</u> сатра́п.

satrapy [sā'trəpē | sat'rəpē] [се́йтрəпі | се́трəпі] <u>n</u> <u>ім</u> сатра́пія.

saturable [sach'ərəbəl] [се́чурəбəл] <u>adj</u> <u>прм</u> насичуваний.

/

sat u rate [sach'ə rāt] [сéчурейт] v q - rated, - rating 1. насичувати(ся), просочувати(ся); просмоктуватися; наскрізь зволожувати(ся); просякати; вбирати в себе; to become saturated with smth просякати, насичуватися чимсь; the air was saturated with moisture повітря наскрізь зволожилося/повітря наскрізь просякнуло вогкістю 2. змочувати, зволожувати: saturate the moss with water зволожувати садівничий мох 3. хем насичувати: a saturated solution насичений розчин.

sat u ra tion [sach'ə rā'shən] [сéчурейшəн] n in насичення, насиченість; вологопроникність.

Sat ur day [sat'ər dā / sat'ər di] [сéтəрдей / сéтəрди] n in субота.

Sat urn [sat'ərn] [сéтəрн] n in астр, міт Сатурн.

Sat ur na li a [sat'ər nā'li ə / sat'ər nāl'yə] [сéтəрнейлиə / сéтəрнéйліə] n pl in мн 1. Сатурналії 2. розгул, вакханалія.

Sat ur na li an [sat'ər nā'li ən / sat'ər nāl'yən] [сéтəрнéйлиəн / сéтəрнéйліəн] adj прм 1. що відноситься до Сатурналій 2. розгнузданий; розбещений.

Sa tur ni an [sə tėr'ni ən] [сəтйрниəн] adj

✓

прм 1. сатурновий: the Saturnian age золотий вік 2. сатурнова строфа.

saturnine [sat'ərnīn][сетəрнайн] adj прм 1. похмурий 2. маломовний, мовчазний

satyr [sat'ər/sā'tər][сéтəр/сейтəр] n ім сатир.

sauce [sos][сос] n ім 1. сос/соус; приправа 2. ам гарнір з овочів, з городини; ам компот 3. те, що надає гостроти 4. фраз. зворот: to serve with the same sauce відплатити тією самою монетою; v д sauced, saucing 1. приправляти сосом/соусом 2. одержувати хороший смак від чого 3. припасти до смаку; додавати смаку 4. надавати пікантности.

sauce box [sos'boks'][сосбокс] n ім рзм нахаба; зухвалець.

sauce pan [sos'pan'][соспéн] n ім каструля.

saucer [so'sər][сосəр] n ім підставка.

saucy [so'sē][сосі] adj прм -cier, -ciest 1. зухвалий; нахабний; грубіянський 2. жвавий; модний; стильний: a saucy hat перебірливий, вередливий капелюх, чудацька шапка.

sauerkraut [sour'krout'][саурkраут] n ім кисла капуста.

saun ter [son'tər | sän'tər] [сóнтэр | сáнтэр]
v q 1. походжáти, проходжуватися, прогулюватися: saunter through the park проходжуватися, походжáти, гуляти по парку 2. повільно рýхатися, пересуватися 3. блукáти, бродити 4. повільно походжáти: to saunter through life безтурбóтно проживáти; n ім безтурбóтне походжáння, прогулянка, прохóдка.
saun ter er [son'tərər | sän'tərər] [сóнтэрэр | сáнтэрэр] n ім гуляючий, що походжáє.
saun ter ing ly [son'təringlē | sän'təringlē] [сóнтэринґлі | сáнтэринґлі] adv прсл (походжáти) повільним крóком.
sau ri an [so'rē ən] [сóриэн] n ім зоо твари́на з ря́ду ящíркóвих.
sau sage [so'sij] [сóсидж] n ім ковбасá; сосиска.
sau sage-meat [so'sij mēt'] [сóсидж міт] n ім фарш (для ковбáс, нáчинка).
sau sage-roll [so'sij rōl'] [сóсидж póул] n ім 1. пиріжóк з м'ясом 2. бýлочка з сосискою.
sau|té [sōtā'] [сóутей] adj прм жáрений, піджáрений (на салі); n ім піджáрена стрáва (на салі); v q -téed, -téing піджáрювати (страву на салі).
sau terne [sōtērn'] [сóутйрн] n ім францýзьке біле винó.

sav age [sav'ij] [сéвиджж] adj прм 1. дикий; первісний, первобутній 2. жорстокий; лютий; немилосердний; to grow savage казитися, лютувати, сатаніти; n ім 1. дикун/ка 2. варвар; v д 1. жорстоко поводитися 2. (про коня) кусати, бити копитами, потоптати 3. (про людину) нападати з лютістю; шаленіти.

sav age ry [sav'ijrē] [сéвиджрі] n ім, pl мн -ries 1. дикість 2. жорстокість 3. шал, лютість; брутальність.

sa van na / sa van nah [səvan'ə] [сэвéнэ] n ім савана.

sa vant [səvänt' / sav'ənt] [сэвáнт / сéвэнт] n ім вчений.

save₁ [sāv] [сейв] v д saved, saving 1. (про небезпеку, зло, шкоду, втрату, порятунок, визволення, звільнення) рятувати; save a drowning man рятуйте потопаючого / на рятунок потопаючому 2. (про честь, славу, репутацію) рятувати; to save one's face, honor рятувати (власну) честь, славу / репутацію 3. (про припас, запас, майно) берегти, зберігати, заощаджувати, відкладати; she saves even pieces of string вона зберігає навіть кусочки мотузки; to save bread and

meat for tomorrow залишити ще хліба та м'яса назавтра 4. (про зайві розтрачання, убитки, зусилля) остерігатися, (о)-берегтися: save your strength зберігайте вашу силу 5. зберігати; економити, заощаджувати: machines save labor машини заощаджують працю 6. позбавляти; захищати; запобігати 7. встигнути вчасно, не спізнитися, не пропустити; you are saved маєте щастя; that will save me це мені дасть нагоду заощадити/на цьому заощаджу 8. фраз. звороти; to save one's bacon рятувати свою шкуру; to save one's breath промовчати/не витрачати зайвих слів; to save up заощаджувати гроші; n ім 1. ощадливість, ощадність 2. спорт відвернення прориву (у футболі)

save₂ [sāv] [сейв] prep прийм за винятком, крім; без; save for за, поза; He works every day save Sundays. Він працює кожного дня, за винятком неділь; conj спол зст хіба що; зрештою.

sav in / sav ine [sav'ən] [сéвэн] n ім 1. бот ялівець 2. ялівцеве масло.

sav ing [sāv'iŋ] [сéйвин~] adj прикм 1. рятувальний, рятівний 2. ощадливий; береж-

ли́вий; еконо́мний 3. застере́жний, що вно́сить застере́ження; a saving clause стаття́, що місти́ть застере́ження; n ім 1. еконо́мія (про гроші, силу, час): It will be a saving to take this short cut. Користа́ючись скоро́ченим шля́хом, користа́емо на часі. 2. рятува́ння 3. збере́ження 4. pl мн savings заоща́дження (грошей); prep прийм, conj спол за ви́нятком; крім; saving your reverence/presence ви́бачте на сло́ві.

savings bank оща́дна ка́са.

savior [sāv'yər] [се́йвіər] n ім 1. ряті́вник 2. рел спаси́тель.

saviour [sāv'yər] [се́йвіər] n ім гл savior.

savor [sā'vər] [се́йвəр] n ім 1. смак, при́смак: the soup has a savor of onion (ця) юшка ма́є при́смак цибу́лі 2. арома́т, па́хощі 3. поет репута́ція 4. ві́дтінок 5. гостро́та, піка́нтність; позна́ка, ві́дтінок; There is a savor of conceit in everything he says. Все, що він ка́же, но́сить позна́ку зарозумі́лої чванькува́тости; v q 1. смакува́ти; па́хнути; відго́нити чимсь; that sauce savors of lemon цей сос/со́ус відго́нить цитри́ною; He savored the soup with

pleasure. Він з задоволенням смакував юшку.
sa vor less [sā'vərlis][сéйвəрліс] adj прм прісний, без смаку.
sa vor y₁ [sā'vərē][сéйвəрі] adj прм -vorier, -voriest 1. смачний 2. пікантний 3. приємний; привабливий: the savory smell of roasting turkey привабливі пахощі смаженого індика; n ім гостра закуска.
sa vor y₂ [sā'vərē][сéйвəрі] n ім, pl мн -vories бот чабер городній.
savour [sā'vər][сéйвəр] n ім, v д, гл savor.
sa voy [səvoi'][сəвóй] n ім бот савойська капуста.
Sa voy ard [səvoi'ərd][сəвóйəрд] n ім савоєць/йка.
sav vy [sav'ē][сéві] v д -vied, -vying сл мудрити, петрати, розуміти; n ім сл мати клей у голові/бути з головою.
saw₁ [so][со] n ім пилка, пила: crosscut saw поперечна пилка; crown saw розгóвжня пилка; circular saw циркулярна пилка; hand saw ручна пилка/пила; v д sawed, sawed/sawn, sawing пиляти; розпилювати; to saw the air розмахувати руками/жестикулювати.
saw₂ [so][со] v д гл see₁.

saw₃ [so][со] n ім ([со́ба́к]) приказка.
saw buck [so'buk'] n ім ам козел для пиляння дров.
saw dust [so'dust'][со́да́ст] n ім деревна тирса (трачиння діял.).
saw fish [so'fish'] n ім, pl мн -fishes або fish пила-риба. [со́фі́ш]
saw fly [so'flī'][со́флай] n ім ент перетинчастокрила муха.
saw horse [so'hors'][со́го́рс] n ім козел для пиляння дров.
saw mill [so'mil'][со́мі́л] n ім лісопилка, тартак, обробка дерева.
sawn [son][сон] v д див. saw₁.
saw yer [so'yər][со́єр] n ім пиляр (трач діял.).
sax horn [saks'horn'][се́ксго́рн] n ім муз саксгорн.
Sax on [sak'sən][се́ксэн] n ім 1. іст сакс 2. саксон-ець/ка 3. англо-саксонська мова 4. англієць.
say [sā][сей] v д said, saying 1. говорити, сказати: What did you say? Що ви сказали? 2. висловлювати, заявляти, виражати: say what you think скажіть, яка ваша думка 3. повторювати, читати напам'ять; розповідати: say your prayers прока-

жіть ваші молитви 4. відновляти; відговорювати, відраджувати; to say no 1) відмовляти 2) заперечувати 3) сказати, що ні!; to say yes 1) погодитися 2) сказати, що так; there is much to be said for... то багато промовляє за...; to have nothing to say for oneself не могти нічого сказати на свій захист; who shall I say? як прізвище, прошу?/кого прописати? про прибуття повідомити? 5. припускати, гадати, думати: I said to myself я подумав собі; It says so in the book так пишуть у книзі/так книга каже; so you say така ваша думка/таке ваше судження; they say that (люди) кажуть, що...; to say no more замовчати/припинити балачку; you may well say so маєте рацію/ви (зовсім) праві; anybody, say John хто-небудь, хай буде Джон; say it were true, what then? (не)хай би це була правда, ну то що?; that is to say тобто, значить; what do you say to...? а що б ви сказали з приводу...?; let us say припустимо; say no more! сказаного досить 6. з прийменником і прислівником: say again повторювати; say on продовжати говорити; say out від-

вéрто, щи́ро ви́словити (свою́ ду́мку); say over повто́рювати; n ім 1. ду́мка; сло́во 2. пра́во го́лосу; to have one's say висло́влювати свою́ ду́мку; let him have his say хай він ви́словиться; to have no say in the matter не бра́ти у́части в обгово́ренні.

saying [sā'iŋ] [се́йінґ] n ім при́казка; прислі́в'я; as the saying is/goes як ка́жуть/як мо́виться; there is no saying who did it ва́жко/неможли́во сказа́ти, хто це зроби́в.

scab [skab] [скеб] n ім 1. струп (на рані) 2. коро́ста, па́рші 3. сл штрайкбре́хер; негі́дник 4. бот хворо́ба росли́н 5. мет ра́ковина; v д scabbed, scabbing 1. вкрива́тися струпа́ми, коро́стою, па́ршами 2. бу́ти штрайкбре́хером.

scabbard [skab'ərd] [ске́бəрд] n ім пі́хви.

scabby [skab'ē] [ске́бі] adj прм -bier, -biest 1. вкри́тий струпа́ми, шолуди́вий 2. парши́вий.

scabies [skā'bēz/skā'biēz] [ске́йбіз/ске́йбиіз] n ім мед коро́ста.

scabiosa [skā'biō'sə] [скейбио́усə] n ім див. scabious.

scabious [skā'biəs] [ске́йбиəс] n ім бот скабіо́за.

scabrous [skā'brəs][скéйбрэс] adj прк 1. шорсткий, шерша́вий 2. непристойний; нетактовний; безсоромний.
scads [skadz][скедз] n pl ім мн сл дуже велика кількість (грошей).
scaffold [skaf'əld][скéфэлд] n ім 1. буд риштування 2. ешафот, плаха 3. підмостки; v дієсл. користуватись риштуванням 2. ставити засудженого на ешафот.
scaffolding [skaf'əldiŋ][скéфэлдинґ] n ім 1. риштування 2. матеріял для риштування.
scalawag [skal'əwag][скéлэуеґ] n ім рзм поганець, негідник, ледащо.
scald₁ [skold][сколд] v д 1. обварювати; обпарювати 2. пастеризувати; n ім опік (окропом, парою).
scald₂ [skold|skäld][сколд|скалд] n ім іст, літ скальд.
scale₁ [skāl][скейл] n ім 1. шалька терезів 2. pl мн терези: to throw into the scale кинути на вагу|на шальку; to turn the scale переважити на шальці; a pair of scales вага; to hold the scales even судити справедливо|чесно; v д scaled, scaling 1. зважувати 2. важити.
scale₂ [skāl][скейл] n ім 1. луска (риби) 2.

✓

лущі́ння 3. тех ока́лина, на́кип 4. (на зубах) ка́мінь 5. pl мн поволо́ка: scales fell from her eyes з очей їй мов полу́да спа́ла 6. пожари́на / зга́рище 7. накла́дки / щі́чки (бритви, ножа); v g. scaled, scaling 1. зскріба́ти, чи́стити, зніма́ти луску́, на́кип, пожа́рину 2. лу́щитися 3. тех утво́рювати ока́лину, на́кип, луску́; the paint is scaling off the house. На буди́нку лу́щиться фа́рба.

scale₃ [skeil] [скейл] n ім 1. ска́ля: scale of wages ска́ля зарпла́ти 2. драби́на: to be high in the social scale займа́ти висо́ке стано́вище в суспі́льстві; to sink in the scale опуска́тися / втрача́ти зна́чення тех занепада́ти 3. мíрило, машта́б: on the grand scale на широ́ку но́гу / у вели́кому машта́бі; the scale to be 1 to 100 у машта́бі 1 до 100 4.ліні́йка 5. муз га́ма 6. мат систе́ма чи́слення; decimal scale ска́ля в десятко́вому чи́сленні; v g. scaled, scaling 1. підніма́тися, видира́тися, вила́зити (по драби́ні) 2. зво́дити до пе́вного машта́бу, визнача́ти машта́б: to scale up wages підві́щувати заробі́тну пла́ту; to scale down prices зни́жувати ці́ни.

scale insect ент комаха з родини кошенілевих.
sca lene [skā lēn'] [скейлін] або [skā' lēn] [скейлін] adj прм геом косокутний, нерівносторонній.
scaling ladder драбинка для спинання по стіні; пожежна драбина; облогова драбина.
scal lion [skal'yən] [скеліэн] n ім бот цибулинка.
scal lop [skol'əp / skal'əp] [сколэп / скелэп] n ім 1. (двостулковий молюск) гребінець 2. стулка черепашки гребінця 3. (фарфорова) посудина (у формі черепашки) 4. pl мн зубці (на сукенці); закруглення (на скатерці); v д 1. запікати в (посудині) черепашці 2. вирізувати зубці, закруглення: She scallops the edge of the paper. Вона нарізує за(о)круглення на бережку паперу.
scalp [skalp] [скелп] n ім 1. шкура (з волоссям) на голові 2. скальп; v д 1. скальпувати 2. оголяти, обдирати 3. наживатися з дрібної спекуляції.
scal pel [skal'pəl] [скелпэл] n ім хір скальпель.
scalp er [skal'pər] [скелпэр] n ім 1. с.г. обдирний постав 2. спекулянт залізничними або театральними квитками.
scal y [skāl'ē] [скейлі] adj прм scalier,

scaliest 1. лускáтий; лускоподібний 2. вкри́тий на́кипом або окáлиною: This iron pipe is scaly with rust. Ця залізна труба́ вкри́та іржéю.

scamp [skamp] [скемп] n ім негідник, ледацю; v д працювáти недбáло, абияк.

scamper [ˈskamˈpər] [скéмпэр] v д нáгло утікáти, бігти стрімголóв; шмигáти, шмигнути: The mice scampered when the cat came. Як лиш кіт з'явився то ми́ші шмигнули (геть). n ім 1. поспíшна втéча 2. галóп 3. верхогóни 4. швидкé читáння; a scamper through a book швидкé читáння книжки.

scan [skan] [скен] v д scanned, scanning 1. скандувáти (вірш) 2. допитливо розглядáти, обслíдувати: his mother scanned his face... йогó мáма допитливо читáла з йогó очéй / обли́ччя 3. пильно розглядáти, вивчáти 4. кинути óком (на щось), обслíдувати 5. телеб розкладáти зображення; n ім 1. допитливе обслíдування 2. пильний рóзгляд 3. телеб розгóртка, розкладáння зображення.

scandal [skanˈdəl] [скéндэл] n ім 1. скандáл; ганьбá 2. нáклеп, плíтки; лихослíв'я.

scandalize [skanˈdəlīz] [скéндэлайз] v д

✓

-ized, -izing 1. скандалізувáти 2. обмовляти 3. розпускáти (плітки).

scan dal mon ger [skan'dəlmuŋ'gər / skan'dəl-moŋ'gər] [скéндəлмáнґəр / скéндəлмóнґəр] n ім плетý-н/ха, плíткáр/ка.

scan dal ous [skan'dələs] [скéндəлəс] adj прм 1. скандáльний 2. наклéпницький.

Scan di na vi an [skan'dənā'viən / skan'dənāv'-yən] [скéндəнéйвиəн / скéндəнéйвіəн] adj прм скандінáвський; n ім скандінáв/ка, скандінáв-ець/ка.

scan di um [skan'diəm] [скéндиəм] n ім хем скáндій.

scan sion [skan'shən] [скéншəн] n ім скандувáння.

scant [skant] [скент] adj прм 1. лéдве достáтній, убóгий; обмéжений: Her coat was short and scant. Її плащ був коротéнький і тіснувáто-кýций 2. рідéнький, негустúй: scant eyelashes рідéнькі вії 3. хвóрий задúшкою, астматúчний: scant of breath що задихáється / хвóрий задúшкою 4. протúвний; непривíтний; with scant courtesy нелюб'язно; v д обмéжувати, скупúтися: Don't scant the butter if you want a rich cake. Не скупíться на мáслі, якщó хóчете багáцького тóрта.

/

scant ling [skant'liŋ] [ске́нтлинґ] n ім 1. пиляний лісоматеріял (дрібних розмірів) 2. буд стовп, стояк 3. бруси, бальки, лежні.

scant y [skan'tē] [ске́нті] adj прикм scantier, scantiest ле́две доста́тній; убогий; обме́жений; недоста́тній; a scanty harvest убоге жниво; his scanty clothing його́ місерне́нько-куце убрання́.

scape [skāp] [скейп] n ім 1. бот стеблина (рослини); черешо́к 2. стрижень 3. тех стержень.

scape goat [skāp'gōt'] [скейпґо́ут] n ім козел відпущення.

scape grace [skāp'grās'] [скейпґре́йс] n ім гульві́са, шалапут, гультяй.

scap u la [skap'ūlə] [ске́пюлэ] n ім, pl мн -lae [-lē] [-лі] або -las анат лопа́тка.

scap u lar [skap'ūlər] [ске́пюлэр] adj прикм плечовий; n ім церк. наплічник.

scar₁ [skär] [скар] n ім шрам, рубець; v д scarred, scarring 1. робити шрами, рубці 2. зарубцьо́вувати.

scar₂ [skär] [скар] n ім стрімчак, скеля, гірське обрі́висте узбі́ччя.

scar ab [skar'əb] [ске́рэб] n ім ент скарабей.

scar a bae us [skar'əbē'əs] [скерэбі́эс] n ім, pl мн -baeuses / -baei [-bēi] [-бі́и] див. scarab.

✓

scaramouch [skar'əmouch'][скéрэмáуч] або [skar'əmüsh'][скéрэмýш] n ім 1. хвалько́, хвалькуватий боягуз 2. нікче́мник; негі́дник.
scarce [skãrs][скеїрс] adj прк scarcer, scarcest 1. рідкісний: a scarce postage stamp рідкісна поштова ма́рка 2. рзм to make oneself scarce 1) відходити 2) не попадати на о́чі 3) не приходити, не з'являтися 4) тримáтися óсторонь
scarcely [skãrs'lē][скеїрслі] adv прсл 1. ле́две; як тільки; тільки що; We could scarcely see through the thick fog. Ми ле́две бачили крізь густий туман. she had scarcely arrived when... вона тільки встигла приїхати, як... 2. навряд чи; не; I scarcely think so не думаю/ мáло ймовірно; I scarcely know what to say навряд чи знаю, що сказáти
scarceness [skãrs'nis][скеїрсніс] n ім див. scarcity.
scarcity [skãr'sətē][скеїрсэті] n ім, pl мн -ties 1. недостáча; брак; нехвáтка, нестáча, недобір.
scare [skãr][скеїр] v д scared, scaring 1. лякáти: to be scared боятися; to be scared stiff of... боятися (кого́сь, чого́сь) на́дто во́гню; to be scared to death бути непритомним зі стрáху/завмéрти зі

страху 2. відстрашувати, лякати; відганяти: scare away відстрашувати, сполохувати, переполохувати; n ім 1. переляк; переполох 2. паніка 3. страх; to give smb a scare перелякати кого.

scare crow [skăr'krō'][скейркроу] n ім страхопуд, страховище.

scarf₁ [skärf][скарф] n ім, pl мн scarfs/scarves 1. шаль, шалик; пов'язка (на шию) 2. шарфа 3. краватка.

scarf₂ [skärf][скарф] n ім, pl мн scarfs 1. скіс, косий край/зріз 2. з'єднання замком; v д. 1. різати навскіс/скошувати; затісувати краї 2. з'єднувати замком, зрощувати.

scarf pin [skärf'pin'][скарфпін] n ім шпилька для пов'язки (на шию), для краватки.

scarf skin [skärf'skin'][скарфскін] n ім епідерма, зовнішній шар шкіри.

scar i fi ca tion [skar'əfəkā'shən][скерəфəкейшəн] n ім 1. хір насічка, скарифікація 2. с.г. розпушування ґрунту скарифікатором.

scar i fy [skar'əfī][скерəфай] v д -fied, -fying 1. хір насікати, скарифікувати 2. нещадно критикувати 3. с.г. розпушу-

вати грунт скарифікатором.
scar la ti na [skär'lətē'nə][скáрлəтінə] n ім шкарлятина.
scar let [skär'lit][скáрлит] n ім 1. яскраво-червоний колір 2. одяг або тканина яскраво-червоного кольору; adj прм яскраво-червоний.
scarlet fever мед шкарлятина.
scarlet runner бот n ім вогненні боби.
scarp [skärp][скарп] n ім 1. крутий укіс 2. військ ескáрп 3. схил, спад; v д робити крутий укіс, схил, спад.
scarves [skärvz][скарвз] n pl ім мн, див. scarf1
scar y [skār'ē][скéірі] adj прм scarier, scariest рзм 1. жахливий 2. полохливий.
scathe [skāᵀᴴ][скейтг] n ім зст збиток, шкода; v д scathed, scathing зст знищувати, завдавати шкоди.
scathe less [skāᵀᴴ'lis][скéйтглис] adj прм непошкоджений.
scath ing [skāᵀᴴ'iŋ][скéйтгин~] adj прм їдкий, злий, жорстокий, нещадний; scathing look лютий/нищівний погляд.
scath ing ly [skāᵀᴴ'inglē][скéйтгин~лі] adv прс їдко; жорстоко; нещадно, люто.
scat ter [skat'ər][скéтəр] v д 1. розкидати; розсипати 2. розганяти 3. кидати-

✓

ся (про̀зтір, розбіга́тися 4. (про гроші) розтри́нькувати 5. прогани́ти, розганя́ти, наганя́ти: the police scattered the mob полі́ція розігна́ла на́товп, юрбу́.

scat ter brain [skat'ər brān'] [ске́тəрбре́йн] n ім вітрого́н, верти́хвіст, зайди́голова́.

scatter brained [skat'ər brānd'] [ске́тəрбре́йнд] adj прм легкова́жний; неува́жний, безголо́вий, безглу́здий.

scat ter ing [skat'ər iŋ] [ске́тəрин˜] adj прк розки́даний; розсі́яний; розпоро́шений; n ім розпоро́шення; розі́гна́ння; ро́зсип; див. skatter v д.

scaup duck [skop] [скоп] n ім орн че́рнь морська́.

scaur [skor] [скор] n ім скеля.

scav enge [skav'ənj] [ске́вəндж] v д 1. прибира́ти сміття́ (з ву́лиць) 2. усува́ти спрацьо́вані га́зи.

scav en ger [skav'ənjər] [ске́вəнджəр] n ім 1. прибира́льник сміття́; підміта́льник ву́лиць 2. твари́на, що живиться па́длом.

sce nar i o [sinār'iō | sinä'riō] [сине́йрио́у | сина́рио́у] n ім, pl мн -narios сцена́рій.

sce nar ist [sinār'ist | sinä'rist] [сине́йрист | сина́рист] n ім сценарист.

scene [sēn] [сін] n ім 1. мі́сце дії: the scene is laid in Ukraine дія відбува́ється

✓

в Україні 2. сцена; дія (п'єси) 3. видовище; пейзаж 4. сцена/скандал: to make a scene зробити сцену 5. декорація: behind the scenes за кулісами 6. телеб об'єкт передачі.

scen er y [sēn'ərē/sēn'rē][сінəрі/сінрі] n ім, pl мн -eries 1. театральні декорації 2. пейзаж.

sce nic [sē'nik/sen'ik][сінік/сенік] adj прк 1. сценічний 2. театральний 3. мальовничий 4. декоративний.

sce nog ra phy [sē nog'rəfē][сінóгрəфі] n ім перспективний живопис.

scent [sent][сент] n ім 1. запах: the scent of roses filled the air трояндовий запах наповняв повітря 2. парфуми; пахощі 3. слід: to follow up the scent іти по сліду; The dogs followed the fox by scent. Гончаки пішли по сліду лиса./Гончаки почули нюхом лиса.; to get the scent (of) напасти на слід/почути нюхом слід; to put off the scent замести слід 4. нюх; чуття; слід: The police are on the scent of the thieves. Поліція попала на слід злодіїв. v д нюхати; чути нюхом; рознюхувати, винюхувати: to scent out the game вислідити дичину/почути нюхом дичину (як гончаки); to scent out treachery рознюхати/розкрити/почути зраду 2. іти, шукати по слі-

✓

дс 3. надати запаху.

scentless [sent'lis][сéнтліс] adj прк беззапашний.

scepter [sep'tər][сéптəр] n ім скіпетр; v д надавати скіпетр.

sceptic [skep'tik][скéптік] n ім скéптик; adj прк скептичний.

sceptical [skep'təkəl][скéптəкəл] adj прк скептичний.

scepticism [skep'təsizəm][скéптəсизəм] n ім скептицизм.

sceptre [sep'tər][сéптəр] n ім див. scepter.

schedule [skej'ūl][скéджул] мек [shej'ūl][шéджул] n ім 1. список; перелік; опис; інвентар 2. ам розклад; таблиця; графік; пла(я)н; schedule time пла(я)новий від'їзд, приїзд; on schedule / to schedule time (приїхати) на час / згідно з розкладом; v д -uled, -uling 1. складати, накидати, накреслювати розклад 2. заносити до розкладу 3. намічати; призначати, пла(я)нувати; the excursion is scheduled for екскурсію передбачають на...

Scheherazade [shəher'əzä'də/shəhēr'əzä'də][шəгéрəзáдə/шəгірəзáдə] n ім Шехерезада / Шахразада (назва серії казок в арабських казках »Тисяча одна ніч«).

✓

schematic [skēmat'ik] [скімéтик] adj прикм схематичний.
scheme [skēm] [скім] n ім 1. схéма 2. проект; пла(я)н; програма 3. систéма: John has a scheme for extracting gold from sea water. Джон носиться з задумом/з пла́(я)ном добування золота із морської води 4. підступ; інтрига: a scheme to cheat the government махінація для обманювання уряду; v д schemed, scheming 1. складати пла́(я)ни, пла(я)нувати 2. проектувати 3. задумувати, замишляти (лихе); інтригувати.
schem er [skēm'ər] [скімэр] n ім 1. інтриган/тка 2. крутій, шахрай 3. проектант.
schem ing [skēm'iŋ] [скімин˜] n ім інтригантське крутійство; шахрайські вихватки; підступи.
scher zo [sker'tsō] [скéрцоу] n ім, pl мн -zos/-zi [-tsē] [-ці] муз скéрцо.
schil ling [shil'iŋ] [шилин˜] n ім шилінг (грошова одиниця Австрії).
schism [siz'əm] [сизэм] n ім схизма, розкол, єресь.
schis mat ic [sizmat'ik] [сизмéтик] n ім схизматик, схизматичка, відступни-к/ця.
schis mat i cal [sizmet'əkəl] [сизмéтэкэл]

✓

adj прикм див schismatic.

schist [shist] [шист] n ім геол сла́нець.

schist ose [skis'tōs] [шіс́тоус] adj прикм 1. сла́нцевий 2. шарува́тий.

schiz oid [skiz'oid] [скі́зоїд] adj прикм шизофрені́чний.

schiz o phre ni a [skiz'əfrē'niə/skiz'əfrēn'yə] [скі́зəфрі́нйə / скі́зəфрі́ніə] n ім шизофрені́я.

schiz o phren ik [skiz'əfren'ik] [скі́зəфрі́ник] n ім шизофре́нік, шизофрені́чка; adj прикм шизофрені́чний.

schnor kle/schnorkel див snorkel.

schol ar [skol'ər] [скóлəр] n ім 1. вче́ний 2. філо́лог-кла́сик 3. у́чень 4. стипендія́т.

schol ar ly [skol'ərlē] [скóлəрлі] adj прикм вче́ний; adv присл 1. по-вче́ному 2. повча́льно.

schol ar ship [skol'ərship] [скóлəршип] n ім 1. уче́ність; ерудиція; начи́таність; широ́ке зна́ння 2. стипендія.

scho las tic [skəlas'tik] [скəле́стик] adj прикм 1. схоласти́чний 2. шкі́льний; учи́тельський 3. уче́ний; n ім схола́стик.

scho las ti cal ly [skəlas'tiklē] [скəле́стикли] adv присл схоласти́чно.

scho las ti cism [skəlas'təsizəm] [скəле́стəсизəм] n ім схола́стика.

scholiast [skō'liast][скóуліест] n ім коментáтор (стародавніх авторів).
scholium [skō'liəm][скóуліəм] n ім, pl мн -lia [-liə][-ліə] 1. коментáр, тлумачення (до стародавніх творів); схолія 2. критична помітка (на полях книги).
school₁ [skūl][скул] n ім 1. школа: elementary school / primary school початкова школа; secondary school / ам high school середня школа; to attend school ходити до школи / учитися в школі 2. (збірне) учні однієї школи 3. кляса, шкільна кімната, приміщення (для учнів) 4. заняття в школі 5. учителі й учні 6. навчання / заняття: there will be no school tomorrow / to-morrow завтра шкільних занять не буде 7. школа (в науці, літературі, мистецтві) Krychevs'kyi school of painting Мистецька / Художня школа Кричевського 8. окрема / спеціяльна галузь знання (в університеті); adj прм 1. шкільний 2. навчальний; v д 1. школити; привчати; вчити 2. дисциплінувати; приборкувати; вгамовувати.
school₂ [skūl][скул] n ім зграя; юрба, череда; косяк, стая (риб); v д збиратися (зграями, косяком, чередою).

school age шкільний вік.
school board шкільна рада, ам місцевий відділ народної освіти.
school book [skūl'bŭk'] [скýлбук] n ім підручник, навчальний посібник.
school boy [skūl'boi'] [скýлбой] n ім школяр, учень.
school fellow [skūl'fel'ō] [скýлфéлоу] n ім шкільний товариш.
school girl [skūl'gėrl'] [скýлґӧрл] n ім школярка.
school house [skūl'hous'] [скýлгáус] n ім шкільний будинок.
schooling [skūl'iŋ] [скýлинґ] n ім 1. (шкільне) навчання 2. плата за навчання.
school man [skūl'mən] [скýлмэн] n ім, pl мн -men 1. схоластик 2. ам schoolmaster.
school master [skūl'mas'tər | skūl'mäs'tər] [скýлмéстэр | скýлмáстэр] n ім 1. шкільний учитель 2. педагог 3. керівник, наставник; директор школи.
school mate [skūl'māt'] [скýлмейт] n ім шкільний товариш.
school mistress [skūl'mis'tris] [скýлмíстрис] n ім 1. шкільна вчителька 2. директор школи.
school room [skūl'rūm'] [скýлрум] n ім клас, класна кімната.

✓

school teacher [skül'tēch'ər][скýлтічэр] n ім шкільний учитель; педагог.
school yard [skül'yärd'][скýлярд] n ім шкільне подвір'я.
school year шкільний/навчальний рік.
schoon er [skün'ər][скýнэр] n ім 1. ам шхуна на дві (або більше) щогли 2. шхуна 3. рзм висока склянка для пива.
schwa [shwä][шгвá] n ім лінг шва [ə].
sci at ic [sīat'ik][сайéтик] adj прм анат сідничий; sciatic nerve сідничий нерв.
sci at i ca [sīat'əkə][сайéтэкэ] n ім мед ішіас; невралгія сідничого нерва.
sci ence [sī'əns][сáйэнс] n ім 1. наука; applied science прикладна наука; exact science точна наука 2. уміння, вправність 3. збірне природничі науки тж sciences/ або natural sciences 4. знання, наука: a man of science учений
sci en tif ic [sī'əntif'ik][сáйэнтифик] adj прм 1. науковий 2. умілий, вправний 3. що має наукове підготовлення.
sci en tif i cal ly [sī'əntif'iklē][сáйэнтификлі] adv прсл 1. науково 2. уміло, вправно.
sci en tist [sī'əntist][сáйэнтист] n ім 1. вчений 2. натураліст; природознавець.
scil i cet [sil'əset][сілэсет] adv прсл, лат тобто, а саме.

scim i tar | scim i ter [sim'ətər] [сімэтэр] n ім крива́ шабля (турецька, арабська, перська).

scin til la [sintil'ə] [синтіла] n ім іскра; крихітка; познака; not a scintilla of smth ані краплі / ані крихітки, (немає) й натяку на щось.

scin til late [sin'təlāt] [сінтэлейт] v д -lated, -lating іскритися; миготіти; блищати; The snow scintillates in the sun like diamonds. Сніг блищить до сонця наче діяманти. to scintillate pleasure / delight сяяти від задоволення.

scin til la tion [sin'təlā'shən] [сінтэлейшэн] n ім 1. блискання 2. миготіння, мерехтіння 3. іскріння.

sci o lism [sī'əlizəm] [сайэлизэм] n ім поверхове знання; всезнайство; удавана вченість.

sci o list [sī'əlist] [сайэлист] n ім дилетант, удаваний вчений, всезнайко.

sci on [sī'ən] [сайэн] n ім 1. бот молодий паросток (рослини) 2. нащадок, потомок.

scis sion [sizh'ən | sish'ən] [сіжэн | сішэн] n ім 1. розрізання; розділяння 2. (в партії) розкол.

scis sor [siz'ər] [сі́зэр] v д різати ножицями: scissor off вирізати, відрізати ножицями; scissor up порізати ножицями.
scis sors [siz'ərz] [сі́зэрз] n ім sing = pl мн 1. ножиці 2. (спорт. боротьба) ножиці.
scle rom e ter [sklərom'ətər] [склэро́мэтэр] n ім інструмент для вимірювання твердости (головно мінералів).
scle ro sis [sklərō'sis] [склэро́усис] n ім мед склероза.
scle rot ic [sklərot'ik] [склэро́тик] n ім анат склера; (про око) білкова оболонка; adj прм 1. склеротичний 2. отверділий, затверділий, отвердлий, затвердлий.
scobs [skobz] [скобз] n pl ім мн 1. тирса (діял. трачиння) 2. стружки 3. ошурки.
scoff [skof] [скоф] v д глузувати; висміювати; насміхатися: scoff at smb насміхатися з когось; n ім 1. глузування 2. посміховище 3. насмішка, насміх, посміх; to be the scoff of бути посміховищем.
scold [skōld] [ско́улд] v д 1. лаяти; сварити; покартати 2. бурчати, забуркотіти; n ім сварлива баба; відьма; мегера.
scold ing [skōld'iŋ] [ско́улдинґ] n ім 1. прочухан 2. лайка.

scal lop n ім, v q див scallop.

sconce₁ [skons] [сконс] n ім 1. надвірний, настінний свічник 2. канделябр 3. надвірний, настінний (. зст) ліхтар, ліхтарик.

sconce₂ [skons] [сконс] n ім рзм 1. голова, головешка; чуб 2. глузд 3. штраф.

scone [skōn | skon] [скоун | скон] n ім пшеничний або ячмінний коржик.

scoop [skūp] [скуп] n ім 1. черпак 2. совок; лопатка 3. ківш 4. мед ложечка 5. котлован 6. черпання 7. западина; заглибина 8. сл сенсаційна новина (уперше публікована в даній газеті); v д 1. черпати; зачерпувати; вичерпувати; scoop out / up вичерпувати 2. копати, викопувати 3. видовбувати; висвердлювати 4. сл публікувати сенсаційну новину (в газеті).

scoop er [skūp'ər] [скупэр] n ім 1. посуд до начерпування 2. черпальни-к/ця 3. прилад до жолоблення 4. черпак 5. сл газета перших сенсацій.

scoot [skūt] [скут] v д рзм зірватися з місця; бігти, втікати; n ім утеча.

scoot er [skūt'ər] [скутэр] n ім 1. самокат (іграшка) 2. спорт. скутер.

✓

scope [skōp] [скоуп] n ім 1. ме́жі; ра́мки; спромо́жність: Very hard words are not within the scope of a child's understanding. Тру́дні слова́ не в ме́жі дитя́чого розумі́ння 2. ро́змір, сфе́ра, масшта́б 3. свобо́да; про́стір; можли́вість; a mind of wide scope широ́кий ро́зум; it is beyond my scope це не в моїй спромо́жності / компете́нції; it falls within the scope of... це в о́бсягу / це в компете́нції 4. військ a scope of fire по́ле о́бстрілу.

scor bu tic [skorbū'tik] [скорбю́тик] adj прк мед цинго́тний / скорбу́тний; n ім хво́рий на цингу́ / ско́рбут.

scorch [skorch] [скорч] v д 1. вигоря́ти; обпа́лювати(ся); випа́лювати(ся); жоло́битися (від жари); пригоря́ти; припа́люватися; the cake tastes scorched ко́ржик має при́смак приға́ру; The maid scorched the skirt in ironing it. Служни́ця припали́ла пра́скою спідни́цю. 2. рі́зко критикува́ти, ла́яти 3. рзм гна́ти маши́ну, шале́но мча́ти.

scorched [skorcht] [скорчт] adj прк спа́лений, попа́лений; ви́палений; scorched earth policy (військ) страте́гія ви́паленої землі́.

scorch er [skorch'ər] [ско́рчəр] n ім 1. пали́й 2. рзм жаркий день 3. рзм лиха́ч (автомобіліст).

✓

score [skɔr|skōr][скор|скоур] n ім 1. зару́бка; борозе́нка; мі́тка; ри́ска; to make a score through smth перекре́слити щось 2. лі́нія ста́рту: to go/to set off at score ру́шити з копи́та в кар'єр 3. раху́нок (зару́бка на две́рях таве́рни); to have old scores to settle with smb ма́ти з ким осо́бисті раху́нки; to pay one's score ви́рівняти/оплати́ти раху́нок; to pay off old scores помсти́тися; to quit scores with smb розрахо́ватися/розплати́тися/розквита́тися 4. результа́т; раху́нок (очо́к у грі): no score нульови́й раху́нок (очо́к); to keep the score вести́ раху́нок 5. вда́ла репліка (на чиюсь адресу), здоро́вий до́теп 6. уда́ча 7. два деся́тки; three score and ten сімдеся́т ро́ків 8. pl мн бе́зліч: scores of time бага́то разі́в 9. причи́на, підста́ва: on that score з цьо́го при́воду/в цьо́му відно́шенні 10. муз партиту́ра 11. фраз. звор.: to go off at full score/to start off from score ки́нутися, ри́нутися, з запа́лом розпочина́ти (щось) 12. то́чка; ра́ція; пра́вка підста́ва, осно́ва: rejected on the score of відмо́влено на підста́ві/на осно́ві; you may be easy on that score щодо цього то не турбу́йтеся/то бу́дьте пе́вні;

v q scored, scoring 1. робити помітки, відмічати, робити зарубки 2. нарізувати 3. (по)креслити 4. закарбовувати 5. рахувати, зараховувати (у грі) 6. борознити 7. залишати слід 8. затямити, пам'ятати: score smth against smb затямити/пам'ятати (образу) 9. вигравати, мати успіх: you have scored тобі/вам пощастило 10. забити гол (у ворота) 11. домагатися, добуватися, досягати: to score a success домогтися успіху/здобувати перемогу; they failed to score вони не забили ані один м'яч/вони не здобули ані одних воріт 12. з прийм. і присл.: score off узяти верх; score out викреслювати, перекреслювати; score under підкреслювати; score up занотувати; записати; затямити, запам'ятати.

score board дошка результату, осягнення, здобуття.

scor er [skor'ər/skōr'ər] [скорэр/скоурэр] n ім 1. переможець 2. маркер/той, хто підраховує очки.

sco ri a [sko'riə/skō'riə] [скоріа/скоуріа] n ім, pl мн -riae [-riē] [-ріі] тех окалина, шлак.

sko ri fy [sko'rifī/skō'rifī] [скорифай/скоурифай] v q тех шлакувати.

✓

scorn [skorn] [скорн] v д 1. зневажа́ти, ста́витися з презирством, гордува́ти: Honest people scorn liars. Че́сні лю́ди ста́вляться з презирством до брехачі́в. he scorned lying / a lie / to lie він не принизив би себе аж так, щоб збреха́ти 2. нехтува́ти, зневажа́ти; відмовля́тися, сердито відкида́ти: The judge scorned to take a bribe. Суддя́ знехтував / сердито відмо́вився взя́ти підкуп / хаба́р. n ім 1. презирство; знева́га: to think scorn of зневажа́ти 2. об'є́кт знева́ги; to laugh to scorn висміювати, глузува́ти, поглузува́ти, насміха́тися; a scorn to certain people / the scorn of certain people де́которі лю́ди об'є́ктом знева́ги 3. глузува́ння; на́сміх; презирство; We feel scorn for a draft dodger. Ми ста́вимося з презирством до хитруна́ (військо́вого) попо́внення.

scorn ful [skorn'fəl] [ско́рнфəл] adj прм знева́жливий; глузли́вий

scorn ful ly [skorn'fəlē] [ско́рнфəлі] adv прсл знева́жливо; глузли́во.

Scor pi o [skor'piō] [ско́рпійов] n ім Скорпіо́н (сузір'я і знак зодіяка).

scor pi on [skor'piən] [ско́рпиəн] n ім скорпіо́н.

Scot [skot] [скот] n ім шотла́нд-ець / ка.

scot [skot] [скот] n ім самовря́дний пода́ток.
Scotch [skoch] [скоч] adj прм шотла́ндський; Scotch broth перло́ва ю́шка; n ім 1. the Scotch pl мн, збі́рне, шотла́ндці 2. шотла́ндська мо́ва 3. віскі (шотла́ндської продукції).
scotch [skoch] [скоч] v д 1. наклею́вати ма́рку 2. покалі́чити; пора́нити; знешко́дити: to scotch a snake знешко́дити гадю́ку.
Scotch man [skoch' men] [ско́ч мэн] n ім, pl мн шотла́ндець
Scotch terrier шотла́ндський тер'є́р (собака).
Scotch wom an [skoch' wŭm' ən] [ско́чуву́мэн] n ім, pl мн -women шотла́ндка.
sco ter [skō' tər] [ску́тэр] n ім (морська́) чо́рна ка́чка; ам coot; теж інакше scooter.
scot-free [skot' frē'] [ско́тфрі́] adj прм 1. непока́раний 2. непошко́джений 3. неторкнутий; to get off scot-free вийти (з халепи) без утра́ти, вийти живим, ці́лим і здоро́вим, (про суд) вийти непока́раним.
Sco tia [skō' shə] [ско́ушэ] n ім поет. Scotland.
Scotland Yard центр англійської поліції і розві́дувальне відді́лення.
Scots [skots] [скотс] n ім шотла́ндська мо́ва; adj прм шотла́ндський.

Scots man [scots'mən] [скóтсмэн] n ім, pl мн -men див. Scotchman, Scot.

Scot ti cism [skot'əsizəm] [скóтэсизэм] n ім шотляндське слово, шотляндський вислів.

Scot tish [skot'ish] [скóтиш] adj прикм шотляндський; n ім шотляндська мова.

scoun drel [skoun'drəl] [скáундрэл] n ім негідни-к/ця, мерзотни-к/ця, лайдак, лайдачка.

scoun drel ly [skoun'drəlē] [скáундрэлі] adj прикм підлий, мерзотний, негідний

scour₁ [skour] [скáур] v д 1. чистити, обчищати, прочищати; вишаровувати; полірувати: the maid scours the knives служниця полірує ножі; the maid scours the floor служниця вишаровує підлогу 2. мити, змивати; прополіскувати; мед проносити; (про вовну) обезжирювати; to scour the bowels проносити кишки; to scour rust away from smth відчищати, з(і)скрібати іржу з чогось; n ім 1. чистка 2. миття, змивання 3. прополіскання 4. речовина для миття тканини 5. прочистка; перечистка 6. мед пронос.

scour₂ [skour] [скáур] v д 1. ганяти, гасати 2. skour about бігати, ганяти на всі боки 3. вовтузитися, шмигляти, бро-

✓

діти 4. пильно шукати, розшукувати, розвідувати, перешукувати: Men scoured the country round about for the thieves. Жителі (пильно) перешукували край за злодіями. 5. перетрушувати / перешукувати 6. scour off тікати, утікати.

scourge [skėrj] [скірдж] n ім 1. батіг, канчук 2. перен. лихо, бич, (рзм) кара божа, покарання; the white scourge туберкульоза; v д scourged, scourging 1. бичувати, батожити 2. карати.

scout₁ [skout] [скаут] n ім 1. (про судно або літак) розвідник; on the scout у розвідці 2. бойскаут; (в зах. Україні) Пласт 3. ам сл хлопець, парубок, франт; v д ходити в розвідку, розвідувати; бути пластуном; to be out scouting іти в розвідку, пластувати.

scout₂ [skout] [скаут] v д відкидати (пропозицію) з презирством.

scout₃ [skout] [скаут] n ім служитель (в Оксфордському університеті).

scout₄ [skout] [скаут] n ім орн нистір, кайра.

scout ing [skout'iŋ] [скаутинг] n ім скаутинг, Пласт.

scout mas ter [skout'mas'tər / skout'mäs'tər]

✓

[скáутмéстəр/скáутмáстəр] n ім скáутмáстер, провіднúк загóну пластунів.
scow [skou][скáу] n ім шалáнда (судно).
scowl [skoul][скáул] v д хмýритися, супитися, дивúтися сердúто (at, on); scowl at smb дивúтися вóвком на кóгось; scowl down бентéжити когó сердúтим пóглядом; n ім похмýрий, сердúтий, грíзний пóгляд.
scow ling [skou'liŋ][скáулин~] adj прм нахмýрений, насýплений, гнівний, грíзний (погляд).
scow ling ly [skou'liŋlē][скáулин~лі] adv прсл нахмýрено, насýплено, грíзно, гнíвно.
scrab ble [skrab'əl][скрéбəл] v д -bled, -bling 1. дряпати 2. писáти карлючкáми, мáзати, бáзˇграти (рзм), шкрябати 3. рúтися, гребтúся, пóрпатися: scrabble about шукáти, рúтися, порпатися; n ім 1. дряпання 2. пóрпання.
scrag [skrag][скрег] n ім 1. живúй кістяк, кощíй 2. худá тварúна 3. квóла рослúна 4. бараняча шúя 5. слг шúя; v д skragged, skragging слг повíсити (злочинця); скрутúти в'язи.
scraggy [skrag'ē][скрéгі] adj прм -gier, -giest сухорлявий, худúй
scram [skram][скрем] v д scrammed,

scramming ам сл. іди/ідіть геть! забирай(те)ся!

scramble [skram'bəl] [скрéмбəл] v g -bled, -bling 1. дертися; продиратися; видиратися: the boys scrambled up the steep, rocky hill. Хлопці видиралися на стрімку, скелясту гору. 2. кидатися, метатися, кидатися (юрбою) і виривати, видирати (собі з рук): scramble for smth кидатися юрбою на щось: the boys scrambled to get the football хлопці кинулися (гуртом), щоб ухопити м'яч 3. (про людину) боротися, змагатися: to scramble for living боротися за існування 4. клопотатися, добиватися (чого): to scramble for a place добиватися, клопотатися про становище 5. сіяти, розкидати (гроші для юрби) 6. to scramble eggs робити яєшню; scrambled eggs яєшня; n іл 1. видирання; вилізання 2. змагання, боротьба, смиканина, шарпанина, роздрякування, передірка (рзм) 2. боротьба (за існування).

scrannel [skran'əl] [скрéнəл] adj прм, 1. худий 2. (про звук) різкий, скрипучий; пискливий.

scrap₁ [skrap] [скреп] n іл 1. кусочок, шма-

шмато́к, за́лишок; по́кидь; тех відхо́ди; The cook gave some scraps of meat to the dogs. Кухар дав собакам трохи м'ясних залишків. 2. ви́різка з газе́ти 3. (написаний, друко́ваний) уривок; She read aloud scraps from the letter. Вона́ вго́лос відчи́тувала уривки із листа́. 4. металевий брухт, скрап 5. pl мн ре́шітки, недо́їдки 6. pl мн scraps шкварки́; v д scrapped, scrapping 1. викидати (як непотрібне) 2. віддава́ти на злам.

scrap₂ [skrap] [скреп] n ім (сл)1. сва́рка 2. бі́йка; v д scrapped, scrapping сл 1. свари́тися 2. би́тися.

scrapbook [skrap'book'] [скре́пбук] n ім збі́рник/зо́шит газе́тних ви́різок.

scrape [skrāp] [скрейп] v д scraped, scraping 1. скребти́; пошкряба́ти; подря́пати; to scrape one's boots чи́стити чо́боти (об залізну скобу), з(і)скріба́ти боло́то із чобі́т; to scrape paint зчища́ти/знімати/зшкря́бувати фа́рбу 2. со́вгати; те́рти, протира́ти; Don't scrape your feet on the floor. Не со́вгайте (взуттям) нога́ми по підло́зі 3. цигі́кати; тер-лі́кати; скрипі́ти; деркоті́ти; The branch of the tree scraped against the window. Торка́ючи вікно́, гілля́ка де́рева

скрипі́лка. to <u>scrape</u> the violin терлі́ка-
ти, циги́кати на скрипці 4. зле́гка
торка́ти(ся), зачіпа́ти (against) 5.
скрегота́ти, рипі́ти; те́рти; скребти́
6. вигорта́ти; вигріба́ти; The child
<u>scraped</u> a hole in the sand. Дитина ви-
гребла я́мку в піску́ 7. еконо́мити; скна́-
рити; заоща́джувати; that family can
just <u>scrape</u> along ця сім'я́ може якось зво́-
дити кінці з кінця́ми 8. to <u>scrape</u> acquaint-
ance with smb познайо́митися з ким без-
церемо́нно 9. захрусті́ти, зашаруді́ти,
зацурча́ти, зашелестіти 10. <u>з при-
ймен.</u> <u>і присл.</u>: <u>scrape</u> along зво́дити
кінці з кінця́ми, пропиха́тися крізь жит-
тя; <u>scrape</u> away/off з(і)скріба́ти, здира́-
ти; згорта́ти; <u>scrape</u> down обскріба́-
ти, зшкря́бувати; to <u>scrape</u> out ви-
шкря́бувати; видо́вбувати, вийма́ти
(<u>серцевину</u>, <u>кісточки</u>); <u>scrape</u> through на-
силу продира́тися <u>перен.</u> ле́две витри-
мати (<u>екзамен</u>); <u>scrape</u> together/up
ле́две призбира́ти потрі́бну су́му (<u>гро-
шей</u>); <u>n</u> <u>ім</u> 1. скребі́ння; дряпі́на, по-
дря́пина; a <u>scrape</u> of the pen ро́зчерк
перо́м; bread and <u>scrape</u> скі́бка хлі-
ба тоне́сенько нама́зана ма́слом; to

give smth a scrape обшкрябувати, обшкрябати щось 2. човгання (ногами) 3. труднощі, біда; утруднення 4. скрипіт, скрипіння, цигикання, терликання; the scrape of the bow of a violin цигикання скрипкового смичка 5. подряпина 6. неприємне / скрутне становище; тарапати, біда, клопіт: to get out of a scrape вилізти з біди / з халепи; to get smb out of a scrape витягнути кого з халепи.

scraper [skrāp'ər] [скрейпэр] n ім 1. тех скребок, скрепер 2. залізна скобка (біля дверей для обчищання взуття) 3. поганенький музикант / цигикайло (розм).

scraping [skrāp'iŋ] [скрейпинґ] n ім 1. скрипіння; терликання, цигикання; скрип 2. човгання 3. біда; халепа.

scrap iron залізний брухт, покидь заліза.

scrappy [skrap'ē] [скрепі] adj прикм -pier, -piest 1. фрагментарний; безладний; уривчастий 2. сл:г поривчастий до бійки.

scratch [skrach] [скреч] v д 1. дряпати(ся); скребти(ся); роздряпувати; подряпати: your feet have scratched the chair. Ви подряпали крісло (взуттями) ногами. the cat scratched her кітка дряпнула її 2. чухатися: he scratched his head він почухався в голову

3. черкáти, черкнýти: He scratched a match on the wall. Він черкнýв сірникóм об стíну. 4. надряпати (лист, малюнок) 5. пошкрябати: to scratch the surface of smth 1) пошкрябати щось зверху 2) робити щось поверхóво/сяк-тáк 3) розцíнювати щось як-нéбудь 5. викрéслювати (прізвище зі списку) 6. з приймен. і присл.: scratch along сяк-тáк давáти собі рáду; scratch off викрéслювати (слово), виключáти (із складу змагунів); scratch out 1) видряпувати, здряпувати 2) викрéслювати; scratch through перекрéслювати; викрéслювати; scratch up вигрібати; n ім 1. подряпина; covered with scratches увéсь подряпаний 2. шкрябання, шум (грамофонного штифта) 3. почíсування 4. рóзчерк; помíтка; насíчка; scratch of the pen рóзчерк перá 5. скрип, скрипíння, рипíння 6. спорт лíнія стáрту; учáсник змагáння, що не мáє перевáги на стáрті; to come (up) to scratch 1) стáнути на стáрті 2. тóчно появитися; to start from scratch починáти від сáмого почáтку; adj прм 1. випадкóвий: a scratch football team випадкó-

во склеєна футбольна команда 2. ім-
провізований: scratch performance ім-
провізована вистава.

scratch pad записник.

scratch y [skrach'ē] [скрéчі] adj прм scratchier, scratchiest 1. скрипучий, що дряпає (як перо) 2. грубий, кепський, поганий, незграбний, намазаний: A baby's drawings are scratchy. Дитячий малюнок незграбний/намазаний. 3. про музич. твір: наспіх підібраний, нерівний, різномірний 4. що викликає свербіж.

scrawl [skrol] [скрол] v д писати карлючками, карлючити; n ім 1. карлючки; щось недбало написане 2. написана нашвидку записка.

scrawl er [skrol'ər] [скролэр] n ім мазій; писака.

scraw ny [skro'nē] [скрóні] adj прм -nier, -niest ам рзм кістлявий, худорлявий.

scream [skrēm] [скрім] v д 1. пронизливо кричати, репетувати, верещати: to scream oneself hoarse кричати/верещати аж до хрипоти; to scream with laughter нестримно реготати 2. про паровіз: пронизливо свистіти; n ім 1. крик; верск; зойк; screams of laughter вибухи сміху; screams of pain виття від

бо́лю 2. пронизливий свист.
scream er [skrēm'ər] [скрі́мэр] n і.м 1. крикун 2. орн сертокрілець.
scream ing [skrēm'iŋ] [скрі́минˇ] adj прм 1. (про людину) верескливий 2. (про свист) пронизливий 3. (що викликає силу сміху): a screaming farce незрівняно-комічна фарса.
scream ing ly [skrēm'iŋlē] [скрі́минˇлі] adv прсл (у звороті) screamingly funny незрівнянно смішний / комічний.
screech [skrēch] [скріч] n і.м 1. крик 2. скрип; v д 1. пронизливо кричати 2. скрипіти.
screech owl орн со́вка, сипуха.
screech y [skrēch'ē] [скрі́чі] adj прм screechier, screechiest різкий, пронизливий, скрипучий.
screed [skrēd] [скрід] n і.м 1. довга, нудна промова 2. довге, нудне писання 2. базікання, патякання 3. буд розрівнювач.
screen [skrēn] [скрін] n і.м 1. сітка (від комах) 2. завіса, заслона; прикриття: under the screen of night під покровом ночі 3. екран; щит; ширма; дошка (для оголошень); screen star зірка екрана 4. кіно 5. перегородка (в кімнаті) 6. сито, решето 7. сітка, тин 8. захист, запора: a screen of trees заслона дерев

(від вітру); v q 1. прикривáти, укривáти, захищáти 2. демонструвáти на екрáні 3. просíювати 4. провóдити партíйну, політúчну чúстку 5. провóдити відбíр новобрáнців 6. екранувáти 7. провóдити кінознімáння 8. screen off відгорóджувати, відмежóвувати (завíсою, ширмою).

screening [skrēn'iŋ] [скрíнинᵍ] n ім 1. pl мн вúсівки 2. просíювання 3. відсíв, відбíр 4. політúчна і партíйна чúстка 5. гірн збагáчення руди.

screw [skrū] [скру] n ім 1. ґвинт: male screw ґвинт; female screw гáйка; have a screw loose сл бракує / недостає клéпки (в головí) тж недоумкувáтий; there is a screw loose щось негарáзд / щось не в порядку / щось не тудú; to put on the screw прикрýчувати / приґвúнчувати ґвинт, шрýбу 2. шрýба, шрýбка 3. поворóт ґвинтá, шрýби 4. тех черв'як 5. ав пропéлер; крилó (вітряка) 6. згóрток, сýверток папéру 7. рогáчка (хлоп'яча іграшка) 8. скнáра, скупердяга; v q 1. скріплювати ґвинтóм, приґвúнчувати, прикрýчувати, заґвúнчувати, закрýчувати: screw the lid on the jar закрутúти вíко глéчика 2. крутúти(ся), вертíти(ся) 3. натúскувати 4. видáвлювати

5. зва́житися, нава́житися, відва́житися: He finally screwed up enough courage to try to dive. Наре́шті, він набра́в до́сить відваги для спро́би зану́рення. 6. роби́ти нарі́зку 7. прискі́пуватися 8. скна́рити, скупердя́жити 9. з прийм. і присл.: screw back закрути́тися, заверті́тися зворо́тним ру́хом; screw down пригвинчува́ти, пригвинти́ти; screw off відгви́нчувати, відгвинти́ти, відкрути́ти; screw on пригвинчува́ти, пригви́нчувати, прикру́чувати; screw out відгвинчува́ти, відгви́нчувати; вида́влювати, вижи́мувати; screw up загвинчува́ти, загви́нчувати, закру́чувати; to screw up one's courage 1) підбадьорюватися, набра́тися смі́ливості/му́жності, нава́житися, відва́житися, осмі́люватися (на якийсь вчинок) 2) скру́чувати згорток/сувій паперу 3) скру́чувати дріт (на форму спіралі) 4) закопи́лювати гу́би; (про очі) to screw up one's eyes примру́жувати/прижму́рювати о́чі; (про обличчя) to screw up one's face викри́вити, скриви́ти лице́.

screw ball [skrū'bol'] [скру́бол] n in сл. дива́к, люди́на зді́бна на ди́вні ви́хватки.

screw cutter [skrū'kut'ər] [скру́ка́тэр] n in

✓

mex 1. ґвинторізна голо́вка 2. ґвинторізний ва(е)рста́т.

screw driv er [skrü'drīv'ər][скрӯдра́йвэр] *n* *im* *mex* ві́крутка, шрубоття́г(.

screw jack [skrü'jak'][скрӯдже́к] *n* *im* *mex* лебі́дка (ґвинтова), ґвинтовий домкра́т.

screw propeller гребний ґвинт / пропе́лер.

screw thread *mex* ґвинтова́ нарі́зка.

screw wheel ґвинтове́ ко́лесо.

screw wrench *mex* розсувний гайковий ключ.

scrib ble [skrib'əl][скри́бэл] *v* *g* -*bled*, -*bling* 1. писа́ти карлючка́ми 2. ба́зграти, ля́пати, мазю́кати, ма́зати (*пером*, *пензлем*); *n* *im* 1. карлю́чки 2. мазани́на, базгранина.

scrib bler [skrib'lər][скри́блэр] *n* *im* писа́ка.

scribe [skrīb][скрайб] *n* *im* 1. *ist* пи́сар, перепи́сувач 2. грамотій 3. *бібл* книжник; *v* *g* *scribed*, *scribing* впи́сувати, опи́сувати; позна́чувати ґрі́фелем / пі́сальцем.

scrib er [skrīb'ər][скра́йбэр] *n* *im* пі́сало, пі́сальце.

scrim [skrim][скрим] *n* *im* *текст* гру́бе полотно́ (зручне для маскувальної сітки).

scrim mage [skrim'ij][скри́мидж] *n* *im* 1.

✓

сутичка; бійка; сварка 2. спорт сутичка (навколо м'яча); v g - maged, - maging 1. брати участь у сутичці 2. спорт стовпитися (навколо м'яча).

scrimp [skrimp][скримп] v g 1. скупитися, обмежуватися; надто економити: Many parents have to scrimp to keep their children in school. Щоб утримати дітей у школі, багато батьків живуть недостатньо. 2. урізувати; погано забезпечувати.

scrimp y [skrimp'ē][скримпі] adj прм scrimpier, scrimpiest 1. недостатній; убогий; обмежений (про спосіб життя).

scrip₁ [skrip][скрип] n ім 1. фін квитанція (про підписку на акції) 2. ім паперові розмінні гроші (у ЗСА) 3. паперові гроші (для країв під окупацією ворожої армії).

scrip₂ [skrip][скрип] n ім зст торба; сума.

script [skript][скрипт] n ім 1. почерк; рукописний шрифт 2. юрд оригінал (документу) 3. письмовий твір того, хто екзаменується 4. кін сценарій: script writer сценарист 5. рад текст бесіди або лекції для передачі радіом.

scrip to ri um [skriptô'riəm|skriptō'riəm][скрипторіәм|скриптоуріәм] n ім, pl мн -riums|-ria [-riə][-ріә] кімната

✓

для переписування рукописів (у середньовічних манастирях).

scrip tur al / Scrip tur al [skrip'chərəl] [скріпчерел] adj прм біблійний.

Scrip ture [skrip'chər] [скріпчер] n ім 1. Біблія 2. the Scriptures / the Holy Scriptures Священне / Святе Письмо або Біблія.

scrive ner [skriv'nər] [скрівнер] n ім зст 1. писар 2. нотаріюс.

scrof u la [skrof'ūlə] [скрофюла] n ім мед золотуха

scrof u lous [skrof'ūləs] [скрофюлес] adj прм мед золотушний.

scroll [skrōl] [скроул] n ім 1. сувій (пергаменту); згорток, суверток 2. список 3. (інвентар) перелік 4. арх, мист завиток, волюта; спіраль 5. тех плоска нарізка.

scroll saw тех лобзик, (лобзик - російське).

scroll work [skrōl'wèrk'] [скроулвйрк] n ім арх завитки в орнаменті.

scrotal [skrō'təl] [скроутел] adj прм анат мошонковий / калитковий.

scro tum [skrō'təm] [скроутем] n ім, pl мн -ta [-tə] [-тə] анат мошонка / калитка.

scrounge [skrounj] [скрауndж] v д scrounged, scrounging сл- красти (краще) потягнути, поцупити (що).

scrub₁ [skrub][скраб] v g scrubbed, scrubbing скребти́, те́рти, чи́стити щіткою або скребко́м; n ім 1. чи́стка (щіткою): to give a scrub скребти́, чи́стити (щіткою) 2. жорстка́ щітка.

scrub₂ [skrub][скраб] n ім 1. поро́сль; чага́р, чагарни́к; низькоросла, призе́мкува́та дере́вина 2. непоказний чоловічок (рзм), мале́нька людина: He is a little scrub of a man. Він собі́ непоказний чоловічок. 3. рзм малюк, зст голодранець.

scrub by [skrub'ē][скра́бі] adj прм -bier, -biest 1. низькоро́слий, призе́мкува́тий 2. поро́слий чагарнико́м: scrubby trees молодня́к/молодни́к; scrubby land чагарни́к теж поро́сль 3. нікче́мний; грубува́тий.

scruff [skruf][скраф] n ім загри́вок; карк: to take/to seize by the scruff of the neck схопи́ти за ко́мір/за поти́лицю.

scrum mage [skrum'ij][скру́мидж] n ім, v g -maged, -maging див. scrimmage.

scrum tious [skrump'shəs][скра́мшəс] adj прм слг елега́нтний; чепурни́й.

scrunch [skrunch][скранч] v g, n ім див. crunch.

scru ple [skrü'pəl][скру́пəл] n ім 1. сумніви, вага́ння, pl мн докори сумління:

He has scruples about playing cards for money. В нього докори сумління про картярську гру в гроші. a man of no scruples несумлінна людина / нерозбірливий у засобах; to make no scruple to do smth робити щось без вагання 2. скрупул (міра ваги = 20 гранів) 3. крихта, невеличка кількість; v g. -pled, -pling 1. вагатися; не відважуватися на щось 2. мати докори сумління: A dishonest man does not scruple to deceive others. Нечесна людина немилосердно обманює других. not to scruple to do smth зробити щось зі спокійною совістю, не вагатися зробити щось, або зробити щось без докорів совісти.

scru pu los i ty [skrü'pūlos'ətē] [скрупульосəті] n ім, pl мн -ties 1. сумлінність 2. скрупульозність.

scru pu lous [skrü'pūləs] [скрупюлəс] adj прм 1. сумлінний 2. скрупульозний 3. уважливий; сумлінний; педантичний; to be scrupulous about / to be scrupulous over as to бути надто скрупульозним відносно чого. A soldier must pay scrupulous attention to orders. Вояк мусить уважливо підчинятись наказам.

scru ti neer [skrü'tənēr'] [скрутəнір] n ім

✓

1. особа, що перевіряє правильність виборів 2. уважний, сумлінний дослідник 3. спостерігач за виконанням правил.

scru ti nize [skrü'tənīz] [скрутэнайз] v g -nized, -nizing 1. старанно досліджувати 2. перевіряти й критично розглядати.

scru ti niz ing [skrü'tənīziŋ] [скрутэнайзин^] adj прм 1. дослідний 2. допитливий.

scru ti ny [skrü'tənē] [скрутэні] n ім, pl мн -nies 1. дослідження; уважливий розгляд 2. перевірка правильности виборів 3. допитливий погляд

scud [skud] [скад] v g scudded, scudding 1. мчати; летіти; clouds scudded across the sky хмаринки мчали по небу 2. ковзати 3. плисти під вітром (на морі); n ім 1. швидкий біг 2. гнані вітром хмари 3. прудконогий бігун.

scuff [skuf] [скаф] v g 1. плентатися; волочити, волокти (ногами) 2. здирати, зношувати; човгати; scuff one's shoes зношувати, вичовгати (рзм) / витерти черевики.

scuf fle [skuf'əl] [скафэл] v g -fled, -fling 1. битися; потурбувати(ся) 2. човгати ногами; n ім бійка; сутичка.

✓

scull [skul][скал] n ім 1. кормове́ весло́ 2. па́рне весло́; v д 1. крути́ти весло́м 2. гребти́ па́рними ве́слами

sculler [skul'ər][ска́лэр] n ім спорт весля́р (на скулю).

scullery [skul'ərē/skul'rē][ска́лэрі/ска́лрі] n ім, pl мн -leries посудоми́йня (при кухні).

scullion [skul'yən][ска́л'єн] n ім зст 1. кухарчу́к 2. перемива́льниця посуду.

sculpin [skul'pin][ска́лпин] n ім іхт бичо́к (риба непридатна для їжі).

sculptor [skulp'tər][ска́лптор] n ім скульптор.

sculptress [skulp'tris][ска́лптріс] n ім жінка-скульптор.

sculptural [skulp'chərəl][ска́лпчэрэл] adj прм скульпту́рний. ([ска́лпчэр])

sculpture [skulp'chər] n ім 1. скульпту́ра 2. ста́туя 3. скульпту́рний ви́твір; v д -tured, -turing 1. різьби́ти, висіка́ти, ліпи́ти 2. прикраша́ти скульпту́рною робо́тою.

sculptured [skulp'chərd][ска́лпчэрд] adj прм 1. скульпту́рний 2. різьб'я́рський/різьба́рський.

scum [skum][скам] n ім 1. пі́на; на́кип 2.

покидьки суспільства: the scum of society покидьки / потолоч суспільства 3. шумовиння: Green scum floated on the top of the pond. Зеленкуваті шумовиння спливало на поверхню ставка. v g scummed, scumming 1. пінитися 2. знімати піну; спливати шумовинням (на ставку, озері).

scum my [skum'ē] [ска́мі] adj прм -mier, -miest пінистий

scup [skup] [скап] n ім іхт скап (риба, що буває у східніх прибережних морях Америки).

scup per [skup'ər] [ска́пэр] n ім мор шпигат, водостік (на кораблі).

scurf [skėrf] [скірф] n ім 1. мед лупа́ 2. інкрустація (на металі).

scurf y [skėr'fē] [скірфі] adj прм scurfier, scurfiest 1. покритий лупою; струпний, покритий струпами 2. запаршивілий.

scur ril i ty [skəril'ətē] [скэрі́лэті] n ім, pl мн -ties грубе блазенство; непристойність; грубість.

scur rilous [skėr'ələs] [скірэлэс] adj прм 1. грубий; непристойний 2. образливий.

scur ry [skėr'ē] [скірі] v g -ried, -rying 1. швидко бігати; ганяти; сновигати; метушитися: I could hear the mice scurrying about in the wall. Я чую як миші метушаться

шатися, ганяючись у стіні 2. поспішати; робити щось похапцем 3. scurry away/off утікати, розбігатися (на всі боки); n ім біганина, метушня.

scur vy [skêr'vē][скйрві] n ім 1. мед цинга, скорбут; adj прк -vier, -viest низький, підлий: a scurvy fellow підлий побратим/товариш.

scut [skut][скат] n ім 1. заячий хвіст 2. короткий хвіст (кроля, оленя).

scu tate [skū'tāt][скютейт] adj прк бот щитовидний

scutch [skuch][скач] v д тіпати (льон, коноплі); n ім терниця, терниця, тіпалка.

scutch eon [skuch'ən][скачән] n ім 1. щит герба 2. дощечка з прізвищем 3. бляшка/ярличок (що заслоняє дірку для ключа).

scute [skūt][скют] n ім див. scutum.

scu tel la [skūtel'ə][скютелə] n pl ім мн див scutellum.

scu tel lum [skūtel'əm][скютеләм] n ім, pl мн -tella бот шоломниця.

scut tle₁ [skut'əl][скатәл] n ім відерце (для вугілля.)

scut tle₂ [skut'əl][скатәл] v д -tled, -tling 1. пробити борт судна 2. потопити судно,

пробивши борт; n ім люк (на судні).

scuttle₃ [scut'əl][ска́тəл] v дієсл -tled, -tling 1. квапливо тікати; тікати від небезпеки 2. поспішати 3. метушитися й тікати; n ім 1. квапли́ва хода́ 2. швидка́ й метушли́ва втеча.

scuttlebutt [skut'əlbut'][ска́тəлба́т] n ім сл~ ам неймовірна плітка (у військово-морській флотилії).

scutum [skū'təm][скю́тəм] n ім, pl мн -ta [-tə][-тə] 1. щит 2. анат колінна чашка, надколі́нок 3. зоо па́нцир (черепахи).

scythe [sīTH][сайтг] n ім коса́.

Scythian [sith'iən][сі́т²иəн] n ім 1. скит 2. скитська мова; adj прм скитський.

sea [sē][сі] n ім 1. море; on the sea 1) на морі 2) на морському березі; to go to sea стати моряком; to put to sea вируша́ти в мореплавання; at sea 1) у відкритому морі 2) перен. розгублений; beyond / over the seas за морем, за море; the high seas 1) відкрите море 2) море за межами територіяльних вод 2. хвилювання (на морі); хвиля; a heavy / a high rolling sea бурхливе море (з великими хвилями); a choppy sea бурхливе море (з дрібними хвилями) 3. велика сила, сила-

силе́нна: seas of blood мо́ре кро́ви.
sea anemone зоо акті́нія (морський поліп).
sea bird примо́рський птах.
sea board [sē'bord'/sē'bōrd'] [сі́бо́рд/сі́бо́урд] n ім узбере́жжя, примо́р'я, бе́рег мо́ря.
sea breeze ві́тер з мо́ря.
sea calf зоо тюле́нь.
sea captain капіта́н дале́кого пла́вання, флотово́дець.
sea coast [sē'kōst'] [сі́ко́уст] n ім морське́ узбере́жжя
sea cow зоо 1. морська́ коро́ва 2. морж.
sea dog 1. соба́ча аку́ла; колю́ча аку́ла 2. тюле́нь 3. морський вовк / моря́к з до́свідом.
sea elephant зоо морський слон / величезний тюле́нь (з довгою мордою).
sea far er [sē'fâr'ər] [сі́фе́йрэр] n ім моря́к, морепла́вець.
sea far ing [sē'fâr'iŋ] [сі́фе́йрин~] adj прм морепла́вний; n ім морепла́вання.
sea food [sē'fūd'] [сі́фу́д] n ім ам стра́ви з ри́би, кра́бів, каракатиць тощо.
sea go ing [sē'gō'iŋ] [сі́го́уин~] adj прм морепла́вний, морехі́дний; (дале́ке) морепла́вання.
sea green n ім ко́лір морської хви́лі; adj прм ко́льору морської хви́лі.

sea gull чайка.
sea horse 1. морський коник 2. морж.
sea king *іст* провідник вікінгів.
seal₁ [si:l] [сіл] *n* *ім* 1. печатка, печать; клеймо; given under my hand and seal за моїм власноручним підписом і печаткою; to set one's seal to схвалити / апробувати; under the seal of confession під таємницею сповіді; under the seal of confidence за умови збереження таємниці 2. пломба 3. *тех* перемичка 4. знак; мітка; символ; seal of love поцілунок *тж* народження дитини 5. ізоляція; ущільнення (щодо водонепроникности) 6. Great Seal / State Seal велика державна печатка; Privy Seal мала державна печатка; to receive / to return the seals прийняти / здати посаду канцлера *або* міністра; *v* *д* 1. ставити печатку, скріпляти / стверджувати печаткою 2. запечатувати; опечатувати 3. пломбувати 4. накладати відбитку, печать 5. позначатися: his fate is sealed його доля вирішена 6. ізолювати; ущільнювати; робити водонепроникним 7. тісно закривати; стуляти: my lips are sealed я повинен мовчати, я повинен зберігати секрет 8. *тех* затикати (діру); to seal up ущільнити.

✓

seal₂ [sēl][сіл] n ім, pl мн seals/seal (для 1., v д); 1. тюлéнь 2. кóтикове хýтро; v д полювáти на тюлéнів.

sea legs рзм 1. розгóйдана ходá 2. нóги звúклі до хиткóї кáчки (на хиткóму кораблі).

seal er₁ [sēl'ər][сíлэр] n ім 1. тех ущільнювач 2. урядóвець для перевíрення мір і ваг.

seal er₂ [sēl'ər][сíлэр] n ім 1. мислúвець на тюлéнів 2. мислúвське суднó.

seal er y [sēl'ərē][сíлэрі] n ім pl -eries тюлéняче лéжбище.

sea level рíвень мóря.

sea line лíнія горизóнту (в мóрі).

sealing wax ляк (для печáток).

sea lion зоо морськúй лев.

seal ring пéрстень з печáткою.

seal skin [sēl'skin'][сíлскін] n ім кóтикове хýтро/хýтро тюлéня.

seam [sēm][сім] n ім 1. шов 2. рубéць 3. змóршка 4. геол прóшарок, пласт 5. шрам, рубéць; v д 1. зшивáти: to seam together/ шр зшивáти 2. покривáтися шрáмами, рубцями, змóршками.

sea man [sē'mən][сíмэн] n ім, pl мн -men моря́к, матрóс.

sea man ship [sē'mənship][сíмэншип] n ім мореплáвство, судноплáвство.

✓

sea mark [sē'märk'][сімарк] n ім маяк; береговий знак; сигнальний вогонь.
sea mew див. sea gull, чайка.
sea mile морська миля (майже 6080 футів).
sea monster зоо морська змія.
seam stress [sēmstris][сімстріс] n ім швачка.
seamy [sēm'ē][сімі] adj прм seamier, seamiest (щось) зі швами; the seamy side виворіт.
sé ance [sā'äns][сейанс] n ім 1. сеанс; спіритичний сеанс 2. засідання.
sea plane [sē'plān'][сіплейн] n ім гідролітак, гідроплян.
sea port [sē'port'/sē'pōrt'][сіпорт/сіпоурт] n ім морський порт, портове місто.
sear [sēr][сір] v д 1. обпалювати; припікати; обпікати; обсмалювати; the hot iron seared her flesh гарячою праскою вона обпекла собі шкуру/тіло 2. притупляти (совість, почуття): That cruel man must have a seared conscience. В цієї жорстокої людини зовсім притуплена совість 3. висушувати 4. в'янути; adj прм 1. зів'ялий 2. сухий; n ім обпечене місце.
search [sërch][сірч] v д 1. розшукувати 2. обшукувати; перешукувати; we searched all day for the lost cat увесь день ми перешу-

✓

-кували за (нашим) загиблим котиком 3. досліджувати 4. обслідувати; обмацувати, обшукувати: the police searched the prisoner поліціянти обстежували в'язня 5. проникати, прослідкувати 6. to search out вишукувати, розкопати, збагнути (кримінальну справу); n ім 1. шукання 2. розшук: in search of шукаючи, розшукуючи; to be in search of smth шукати за чимсь 3. трус; обшук; обстежування, обслідування; обмацування, обшукування (в'язня, арештованого); шуканина.

searcher [sėrch'ər] [сірчэр] n ім 1. дослідник 2. шукач 3. рзм копіткий дослідник.

searching [sėrch'iŋ] [сірчин"] adj прм 1. глибокий, сумлінний (про вивчення) 2. допитливий (про погляд) 3. пронизливий (про вітер) 4. докладний, докорінний (про дослід, дослідження); n ім pl мн searchings of the heart докори сумління.

searchlight [sėrch'līt'] [сірчлайт] n ім прожектор.

search warrant наказ / ордер на обшук.

sea rover 1. морський пірат 2. піратське судно.

seascape [sē'skāp] [сіскейп] n ім мист морський краєвид / марина.

sea serpent 1. морська́ змія́ 2. морськи́й вугор.
sea shell черепа́шка (морська).
sea shore [sē'shor'/sē'shōr'][сі́шор/сі́шо́ур] n ім морськи́й бе́рег, узбере́жжя.
sea sick [sē'sik'][сі́сик] adj прм ура́жений морсько́ю хворо́бою.
sea sick|ness [sē'siknis][сі́сикніс] n ім морська́ хворо́ба.
sea side [sē'sīd'][сі́сайд] n ім морське́ узбере́жжя; adj прм примо́рський.
sea snake див. sea serpent.
sea son [sē'zən][сі́зən] n ім 1. пора́ ро́ку: dry, rainy season пора́ без дощу́/засушлива пора́, дощова́ пора́ 2. підхо́жий час, моме́нт: in season впо́ру 3. сезо́н; in season and out of season в ко́жній порі́; strawberries and cherries are in season суни́чний/полуни́чний і череше́вий час/сезо́н; the off/dead season ме́ртвий сезо́н; cherries are out of season сезо́н на чере́шні проминув; the holiday season святко́вий час; v дс 1. надава́ти смаку́, гостро́ти: season soup with salt присма́чити/посоли́ти юшку (сі́ллю) 2. пом'якшувати, робити прие́мним: season justice with mercy злагідни́ти/підпра́вити судочинство поми́луванням/проще́нням/милосердям 3. роби-

ти придатним, витримувати (вино) 4. сушити, робити придатним: wood is seasoned for building by drying просушка робить дерево придатним для будови 5. окрашати (розмову): season conversation with wit оживляйте розмову дотепом 6. загартовувати, привчати: soldiers are seasoned to battle войнів загартовують для бою.

sea son a ble [sē'zənəbəl|sēz'nəbəl][сізэнэбэл|сізнэбэл] adj прм 1. своєчасний; відповідний; притаманний; Hot weather is seasonable in July. Жарка погода притаманна червневі 2. до сезону

sea son al [sē'zənəl][сізэнэл] adj прм сезонний.

sea son ing [sē'zəniŋ][сізэнин˜] тех [sēz'niŋ][сізнин˜] n ім 1. витримування (вина); квашення (овочів); кисження 2. приправа 3. засолювання (шкури).

season ticket сезонний квиток

seat₁ [sēt][сит] n ім 1. стілець; сидіння; лавка; ослін; to take a seat сідати; keep your seat(s) сидіть, прошу; take your seats, please! прошу зайняти місця 2. місце (в парламенті): to lose one's seat не бути переобраним до парляменту; to have a

✓

seat in Parliament засідати в парляменті; to win a seat бути вибраним до парляменту 3. посадка (на коні) 4. садиба 5. тех гніздо/сідло клапана 6. тех опорна поверхня; основа; підставка; підкладка 7. сідниця (анат. частина); v д 1. саджати, садовити; сідати; посідати; be seated сядьте; to be seated сісти 2. проводити кандидата в парлямент 3. забезпечувати стільцями 4. вміщувати: this room will seat 10 в цій кімнаті 10 місць 5. поселяти 6. бути розташованим, розміщеним.

seat₂ [sēt][сіт] n ім 1. місцезнаходження, місце, садиба, окрема оселя; a university is a seat of learning університет це навчальний/учбовий заклад 2. трон, престол короля.

sea urchin морський їжак.

sea wall дамба, морська гребля/загати; морський мол.

sea ward [sē'wərd][сі'уворд] adj прк спрямований, звернений до моря; adv прсл до моря; n ім напрям (до моря): The island lies a mile to seaward. Острів розміщений одну милю в напрямі до моря.

sea wards [sē'wərdz][сі'увордз] adv див seaward.

sea way [sē'wā'] [сі́увей] n ім 1. морський шлях 2. відкрите море 3. бурхливе море 4. бурхливі хвилі (моря).
sea weed [sē'wēd'] [сі́увід] n ім морська водорість.
sea wind вітер із моря.
sea wor thy [sē'wėr'THē] [сі́уйртгі] adj прм що має задовільні мореплавні властивости.
sea wor thi ness [sē'wėr'THinis] [сі́уйртгінис] n ім здатне мореплавство.
se ba ceous [sibā'shəs] [сибейшэс] adj прм фізл. сальний
se cant [sē'kənt/sē'kant] [сі́кэнт/сі́кент] n ім секанс; січна; adj прм січний.
se cede [sisēd'] [сисі́д] v д -ceded, -ceding відокремлюватися; відколюватися, відпадати; відділятися, відлучатися
se ces sion [sisesh'ən] [сисе́шэн] n ім відокремлення; розкол.
se ces sion ist [sisesh'ənist] [сисе́шэнист] n ім відступник; розкольник.
se clude [siklüd'] [сиклу́д] v д -cluded, -cluding відокремлювати, ізолювати: she secluded herself вона вибрала самоту/ вона воліла самоту.
se clud ed [siklüd'id] [сиклу́дид] adj прм відокремлений; затишний; самітний, від-

✓

людний.

se clu sion [siklü'zhən] [сиклýжэн] n ім 1. відокрéмлення 2. самотність 3. затишок 4. відлюддя, віддалене місце 5. осторонь; she lives in seclusion вонá живé на самотí.

se clu sive [siklü'siv] [сиклýсив] adj прк задовóлений самотою, відокремленням.

second₁ [sek'ənd] [сéкэнд] 1. num. ord. пор. чсл. другий 2. adj прк другий; in the second place по-друге; to be second to none не поступáтися перед ким, не бýти гіршим другого; second floor англ другий пóверх, ам перший пóверх; second cousin двоюрідний брат / кузéн; second lietenant лейтенáнт; second teeth постійні / стáлі зуби; second sight ясновидіння; second nature другá натýра; second childhood другé дитинство 3. інший 4. повтóрний: second try повтóрна спрóба; second thoughts розмірковування; on second thoughts подумавши, розмірковýвавши 5. другорядний, нижчої якости: second violin другá скрипка 6. перед прикметник. найвищого ступеня; другий щодо: second best другий щодо якости; second largest другий щодо величини; n ім 1. (про когось) другий: a good second учасник змагання, (котрий добіг до мети зразу ж за пер-

ним); the second of January другого січня 2. муз друг-ий/а голос, партія (тенора) 3. pl мн товари другого сортименту 4. (про дуель) секундант 5. борошно другого помелу; v д 1. підтримувати; допомагати 2. підкріпляти 3. бути секундантом 4. співати, грати партію другого голосу, другої скрипки.

sec ond₂ [sek'ənd] [секэнд] n ім 1. секунда; second hand секундна стрілка 2. мить, момент; in a split second миттю/вмить.

sec ond ar i ly [sek'ənder'əlē] [секэндерэлі] adv прсл другорядно; удруге.

sec ond ar i ness [sek'ənder'ənis] [секэндерэніс] n ім другорядність.

sec ond ar y [sek'ənder'ē] [секэндері] adj прм повторний; другорядний; побічний; secondary education середня освіта; secondary planet супутник пла(я)нета; n ім 1. представник 2. помічник 3. підлеглий.

secondary accent побічний / додатковий наголос.

secondary school середня школа, школа другого ступеня.

second-best [sek'əndbest'] [секэндбест] n ім другого сортименту.

[се́кэндкле́с|се́кэндкла́с]

second childhood друге дитинство
sec ond-class [sek'əndklas'|sek'əndkläs'] adj прм другосо́ртний; другокля́сний.
sec ond er [sek'əndər][се́кэндэр] n ім член зборів, котрий підтримує пропозицію.
sec ond-hand [sek'əndhand'][се́кэндге́нд] adj прм 1. ужи́ваний; но́шений (про одяг, книги тощо) 2. з дру́гих рук (про інформацію).
second hand секу́ндна стрілка.
sec ond ly [sek'əndlē][се́кэндлі] adv прсл по-друге.
sec ond-rate [sek'əndrāt'][се́кэндре́йт] adj прм другоря́дний; погане́нький, ке́пський.
second sight ясновидіння.
se cre cy [sē'krəsē][сі́крэсі] n ім, pl мн -cies 1. секре́т, таємни́ця 2. вміння зберіга́ти таємницю, секре́т 3. потаймність, скритність.
se cret [sē'kr t][сі́крит] adj прм 1. тає́мний, секре́тний: secret service секре́тна служба, контррозвідка; secret agent розвідник, потайний, секре́тний аге́нт 2. прихо́ваний; скритний 3. самі́тній; n ім 1. таємни́ця, тає́мність: to keep a secret зберіга́ти таємни́цю; the secrets of nature таємни́ці приро́ди; to be in the secret бу́ти втаємни́ченим; to let smb into the secret притягну́ти, допусти́ти кого́ до таємни́ці.

✓

secret agent розвідник, потайний/секретний агент.

se cre tar i al [sek'rətãr'iəl][секрэтейриэл] adj прм секретарський.

se cre tar i at [sek'rətãr'iit/sek'rətãr'iat][секрэтейриит/секрэтейриет] n ім секретаріят.

sec re tar y [sek'rəter'ē][секрэтері] n ім, pl мн -ries 1. секретар 2. ам міністер; Secretary of State державний секретар/міністер закордонних справ: в Англії Secretary of State for Foreign Affairs міністер закордонних справ; Secretary of State for Home Affairs/Home Secretary міністер внутрішніх справ; ам the Secretary of the Treasury міністер фінансів 3. письмовий столик.

secretary bird орн секретар.

se crete [sikrēt'][сикріт] v g -creted, -creting 1. приховувати, заховувати, держати (що в секреті, в таємниці 2. фізл виділяти: Glands in the mouth secrete saliva. Ротові залози виділяють слину.

se cre tion [sikrē'shən][сикрішэн] n ім 1. приховування 2. фізл виділення, секреція.

se cre tive [sikrē'tiv][сикрітив] adj прк 1. прихований; потайний; таємничий 2. фізл секреторний, видільний.

se cre to ry [sikrē'tərē][сікрітəрі] adj прикм (фізл) видільний, секреторний; n ім фізл секреторний орган.
secret service секретна служба.
sect [sekt][сект] n ім секта.
sec tar i an [sektãr'iən][сектéйриэн] n ім сектант; adj прикм сектантський.
sec tar i an ism [sektãr'iənizəm][сектéйриэнізэм] n ім сектантство.
sec ta ry [sek'tərē][сéктəрі] n ім, pl мн -ries сектант; дисидент.
sec tile [sek'təl][сéктəл] adj прикм що дається крáяти (ножем).
sec tion [sek'shən][сéкшэн] n ім 1. рóзтин 2. (поперéчний) перéріз; (про рисунок) рóзріз 3. зріз; microscopic section зріз для мікроскопічної аналізи 4. прóфіль 5. відрізок; сегмéнт; частина 6. сéкція, відділення; built in sections розбірний 7. квартáл; райóн; The city has a business section and a residential section. У місті бувáють комерційні та житлові квартáли 8. ал спáльне купé 9. парáграф; рóзділ (книги); section mark знак §; v д ділити на частини, квартáли, райóни, парáграфи.
sec tion al [sek'shənəl][сéкшэнəл] adj прикм 1.

секційний 2. груповий; місцевий 3. розбірний 4. поданий в розрізі.

sec tion al ism [sek'shənəliz'əm][секшэнэлізэм] n ім ам групівщина, партикуляризм.

sec tion al ize [sek'shənəlīz][секшэнэлайз] v д -ized, -izing ділити на частини.

sec tor [sek'tər][сек'тэр] n ім 1. сектор 2. мат сектор круга 3. частина 4. дільниця.

sec u lar [sek'ūlər][секюлэр] adj прм 1. світський, мирський; secular music світська музика; a secular education світське виховання; secular interests світські інтереси (на противагу церковним) 2. астр, геол віковий 3. що відбувається раз на сто років; n ім 1. мирянин 2. особа, що належить до білого духовенства.

sec u lar ism [sek'ūləriz'əm][секюлэрізэм] n ім 1. матеріялістська етика 2. боротьба за незалежну від церкви школу.

sec u lar ist [sek'ūlərist][секюлэрист] n ім 1. прихильник матеріялістської етики 2. прихильник світської школи.

sec u lar i ty [sek'ūlar'ətē][секюлерэті] n ім світськість.

sec u lar ize [sek'ūlərīz][секюлэрайз] v д -ized, -izing секуляризувати, робити секуляризацію.

secure [sikūr'] [сикюр] adj прм 1. (про майбутнє, про існування і засоби) спокійний 2. безпечний, в безпеці (від — from): Keep the prisoner secure within the dungeon. Тримайте в'язня під безпекою, в темниці. this is a secure hiding place ось безпечна схованка / ось безпечний тайник; a secure investment запевнена інвестиція 3. надійний, вірний; міцний: a secure foundation непорушна основа; our victory is secure наша перемога надійно-певна 4. упевнений: secure of success упевнений в успіху 5. гарантований, цілком певний: the boards of this bridge do look secure планки цього моста зовсім здорові 6. (про двері, ворота) зачинений, засунений, забарикадований; v t -cured, -curing 1. забезпечувати, охороняти, гарантувати безпеку 2. закріпляти, замикати: to secure a mast укріпити щоглу 3. (про місто) укріпляти 4. (про двері, вікно, ворота) зачиняти, засувати, забарикадувати; secure the locks on the windows зачинити вікна на замок 5. одержувати, діставати, здобувати; to secure tickets for the play дістати квитки на виставу 6. убезпечити: to secure oneself against all risks убезпечити себе від всякої випадковості 7. брати

✓

під варту 8. (хір) перев'язувати, замикати (вену) 9. запевняти (кого в чому), упевняти (кому що) 10. досягти (мети)

se cu ri ty [sikūr'ətē] [сікьорəті] n ім, pl мн -ties 1. безпека, безпечність; security police служба безпеки; in security в безпечному місці 2. охорона; захист 3. упевненість; довір'я, довіра 4. гарантія; застава; забезпечення; in security for під заставу / як гарантія / в запоруку 5. поручитель, поручник, гарант; to stand security for поручитися за (кого) 6. pl мн цінні папери

se dan [sidan'] [сідéн] n ім 1. криті носилки, ноші, паланкін 2. авт седан (закритий, четверо дверей).

sedan chair див. sedan 1.

se date [sidāt'] [сідéйт] adj прм спокійний; стриманий; урівноважений; статечний.

se date ness [sidāt'nis] [сідéйтніс] n ім 1. спокій 2. стриманість; урівноваження 3. статечність.

sed a tive [sed'ətiv] [céдəтів] n ім заспокійливий, снотворний засіб; adj прм заспокійливий, снотворний

sed en tary [sed'ənter'ē] [céдəнтéрі] adj прм 1. (про спосіб життя, про зай)няття, про ста-

тую) сидячий; недіючий; бездіяльний: Sedentary people get little physical exercise. Бездіяльні люди мало дбають про фізкультуру. 2. біол осілий 3. малорухлива робота: Bookkeeping is a sedentary occupation. Рахівництво це сидяча робота.

sedge [sej] [седж] n ім бот осока.

sedged [sejd] [седжд] adj прм осоковий.

sedg y [sej'ē] [седжі] adj прм 1. з осоки; схожий на осоку 2. зарослий осокою.

sed i ment [sed'əmənt] [седəмəнт] n ім 1. осадок, гуща (на дні) 2. геол осадочна порода.

sed i men tal [sed'əmen'təl] [седəментəл] adj прм див. sedimentary.

sed i men ta ry [sed'əmen'tərē] [седəментəрі] adj прм осадовий, осадочний.

sed i men ta tion [sed'əmentā'shən] [седəментейшəн] n ім відкладення осадки, гущі, осадження.

se di tion [sidish'ən] [сидішəн] n ім 1. заклик до бунту, заколоту 2. антиурядова агітація 3. підривна діяльність.

se di tious [sidish'əs] [сидішəс] adj прм бунтарський, заколотний.

se duce [sidüs'|sidūs'] [сидус|сидюс] v д -duced, -ducing 1. спокушати, звабловати, приманювати: General N, se-

duced by the offer of great wealth, betrayed his country to the enemy. Спокусившись на велике багатство, генерал Н зрадив ворогові свою батьківщину 2. обманювати, підманювати; зводити (жінку); принаджувати.

se duce ment [sidüs'mənt | sidūs'mənt] [сидюсмэнт | сидюсмэнт] n ім див seduction.

se duc er [sidūs'ər] [сидюсэр] n ім звідник | зводитель.

se duc tion [siduk'shən] [сидакшэн] n ім 1. спокуса; принада, привабливість, звабловання 2. зведення.

se duc tive [siduk'tiv] [сидактив] adj прк спокусливий; заманливий; привабливий.

se du li ty [sidü'ləte | sidū'ləte] [сидюлэті | сидюлэті] n ім старанність, дбайливість; ретельність; квапливість, поспішливість.

sed u lous [sej'üləs] [седжулэс] adj прк старанний; наполегливий; дбайливий.

sed u lous ly [sej'üləslē] [седжулэслі] adv прсл старанно, дбайливо; наполегливо.

se dum [sē'dəm] [сідэм] n ім бот очиток.

see₁ [sē] [сі] v д saw, seen, seeing 1. бачити, дивитися; спостерігати; глядіти; побачити; спостерігати; помі-

чати; I can't see to read мені за темно читати; I have seen the day when... пам'ятаю ті часи, коли...; to let smb see smth показати щось комусь; to see things мати привиди; as I see it на мій погляд/на мою думку; see you tomorrow до завтра 2. оглядати, бачити: to see the sights оглядати цікаві місця 3. розуміти, знати, пізнавати; збагнути; I see я розумію, ось так воно!; as far as I can see наскільки я можу судити, так далеко, як я собі уявляю; I do not see how to do it до речі, не знаю, як це зробити 4. подумати, розмірковувати, поміркувати: let me see 1) дайте подумати 2) дозвольте, стривайте 3) покажіть, (що воно таке) 5. уявляти (собі): I can clearly see her doing it я собі повністю уявляю, як це вона робить 6. побачити(ся), відвідати: come and see us зайдіть до нас 7. зустрічатися; бачитися: see you later/see you again/soon до скорої зустрічі 8. приймати (на побачення): the president is seeing no one today президент сьогодні нікого не приймає 9. проводжати: may I see you home? Дозвольте провести вас додому! 10. з іменником і інфінітивом: I saw him take the money я бачив його, як брав гроші

11. з іменником і дієприслівником або дієприкметником: to see smb doing smth бачити когось як щось робить; to see smth done доглянути, щоб щось було зроблене; see this package sent today доглянути, щоб цю посилку відправити це сьогодні; I'll see it sent today догляну того, щоб це відправити це сьогодні 12. перед підрядним реченням з if, whether, when, how, why, who, what: розуміти; придивлятися; приглядатися; побачити; it can't be done — I don't see why це неможливе — не розумію, чому?; I must see who it is мушу переконатися (на власні очі), хто це такий; let us see why так переконаймося, чому; 13. з приймен. або присл.: see in зустрінути, привітати (Новий рік); see off проводжати, відпроваджувати, провести (прощаючись); see out провести (кого до дверей); see through 1) довести (щось до кінця) 2) допомагати (кому досягти мети) 3) діждатися кінця (кого).

see₂ [sē] [сі] n ім 1. єпархія, престол (єпископа) 2. the Holy See папський престол.

seed [sēd] [сід] n ім, pl мн seeds / seed 1. сім'я, насіння, зерно: to go / to turn to seed піти в насіння 2. початок, зародок: to raise up seed мати потомство 3. перен. розбрат: to sow the seeds of discord

сіяти незгоду; v q 1. сіяти, засівати 2. піти в насіння 3. вибирати насіння (з плодів); відокремлювати насіння від волокна (льону) 4. спорт відбирати сильніших.
seed bag бот насінна коробочка.
seed-bed [sēd'bed'] [сідбед] n ім парник, грядка з розсадою.
seed case [sēd'kās'] [сідкейс] n ім насінна коробка.
seeder [sēd'ər] [сідэр] n ім 1. сівач/сіяч 2. рядкова сівалка 3. прилад/механізм для виймання кісточок (із овочів).
seeding [sēd'iŋ] [сідин~] n ім 1. засів, засівання, сіяння 2. вирощування сім'я, зерна 3. заготівля насіння.
seeding machine сівалка.
seed leaf бот сім'ядоля.
seedless [sēd'lis] [сідлис] adj прм 1. бот безнасінний 2. (про виноград) без насіння/без кісточки (без плода).
seedling [sēd'liŋ] [сідлин~] n ім сіянець, росток, паросток; розсада.
seed pearl малесенька перлина.
seed potatoes n pl ім мн бот посівна картопля.
seedsman [sēdz'mən] [сідзмэн] n ім, pl мн - men 1. торговець насінням 2. сіяч/сівач.

seed vessel бот насінна коробочка; оплодень.
seedy [sēd'ē] [сі́ді] adj прм seedier, seediest 1. наповнений насінням 2. рзм нездоровий, кволий; поганий, лихий; to look seedy мати поганий вигляд; seedy clothes лихий одяг
seeing [sē'iŋ] [сі́інґ] conj спол seeing that тому що; з огляду на те, що; через те, що; беручи до уваги, що; Seeing that it is 11 o'clock, we will wait no longer. Тому що це вже 11-а (година), ми довше не будемо чекати. n ім бачення: seeing is believing побачити то й увірувати.
seek [sēk] [сік] v д sought, seeking 1. шукати, розшукувати: to seek smb, smth шукати когось, за чимсь 2. старатися (про що); іти спочивати: to seek one's bed іти спочивати (в ліжку) 3. шукати, гнатися (за приємністю, насолодою): to seek pleasure шукати приємности 4. про напрям: to seek to the shore попрямувати / попростувати / спрямуватися до узбережжя / до берега 5. намагатися, прагнути: I will not seek to persuade you я не маю наміру переконувати вас 6. роздивлятися, шукати: We are seeking a new home. Ми оглядаємося / шукаємо за новим житлом / домом. 7. намагатися: He seeks to make peace with his enemies. Він намагається

добитись миру/заміре́ння зі своїми супротивниками/ворога́ми 8. з приймен. і прислів.: seek for/seek after домага́тися чогось; seek out відшукувати, викривати (злодія); розм відгріба́ти, віпорпати; seek through обшукувати.

seem [sēm][сім] v g 1. здава́тися, уявля́ти(ся); видава́тися; it seems to me (that) it will rain мені здає́ться, що буде дощ; He seemed a very old man. Показа́лось/війвилось, він спра́вжній стари́к; I still seem to hear the music мені здає́ться, що хтось грає 2. справля́ти, робити враження; бути схожим (на кого, на що), бути подібним (до кого, до чого); that does not seem very difficult воно́ не видає́ться/воно́ не уявля́ється на́дто важким/трудним; you seem (to be) unwell виглядає, на́чебто ви хворі́єте/ма́буть, чи не є ви хворі 3. мати враження, уявлення; діста́ти враження; I seem to have seen you before у ме́не враження, на́чебто я вас десь бачив 4. з запереченням: не на́дто; радше ні; якось ні; I don't seem to fancy that якось це мені не підходить 5. it seems здає́ться, ма́буть, очевидно 6. it should/would seem немо́в би, нена́че б, здава́лось би.

seem ing [sēm'iŋ][сі́минґ] adj прм 1. очевидний 2. несправжній 3. удаваний 4. мнимий ; n ім 1. поява; явище 2. уявлення 3. очевидність.

seem ing ly [sēm'iŋlē][сі́минґлі] adv прсл 1. на вигляд 2. мабуть; очевидно.

seem ly [sēm'lē][сі́млі] adj прм -lier, -liest пристойний; підхожий: it is not seemly to це не випадає /це не личить /це не годиться; adv прсл 1. пристойно 2. належним чином 3. як слід.

seen [sēn][сін] v д pt see 1.

seep [sēp][сіп] v д 1. просочуватися; протікати; текти; крапати ; water seeps through sand вода просочується крізь пісок 2. стікати.

seep age [sēp'ij][сі́пидж] n ім 1. просочування 2. витік 3. інфільтрація.

seer [sēr][сір] n ім провидець; пророк; віщун.

seer ess [sēr'is][сі́рис] n ім провидиця; пророчиця; віщунка.

seer suck er [sēr'suk'ər][сірса́кэр] n ім текст лляна смугаста тканина.

see saw [sē'sô'][сі́со́] n ім гойдалка (дошка через колоду); гойдання на дошці ; v д 1. гойдатися на дошці 2. рухатися вгору, вниз, вперед і назад ; adj прм 1. гойдалковий 2. маятниковий.

seethe [sēTH][сітг] v д seethed, seething 1.

кипіти; клекотіти; булькотіти; water <u>seethed</u> under the falls вода булькотіла у степ водопаду 2. бути охопленим; закипіти; to <u>seethe</u> with anger закипіти гнівом 3. збуджувати; розпаляти; спонукувати; захоплювати(ся); Europe was <u>seething</u> with excitement. Ентузіястичне хвилювання охопило всю Европу.

seg ment [seg'mənt][сеґмэнт] <u>n</u> <u>ім</u> 1. відрізок; кусок; шматок 2. <u>геом</u> сеґмент, відрізок 3. <u>ел</u> пластина колектора; <u>v</u> <u>д</u> 1. ділити(ся) на сеґменти 2. розчленовувати.

seg men tal [segmen'təl][сеґментэл] <u>adj</u> <u>прм</u> що відноситься до сеґменту.

seg men ta tion [seg'məntā'shən][сеґмэнтейшэн] <u>n</u> <u>ім</u> ділення / ділиба на сеґменти, на відрізки.

seg re gate [seg'rəgāt][сеґрэґейт] <u>v</u> <u>д</u> -<u>gated</u>, -<u>gating</u> відокремлювати(ся); ізолюватися; <u>adj</u> <u>прм</u> [seg'rəgit / seg'rəgāt][сеґрэґит / сеґрэґейт] відокремлений.

seg re ga tion [seg'rəgā'shən][сеґрэґейшэн] <u>n</u> <u>ім</u> 1. відокремлення, ізоляція 2. сеґреґація.

sei gneur [sēnyėr'][сінйор] <u>n</u> <u>ім</u> феодальний володар, сеньйор.

seign ior [sēn'yər][сінйэр] <u>n</u> <u>ім</u> джентл-

мен; сеньйор; ділич; пан.
seign ior age [sēn'yərij][сіньэридж] n ім 1. правомочність феодального володаря 2. королівський дохід від карбування монети.
sei gnio ri al [sēnyô'riəl | sēnyō'riəl][сініóриэл | сініóуриэл] adj прм сеньйоральний, феодальний.
seign ior y [sēn'yərē][сініэрі] n ім, pl мн -iories 1. феодальне володіння 2. влада сеньйора.
seine [sān][сейн] n ім невід, сіть; v д seined, seining ловити неводом, сіткою.
seis mic [sīz'mik | sīs'mik][сайзмик | сайсмик] adj прм сейсмічний.
seis mo graph [sīz'məgraf | sīz'məgräf | sīs'məgraf | sīs'məgräf][сайзмэгреф | сайзмэграф | сайсмэгреф | сайсмэграф] n ім сейсмограф.
seis mo graph ic [sīz'məgraf'ik | sīs'məgraf'ik][сайзмэгрéфик | сайсмэгрéфик] adj прм сейсмографічний.
seis mol o gist [sīzmol'əjist | sīsmol'əjist][сайзмóлэджист | сайсмóлэджист] n ім сейсмолог.
seis mol o gy [sīzmol'əjē | sīsmol'əjē][сайзмóлэджі | сайсмóлэджі] n ім сейсмологія.

seis mom e ter [sīzmom'ətər/sīsmom'ətər] [сайзмо́мэтэр/сайсмо́мэтэр] n ім сейсмо́метр.

seize [sēz] [сі:з] v q seized, seizing 1. хапа́ти, схопи́ти: she seized his arm вона́ схопи́ла його́ ру́ку 2. захо́плювати, заволоді-ва́ти: to seize a fortress взя́ти/захопи́ти форте́цю 3. конфіскува́ти, накла-да́ти аре́шт (на щось) 4. (про думку, ідею): заволоді́ти, опанува́ти: to seize an idea похопи́тися на іде́ю, на за́дум; to be seized with remorse ма́ти до́кори сові́сти; a fever seized him його́ напа́ла/найшла́ гаря́чка; she was seized with fear вона́ зазна́ла стра́ху/вона́ переляка́лася/її узя́в стра́х/її огорну́в/обгорну́в/найшо́в страх; we were seized with a desire to... нас охопи́ло пра́гнення/бажа́ння до... тем нам забажа́лось/ми запра́гнули... 5. в'яза́ти; зв'я́зувати; перев'я́зувати; прив'я́зувати; seize one rope to another зв'яза́ти одну́ моту́зку з і́ншою 6. to seize on/upon поква́пно/скваплúво скориста́тися (чим/з чого) 7. тех 1) (про замок) затина́тися, затя́тися 2) (про механізм) заїда́тися 8. юр вво́дити у володі́ння.

seiz ing [sēz'iŋ] [сі́зин'] n ім 1. в'я́зання, зв'я-

✓

зування (на вузли); зв'язування мотуза з мотузом (тонкими мотузками) 2. тонкі мотузки (для в'язання вузлів).

sei zure [sē'zhər][сіжэр] n ім 1. захват, захоплення 2. накладення арешту, конфіскація (товару, краму) 3. (про хворобу) приступ, припадок: to have a seizure дістати апоплексічний удар 4. загарбання, захоплення.

sel dom [sel'dəm][селдэм] adv прсл рідко; not seldom нерідко; seldom or never/if ever зрідка або зовсім ніколи.

se lect [silekt'][силєкт] v д вибирати; добирати; відбирати; застосовувати селекцію, обирати; select the book you want виберіть собі книгу яку (яким) хочете; adj прм 1. вибраний; добірний; підібраний; a few select officials декілька підібраних службовців 2. перебірливий.

se lect ed [silek'tid][силектид] adj прм 1. підібраний, дібраний; припасований 2. вибраний; виключний; selected passages вилиски.

se lect ee [silek'tē'][силекті] n ім ам призваний на військову службу/призовник.

se lec tion [silek'shən][силекшэн] n ім 1. вибір; добір, підбір 2. біол добір, селекція 3. збірка вибраних творів.

se lec tive [silek'tiv] [силéктив] adj прм 1. добірний; відбірний; підібраний 2. селекційний 3. рад селективний.
se lec tiv i ty [silek'tiv'ətē] [силéктівəті] n ім рад селективність.
se lect man [silekt'mən] [силéктмэн] n ім, pl мн -men член волосної управи.
se lec tor [silek'tər] [силéктəр] n ім 1. сортувальник 2. відбірник 3. ел шукач, селéктор 4. рад селекторна ручка.
sel e nite [sel'ənit / səlē'nit] [céлэнайт / сəлíнайт] n ім хем селеніт.
se le ni um [səlē'niəm] [сэлíниэм] n ім хем селéн.
self [self] [селф] n ім, pl мн selves 1. власна особа, сам; my better self щось краще мого характеру, краща познака мого »я«; my former self все те, ким давніше я був; my second / other self мій двійник; the consciousness of self самосвідомість; the study of self самоаналіза; my own / very self я сам / моя власна персона; to have no thought of self не думати про себе, бути незацікавленим 2. власна особа / власне я: for self and для себе і...; adj прм 1. (про колір) незмінний, однорідний, суцільний 2. (про цвіт) однокольорний 3. свій

(власний).
self- pref преф у складених словах відповідає українським компонентам само-, себе-, напр. self-government самоврядування, self-love себелюбство.
self-abasement [self'əbās'mənt][сéлфэбéйсмэнт] n ім самоприниження.
self-abnegation [self'ab'nəgā'shən][сéлфéбнэгéйшэн] n ім 1. самозречення 2. самопожертва.
self-acting [self'ak'tiŋ][сéлфéктинг] adj прикм самочинний, самодіючий, автоматичний.
self-assertion [self'əsėr'shən][сéлфэсéршэн] n ім 1. відстоювання своїх прав, вимог 2. самовпевненість, певність себе.
self-assertive [self'əsėr'tiv][сéлфэсéртив] adj прикм самовпевнений; аподиктичний.
self-assurance [self'əshür'əns][сéлфэшýрэнс] n ім самовпевненість
self-assured [self'əshürd'][сéлфэшýрд] adj прикм самовпевнений.
self-centered [self'sen'tərd][сéлфсéнтэрд] adj прикм егоцентричний.
self-centred [self'sen'tərd][сéлфсéнтэрд] adj прикм див. self-centered.
self-colored [self'kul'ərd][сéлфкáлэрд] adj прикм однобарвний, природного забар-

вления.

self-com mand [self'kəmand'|self'kəmänd'] [се́лфкəме́нд|се́лфкəма́нд] n ім само-володіння, вміння володіти собою.

self-com mun ion [self'kəmūn'yən] [се́лф-кəмю́ніəн] n ім ро́здум, розду́мування; зосере́дження, скупчення.

self-com pla cence [self'kəmplā'səns] [се́лф-кəмплейсəнс] n ім див. self-complacency.

self-com pla cen cy [self'kəmplā'sənsē] [се́лф-кəмпле́йсəнсі] n ім самовдово́лення.

self-com pla cent [self'kəmplā'sənt] [се́лфкəм-пле́йсəнт] adj прм самовдово́лений.

self-con ceit [self'kənsēt'] [се́лфкəнсі́т] n ім зарозумілість, чва́нство.

self-con fi dence [self'kon'fədəns] [се́лфко́н-фəдəнс] n ім самовпе́вненість.

self-con fi dent [self'kon'fədənt] [се́лфко́н-фəдəнт] adj прм самовпе́внений.

self-con fi dent ly [self'kon'fədəntlē] [се́лф-ко́нфəдəнтлі] adv прсл самовпе́внено.

self-con scious [self'kon'shəs] [се́лфко́ншəс] adj прм сором'я́зливий; несмілий / несмі-ливий; збенте́жений.

self-con scious ness [self'kon'shəsnis] [се́лф-ко́ншəсніс] n ім сором'я́зливість; несмі-ливість; збенте́женість.

self-con tained [self'kəntānd'] [сéлфкəнтéйнд] adj прм 1. самозадовóлений, нетовари́ський; зáмкнутий; що веде́ себе́ стри́мано; що не бере́ учáсти (в товари́ському, в громáдському жи́тті) 2. (про прóмисел) економі́чно незалéжний 3. що ві́рить/покладáється на влáсні си́ли, упéвнений, самовпéвнений 4. (про мешкáння) з окрéмим вхóдом; одноосі́бний; для одніє́ї роди́ни 5. (ві́йськ) забезпéчений усі́м потрі́бним.

self-con tra dic tion [self'kon'trədik'shən] [селф-контрəди́кшəн] n ім внутрі́шнє протирі́ччя.

self-con tra dic to ry [self'kon'trədik'tərē] [сéлф-контрəди́ктəрі] adj прм сам́ий собі́ суперéчний (про внутрі́шній стан).

self-con trol [self'kəntrōl'] [сéлфкəнтрóул] n ім умі́ння володі́ти собóю, самоволодíння.

self-de cep tion [self'disep'shən] [сéлфдисéпшəн] n ім див self-deceit.

self-de ceit [self'disēt'] [сéлфдисі́т] n ім самообмáн.

self-de cep tive [self'disep'tiv] [сéлфдисéптив] adj прм самообмáнний.

self-de fence [self'difens'] [сéлфдифéнс] n ім самозáхист, самооборóна.

self-de fense [self'difens'] [сéлфдифéнс] n ім

Вит форм див. self-defence.
self-de ni al [self'dinī'əl] [сéлфдинáйэл] n ім самозре́чення
self-de ter mi na tion [self'ditêr'mənā'shən] [сéлфдитйóрмэнéйшэн] n ім самовизначення.
self-de vo tion [self'divō'shən] [сéлфдивóушэн] n ім 1. відданість, присвячення свого́ себе́ (якійсь справі) 2. самопоже́ртвування.
self-dis ci pline [self'dis'əplin] [сéлфдíсэплин] n ім самодисципліна.
self-ed u cat ed [self'ej'ŭkāt'id] [сéлфéджукейтид] adj прм що вивчився самостійно/самотужки.
self-ef face ment [self'əfās'mənt] [сéлфэфéйсмэнт] n ім скро́мність.
self-ef fac ing [self'əfās'iŋ] [сéлфэфéйсинґ] adj прм скро́мний, що уникáє ро́зголосу.
self-es teem [self'estēm'] [сéлфестíм] n ім почуття́ власної гідности, повáга до сéбе; чванли́вість; зарозумíлість.
self-ev i dent [self'ev'ədənt] [сéлфéвэдэнт] adj прм самоочеви́дний, очеви́дний сам по собí.
self-ex plan a to ry [self'eksplan'ətô'rē/self'eksplan'ətō'rē] [сéлфекспле́нэторі / сéлфекспле́нэтóурі] adj прм самозро-

✓

ма́чний; самоперекла́дний; самопоя́снюваль-
ний.
self-ex pres sion [self'ekspresh'әn][се́лфекспре́-
шэн] n ім самовия́влення, розкриття́
свого́ »я«.
self-fer ti li za tion [self'fér'tәlәzā'shәn][се́лф-
фіртэлэзе́йшэн] n ім бот самозапи́-
лення.
self-flag el la tion [self'flaj'әlā'shәn][се́лф-
фледжэле́йшэн] n ім самобичува́ння.
self-gov ern ing [self'guv'әrniŋ][се́лфга́вэр-
нин~] adj прм самовря́дний.
self-gov ern ment [self'guv'әrnmәnt/self'-
guv'әrmәnt][се́лфга́вэрнмэнт/се́лф-
га́вэрмэнт] n ім самовряд́ува́ння.
self-heal [self'hēl'][се́лфгі́л] n ім бот
сухове́ршки звича́йні.
self-help [self'help'][се́лфге́лп] n ім са-
модопомо́га, взає́модопомо́га.
self-im por tance [self'impor'tәns][се́лфим-
по́ртэнс] n ім зарозумі́лість; са-
мовелича́ння.
self-im por tant [self'impor'tәnt][се́лф-
импо́ртэнт] adj прм самовпе́в-
нений; що є висо́кої га́дки про се́бе;
зарозумі́лий; переко́наний про свою́
ве́лич, важли́вість.

self-im prove ment [self'impruv'mənt] [се́лфимпру́вмэнт] n і.н. самоудоскона́лювання; підвищування своїх кваліфікацій.

self-in duc tion [self'induk'shən] [се́лфинда́кшэн] n і.н. ел. самоіндукція.

self-in dul gence [self'indul'jəns] [се́лфинда́лджэнс] n і.н. потура́ння своїм бажа́нням.

self-in dul gent [self'indul'jənt] [се́лфинда́лджэнт] adj пр.н. поблажли́вий своїм бажа́нням.

self-in flict ed [self'inflik'tid] [се́лфинфли́ктид] adj пр.н. 1. (про кару) сам вимірний 2. (про рану) що сам собі завдає.

self ish [sel'fish] [се́лфиш] adj пр.н. егоїсти́чний, себелю́бний: a selfish fellow себелюбець, егоїст; to be selfish бу́ти себелю́бним, егоїсти́чним.

self ish ness [sel'fishnis] [се́лфишнис] n і.н. себелю́бство, егоїзм.

self-knowledge [self'nol'ij] [се́лфно́лидж] n і.н. самопізна́ння.

self less [self'lis] [се́лфлис] adj пр.н. самовідда́ний.

self-love [self'luv'] [се́лфлав] n і.н. се-

белюбство, егоїзм.

self-made [self'mād'] [се́лфмейд] adj прм 1. зроблене самим собою 2. що сам промощує собі життєвий шлях 3. що усе завдячує собі самому.

self-pity [self'pit'ē] [се́лфпі́ті] n ім 1. самопівчуття 2. самозворушення.

self-pol li na tion [self'pol'ənā'shən] [се́лфполэнейшэн] n ім бот самозапилення.

self-por trait [self'por'trit / self'por'trāt / self'pōr'trit / self'pōr'trāt] [се́лфпортрит / се́лфпортрейт / се́лфпоуртрит / се́лфпоуртрейт] n ім автопортрет.

self-pos sessed [self'pəzest'] [се́лфпэзе́ст] adj прм самовладний; холоднокровний; стриманий; спокійний.

self-pos ses sion [self'pəzesh'ən] [се́лфпэзе́шэн] n ім самовладання; холоднокровність; стриманість.

self-praise [self'prāz'] [се́лфпре́йз] n ім самовихваляння, самохвальба

self-pres er va tion [self'prez'ərvā'shən] [се́лфпре́зэрвейшэн] n ім самозбереження.

self-pro pelled [self'prəpeld'] [се́лфпрэпе́лд] adj прм самохідний, що запускається в рух власним приводом.

self-re cord ing [self'rikor'din] [сéлфрикóрдинˇ] n ім самопишучий; самозаписний; самописний.
self-re li ance [self'rilī'əns] [сéлфрилáйэнс] n ім самовпевненість; взаємодовіреність.
self-re li ant [self'rilī'ənt] [сéлфрилáйэнт] adj прк упевнений у собі; що має довіру до себе.
self-re spect [self'rispekt'] [сéлфриспéкт] n ім почуття власної гідности.
self-re straint [self'ristrānt'] [сéлфристрéйнт] n ім стриманість.
self-right eous [self'rī'chəs] [сéлфрáйчэс] adj прк 1. самовдоволений 2. фарисейський 3. лицемірний; облудний.
self-sac ri fice [self'sak'rəfīs] [сéлфсéкрэфайс] n ім самопожертвування.
self same [self'sām'] [сéлфсéйм] adj прк той самий: We study the selfsame books that you do. Ми користуємося тими ж самими книжками, що й ви.
self-sat is fac tion [self'sat'isfak'shən] [сéлфсéтисфéкшэн] n ім самовдоволення.
self-sat is fied [self'sat'isfīd] [сéлфсéтисфайд] adj прк задоволений з себе.

self-seek er [self'sēk'ər] [се́лфсі́кэр] n ім самолюб.

self-seek ing [self'sēk'iŋ] [се́лфсі́кин˜] n ім самолюбство; adj прм самолюбний; своєкорисливий.

self-serv ice [self'sėr'vis] [се́лфсі́йрвис] n ім самообслуговування.

self-sown [self'sōn'] [се́лфсо́ун] adj прм самосійний.

self-start er [self'stär'tər] [се́лфста́ртэр] n ім тех автоматичне заведення / стартер.

self-styled [self'stīld'] [се́лфста́йлд] adj прм самозваний; a self-styled leader самозваний провідник.

self-suf fi cien cy [self'səfish'ənsē] [се́лфсэфі́шэнсі] n ім 1. економічна незалежність; самостійність 2. самовпевненість 3. рзм сам-собі-панство.

self-suf fi cient [self'səfish'ənt] [се́лфсэфі́шэнт] adj прм 1. економічно незалежний; самостійний, самодостатній.

self-suf fic ing [self'səfīs'iŋ] [се́лфсэфа́йсин˜] adj прм самодостатній, самостійний, незалежний.

self-sup port [self'səport'/self'səpōrt]

[се́лфсэпо́рт / се́лфсэпо́урт] n ім са-
мовла́сне утри́мання; економі́чна неза-
ле́жність, самості́йність.

self-sup·port·ing [self'səpor'tiŋ / self'səpōr'-
tiŋ] [се́лфсэпо́ртин~ / се́лфсэпо́уртин~]
adj прм той, що на вла́сному утри́-
манні, незале́жний, самості́йний.

self-sus·tain·ing [self'səstān'iŋ] [се́лф-
сэсте́йнин~] adj прм див. self-sup-
porting.

self-taught [self'tot'] [се́лфтот'] adj прм
що сам навча́ється / що сам добува́є
осві́ту, знання́: a self-taught person
самоу́-к/чка.

self-will [self'wil'] [се́лфуі́л] n ім упе́р-
тість

self-willed [self'wild'] [се́лфуі́лд] adj
прм упе́ртий.

self-wind·ing [self'wīn'diŋ] [се́лфува́йн-
дин~] adj прм 1. з автомати́чним за-
ве́денням 2. (про годинник, тощо) само-
накру́чуваний.

sell [sel] [сел] v g sold, selling 1. прода-
ва́ти: sell a house продава́ти дім
2. торгува́ти: the butcher sells meat
м'ясні́к / різні́к торгу́є м'я́сом 3.
зра́джувати: the traitor sold his country

for money зрадник продав свою батьківщину за гроші 4. популяризувати: sell an idea to the public популяризувати / поширювати думку, задум, ідею між народом 5. з приймен. і присл.: sell back відпродувати, перепродувати; sell випродувати (залишки, решітки) тех ліквідувати (підприємство); sell out розпродувати, збуватися (краму, товару); sell up продати боржника з торгів / (рзм) на ліцитації; n ім слн шахрайство, обман.

sell er [sel'ər] [се́лэр] n ім 1. продавець, торговець 2. ходовий товар; this book is a best seller це ходова книга.

sell-out [sel'out'] [се́лаут] n ім 1. ам слн розпродаж 2. рзм п'єса, вистава, спорт змагання, що користуються великим успіхом.

Seltzer [selt'sər] [се́лтсэр] n ім зельтерська вода

sel vage / sel vedge [sel'vij] [се́лвидж] n ім руб, рубчик; облямівка; ткана стрічка, крайка.

selves [selvz] [селвз] див. self.

se man tic [səman'tik] [сэме́нтик] adj прк лінг семантичний.

✓

se man tics [səman'tiks][сэме́нтикс] n in лінґ семáнтика.

sem a phore [sem'əfor/sem'əfōr][се́мэфор/се́мэфо́ур] n in семафóр; v q -phored, -phoring сиґналізувáти, семафóрити.

se ma si ol o gy [səmā'səol'əjē][сэмейсэóлэджі] n in лінґ семасіолóгія.

sem blance [sem'bləns][се́мблэнс] n in 1. зóвнішній вúгляд 2. схóжість, пoдíбність: Her story had the semblance of truth. Її рóзповідь схóжа на прáвдиву подію. under the semblance of під вúглядом. These clouds have the semblance of a huge head. Ті хмáри подíбні до велика́нської головú.

se men [sē'mən][сі́мэн] n in фізл сім'я, спéрма.

se mes ter [səmes'tər][сэме́стэр] n in семéстр.

semi- pref преф пів-, напів-.

sem i an nu al [sem'ian'ūəl][се́миéнюэл] adj прм піврíчний.

sem i an nu al ly [sem'ian'ūəlē][се́миéнюэлі] adv прсл піврíчно.

sem i ar id [sem'iar'id][се́миéрид] adj прм 1. засýшливий 2. малорóдючий.

✓

sem i breve [sem'ibrēv'] [се́мибрів] n ім муз ціла но́та.
sem i cir cle [sem'isėr'kəl] [се́мисі́ркəл] n ім півко́ло.
sem i cir cu lar [sem'isėr'kūlər] [се́мисі́ркюлəр] adj прм півкру́глий.
sem i civ i lized [sem'isiv'əlīzd] [се́мисивəлайзд] adj прм напівди́кий.
sem i co lon [sem'ikō'lən] [се́микóулəн] n ім кра́пка з ко́мою.
sem i con scious [sem'ikon'shəs] [се́микóншəс] adj прм напівпритóмний
sem i de tached [sem'iditacht'] [се́мидите́чт] adj прм (про дім, хату) близню́чий / двій-ня́цький, двосіме́йний.
sem i fi nal [sem'ifī'nəl] [се́мифа́йнəл] n ім 1. півфіна́л 2. спорт. передоста́нне коло (у змага́нні).
sem i flu id [sem'iflū'id] [се́мифлю́ид] adj прм напівpі́дкий
sem i lu nar [sem'ilū'nər] [се́милю́нəр] adj прм у фо́рмі півмі́сяця.
sem i month ly [sem'imunth'lē] [се́мима́нтлі] adj прм (про періодичне видання) що вихо́дить два ра́зи на мі́сяць; n ім журна́л, бюлете́нь (що виходить два рази на мі́сяць); adv прсл двічі на мі́сяць.

v

sem i nal [sem'ənəl] [се́мэнэл] adj прм 1. сім'яний 2. зародковий 3. плодотворний.
sem i nar [sem'ənär] [се́мэнар] n ім семінар.
sem i nar y [sem'ənerē] [се́мэнèрі] n ім, pl мн -naries 1. семінарія 2. теологічна семінарія 3. приватна середня школа.
sem i na tion [sem'ənā'shən] [се́мэнэ́йшэн] n ім 1. обсіменіння; запліднення, отплодотворіння 3. бот розсіювання.
sem i nif er ous [sem'ənif'ərəs] [се́мэніфэрэс] adj прм бот насінненосний.
sem i of fi cial [sem'iəfish'əl] [се́миэфишэл] adj прм напівофіційний.
sem i pre cious [sem'ipresh'əs] [се́мипрéшэс] adj прм самоцвітний: semiprecious stone самоцвіт.
sem i qua ver [sem'ikwā'vər] [се́микуве́йвэр] n ім муз шістнадцята нота.
Sem ite [sem'īt/sē'mīt] [се́майт/сі́майт] n ім семіт.
Se mit ic [səmit'ik] [сэмітик] adj прм семітський.
Sem i tism [sem'ətizəm/sē'mətizəm] [се́мэтизэм/сі́мэтизэм] n ім семітизм.
sem i tone [sem'itōn'] [се́митóун] n ім муз півтон.
sem i vow el [sem'ivou'əl] [се́мивáуэл] n ім

фон півголосний звук: W and Y are semi-vowels in win [увин] and yet [йет].
sem i week ly [sem'iwēk'lē] [семиувіклі] adj прм (про видання) що виходить два рази на тиждень; n ім журнал або бюлетень що виходить два рази на тиждень.
sem o li na [sem'əlē'nə] [семəлінə] n ім манна крупа; манна каша.
sem pi ter nal [sem'pitėr'nəl] [семпитірнəл] adj прм вічний; безсмертний.
semp stress [sem'stris/semp'stris] [семстрис/семпстрис] n ім див. seamstress.
sen a ry [si'nərē] [сінəрі] adj прм шестерний.
sen ate [sen'it] [сенит] n ім 1. сенат 2. університетська рада.
sen a tor [sen'ətər] [сенəтəр] n ім сенатор.
sen a to ri al [sen'əto'riəl/sen'ətō'riəl] [сенəторіəл/сенəтоуриəл] adj прм сенаторський.
sen a tor ship [sen'ətərship] [сенəтəршип] n ім сенаторство
send [send] [сенд] v д, sent, sending 1. посилати; відсилати; висилати; засилати; відправляти (в адміністративному порядку); to send smb to bed казати кому лягти в ліжко; to send word повідомити (кого) / дати знати;

send a letter посила́ти лист 2. (про радіо) передава́ти, повідомля́ти 3. пройня́ти (про дрож): the news sent a shiver down my spine вістка пройняла́ мене́ дрожем 4. подава́ти, кидати (м'яч) 5. (про удар) повали́ти, звали́ти (кого): to send smb sprawling (ударом) повали́ти кого́ 6. з прикметником: to send smb crazy/mad довести́ кого́ до ша́лу/до лю́ті 7. з прийм. і присл.: send along присила́ти; send away 1) відсила́ти 2) проганя́ти, виганя́ти; send back 1) відсила́ти назад 2) (про світло) відбива́ти; send down 1) виключа́ти, тимчасо́во звільня́ти (з університету) 2) знижувати (ціни); send for 1) посила́ти по 2) виклика́ти; send forth 1) випуска́ти (проміння) 2) видава́ти (запах) 3) бот. випуска́ти (листя); send in 1) впуска́ти (до кімнати) 2) надсила́ти (роботу, звідомлення, малюнок на виставку) 3) податися на димісію; send off 1) відсила́ти 2) виганя́ти 3) влашто́вувати про́води; send out 1) висила́ти 2) виганя́ти, проганя́ти (з хати) 3) пуска́ти, випуска́ти (дим із димаря) 4) бот. випуска́ти, пуска́ти (листя); send round 1) пуска́ти (чарку, пляшку) навкруги́

2) посилáти (ві́сланця); send through пересилáти (ві́домість, телеграму); send up 1) посилáти вго́ру 2) пусти́ти вго́ру 3) кі́нути вго́ру 4) виклика́ти підви́щення (цін): it sent up my temperature в мéне підви́щилася гаря́чка 5) пересилáти товáр, крам (з провінції до Лондону).

send er [send'ər] [céндəр] n ім 1. відпрáвник 2. тех передавáльний при́лад.

send-off [send'of'] [céндóф] n ім 1. прóводи; прощáння 2. (про пресу) to give (a play) a good send-off дáти п'єсі хорóшу рецéнзію (розм).

Sen e gal ese [sen'əgolēz'/sen'əgolēs'] [céнəгoліз/céнəгoліс] adj прм сенегáльський; n ім сенегáлець/ька.

se nes cence [sənes'əns] [сəнéсəнс] n ім старі́ння.

se nes cent [sənes'ənt] [сəнéсəнт] adj прм що старі́є.

sen es chal [sen'əshəl] [céнəшəл] n ім управля́ючий королі́вським двором (у середньовіччі).

se nile [sē'nīl/sē'nəl] [сі́найл/сі́нəл] adj прм 1. старéчий, старéзний 2. (про старика) дря́хлий, в'я́лий.

se nil i ty [senil'ətē] [сені́лəті] n ім стáрість, старéцтво; старéзність.

sen ior [sēn'yər] [сі́ніəр] n ім 1. лі́тня люди-

✓

на 2. старший; старіший: John is his brother's senior by two years. Його брат Джон старший/старіший за нього на два роки. 2. ам учень випускної кляси теж студент останнього курсу 3. людина старшого рангу/старшої ранги; заслужена людина; adj прм 1. старший: John is a year senior to me Джон старший за мене на рік 2. старший/Senior додають до прізвища батька, якщо син має ім'я батька: John Parker, Senior Джон Паркер, Сеньйор/себто батько 3. старший (щодо становища, поста, позиції): Mr. Williams is the senior member of the firm... Пан Виллиямс є заслуженим членом фірми... 4. ам випускний; останній (про клясу, курс, семестр).

senior high school середня школа (10, 11 і 12 кляса).

sen ior i ty [sēnyor'ətē][сінйорэті] n ім, pl мн -ties 1. старшинство 2. ам трудовий стаж.

sen na [sen'ə][сенэ] n ім бот олександрійський лист.

sen night [sen'īt/sen'it][сенайт/сеніт] n ім зст тиждень.

sen nit [sen'it][сеніт] n ім мор плетінка.

sen sa tion [sensā'shən][сенсейшэн] n ім 1. big-

✓ чуття́; почуття́ 2. сенса́ція.
sen sa tion al [sensā'shənəl / sensāsh'nəl] [сенсе́йшенел / сенсе́йшнел] adj прм сенсаційний.
sen sa tion al ism [sensā'shənəliz'əm / sensāsh'nəlizəm] [сенсе́йшенелі́зем / сенсе́йшнелі́зем] n ім філос сенсуалі́зм.
sen sa tion al ist [sensā'shənəlist / sensāsh'nəlist] [сенсе́йшенеліст / сенсе́йшнеліст] n ім сенсуалі́ст.
sense [sens] [сенс] n ім 1. почуття́; чуття́; відчуття́; the five senses п'ять о́рганів чуття́ 2. сві́домість; ро́зум; frightened out of one's senses непритомний від стра́ху; are you out of your senses? чи ти утра́тив ро́зум? to come to one's senses приходити до па́м'яти / опритомніти 3. здоро́вий глузд, здоро́вий ро́зум, сенс; common sense здоро́вий глузд; a man of sense розва́жлива, розсу́длива людина / людина з глу́здом; to make sense ма́ти (якийсь) сенс; it does not make any sense це нісені́тне, це безглу́зде, це ніку́дишне; to talk sense говорити, промовляти розсу́дливо / розу́мно / розва́жливо; strict sense то́чне зна́чення 4. на́стрій; настано́влення; to take the sense відчу́ти на́стрій / зорієнтува́тися в на́строю (зборів) 5. зна́чення, сенс; literal sense буква́льне зна́чення;

✓ figurative sense переносне значення; in a sense в певному сенсі тж подекуди; in the legal sense у правомочному значенні; v g. sensed, sensing 1. відчувати; почувати; усвідомлювати; сприймати; she sensed that he was tired вона відчувала його перевтому 2. [розм] розуміти, відчувати.

sense less [sens'lis] [сенсліс] adj прм 1. безчуттєвий, нечутливий 2. непритомний; to knock smb senseless приголомшити кого 2. безглуздий; беззмістовний; senseless words пусті / беззмістовні слова.

sense organ орган чуття (зору, слуху і т. ін.).

sen si bil i ty [sen'səbil'ətē] [сенсэбилэті] n ім, pl мн -ties 1. чутливість 2. вразливість 3. відчуття: She has an unusual sensibility for colors. В неї надзвичайне відчуття кольорів. pl мн sensibilities витончена чутливість.

sen si ble [sen'səbəl] [сенсэбэл] adj прм 1. розсудливий, розумний: a sensible man розсудлива, поміркована людина 2. відчутний, помітний; чуттєвий, почуттєвий; свідомий (чого): I am sensible of your kindness я ціную, відчуваю вашу доброзичливість 3. (про прилад) чутливий, точний 4. що усвідомлює, відчуває; що уявляє, з'ясовує; що робить на-

ви́ним; to be sensible of 1) здава́ти собі́ спра́ву (з чого) 2) доці́нювати (щось); to become sensible of smth усвідо́млювати, уявля́ти, з'ясо́вувати собі́ що; He is too sensible to do anything foolish. Він (надто) розсу́дливий / розу́мний, щоб устру́гнути яку́ здуру.

sen si ble ness [sen'səbləness] [се́нсэблэнэс] n ім розсу́дливість, розва́жливість.

sen si bly [sen'səblē] [се́нсэблі] adv присл 1. розсу́дливо, розва́жливо; помірко́вано 2. відчу́тно; сві́домо; чутте́во; чутли́во.

sen si tive [sen'sətiv] [се́нсэтив] adj прк 1. чутли́вий; сприйня́тливий; вразли́вий; the eye is sensitive to light о́ко бува́є вразли́вим на сві́тло 2. обра́зливий, чутли́вий, враз-ли́вий 3. ду́же ні́жний, чутте́вий 4. тех пре-цизі́йний, то́чний; чутли́вий; sensitive paper світлочутли́вий папі́р.

sensitive plant бот міло́за.

sen si tiv i ty [sen'sətiv'əte] [се́нсэтивэті] n ім, pl мн -ties чутли́вість; ні́жність; вразли́вість.

sen si tize [sen'sətīz] [се́нсэтайз] v д -tized, -tizing 1. роби́ти чутли́вим 2. мед заспоко́ювати 3. роби́ти (папір) світлочут-ли́вим.

sen si tiz er [sen'sətīz'ər] [се́нсэтайзэр] n ім

мед заспокійливий кінник.

sen·so·ri·al [sensô'rēəl | sensō'rēəl] [кенсо́рiал | сенсо́урiал] adj прм чуттєвий.

sen·so·ri·um [sensô'rēəm | sensō'rēəm] [кенсо́рiэм | сенсо́урiэм] n ім, pl мн -riums | -ria [-rēə] [-рiэ] о́рган почуттів.

sen·so·ry [sen'sərē] [се́нсэрi] adj прм чутливий.

sen·su·al [sen'shüəl] [се́ншуэл] adj прм 1. чуттєвий 2. жадливий, пожадливий, хтивий, плотський 3. філос сенсуалістичний.

sen·su·al·ism [sen'shüəliz'əm] [се́ншуэлiзэм] n ім філос сенсуалізм.

sen·su·al·ist [sen'shüəlist] [се́ншуэлист] n ім 1. філос сенсуаліст|ка 2. ласолюб.

sen·su·al·i·ty [sen'shüal'ətē] [се́ншуе́лэтi] n ім, pl мн -ties чуттєвість.

sen·su·al·ize [sen'shüəlīz] [се́ншуэлайз] v д -ized, -izing формувати чуттєвість.

sen·su·ous [sen'shüəs] [се́ншуэс] adj прм чуттєвий.

sent [sent] [сент] v д див. send.

sen·tence [sen'təns] [се́нтэнс] n ім 1. грам ре́чення: simple sentence просте́ ре́чення; compound sentence складносуря́дне ре́чення; complex sentence складнопідря́дне ре́чення 2. сенте́нція, вислів 3. ви́рок; судове́ рішення: to serve one's sentence відбува́-

✓

ти кару; v g -tenced, -tencing засуджувати, присуджувати: The judge sentenced the thief to five years in prison. Суддя засудив злодія на п'ять літ тюрми.

sen ten tial [senten'shəl] [сентеншəл] adj прм 1. що відноситься до судового рішення 2. грам що відноситься до речення.

sen ten tious [senten'shəs] [сентеншəс] adj прм 1. сентенційний 2. повчальний.

sen tience [sen'shəns] [сеншəнс] n ім чутливість; вразливість на стимул, імпульс, дотик, доторк.

sen tient [sen'shənt] [сеншəнт] adj прм чутливий, що відчуває.

sen ti ment [sen'təmənt] [сентəмəнт] n ім 1. почуття, настрій; порив (душі); поривання; захоплення; запал 2. ставлення; думка, гадка 3. сентименти, сентиментальність, надмірна чутливість, вразливість.

sen ti men tal [sen'təmen'təl] [сентəментəл] adj прм сентиментальний, надто чутливий, вразливий.

sen ti men tal ism [sen'təmen'təlizəm] [сентəментəлизəм] n ім 1. філ літературний напрямок (XVIII та пoч. XIX стол.), сантименталізм 2. надмірна і слізлива чутливість; надмірна вразливість.

sen ti men tal ist [sen'təmen'təlist] [сéнтəмéнтəліст] n ім сантименталіст/ка.
sen ti men tal i ty [sen'təmental'ətē] [сéнтəментéлəті] n ім сантиментальність.
sen ti men tal ize [sen'təmen'təlīz] [сéнтəмéнтəлайз] v q -ized, -izing виявляти сантиментальність.
sen ti nel [sen'tənəl] [сéнтəнəл] n ім вартовий, сторож, сторожа; to stand sentinel вартувати, бути на сторожі, охороняти, стояти на варті.
sen try [sen'trē] [сéнтрі] n ім, pl мн -tries 1. вартовий 2. варта, сторожа.
sentry box будка вартового.
se pal [sē'pəl] [сíпəл] n ім бот. чашолисток.
sep a ra bil i ty [sep'ərəbil'ətē / sep'rəbil'ətē] [сéпəрəбілəті / сéпрəбілəті] n ім віддільність.
sep a ra ble [sep'ərəbəl / sep'rəbəl] [сéпəрəбəл / сéпрəбəл] adj прм віддільний.
sep a rate [sep'ərāt] [сéпəрейт] v q -rated, -rating 1. відокремлювати(ся), відділяти(ся), розділяти(ся); відгороджувати(ся); переділяти; to separate milk збирати вершки з молока 2. розлучатися, розходитися 3. сортувати, відсівати 4. сортувати (на частини) 4. розходитися:

✓

the children separated in all directions діти розбіглися/розійшлися на всі боки 5. забирати; відгортати; відсувати; відділяти; Separate your books from mine. Відділіть свої книжки від моїх. 6. відривати; відокремлювати; adj прк [sep'ərit/sep'rit][сéпэрит/сéприт] 1. окремий 2. відокремлений, ізольований 3. сепаратний 4. особливий; самостійний; n ім [sep'ərit/sep'rit][сéпэрит/сéприт] окрема відбитка (статті).

sep a rate ly [sep'əritlē/sep'ritlē][сéпэритлі/сéпритлі] adv присл окремо; відокремлено; ізольовано.

sep a ra tion [sep'ərā'shən][сéпэрéйшэн] n ім 1. відокремлення, відділення, роз'єднання, поділ, сепарація 2. розкладання (на частини) 3. розлука; роздільне життя (подружжя)

sep a ra tism [sep'ərətiz'əm/sep'rətizəm][сéпэрэтизэм/сéпрэтизэм] n ім сепаратизм.

sep a ra tist [sep'ərā'tist/sep'ərətist/sep'rətist][сéпэрéйтист/сéпэрэтист/сéпрэтист] n ім сепаратист.

sep a ra tor [sep'ərā'tər][сéпэрéйтэр] n ім тех 1. сепаратор, сортувальний прилад; зерноочисник; трієр 2. прокладка.

✓

se pi a [sē'piə][сі́пиə] n ім (фарба) сéпія.
sep sis [sep'sis][сéпсис] n ім мед сéпсис.
sep tal [sep'təl][сéптəл] adj прм біол що відно́ситься до перегоро́дки.
sep tan gle [sep'taŋ'gəl][сéптéнˀгəл] n ім семику́тник.
sep tan gu lar [septaŋ'gūlər][септéнˀгюлəр] adj прм семику́тній.
sep tate [sep'tāt][сéптейт] adj прм біол розді́лений перегоро́дкою.
sep te nar y [sep'tənerē][сéптəнéрі] adj прм семерíчний
sep ten ni al [septen'iəl][септéниəл] adj прм семирíчний.
sep tet / sep tette [septet'][септéт] n ім муз септéт.
sep tic [sep'tik][сéптик] adj прм мед септи́чний, зара́зний.
sep ti ce mi a / sep ti cae mi a [sep'təsē'miə] [сéптəсíмиə] n ім зара́ження кро́ви, сéпсис.
sep til lion [septil'yən][септи́лiəн] n ім септильйо́н, (ам і фр 1+ 24 нулі; в Англії 1+ 42 нулі).
sep tu a ge nar i an [sep'chüəjənār'iən / sep'tūəjənār'iən][сéпчуəджəнéйриəн / сéптюəджəнéйриəн] adj прм сімдесятирíч-

✓

ний; віком між 69 і 80 роками; n in старік віком між 69 і 80 роками.

sep tu age nar y [sep'chüaj'ənerʹē/sep'tūaj'ənerʹē] [сепчуеджэнері/септюеджэнері] adj прм, n in див. septuagenarian.

Sep tu a ges i ma [sep'chüəjes'əmə/sep'tūəjes'əmə] [сепчуэджесэмэ/сeптюэджесэмэ] n in церк третя неділя перед Великим постом.

sep tum [sep'təm] [сeптэм] n in, pl мн -ta [-tə] [-тэ] біол перегородка.

sep tu ple [sep'tüpəl/sep'tūpəl/septü'pəl/septū'pəl] [сeптупэл/сeптюпэл/сeптупэл/сeптюпэл] adj прм семиразовий, семикратний; n in семиразова кількість; v д -pled, -pling множити на сім; збільшувати в сім раз.

sep ul cher [sep'əlkər] [сепэлкэр] n in гробниця, могила; v д ховати/класти в гробницю.

se pul chral [səpul'krəl] [сэпалкрэл] adj прм похоронний; могильний; похоронний: sepulchral ceremonies похоронні звичаї.

se pul chre [sep'əlkər] [сепэлкэр] n in, v д брит. див. sepulcher.

sep ul ture [sep'əlchər] [сепэлчэр] n in зст поховання; див. sepulcher.

se quel [sē'kwəl] [сі́квəл] n ім 1. продовження 2. на́слідок, результа́т.
se que la [sikwē'lə] [сиквı́лə] n ім, pl мн -lae [-lē] [-лі] 1. мед на́слідок, ускла́днення (після хвороби) 2. лог висновок, умовивід.
se quence [sē'kwəns] [сі́квəнс] n ім 1. послідо́вність; ряд; поря́док; sequence of events хід подій; in alphabetical sequence за абе́ткою 2. грам the sequence of tenses послідо́вність часів 3. на́слідок, результа́т; in sequence оди́н за о́дним; Crime has its sequence of misery. Злочин бува́є на́слідком зли́днів. 4. муз секве́нція 5. карт че́рга́.
se quent [sē'kwənt] [сі́квəнт] adj прм 1. насту́пний 2. що бува́є на́слідком; n ім на́слідок, результа́т.
se quen tial [sikwen'shəl] [сиквéншəл] adj прм 1. що є продо́вженням 2. послідо́вний; безперервний.
se ques ter [sikwes'tər] [сиквéстəр] v д 1. відда́ляти(ся), ізольо́вувати(ся); відхо́дити (від громадського життя), усуля́тися, уника́ти; she sequestered herself from all strangers вона́ уника́ла всіх незнайо́мців 2. юр секвеструва́ти 3. бра́ти, забира́ти (за наказом): the soldiers sequestered food from the people військо забира́ло прові́ант від людей.

✓

se ques trate [sikwes'trāt] [сикуве́стрейт] v q -trated, -trating секвеструва́ти, конфіскува́ти.
se ques tra tion [sē'kwestrā'shən] [сі́куестре́йшэн] або [sikwes'trā'shən] [сикуве́стре́йшэн] n ім 1. юр секве́стр 2. конфіска́ція.
se quin [sē'kwin] [сі́куін] n ім блискі́тка (для сукні, краватки, шалю).
se quoi a [sikwoi'ə] [сикуо́йə] n ім бот секво́йя.
se ragl io [səral'yō | səräl'yō] [сэре́лйоу | сэра́лйоу] n ім сера́ль (палац | гарем у країнах Сходу).
ser aph [ser'əf] [се́рэф] n ім, pl мн -aphs | -aphim серафи́м.
se raph ic [səraf'ik] [сэре́фик] adj прм серафи́мський, а́нгельський.
ser a phim [ser'əfim] [се́рэфим] n pl ім мн біg. seraph.
Serb [sėrb] [сірб] n ім, adj прм див. Serbian.
Serb i an [sėrb'yən] [сі́рбіэн] adj прм се́рбський; n ім 1. се́рбіка 2. се́рбська мо́ва.
sere₁ [sēr] [сір] adj прм 1. сухи́й 2. зів'ялий.
sere₂ [sēr] [сір] див. sear.
ser e nade [ser'ənād'] [се́рэнейд] n ім серена́да; v q -naded, -nading співа́ти серена́ду.
se rene [sərēn'] [сэрі́н] adj прм 1. спокі́йний; тихий; я́сний; безхма́рний; пого́жий;

✓

лагідний; a serene smile лагідна/ласкава усмішка; a serene sky чисте/безхмарне/погоже небо 2. безтурботний.

se rene ly [sərēn'əlē][сəріинəлі] adv присл спокійно; тихесенько; мило; ласкаво; лагідно.

se ren i ty [sərən'ətē][сəренəті] n ім, pl мн -ties 1. ясність; спокійність; погідність; лагідність 2. безтурботність.

serf [sėrf][сірф] n ім 1. кріпак 2. раб.

serf dom [sėrf'dəm][сірфдəм] n ім 1. кріпацтво, кріпосництво 2. рабство.

serge [sėrj][сірдж] n ім текст серж.

ser gean cy [sär'jənsē][сарджəнсі] n ім, pl мн -cies сержанство.

ser geant [sär'jənt][сарджəнт] n ім сержант.

sergeant at arms/ser geant-at-arms [sär'jənt at ärmz'][сарджəнт ет армз] парламентський пристав.

sergeant major pl мн sergeants major старший сержант.

se ri al [sēr'iəl][сíриəл] n ім 1. роман у кількох частинах 2. фільм у кількох серіях 3. серійні радіорозповіді 4. телевізорні серійні теми; adj прк серійний, що виходить окремими випусками.

se ri al ly [sēr'iəlē][сíриəлі] adv присл серійно.

se ri ate [sēr'iit/sēr'iāt][сíриит/сíриейт]

adj прм серійно укладений.
se ri a tim [sēr'iā'tim / ser'iā'tim] [сірієйтим / сериейтим] adv прсл по черзі.
se ries [sēr'iz] [сіриз] n ім, pl мн -ries 1. серія; ряд: a series of rooms ряд кімнат 2. низка; (про час) протяг; a series of rainy days низка сльотавих днів 3. ел послідовне сполучення 4. мат прогресія.
se ri o-com ic [sēr'iōkom'ik] [сіриоукомик] adj прм жартівливо-серйозний.
se ri ous [sēr'iəs] [сіриэс] adj прм 1. серйозний 2. важливий; істотний; докорінний; are you serious? ви (справді) ставитеся серйозно?; a serious matter важлива справа; and now, to be serious а тепер, без жартів 3. небезпечний / що викликає побоювання: in serious condition (про хворого) в загрозливому стані (здоров'я).
se ri ous ly [sē'riəslē] [сіриэслі] adv прсл серйозно.
se ri ous ness [sē'riəsnis] [сіриэснис] n ім серйозність.
ser jeant [sär'jənt] [сарджэнт] n ім брит див. sergeant.
ser mon [sėr'mən] [сірмэн] n ім 1. проповідь (церк.) 2. повчання (про мораль, поведінку); v q читати проповідь, проповідувати.

ser mon ize [sėr'mәnīz][сíрмәнайз] v q -ized, -izing проповідувати; моралізувати.
se rol o gy [sirol'әjē][сирóлəджі] n ім серологія.
se rous [sēr'әs][сíрәс] adj прм мед сироватковий, серозний.
ser pent [sėr'pәnt][сірпәнт] n ім 1. гадюка, змія 2. віддлива людина 3. диявол.
ser pen tine [sėr'pәntēn / sėr'pәntīn][сірпәнтін / сірпәнтайн] adj прм 1. зміїний, гадючий 2. звивистий, що звивається; змієподібний; the serpentine course of a creek звивиста течія річки 3. хитрий, підступний, зрадницький; n ім [sėr'pәntēn][сірпәнтін] мін серпентин.
ser rate [ser'āt / ser'it][серейт / серит] adj прм зубчастий, зазублений.
ser rat ed [ser'ātid][серейтид] adj прм див. serrate.
ser ra tion [serā'shәn][серейшән] n ім 1. зубчастість 2. зубець (пили, пилки, тощо).
ser ried [ser'id][серид] adj прм зімкнений (плече до плеча): in serried ranks зімкненими лавами / рядами.
ser ru late [ser'ūlāt / ser'ulāt][серюлейт / серулейт] adj прм дрібнозубчастий: a serrulate leaf дрібнозубчастий листок.
se rum [sēr'әm][сірәм] n ім, pl мн serums /

sera [sēr'ə][сірə] мед сироватка, сєрум.

ser|val [sér'vəl][сйрвəл] n ім зоо серваль, (хижак з родини котів, в Африці).

ser|vant [sér'vənt][сйрвəнт] n ім 1. слуга, служитель; прислуга; domestic servant слуга; outdoor servant парубок-робітник; indoor servant покоївка / горничча, кухар, куховарка 2. pl мн домашня прислуга 4. службовець; public servant службова особа; civil servant державний службовець. 5. servant girl / maid служниця, служебка, слугиня.

serve [sérv][сйрв] v д served, serving 1. служити: to serve as служити кимсь; a slave serves his master раб, невільник служить своєму хазяїнові; to serve one's own interests дбати, пам'ятати про себе 2. бути корисним, служити, робити комусь послугу: the dairy serves us with milk молочарня постачає нас молоком 3. (церк) служити, прислуговувати (до меси) 4. годитися, придаватися, бути придатним: it will serve це годиться, це буде придатним 5. служити в армії: he served two years in the army він відслужив два роки в армії 6. сприяти: the ship will sail when the wind serves судно відпливе, якщо вітер дозволить 7. відбувати свою повинність: to serve one's ap-

prenticeship відбувати своє учнівство 8. подавати (на стіл): the maid served the first course служебка подала першу страву 9. відбувати строк покарання: the thief served a term in prison злодій відбував призначений час у тюрмі 10. вручати: юр to serve a writ or summons on smb / to serve smb with a writ or summons вручати кому судовий наказ, судовий виклик 11. поводитися, обходитися (з ким); поставитися (до кого): it serves you right for being so careless це ж тобі за те, що ти недбайливий 12. з прийменн. і присл.: serve out роздавати, розподіляти; serve round обносити кругом (страви); serve up подавати до столу; serve with забезпечувати, постачати; n ім спорт подача (м'яча).

server [sėr'vər] [сірвэр] n ім 1. див servant 2. таця (для посуду).

service [sėr'vis] [сірвис] n ім 1. служба: to take into one's service брати на службу / наймати; to take service with smb вступати на службу до когось / найматися; in active service на дійсній службі 2. задоволення; справність: the train service was good обслуговування в поїзді було задовільне 3. догляд, обслуговування: medical

service медичне обслуговування 4. послуга: to do smb a service бути для когось корисним, зробити кому послугу; at your service до ваших послуг 5. служба (державна, військова, санітарна, розвідувальна): public services інституції суспільних потреб 6. перевозка; постачання, транспорт, засоби перевезення: bus or railway service автобусне, залізничне сполучення; there is a train service to... поїзди курсують до...; 7. обслуговування, постачання, забезпечення (про газ, воду, електрику, тощо); 8. роди військ; the three services військо, військово-морська флота і авіяція; to enter the service вступити до війська 9. чемність, любязність, послуга; відданість; допомога, поміч; can I be of service? чи можу в чому допомогти? 10. pl мн заслуги: to render services to a cause віддати послугу для добра справи 11. церк відправа, служба, богослуження: church services церковні відправи 12. (про готель, ресторан) обслуговування, обслужування 13. спорт подача (м'яча) 14. комплект посуду; a silver tea service чайовий срібний сервіз 15. судове повідомлення 16. мех обслуговування (машин); v д -iced, -icing 1. обслуговувати 2. проводити огляд і ремонт (машини): the me-

chanic serviced our automobile механік провів (ремонтний) огляд нашого автомобіля 3. заправляти (машину).

ser vice a ble [sėr'visəbəl] [сірвисэбэл] adj прикм 1. корисний; придатний; для користування 2. послужливий; придатний для вжитку.

ser vice man [sėr'vismən'] [сірвисмен] n ім, pl мн - men військовослужбовець.

service station станція обслуговування (автомобілів).

ser vi ette [sėr'viet'] [сірвиет] n ім серветка.

ser vile [sėr'vəl] [сірвэл] adj прикм 1. рабський 2. улесливий; servile flattery підлесливість 3. servile revolt (ion) бунт невільників 4. лакейський; сервільний.

ser vil i ty [sėrvil'ətē] [сірвілэті] n ім, pl мн -ties рабоління; улесливість; приниження; спідлення.

ser vi tor [sėr'vətər] [сірвэтэр] n ім poem, слуга; близька особа.

ser vi tude [sėr'vətüd / sėr'vətūd] [сірвэтуд / сірвэтюд] n ім рабство, поневолення.

ses a me [ses'əmi] [сесэми] n ім bot сезам.

ses qui al ter al [ses'kwial'tərəl] [сесквиелтэрэл] adj прикм полуторний.

ses qui cen ten ni al [ses'kwisenten'iəl] [сесквы-

сентéнмəл] n ім стоп'ятдесятиріття/річчя ; adj прм стоп'ятдесяти/літній/річний.

ses qui pe da li an [pes'kwipədā'liən] [сéскуипəдéйлиəн] adj прм 1. півторафутовий 2. дуже довгий ; багатоскладовий/багатосилабічний; n ім надто довге слово.

ses sile [ses'əl] [сéсəл] adj прм бот сидячий (листок).

ses sion [sesh'ən] [сéшəн] n ім 1. сéсія (парламенту, суду) 2. навчальний рік 3. засідання: to be in session засідати, бути в зборі ; Court of Session Верховний цивільний суд 4. заняття, навчальний час ; the teachers were in session учителі були за шкільною роботою тож учителі мали нараду.

ses sion al [sesh'ənəl] [сéшəнəл] adj прм що відноситься до сéсії, засідання, наради, навчального часу.

sestet [sestet'] [сестéт] n ім муз секстéт.

set [set] [сет] v д set, setting 1. стáвити, класти ; поміщати ; розставляти, розташовувати, розміщувати ; установлювати ; примостити ; to set a box on its end примостить скриню вертикально ; to set smb on his feet поставити когó на нóги ; to set things one on another укладати рéчі одну

на о́дну 2. (про квочку) to set a hen on eggs посади́ти кво́чку на я́йця; to set eggs покла́сти я́йця (під квочку) 3. розставля́ти, уставля́ти, шикува́ти: to set the table накрива́ти стіл; to set the chairs розста́вити крі́сла; to set one's hair укла́сти за́чіску 4. приклада́ти: to set one's hand to... приклас́ти ру́ку / докла́сти рук до (чого); to set one's lips to... доткну́тися вуста́ми до...; to set one's name to... підписа́ти (документ); to set fire to... 1) запали́ти 2) підпали́ти 3) роби́ти вого́нь; to set the axe to зру́бувати соки́рою (дерево); to set words to music скомпонува́ти му́зику до слів / покла́сти на му́зику слова́ 5. вивіри́ти / регулюва́ти (годинник); наставля́ти (радіо, мишоловку); накру́чувати (годинник); to set a piano настро́їти / налагоди́ти ро́яль; to set a razor протягну́ти бри́тву на ре́мінці; to set a saw розверну́ти пилу́; to set one's hope on smth зосере́дити свої́ наді́ї, сподіва́ння на ко́мусь 6. приганя́ти; вправля́ти, припасо́вувати, вставля́ти в ра́му або опра́ву; set a diamond in gold вста́вити дія́ма́нт в золоту́ опра́ву 7. вправля́ти (кістку): set a broken bone склада́ти злама́ну кість 8. встромля́ти

(паль, кіл, стовп) 9. доводити до, приводити до (наслідку, висновку); to set at liberty/free звільняти; to set at rest заспокоювати, приборкувати; to set in motion приводити в рух, пускати в хід; to set straight випростувати, випрямляти; to set on fire запалювати, затоплювати, розпалювати; підпалювати 10. підганяти (кого до роботи: to set smb to doing smth підганяти когось до якоїсь роботи 11. задавати (питання, роботу, завдання); ставити за зразок, взірець, подавати приклад 12. призначати; установлювати (ціну, час, норму); to set a price on smb's head накласти ціну на чиюсь голову; to set the pace надавати темп; to set a date установлювати, призначати дату 13. (про поверхню, площу) обсаджувати, укривати, усівати; to set a bed with pansies обсадити грядку братками; to set a field with daisies and the sky with stars засіяти поле стокротками, а небо зірками 14. повернути; спрямувати 15. зціплювати (зуби): set one's teeth зціпити зуби 16. (про сонце) сідати, заходити: the sun sets in the west сонце заходить на заході 17. (про одяг) сидіти: that coat sets well me

пальто сидить вдало 18. робити твердим, густим, міцним 19. твердіти, застигати: jelly sets as it cools охолоджуючись, драглі застигають 20. сформуватися, скластися 21. (про плід) зав'язуватися 22. (друкарське) набирати 23. (буд.) робити кладку 24. з прийм. і присл.: to set about 1) приступати до чогось 2) розносити (чутку, плітку); to set apart 1) відкладати (гроші), резервувати 2) розділяти; виділяти; to set aside 1) відкладати 2) залишати без уваги, осторонь; set back 1) чинити перешкоди; протидіяти 2) ам. коштувати; it set me back 50 bucks це коштувало мені 50 доларів; set by відкладати, зберігати; set down 1) класти (на землю) 2) викладати письмово, записувати 3) (про пасажира) висаджувати 4) осадити, дати відсіч, обрізати; set forth 1) викладати 2) вирушати; set forward 1) просувати 2) підсувати (стілець) 3) висувати (пропозицію); set in 1) наставати, починатися; the winter set in настала зима; to set in order наводити порядок 2) (про погоду) установлюватися: the rain set in розлилось, аж гей!; set off 1) відзначати 2) відкладати 3) відтіня-

ти, виділяти 4) спонукати (до сміху); **set** on 1) підбурювати 2) їхати далі; вирушати (в дорогу) 3) підтримувати, допомагати: to **set** smb on his feet поставити когось на ноги 4) (про вогонь) to **set** on fire підпалювати 5) (про діяльність) to **set** on foot пускати в хід (підприємство); to **set** out 1) виставляти на показ 2) виставляти на продаж 3) викладати (теорію, думку, погляд) 4) прикрашати, оздобляти 5) вирушати (у мандрівку); to **set** to приступати, братися за роботу; to **set** to work почати роботу; to **set** together зіставляти, складати, монтувати (машину); **set** up 1) приміщати 2) повісити, завісити; прикріплювати, прибивати 3) уставляти, строїти, мікувати 4) монтувати 5) установлювати, устатковувати 6) закладати, засновувати, відкривати (крамницю); організувати, створити (комітет); to **set** up one's abode оселятися, поселятися; to **set** smb up in business давати комусь підприємство в завідування; to **set** smb up in life робити кого незалежним 7) постачати (кому що), забезпечувати (кого чим) 8) ставити (теорію, питання) 9) здіймати (галас, крик) 10) (друкарське) набирати 10) викликувати, при-

вертати (кого до здоров'я); adj прк 1. нерухомий, застиглий (про усмішку): a set smile застигла усмішка 2. визначений, установлений: a set dinner / affair урочистий обід, пишний прийом; a set phrase утерта / заяложена фраза; set prices стабільні ціни; set purpose рішуча постанова; of set purpose обдумано, з наміром, навмисно / навмисне 3. обдуманий, обміркований: he is set on going today він вирішив піти сьогодні 4. (про доповідь, промову): заздалегідь складений 5. (про погоду) що установився 6. (про молоко) скислілий 7. (про цемент) затверділий 8. густий: a set grease густе мастило 9. рішучий, переконаний: my mind is set я переконаний, я вирішив; to be set on smth упиратися, наполягати на чомусь 10. завзятий, заповзятий: he is dead set against me він завзявся на мене; n ім 1. напрям (вітру) 2. комплект; комбінація; тех сполучення; серія; сервіз; a set of dishes комплект посуду; a set of teeth уклад зубів тех штучні зуби; a set of apartments ряд, низка ква(р)тир 3. група; ансамбль; гурт (людей); коло (літературне, мистецьке, тощо) 4. радіоприймач; телевізор 5. нахил; тенденція; на-

✓

станова 6. захід (сонця) 7. (театр) декорація 8. система, серія: a set of lectures цикл лекцій, доповідей 9. (спорт) сет 10. (тех) прилад, апарат; a set of screwdrivers комплект викруток / розм шрубоцтягів 11. директива; думка, погляд, відзив; оцінка; the set of opinion was toward лінія думок була щодо... 12. саджанець (с. г.) 13. молодий пагонець (рослини) 14. (військ) мінна рама 14. (тех) обтискач 15. (буд) осідання 16. постава, зовнішній вигляд: his jaw had a stubborn set його щока набрала упертого вигляду.

se ta [sē'tə] [сітэ] n ім, pl мн setae [sē'tē] [сіті] 1. зоо щетинка 2. бот ость.

set back [set'bak'] [сетбек] n ім 1. затримка; перешкода; регрес 2 (буд) вертикальне розташування будівлі зменшувальними верствами.

set off [set'of'] [сетоф] n ім 1. від'їзд, відправлення 2. прикраса; вирізнення / виділення краси 3. протиставлення, противага 4. вирівняння боргу 5. (буд) виступ; скид.

set tee [se tē'] [сеті] n ім канапа.

set ter [set'ər] [сетэр] n ім 1. сеттер (собака) 2. установник (для друку, алмазів).

set ter wort [set'ər wûrt'] [сетэрвйрт] n ім бот чемерник.

setting [set'iŋ] [сéтинґ] n ім 1. отóчення 2. художнє офóрмлення; декорáція 3. опрáва кáменя 4. перекладення слів на мýзику або мýзики на словá; мýзика на словá 5. настáвлення (про радіо, телевізор); накручування (про годинник); вивірення, регулювання (про годинник) 6. інсценізáція 7. тло, фон (оповідання) 8. пóкладки (розм), яйця (під квочкою) 9. (друк) набóр

settle₁ [set'əl] [сéтəл] v д -tled, -tling 1. вирішувати, приймáти рішення: Have you settled on a time for leaving? Чи рішились ви на час від'їзду? 2. приводити до лáду, ладнáти зобов'язання: I must settle all my affairs мені б обов'язкóво уладнáти / улáгодити всі спрáви 3. розрахóвуватися, сплатити (рахунок): settle a bill вирівняти, оплатити, урегулювáти рахýнок 4. оселяти(ся); settle in Lviv оселитися, зажити ві Львóві 5. колонізувáти: the Russians settled Ukraine москалі осідали в Україні 6. проживáти, поселитися, зажити; We are settled in our new home. Ми поселилися / проживáємо в новóму будинку. 7. садовити(ся), приміщáти(ся), поміщати(ся); (за)гніздитися; his cold settled in his lungs йогó простуда загніздилася йомý в легенях 8. під-

глянути вигідне місце: The cat settled herself in the chair. Кішця влаштувалася на (м'якому) кріслі 9. усто́юватися, осаджуватися, давати осадок 10. осідати: the end of long wall has settled кінець довгої стіни осів 11. опускатися на дно, осідати 12. заспокоювати(ся), утихомирювати(ся); утишати; a vacation will settle your nerves вакації заспокоять ваші нерви 13. юр закріпляти (за кимсь): to settle an annuity on smb призначати щорічну ренту комусь 14. лягати / укладатися спати 15. сідати, садовитися (вигідно) 16. (про погоду) устанавлюватися 17. укласти (умову, угоду, договір) 18. settle down 1. оселятися, поселятися, осідати 2. братися (до чогось, за щось) 3. (про судно) опускатися на дно, осідати 4. západати (до) 5. статечніти, поважніти, доходити розуму, ставати розсудливим 6. розпочати справжній спосіб життя; to settle down for life завести родину / сім'ю; settle in улаштуватися; to settle up улагодити (всі справи); урегулювати рахунок, оплатитися.

settle₂ [set'əl] [сетэл] n ім довга-лий лава, ослін.

settlement [set'əlmənt] [сетэлмэнт] n ім 1.

✓

заселення; колонізація 2. поселення; колонія 3. (про будинок) осідання, угрузання 4. (про рідину) осідання (на дні) 5. (про справу, умову, згоду) улагодження, залагодження, улагнання; врегулювання; розв'язання 6. сплата, розрахунок 7. дарчий лист, дарчий запис 8. рішення, вирішання; визначення, встановлення; settlement of a date встановлення дати 9. група, ряд, низка: the little settlements незначні поселення, малі оселі 10. юр контракт; договір, угода: she received $ 80,000 by a marriage settlement згідно з правом про одруження, вона дістала 80,000 доларів.

set tler [set'lər][сетлэр] n ім 1. вирішальний фактор 2. поселенець.

set tlings [set'linz][сетлинз] n pl ім мн (про рідину) осади.

set-to [set'tū'][сеттý] n ім, pl мн -tos рзм кулачний бій; бійка.

set up [set'up'][сетáп] n ім 1. ам постава 2. організація, будова; структура; становище 3. структура апаратури, машинерії.

sev en [sev'ən][сéвэн] num числ сім; n ім сімка / число сім.

sev en fold [sev'ənfōld'][сéвэнфóулд] adv присл у сім разів (більше); adj прм семиразовий.

sev en teen [sev'əntēn'] [се́вəнтін] num чсл. сімнадцять або 17.

sev en teenth [sev'əntēnth'] [се́вəнтінт²] adj прк сімнадцятий; n ім 1. сімнадцята частина 2. the seventeenth сімнадцяте число́.

sev enth [sev'ənth] [се́вəнт²] adj прк сьо́мий; n ім 1. сьо́ма частина 2. the seventh сьо́ме число́.

sev enth ly [sev'ənthlē] [се́вəнт²лі] adv прсл по-сьо́ме.

sev en ti eth [sev'əntiith] [се́вəнтиит²] adj прк сімдесятий.

sev enty [sev'əntē] [се́вəнті] n ім, pl мн -ties: the seventies сімдесяті ро́ки; сімдесят ро́ків; во́сьмий десято́к (вік між 70 і 79 роками; adj прк сімдесят: he, she is seventy (years old) йому́, їй сімдесят ро́ків.

sev er [sev'ər] [се́вəр] v дс 1. відрива́ти, відру́бувати, відрі́зувати; рва́ти(ся) (про вірьовку): sever a rope відруба́ти вірьо́вку, шну́р; to sever a friendship порва́ти дру́жбу 2. роз'є́днувати, розділя́ти; порва́ти (взаємини): the two countries severed friendly relations дві держа́ви порва́ли прия́зні взає́мини; a church severed into two factions це́рква роз'єдна́лась на дві (окре́мі) фра́кції 3. відтята́тися 4. відла́мувати(ся) 5. відокре́млювати, відру́бувати: the ax severed...

сокира відрубала... .

sev er al [sev'ərəl/sev'rəl] [се́вәрәл/се́врәл] adj прм 1. кожний; окремий; поодинокий: each has his several point of view кожний має свій особистий/окремий погляд; the several friends brought her presents окремі/декотрі приятелі принесли для неї подарунки 2. свій, власний, індивідуальний; the boys went their several ways хлопці пішли своїм шляхом 3. індивідуальний: collective and several responsibility колективна й індивідуальна відповідальність 4. кілька; декілька; several boys декілька хлопців; several times кілька раз(ів); pron зм 1. кілька, декілька (більше двох); немало, чимало, багато; she found several mistakes вона знайшла декілька помилок; many guests left but several remained багато гостей відійшло, але чимало зосталося; there were several who criticized it було кілька, котрі критикували; ~ ім деякі, дехто, кілька, декілька (як іменник): several have given their consent декілька заявили свою згоду.

sev er al ly [sev'ərəlē/sev'rəlē] [се́вәрәлі/се́врәлі] adv прсл окремо, нарізно.

sev er al ty [sev'ərəltē/sev'rəltē] [се́вәрәлті/

✓

се́врэлті] n ім, pl мн -ties індивідуальне,
особисте посідання, володіння.

sev|er ance [sev'ər əns|sev'r əns] [се́вэрэнс|се́врэнс] n ім 1. відокремлення, розлучення, роз'єднання; розтання 2. відрив 3. розрив: the severance of diplomatic relations розрив дипломатичних стосунків.

severance pay вихідне; відправна плата.

se vere [səvēr'] [сэві́р] adj прм -verer, -verest 1. суворий, строгий: a severe sentence суворий вирок; a severe punishment суворе покарання 2. важкий, тяжкий, серйозний; a severe illness важка хвороба, тяжка недуга 3. суворий, холодний (клімат); сильний, жахливий (про бурю): a severe storm сильна буря, жахливий ураган, шторм 4. (про почуття) глибокий, сильний 5. (про біль) жорстокий 6. звичайний; скромний; невибагливий, нескладний; She has a severe haircut like a boy's. В неї стрижка звичайна, наче в хлопця. 7. гострий, суворий (про критику): a severe criticism гостра критика; to be severe upon гостро критикувати, лаяти 8. (про випробування): severe loss велика втрата; a severe test важке/трудне випробування 9. (про вивчення) старанний, скрупульозний.

se vere ly [səvēr'lē][сэві́рлі] adv присл суво́ро, стро́го; тя́жко: to be severely ill бу́ти тя́жко хво́рим.

se ver i ty [səver'ətē][сэве́рэті] n ім, pl мн -ties суво́рість, жорсто́кість.

sew [sō][со́у] v ф sewed, sewed/sewn, sewing 1. ши́ти; пришива́ти; зшива́ти, зашива́ти 2. мед зашива́ти, зшива́ти: the doctor sewed up the wound лі́кар заши́в ра́ну 3. з прийменн. і присл.: sew in вшива́ти; sew on пришива́ти (гу́дзик); sew up заши́ти (роздерте, рану).

sew age [sü'ij][сýидж] n ім сті́чні во́ди; sewage system каналіза́ція.

sew er₁ [sü'ər][сýэр] n ім сті́чна/каналізаці́йна труба́.

sew er₂ [sō'ər][со́уэр] n ім шва́чка; краве́ць.

sew er age [sü'ərij][сýэридж] n ім каналіза́ція.

sew ing [sō'iŋ][со́уин˜] n ім ши́ття́, поши́ття́; adj прм поши́вний.

sewing circle жіно́че благоді́йне товари́ство для поши́ття́ о́дягу бі́дним.

sewing machine шва́цька маши́на.

sewn [sōn][со́ун] v ф дів. sew.

sex [seks][секс] n ім стать: without regard to age or sex не зважа́ючи ані́ на вік,

✓

жі на стать; the fair/gentle/weaker sex прекрасна/слабка стать або жіноцтво; the sterner/stronger sex сильна стать або чоловіки; the sex жінки; adj прм статевий.

sex a ge nar i an [sek'səjənār'iən][сексəджəнейриəн] adj прм шістдесятирічний або віком від 60 до 70 років; n ім людина віком від 60-70 років.

Sex a ges i ma [sek'səjes'əmə][сéксəджéсəмə] n ім церк м'ясопусна, друга неділя перед Великим постом.

sex a ges i mal [sek'səjes'əməl][сéксəджéсəмəл] adj прм шістдесятий; n ім шістдесята частина.

sex tan [seks'tən][сéкстəн] n ім шестидесний, що відбувається кожні шість років.

sex tant [seks'tənt][сéкстəнт] n ім ав, мор секстант.

sex tet / sex tette [sekstet'][секстéт] n ім муз секстет.

sex til lion [sekstil'yən][секстíлліəн] n ім 1. в ЗСА і Франції 1 і 21 нулів 2. в Англії 1 і 36 нулів.

sex ton [seks'tən][сéкстəн] n ім паламар; церковний сторож; могильник.

sex tu ple [seks'tüpəl/seks'tūpəl/sekstü'pəl/seks-tū'pəl][се́кступэл/се́кстюпэл/сексту́пэл/секстю́пэл] adj прм шестиразо́вий, шестикра́тний; n ім шестикра́тність; v q. -pled, -pling мно́жити, помно́жити на шість; шестикра́тно збі́льшуватися.

sex tu plet [seks'tüplit/seks'tūplit/sekstü'plit/sekstū'plit][се́кступлит/се́кстюплит/сексту́плит/секстю́плит] n ім шестерня́та; шестерня́

sex u al [sek'shüəl][се́кшуэл] adj прм стате́вий, сексуа́льний.

sex u al i ty [sek'shüal'ətē][се́кшуе́лэті] n ім стате́вість, сексуа́льність.

sex u al ly [sek'shüəlē][се́кшуэлі] adv прс стате́во, сексуа́льно.

shab by [shab'ē][ше́бі] adj прм -bier, -biest 1. но́шений, поте́ртий; обша́рпаний; зане́дбаний; old suit looks shabby стари́й костю́м здає́ться поте́ртим; a shabby house зане́дбаний буди́нок 2. жалюгі́дний 3. пі́длий, негі́дний; a shabby trick підло́та рзм свинство.

shack [shak][шек] n ім ам халу́па; коли́ба (рзм); хати́на.

shack le [shak'əl][ше́кэл] n ім 1. кайда́ни; пу́та 2. нару́чник 3. у́зи 4. тех хому-

ник; v q -led, -ling 1. заковувати в кайдани 2. зв'язувати 3. стримувати, вгамовувати; зав'язати 4. зчіпляти, з'єднувати.

shaddock [shad'эk][шедэк] n ім бот гатунок грейпфруту.

shade [shad][шейд] n ім 1. тінь: the shade of a tree тінь дерева 2. холодок; напівтемрява; прохолода 3. віконниця: the shades of the window віконні віконниці 4. сутінки: the shades pl мн сутінки (вечора, ночі) 5. відтінок, нюанс; a shade of doubt крихітка сумніву; a shade too long дрібку задовгий 6. екран; щит; абажур 7. захисток 8. захисне скло (на оптичному приладі) 8. дух, видиво, привид, примара 9. вуаль; v q shaded, shading 1. заслоняти, затіняти (від світла); закривати, заступати (світло) 2. жив штрихувати, тушувати; тінити; ретушувати 3. тьмарити, затьмарювати 4. непомітно переходити (в інший колір): This kerchief shades from deep rose to pale pink. Колір цієї хустини непомітно переходить з темно-рожевого в ясно-рожевий. 5. зменшувати, приміншувати: Can't you shade the price for me? Могли б ви дати мені де-

яку книжку? 6. прислоняти; to shade one's eyes затуляти очі (рукою від сонця) 7. 3 приймен.: shade off 1) поступово зникати 2) поступово переходити (into... в...).

shad ed [shād'id] [шейдид] adj прк 1. затінений 2. заштрихований 3. тіністий; див. shade v q.

shad ing [shād'iŋ] [шейдинґ] n ім 1. прислонення 2. затінення 3. тіністість 4. посилювання (барв).

shad ow [shad'ō] [шедоу] n ім 1. тінь 2. напівтемрява, морок 3. pl мн the shadows сутінки 4. примара, неясний обрис: she is worn to a shadow від неї залишилася одна тінь 5. (про сумнів): there is not a shade of a doubt нема й тіні сумніву 6. (про уряд, партію): a shadow cabinet кабінет в тіні / опозиційний кабінет готовий перебрати владу, в випадку зміни уряду 7. дух, видиво, привид, примара 8. захисток, притулок, покров 9. підглядач; v д. 1. затіняти, закривати, затуляти (від сонця) 2. скіняти, огортати 3. тьмарити; засмучувати 4. зображати (символічно); туманно викладати 5. таємно стежити, іти по п'ятах.

shad ow box ing [shad'ōbok'siŋ] [шедоубоксинґ]

✓

n im (про бокс) боксування з манекеном (нате з супротником).

shad ow graph [shad'ōgraf][шéдоуграф] або [shad'ōgräf][шéдоуграф] n im просвічення, радіограма.

shad ow y [shad'ōē][шéдоуі] adj прк 1. тінистий; затінений 2. темний 3. похмурий; сумний 4. туманний, невиразний, неясний; a shadowy outline on the window curtain невиразний контур/обрис на віконній занавісці.

shad y [shād'ē][шéйді] adj прк shadier, shadiest 1. тінистий 2. (про поведінку, репутацію): розм поганий; підозрілий, непевний; сумнівний; shady occupations підозрілий рід занять 3. (про вік людини): on the shady side of seventy понад сімдесят років.

shaft [shaft/shäft][шефт/шафт] n im 1. держак, древко 2. стріла; спис; вістря, лезо; жало; shafts of ridicule жало глуму; shafts of satire вістря сатири 3. стовп; колона 4. голобля; дишло 5. стебло; стовбур 6. промінь (світла); спалах (блискавки) 7. тех вал, вісь 8. гірн шахта 9. комин, димар (про фабрику).

shag [shag][шег] n im 1. густа шевелюра; кудли; патли; куприна; the shag of

a dog собачі кудли 2. коротке волосся 3. шерстяна, вовняна тканина 4. махорка.

shag gi ness [shag'inis] [шеґінис] n ім 1. волохатість; мохнатість 2. кошлатість, космятість, патлатість.

shaggy [shag'ē] [шеґі] adj прк -gier, -giest волохатий; кудлатий; патлатий, кошлатий, космятий; розкуйовджений.

sha green [shəgrēn'] [шеґрін] n ім (шкура) шагрень.

shah [shä] [ша] n ім (іранський) шах.

shake [shāk] [шейк] v д shook, shaken, shaking 1. трясти(ся); струшувати(ся); витріпувати: shake a rug витріпувати килим; shake snow off... струшувати сніг 2. стискувати, потискати; здоровкатися: shake hands потиснути руку (комусь), здоровкатися 3. тремтіти, дрижати, трусітися: he is shaking with cold він тремтить від холоду; to shake with fear тремтіти від страху 5. коливатися, хитати(ся); to shake one's head похитати (несхвально) головою 6. дрижати, тремтіти, коливатися; струснути: the explosion shook the town вибух струснув місток 7. вагатися: his courage began to shake його хоробрість почала по-

слабля́тися 8. потряса́ти; хвилюва́ти 9. з прийменн. і прислів.: shake down 1) стру́шувати (овочі із дерева) 2) руйнува́ти (будинок) 3) настила́ти (соломи, сіна) 4) утру́шуватися 5) освоїтися; shake off 1) стру́шувати (пил, сніг) 2) позбу́тися (страху); shake out 1) витру́шувати; вибива́ти; to shake smb out of his sleep смика́нням розбуди́ти кого́ зі сну 2) розгорта́ти (паруси, прапори); shake together прийти́ до се́бе: shake yourself together напружте всі сили; shake up 1) стрі́пувати (пісок), стру́шувати (пил) 2) розворушити; n ім 1. струс; стру́шування 2. поштовх; уда́р 3. трясі́ння, тря́ска; коливання 3. бо́втання: a milk shake бо́втання молока́ 4. страх 5. трі́щина 6. a shake of the hand по́тиск руки; a shake of the head кивок голови (як знак заперечення) 6. розм in the brace of shakes ду́же швидко, в одну мить.

shake-down [shāk'doun] [шейкда́ун] n ім 1. імпровізо́вана постіль: we made a shake-down of straw and blankets... ми влаштува́ли постіль з соло́ми й укрива́л... 2. ам сл вимага́ння (грошей) 3. мор заправля́ння, тренува́ння, привча́ння: shake-down cruise про́бне пла́вання.

shak en [shāk'ən] [шéйкән] v q див shake v q. 1. посудина; сільниця / сільничка 2. тех трясилка (розм) / трясильна машина 3. трясильник (про людину) 4. ам шейкер (член релігійної секти).

Shake spear i an / Shake sper i an / Shake spear e an / Shak sper e an [shākspēr'iən] [шейкспíриән] adj прм шекспірівський; n ім шекспіролог.

shake-up [shāk'up'] [шéйкáп] n ім 1. струс 2. переміщення службовців 3. чистка державного апарату.

shak o [shak'ō] [шéкоу] n ім, pl мн shakos (військ) ківер.

shak y [shāk'ē] [шéйкі] adj прм shakier, shakiest 1. тремтячий, тремтливий: a shaky voice тремтячий голос 2. хиткий, нестійкий; a shaky perch хиткий, хитливий ґанок 3. ненадійний, сумнівний, непевний: a shaky bank непевний, недовірливий банк 4. (про дерево) тріснутий 5. кволий, слабкий, безсилий; I feel / I am shaky (on my legs) в мене трясуться ноги.

shale [shāl] [шейл] n ім мін глинястий сланець.

shall [shal] [шел] i ненаголошене [shəl] [шəл] v q pres. т. ч. shall, 2 pers. sing. 2 ос. од.

shall (нем.); past ч.ч. should, 2 pers sing 2 ос. од. (зст) shouldest / shouldst. 1) shall допоміжне дієслово; вживається для утворення майбутнього часу в 1-й особі однини і множини: I shall go я піду; I shall miss you я буду скучати за вами; we shall hear about it soon незабаром дізнаємося про це; 2) модальне дієслово; передає намір, упевненість, наказ і т.п. у 2-й і 3-й особі однини і множини: You shall hear from us ти довідаєшся від нас; he shall go to school він піде до школи; they shall hear the news вони почують / узнають вістку; 3) у спитальних питаннях щодо вказівок, директив тощо, усі особи перекладаються службовим мати замість могти: shall I go? чи маю йти?; shall they come in? чи мають вони ввійти?

shalloon [shalūn'] [шелун] n ім легка шерстяна тканина, (рзм) шалян.

shallop [shal'əp] [шелэп] n ім мор шлюпка, човен.

shallot [shəlot'] [шэлот] n ім бот шалот (цибулька).

shallow [shal'ō] [шелоу] adj прм 1. мілкий; мілководний; a shallow water мілка вода 2. пустий, неглибокий: a shallow mind пустий розум 3. плоскатий: a shallow dish

✓

плоскáта посудина; n ім мілкé місце, мілинá; v q 1. мілíти 2. змéншувати мілину.

shalt [shalt] [шелт] v q зст 2-а особа однини теперішнього часу від shall: "Thou shalt" (бібл.) себто "You shall".

shal y [shāl'ē] [шéйлі] adj прм мін сланцевий.

sham [sham] [шем] n ім 1. обмáн; удавáння; прикидáння 2. підрóбка; симулянт 3. шахрáй; adj прм 1. удаваний: The soldiers fought a sham battle for practice. Для впрáви, вояки зчинили удавану битву. 2. підрóблений, фал(ь)шивий 3. бутафóрський 4. що прикидáється, удає 5. шахрáйський; v q shammed, shamming 1. удавáти; перекидáтися; to sham dead удавáти небіжчика 2. симулювáти: to sham ill симулювáти хворóбу, перекидáтися хвóрим.

sham ble [sham'bəl] [шéмбəл] v q -bled, -bling тягтися; волочити ноги: the old man shambles старик волочить ногами; n ім волочіння ногами.

sham bles [sham'bəlz] [шéмбəлз] n ім = n. pl ім мн 1. заріз, забій (худоби) 2. м'ясний ринок; м'ясний прилавок.

shame [shām] [шейм] n ім 1. сóром, стид: for shame! сóромно! стидно!; blush with shame

✓

зачервонітися/зашарітися від сорому/стиду; shame on you! як вам не соромно/стидно!; to put to shame присоромити 2. ганьба; скандал; нечесть; what a shame! яка ж ганьба! яка нечесть! аджеж і скандал!; v q shamed, shaming 1. соромити, присоромити: to shame smb into doing smth засоромленням промовляти до кийсь альбітности щоб щось зробив 2. ганьбити.

shame faced [shām'fāst'] [шеймфейст] adj прм 1. сором'ливий 2. поет скромний, непомітний.

shame ful [shām'fəl] [шеймфел] adj прм ганебний; скандальний.

shame less [shām'lis] [шеймлис] adj прм безсоромний.

shame less ness [shāmlisnis] [шеймлиснис] n ім безсоромність; безчестя; безстидство.

sham mer [sham'ər] [шемэр] n ім ошуканець, симулянт; такий, що удає, симулює, перекидається (на).

sham my [sham'ē] [шемі] n ім, pl мн -mies замша.

sham poo [sham pü'] [шемпý] n ім шампунь; миття голови; v q -pooed, -pooing 1. мити голову 2. масажувати (голову).

sham rock [sham'rok] [шемрок] n ім бот (біла)

конюшина; трилисник (емблема Ірландії).
shank [shangk] [шенк] n ім анат 1. голінка, гомілка 2. нога (від коліна до кісточки) 3. анат плесно, плюсно 4. стрижень; колодочка, руків'ятка, держак 5. вузька частина підошви 6. літка (панчохи) 7. бот квітконіжка 8. фраз. зворот: go/ride on shank's mare пішки/на своїх (двох) ногах; v д 1. дременути, утікати 2. (про цвіт) опадати (від стебла).
shan't [shant/shänt] [шент/шант] скор. shall not.
shanty₁ [shan'tē] [шенті] n ім, pl мн -ties халупа, халупка, халіба (рзм).
shanty₂ [shan'tē] [шенті] n ім, pl мн -ties chantey хорова пісня матросів.
shape [shāp] [шейп] n ім 1. обрис; форма; образ; the shape of a triangle форма трикутника; to get into shape набрати форми; to get out of shape вийти із форми, утратити форму 2. постать, кштальт: A white shape stood at her bedside. Біла постать стояла біля її ліжка 3. примара; привид; A witch was supposed to take the shape of a bat. Відьма мала б перемінитися в примару кажана. a monster in human shape потвора в людській постаті 4. зразок, модель, шаблон 5. стан; певна форма; вигляд;

in the shape of a bat у вигляді капелюха/ лілика; v q shaped, shaping 1. робити (щось), утворювати, створювати; надавати вигляду, форми, формувати: the child shapes clay into balls дитина формує кульки з глини 2. керувати, брати напрям: to shape one's course брати, визначувати напрям 3. кшталтувати 4. (про думку, теорему) сформулювати; висловлювати (словами): shape a question сформулювати питання 5. накидати, накреслити: his plan is shaping well його пла(я)н укладається задовільно 6. (про міру, форму): підбирати; пристосувати; That hat is shaped to his head. Той капелюх підібраний до його голови 7. виливати, надавати форми 8. пристосовувати (до чогось) 9. shape up у зворот: to shape / to be shaping up well складатися вдало / розм добре заповідатися.

shaped [shāpt'] [шейпт] adj прм що має визначений, виразний кшталт, вигляд: shaped like an apple має вигляд, кшталт яблука.

shape less [shāp'lis] [шейплис] adj прм безформний.

shape ly [shāp'lē] [шейплі] adj прм 1. струн-

кий; добре збудований 2. приємної форми.

shaper [shāp'əɼ] [шейпəр] теж shaping machine струг, стругальна машина.

shape-up [shāp'up'] [шейпап] n і.м система добору портових вантажників.

shard [shärd] [шард] теж sherd n і.м 1. черепок 2. обрівок, уламок, осколок 3. (тверде) надкрилля (жук).

share₁ [shār] [шейр] n і.м 1. частина, частка; пай; акція: several million shares декілька мільйонів акцій; he offered to sell his share in the boat він запропонував продати свій пай у вартості човна; share and share alike рівно/порівну/поділити на рівні частини; to go shares in smth поділитися чимсь 2. участь, роля; do your share of the work докладіть свою (пайку) роботи 3. заслуга: to have a share in smth/in doing smth причинитися до чогось, докласти всіх зусиль до чогось, мати великі заслуги 3. доля, участь: it fell to my share to... припало мені участвувати...; v д. shared, sharing 1. ділитися, розділяти, поділяти; to share smth with smb поділитися чимсь з кимсь 2. бути пайовиком; одержувати або мати частку 3. брати участь; співкуватися: to share a room with smb жити з кимсь

в одній кімнаті; to share smb's secrets бути чиїмсь повіреним/повірником 4. share out роздавати.

share₁ [shâr][шеїр] n ім plowshare сошник, леміш (плуга)

share crop per [shâr'krop'ər][шеїркро́пәр] n ім орендар (поля), за половину урожаю.

share hold er [shâr'hōl'dər][шеїрго́улдәр] n ім пайовик; акціонер.

shark [shärk][шарк] n ім 1. акула 2. здирник, шахрай 3. ам сл блискучий знавець (чогось).

shark skin [shärk'skin'][ша́рkскін] n ім 1. акуляча шкіра 2. гладка блискуча тканина (з тонкої вовни і штучного шовку).

sharp [shärp][шарп] adj прм 1. гострий; гостроконечний; вигострений; a sharp knife гострий ніж; a sharp pencil застругани́й олівець 2. виразний, чіткий, певний: the sharp contrast виразний, гострий контраст 3. крутий: a sharp turn крутий поворот 4. їдкий; кислий: a sharp taste їдкий, прикрий смак 5. різкий, пронизливий; лютий; a sharp noise різкий крик, гамір, галас; sharp weather різка/пронизлива погода; a sharp pain різкий/гострий/докучливий біль; a sharp frost лютий мороз 6. гострий (зір)

7. тонкий (слух) 8. свіжий (про повітря) 9. дратливий, дратівливий: sharp temper дратлива, запальна вдача 10. жорстокий, запальний, запеклий, завзятий: a sharp contest завзятий спір, запекла суперечка, завзяте суперництво 11. бистрий, гострий, проникливий (зір) 12. уважний, пильний (про увагу): to keep a sharp watch пильно стежити 13. (про звук, дзенькіт) пронизливий 14. (про людину) спритний, меткий, проворний: to be sharp at smth бути спритним до чогось 15. уїдливий, їдливий: a sharp remark різке, гостре, дошкульне зауваження; adv прсл 1. точно, пунктуально: at one o'clock sharp рівно, точно о першій (годині) 2. круто 3. спішно; квапливо, поквапно; look sharp! скоро! жвавіше!; n ім 1. різкий, пронизливий звук 2. муз дієз: sharps and flats дієзи і бемолі 3. pl мн sharps пшенична разове борошно/разова мука 4. рзм шахрай 5. рзм знавець; v д 1. загострювати, гострити 2. застругувати 3. муз ставити значок дієза 4. шахрувати.

sharp en [shär'pən][шарпэн] v д 1. гострити, загострювати 2. застругувати: sharpen a pencil застругувати/загострювати олівець.

sharp en er [shär'pənər][шáрпэнэр] тех [shärp'-

ner] [ша́рпнэр] n ім при́лад, маши́на для гострі́ння, для застру́гування, заго́стрювання.

sharp er [shär'pər] [ша́рпэр] n ім шахра́й/ка, шу́лер/ка.

sharp ness [shärp'nis] [ша́рпнис] n ім 1. гості́рість, гострота́ 2. (про відповідь, зауваження) ущи́пливість, дошку́льність 3. го́стрий смак (їжі) 4. (про обрис) вира́зність 5. (про зір) го́стрість, прони́кливість, прони́зливість.

sharp-shod [shärp'shod'] [ша́рпшо́д] adj прм (про коня) гостро-ку́тий.

sharp shoot er [shärp'shüt'ər] [ша́рпшутэр] n ім впра́вний стріле́ць, сна́йпер.

sharp-wit ted [shärp'wit'id] [ша́рпуйтид] adj прм (про розум) би́стрий, прони́кливий, кмітли́вий.

shat ter [shat'ər] [ше́тэр] v дс 1. розбива́ти(ся) вдрі́зки, вщент: a stone shattered the window ка́мінь розби́в (ві́книну) ши́бку 2. руйнува́ти, трощи́ти, ні́вечити: her hopes were shattered її спо́дівання потро́щились / зве́лися наніве́ць 3. розла́днувати, пошарпати (нерви, здоров'я); n ім pl мн shatters дру́зки; оско́лки, скі́лки.

shave [shāv] [шейв] v дс shaved, shaved /

shaven, shaving 1. голитися 2. стругати 3. скребти 4. зрізати; стригти; косити (травичку) 5. промчати (легким дотиком), прослизнути(ся) не зачепивши: the car shaved the corner автомобіль прослизнув повз рогу 6. shave off обголити(ся); to shave through рзм прослизнутися; уникнути нещастя; n ім 1. гоління: to have a shave обголитися; дати себе обголити 2. легкий дотик: the shot missed him, but it was a close shave. Куля обминула його, хоч була на волосинку близько. we won by a close shave ми мало не програли 3. стружка.

shave ling [shāv'liŋ] [шейвлин'] n ім 1. рзм піп; монах 2. ам рзм молокосос.

shav en [shāv'ən] [шейвэн] adj прм 1. обголений 2. (в латинників) (ксьондз) з тонзурою 3. обструганий; v g. див. shave v g.

shav er [shāv'ər] [шейвэр] n ім 1. голяр 2. рзм парубійко, підліток, підросток.

shav tail [shav'tāl'] [шейвтейл] n ім ам слг прізвисько для молодшого лейтенанта.

Sha vi an [shā'viən] [шейвиэн] n ім послідовник Бернарда Шоу; adj прм що має відношення до творчости або до особи Бернарда Шоу.

shav ing [shāv'iŋ] [шейвин'] n ім 1. часто pl

мн shavings стружка (рзм геблівки) 2. гоління.

shaving brush помазо́к (для гоління).

shaving cream крем для гоління.

shawl [shol] [шол] n ім платок, шаль

shawm [shom] [шом] n ім давній музичний інструмент подібний до гобоя.

shay [shā] [шей] n ім рзм фаетон.

she [shē] [ші] pron зм (про жінку, самку) вона, n ім жінка; самка.

sheaf [shēf] [шіф] n ім, pl мн sheaves 1. сніп; в'язка; оберемок; a sheaf of wheat сніп пшениці 2. пучок, жмуток; a sheaf of arrows пучок стріл.

shear [shēr] [шір] v д sheared / зст shore, sheared shorn, shearing 1. стригти (звич. овець): he sheared his sheep він стриг свої вівці 2. рубати (мечем) 3. позбавляти (чогось): to be shorn of smth бути позбавленим чогось / бути обдертим з чогось 4. різати, зрізати; n ім 1. стрижка 2. pl мн shears (звич. (тяжкі) ножиці; тех shear одне вістря ножиць 3. тех зріз.

shearer [shēr'ər] [шірэр] n ім стригаль / стрижій (овець).

shears [shērz] [шірз] n pl ім мн (великі, тяжкі) ножиці.

shearing [shēr'iŋ] [шірин~] n ім стрижка (овець).

✓

sheath [shēth] [шіт²] n ім, pl мн sheaths [shēᵺz] [шітз] 1. піхва; футляр (для парасоля) 2. оболонка 3. тех обшивка.

sheathe [shēᵺ] [шітз] v д sheathed, sheathing 1. вкладати в піхву, у футляр 2. захищати оболонкою 2. тех обшивати (обшивкою).

sheathing [shēᵺiŋ] [шітзин˜] n ім 1. оболонка 2. шалівка; обшиття 3. покриття, пошиття (соломою, снопами) 4. тех обшивка.

sheath knife ніж, ножик у футлярі.

sheave$_1$ [shēv] [шів] v д sheaved, sheaving в'язати (зжате, скошене) у снопи.

sheave$_2$ [shēv/shiv] [шів/шив] n ім тех ролик, шпуля; ходове колесо.

sheaves$_1$ [shēvz] [шівз] n pl ім мн від sheaf.

sheaves$_2$ [shēvz/shivz] [шівз/шивз] n pl ім мн від sheave$_2$.

shebang [shəbaŋ] [шəбен˜] n ім ам сл 1. пристрій 2. пристосування 3. справа 4. підприємство.

shed$_1$ [shed] [шед] n ім 1. повітка 2. (заїзна) стайня 3. будка 4. халупа.

shed$_2$ [shed] [шед] v д shed, shedding 1. проливати (кров, сльози): He shed his blood for his country. Він проливав (свою) кров за його батьківщину. the girl shed tears дівчина проливала сльози 2. втрачати, губити

(зуби, вовну, листя, волосся, тощо): a flower sheds its petals квітка губить пелюстки; animals shed their hair звірята линяють/втрачають шерсть; a tree sheds its leaves дерево губить листя 3. скидати (одяг, шкіру): snakes shed their skin гадюки скидають свою шкіру; the cattle shed their horns рогата худоба губить роги; the fowls shed their feathers птиця линяться/губить пір'я 4. поширювати, видихати/віддавати (запах); випромінювати (світло); flowers shed perfume квіти видихають/віддають запах/аромат; the sun sheds light сонце кидає світло; to shed some light on a question висвітлити проблему/кинути світло на (якусь) справу.

she'd [shēd][шід] і ненаголош. [shid][шид] скорочення від 1) she had і 2) she would.

she-dev il [shē'dev'əl][шідевəл] n ім чортиця, чортиха.

sheen [shēn][шін] n ім блиск; сяйво; лиск, полиск, глянс.

sheen y [shēn'ē][шіні] adj прм сяючий, блискучий; з лиском/полиском.

sheep [shēp][шіп] n ім, pl мн sheep 1. баран 2. вівця 3. перен. боязка, смирна, сором'язлива людина 4. овеча шкура 5. шев-

ро́ (сорт шкіри) 5. фраз. звор.: make sheep's eyes закохано поглядати; to follow like a sheep сліпо йти (за кимсь).

sheepcote [shēp'kōt'] [шіпкоут] n ім кошара, вівчарня.

sheep dog вівчарка.

sheepfold [shēp'fōld'] [шіпфоулд] n ім овеча клітка.

sheepherder [shēp'hėr'dər] [шіпгирдэр] n ім ам чабан.

sheephook [shēp'hŭk'] [шіпгук] n ім палиця чабана / чирлига.

sheepish [shēp'ish] [шіпиш] adj прк 1. сором'язливий; боязкий; a sheepish smile сором'язлива / несмілива усмішка 2. пришелепуватий.

sheepishly [shēp'ishlē] [шіпишлі] adv присл 1. сором'язливо; боязко 2. несміливо, несміло.

sheepishness [shēp'ishnis] [шіпишнис] n ім 1. несмілість 2. заклопотаність 3. боязкість 4. недорікуватість.

sheepman [shēp'mən] [шіпмэн] n ім, pl мн -men вівчар.

sheep range овече пасовисько.

sheepskin [shēp'skin'] [шіпскін] n ім 1. овчина; смушок 2. баранячa шкіра 3. пергамент 4. ам рзм диплом.

sheep-tick [shēp'tik'] [шіптік] n ім ент овечий кліщ.

sheep walk [shēp'wôk'] [шіпуво́к] n ім див. sheep range.

sheer [shēr] [шір] adj прм 1. (про тканину) прозо́рий; ле́гкий: a sheer white dress біло-прозо́ра су́кня 2. спра́вжній; сущий; щи́рий; цілкови́тий; sheer weariness цілкови́та / спра́вжня вто́ма; перекладається (часом) прислівником по́просту: by sheer force по́просту си́лою; by sheer accident прямо випадко́во; out of sheer malice по́просту зі зло́би 3. прямови́сний; стрі́мкий: a sheer drop of 100 meters to the water below стрімкий стометро́вий схил униз до води; adv присл 1. прямови́сно; стрі́мко; перпендикуля́рно 2. по́вністю; цілко́м; по́просту; пря́мо; n ім су́кня з прозо́ро-ле́гкої тканини.

$sheer_2$ [shēr] [шір] v дї 1. мор ухиля́тися, схо́дити, зійти́ з ку́рсу 2. на́гло зве́рнути з ку́рсу (на морі) 3. sheer off відхо́дити, відокре́млюватися; n ім 1. мор відхи́лення від ку́рсу 2. кривизна́; ви́гин.

sheerly [shēr'lē] [ші́рлі] adv присл цілко́м; зовсі́м; по́вністю.

$sheet_1$ [shēt] [шіт] n ім 1. простира́ло 2. а́ркуш (паперу) 3. лист (бляхи, металю) 4.

плита́ (сталева, панцерна) 5. пластинка 6. широка смуга (вогню) 7. sheet glass віконне скло́ тех лист скла 8. потік (води); the rain came down in sheets дощ лив пото́ками/наче з відра́ 9. газе́та 10. (поет.) вітрило; v t покривати (простиралом, пластом льоду).

sheet anchor мор 1. запасний я́кір 2. я́кір порятунку/остання надія.

sheeting [shēt'ing][ші́тинг] n ім 1. простира́льне полотно́ 2. захисне́ покриття́.

sheet lightning спалах блискавиці.

sheet metal тонка́ бля́ха; sheet metal work бляха́рство, майсте́рня жерстяни́х/бляща́них виробів, бляха́рня.

sheet music невели́кий (окремо виданий) музичний твір.

she-goat [shē'gōt'][ші́гоут] n ім коза́.

sheik [shēk][шік] n ім шейх.

sheikh [shēk][шік] n ім див. sheik.

shekel [shek'əl][ше́кəл] n ім сікел (давня) моне́та.

sheldrake [shel'drāk'][ше́лдрейк] n ім казарка. (вид дикої качки).

shelf [shelf][шелф] n ім, pl мн shelves [shelvz][шелвз] 1. полиця; on the shelf відкладати на бе́зрік 2. (про океан) уступ

3. геол шар породи, шельф.

shell [shel] [шел] n ім 1. шкаралупа; лушпина 2. оболонка; скоринка 3. панцир (черепашки); щит 4. (про людину) to come out of one's shell відтанути / вийти зі своєї шкаралупи, стати смілвим, спілкуватися; to retire into one's shell замикатися в собі 5. трубка (ракети) 6. стручок (гороху) 7. (про будинок) кістяк 8. (тимчасова) труна 9. тех зовнішня частина машини / кожух 10. (легкий) гоночний човен 11. лузга (зерна) 12. луска (риби) 13. гільза; v g 1. лущити, обчищати, знімати шкаралупу; shell peas теребити горох 2. обстрілювати (артилерійським вогнем): the enemy shelled the town ворог обстрілював місто 3. shell off лущитися; shell out рзм розщедрюватися, платити.

she'll [shēl] [шіл] і ненаголошене [shil] [шил] скорочене від 1) she shall 2) she will.

shellac [shəlak'] [шəлéк] n ім шеляк; v g -lacked, -lacking 1. покривати шеляком, шелякувати 2. рзм здобути перемогу (в бійці).

shell bark [shel'bärk'] [шéлбáрк] або shagbark n ім ам бот сорт ліщини.

shell er [shel'ər] [шéлəр] n ім 1. той, що лу-

щити 2. лущарка (машина).
shell fire [shel'fīr'] [шелфайр] n ім (військ) артилерійський вогонь.
shell fish [shel'fish'] [шелфіш] n ім істота з черепашкою / з панцирем (устриця, краб, тощо).
shell proof [shel'prūf'] [шелпруф] adj прм броньований, захищений від артилерійського вогню.
shell shock контузія, воєнна нервозність.
shell shocked [shel'shokt'] [шелшокт] adj прм мед контужений.
shell y [shel'ē] [шелі] adj прм shellier, shelliest 1. покритий черепашками, панцирем 2. схожий на черепашку.
shel ter [shel'tər] [шелтэр] n ім 1. притулок; захисток: trees are a shelter from the sun дерева бувають захистком від сонця 2. схованя; сховище; пристановище; to take shelter сховатися; v д 1. знайти притулок, притулитися; знайти місце схованя; знайти пристановище 2. дати притулок, служити прикриттям 3. сховатися: shelter oneself from the rain сховатися від дощу.
shelter tent польовий намет.
shelve₁ [shelv] [шелв] v д shelved, shelving 1.

ставити на полицю 2. робити полиці; постачати полиці; забезпечувати полицями 3. відкладати на безрік 4. (перен.) заховати, погребати (справу, просьбу) 5. відкидати, забути (справу, непогадки, ворожнеч): Let us shelve that argument. Облишімо цю сварку.

shelve$_2$ [shelv] [шелв] v q shelved, shelving полого спускатися.

shelves [shelvz] [шелвз] n pl ім мн від shelf.

shelv ing [shel'viŋ] [шелвинг] n ім збр полиці; матеріял для полиць.

she nan i gan [shənan'əgən] [шэненэгэн] n ім рзм ам махрайство, крутійство, обман.

shep herd [shep'ərd] [шепэрд] n ім 1. пастир, чабан 2. shepherd's crook палиця чабана; shepherd's pie пиріг з картоплею і м'ясом; v q 1. пасти (вівці) 2. доглядати; провадити, вести, опікуватися, дбати (про кого): the teacher shepherded the children учитель опікувався дітьми.

shepherd dog вівчарка (собака).

shep herd ess [shep'ərdis] [шепэрдис] n ім пастирка.

sher bet [shėr'bət] [шірбэт] n ім кул шербет.

sherd [shẽrd] [шірд] n ім див. shard.

she reef [shərēf'] [шəріф] n ім (sherif. див.)

she rif [shərēf'] [шəріф] n ім мусульманський князь.

sher iff [sher'if] [шéриф] n ім бр, ам шéриф.

sher ry [sher'ē] [шéрі] n ім, pl мн -ries (вино) хéрес.

she's [shēz] [шіз] і ненаголош. [shiz] [шіз] скорочене від 1) she is, 2) she has.

shew [shō] [шóу] v д shewed, shewn, shewing заст див show.

shib bo leth [shib'əlith] [шíбəлит²] n ім 1. таємна парóля, гáсло 2. критéрій 3. відсталá доктрина.

shied [shīd] [шайд] v д див shy.

shield [шēld] [шілд] n ім 1. щит: (перен.) the other side of the shield інший бік спрáви 2. зáхист; захисник 3. гéрбовий щит 4. значóк американського полісмéна; v д 1. захищáти, заслоняти, заступáти, обороняти 2. покривáти, вкривáти.

shift [shift] [шифт] n ім 1. переміщення; перестанóвка; перенéсення; зміна, перемíна; shift of crops сівозміна 2. робоча зміна; there are two shifts of work робóта на дві зміни 3. робітники однієї зміни 4. виверт, хитрощі; to make (a) shift 1) ухи-

тря́тися 2) вино́ситися, перебива́тися, задовольня́тися 3) обхо́дитися (без когось) 5. за́сіб, спо́сіб: the last shift оста́нній за́сіб 6. ви́крут, ви́верт, виверта́с: The lazy man tried every shift to avoid doing his work. Ле́дар викру́чувався від роботи всякими хи́трощами. v ф 1. переміща́ти(ся); пересува́ти(ся); міня́ти(ся), змі́нювати(ся); the wind has shifted to the southeast ві́тер змі́нився на півде́нно-східний 2. виверта́тися, викру́чуватися, ухитря́тися: to shift off responsibility on smb зверта́ти/скида́ти/склада́ти відповіда́льність на ко́гось 3. уника́ти, ухиля́тися (від кого́сь) 4. мех перемика́ти; ам авт to shift gears перемика́ти швидкості 5. дава́ти собі ра́ду: he had to shift for himself він дава́в собі ра́ду 6. передава́ти, переміща́ти: She shifted the heavy bag from one hand to the other. Вона́ переміщувала тяжкий ву́зол з руки́ в ру́ку. 7. shift about постійно змі́нювати місце; shift off скида́ти/склада́ти (з себе відповідальність) to shift off responsibility; to shift round 1) міня́ти місце 2) міня́ти на́прям (про ві́тер); shift up авт перемика́ти швидкості.

shifting [shif'tiŋ] [ши́фтин] n ім 1. перемі-

щення; пересування 2. зрушення, зсування; adj прм непостійний, змінований; рухомий; пересувний; що рухається; shifting sand пливун/сипучий пісок.

shift less [shift'lis] [шифтлис] adj прм безпорадний; нездатний; недостатній; непродуктивний.

shift y [shif'tē] [шифті] adj прм shiftier, shiftiest 1. спритний; винахідливий; хитрий 2. мінливий (про вітер) 3. (про погляд) фаль(ь)шивий, хитрий.

shil le lagh / shil la lah [shəlā'lē / shəlā'lə] [шэлейли / шэлейлэ] n ім дубина, ломака; дрючок.

shil ling [shil'iŋ] [шилинґ] n ім шилінґ (англійська монета = 12 пенсам).

shil ly-shal ly [shil'ēshal'ē] [шилішелі] adj прм нерішучий; n ім нерішучість; v д -lied, -lying вагатися, бути нерішучим.

shi ly [shī'lē] [шайлі] adv присл сором'язливо, теж shyly.

shim [shim] [шим] n ім тех клин; плашка, заплішка, тонка прокладка; шайба; v д shimmed, shimming заклинювати; заганяти плашку, заплішку; накладати шайбу.

shim mer [shim'ər] [шимэр] n ім 1. блиман-

ня; мерехтіння; блимаюче світло; блиск; v q блимати; мерехтіти; блискотіти; виблискувати: the satin shimmers (тканина) атлас виблискує.

shim my [shim'ē] [шимі] n im 1. сл джазовий танець 2. вібрація, коливання 3. рзм жіноча сорочка; v q 1. танцювати шимі (танець) 2. вібрувати, коливатися.

shin [shin] [шин] n im анат гомілка; v q shinned, shinning дертися, лізти, видиратися, видряпуватися, пнутися: shin up a tree видиратися, лізти на дерево.

shin bone [shin'bōn'] [шинбоун] n im анат велика гомілкова кістка.

shin dig [shin'dig] [шиндиг] n im ам сл веселий танець; веселе збіговисько; шумна вечірка.

shin dy [shin'dē] [шинді] n im, pl мн -dies сл аванту(ю)ра, гамас.

shine [shīn] [шайн] v q shone, shining 1. світити(ся); сяяти; блищати 2. сяяти, вражати, відзначатися: Jane shines in school Джейн визначна в школі 3. shined: полірувати, надавати блиску; чистити (взуття); shine shoes чистити черевики; shine up 1) надавати блиску 2) вичистити до полиску; n im 1. сяяння; світло

(сонця, місяця) 2. блиск, лиск, полиск 3. (про погоду): rain or shine незважаючи на погоду. 4. фраз. звороти: take a shine to smb відчувати до кого симпатію; to take the shine out of smth 1) затьмарити 2) звести блиск, позбавити блиску; сл he took a shine to you ти припала йому до серця 5. сл шум, галас, скандал.

shin er [shīn'ər] [шáйнэр] n ім 1. світильник 2. полірувальник 3. полірувальна машина 4. американська мала риба з блискучою луською 4. сл підбите око, синець 5. рзм (золота) монета

shin gle₁ [shiŋ'gəl] [шíнґэл] n ім 1. ґонт(а) 2. покрівельна дранка 3. ам рзм вивіска (лікаря, адвоката) 4. фраз. звор. рзм hang out one's shingle відкрити бюро, канцелярію 5. коротка стрижка; v д -gled, -gling 1. крити ґонтами: shingle a roof крити ґонтами дах, покрівлю 2. постригти коротко волосся.

shin gle₂ [shiŋ'gəl] [шíнґэл] n ім галяк; рінь, гравій.

shin gles [shiŋ'gəlz] [шíнґэлз] n ім sing or або pl мн мед оперізуючий / поясний лишай.

shin gly [shiŋ'glē] [шíнґлі] adj прм вкри-

тий голяками, гравієм, галькою.

shining [shīn'iŋ] [шайнин'] adj прм сяючий; блискучий; яскравий.

shinny [shin'ē] [шині] n ім, pl мн -nies ам вид гокея; v g -nied, -nying грати в гокей.

shiny [shīn'ē] [шайні] adj прм блискучий, лискучий, сяючий; to be shiny блищати, світитися.

ship [ship] [шип] n ім 1. корабель; судно 2. ам літак (великого розміру): an airship літак/повітряний корабель 3. команда корабля 4. фраз. звор.: ships that pass in the night короткочасні, випадкові зустрічі; the ship's company екіпаж корабля; to take ship сісти на корабель; old ship старина, друзяка; when my ship comes home коли мені добутись багатства; v g shipped, shipping 1 вантажити; робити посадку 2. перевозити, відсилати (вантаж) 3. сідати на корабель 4. брати на борт 5. наймати команду 6. (про весла) вставляти в кочети 7. ставити щогли, стерно 8. to ship oars класти весла (в човен) 9. to ship a sea черпнути води (при качці).

-ship суфікс вказує на 1) службу, посаду, обов'язок, функцію: clerkship, governorship діловодство, правительство 2) якість, сорт,

√

стан, обставини: kinship спорідненість; подібність 3) сила, уміння : dictatorship диктатура 4) спорідення, відношення, стосунки: comradeship дружба, товаришування.

shipboard [ship'bord'] [шипборд] adj [ship'bord'] [шипбоурд] n ім 1. корабель, палуба, кердак 2. on shipboard на кораблі.

shipbuilder [ship'bil'dər] [шипбілдэр] n ім кораблебудівник.

shipbuilding [ship'bil'diŋ] [шипбілдин~] n ім суднобудування; adj прм суднобудівельний.

shipload [ship'lōd'] [шиплоуд] n ім вантаж корабля.

shipmaster [ship'mas'tər/ship'mäs'tər] [шипмéстэр/шипмáстэр] n ім начальник/командуючий кораблем.

shipmate [ship'māt'] [шипмейт] n ім товариш по плаванню, учасник корабельної обслуги.

ship'ment [ship'mənt] [шипмэнт] n ім 1. вантаження на корабель 2. вантаж корабля 3. відправка товарів 4. ам перевезення товарів.

ship money ім. податок (для будування воєнних кораблів).

ship of the desert верблюд (корабель пустелі).

ship own er [ship'ōn'ər][шіпоунэр] n ім судновласник.
ship per [ship'ər][шіпэр] n ім відправник товарів, вантажу.
ship ping [ship'iŋ][шіпин˜] n ім 1. торговельна фльота 2. вантаження, перевезення вантажу.
shipping bill декляра́ція суднового вантажу.
ship shape [ship'shāp'][шіпшейп] adj прм старанний; в повному порядку; акуратний; adv прсл старанно; в повному порядку; акуратно.
ship wreck [ship'rek'][шіпрек] n ім 1. корабельна аварія 2. крах: the shipwreck of his plans крах його пля(я)нів, намірів, задумів; v д 1. спричиняти корабельну аварію, зазнати корабельної аварії 2. зазнати краху, невдачі 3. заподіяти шкоду.
ship wright [ship'rīt'][шіпрайт] n ім корабельний тесляр
ship yard [ship'yärd'][шіпярд] n ім верф.
shire [shīr][шайр] n ім графство (в Англії): the shires центральні графства Англії.
shirk [shėrk][шірк] v д відкручуватися, відмовлятися, ухилятися (від чогось); n ім див shirker.
shirk er [shėr'kər][шіркэр] n ім що ухиляєть-

ся (від чогось).

shirr [shėr] [шір] v д 1. збирати (тканину) і складати в складки 2. підсмажувати яйця на маслі; n ім зібрані складки (на тканині).

shirt [shėrt] [шірт] n ім (чоловіча) сорочка; фраз. звор. сл keep one's shirt on зберігати спокій; to lose one's shirt втратити весь дорібок сл; to get smb's shirt off вивести кого із рівноваги сл.

shirt band [shėrt'band'] [шіртбенд] n ім комірець сорочки.

shirt front груди сорочки, (рзм) нагрудник сорочки.

shirting [shėr'tiŋ] [шіртинґ] n ім тканина на сорочки.

shirt sleeve рукав сорочки.

shirt waist [shėrt'wāst'] [шіртуейст] n ім жіноча блюзка.

shirty [shėr'tē] [шірті] adj прм сл, сердитий, роздратований.

shit [shit] [шит] n ім вульгаризм екскремент; v д вульгаризм віддавати екскременти.

shiver₁ [shiv'ẽr] [шівəр] v д дрижати, тремтіти, трусітися; здригатися: to shiver with cold тремтіти, трусітися

✓ від холоду; n ім дрож, трепет; здригання; тремтіння; it gave me the shivers 1) аж мурашки по тілу бігають 2) це кидає мене в дрож 3) від цього мене аж морозом проймає.

shiver₂ [shiv'ər] [шівэр] v д розбивати(ся) на друзки: he shivered the mirror with a hammer він потовк дзеркало молотком на друзки / на гамуз; n ім осколок; уламок.

shivery [shiv'ərē / shiv'rē] [шівэрі / шіврі] adj прм 1. тремтячий 2. крихкий, ламкий.

shoal₁ [shōl] [шоул] n ім мілина; adj прм мілкий, мілководний; v д міліти, мілішати.

shoal₂ [shōl] [шоул] n ім 1. табун; косяк (риби) 2. маса, натовп, сила (народу), юрба; навала 3. море (листів); v д 1. збиратися табунцями, натовпом, юрбою 2. юрмитися; гуртуватися; скупчуватися.

shoaly [shōl'ē] [шоулі] adj прм мілкий, мілкуватий, мілководний.

shock₁ [shok] [шок] n ім копа (з 12 снопів); v д ставити в копи.

shock₂ [shok] [шок] n ім a shock (head) of hair патлата чуприна; копиця волосся

shock₃ [shok] [шок] n ім 1. струс; по-

штовх; удар; earthquake shocks поштовхи землетрусу, здригання землетрусу; an electric shock удар від електричного розряду; the two trains collided with a terrible shock. Два потяги зударились зі страшенною силою; the news was a terrible shock звістка сильно приголомшила 2. (військ) сутичка, бій: shock troops ударні загони 3. мед струс, потрясіння: the patient suffered from shock хворий зазнав струсу 4. рзм shock of paralysis приступ паралічу 5. нагла тривога, неспокій, заколот, шкода; his death was a great shock to... його смерть була великим зворушенням для...; v g 1. вражати; приголомшувати; обурювати(ся): to be shocked обуритися; That child's bad language shocks everyone. Бридкі вислови тієї дитини обурювали всіх. I was shocked to hear я обурився на звістку про... 2. мед у звороті to be shocked зазнавати струсу 3. електр. зазнати удару від електричного розряду 4. зштовхуватися.

shock absorber авт приймач / глушитель струсів, потрясіння.

shock-head ed [shok'hed'id] [шокгедід] adj прм патлатий.

shock ing [shok'iŋ] [шокин~] adj прм 1. жахли-

вий; приголомшуючий; скандальний; обурюючий; he swore something shocking він проклинав останніми словами 2. огидний, гидкий, гидотний; бридкий; противний; adv присл жахливо; страшенно.

shockingly [shok'iŋ lē] [шо́кинґлі] adv присл скандально; жахливо; страшенно; неможливо.

shod [shod] [шод] v д див shoe v д.

shoddy [shod'ē] [шо́ді] n ім, pl мн -dies 1. штучна шерсть, шо́дді 2. волокно́ з шерстяно́го ганчір'я 3. ганчір'я; (про товар) брак; adj прикм -dier, -diest 1. (про товар) вибракований, відбрако́ваний 2. зроблений з ганчірного волокна́; недоброякісний.

shoe [shū] [шу] n ім, pl мн shoes 1. черевик; wooden shoes черевики з дерев'яною підошвою; to die in one's shoes померти смертю повішеника; to shake in one's shoes тремтіти з переляку; that is where the shoe pinches! в тому й заковика! або ось де причина! 2. підко́ва 3. мех коло́дка 4. залізний полоз 5. мех авт кліщі (гальма); фрикційна накла́дка 6. мех гальмова́ коло́дка; v д shod, shoeing 1. взувати 2. підко́вувати 3. підбивати (накладку тощо) 4. око́вувати; зако́вувати: a stick shod with steel палиця закована крицею.

✓

shoe black [shü'blak'] [шýблéк] n ім чистильник взуття.
shoe horn [shü'hôrn'] [шýгóрн] n ім ріжóк (для взуття).
shoe lace [shü'lās'] [шýлéйс] n ім шнурóк (для взуття).
shoe mak er [shü'māk'ər] [шýмéйкəр] n ім швець.
shoe mak ing [shü'māk'iŋ] [шýмéйкин˜] n ім шéвство.
shoe polish крем для чистки взуття.
shoe string [shü'striŋ] [шýстрин˜] n ім 1. шнурóк для черевиків 2. рзм невеличка сума грошей, основний капітал підприємства.
shoe tree копит (ч.р.) / копито (н.р.) (для черевиків)
shoe thread шéвська дратва.
shone [shōn] [шóун] v д див. shine v д.
shoo [shü] [шу] int вк киш! (вживають для полохання птахів); v д shooed, shooing полохати, проганяти, лякати (птахів).
shook [shůk] [шук] v д див. shake v д.
shoot [shüt] [шут] v д shot, shooting 1. стріляти; розстрілювати shoot a rabbit стрельнути зайця 2. застрелити; поранити або убити; to shoot smb in the leg поранити когось / попасти комусь у ногу

3. полювати 4. кидати; закидувати; he shot question after question він засипав питаннями / він ставив питання за питанням 5. спорт з силою посилати м'яч; робити сильні удари (по м'ячу) 6. боліти, проймати (болем), сіпати: shooting pain рвучкий біль 7. промчати, промайнути, пронестися: a car shot by us мимо нас промайнув / промчав автомобіль 8. скидати, зсипати, звалювати (зерно, сміття) 9. проникати, проходити, пронизувати(ся); Flames shot up from the burning house. Полум'я пронизувалося / проникало із палаючого будинку. 10. прошивати, пронизувати: to shoot a glance at smb пронизувати кого поглядом 11. мчати; спускати; сплавляти; shoot the the rapids мчати / сплавляти по бистрині; to shoot Niagara 1) опинитися над прірвою, безоднею, над проваллям 2) гратися зі смертю 12. затягувати (нитку) 13. знімати фільм 14. випромінювати; блискотіти: Her dress was shot with threads of gold. Її сукня була проткана золотистими нитками 15. з приймен. і присл.: shoot ahead 1) мчати, обганяти 2) (спорт) робити ривок; shoot along промчати, промайнути; shoot away 1) розстріляти (всі

патрони) 2) відірвати (кому руку, ногу); shoot down 1) збивати (кулеметним або іншим вогнем) 2) застрелити, розстріляти 3) (рзм) добути верх у суперечці; shoot forth 1) промайнути, промчати 2) швидко ви-рунути; shoot in пристрілюватися; shoot off промайнути, промчати; про набій, заряд: відірвати (кому) руку, ногу; shoot out 1) вискакувати, вилітати 2) виступати (про морську косу, мису) 3) ви-сувувати (язик) 4) випускати (пелюстки, гілки); shoot up 1) застрелити; розстріляти 2) ам рзм тероризувати постійною стріляниною 3) про ціни (нагло) підні-мати 4) про дитя, рослину: швидко під-рости 5) стріляти вгору; n im 1. бот росток, паросток; кільчик; пагін, пагонець 2. полювання 3. змагання з стрільби; стрільба 4. швидкий рух 5. бистрина 6. тех жолоб, жолобок 7. зсипка, зси-пання 8. сміттепровід 9. канал (для проходження через греблю) 10. спорт сильний удар, кидок 11. тех обприскувач 12. водогін; водограй 13. приступ; рвучкий біль.

shooter [shūt'ər] [шу́тэр] n im 1. стрілець 2. мисливець 3. ам револьвер.

shooting [shūt'iŋ] [шутинґ] n ім 1. стріля-нина, стрільба 2. полювання 3. право на полювання 4. про біль: shooting pain раптовий, гострий, різкий біль 5. (про фільм): знімання; adj прикм 1. що мчить, що жене 2. що витікає струменем пружким і бурхливим; що б'є жвавим джерелом 3. бот що кільчиться; що паруститься.

shooting gallery стрільбище; (приміщення) тир.

shooting star метеор.

shop [shop] [шоп] n ім 1. крамниця; магазин 2. майстерня: a carpenter's shop столярня 3. виробництво; робоча кімната, підприємство; ательє; a barber shop перукарня, голярня; to shut up shop 1) закривати (крамницю, підприємство, робітню) 2) махнути рукою на все 3) поступитися 4. установа; заклад 5. тех складальна майстерня 6. фраз. звор.: set up shop засновувати підприємство, почати справу, діло; to talk shop говорити, торкати професійні справи, теми; all over the shop розкиданий всюди, безладно; to come to the wrong shop звернутися не за адресою; v д shopped, shopping 1. купувати, робити покупки 2. ам go shopping ходити по крамницях

за покупками 3. ам шукати роботу.

shop girl [shop'gėrl'][шо́пґьрл] n ім продавáч-ниця.

shop keep er [shop'kēp'ər][шо́пкіпэр] n ім крамáр.

shop lift er [shop'lif'tər][шо́пліфтэр] n ім крамни́чн-ий/а злодій/ка.

shop lift ing [shop'lif'tiŋ][шо́пліфтинґ] n ім крамни́чна краді́жка.

shop man [shop'mən][шо́пмэн] n ім, pl мн -men продаве́ць

shop per [shop'ər][шо́пэр] n ім покупе́ць.

shop ping [shop'iŋ][шо́пинґ] n ім заку́пка; за́купка; поку́пка: to go shopping ам ходи́ти по крамни́цях за поку́пками; to do one's shopping роби́ти поку́пки

shop win dow [shop'win'dō][шо́пуіндо́у] n ім вітри́на.

shop worn [shop'worn'/shop'wōrn'][шо́пуо́рн/шо́пуо́урн] adj прк (про товар, крам) ви-бру́днений, забру́днений і переоці́нений.

shore$_1$ [shor/shōr][шор/шо́ур] n ім бе́рег (мо-ря, озера): distant shores дале́кі краї́; in shore нрк біля бе́рега, бли́жче до бе́рега, до бе́рега; off shore віддалі́к, віддале́кі, зда́лека від бе́рега / на по́вному мо́рі; on shore на су́ші; to go on shore прича-

/

люватися, висаджуватися на берег.

shore₂ [shor / shōr] [шор / шоур] n ім підпірка, опора; кріплення; v д shored, shoring підпирати, підтримувати, ставити кріплення.

shore₃ [shor / shōr] [шор / шоур] v д pub shear v д.

shoreless [shor'lis / shōr'lis] [шорлис / шоурлис] adj прм безбережний; безкраїй.

shoreward [shor'wərd / shōr'wərd] [шорувэрд / шоурувэрд] adj прм що прямує до берега; adv прсл у напрямі до берега.

shoring [shor'iŋ / shōr'iŋ] [шорин~ / шоурин~] n ім буд кріплення; (готові) підпірки, опори.

shorn [shorn / shōrn] [шорн / шоурн] pub v д shear.

short [short] [шорт] adj прм 1. короткий: a short distance коротка відстань; a short time короткочасно; a short way off недалеко; a short cut 1) скорочення, зменшення шляху або часу 2) найкоротша відстань; a short story оповідання (коротке), новеля 2. недовгий; короткочасний; короткостроковий: a short time ago недавно; a short drink одна чарка; of short duration недовгочасний, короткочасний; to have but a short life мати коротке життя; in a short time незабаром, скоро; time is short час не жде 3. (про людину) низькорослий, низький;

a short man кудáн, (розм) коротýн 4. недостáтній, непóвний, що мáє недóлік (в чомусь – of); що не досягáє (чогось – of); the cashier is short in his account в розрахýнку касúра недóлік / недостáча; short weight недовáга; short sight короткозóрість; a short memory корóтка пáм'ять; short of breath задúханий, засáпаний, хвóрий на задúшку; short of cash бракýє грóшей; to run short вичéрпуватися, бракувáти, не вистачáти; to come / to fall short of smth 1) не вистачáти, мáти недостáчу в чóмусь 2) не досягáти мéти 3) не випрáвдати сподівáнь 5. (про відповідь, висловлення) уривчáстий; сухúй; різкúй 6. (про мову) грýбий, різкúй; he was so short with me він повóдився зі мнóю по-грýбому 7. лінг корóткий (про голосний звук): The vowels are short in fat, net, pin, not, up. Корóткі голосні звýки в fat, net, pin, not, up. 8. (про печиво) крихкúй, лáмкий, розсипчáстий; pastry is made short with lard кондúтерське пéчиво, підпрáвлене смáльцем, бувáє крихкé 9. фраз. звор. to be / to have run short of smth відчувáти брак чогóсь; I am / I have run short of money мені бракýє грóшей; to make short work of smth швúдко покін-

чити з чимсь; this is nothing short of a swindle це звичайнісінька шахрайство; adv прсл 1. різко; круто; раптом; the horse stopped short наразі / враз / раптом / нагло кінь зупинився 2. передчасно; to cut smb short перервати, обірвати когось, припинити (чиє втручання, чию розмову); he was taken up short наразі / нагло йому забаглося (рзм) / забажалося / захотілося 3. (про кулю, набій, завдання): to fall short 1) (про кулю) не долетіти (до прицілу) 2) (про людину) розчаруватися, не справдити (своїх сподівань 3) (про погоду) не справджувати / (рзм) підвести 4) (про справу) закінчуватися незадовільно, ^не^ щасливо 4. short of за винятком; everything short of war, crime... усе, за винятком / окрім війни, убивства...; n ім 1. короткий голосний; короткий склад 2. друк знак короткості 3. for short скорочено; in short коротше кажучи, коротко, стисло 4. shorts pl мн 1) пляжні 2) спортивні штанці 5. брак, манко, нестача, недостача 6. ел коротке замикання 7. недоліт 8. короткометражний фільм 9. торг біржовий спекулянт 10. (про біржу) спекулянт на зниженку; v g. ел замикатися.

shortage [shor'tij] [шо́р·тидж] n ім не-

стача, недостача, брак (чогось).
short bread [short'bred'] [шо́ртбре́д] n ім кул пісо́чне пе́чиво.
short cake [short'kāk'] [шо́ртке́йк] n ім кул листко́вий торт з о́вочною на́чинкою і кре́мом.
short circuit ел коро́тке замика́ння.
short-cir cuit [short'sėr'kit] [шо́ртсі́ркит] v д зроби́ти коро́тке замика́ння.
short com ing [short'kum'ing] [шо́ртка́минґ] n ім 1. провина 2. недо́лік; дефе́кт; ва́да, хи́ба; it has its shortcomings це має свої хиби, недоліки 3. ма́нко, неста́ча: shortcoming in cash брак готі́вки.
short cut 1. скоро́чення, зменшення шля́ху або ча́су 2. найкоро́тша відстань 3. рзм коро́тка стрижка
short en [shor'tən] [шо́ртен] v д 1. скоро́чувати(ся), вкоро́чувати(ся) 2. додава́ти до тіста жи́ру (щоб було розсипчасте).
short en ing [shor'tən ing / short'ning] [шо́ртенинґ / шо́ртнинґ] n ім жир (для тіста, щоб було розсипчасте).
short hand [short'hand'] [шо́ртге́нд] n ім стеногра́фія.
short-hand ed [short'han'did] [шо́ртге́ндид] adj прм що потребує робочої сили,

✓

якому бракує робочих рук.

short horn [short'horn'] [шо́ртгорн] n ім коротко-рога худоба (окрема порода).

short-lived [short'līvd'/short'livd'] [шо́ртлайвд/шо́ртлівд] adj прм недовговічний, скороминущий; короткочасний.

short ly [short'lē] [шо́ртлі] adv прсл 1. коротко; стисло 2. незабаром, невдовзі; скоро; shortly after незабаром зразу 3. різко, уривчасто.

shorts [shorts] [шортс] n ім плавки; спортивні штанці.

short-sight ed [short'sīt'id] [шо́ртсайтид] adj прм 1. короткозорий 2. недалекоглядний.

short sight ed ness [short'sīt'idnis] [шо́ртсайтиднис] n ім короткозорість; мед міопія.

short story коротке оповідання, новеля.

short-tem pered [short'tem'pərd] [шо́ртте́мпэрд] adj прм нестриманий, запальний, гарячий.

short-term [short'tėrm'] [шо́ртте́рм] adj прм короткостроковий.

short wave рад коротка хвиля.

short-wave [short'wāv'] [шо́ртуейв] adj прм рад короткохвильовий: short-wave set короткохвильовий приймач; v g, -waved, -waving передавати короткими хвилями.

short-wind ed [short'win'did] [шо́ртуиндид]

adj прн хво́рий задніцкою/на задницю.

shot₁ [shot] [шот] v g див shoot v g; adj прн переливчастий, що виблискує різними барвами: blue silk shot with gold синій шовк виблискував золотом.

shot₂ [shot] [шот] n ім, pl мн shots 1. по́стріл: he heard two shots він чув два постріли 2. гарматне ядро́ 3. shot або shots: shot дробина (свинцева кулька рушничного дробу); shots дріб (дрібні свинцеві кульки, які вживаються для стрільби з рушниці). 4. набій; куля; to fire a shot стріляти, вистрелити 5. спроба: that was a good shot то була вдала спроба; to take / to have / to try a shot зробити спробу; to make a good shot at smth відгадати щось, не помилитися в чомусь, не схибити 6. спорт удар (по воріт) 7. кін кадр 8. фотознімок 9. сл укол (морфіно) 10. сл ковток спиртного 11. гірн вибух 12. сл доза (кокаїну) 13. фраз. звор.: a preliminary shot пристрілка; by a long shot набагато; not by a long shot аніяк; v g shotted, shotting заряджати (рушницю, гармату)

shot₃ [shot] [шот] n ім рахунок (для заплати): to pay one's shot розрахуватися (в готелі).

shote [shōt] [шо́ут] n ім діал shoat.

shot gun [shot'gun'] [шо́тґа́н] n ім дробовик, рушниця.

shot-put [shot'put'] [шо́тпу́т] n ім спорт штовхання ядра.

should [shud і ненаголошене shəd] [шуд, шəд] v д, (past від shall) 1. допоміжне дієслово для утворення: 1) 1-ї особи однини і множини майбутнього в минулому: I said I should be at your place я сказав, що буду в тебе 2) умовного способу: I should do it if I knew how я б зробив те, якби знав як; it is necessary that John should go home at once треба, щоб Джон негайно пішов додому 2. модальне дієслово: повинен, повинні; слід; you should be on time ви повинні бути точними / вам слід бути точними 3. в 2-й і 3-й особі з інверсією, для позначення умовності: should the occasion arise якби притрапилась нагода; should you meet her коли б зустрінуть її 4. допомагає висловлювати здогад, здогадку, припущення: she should be home by now хіба вона вже дома; I should say so хіба б так.

shoul der [shōl'dər] [шо́улдəр] n ім 1. плече 2. pl мн shoulders плечі: he has broad shoulders 1) плечистий / широкоплечий 2) він

не боятися тяжкого обов'язку, тяжкої роботи; to lay the blame on the right shoulders винити справжнього винуватця; shoulder to shoulder плече об плече; straight from the shoulder 1) (ударити) з усієї сили / повним розмахом 2) (сказати, відповісти) просто з мосту 3. кул лопатка (частина м'ясної туші) 3. відступ; уступ; схил, спад 4. узбіччя (шляху) 5. тех фланець, поясок 6. буд опорний мур 7. фраз. звор.: put one's shoulder to the wheel жваво взятися за роботу; to rub shoulders with спілкуватися з; to give the cold shoulder to smb холодно приймати, зустрічати когось; 2 v 1. відштовхувати вбік, проштовхуватися: to shoulder one's way проникатися, перепихатися, проштовхуватися 2. брати на плечі, брати на себе (відповідальність, обов'язок) 3. (про рушницю): to shoulder arms брати (рушницю) на плече.

shoulder blade анат лопатка.

shoulder knot наплічна стрічка.

shoulder strap 1. плічка 2. петлиця (військових).

should n't [shud'ənt] [шудэнт] від should not.

shout [shout] [шаут] n ім 1. крик, вереск,

рик; рев 2. ви́гук; v q 1. крича́ти, кри́кнути; вереща́ти; рича́ти; репетува́ти; to shout at smb ви́лаяти кого́, крича́ти на ко́го; to shout with laughter го́лосно регота́ти; to shout for smth з ве́реском заклада́ти/вимага́ти чого́сь; you need not shout at me даре́мно ви кричи́те на ме́не 2. з прийме́нн. і присл.: shout down приму́сити замо́вкнути; shout for ам па́лко підтри́мувати (ви́гуками); shout out кри́кнути, викри́кувати, вигу́кувати.

shouter [shou'tər] [ша́утэр] n ім крику-н/ха.
shouting [shout'iŋ] [ша́утинґ] n ім кри́ки; ве́реск; ви́гуки; it is all over but the shouting всі тру́днощі поза́ду, мо́жна ра́діти тех все промину́ло, лиш відго́мін луна́є.
shove [shuv] [шав] v q shoved, shoving 1. пха́ти, пхну́ти; (короткими поштовхами) штовха́ти; штурхну́ти; попиха́ти, попхну́ти; підшто́вхувати; to shove one's way, to shove by/past/through пропиха́тися 2. розм усу́нути, наки́нути (ко́мусь — onto) 3. з прийменн. і присл.: shove about пха́ти на всі бо́ки; shove along попиха́ти напере́д, пропиха́тися наси́лу; shove aside відпиха́ти

✓ на́бік; shove away відпхну́ти, відсу́нути від се́бе; shove back попхну́ти, відсу́нути наза́д; shove down зіпхну́ти, зсу́нути; shove forward випиха́ти, вишто́вхувати; shove off 1) відшто́вхуватися (від бе́рега в човні́) 2) забира́тися геть; shove on насува́ти, насу́нути (капелюх, шапку); shove out випиха́ти, вишто́вхувати; n ім по́штовх: to give smb a shove попхну́ти кого́.

shov el [shuv'əl] [ша́вəл] n ім сові́к; лопа́та; v д. -eled/-elled, -eling/-elling згріба́ти, згріба́ти, відгорта́ти (совком, лопатою сніг); they shoveled a path through the snow вони́ прокида́ли/прокла́дали сте́жку че́рез сніг; розм to shovel up food уплітати (їжу).

shov el board [shuv'əlbord'] [ша́вəлбо́рд] n ім гра, (трапляти кружальцями на ділянки позначені числами).

shov el er [shuv'ələr/shuv'lər] [ша́вəлəр/ша́влəр] n ім 1. той, що прокида́є (сніг) 2. пла(о)сконо́са ка́чка/ка́чка-широконі́ска.

shovel hat крисла́тий капелю́х (у англійського духовенства).

shov el ler [shuv'ələr/shuv'lər] [ша́вəлəр/ша́влəр] n ім див shoveler.

show [shō] [шо́у] v д. showed, shown/

showed, showing 1. показувати(ся): she showed her new dress вона показувала свою нову сукню; I, he, she was shown мені, йому, їй було показано; to show a leg вставати з ліжка; to show smb the door показати кому на двері; to show one's teeth показати свої кігті 2. виявляти(ся); проявляти; демонструвати; виставляти, експонувати (картину, товар) 3. доводити, встановлювати 4. (про фільм) показувати, демонструвати 5. показувати, пред'являти (квиток, білет, візитну картку) 5. показувати (годину) 6. виказувати, виявляти, показувати, проявляти; довести, доказати (про рахунок, баланс, зведення) 7. ввести (кудись — into); вивести (звідкись — out of); to show smb upstairs заводити кого вгору (по сходах); to show smb downstairs запровадити кого вниз (по сходах); to show smb the way 1) показувати кому дорогу 2) запровадити, завести кого 3) прокласти, проторувати комусь шлях (для наступників) 8. доводити, підтверджувати (істинність), доказувати, установляти: it shows how little you know це доводить/підтверджує, як мало ти знаєш; to show signs of бути ознакою (чого) 9. вирізняти(ся)

виділятися (про бік, вдачу, вроду) 10. показуватися, появлятися; стати помітним; it shows що видно; it showed що було видно; does the stain show? чи видно пляму 11. з прийм. і присл.: show down 1) запровадити вниз 2) відкрити карти; show in ввести, провести (в кімнату), впускати (кого); show off 1) показувати у вигідному світлі 2) напускати туману 3) хизуватися, похвастатися, демонструвати свій хист, похвалитися (своїми здібностями), імпонувати, робити / викликати враження; show out вивести, провести (із кімнати) за двері; show round показувати (комусь місто, околицю, музей); show up 1) викривати 2) виділятися (на тлі) 3) показувати (вчителеві завдання) 4. розм несподівано з'являтися 5) показатися (на збори) 6) відзначитися (розм); n ім 1. показ, демонстрація 2. виявлення (волі); to vote by show of hands голосувати піднесенням / підняттям рук 3. видовище; спектакль 4. зовнішній вигляд; видимість 5. показна пишність, парадність 6. виставка; to be on show бути виставленим; to make a show of smth 1) демонструвати, хизуватися, хвастатися, похвалитися чим 7. сила, влада: to run the show 1) мати владу (у своїх

руках) 2) бути на волі 3) правити, розпоряджатися по своєму 4) величатися 8. можливість, змога, нагода; to give smb a fair show дати кому нагоду/можливість виявити себе/показати свої здібності.

show bill плякат, афіша.

show boat [shō'bōt'] [шоубоут] n ім плавучий театр.

show card [shō'kärd'] [шоукард] n ім 1. реклама 2. дошка зі зразками товарів.

show case [shō'kās'] [шоукейс] n ім вітрина.

show down [shō'doun'] [шоудаун] n ім рзм 1. розкриття карт 2. відвертий обмін думками.

show er [shou'ər] [шауэр] n ім 1. злива: a shower of hail град; a shower of tears потік сліз; a shower of sparks жмут іскор 2. (водяний) душ, купальний дощик 3. shower party вечірка (на яку учасники приносять подарунки для зарученої дівчини); v д 1. літи(ся) зливою 2. поливати; зрошувати 3. засипати, закидати: they showered gifts upon her її закидали подарунками 4. прийняти душ, купальний дощик.

shower bath душ, купальний дощик.

shower party ам прийом, вечірка де наречєній приносять подарунки.

show er y [shou'ərē] [ша́уэрі] adj прм дощовий, дощовитий.
show girl [shō'gėrl'] [шо́уґирл] n ім статистка.
show ing [shou'iŋ] [ша́уинґ] n ім 1. кіносеанс 2. показання; свідчення; доказ, довід; on his own showing за його власним твердженням.
show man [shō'mən] [шо́умэн] n ім, pl мн -men власник атракціону, цирку.
shown [shōn] [шо́ун] v д дпб show v д.
show room [shō'rüm'] [шо́урум] n ім виставна заля.
show window вітрина.
show y [shō'ē] [шо́уі] adj прм showier, showiest 1. показний, помітний, що впадає у вічі, що привертає до себе увагу: a peony is a showy flower півонія це розкішна квітка 2. крикливий, розрахований на ефект.
shrank [shraŋk] [шренґк] v д дпб shrink v д.
shrap nel [shrap'nəl] [шре́пнэл] n ім шрапнель.
shred [shred] [шред] v д shredded / shred, shredding 1. різати, рвати (на клапті) 2. (про тканину) розлазитися; торочитися 3. (дрібненько) шаткувати; n ім 1. клаптик; шматок, кусочок: to tear to shreds розірвати на клапті; without a shred of

clothing on him голе́(і)се́(і)нький 2. дрібка, крихітка; there's not a shred of evidence там же ні крихітки доказу. (2. сварлива жінка)

shrew [shrü][шру] n ім землерийка

shrewd [shrüd][шруд] adj прм 1. (про людину) проникливий; хитрий; кмітливий; спосібний; спритний; a shrewd businessman спосібний комерсант, спритний бизнесмен, проникли́ва ділова́ люди́на 2. (про відповідь) дотепний 3. (про холод) проникливий, прикрий 4. (про біль) лютий, докучливий 5. shrewd turn хитрий обман 6. (про удар) болючий, докучливий.

shrewdness [shrüd'nis][шру́днис] n ім 1. бистрота́ 2. проникливість, пронизливість 3. спритність 4. хитрість; хитромудрість.

shrewish [shrü'ish][шру́иш] adj прм сварливий.

shrew mouse [shrü'mous'][шру́ма́ус] n ім, pl мн - mice див shrew.

shriek [shrēk][шрік] n ім пронизливий крик; верех; вищання; писк; пронизливий свист: the shriek of the engine's whistle пронизливий свист мотора; v д 1. пронизливо кричати, вищати, верещати 2. пронизливо свистіти 2. (про регіт) to shriek with laughter пронизливо реготати.

shriev al ty [shrēv'əltē][шрівэлті] n ім, pl мн -ties посада шерифа.
shrift [shrift][шрифт] n ім зст сповідь засудженого.
shrike [shrīk][шрайк] n ім орн сорокопуд.
shrill [shril][шрил] adj прм різкий, пронизливий; гострий; писклйвий; v д різко, пронизливо верещати.
shrill ly [shril'lē][шрилли] adv прсл різко, пронизливо; пискливо.
shrimp [shrimp][шримп] n ім, pl мн shrimps 1. збр shrimp креветка 2. малятко; крихітка.
shrine [shrīn][шрайн] n ім 1. гробниця 2. святиня, місце поклоніння; v д shrined, shrining ховати, зберігати в гробниці.
shrink [shriŋk][шринˇк] v д shrank / shrunk, shrunk / shrunken, shrinking 1. скорочува-ти(ся) 2. скорчитися; здригатися; the dog shrank from the whip собака скулився від шмагання (батогом) 3. збігатися, зсідатися: his wool sweater shrank його вовняний светер збігся 4. зморщуватися 5. усихати, давати усадку 6. відскочити, відступати; щезати; уникати; A shy person shrinks from making new acquaintance. Сором'язлива людина уникає / цурається-

ся нового знайомства. 7. відсмикуватися: to shrink into oneself замикатися в собі; n ім 1. скорочення 2. усадка

shrink age [shrink'ij] [шрінкідж] n ім 1. скорочення 2. стиснення 3. усихання 4. усадка; усушка.

shrive [shrīv] [шрайв] v д shrove/shrived, shriven/shrived, shriving сповідати, відпускати гріхи: shrive oneself сповідатися.

shriv el [shriv'əl] [шрівэл] v д -eled/-elled, -eling/-elling 1. висихати; зсихатися 2. зморщитися, зморщуватися 3. висушувати(ся); the hot sunshine shriveled the grass сонячна жара засушила траву.

shriv en [shriv'ən] [шрівэн] v д pt/p shrive.

shroud [shroud] [шрауд] n ім 1. саван 2. покров; заволока; пелена 3. імла; заслона; полуда; wrapped in a shroud of mystery о(б)кутаний таємницею 4. тех кожух 5. мор pl мн shrouds ванти; v д 1. о(б)кутувати, обгортати; загортати в саван.

shrove [shrōv] [шроув] v д pt/p. shrive.

shrub [shrub] [шраб] n ім 1. кущ, чагарник 2. напиток з овочевого соку і рому.

shrub ber y [shrub'ərē/shrub'rē] [шрабэрі/шрабрі] n ім, pl мн -berries 1. чагарник 2.

✓

алея обсаджена кущами.

shrub by [shrub'ē] [шрабі] adj прм -bier, -biest чагарниковий; зарослий чагарником.

shrug [shrug] [шраґ] v g shrugged, shrugging знизувати плечима: to shrug one's shoulders здвигувати плечима; n ім знизування плечима.

shrunk [shrunk] [шран˘к] v g див shrink v g.

shrunk en [shrunk'эn] [шран˘кэн] adj прм 1. скулений 2. скорчений 3. зморщений 4. висушений; засушений; v g див. shrink v g.

shuck [shuk] [шак] n ім шкаралупа; лушпайка; лушпиння 2. лузга 3. шкірка, лушпина (гороху) 4. стулка устриці; v g лущити, очищати (від лушпиння).

shucks [shuks] [шакс] int вк ам рзм 1. дідько! нісенітниця!

shud der [shud'эr] [шадэр] v g здригатися, здригнутися: I shudder to think як подумаю, то мурашки по тілу бігають тож як згадаю то мене аж морозить; to shudder with cold трусітися, тряститися від холоду; She shudders at the sight of a snake. На вид гадюки, вона здригається. тож як (лиш) побачить гадюку, вона (аж) дрижить; n ім дрож.

shuf fle [shaf'эl] [шафэл] v g -fled, -fling 1.

волочити (ноги); човгати (ногами): the old man shuffles feebly along старичок ледве волочить ноги 2. совати(ся) (на стільці) 3. тасувати (карти) 4. накинути (одяг - on) he shuffled on his clothes він накинув одяг 5. (про одяг) скидати (off): John shuffled off his clothes Джон скинув свій одяг 6. shuffle in волочити ногами й увійти; shuffle off 1) скидати з себе (одяг) 2) відійти, волочучи ноги (за собою); shuffle on накинути (на себе) одяг; shuffle out вийти, волочучи ноги (за собою); n ім 1. човгання; волочіння (ногами) 2. тасування (карт) 3. переміщення, зміна місця.

shuffleboard [shuf'əlbord'/shuf'əlbōrd'] [шафəлборд/шафəлбоурд] n ім gub. shovelboard.

shuffler [shuf'lər] [шафлəр] n ім крутій/ка.

shuffling [shuf'liŋ] [шафлин˜] adj прм викрутливий, вивертливий, вивертний: a shuffling excuse викрут; a shuffling person крутій/ка.

shufflingly [shuf'liŋlē] [шафлин˜лі] adv прсл човгаючи, волочучи ногами.

shun [shun] [шан] v g shunned, shunning уникати, остерігатися, берегтися.

shunt [shunt] [шант] v g 1. перекочувати, переставляти, переводити (на запасну

колію вагони, паровоз) 2. відкладати (заяву, проект, питання) 3. ел шунтувати 4. відсуватися; n ім 1. переведення, переставляння (на запасну колію вагонів, паровоза, стрілки) 2. ел шунт.

shut [ʃʌt] [шат] v д shut, shutting 1. закривати(ся), зачиняти(ся), замикати(ся): shut a window зачинити вікно; to shut one's ears to smth заткнути/затулити (собі) вуха на щось/не хотіти почути щось; to shut one's eyes to smth приплющувати очі на щось/не хотіти бачити щось; to shut smb out of the room виткнути кого за двері; to shut smb's mouth заціпити/замкнути кому уста/рот; to shut the door upon smth не хотіти знати про щось 2. заткнути, загородити, забарикадувати (отвір, прохід) 3. прищикувати, прищикнути, приплюснувати: to shut one's finger, dress in the door прищикнути дверми палець, прихлопнути дверми сукню 4. з прийм. і присл.: shut down 1) закривати 2) припиняти роботу (на підприємстві) 3) вимкнути, зупинити; shut in 1) замикати, загороджувати, заткнути 2) заслоняти; shut into 1) замикати, зачиняти (в кімнаті, в скрині) 2) прищикувати (двер-

ми палець), прихлопувати (двері кухню); shut off 1) (про кран) закривати 2) вимикати (світло) 3) ізолювати (from); shut out 1) виключати (можливість) 2) не допускати; shut to захлопувати, затріскувати (двері) зачиняти(ся) наглухо; shut up 1) забивати, замкнути (всі двері в будинку) 2) ув'язнювати 3) рзм примусити замовкнути: shut up! замовкни!; adj прм закритий; замкнений; замкнутий; зачинений; фон закритий.

shut-down [shut'doun'] [шатдаун] n ім 1. закриття (підприємства) 2. виключення.

shut-in [shut'in'] [шат·ін] adj прм замкнутий; відлюдний; n ім 1. пацієнт/ка 2. старичок, старічка, що не виходить з хати.

shut-out [shut'out'] [шат·аут] n ім локаут.

shutter [shut'ər] [шатэр] n ім 1. віконниця 2. засувка; заслінка 3. затвор (фотооб'єктива); v д зачиняти віконниці.

shuttle [shut'əl] [шатэл] n ім 1. ткацький човник 2. shuttle service приміська/приміська комунікація; shuttle підміський/пригородній потяг.

shuttlecock [shut'əl kok'] [шатэлкок] n ім спорт волан.

shuttle train підміський / приміський потяг.
shy₁ [shī] [шай] adj прм shyer, shyest 1. боязкий; полохливий: a deer is a shy animal сарна це боязка тварина 2. сором'язливий: John is shy Джон сором'язливий; to be shy of уникати (когось, товариства); to be shy of smth 1) уникати чогось 2) не зважуватися на щось; v q shied, shying 1. полохатися, лякатися: the horse shied at the shout кінь сполохнувся від покрику 2. жахатися, лякатися; n ім лякливість, полохливість.
shy₂ [shī] [шай] v q shied, shying кидати (м'яч, камінець): the boy shied a stone хлопець кинув / шпурнув камінець; n ім, pl мн shies кидок, шпуляння.
shyly [shī'lē] [шайлі] adv прсл сором'язливо.
shyster [shī'stər] [шайстэр] n ім ам рзм крутій (звичайно адвокат).
si [sē] [сі] n ім муз сі.
Siamese [sī'əmēz' / sī'əmēs'] [сайэміз / сайэміс] n ім, pl мн -mese сіям-ець / ка 2. сіямська мова; adj прм сіямський: Siamese twins сіямські близнята.
Siamese twins сіямські близнята.
sib [sib] [сиб] adj прм споріднений, рідний; n ім родичка.

✓

Si be ri an [sī bēr′ i ən] [сайбіриэн] adj прм сибірський; n ім сибіря-к/чка.
sib i lance [sib′ələns] [сібэлэнс] n ім шипля-рість.
sib i lan cy [sib′ələnsē] [сібэлэнсі] n ім див. sibilance.
sib i lant [sib′ələnt] [сібэлэнт] adj прм фон шиплячий, свистячий; n ім фон шиплячий, свистячий звук.
sib yl [sib′əl] [сібэл] n ім пророчиця, віщунка.
sib yl line [sib′əlēn / sib′əlīn / sib′əlin] [сібэлін / сібэлайн / сібэлин] adj прм пророчий, віщий.
sic ca tive [sik′ətiv] [сікэтив] adj прм сушильний; n ім сикатива, сушильний засіб.
Si cil ian [səsil′yən] [сэсіліэн] adj прм сицилійський; n ім сицилі-єць/йка.
sick [sik] [сик] adj прм 1. хворий; хворобливий; a sick person хвора людина 2. рзм що почуває нудоту: to turn sick почувати нудоту; to feel sick почувати млість; I felt / I turned / it made me sick я мав, я дістав млість, блякість, тьмяність, нудоту або мене млоїло, нудило 3. стомлений, знесилений; I am sick of waiting мені набрідло чекати 4. нудьгуючий: sick at heart болить серце, нудьга розли-

✓

рає/розриває серце (тж сумувати); розм he makes me sick він мене нудить/він мені набридає; to be sick of smth відчувати огиду/відразу до чогось; to be sick for smb, smth тужити, сумувати за ким, за чим; n im хворі (люди).

sick bay лазарет (на кораблі).

sick bed [sik'bed'] [сікбед] n im ліжко хворого.

sick en [sik'ən] [сікэн] v q 1. захворіти 2. почувати, викликати нудоту: The bird sickened when kept in the cage. Пташка нудьгує, якщо замкнута в клітці 3. (про рослину) чахнути 4. знемагати; знесилюватися 5. викликати нудоту, млі(о)сть: The sight of blood sickened him. Побачивши кров, він відчув нудотну млі(о)сть.

sick en ing [sik'ənin/sik'nin] [сікэнин~/сікнин~] adj прм 1. огидний, гидотний 2. що викликає млі(о)сть 3. (про вид, вигляд) що давить серце.

sick headache мед мігрень; нудотний біль голови.

sick ish [sik'ish] [сікиш] adj прм легко-нудотний біль.

sick le [sik'əl] [сікэл] n im серп.

sick-leave [sik'lēv'] [сіклів] n im відпустка через хворобу.

✓

sick li ness [sik'linis] [сікли́нис] n ім хворобли́вість.

sick ly [sik'lē] [сіклі] adj прм -lier, -liest 1. хворобли́вий 2. нездоро́вий (про клімат) 3. нудо́тний; млі(о)сний 4. тендітний; блідий; кво́лий; her skin is a sickly yellow її шкіра блідо-жовтава; adv прсл 1. нудо́тно 2. нездоро́во 3. млі(о)сно 4. хворобли́во.

sick ness [sik'nis] [сікнис] n ім 1. хворо́ба 2. нудо́та; млі(о)сть.

sick-ward [sik'word'] [сікуо́рд] n ім кімната, відділ хво́рих.

side [sīd] [сайд] n ім 1. бік, сторона́: side by side по́руч; the side of the page поле сторінки; to study all sides of the problem вивчити проблему, завдання, задачу всебічно; to get to one side відступитися, уступитися на́бік; at my side по́руч ме́не / коло, біля ме́не; by my side при мені; by the side of при... (комусь); on the side з бо́ку 2. сторона́ (права, ліва, північна, тощо): from all sides звідусіль, звідусюди, з усіх боків; on all sides на всі бо́ки; on this side the Carpathians з цього́ бо́ку Карпат; "this side up" „верх" 3. позиція, точка зору, підхід 4. про прикметникові звороти: on the fat side

дебелий, повний; on the lean side скоріше / доречно худенький; on the long side довгуватий; the weather is on the cool side холоднувато; to be on the safe side для певности 5. частина, район (міста): the east side of a city східня частина міста 6. половина тіла, м'ясної туші: a pain in one's side біль з одного боку 7. мор борт 8. схил (гори, берега) 9. берег (ріки) 10. стіна, стінка 11. (про людей, групу) сторона; Both sides are ready for the contest. Обі сторони готові до суперництва 12. споріднення; on the father's, mother's side по батькові, по матері / (родич) по батьковій, мате(і)рній лінії; adj прм бічний, побічний; a side issue побічна справа; v д sided, siding прилучитися (до когось), бути на чиємусь боці; to side with smb бути на чиємусь боці.

side arms зброя, (яку носять на портупеї або на поясному ремені військові, поліціянти).

side board [sīd'bord' / sīd'bōrd'] [сайдборд / сайдбоурд] n ім 1. буфет 2. буфетна (кімната).

side burns [sīd'bėrnz'] [сайдбйрнз] n pl ім мн ам бачки, баки.

side car [sīd'kär'] [сайдкар] n ім причіп (для мотоцикла).

side dish кул закуска (перед обідом).
side light 1. боковий ліхтар (ук) 2. побічні відомості, (що проливають світло на щось) 3. мор відмітний вогонь.
side line 1. зал бічна вітка 2. спорт бокова лінія ігрового поля.
side long [sīd'loŋ'] [сайдлон"] adj прм боковий, косий; adv прсл навскоси, навскіс.
side-on [sīd'on'] [сайдон] adj прм (про удар) збоку.
si de re al [sī dēr' iəl] [сай дір иəл] adj прм астр зоряний.
sid er ite [sid'ərīt] [сидəрайт] n ім мін сидерит.
side sad le [sīd'sad'əl] [сайдседəл] n ім жіноче сідло.
side show вставний номер, інтермедія.
side slip [sīd'slip'] [сайдслип] n ім 1. бокове ковзання 2. ав ковзання на крило; v дс -slipped, -slipping 1. ковзати вбік 2. ав ковзати на крило.
side step 1. крок вбік 2. спорт піднімання „драбинкою" 3. (про повозку, вагон, автомобіль) східець, сходина, підніжка, підніжок.
side track [sīd'trak'] [сайдтрек] n ім 1. зал запасна колія 2. другорядна роля; v дс 1. зал переводити на запасну колію 2. спрямо-

вертати розмову, увагу в інший бік.
side walk [sīd'wok'] [сайдувóк] n ім доріжка, тротуар.
side ward [sīd'wərd] [сайдуверд] adj прл бокoвий, бічний; adv присл бóком.
side wards [sīd'wərdz] [сайдувердз] adv присл бóком, нáбік, убік.
side way [sīd'wā'] [сайдувéй] n ім другорядна дорóга; бічнá вýлиця.
side whisker бакенбáрд, бак.
side wise [sīd'wīz'] [сайдувайз] adv. sidewards.
sid ing [sīd'iŋ] [сайдин̃] n ім 1. зал запаснá під'їзнá колія; вітка 2. бокова стінка 3. ам зовнішня обшивка (дошками)
si dle [sī'dəl] [сайдел] v д -dled, -dling просуватися, (несміливо) підходити бóчком: The little boy shyly sidled up to the visitor. Маленьке хлоп'я несміливо підступáло до гóстя.
siege [sēj] [сідж] n ім 1. облóга: to lay siege to обложити; to raise the siege зняти облóгу; to stand a siege витримати облóгу 2. дóвгий неприємний час; a siege of illness тяжкá слáбість, хворóба; v д sieged, sieging облягáти, обложити.
si en na [sien'ə] [сієне] n ім сієна (фарба).
si er ra [sier'ə] [сієре] n ім гірськé пáсмо,

✓

кряж.

siesta [sies'tə] [сиєстə] n ім сієста (полуденний відпочинок).

sieve [siv] [сив] n ім сито; решето; v g sieved, sieving просівати, пересівати, підсівати.

sift [sift] [сифт] v g 1. сіяти, просівати, пересівати, підсівати: sift the flour просівати борошно 2. сипати, посипати: Sift sugar on the top of the cake. Посипати цукром верх торта. the snow sifted softly лагідно йшов сніжок / лагідно сіявся сніжок 3. старанно розглядати (справу, факти): the jury sifted the evidence присяжні пильно розглядали докази.

sifter [sif'tər] [сифтəр] n ім 1. той, що пересіває 2. сито (у млині).

sigh [sī] [сай] v g 1. зітхати: to sigh for / after smth тужити за чимсь 2. нудьгувати, сумувати: she sighed for home вона тужила за (рідним) домом 3. шелестіти: The wind sighed in the treetops. Вітер шелестів над верхів'ям дерев. 4. ридати, стогнати, оплакувати, горювати; sigh over one's unhappy fate оплакувати нещасну / гірку долю; n ім 1. зітхання, горювання, оплакування 2. (про вітер) шелестіння, шелест.

sight [sīt] [сайт] n ім 1. зір; a good, bad sight добрий, кепський зір; long sight далекозорість; short sight короткозорість; to have a long, short sight бути далекозорим, короткозорим 2. бачення; здатність бачення; побачення; видіння, уявні образи; зауваження, спостереження; to catch / to get (a) sight of змогти побачити, зауважити, угледіти; to lose sight of утратити з очей; at first sight на перший погляд; at sight 1) читати, грати з но без підготовки 2) (ком) (платний) за пред'явленням; at the sight of на вигляд (на погляд); by sight знати (кого) з вигляду 3. вид; вигляд; a sight to be seen вид, гідний милування; I hate the sight of я не зношу / не люблю виду, не можу дивитися на ...; it was a sight було чим милуватися / було на що глянути; the end is in sight кінець недалекий / наближається кінець 4. обсяг, обшир зору: to be in / within sight бути на виду / бути видним; to come into sight появлятися, показуватися; to put smth out of sight заховати, приховати щось; out of sight схований, прихований, захований теж недоглядний; within sight видний, видимий; out of my sight! геть з моїх очей! 5. (військ) приціл: to take a careful sight дбайливо

✓

прицілюватися 6. видиво, видовище: he looks a perfect sight (амк) страшно на нього глянути 7. рзм велика кількість; багато; сила, сила-силенна, безліч: a sight (про людей) сила-силенна, безліч; v дс 1. побачити; виявити; спостерегти: A last Columbus sighted land. Нарешті, Колюмб угледів/спостеріг сушу. 2. наводити, прицілюватися 3. забезпечувати зброю прицільними приладами; n ім (військ) приціл; sight notch проріз прицілу.

sight less [sīt'lis] [сайтлис] adj прм 1. незрячий, сліпий 2. невидимий. (-lier, -liest)

sight ly [sīt'lē] [сайтлі] adj прм показний; красивий, приємний на вигляд.

sight see ing [sīt'sē'iŋ] [сайтсіин~] n ім огляда́ння визначних місць: to go sight-seeing оглядати визначні місця.

sight se_e_r [sīt'sē'ər] [сайтсіэр] n ім відвідувач/ка (визначних місць).

sig ma [sig'mə] [сігмэ] n ім сігма, (18-а літера грецького альфабету).

sig moid [sig'moid] [сігмойд] n ім мед, анат сигмоїд.

sign [sīn] [сайн] n ім 1. знак; позначка; символ; as a sign of на знак; in sign of smth як знак чогось; by signs говорити,

порозумівáтися знакáми, символáми; to make the sign of the cross перехрести́тися; sign manual підпис; the positive and the negative signs плюс і мінус 2. ознáка, прикмéта; there is little sign of it бувáють слабкі познáки тогó; to make no sign of life 1) не подавáти ознáк життя́ 2) не протестувáти; to give no sign of не давáти познáк, не показувати на..., не виявля́ти, не зрáджувати (побоювання, хвилювáння, тривоги) 3. слід, ознáка, симптом; знамéння; there is no sign of ні сліду, всякий слід пропáв по...; the signs of the times ознáки чáсу 4. емблéма, сíмвол; вивіска; реклáма; дорóжні, шляхові знаки, позначки; вуличні знаки руху 5. музичні знаки, позначки, символи 6. медичні познаки, симптóми (хвороби); v t 1. стáвити знак, відмічати 2. підписувати(ся) 3. робити знак (рукою, руками), порозумівáтися 4. з прийм. і присл.: sign away підписáти відмову (від прав), передавáти прáво (на щось); sign off 1) оголóшувати кінець радіомовлення, телепередáчі 2) підписуватися (по роботі в вирóбні) 3) ам вийти від громадського життя, вийти із членства (партії, організації); sign

on 1) найматися на роботу 2) починати передачу (про радіо, телебачення) 3) підписатися (починаючи роботу в виробні); sign up записатися на курс.

sig nal [sig'nəl] [сігнəл] n ім 1. сигнал; знак 2. (військ) зв'язок; військá зв'язку; v д -naled/-nalled, -naling/-nalling сигналізувати, подавати сигнал; adj прм 1. сигнальний 2. видатний, визначний 3. знаменитий; славнозвісний.

sig nal ing [sig'nal ing] [сігнелинг] n ім сигналізація.

sig nal ize [sig'nəlīz] [сігнəлайз] v д -ized, -izing 1. сигналізувати 2. відзначати; ознаменувати; прославляти.

sig nal man [sig'nəlmən] [сігнəлмəн] men [sig'nəlman'] [сігнəлмéн] n ім, pl мн -men сигнальник.

sig na to ry [sig'nətor'ē / sig'nətō'rē] [сігнəторі / сігнəтóурі] n ім, pl мн -ries сторона, що підписала документ (договору); adj прм той, що підписав документ (договору); the signatory powers держави, що підписали документ (договору).

sig na ture [sig'nəchər / sig'nəchūr] [сігнəчəр / сігнəчур] n ім 1. підпис: over the signature за підписом; to bear the

✓

signature (of) бути підписаним (кимсь) 2. муз ключ 3. друк сигнатура 4. фарм сигнатура.

sign board [sīn'bord' | sīn'bōrd'] [сайнборд | сайнбоурд] n ім вивіска.

sig net [sig'nit] [сігніт] n ім особиста (мала) печатка.

signet ring перстень з печаткою.

sig nif i cance [signif'əkəns] [сигніфэкэнс] n ім 1. значення; зміст; сенс; a matter of significance справа важливого значення; of no significance неважлива / несерйозна справа, пустий привід, неважлива причина 2. багатозначність 3. важливість, значність: the significance of word значність слова 4. ознака: the significance of her smile прикмета її усмішки.

sig nif i cant [signif'əkənt] [сигніфэкэнт] adj прм 1. значний, важливий; істотний 2. багатозначний; виразний; the only significant event єдина багатозначна / надто важлива подія.

sig ni fi ca tion [sig'nəfəkā'shən] [сігнэфэкейшэн] n ім 1. значення; сенс; зміст 2. значущість

sig nif i ca tive [signif'əkā'tiv] [сигніфэкейтив] adj прм що вказує (на щось – of); що

свідчить (про щось - of)

sig ni fy [sig'nəfī][сиґнэфай] v q -fied, -fying 1. значити, означати: "Oh!" signifies surprise. "Oh!" означає здивування. 2. мати значення, бути важливим; What a fool says does not signify. Що дурень каже, немає значення. 3. виявляти, висловлювати: He signified his consent with a nod. Він заявив свою згоду кивком (голови). 4. провіщати

sign language мова жестами.

sign-paint er [sīn'pān'tər][сайнпейнтэр] n ім (маляр вивісок)

sign post [sīn'pōst'][сайнпоуст] n ім дороговказ; стовп з дорожніми знаками.

si lage [sī'lij][сайлидж] n ім силос; v q силосувати.

si lence [sī'ləns][сайлэнс] n ім 1. мовчання; німа тиша; silence gives consent мовчання - знак згоди; to keep, to break silence зберігати, порушувати мовчання 2. відсутність відомостей, забуття; to pass into silence забуття; v q заглушати, примушувати мовчати; int вк be silent! тиша! замовчати!

si lenc er [sī'lənsər][сайлэнсэр] n ім 1. тех глушитель 2. муз глушник, сурдина.

si lent [sī'lənt][сайлэнт] adj прм 1. мов-

ча́зний; безмо́вний; to become silent замо́вкнути, замовча́ти; to be silent (про людину) мовча́ти, (про машину) працюва́ти беззвучно; to be silent about smth не зга́дувати про щось; to keep silent зберіга́ти мо́вча́нку, мовча́ти 2. ні́мий: silent film ні́мий фільм 3. безшу́мний; тихий; спокійний; a silent house спокійний дім; the silent hills затишне підгір'я 4. невимо́вний (про літеру): The "e" in "time" is a silent letter. "e" в "time" це невимовна літера 5. ком (про спільника) прихо́ваний, тіньовий; a silent partner тіньовий спільник.

si lent ly [sī'ləntlē] [са́йлэнтли] adv пра тихо; спокійно; мовча́зно; безшумно.

si le sia [səlē'shə/səlē'zhə/sīlē'shə/sīlē'zhə] [сэлі́шэ/сэлі́жэ/сайлі́шэ/сайлі́жэ] n ім текст перка́ль.

si lex [sī'leks] [са́йлэкс] n ім мін кварц; кре́мінь.

sil hou ette [sil'ōō et'] [сілуе́т] n ім силуе́та; v q - etted, - etting 1. зобража́увати у ви́гляді силуе́ти 2. рисува́ти, малюва́ти силуе́ту; to be silhouetted вирисо́вуватися (на тлі): he mountain was silhouetted against the sky. Гора́ вирисову-

лася на тлі неба.

sil i ca [sil'əkə][сíлəкə] n ім хем кремнезéм, кварц.

sil i cate [sil'əkit / sil'əkāt][сíлəкит / сíлəкейт] n ім хем силікáт

si li ceous [səlish'əs][сəлíшəс] adj прм кремнистий, що містить в собі кремній.

si lic ic [səlis'ik][сəлíсик] adj прм крéмнієвий.

sil i con [sil'əkən][сíлəкəн] n ім хем крéмній, силікóн.

sil i co sis [sil'əkō'sis][сíлəкóусис] n ім мед недуга легéнів, силікóза, (від вдихування пилу кремнію, силікатів).

silk [silk][силк] n ім 1. шовк 2. шовкóва тканина; adj прм шовкóвий.

silk en [sil'kən][сíлкəн] adj прм 1. шовкóвий, шовковистий 2. м'який, як шовк.

silk-mill [silk'mil'][сíлкміл] n ім шовкопрядильна вирóбня.

silk-stock ing [silk'stok'iŋ][сíлкстóкинˆ] n ім багáта людина, аристокрáт; adj прм елегáнтний; аристократичний.

silk worm [silk'wėrm'][сíлкуйрм] n ім ент шовковик (гусениця).

silk y [sil'kē][сíлкі] adj прм шовковистий.

sill [sil] [сил] n ім 1. поріг (дверей) 2. підвіконня 3. буд (здоровенний) лежень.
sil la bub [sil'əbub] [сілэбаб] n ім кул (збиті) вершки з вином і цукром.
sil li ness [sil'inis] [сілинис] n ім дурість.
sil ly [sil'ē] [сілі] adj прм -lier, -liest 1. дурний, недоумкуватий; a silly thing дурниця; silly boy дурень, рзм дурило, глупак 2. зст простий 3. зст здивований.
si lo [sī'lō] [сайлоу] n ім, pl мн -los силос, силосна яма
silt [silt] [силт] n ім мул, намул; осадок (на дні); v д заносити(ся) мулом, намулювати; to silt through просочуватися.
silt y [sil'tē] [сілті] adj прм siltier, siltiest намулений; замулений.
Si lu ri an [səlŭr'iən / sīlŭr'iən] adj прм геол силурійський; n ім геол силурійський період.
sil va [sil'və] [сілвэ] n ім лісові дерева.
sil van [sil'vən] [сілвэн] adj прм лісовий, лісний, лісистий.
sil ver [sil'vər] [сілвэр] n ім 1. срібло 2. срібні гроші 3. срібні вироби table silver столове срібло 4. колір срібла; adj прм 1. срібний, сріблі(я)стий 2. (про

волосся) сивий; v q 1. сріблити 2. сріблитися 3. сивіти 4. (про дзеркало) покриватися амальгамою.
silver fox чорно-бура лисиця.
silver leaf сухосрібло.
sil vern [sil'vərn] [сілвəрн] adj прл (зст) срібний.
sil ver-plat ed [sil'vərplāt'id] [сілвəрплейтид] adj прл посріблений.
sil ver smith [sil'vərsmith'] [сілвəрсміт²] n ім ювелір, золотар.
sil ver-tongued [sil'vərtuŋd'] [сілвəртанґд] adj прл красномовний.
sil ver ware [sil'vərwār'] [сілвəрувеір] n ім вироби з срібла, столове срібло.
silver wedding двадцятип'ятирічча подружжя.
sil ver y [sil'vərē] [сілвəрі] adj прл сріблис(я)стий.
sim i an [sim'iən] [сімиəн] adj прл мавпячий; мавноподібний; n ім мавпа.
sim i lar [sim'ələr] [сімəлəр] adj прл 1. схожий, подібний; однорідний 2. (геом) подібний.
sim i lar i ty [sim'əlar'ətē] [сімəлéрəті] n ім, pl мн -ties 1. схожість, подібність 2. (геом) подібність.
sim i lar ly [sim'ələrlē] [сімəлəрлі] adv присл так само, у такий самий спосіб.

✓

sim i le [sim'əli][сімэлі] n ім прос порівняння.

si mil i tude [səmil'ətūd / səmil'ətūd][сэмілэтуд / сэмілэтюд] n ім 1. схожість, подібність 2. порівняння; вигляд; образ; She could think of no similitude to describe the sunset. Вона не могла придумати (схожого) порівняння для опису заходу сонця.

sim i tar [sim'ətər][сімэтэр] n ім див scimitar.

sim mer [sim'ər][сімэр] v д 1. закипати 2. кипіти або кип'ятіти на малому вогні; the kettle simmered on the stove. казанок/чайник кипів на (кухонній) плиті 3. ледве стримувати (гнів, сміх; скипіти (гнівом); he simmered with indignation він скипав від обурення 4. simer down остигати, охолоджуватися; n ім закипання.

si mo ni a cal [sī'mənī'əkəl / sim'ənī'əkəl][саймэнайэкэл / сімэнайэкэл] adj прк продажний (про духовні посади).

si mon-pure [sī'mənpūr'][саймэнпюр] adj прк рзм справжній, непідроблений.

si mo ny [sī'mənē / sim'ənē][саймэні / сімэні] n ім (іст) симонія, продажність

(духовних посад).
si moom [səmüm'] [сəму́м] n im самум.
si moon [səmün'] [сəму́н] n im див. simoom.
simp [simp] [симп] n im ам сл простак, (скор. big simpleton).
sim per [sim'pər] [си́мпəр] v д штучно, удавано, по-дурному посміхатися; n im дурнувата, штучна, удавана усмішка.
sim ple [sim'pəl] [си́мпəл] adj прм -pler, -plest 1. простий; примітивний; нескладний; звичайний; simple language проста мова; a simple problem нескладна, звичайна проблема 2. елементарний, простий; нерозкладний; simple equation мат рівняння першого ступеня; a simple lie очевидна брехня; a simple sentence просте речення; the simple truth щира правда 3. наївний; щирий; простакуватий; прямий; звичайний; simple clothes звичайний одяг; a pleasant simple manner мила, скромна манера 4. немудрий, невигадливий; a simple child нецікава дитина 5. чесний; прямий; a simple citizen чесний громадянин 6. незнатний, рядовий; simple people скромні люди; n im 1. немудра, невигадлива людина 2. простодушна людина 3. лікарська трава; при-

рідне ліка́рство

sim ple-heart ed [sim'pəlhär'tid] [сі́мпəл-га́ртид] adj прк простоду́шний.

sim ple-mind ed [sim'pəlmīn'did] [сі́мпəл-ма́йндид] adj прк легкові́рний; наїв-ний; ту́пий; недоу́мкува́тий.

simple sentence просте́ ре́чення.

sim ple ton [sim'pəltən] [сі́мпəлтəн] n ім простак.

sim plic i ty [simplis'ətē] [сімплі́сəті] n ім 1. простота́ 2. простоду́шність; на-ївність 3. скро́мність 4. невитонче́ність.

sim pli fi ca tion [sim'pləfəkā'shən] [сім-пләфәке́йшəн] n ім спро́щення; по-ле́гшення, облегшення.

sim pli fy [sim'pləfī] [сі́мпләфай] v д -fied, -fying спро́щувати, поле́гшувати, об-ле́гшувати (роботу над проблемою, зав-данням).

sim ply [sim'plī] [сі́мплай] adv присл про́сто, ле́гко; по́просту.

sim u la cra [sim'ūlā'krə] [сімюле́йкрə] n pl ім мн big simulacrum.

sim u la crum [sim'ūlā'krəm] [сімю-ле́йкрəм] n ім, pl мн -cra / -crums на-да́ння ви́гляду, подо́би (чомусь): a sim-ulacrum of democracy уда́вана / ні́бито

✓ демократія.

sim u late [sim'ūlāt] [сімюлейт] v ф -lated, -lating adj прк 1. удавати, прикидатися, симулювати 2. бути схожим (на щось), мати вигляд (когось); Certain insects simulate leaves. Деякі комахи уподібнюються до листя.

sim u la tion [sim'ūlā'shən] [сімюлейшен] n ім прикидання, удавання, симуляція.

si mul ta ne ous [sī'məltā'niəs | sim'əltā'niəs] [саймэлтейниэс | сімэлтейниэс] adj прк одночасний

si mul ta ne ous ly [sī'məltā'niəslē | sim'əltā'niəslē] [саймэлтейниэсли | сімэлтейниэсли] adv прсл одночасно.

sin [sin] [син] n ім гріх; v ф sinned, sinning грішити.

since [sins] [синс] prep прийм, adv прсл: з; після; від; it has been waiting since noon це чекає ще від полудня; it has been going on since 1970 це триває з 1970 р.; since Saturday (ще) від суботи; conj спол 1. з того часу як; від коли; since we parted з того часу, як ми розлучилися 2. через те що..., оскільки; Since you feel tired, you should rest. Оскільки ви чуєте втому то вам би перепочити.

sin|cere [sincēr'] [сінсір] adj прм -cerer, -cerest щирий.
sin|cere|ly [sincēr'lē] [сінсірлі] adv прсл щиро.
sin|cer|i|ty [sinser'ətē] [сінсерэті] n ім, pl мн -ties щирість.
sine₁ [sīn] [сайн] n ім мат сінус.
sine₂ [sī'ni] [сайни] prep прийм лат без.
si|ne|cure [sī'nəkūr / sin'əkūr] [сайнэкюр / сінэкюр] n ім синекура.
sin|ew [sin'ū] [сінью] n ім 1. сухожилля 2. фізична сила; м'язи, мускулатура 3. рушійна сила, вирішна сила: Men and money are the sinews of war. Людський потенціал і гроші — вирішальні ресурси війни. v дс бути опорою; вирішувати (потенційними засобами).
sin|ew|y [sin'ūē] [сінюі] adj прм 1. мускулистий 2. A blacksmith has sinewy arms. У коваля мускулисті руки. 2. жилавий 3. енергійний; сильний.
sin|ful [sin'fəl] [сінфэл] adj прм грішний, гріховний.
sin|ful|ly [sin'fəlē] [сінфэлі] adv прсл грішно; по-грішному.
sin|ful|ness [sin'fəlnis] [сінфэлнис] n ім грішність, гріховність.

sing [siŋ] [сиң] v q sang/sung, singing 1. співáти; оспівувати; заспівáти: sing to the piano за/співáти при акомпаньяме́нті фортепіяна 2. (про вітер) гудіти 3. (про кулю) свистіти 4. (про вуха) дзвеніти: my ears are singing мені дзвенить у вухах 5. скрекотáти, цвіркати: the bee sings бджола́ дзижчить 6. присипляти пісенькою, співáти колискову: sing the baby to sleep співáти колискову дитяті 7. булькотáти, сипіти, гуркотіти, свистіти, шипіти; the teakettle sang чайник шипів/сипів 8. прославляти співом: he sang the deeds of heroes він співáв про подвиги героїв 9. лящáти, цвіркáти, цвірінькати: the nightingale sings соловейко лящить/співáє 10. sing in вітáти (з Новим роком); sing out попрощáтися (з Новим роком співом) теж уголос закликати, покликати; sing up жвáво, уголос заспівáти; n ін 1. спів 2. свист (кулі) 3. шум, рев (вітру) 4. дзвеніння (у вухах).

singe [sinj] [синдж] v q singed, singeing обпáлювати; обсмáлювати; обвуглювати, обпáлювати (з усіх боків): to singe one's hair обпалити собі волосся; to singe a chicken обсмалити курку; to singe one's

reputation заплямувати свою репутацію; to singe one's wings обпалити крильця/попектися на чомусь.

singer [siŋ'ər] [сін"эр] n ім 1. співець, співа-к/чка 2. поет 3. співочий птах.

singing [siŋ'iŋ] [сін"ин"] n ім 1. спів 2. свист (кулі) 3. дзеніння (у вухах).

single [siŋ'gəl] [сін"гэл] adj прм 1. єдиний; один; поодинокий; every single кожний без винятку; every single day день у день single combat поєдинок, дуель; to walk in single file йти один за одним/один за другим/низкою/ключем 2. одиночний, призначений для одного: a single bad односпальне ліжко; not a single ані один; not a single person ні живої душі; with a single eye щиро, без прихованої думки 3. неодружений, незаміжня; to be single бути парубком, неодруженим, бути дівкою, незаміжньою; to remain single не женитися, не одружуватися, залишитися неодруженим 4. самотній 5. окремий, відокремлений 6. (про залізн. квиток) дійсний в один кінець 7. сам, сам один, самотній: he came to the party single він прийшов на вечірку сам один; n ім 1. квиток в один кінець 2. (про гру)

па́ртія (лише з двоїх, як теніс); v g. -gled, -gling: добира́ти, вибира́ти: John was singled out for praise. Джо́на вибрали для відзна́чення.

single blessedness целіба́т.

sin gle-breast ed [siŋ'gəlbres'tid] [сі́нґлбре́стид] adj прм в оді́н ряд (про убрання).

sin gle-hand ed [siŋ'gəlhan'did] [сі́нґлге́ндид] adj прм 1. що ро́бить своїми рука́ми, без іншої по́мочі 2. зро́блений без сторо́нньої допомо́ги

sin gle-heart ed [siŋ'gəlhär'tid] [сі́нґлга́ртид] adj прм 1. прямоду́шний, щи́рий 2. відданий своїй спра́ві.

sin gle-mind ed [siŋ'gəlmīn'did] [сі́нґлма́йндид] adj прм див single-hearted.

sin gle ness [siŋ'gəlnis] [сі́нґлнис] n ім 1. самітність 2. прямоду́шність; щи́рість 3. singleness of purpose цілеспрямо́ваність.

sin gle stick [siŋ'gəlstik'] [сі́нґлстік] n ім 1. па́лиця (з руко́яткою) для фехтува́ння 2. фехтува́ння.

sin glet [siŋ'glit] [сі́нґлит] n ім фуфа́йка.

sin gle ton [siŋ'gəltən] [сі́нґлтэн] n ім 1. одина́к 2. єди́на дити́на 3. карт єди́на карта певної ма́сти.

sin gle-track [siŋ'gəltrak'] [сі́нґлтре́к] adj прм

✓

зал однокалійний.

sin|gle tree [sin'gəl trē'] [сін'гəлтрі] n ім гайбля.

sin gly [sin'glē] [сін'глі] adv прсл 1. окремо; поодинці 2. без допомоги інших.

sing song [sin'soŋ'] [сін'сон'] n ім 1. монотонне читання 2. монотонне повторяння 3. монотонний спів 4. імпровізований концерт; v дс монотонно читати, повторяти, співати; adj прм (про ритм) монотонний: a singsong recitation монотонна рецитація.

sin gu lar [sin'gūlər] [сін'гюлəр] adj прм 1. чудний; дивний; своєрідний 2. незвичайний; винятковий; особливий; a story of singular interest різновидь незвичайного/винятковового зацікавлення 3. єдиний 4. дивовижний; невідомий; дивний; the singular nature of the crime дивовижна, досі невідома властивість злочину; n ім грам однина.

sin gu lar i ty [sin'gūlar'ətē] [сін'гюлерəті] n ім незвичайність; оригінальність; своєрідність; особливість; дивовижність; (виняткова) властивість.

Sin ha lese [sin'həlēz'|sin'həlēs'] [сінгəліз|сінгəліс] n ім, pl мн -lese 1. сінгалез 2. сінгалезька мова; adj прм цейлонський.

sin is ter [sin'istər][сіністэр] adj прк 1. злий; зловісний; поганий; зловорожий; грізний; a sinister rumor зловісна чутка; a sinister look грізний, ворожий погляд 2. (про геральдику) лівий (на щиті), але правий (зі сторони глядача).

sin is tral [sin'istrəl][сіністрэл] adj прк лівобічний, лівосторонній.

sink [siŋk][сиңк] v д sank/sunk, sunk/sunken, sinking 1. опускатися; знижуватися; падати; the sun is sinking сонечко заходить; She sank to the floor in a faint. У зомлінні, вона повалилася на поміст. my spirits sank я занепав духом 2. тонути; занурюватися; іти на дно; the ship is sinking корабель тоне, потопає 3. спадати (про воду) 4. (про фундамент) осідати 5. поглиблювати, копати: the men are sinking a well робітники копають колодязь 6. слабнути, ущухати: the wind has sank down вітер ущух 7. стишувати, притишувати: Sink your voice to a whisper. Стишіть свій голос до шепоту. / Притишіть свою бесіду. 8. затопити судно: The submarine sank two ships. Підводний човен затопив два кораблі. 9. слабнути, гинути: he is sinking він умирає, погасає 10. (про погляд) втупити:

✓

her eyes sank вона́ втупила погляд, вона́ опустила очі 11. запада́тися: his eyes, cheeks have sunk в нього запа́ли очі, що́ки 12. промовча́ти, затаї́ти: sink evidence затаї́ти до́кази 13. проклада́ти (трубу); n ім 1. стік 2. ра́ковина (водопроводу) 3. стічна́ труба́ 4. перен. клоа́ка 5. западина.

sink er [siŋk'ər] [сі́н˜кэр] n ім 1. важо́к (вудки для рибалок) 2. ам сл. оба́рінок.

sink ing [siŋk'iŋ] [сі́н˜кин˜] n ім 1. викопування (колодязя) 2. поглиблювання 3. потопання 4. опуска́ння (на дно) 5. зомліва́ння 6. ущуга́ння.

sinking fund амортизаційний фонд, фонд пога́шення.

sin less [sin'lis] [сі́нлис] adj прм безгрі́шний.

sin ner [sin'ər] [сі́нэр] n ім грішни-к/ця.

sin - of fer ing [sin'of'əriŋ / sin'of'riŋ] [сі́нóфэрин˜ / сі́нóффрин˜] n ім спокутна же́ртва.

sin u ate [sin'ūāt] [сі́нюейт] adj прм бот (про листок) звивистий.

si nus [sī'nəs] [са́йнэс] n ім, pl мн -es / sinus [sī'nəz] [са́йнэз] 1. анат па́зуха 2. мед нориця.

si nus i tis [sī'nəsī'tis] [са́йнэса́йтис] n ім

мед запалення лобних пазух.

sip [sip] [сип] v д sipped, sipping попивати маленькими ковтками: She sipped her tea вона попивала свій чай маленькими ковтками; n ім маленький ковток.

si phon [sī'fən] [сайфэн] n ім сифон; v д переливати, текти, протікати через сифон.

sir [sėr] [сір] n ім 1. як звертання: сер, пан, добродій; (в листі) Dear Sir Шановний Добродію 2. перед власним ім'ям означає титул лицар або баронет: Sir Winston 3. у знатних сферах у звертанні до батька: Sir! Любий батьку!

sir dar [sėr'där / sərdär'] [сірдар / сэрдар] n ім 1. (в Індії) провідник, володар 2. (в Єгипті, давніше) британський командир.

sire [sīr] [сайр] n ім 1. предок; батько 2. с. г. плідник (жеребців) 3. вайна величність (про дворян, короля в Англії); v д sired, siring 1. с. г. бути плідником 2. батькувати.

si ren [sī'rən] [сайрэн] n ім 1. сирена; гудок 2. сигнал тривоги 3. міт сирена 4. вродлива безсоромна жінка; adj прк (про сирену): привабливa, спокуслива, принадна.

si ren ic [sīren'ik] [сайренік] adj прк привабливa, спокуслива, принадна.

✓

sir loin [sėr'loin] [сірлойн] n ім кул поляд-виця.

si roc co [sərok'ō] [сəрóкоу] n ім, pl мн - cos метеор сирóко (гарячий вітер).

sir rah [sir'ə] [сірə] n ім зст зневажливе гей, ти!

sir up [sir'əp/sėrəp] [сірəп/сірəп] n ім див syrup.

sir up y [sir'əpē/sėr'əpē] [сірəпі/сірəпі] adj прм див syrupy.

sis kin [sis'kin] [сіскин] n ім орн чиж.

sis sy [sis'ē] [сісі] n ім, pl мн - sies рзм 1. сестричка 2. зніжений, розпещений хлопчик або чоловік.

sis ter [sis'tər] [сістəр] n ім 1. сестрá; full sister рідна сестрá; half sister зведена сестрá 2. сестрá/черниця/монахиня 3. медична сестрá; adj прикм споріднений; близ-нючний; sister ships однотипні судна.

sis ter hood [sis'tərhud] [сістəргуд] n ім сестриицтво: to live in loving sisterhood жити, як любязні сестри.

sis ter-in-law [sis'tərin lo'] [сістəринлó] n ім, pl мн sisters-in-law 1. зовиця (сестра чоловіка 2. своячениця/своячки-ня (сестра жінки).

sis ter ly [sis'tərlē] [сістəрлі] adj прм

сестринський.

sisters-in-law [sis'tərsinlo'] [сі́стэрсинло́] n pl ім мн big sister-in-law.

Sistine [sis'tēn / sis'tīn] [сістін / сі́стайн] adj прк сикстинська (Мадонна, каплиця).

Sistine Chapel Сикстинська каплиця.

Sisyphus [sis'əfəs] [сі́сэфэс] n ім міт Сізіф; Sisyphean labors сізіфова праця.

sit [sit] [сит] v g sat / зст sate, sitting 1. сидіти: she sat in a chair вона сіла на крісло; to sit at home 1) не виходити з дому 2) не виїжджати закордон 3) сидіти удома, нічого не робити; to sit for an examination приступити до іспиту, здавати іспит; to sit on smb вилаяти кого; to sit over smth сидіти над чимсь; to sit tight не поступатися, не дати збити себе з пантелику; to sit under 1) студіювати під керівництвом 2) належати до парафії; слухати казання 2. позувати: to sit for a portrait позувати до портрета 3. засідати: to sit on a committee бути членом комітету, бути депутатом, засідати в парляменті 4. триматися на коні: he sat his horse well він тримався цупко на (своєму) коні 5. сидіти, сідати на сідало (про птицю): the birds were sitting on the fence rail. Пташки

присідись на ворітні паркана 6. садити на яйця (квочку) 7. сидіти на яйцях (про птахів) 8. (про вітер) віяти звідкись: to know how the wind sits знати звідки вітер віє 9. (про одяг) лежати: the coat sits well пальто гарно сидить; to sit ill on погано сидіти на 10. перебувати, бути розташованим; лежати; стояти; The clock has sat on that shelf for years. Настільний годинник стояв/лежав роками на полиці. 11. доглядати дитину (під час відсутности батьків) 12. з прийм. і присл.: sit back 1) байдикувати 2) відхилитися назад і випростуватися; sit down 1) сідати 2) сидіти 3) починати облогу: sit down before a town настановляти облогу міста 4) пересидіти танець 5) ам to sit down hard on smth гостро ставати проти чогось 6) приземлятися, робити посадку (літаком); sit on 1) бути членом (комісії) 2) розглядати справу 3) продовжати сидіти; sit out 1) не брати участи, вичікувати (в танцях) 2) висидіти, пересидіти; to sit smb out 1) затримувати когось, протримувати, продержати когось 2) сидіти, просидіти аж до самого відходу; sit through = sit out; sit up 1) підвестися, сісти в ліжку 2)

розм to make smb sit up 1) дати кому бобу 2) приголомшити кого (віт кого); to sit up and take notice (раптом) зацікавитися; to sit up 1) піднестися і сісти (в ліжку) 2) засиджуватися (до пізньої ночі) 3) сидіти рівно

sit-down strike сидячий страйк.

site [sīt] [сайт] n ім 1. місцеперебування; місцеположення; місцезнаходження; розміщення; one of the best sites in town одне з найкращих місцеположень в городі 2. ділянка (для забудови); v д. розташовувати; вибирати місце.

si tol o gy [sītol'əjē] [сайтолəджі] n ім мед дієтетика.

sit ting [sit'ing] [сітинґ] n ім 1. засідання 2. сеанс 3. висиджування курчат, пискл́ят 4. місце в церкві, костьолі. -к/44

sit ter [sit'ər] [сітəр] n ім 1. натурник, той, хто позує художникові, фотографові 2. квочка (на яйцях) 3. няня, доглядальниця дитини.

sitting room вітальня, загальна кімната.

sit u ate [sich'üāt] [січуейт] v д -ated, -ating приміщати, розміщати; визначувати місцеположення.

sit u at ed [sich'üātid] [січуейтид] adj прм

✓

1. розташо́ваний, розмі́щений 2. (про людину) thus situated за таки́х обста́вин.

sit u a tion [sich'ŭā'shən] [січуе́йшән] n ім 1. мі́сце; місцепложе́ння; розмі́щення: an attractive situation приваблúве місцепо-ло́ження; in a fine situation на прекра́сному мі́сці 2. стан; ситуа́ція; обста́вина 3. поса́да; слу́жба: to find a situation знайти́ мі́сце пра́ці.

six [siks] [сікс] num чис шість 2. n ім 1) шістка 2) pl мн шо́стий номе́р (розмір рукавичок тощо) 3. фраз. зворот: at sixes and sevens у безла́дді, у збентеженні; a boy, girl of six шестиліт-ній/я хло́пчик, ді́вчинка; it is six of one and half a dozen of the other це те ж саме, різниця тільки в назві; it is six шо́ста годи́на; to be six ма́ти шість ро́ків

six fold [siks'fōld'] [сі́ксфо́улд] adj прк шестиразо́вий; adv присл ушестеро.

six-foot er [siks'füt'ər] [сі́ксфу́тəр] n ім рзм людина на зріст 6 футів.

six pence [siks'pəns] [сі́кспəнс] n ім срібна моне́та в шість пе́нсів.

six-shoot er [siks'shüt'ər] [сі́ксшу́тəр] n ім шестизаря́дний револьве́р.

six teen [siks'tēn'] [сі́кстін] n ім, num чсл шістна́дцять.

six teenth [siks'tēnth'] [сі́кстінт²] adj прк шістна́дцятий; n ім 1. (одна́) шістна́дцята (частина) 2. муз шістна́дцятка.

sixteenth note муз шістна́дцятка.

sixth [siksth] [сиксm²] adj прк, num чсл шо́стий; n ім шо́ста части́на.

six ti eth [siks'tiith] [сі́кстиит²] adj прк шістдеся́тий; n ім (одна́) шістдеся́та (частина).

six ty [siks'tē] [сі́ксті] adj прк, num чсл шістдеся́т: to be sixty ма́ти 60 ро́ків; a man of sixty шістдесятилі́тній поживець; n ім, pl мн the sixties шістдеся́ті роки́.

sixty-fourth note муз шістдесятичетві́рка.

siz a ble [sīz'əbəl] [са́йзэбэл] adj прк чима́лого ро́зміру.

siz ar [sīz'ər] [са́йзэр] n ім студе́нт на знижені́й пла́ті (за студії в Кембрі́дзькому університеті).

size₁ [sīz] [сайз] n ім 1. ро́змір; об'є́м; обсяг; величина́; the size of an industry обсяг індустрії; The size of card is 3 by 5 inches. Ро́змір ка́ртки 3 на 5 інчів. to be the size of бу́ти тако́ї величини́ як.

тет бути такого розміру що… 2. формат; калібр 3. друк кегль 4. номер, розмір (одягу, взуття): his shoes are size 10 десятий номер черевиків 5. рзм справжній стан річей 6. of a size однакова, та ж сама величина, той же самий розмір; they are of a size в них той же самий зріст; v g sized, sizing сортувати за розміром; size up 1) визначати розмір 2) скласти думку (про людину) рзм.

size₂ [sīz] [сайз] n ім клей; шліхта; v g sized, sizing проклеювати; шліхтувати.

size a ble [sīz'əbəl] [сайзэбэл] adj прк див siz-able.

siz ing [sīz'iŋ] [сайзинґ] n ім див size₂.

siz zle [siz'əl] [сизэл] v g -zled, -zling шипіти; зашкварчати; заскрипіти; засичати; n ім шипіння; шкварчання; сичання.

skald [skold|skäld] [сколд|скалд] n ім літ скальд.

skat [skät] [скат] n ім карт скат. (літва)

skate₁ [skāt] [скейт] n ім 1. ковзан, 2. ковзання на ковзанах 3. roller skates ковзани на роликах; v g skated, skating ковзати; ганяти на ковзанах.

skate$_2$ [skāt] [скейт] n ім, pl мн skates або skate іхт скат.

skating rink ковзанка.

skater [skāt'ər] [скейтэр] n ім ковзаняр/ка.

skedaddle [skidad'əl] [скидедл] v д -dled, -dling рзм у/тікати.

skee [skē] [скі] n ім, v д див. ski.

skein [skān] [скейн] n ім 1. моток пряжі 2. tangled skein заплутаний клубок 3. плутанина; заплутаність.

skeletal [skel'ətəl] [скелэтэл] adj прм скелетний; скелетоподібний.

skeleton [skel'ətən] [скелэтэн] n ім 1. скелет; кістяк; skeleton at the feast те, що псує задоволення тж кошмар/змора, журба, що глушать веселощі 2. каркас; остов; skeleton key відмичка 3. фраз. зворот: skeleton in the cupboard прикра родинна таємниця 4. ескіз; нарис; начерк; обрис 5. горстка; невелика кількість; жменя; a skeleton crew маленька бригада, малий екіпаж, жменя обслуги; adj прм 1. гратчастий 2. незначний; частковий.

skeletonize [skel'ətəniz] [скелэтэнайз] v д -ized, -izing 1. препарувати скелет 2. робити начерк, нарис, обрис.

skeleton key відмичка.
skep tic [skep'tik] [скéптик] n ім скептик; adj прм сумнівний, скептичний.
skep ti cal [skep'təkəl] [скéптэкэл] adj прм недовірливий; сумнівний.
skep ti cism [skep'təsizəm] [скéптэсизэм] n ім скептицизм, ідеалістичний філософський напрямок, що заперечує можливість справжнього пізнання; сумніви, недовір'я, як система поглядів.
sketch [skech] [скеч] n ім 1. ескіз; нарис; начерк 2. театр скеч; v д накреслювати, робити ескізи.
sketch book блокнот для ескізів.
sketch y [skech'ē] [скéчі] adj прм (sketchier, sketchiest) 1. ескізний; контурний; схематичний 2. поверховий 3. звичайний; невибагливий; легкий; a sketchy meal легка страва.
skew [skū] [скю] adj прм 1. косий, скісний; похилий 2. асиметричний; n ім схил; нахил; v д 1. відхилятися 2. перекошувати(ся) 3. дивитися скоса.
skew er [skū'ər] [скюэр] n ім невеличкий рожен (для смаження м'яса); v д проколювати; насаджувати (на рожен).
ski [skē] [скі] n ім, pl мн skis/ski лещата; v д skied, skiing ковзатися, ганяти

на ле́щатах.

skid [skid] [скид] n ім 1. ковза́ння колі́с, буксува́ння 2. гальмова́ колодка 3. напрямна́ дошка, спускова́ ре́йка (для спуску вантажу) 4. авт зано́с; v д skidded, skidding 1. авт зано́сити, буксува́ти; the car skidded автомобілем занесло́, заки́нуло/автомобіль забуксува́вся 2. спуска́ти напрямно́ю до́шкою або спусково́ю ре́йкою 3. пригальмо́вувати.

skies [skiz] [скайз] n pl ім мн big sky.

skiff [skif] [скиф] n ім спорт скіф (човен).

ski jump 1. стрибки́ на ле́щатах 2. мі́сце для стрибкі́в на ле́щатах.

skill [skil] [скил] n ім впра́вність; умі́ння; спри́тність; майсте́рність; it takes skill to tune a piano тре́ба умі́ти настро́їти піяні́но; he managed the children with skill він спра́вно влада́в уча́ми (ді́тьми).

ski ing [skē'iŋ] [скі́інґ] n ім спорт на ле́щатах.

skilled [skild] [скилд] adj прк впра́вний, умі́лий; кваліфіко́ваний; майсте́рний; фахові́й; bricklaying is skilled labor муля́рство це фахова́ робо́та.

skil let [skil'it] [скі́лит] n ім невели́ка кастру́ля з до́вгою ру́чкою; сковорода́.

skill ful / skil ful [skil'fəl] [скíлфəл] adj прм вправний; досвідчений; умілий; талановитий; a skillful surgeon досвідчений хірург.

skill ful ly / skil ful ly [skil'fəlē] [скíлфəлі] adv прсл вправно; зручно; уміло; досвідчено.

skim [skim] [скім] v д skimmed, skimming 1. збирати (вершки, пінку, накип): to skim the cream from the milk збирати вершки з молока 2. нашвидку прочитати; перегортати (книжку) to skim the book нашвидку тж недбайливо перечитати книжку 3. пурхати, пурхнути: the swallows were skimming by ластівки пурхали, ганяли 4. літати, легко/ледве торкатись поверхні: the thrown pebble skimmed the waves кинутий кругляччок пішов качкою по воді 5. ковзатися по якійсь поверхні 6. покриватися накипом, пінкою, тонкою шкаралупкою льоду; adj прм skim milk збиране молоко.

skim mer [skim'ər] [скíмəр] n ім 1. шумівка 2. дірчастий ополоник.

skim milk збиране молоко.

skimp [skimp] [скімп] v д 1. скупитися;

✓

шкодувати, жалувати (кому чого), скнарити; to skimp smb in smth визначати комусь щось; Don't skimp the butter in making a cake. Не жалкуйте/не шкодуйте масла для виробки торта. 2. ощаджати, відривати від свого рота: She had to skimp to send her son to college. Вона відривала від свого рота, щоб післати свого сина до коледжу.

skimpiness [skimp'inis] [скімпинис] n ім скупість; брак; недостача.

skimpy [skimp'ē] [скімпі] adj прм skimpier, skimpiest убогий; недостатній; надто ощадливий.

skin [skin] [скин] n ім 1. шкура, шкіра; outer skin анат епідерма; stripped to the skin роздягнений догола; to get under smb's skin влазити, влізти кому в шкіру; to save one's skin вилізти із халепи; to wear smth next (to) one's skin надягати щось на голе тіло 2. бурдюк, міх (для вина, води) 3. лушпиння, шкурка, шкірка (овочів) 4. шкіра; хутро (тварин) 5. шкірка ковбаси 6. гусяча, куряча (тощо) шкірка 7. (на молоці) плівочка, шкірочка, кожушок 8. мор обшивка судна; v д skinned, skinning 1. здирати шкуру,

шкіру, шкірку: Jack skinned his knee when he fell. Джек як упав, то здер шкіру з свого коліна. 2. вкриватися, обростати шкіркою; (про рану) зарубцьовуватися 3. сл обдирати дочиста 4. обдирати здирати, обідрати, облуплювати (про тварин): The hunter skinned the deer. Мисливець здирав/лупив шкіру з оленя. 5. дряпнути: to skin one's foot задряпнути ногу/стопу 6. (про овоч, фасолю/квасолю тощо) оббирати, обдирати, лузати, лущити, лускати 7. (про очі) to keep one's eyes skinned сл пильнувати/бути напоготові 8. сл skin alive 1) тортурувати, здирати шкіру 2) гостро лаяти 3) завдавати повної поразки.

skin-deep [skin'dēp'] [скіндіп] adj прм поверховий.

skin di ver [skin'dīv'ər] [скіндайвэр] n ім водолаз; нирець.

skin diving водолазіння, глибинне пірнання.

skin flint [skin'flint'] [скінфлінт] n ім скнара, скупий.

skin ful ['skin' fŏŏl] [скінфул] n ім, pl мн -fuls повний бурдюк (вина, води).

skin ner [skin'ər] [скінэр] n ім кушнір.

skin ny [skin'ē] [скіні] adj прм -nier, -niest

худорлявий, шкура й кістки.

skin-tight [skin'tīt'] [скін'тайт] adj при щільно облягаючий; гладко припасований (до тіла).

skip [skip] [скіп] v q skipped, skipping 1. стрибати, скакати: lambs skipped in the fields ягнята стрибали по полях 2. перестрибувати, перескакувати: the girls skipped rope дівчатка перестрибували через мотузок 3. (в розмові) перестрибувати: Answer the questions in order without skipping. Відповіджте на питання по порядку, не пропускаючи. 4. обминати, пропускати (читані сторінки, рядки) 5. пускати, кидати (кругляшки ›качкою‹ по воді): to skip stones on the lake жбурляти кругляшки ›качкою‹ по озері 6. рзм відійти з поспіхом, дременути 7. to skip over проїхатися (кудись); заскочити (до крамниці); n ім стрибок.

skip jack [skip'jak'] [скіпджек] n ім 1. рзм стрибаюча іграшка (скакалка) 2. стрибаюча риба.

skip per$_1$ [skip'ər] [скіпэр] n ім шкіпер/капітан торговельного судна.

skip per$_2$ [skip'ər] [скіпэр] n ім дитина, що стрибає (через мотузок).

skipping rope мотузок-скакалка.

✓

skirl [skērl] [скірл] n ім швля, бр пискливі звуки волинки; v д пискливо грати на волинці.

skir mish [skēr'mish] [скірмиш] n ім сутичка; перестрілка; v д мати сутичку, перестрілюватися; зводити перестрілку малими загонами.

skir mish er [skēr'mishər] [скірмишер] n ім стрілець, учасник сутички, перестрілки.

skirt [skērt] [скірт] n ім 1. спідниця 2. пола: the skirts of a man's long coat поли чоловічого довгого пальта 3. поділ 4. divided skirt спідниця-штанина 4. околиця, край, межа, пригород, передмістя: on the skirts of the city на пригороді / передмісті 5. сл жінка, дівчина; v д 1. іти вздовж краю; бути розташованим уздовж краю; the boys skirted the forest хлопці йшли узлісском 2. обходити, огинати 3. (про судно): to skirt along the coast плисти вздовж берега.

skirt ed [skērt'id] [скіртид] adj прн (про жінку, дівчину) у спідниці; див. skirt v д.

skirt ing [skērt'iŋ] [скіртинґ] n ім тканина (для спідниць).

skit [skit] [скит] n ім гумористично-сатиричний скетч.

skit ter [skit'ər] [скі́тəр] v д злегка доторкатися (до кого); (про пташок) злітати понад водою, злегка доторкатися й розбризкувати; (про рибалку) злегка торкати / принаджувати вудкою.

skit tish [skit'ish] [скі́тиш] adj прк 1. (про коня): a skittish horse полохливий кінь; боязливий; норовистий 2. примхливий 3. сором'язливий; стриманий; скромний.

skit tish ness [skit'ishnis] [скі́тишніс] n ім 1. (про коня) полохливість; боязкість; норовливість 2. примхливість 3. сором'язливість; стриманість; скромність.

skit tles [skit'əlz] [скі́тəлз] n ім (гра) кеглі.

sku a [skū'ə] [скю́ə] n ім орн поморник (великий).

skulk [skulk] [скалк] v д 1. красти́ся, підкрадатися 2. ховатися (за чужу спину) 3. ухилятися від відповідальності, від роботи 4. skulk in вкрадатися; skulk out викрадатися; непомітно зникати.

skulk er [skulk'ər] [ска́лкəр] n ім прогульник.

skull [skul] [скал] n ім анат череп; skull and cross-bones череп і кістки / емблема смерти

skull cap [skul'kap'] [ска́лкéп] n ім 1. ярмулка 2. скуфія.

✓

skunk [skungk] [скан'к] n ім зоол. 1. (смердючий) скунс 2. скунсове хутро 3. рзм негідник; v д слг завдати поразки.

sky [skī] [скай] n ім, pl мн skies 1. небо, небеса 2. клімат; under the warmer skies у теплому кліматі 3. фраз. звор. to laud / praise to the skies підносити до небес, звеличувати; under the open sky під відкритим небом; out of a clear sky раптом, зненацька, несподівано; v д skied / skyed, skying 1. (про м'яч) високо закинути 2. (про картину) повісити під стелю.

sky army рзм повітряні десантні війська.

sky blue n ім блакить; adj прм блакитний.

sky ey [skī'i] [скайи] adj прм 1. високопіднесений 2. небесно-блакитний.

sky-high [skī'hī'] [скайгай] adj прм високий, аж до неба; adv прсл до неба, дуже високо.

sky lark [skī'lärk] [скайларк] n ім жайворонок; v д пустувати, свавольти; витворяти.

sky light [skī'līt'] [скайлайт] n ім буд верхнє світло; засклений дах; засклена стеля.

sky line [skī'līn'] [скайлайн] n ім 1. обрій, горизонт; лінія горизонту 2. обриси на фоні

неба.
sky pilot сл священик.
sky rock et [skī'rok'it] [скайрокит] n ім (в піротехніці) ракета; v q 1. линути вгору 2. швидко підніматися, швидко рости: prices were skyrocketing ціни швидко ростуть.
sky sail [skī'sāl'] [скайсейл] n ім мор парус, вітрило трапецоїдальної форми.
sky scrap er [skī'skrāp'ər] [скайскрейпэр] n ім хмаросяг, хмарочос.
sky ward [skī'wərd] [скайуэрд] adv прсл до неба.
sky wards [skī'wərds] [скайуэрдс] adv прсл див. skyward.
skyway [skī'wā'] [скайуэй] n ім повітряний шлях.
sky writing [skī'rīt'iŋ] [скайрайтинґ] n ім літунська реклама.
slab [slab] [слеб] n ім 1. буд обапіл 2. тех плита; пластина; the slabs of stone камяні плити 3. скибка, шматок, кусок; he ate a slab of cheese він заїдав кусок сиру 4. (дерев'яна) колода.
slab ber [slab'ər] [слебэр] n ім, v q див. slobber.
slack₁ [slak] [слек] adj прм 1. ненатягнутий: the rope hung slack линтуз вільно

звиса́в 2. пові́льний; мля́вий; недба́лий; в'ялий; розледащі́лий, зледачі́лий; неоха́йний; she is a slack housekeeper вона́ неоха́йна / недба́ла хазяйка / господи́ня; slack hours годи́ни сла́бкого / пові́льного ру́ху; the slack season ме́ртвий сезо́н 3. сла́бкува́тий; тенді́тний; гну́чкий; пові́льний; to keep a slack hand on сла́бко́ю руко́ю трима́ти (підвладних, підкорених, підлеглих); at a slack pace пові́льною ходо́ю; business is slack за́стій в торго́вому ділово́дстві 4. (про борошняні вироби) недопе́чений, гле́вкий; n ім 1. ненатя́гнутий мо́туз, ненатя́гнута ли́нва, ві́льно звиса́юча 2. (про торгі́влю) за́стій 3. безді́яльність; to have a slack розлі́гува́тися, зледащі́ти 4. pl мн slacks рзм пантальо́ни, матро́ські штані́; v д 1. попуска́ти, відпуска́ти, ослабля́ти (мотуз, линву тощо) 2. спові́льнювати (ся); сла́бшати 3. (про людину) зане́дбуватися; розлі́нюватися; розледащі́ти; нехтува́ти; ста́витися недба́ло 4. slack off 1) сла́бшати, осла́блювати; посла́блювати (тиснення 2) 3. ме́ншувати (швидкість, пру́жкість) 3) зане́дбуватися, опуска́тися, занеха́юватися; slack up спо-

вільнювати (ходу).
slack₂ [slak] [слек] n ім вугільний пил.
slacken [slak'ən] [слекэн] v д 1. сповільнювати; послабляти; тратити на силі; don't slacken your efforts не сповільнюйте своїх зусиль 2. підупадати, занепадати; слабшати, сповільнювати; work slackens on a hot day. В жаркий день праця сповільнюється, послаблюється. 3 бути в застою, бути менше активним, слабшати, сповільнюватися; His business always slackens in the winter. Зимою, його підприємство завжди менше рухліве/менше діяльне/ завжди послаблюється 4. відпускати, попускати: slacken the rope попустити мотуз.
slacker [slak'ər] [слекэр] n ім рзм 1. ледащо, ледар; прогульник 2. той, хто ухиляється від призову
slacks [slaks] [слекс] n pl ім мн панталони, широкі/матроські панталони/штани.
slack water стояча вода.
slag [slag] [слег] n ім окалина; жужель; шлак; v д slagged, slagging жужелитися.
slaggy [slag'ē] [слегі] adj прм жужільний.
slain [slān] [слейн] v д див. slay.
slake [slāk] [слейк] v д slaked, slaking 1.

✓

заспокоювати, вгамовувати (спрагу, пі(о)мсту) 2. гасити (вогонь, вапно) 3. ослабнути 4. погаснути.

sla lom [slā'ləm] [слейлэм] n спорт слалом.

slam₁ [slam] [слем] v q slammed, slamming 1. грюкати (дверми, вікном): He slammed the window down. Він зачинив вікно з грюкотом. 2. ударити; громити, розгромити; штовхнути 3. ам рзм розкритикувати; n ім грюкання (дверми, вікном).

slam₂ [slam] [слем] n ім карт шлем.

slan der [slan'dər | slän'dər] [слендэр | сландэр] n ім наклеп, лихослів'я; обмова; v q зводити наклеп; лихословити; порочити репутацію.

slan der er [slan'dərər | slän'dərər] ([слендэрэр | сландэрэр]) n ім наклепник/ця

slan der ous [slan'dərəs | slan'drəs | slän'dərəs | slän'drəs] [слендэрэс | слендрэс | сландэрэс | сландрэс] adj прм наклепницький.

slang [slaŋ] [слен̃] n ім сленґ, жарґон; adj прм вульґарний; що відноситься до сленґу: slang word вульґарізм; "razz" is slang "razz" (дражнити, глузувати) це сленґ.

slang y [slaŋ'ē] [слен̃і] adj прм 1. жарґонний

2. (про людину) грубуватий.
slank [slank] [сленк] v q зет див. slink.
slant [slant | slänt] [слент | слант] v q 1. нахиляти, спрямовувати, йти навскоси: it slants to the right нахилилося, похилилося доправа; this handwriting slants to the right цей почерк скісний/навскісний доправа 2. бути нахиленим, похиленим навскоси; n ім 1. схил; нахилення; on the slant косо/в похилому положенні; the roof has a sharp slant дах гостро спадистий/гостро похилий 2. погляд, точка зору; спосіб розуміння; adj прк косий; похилий.
slant ways [slant'wāz' | slänt'wāz'] [слентувейз / слантувейз] adv прсл див. slantwise.
slant wise [slant'wīz' | slänt'wīz'] [слентувейз / слантувейз] adv прсл косо, похило.
slap [slap] [слеп] n ім ляпанець: a slap in the face ляпас; a slap in the eye 1) невдача, розчарування, підведені надії 2) ляпанець (націлений в кого) 2. поплескування (по плечу); v q slapped, slapping ляпати, ляскати, поплескувати, плескати (по плечу); to slap smb in the face дати ляпаса, надавати ляпасів (кому); He slapped the book down on the table. Він гримнув книжкою об стіл.

adv прсл ра́птом; пря́мо; the thief ran slap into a policeman. Зло́дій налеті́в пря́мо на поліція́нта. to hit smb slap in the eye молосну́ти кого́ пря́мо в о́ко.

slap-bang [slap'bang'] [слепбе́нг] adv прсл 1. з(усього́) ро́змаху 2. з ро́збігу, пря́мо на ко́гось 3. з га́ласом.

slap dash [slap'dash'] [слепде́ш] adv прсл 1. аби́як 2. навма́ння; adj прм недба́лий, нестара́нний: in a slapdash manner аби́як / як-не́будь; n ім робо́та, спра́ва нашвидку́.

slap jack [slap'jak'] [слепдже́к] n ім ам млине́ць; соло́дкий ко́ржик.

slap stick [slap'stik'] [слепсті́к] n ім 1. дерев'я́ний блазе́нський пала́ш 2. slapstick comedy буфона́да 3. театр хло́павка.

slash [slash] [слеш] v д 1. руба́ти (ша́блею) 2. хльо́стати, шмага́ти; молосну́ти, тороснути 3. го́стро критикува́ти 4. (ша́блею) коси́ти 5. зру́бувати (пла́ту, ці́ни, забор'о́ваність 6. роби́ти ро́зрізи 7. ля́скати: slash a whip ля́снути бато́гом 8. вирубувати (ліс); n ім 1. уда́р з плеча́ 2. ро́зріз; шрам 3. вируб́ка 4. ві́різка; крав. ві́різ; про́різ.

slash er [slash'er] [сле́шэр] n ім 1. безпоща́д-

ний боксéр 2. безпощáдний крúтик.

slash·ing [slash'iŋ] [слéшин"] n ім сíча, рубáння шáблею; adj прм 1. навáльний; сúльний 2. нищíвний (про крúтику); різкий (дощ).

slat [slat] [слет] n ім плáнка; дощéчка; перéкладка.

slate [slāt] [слейт] n ім 1. слáнець 2. слáнцьова пластúнка 3. слáнцьова черепúця 4. грифлéва дóшка 5. ам спúсок кандидáтів (на вúборах) 6. сíро-блакúтний кóлір 7. фраз. звор.: to clean the slate пустúти в непáм'ять; to have a clean slate мáти бездóганну репутáцію/мáти чúсту сóвість; v д slated, slating 1. крúти слáнцьовими плúтками 2. ам лáдити спúсок кандидáтів (на урядóві посáди); adj прм 1. слáнцьовий 2. сíро-блакúтний.

slat·er [slāt'ər] [слéйтэр] n ім покрíвельник (для слáнцьової черепúці).

slat·tern [slat'ərn] [слéтэрн] n ім неохáйна, нечепýрна жíнка, нехлюя, задрíпанка, нетіпáха.

slat·tern·ly [slat'ərnlē] [слéтэрнлі] adj прм (про жíнку) неохáйна; задрíпана, нечепýрна.

slat·y [slāt'ē] [слéйті] adj прм slatier, slatiest 1. слáнцьовий 2. тéмно-сíрий, сíро-

блакитний 3. пластинчастий.

slaughter [slo'tər] [слотэр] n im 1. кровопролиття; різанина 2. забій (худоби) 3. масове убивство; різня; побій; v q 1. влаштовувати різанину, кровопролиття 2. забивати, різати худобу.

slaughter house різниця, бойня (худоби).

slaughterous [slo'tərəs] [слотэрэс] adj прм кровожерливий; кровопролитний; убивчий.

slaughterman [slo'tərmən] [слотэрмэн] n im, pl мн -men скотобоєць, різник.

Slav [släv/slav] [слав/слев] n im слов'янин; adj прм слов'янський; Slavdom слов'янство.

slave [slāv] [слейв] n im раб, невільник; a slave to a passion жертва закоренілої звички; white slaves біле невільництво; adj прм рабський; v q slaved, slaving працювати як раб; запрацьовуватися.

slave-dealer [slāv'dēl'ər] [слейвділэр] n im торговець невільниками, рабами.

slave driver наглядач над рабами.

slave holder [slāv'hōl'dər] [слейвгоулдэр] n im рабовласник.

slave holding [slāv'hōl'diŋ] [слейвгоулдинґ] n im рабовласництво; adj прм рабовласницький.

slaver₁ [slāv'ər] [слейвэр] n im 1. работорго-

вець 2. невільниче судно́

slaver₂ [slav'ər] [слéвəр] n ім слинотеча (із рота).

slavery [slāv'ərē | slāv'rē] [слéйвəрі | слéйврі] n ім 1. ра́бство 2. важка́ підневільна пра́ця.

slave trade работоргі́вля.

slavey [slāv'ē] [слéйві] n ім рзм служниця.

Slavic [släv'ik | slav'ik] [сла́вик | слéвик] adj прм слов'янський; n ім слов'янська група мов.

slavish [slāv'ish] [слéйвиш] adj прм ра́бський.

Slavonian [sləvō'niən] [сләво́униән] adj прм 1. слов'янський 2. слове́нський; n ім 1. слов'янська гру́па мов 2. слов'яни́н 3. слове́нець.

Slavonic [slәvon'ik] [сләво́ник] adj прм слов'янський; n ім слов'янська група мов.

Slavophile [släv'əfil'] [сла́вофіл] n ім слов'янофі́л.

Slavophobe [släv'əfōb'] [сла́вәфоуб] n ім слов'янофо́б.

slaw [slo] [сло] n ім капустяна сала́та.

slay [slā] [слей] v д slew, slain, slaying убива́ти, умертвля́ти.

slayer [slā'ər] [слéйәр] n ім убивця.

sleave [slēv] [слів] v д sleaved, sleaving

робити, ділити на пасма (нитки), рзм пасемкувати; n ім тонесенька шовкова нитка.

slea zy [slē'zē][слізі] adj прм -zier, -ziest (про тканину) тандітний, дешевенький, лихий, неміцний, тонкий, вутлéнький.

sled [sled][след] n ім сáнки, санчáта; v д sledded, sledding їхати на санках, гаряти на санчатах, спускатися, санкуватися (рзм).

sled ding [sled'iŋ][слéдинґ] n ім 1. їзда на санях, санках, санчатах; рзм санкування, ганяння на санях, санчатах 2. hard sledding скрутне становище, трудні обставини.

sledge₁ [slej][следж] n ім див sled.

sledge₂ [slej][следж] n ім див sledge-hammer.

sledge ham mer [slej'ham'ər][слéджгéмэр] n ім кувáлда, ковальський молот; sledge-hammer blow нищівний удар; sledge-hammer arguments переконливі аргументи.

sledge-ham mer [slej'ham'ər][слéджгéмэр] v д кувати, ударяти кувалдою, молотом; adj прм сильний; нищівний.

sleek [slēk] [слік] adj прк 1. гладенький; прилизаний; лискучий; sleek hair прилизане волосся 2. чистенький, делікатний, шовково-гладенький; м'який; ніжний; приємний; a sleek cat приємна, чистенька кицця 3. ввічливий; приємний; прислужливий; облесливий; a sleek salesman облесливий/прислужливий продавець; v g пригладжувати, робити лискучим, прилизаним.

sleekness [slēk'nis] [слікніс] n ім гладкість; лискучість, вилискування.

sleep [slēp] [сліп] v g slept, sleeping 1. спати: I haven't slept a wink я нітрохи не заплющив очей; to sleep like a log спати як камінь/як забитий; to sleep over smth відкладати щось (аж до завтра) 2. засинати: The seeds sleep in the ground all winter. Зерно/насіння зимує в землі. 3. надавати нічліг; переночовувати 4. sleep away проспати (щось); sleep in спати на місці роботи; sleep off відсипатися; sleep on продовжати спати; sleep out спати поза домом; n ім сон; сплячка; to go to sleep заснути; last sleep вічний сон/смерть; in one's sleep уві сні; I fell into a deep sleep заснути твердим сном.

✓

sleep er [slēp'ər] [слі́пэр] n ім 1. сплячий, людина, яка спить 2. сонько, сплюх 3. спальний вагон 4. зал шпала 5. буд бальок

sleep i ness [slēp'ənis] [слі́пэніс] n ім сонність; сонливість.

sleeping [slēp'iŋ] [слі́пин˜] n ім сон; спання: when sleeping під час сну; adj прм 1. (про людину) сплячий 2. фраз. збор. let sleeping dogs lie не викликати вовка із лісу 3. затерплий, отерплий 4. спальний (вагон).

sleeping bag спальний мішок.

sleeping car спальний вагон.

sleeping partner тихий спільник.

sleeping pill насонна / снотворна пілюля.

sleeping sickness сонна хвороба.

sleep less [slēp'lis] [слі́пліс] adj прм безсонний.

sleep walk er [slēp'wok'ər] [слі́пуво́кэр] n ім лунатик.

sleep walk ing [slēp'wok'iŋ] [слі́пуво́кин˜] n ім лунатизм; adj прм лунатичний.

sleep y [slēp'ē] [слі́пі] adj прм (sleepier, sleepiest) 1. сонний; сонливий.

sleet [slēt] [сліт] n ім сніг, крупа з дощем, сльота; v д сніжити сльотою: it sleets іде дощ зі снігом.

✓

sleety [slēt'ē][слíті] adj прм sleetier, sleetiest сльотáвий.

sleeve [slēv][слів] n ім 1. рукáв: to roll up one's sleeves засукáти, закачáти, закасáти рукави́; to laugh up/in one's sleeve сміятися в кулáк 2. тех втýлка, мýфта; гíльза; з'єднувач; горлови́на.

sleeved [slēvd][слівд] adj прм з рукавáми.

sleeveless [slēv'lis][слівлис] adj прм (про одяг) без рукавів.

sleigh [slā][слей] n ім сáни; санчáта; рзм залýбні; v д ї́хати на сáнях; рзм санкувáтися.

sleighing [slā'iŋ][слéйин˜] n ім 1. ї́здá саньми́ 2. рзм санкувáння.

sleight [slīt][слайт] n ім спри́тність, зрýчність: sleight of hand жонглéрство.

slender [slen'dər][слéндэр] adj прм 1. тонкий; стрýнкий: a slender boy стрýнкий хлóпець 2. слáбкий; незначний; скрóмний; тíсний; мізéрний; вýтлий; a slender meal скрóмна стрáва; a slender income мізéрний заробíток, прибýток; a slender hope марнá надíя.

slenderness [slen'dərnis][слéндэрнис] n ім 1. стрýнкість 2. гнýчкість 3. слáбкість 4. тендíтність 5. тóнкість.

slenderize [slen'dərīz] [слéндэрайз] v q -ized, -izing вистрýнчуватися, робитися стрýнкий, худнути, втрачати вагу; робити тонкий.

slept [slept] [слепт] див v sleep.

sleuth [slüth] [слут²] n ім 1. (собáка) шукáч 2. ам детектив.

sleuth hound [slüth'hound'] [слýт²гáунд] n ім (собáка) шукáч.

slew$_1$ [slü] [слу] див v slay.

slew$_2$ [slü] [слу] або slue [slü] [слу] v q обертáти(ся); повертáти(ся); slew round обертáти / обертáтися; n ім поворóт, поворóтний рух.

slew$_3$ [slü] [слу] теж slough [slü] [слу], slue [slü] [слу] n ім зáводь; болóто; драговинá

slew$_4$ [slü] [слу] n ім рзм великá кількість, дуже багáто.

slice$_1$ [slīs] [слайс] n ім 1. кусóчок; шматóчок; скибочка: a slice of bread, cake, meat скибка хліба, кусóк тóрта, шматóк м'яса 2. ширóкий ніж 3. частина, пáйка: a slice of profits частина прибýтку 4. відíрвана частина держáви, крáю; v q sliced, slicing 1. різати, відрізáти скибочкáми, кусóчками,

шматочками 2. відривати частинами; ділити на частини

slice₂ [slīs] [слайс] n ім неправильний удар в гольфі; v q неправильно бити по м'ячу в гольфі або по воді веслом.

slic er [slīs'ər] [слайсэр] n ім тех різець: a meat slicer різець для м'яса.

slick [slik] [слик] adj прм 1. гладенький: slick hair гладеньке, прилизане волосся 2. ковзький; слизький 3. рзм спритний; хитрий; дотепний 4. вправний 5. охайний; adv прсл 1. гладенько 2. влучно 3. хитро 4. прямо; he hit him slick in the eye він рубонув його в саме око 5. гладенько/безперервно: the machine runs very slick машина працює без перебоїв; v q робити гладеньким, слизьким, блискучим; n ім 1. гладенька, слизька поверхня; прилизане місце 2. ам слг розкішний журнал (друкований на блискотливому папері).

slick er [slik'ər] [сликэр] n ім ам 1. довгий дощовик 2. спритний ошуканець.

slid [slid] [слайд] дпв v slide.

slid den [slid'ən] [слидэн] дпв v slide.

slide [slīd] [слайд] v q slid, slid/slidden, sliding 1. ковзати; засовувати, всовувати: the drawers slide in and out шух-

люди всовуються й висовуються 2. ковзатися по льоду 3. посковзнутися; він слизнути 4. непомітно проходити мимо або приховано; the years slide past роки минають непомітно; The thief slid behind the curtains. Злодій заховався непомітно між занавісками. 5. набувати (звички), попадати (в клопіт); He has slid into bad habits. Він придбав (собі) злі звички. Він попав у злі звички. Його потягнуло до злих звичок. 6. всувати, ховати: He slid a gun into his pocket. Він всунув револьвер у кишеню. 7. slide away / by проминати; slide down з(і)ковзуватися; з(і)слизати; slide out вислизати; наковзатися; n ім ковзання 2. ковзанка 3. льодова доріжка 4. зсув, похила площина 5. ковзна частина (машини) 6. затворна рама кулемета 7. діяпозитив 8. муз глісандо 9. ковзання на крило.

slide rule логаритмічна лінійка.

slid ing [slīd'iŋ] [слайдинґ] adj прм ковзький; слизький; пересувний: sliding doors пересувні двері (на роликах).

sliding scale 1. рухома лічильна таблиця 2. змінна скаля.

slight [slīt] [слайт] adj прк 1. легкий; незначний; слабкий; I have a slight headache мене трішечки болить голова / в мене легкий біль голови; a slight cold слабк-а/ий нежить/нежит 2. тендітний; крихкий; худорлявий, сухорлявий; she is a slight girl вона худорлява дівчина 3. один, якийсь; такий (собі); деякий; кволий; нікудишній; a slight excuse нікудишнє / таке собі виправдування; v дi 1. нехтувати, не дбати; This maid slights her work. Ця служниця нехтує роботою. Ця служниця недбайлива. 2. зневажати; мати за ніщо; She felt slighted because she was not asked to the party. Вона відчула зневагу бо її не просили на вечірку; n ім нехтування; неповага; неуважність; to put a slight on знехтувати, злегковажити.

slight ness [slīt'nis] [слайтнис] n ім 1. худорлявість, сухорлявість; тендітність; слабкість; гнучкість 2. незначність.

slight ly [slīt'lē] [слайтлі] adv прсл злегка; трохи; I knew her slightly я її трохи знав.

sli ly [slī'lē] [слайлі] adv прсл див slyly.

slim [slim] [слим] adj прк slimmer, slimmest 1. тонкий, стрункий 2. слаб-

кий; незначний; марний; the chances were very slim нагода була надто слабка / марна / незначна.

slime [slīm] [слайм] n ім 1. слиз 2. каламуть, мул, багно; v д 1. вкривати слизом; зволожувати слиною; обслинювати 2. замулювати 3. з прийменн.: slime away вислизнути; slime out: to slime out of smth вислизнути із чогось; slime through: to slime through smth прослизатися через щось.

slimy [slīmē] [слаймі] adj прикм slimier, slimiest 1. слизистий; в'язкий; грузький 2. слизький (слимак, риба) 3. огидний; відразливий.

sling [sliŋ] [слинґ] n ім 1. праща 2. рогатка 3. кидок; удар 4. перев'яз 5. мор строп 6. підіймальна петля: to lift weights with a sling підносити тягарі підіймальною петлею; v д sling, slinging 1. кидати, шпурляти, жбурляти; to sling words дебатувати, дискутувати 2. метати з пращі 3. (про гамак) підвішувати 4. вішати через плече; to sling a gun over the shoulder повісити рушницю через плече 5. (військ) взяти на ремінь 6. піднімати підіймальною

✓

петлéю, рéменем 7. sling out проганяти / рзм викидáти за двéрі.

slinger [sliŋ'ər] [слиң'эр] n ім 1. прáщник 2. той, що владáє підіймальною петлéю.

sling shot [sliŋ'shot'] [слиң'шот] n ім рогáтка.

slink [sliŋk] [слиңk] v д slunk / зст slank, slunk, slinking підкрадáтися, іти крадькомá; the dog slunk away with the stolen meat собáка крадькомá зник з украденим м'ясом; slink in прокрадáтися; slink out крадькомá зникáти.

slip [slip] [слип] v slipped / зст slipt, slipped, slipping 1. кóвзати; посковзнýтися; прослизнути; зникнути; to slip into smth пóтай / нишком пробирáтися, прослизнýтися до чогось; to slip off smth з(і)скóвзуватися / з(і)слизнýти, зсувáтися із чогось; to slip through smth нишком / пóтай пробирáтися через щось 2. (про петлю, вузол) розплýтувати 3. зникáти, вислизáти; затирáтися; it slipped my memory / it slipped from my mind я зóвсім забýв про це / мені це вилетіло із голови / мені

4 це вийшло із пáм'яти 4. (про час) промайнýти, летіти 5. плáвно переходити

6 (з одного стану в інший). 6. засýнути

(руку в кишеню) 7. (про засув, засувку) всувати, устромляти 8. пробиратися, протискувати, пробиватися, пропливати; the ship slips through the waves судно пробирається крізь хвилі 9. (про шухляду) засовувати: the drawer slips into place шухляда засувається на (своє) місце 10. висуватися: The knife slipped and cut him. Ніж висунувся і різнув його. 11. стягати: She slipped the ring from her finger. Вона стягнула перстень із свого пальця. 12. тицьнути: Slip the note into Mary's hand. Тицьнути записку в руку Марії. 13. пропускати через неувагу; Don't let this opportunity slip. Не пропустіть такої нагоди 14. спускати (собак): the dog has slipped his collar собака спустився із своєї прив'язі; he slipped the hound він дав волю гончакові / він спустив гончака 15. з прийменн. і присл.: slip along мчати; slip away 1) вислизнути, потай / нишком пробиратися 2) піти, не попрощавшись; slip by (про час) бігти, проминати; slip down з(і)сковзуватися, з'їжджатися; slip in 1) непомітно увійти 2) (про помилку) вкрадатися; slip off 1) скинути (одяг) 2) ви-

✓

сли́знути; **slip on** одяга́ти, наки́нути (пальто); **slip out** висли́зати, непомі́тно зника́ти; **slip over** одяга́ти ч́ерез го́лову; **slip round** *розм.* ско́чити / заско́чити (до крамниці); **slip through** прослі́знути, ни́шком / по́тай пробира́тися; **slip up** помили́тися, зроби́ти про́мах; *n* *і.м.* 1. ко́взання; посо́взнення; про́мах; хи́бний крок; поми́лка на сло́ві; a **slip** of the tongue ля́псус / по́ми́лка в розмо́ві; he made a **slip** він спіткну́вся / він оступи́вся / він підверну́в собі́ но́гу / він промахну́вся; to give smb the **slip** ви́слизнути, втекти́ від ко́гось 2. на́волочка / по́шивка 3. ни́жня спі́дниця, комбіна́ція (*білизна*) 4. дитя́чий фартушо́к 5. *pl* *мн* пла́вки 6. па́росток; живе́ць 7. до́вга вузька́ сму́жка (*чогось*) 8. скі́нка; ска́лка 9. шво́рка; при́чіп 10. *театр* курли́си 11. *друк* гра́нка 12. *тех* зме́ншення числа́ оберті́в, буксува́ння, ко́взання (*про авто*) 13. (*про крикет*) бігу́н 14. *мор* ста́пель 15. ф́орма; бланк; (реєстраці́йна) ка́ртка; кусо́к папе́ру 16. молода́ стру́нка люди́на: She is just a **slip** of a girl. Вона́ худе́нька / стру́нка́ ді́вчинка. / *розм* Дівчинка – пу́шинка духу.

slip cover покрива́ло (*для меблів*)

slip knot 1. ву́зол (*легкого в'яза́ння*) 2. пересув-

на́ пе́тлі (на мотузі).

slip-over [slip'ō'vər] [сліпо́увэр] n ім све́тер, (для одягання через голову).

slip per [slip'ər] [слі́пэр] n ім ка́пець.

slip pered [slip'ərd] [слі́пэрд] adj прм (про людину) в ка́пцях.

slip per y [slip'ərē / slip'rē] [слі́пэрі / слі́прі] adj прм -perier, -periest 1. слизький: a wet street is slippery мо́кра ву́лиця бува́є слизька́ 2. вивéрткий; ненадійний

slip shod [slip'shod'] [слі́пшо́д] adj прм 1. неоха́йно одя́гнутий 2. у стоптаних черевиках 3. недба́лий, неоха́йний.

slipt [slipt] [сліпт] v д зст дів slip v д.

slip-up [slip'up'] [сліпа́п] n ім рзм про́мах; по́милка.

slit [slit] [сліт] v д slit, slitting 1. розрізати вздовж, нарізати вузькими смужками: slit cloth into strips нарізати сукно́ смужками 2. рва́ти 3. розко́лювати, розщеплювати; n ім 1. поздо́вжній ро́зріз 2. щіли́на, щіли́нка; шпа́ра, шпа́рка 3. надріз, нару́бка, зару́бка; на́січка; карб.

slith er [sliꟻн'ər] [слі́тгэр] v д посковзнутися; спіткну́тися, спотикну́тися; n ім спотика́ння.

sliver [sliv'ər][слівэр] n ім 1. скалка; тріска; осколок 2. пасмо (вовни, шерсти); v д відколювати(ся), розколювати(ся); розщеплюватися

slob [slob][слоб] n ім 1. ірл болото, грязь 2. слг слинько; нечепура; глупак.

slobber [slob'ər][слобэр] v д 1. слинити, пускати слину; слинитися 2. розчулюватися; рюмсати 3. погано працювати; халтурити, партачити; n ім 1. слина 2. сантиментальні розчулювання; сантиментальні нашіптування, балачки.

slobbery [slob'ərē][слобэрі] adj прк слинявий; заслинений.

sloe [slō][слоу] n ім бот терен; тернова ягода.

slog [slog][слог] v д slogged, slogging 1. сильно вдарити 2. наполегливо/тяжко працювати; n ім рзм сильний удар.

slogan [slō'gən][слоуґэн] n ім заклик; гасло; клич; бойовий клич/заклик.

sloop [slüp][слуп] n ім 1. сторожовий корабель 2. шлюпа: sloop of war військова шлюпа.

slop [slop][слоп] v д slopped, slopping розливати(ся); проливати; розхлюпувати; розпліскувати; slop over 1) литися через

край 2) сл ніти/плакатися; n ім 1. помиї 2. pl мн slops рідка/водяниста їжа/рідота/розм бурда 3. pl мн slops калюжа; помиї.

slope [slōp] [слоуп] v g sloped, sloping 1. хилитися, мати нахил: The land slopes toward the sea. Спадистий/похилий суходіл до моря. 2. ставити похило 3. скісо зрізувати, косити 4. slope down спускатися (наділ); slope up похило підійматися; n ім 1. нахил, схил, похилість, спад: slope of a roof схил/спад даху; the slope of a river спад річки; with a slope спадисто, похилом; військ at the slope на плече (зброю).

sloppy [slop'ē] [слопі] adj прм -pier, -piest 1. вкритий калюжами; (про дорогу) мокрий 2. забризканий (про скатертину) 3. (сл) рідкий, водянистий (про їжу) 4. (про роботу) неохайний, недбалий, халтурний, партацький 5. сльотавий: a sloppy weather сльотава погода.

sloping [slōp'in] [слоупин] adj прм похилий, спадистий.

slop-pail [slop'pāl'] [слоппейл] n ім помийне відро.

slops [slops] [слопс] n pl ім мн 1. просторий

і широкий недоброякісний óдяг 2. дешéвий готóвий óдяг 3. широкí штани.

slop shop [slop'shop'][слóпшóп] n ім склáд дешéвого готóвого óдягу.

slosh [slosh][слош] n ім див. slush.

slot$_1$ [slot][слот] n ім 1. прóріз; щілин-а/ка 2. óтвір (в автомáті) для опускáння монети: put a penny in the slot вкинути пéні в óтвір (автомата); v q slotted, slotting прорізáти; продóвбувати, робити прóрізи, óтвори (для монет).

slot$_2$ [slot][слот] n ім слід: a slot made by the deer's footprints слід ніг óленя; v q slotted, slotting робити, залишáти слід (звіра).

sloth [slōth/sloth][слóут²/слот²] n ім 1. лінощі, лéдарство 2. зст повільність 3. зоо лінивець.

sloth bear ведмідь-губáч.

slothful [slōth'fəl/sloth'fəl][слóут²фəл/слóт²фəл] adj прм ледáчий, лінивий.

slot machine автомáт для прóдажу шоколáдок, цукéрків, кáви тощо.

slouch [slouch][слáуч] v q 1. сутýлитися, гóрбитися: The weary old man slouched along. Охлялий старичóк тягнувся сутýло. 2. опускáти крíси (капелюха);

насу́вати капелю́х на лоб 3. звиса́ти 4. to slouch about ти́нятися, ве́штатися (сюди́ й туди́); n ім 1. сутулі́сть 2. мля́ва, неповоротка́ хода́ 3. рзм вайло́; тю́хтій 4. горба́ста поста́ва 5. опу́щені кри́си (капелюха) 6. ам неоха́йна, незру́чна, незгра́бна люди́на.

slouch hat капелю́х з одніє́ю опу́щеною кри́сою.

slouch ing [slouch'in] [сла́учин̃] adj прм сутулий, тро́хи згорблений; неповороткий

slouch y [slouch'ē] [сла́учі] adj прм slouchier slouchiest неоха́йний; незру́чний; неповороткий.

slough₁ [slou] [сла́у] n ім 1. драговина́, трясовина́; боло́тяний моклякі 2. сму́ток; депре́сія; відча́й 3. ам, кан [slū] [слу] n ім сму́ток; депре́сія; відча́й.

slough₂ [sluf] [слаф] n ім 1. скі́нута шкура (гадюки) 2. струп 3. забу́та зви́чка they cast off the slough of primitive beliefs вони́ відки́нули зви́чку примітивного старові́ра; v дс 1. скида́ти (стару шкуру, як гадюка) 2. линя́ти 3. лу́щитися, сходити (away, off): a scab sloughs off струп (коро́ста) лу́щиться / схо́дить.

slough y₁ [slou'ē] [сла́уі] adj прм sloughier,

sloughiest багністий, грузький.
slough y₂ [sluf'ē][сла́фі] adj прм струпний.
Slo vak [slō'vak][сло́увек] n ім 1. слова́-к/чка 2. словацька мова; adj прм словацький.
Slo va ki an [slōvä'kiən/slōvak'iən][слоуба́киэн/слоубе́киэн] n ім, adj прм див Slovak.
slov en [sluv'ən][сла́бэн] n ім нечепура; (про жінку) нехлюя; adj прм неохайний.
Slo vene [slō'vēn][сло́увін] n ім 1. словен-ець/ка 2. словенська мова; adj прм словенський.
Slo ve ni an [slōvē'niən/slōvēn'yən][слоубі́ниэн/сло́убініэн] n ім, adj прм див Slovene.
slov en ly [sluv'ənlē][сла́бэнлі] adj прм -lier, -liest неохайний; adv присл неохайно.
slow [slō][сло́у] adj прм 1. повільний: a slow journey неспішна/повільна поїздка; a slow motion сповільнений темп; a slow train пасажирський поїзд; it is slow work це йде помалу; to be a slow thinker помалу думати; to be a slow of speech 1) говорити помалу 2) не уміти висловитися/не мати мовних здібнос-

теи 2. некваплúвий; мля́вий: he was not slow in answering він зра́зу ж відповів; he is not slow to defend himself він не дасть себе́ скривдити 3. тупий; нетямýщий; a slow pupil тупи́й у́чень / вихова́нець 4. нудний; нецікáвий 5. щовідстає: to be slow 20 minutes (про годинник) відставáти на 20 хвилин / хвилин 6. лáгідний; повíльний; мля́вий: a slow flame мля́ве, повíльне полум'я; v g 1. сповільнювати(ся) (звичайно) slow down, slow off, slow up: slow down a car сповíльнювати переставити на повíльну швидкість 2. сповільнити біг (авто); adv прсл повíльно: to go slow бýти обáчним, іти або ї́хати помáлу, поволі; to go slow with smth 1) бýти обачним 2) бýти ощáдним, не марнотрáтити, не розтри́нькувати.

slow-motion [slō'mō'shən] [слóумóушен] adj прм (про фільм) на повíльному пýску.

slow-witted [slō'wit'id] [слóувíтид] adj тупий, нетямýщий, некмітливий; дурний.

slow worm [slō'wërm'] [слóувірм] n ім зоо веретільниця.

slubber [slub'ər] [слáбэр] v g рзм 1. бруднити; мáзати 2. робити недбáло; партáчити, халтýрити.

sludge [sluj] [сладж] n ім 1. густа́ грязь 2. муле 3. багні́сте боло́то 4. тонкий шар криги 5. дрібний боло́тяний лід 6. багові́ння 7. відстій, гуща.

sludgy [sluj'ē] [сла́джі] adj прм 1. брудний 2. мулистий, мулкий 3. дрібно-крижаний.

slue [slü] [слу] v д slued, sluing ; n ім див slew₂.

slug₁ [slug] [слаг] n ім 1. зоо слима́к 2. ент гусениця; біол личинка 3. (золотий) саморо́док 4. куля 5. друк рядо́к відлитий на лінотипі 6. друк ш пон.

slug₂ [slug] [слаг] v д slugged, slugging рзм гріма́ти / ударя́ти (сильно кулако́м); n ім сильний удар кулако́м рзм.

sluggard [slug'ərd] [сла́гэрд] n ім ле́дар, нероба; adj прм леда́чий, лінивий.

sluggish [slug'ish] [сла́гиш] adj прм мля́вий; повільний; в'ялий; нерозторо́пний; немото́рний; a sluggish mind нерозторо́пний глузд / ро́зум; a sluggish river повільна / спокійна рі́чка.

sluggishness [slug'ishnis] [сла́гишнис] n ім ле́дарство; мля́вість; пові́льність; в'ялість.

sluice [slüs] [слус] n ім 1. шлю́за; перемі́чка; затво́р шлю́зи; воро́та до́ку

2. (штучний) канал 3. промивка 4. гірн рудопромивальний жолоб; v q sluiced, sluicing 1. будувати шлюзи / шлюзувати 2. відводити воду шлюзами 3. обливати; заливати 3. промивати золото 4. сплавляти колоди, деревину.

sluice gate шлюзні ворота; щитовий затвор шлюзи.

slum [slum] [слам] n ім pl мн slums нетрі (міста); покидьки; v q slummed, slumming благодійно відвідувати нетрі (міста).

slum ber [slum'bər] [сламбэр] v q 1. дрімати, спати дрімотним сном 2. slumber away: to slumber away the golden hours проспати / згаяти дорогий час; n ім mex pl мн slumbers сон; дрімота.

slum ber ous [slum'bərəs / slum'brəs] [сламбэрэс / сламбрэс] adj прм 1. сонний 2. що навіває сон.

slum ber ous ly [slum'bərəslē / slum'brəslē] [сламбэрэслі / сламбрэслі] adv прсл сонливо, сонно.

slum mer [slum'ər] [сламэр] n ім благодійник для міських нетрів.

slump [slump] [сламп] n ім 1. різке зниження цін, попиту 2. криза 3. геол зсув, о-

повзень; v g 1. різко падати (про ціни, попит) 2. важко опускатися, сідати 3. раптом переставати, ущухати (про вітер) 4. з шумом зачиняти, жбурляти.

slung [slʌŋ] [сланˇ] v g див sling.

slung shot рогачка; маленька катапульта.

slunk [slʌŋk] [сланˇк] v g див slink.

slur [slẻr] [слір] v g slurred, slurring 1. вимовляти нерозбірливо слова, ковтати слова, голоски; белькотати; лепетати 2. нерозбірливо писати 3. муз зв'язувати ноти 4. затушовувати (прикрі справи) 5. чорнити; ганьбити 6. замазувати; забруднювати; стиратися; замазуватися; to slur over smth 1) знехтувати, злегковажити щось 2) побіжно згадати про щось; n ім 1. пляма (на репутації) 2. наклеп, інсинуація: a slur on a person's good name чорнити добру репутацію громадянина 3. муз легато 4. друк чорнини.

slush [slʌsh] [слаш] n ім 1. талий сніг; снігова рідота 2. сльота; снігова грязь 3. грязь 4. сантиментальна нісенітниця 5. залишки, відходи жиру

✓

6. тех суміш білила з ваною.

slush y [slush'ē] [слаші] adj прм slushier, slushiest 1. сльотавий 2. грузький.

slut [slut] [слат] n ім 1. неохайна жінка; нечепура 2. задріпанка 3. розпутна жінка 4. сука.

slut tish [slut'ish] [слатиш] adj прм 1. неохайний; задріпаний 2. розпутний.

sly [slī] [слай] adj прм slyer, slyest 1. хитрий; хитромудрий; підступний: the sly cat stole the meat хитромудрий кіт украв м'ясо 2. таємний; незаконний, заборонений 3. спритний; винахідливо-хитрий: a sly plot спритна інтрига тех хитрий задум; she asked sly questions вона ставила хитромудрі питання; n ім у звороті on the sly потай.

sly ness [slī'nis] [слайнис] n ім хитрощі, хитрування; хитра підступність

sly ly [slī'lē] [слайлі] adv прсл хитро, хитромудро.

smack₁ [smak] [смек] n ім 1. смак; присмак; запах; домішка: the sauce had a smack of nutmeg соус мав присмак мускатного

горіха 2. ознака; задатки; to have in one a smack of... мати в собі щось (поетичного, акторського); to have a smack of... (про їжу) тхнути, відгонити (чимсь) 3. крихта; домішка; ковток пиття, трохи їжі; v q 1. пахнути; відгонити (чимсь); мати домішку (чогось) 2. мати далеку схожість 3. нагадувати, бути відгомоном; мати далеку схожість: The Irishman's speech smacked of old country. Мова ірляндця була відгомоном рідного краю.

smack₂ [smak] [смек] v q 1. цмокати губами 2. хльоснути, дати ляпаса: to smack smb's face дати кому ляпаса 3. плямкати, цмокати: to smack one's tongue, lips цмокати язиком, губами 4. ляскати: to smack a whip ляскати батогом; n im 1. ляпанець, дзвінкий удар 2. цмокання (губами) 3. (про батіг) ляскання 4. дзвінкий поцілунок; adv прсл прямо, просто; якраз, саме; he hit him smack in the nose він хльоснув його прямо в ніс.

smack₃ [smak] [смек] n im мор. смек (однощоглове рибальське судно)

small [smol] [смол] adj грм 1. малий; маленький; невеличкий; a small house домик, домок; a small difference невелика різниця 2. дрібний; незначний; a small producer дрібний виробник; a small rain дрібненький дощ, дощик; a small change дрібні гроші, розм дрібняки 3. ранній: small hours ранні години, 4. тонкий: анат small intestine тонка кишка 5. (про знання) незначний: small Latin незначне знання латинської мови 6. дрібʼязковий: a small talk розмова про дрібниці 7. (про обставини, настрій): to feel small почувати себе покірливим; to look small мати збентежений вигляд 8. недовгий; короткочасний; короткий; of small duration короткочасний / недовгочасний; a small wonder не дивно, нічого дивного 9. нечисленний 10. слабкий; a small wind слабкий вітер 11. скромний; бідний; вʼялий: a small crop вʼялий / поганий / бідний урожай 12. (про вино, пиво, тощо) легкий, неміцний, слабкий 13. тихий, негучний; мʼякий; a small voice приємний, мʼякий голос 13. поганий, нечесний; підлий; грубий; a boy with a

✓

small nature хлопчисько з поганою вдачею; n ім 1. зворот: great and small великі й малі (цього світу) 2. зворот: in the small of the back (біль) в крижах 3. pl мн smalls дрібне вугілля; pl мн smalls вступний іспит (в університеті); pl мн smalls короткі штани; adv присл 1. дрібно (писати, рубати) 2. тихо, стиха (говорити); to sing small 1) тоненько співати 2) знизити тон.

small arms pl мн стрілецька зброя.

small beer 1. слабке пиво 2. to think small beer of smth, smb бути невисокої думки про щось, когось.

small capital друк капітель.

small change дрібні гроші, дрібняки (розм).

small clothes [smol'klōz'/smol' klōTHz'] [смолклоуз/смолклоутзз] n pl ім мн короткі штани в обтяжку.

small fry 1. малеча, дрібнота; діти 2. дрібна рибка; мальки.

small hours ранні години; досвіток; передсвітанок.

small intestine анат тонка кишка.

smallish [smol'ish] [смоліш] adj пр.

(звичайно) малий.
small letter мала літера.
small-minded [smol'mīn'did] [смол-майндед] adj прм обмежений; малий; дріб'язковий; вузький (ум); незначний.
small potatoes ам велике цабе.
small pox мед віспа.
smalt [smolt] [смолт] n ім смальта.
smart [smärt] [смарт] adj прм 1. (про удар) різкий, сильний: a smart blow сильний удар 2. (про біль) гострий, різкий, пекучий 3. (про покарання) суворий 4. (про рух) жвавий, швидкий; бистрий; прудкий; at a smart pace швидкою, бистрою ходою 4. проворний, меткий, спритний; дотепний; винахідливий; розторопний, розважливий; тямущий: a smart child цікава, розумна дитина 5. чепурний; нарядний; модний: smart in his uniform пристойний у своєму форменому одягу 6. рзм чималий; важливий; значний; v д 1. зазнавати гострого болю: his eyes smarted його очі пекли болем 2. боліти; страждати: the insult smarts yet образа ще й досі пече; you shell smart for it ви за це поплатитесь; the cut smarts поріз /

рана болить; n i.n гострий, пекучий біль.

smart ly [smärt'lē] [сма́ртлі] adv присл 1. різко 2. сильно (про удар) 3. пекуче 4. дотепно; проворно; спритно 5. винахідливо; розторопно 6. чепурно; наряджено; модно.

smart al eck [smärt] [al'ik] [смарт] [е́лік] a.n самовпевнена людина/мудрагель/розумаха.

smart en [smär'tən] [сма́ртэн] v д. 1. причепурювати(ся); наряджати(ся) 2. оживляти; розрухати; пожвавити 3. (про манери) відшліфовувати.

smart ness [smärt'nis] [сма́ртніс] n i.n 1. жвавість; бистрість; дотепність; спритність; винахідливість; розторопність; цікавість; розважливість; проворність 2. охайність; нарядність.

smash [smash] [смеш] v д. 1. ламати(ся); розбивати(ся) вщент; розтрощити, потрощити; smash a window розбити шибку 2. вибалювати; висаджувати; виламувати; to smash open вибивати, виламувати (двері, стіну, вікно) 3. роз-

громи́ти, розтрощи́ти; smash an attack розгроми́ти на́ступ, во́рога 4. повали́ти (теорію, тощо); smash an argument повали́ти, розтрощи́ти арґумент 5. розори́ти, зруйнува́ти (конкурента) 6. сте́рти (кого на порох) 7. рзм би́ти з усієї си́ли 8. гаси́ти (в тенісі); би́ти по м'ячу згори́ вниз/ рзм стина́ти (сильним ударом) 9. розби́ти вдрі́зки, розтрощи́ти, покі́щити, уда́ритися об щоне́будь; the car smashed into a tree автомобіль напоро́вся на де́рево/автомобіль розтрощи́вся об де́рево 10. з прийм. і присл.: smash in вде́ртися си́лою; smash up розбива́тися вщент, вдрі́зки; n ім 1. розбива́ння вщент, вдрі́зки; to go/to come to crush 1) розбива́тися, розгроми́ти, розтрощи́ти 2) (про пла(я)н, задум) повали́тися, розби́тися, заваи́тися, пропа́сти 3) (про людину, підприємство) банкрутува́ти, провали́тися 2. сту́кіт, гу́ркіт (від падіння) 3. сутичка; катастро́фа; нищі́вний уда́р 4. уда́р по м'ячу́ згори́ вниз 5. розтро́щування, розтро́щення; розтрі́скування

adv прсл вщент, вдрізки; з розмаху; to go smash 1) зазнавати повного провалу 2) розоритися 3) розбивати, розгромити, розтрощити 4) банкрутувати, провалитися; to go smash into smth сильно вдаритися об щось, гатити по чомусь, лупцювати щось.

smash'ing [smash'iŋ] [сме́шин˜] adj прм 1. нищівний 2. рзм прекрасний, чудовий; a smashing beauty привабива, винятко́ва краса́.

smat ter [smat'ər] [сме́тэр] n ім всезнайство; дилетантство, поверхове знання.

smat ter er [smat'ərər] [сме́тэрэр] n ім всезнайко; дилетант.

smat ter ing [smat'əriŋ] [сме́тэрин˜] n ім поверхове знання, всезнайство.

smaze [smāz] [смейз] n ім кіптява.

smear [smēr] [смір] v д. 1. мазати; бруднити; помазати, забруднити, поляпати, помазюкати; She smeared her fingers with jam. Вона помазюкала собі пальці варенням, джемом. 2. ганьбити; безчестити; очорнювати, зводити

на́клеп (на кого); smear a person's good reputation зво́дити на́клеп на чию́ хоро́шу сла́ву / очо́рнювати чию́ до́бру репута́цію 3. закаля́ти, пова́ляти, зама́затися, замурзуватися; n in 1. пля́ма; мазо́к, мазани́на; ляпани́на; базграни́на 2. мед розма́зання.

smeary [smēr'ē] [сміррі] adj прм smearier, smeariest забру́днений; бру́дний; зака́ляний; зама́заний; замурзаний.

smell [smel] [смел] v д smelled/smelt, smelling 1. чу́ти но́сом; відчува́ти за́пах; па́хнути (of); smell smoke in the air па́хне ди́мом у пові́трі 2. пахну́ти, відго́нити; воня́ти; смерді́ти; to smell nice прие́мно па́хнути / ма́ти прие́мний за́пах; to smell of smth па́хнути чимсь, кимсь відго́нити, воня́ти; he smelt of alcohol від ньо́го відго́нило алкого́лем 3. відчува́ти недо́бре; підозріва́ти; we smelled trouble ми передчува́ли, передбі́чали клопіт / непоко́їв / ли́хо / біду; to smell a rat відчува́ти (щось) недо́бре; to smell of the shop висло́влюватися на́дто

по-фаховому, зі знанням, як професіонал 4. (про звірину) мати нюх 5. обнюхувати; пронюхувати; понюхати 6. вдихати запах; понюхати; I can't / I don't smell anything нічого не чую / не чую жодного запаху 7. з прийм. і присл.: smell about обнюхувати, пронюхувати; smell out занюхати; (про тварину) учути / почути / занюхати / пронюхати; smell round див. smell about.

smell er [smel'ər] [смéлəр] n ім 1. нюхальник / той, що нюхає що-небудь 2. людина (або предмет) від якої погано пахне 3. сл. ніс 4. чутливий волос, котячий вусик.

smell i ness [smel'inis] [смéлінис] n ім сморід.

smelling salts нюхальна сіль.

smell y [smel'ē] [смéлі] adj прм smellier, smelliest смердючий; вонючий, зловонний.

$smelt_1$ [smelt] [смелт] v д плавити (руду); топити (метал).

$smelt_2$ [smelt] [смелт] n ім, pl мн smelts або smelt корюшка (риба).

$smelt_3$ [smelt] [смелт] v д див. smell v д.

smelt er [smel'tər] [смéлтэр] n ім 1. сталевáр; плавúльник 2. плавúльня; сталеливáрня.
smelt ing [smelt'iŋ] [смéлтинґ] n ім виплавка, плáвка (руди); smelting works металюргі-йна/чна вирóбня, р3м сýта.
smelting furnace домéнна піч.
smew [smyū] [смю] n ім орн крохáль, крех.
smi lax [smī'laks] [смáйлекс] n ім бот кільчастий повій.
smile [smīl] [смайл] v g smiled, smiling 1. усміхáтися; посміхáтися; smile on/upon/at усміхáтися до когóсь; keep smiling не падáйте дýхом / не втрачáйте надії / держíться бадьóро; to make smb smiling викликáти в когóсь ýсмішку 2. виявити ýсмішкою (схвалення, згоду, вдячність): to smile a welcome to smb поздоровúти, привітáти когó (з) ýсмішкою; smile away розвіяти ýсмішкою (чиїсь побоювання, чиєсь горе, чийсь сум); Smile your tears away. Прогоніть свої сльози ýсмішкою. n ім ýсмішка, пóсмішка; to be all smiles сяяти

усміхом / бути радісно усміхнутим; to give smb a smile усміхнутися до когось.

smil ing [smī'liŋ] [смайлин~] adj прк усміхн-ений / утий; з усміхом на вустах.

smil ing ly [smī'liŋlē] [смайлинґлі] adv прсл усміхливо; усміхаючись.

smirch [smērch] [смйорч] v g брудни́ти; плямувати; забруднити; заплямувати; n im пляма.

smirk [smērk] [смйорк] v g по-дурному, безглуздо, нісенітно посміхатися; n im самовдоволена, дурненька, безглузда посмішка.

smit [smit] [смит] v g дав. smite v g.

smite [smīt] [смайт] v g smote, smitten / smit, smitting 1. ударяти; бити; нанести поразку; молоснути; торохнути; грімнути / ударити; to smite the enemy hip and thigh розгромити ворога дощенту / завдати ворогові ганебну поразку 2. розбивати; руйнувати 3. карати 4. охоплювати, уражати; (про горе, нещастя тощо) траплятися; спіткати (кого, що), спостигнути; his conscience smote him

він мав докори совісти (сумління); smitten with fear охоплений жахом 5. спасти на думку; перейнятися, пройнятися; to be smitten with перейнятися чимсь, зазнати чогось (сильного враження, розчарування); smitten with terror охоплений / пойнятий жахом; smitten with desire охоплений жадобою / жагою 5. smite off стинати; зрубувати; to smite off smb's head стинати кому голову; n ім удар, сильний удар: to have a smite at smth спробувати / попробувати чогось.

smith [smith] [сміт²] n ім 1. коваль 2. механік, слюсар; v д кувати.

smith er eens [smiFH'эrēnz] [смітгэрінз] n pl ім мн рзм дрібні уламки; черепки; осколки; to smash to / into smithereens розбити на дрізки / вщент.

smith er y [smiFH'эrē] [смітгэрі] n ім ковальське ремесло / ремество.

smith y [smith'ē / smiFH'ē] [сміт²і / смітгі] n ім, pl мн smithies кузня.

smit ten [smit'эn] [смітэн] adj прк 1. ударений 2. разючий 3. зворушений (чимсь,

уражений (хворобою); v g. див. smite
v g.

smock [smok][смок] n ім халат, те-
цівка, кітель, лікарський халат;
комбінезон; v g. прикрашати в плісе

smocking [smok'iŋ][смокинг] n ім
(про одяг) складки; плісе.

smog [smog][смог] n ім густий туман
з димом; кіп'ява.

smoke [smōk][смоук] n ім 1. дим;
кіп'ява; to end / to go up in smoke
дати осічку тж розвіятися 2. куріння
(цигарки) 3. цигарка; сигара, сигарета
to have a smoke закурити
цигарку, люльку, сигару; v g. smoked,
smoking 1. диміти, димітися; куритися;
порошитися; випаровувати;
the fireplace smokes із комина
димиться; the horse was smoking
з коня курило парою / кінь парував,
виділяв із себе пару; the meat was
smoking м'ясо парувало 2. чадіти;
коптіти; the lamp smokes лампа
чадить 3. палити; курити
(цигарку, люльку) 4. обкурювати 5.
викурювати: drive (out) by smoke
викурювати димом 6. фраз. звор.:

to *smoke* oneself обкурюватися, завдавати собі шкоди надмірним курінням; to *smoke* oneself into tranquility заспокоїти себе курінням / угамувати себе курінням; to *smoke* oneself sick / stupid захворіти від надмірного куріння, заморочувати себе / оп'янити себе нікотином 7. *smoke* out викурювати (лиса); докурювати (цигарку) до останку.

smoke-black [smōk'blak'] [смоукблек] n im сажа.

smoke-bomb [smōk'bom'] [смоукбом] n im димова бомба.

smoke house [smōk'hous'] [смоукгаус] n im коптильня

smoke less [smōk'lis] [смоуклис] adj прк бездимний

smokeless powder бездимний порох

smok er [smōk'ər] [смоукэр] n im 1. курець: are you a *smoker*? ви курець? I am not a heavy *smoker* я небагато курю 2. коптильник 3. вагон для курців 4. місце, приміщення для курців.

smoke screen димова завіса.

smoke stack [smōk'stak'] [смоукстек] n im 1. димар 2. труба паровоза, пароплава.

smok i ness [smōk'inis] [смóукинис] n ім задімленість.

smok ing [smōk'iŋ] [смóукинˇ] adj прк для курців / усе, що належить курцям; n ім куріння (тютюну); no smoking куріння недозволене / заборонене.

smok y [smōk'ē] [смóукі] adj прк smokier, smokiest 1. дімний, курний; димчастий, дімчатий; закопчений; задімлений; закурений 2. чорний, почорнілий від диму.

smol der [smōl'dər] [смóулдэр] v дл 1. тліти, жевріти; the campfire smoldered for hours таборова / таборна ватра дотлівала годинами 2. (про почуття, жадобу, бажання) жевріти, кипіти; підточувати; тліти; the crowd's discontent smoldered for years незадоволення в юрбі кипіло роками.

smolt [smōlt] [смóулт] n ім іхт однорічний лосось.

smooth [smüᴛн] [смутг] adj прк 1. гладенький, рівненький; вигладжений; to make smooth вигладжувати, вирівнювати, робити гладеньким, рівненьким 2. (про полегшення, поміч, допомогу): to make things smooth for smb

полегшити/облегшити кому завдання, труднощі; I am in smooth water now усі труднощі, перешкоди вже за мною 3. (про море) спокійний 4. (про шкіру) м'який, ніжний 4. (про мову) солодкий, облесливий, облесний, масненький: a smooth talker облесний, масненький говорун 5. (про вино) нетерпкий 6. (про морську подорож) спокійний; плавний; a smooth voyage спокійна подорож (морем) 7. (про вдачу) a smooth temper погідний настрій; v g 1. згладжувати; пригладжувати, вирівнювати: Smooth this dress with a hot iron. Пригладьте цю сукню гарячою праскою. 2. лощити, полірувати 3. змазувати, мастити (глиною) 4. (про чоло) прояснюватися, розвеселитися 5. з прийм. і прсл.: smooth away усувати (труднощі, перешкоди); smooth down 1) вигладжувати, прогладжувати 2) (про гнів) приборкувати 3) (про вітер, море, бурю) вщухати; smooth out вигладжувати, вирівнювати; smooth over 1) вигладжувати, прогладжувати; вирівнювати 2) злагіднювати 3) гамувати (біль, лютість); adv прсл

гладко, гладенько.
smoothbore [smüᵀᴴ'bor']//[smüᵀᴴ'bōr'] [смýтґбóр]//[смýтґбóур] adj прм (про рушницю) з гладеньким дулом.
smooth-faced [smüᵀᴴ'fāst'] [смýтґфéйст] adj прм 1. голений 2. (про людину) солодка, миленька міна 3. (про поверхню) гладкий, гладенький.
smooth-spoken [smüᵀᴴ'spō'kən] [смýтґспóукэн] adj прм солодкомовний, облесливий, солоденький (в розмові).
smooth-tongued [smüᵀᴴ'tungd'] [смýтґтáнґд] adj прм див. smooth-spoken.
smorgasbord/smörgåsbord [smor'gəsbord] [сморґэсборд] n ім сморгасборд, скандінавська різноманітна їжа.
smote [smōt] [смóут] v д див. smite v д.
smother [smuᵀᴴ'ər] [смáтґэр] v д 1. душити, задушити; придушувати, придушити; подавляти, подавити 2. задихуватися, задихнутися; to smothering in a stuffy room задихуватися, душитися в непровітреній / задушливій кімнаті 3. густо вкривати: the grass is smothered with dust траву покрила порохнява

4. стримувати (гнів, лють): he smothered his sharp temper він стримав своє палке роздратування 5. гасити: the fire is smothered by ashes попіл пригасив вогонь 6. оповивати (димом) 7. затушовувати (неприємну справу) 8. (про одяг) укутувати, обгортати 9. замовчувати (факти) 10. засипати (подарунками); рясно обдаровувати: to smother with kisses вицілювувати, обціловувати 11. зникати: to be smothered in smth бути прихованим, прикритим (снігом, сажою), зникати, прикриватися, оповиватися (туманом, курявою); n ім 1. густа хмара диму, туману, куряви 2. погашений, придушений вогонь 3. темрява пилу; from the smoke into the smother з дощу та під ринву.

smother y [smuтн'ərē][смáтəрі] adj прк задушливий, душний

smoul der [smōl'dər][смóулдəр] v ді, n ім див. smolder.

smudge [smuj][смадж] n ім 1. пляма, брудна пляма; бруд 2. задушливий дим 3. вогнище для обкурювання; v ді smudged, smudging 1. бруднити(ся),

ма́зати(ся); the drawing was smudged рису́нок був поплямлений, зама́заний 2. відганяти димом, обку́рювати.

smudgy [smuj'ē] [сма́джі] adj прикм брудний, забру́днений; поплямлений, заплямлений. smudgier, smudgiest

smug [smug] [сма́г] adj прикм smugger, smuggest 1. самовдоволений; обме́жений; ковтуну́ватий 2. мані́рний; n ім чванько́; задава́ка.

smuggle [smug'əl] [сма́гэл] v д -gled, -gling 1. займа́тися контрабандою, (жарг) шмуглюва́ти 2. захо́вувати; Johnny smuggled a frog into the school. Нишком-тишком, Джоні заніс у школу жабу.

smuggler [smug'lər] [сма́глэр] n ім контрабандист.

smugly [smug'lē] [сма́глі] adv присл самовдово́лено.

smut [smut] [смат] n ім 1. са́жа 2. брудна́ пля́ма 3. бот головня́, са́жка, зона́ (на збіжжі). 4. щось непристойне, непристойний вислів, на́пис; v д smutted, smutting 1. забру́днювати(ся), поплямити(ся) 2. забру́днювати(ся) са́жею 3. (про збіжжя) пошко́джуватися са́жкою / головне́ю.

smutch [smuch] [смач] v д див. smudge v д, n ім.

smuttiness [smut'inis] [сма́тінис] n ім 1. плямува́ння; плямистість 2. непристойність, безсоро́мність 3. засмічення; (про збіжжя) зараження са́жкою / головнею.

smutty [smut'ē] [сма́ті] adj прк -tier, -tiest 1. брудний, чорний (як сажа); поплямлений 2. (про збіжжя) заражений са́жкою / головнею 3. непристойний, безсоро́мний.

snack [snak] [снек] n ім 1. легка́ за́куска; to have a snack перекусити на ходу 2. пайка; частка; to go snacks ділити рівно, (рзм) пайкувати.

snaffle [snaf'əl] [сне́фəл] n ім вудила, трензель, трензелька (про вузденку коня); to ride smb on the snaffle поводитися з кимсь ла́гідно, пощадити / пожаліти / жаліти кого; v д -fled, -fling стримувати, контролювати (трензлем, вузденкою).

snafu [snafü] [снефу] adj прк слн безладний; v д -fued, -fuing 1. робити безлад з плутанину.

snag [snag] [снег] n ім 1. сучо́к 2. пень,

пеньок, гілляка, осколок (що стирчить у воді) 2. уламок зуба, пеньок зуба 3. непотрібне поліно, непотрібна колода, будь-яка перешкода: hit a snag спотикнутися об (який) непотріб; v q snagged, snagging 1. налетіти, спотикнутися на корч, гілляку; спотикнутися об непотріб 2. очищати від корчів, сучків, пеньків.

snaggle tooth [snag'əl tüth'] [снеґəл тут²] n ім 1. зуб-стирчак 2. сучкуватий зуб; pl мн snaggleteeth 1. рідкі зуби 2. один-позад-другого зуби

snaggle-toothed [snag'əl tütht'] [снеґəл тут²т] adj прк нерівнозубий; зубатий.

snaggy [snag'ē] [снеґі] adj прк snaggier, snaggiest 1. сучкуватий 2. (про дно річки, озера) повний корчів, гілляк, непотребу; a snaggy tree сучкувате дерево; a snaggy river річка завалена корчами, гілляками, непотребом.

snail [snāl] [снейл] n ім 1. слимак; at a snail's pace черепашачого ходу 2. повільна, млява, лінива людина 3. тех спіраль

snake [snāk] [снейк] n ім 1. гадюка, змія 2. злобна, невдячна людина 3. фраз.

зб́ор.: a snake in the grass прихована небезпека, прихований ворог; to raise / wake snakes викликати, спричиняти бурю, незгоду, неполадки; to warm / to cherish a snake in one's bossom пригріти гадюку під серцем / пазухою; v q snaked, snaking витися (як гадюка).

snake-charm er [snāk'chär'mər] [снейкчáр-мэр] n им заклинач змій.

snake's-weed [snāk's'wēd'] [снейксуід] n им bot змійовик.

snake skin [snāk'skin'] [снейкскин] n им зміїна шкура.

snak y [snāk'ē] [снейкі] adj прм snakier, snakiest 1. зміїний; гадючий 2. (про місце) що кишить гадюками 3. звивистий 4. підступний; зрадницький 5. в'їдливий; ущипливий.

snap [snap] [снеп] v q snapped, snapping 1. тріскати: This wood snaps as it burns. Ці поліна тріскотять тоді, коли горять. 2. клацати; захлопувати; ляскати; the latch snapped клямка клацнула, захлопнулась 3. защіпати(ся) 4. порвати(ся); зламати(ся); the string snapped струна

увірвалася 5. вкусити; хапнути; The dog <u>snapped</u> at the child's hand. Собака укусив дитину за руку. The dog <u>snapped</u> up the meat. Собака хапнув м'ясо. 6. огризатися 7. похоплюватися, спохвачуватися 8. (<u>про</u> думку, гадку) майнути, мигнути, блиснути; спадати (<u>на</u> думку), приходити (до якоїсь думки); Mary <u>snapped</u> at the chance to go to Europe. Мері спало на думку скористатися нагодою відвідин Європи. 9. нагло, гостро зауважити, відізватися, наказати: "Silence!" <u>snapped</u> the teacher. Тиша! крикнув учитель. 10. з <u>прийм.</u> і <u>присл.</u>: <u>snap</u> at 1) вкусити 2) хапнути; <u>snap</u> back відскакувати; <u>snap</u> off 1) відламатися 2) відкусити 3) відгризатися, огризатися 4) відривати, відірвати; <u>snap</u> on наглим порухом натиснути гальмо/гальму; <u>snap</u> out 1) (<u>про</u> людину) бурчати, пробурчати 2) <u>сл.</u> <u>snap</u> out of it нагло змінити відношення, звичку; <u>snap</u> to захлопувати; <u>snap</u> up 1) підхопити, перехопити 2) різко зупинити 3) хапнути 4) виривати, відривати (собі) 5) пе-

перебивати (розмову); n ім 1. тріск: I heard a snap я чув, щось тріснуло 2. клацання 3. ляскання 4. тріскотня 5. застібка (чемоданчика) 6. сухий, присушений тон, голос 7. раптове похолодання 8. сухе, хрустке печиво 9. розм моментальний знімок 10. розм енергійність, жвавість 11. сл легка робота; adj прк 1. поспішний: a snap judgment поспішне рішення, поспішна думка, гадка 2. (про голосування) несподіваний; adv прс 1. несподівано, раптом 2. з тріском: to go snap тріснути, зламатися.

snap drag on [snap'drag'ən] [снепдреґен] n ім 1. бот ротики 2. різдвяна гра.

snap per [snap'ər] [снепер] n ім 1. вередлива людина 2. зоо рід черепахи 3. червона риба тропічного моря.

snap pish [snap'ish] [снепиш] adj прк 1. (про собаку) кусючий 2. дратливий; причепливий.

snap py [snap'ē] [снепі] adj прк -pier, -piest 1. їдкий, уїдливий, з'їдливий 2. жвавий, живий; швидкий, прудкий; скорий; make it snap! швиденько! скоро!

snapshot [snap'shot'] [снеп шот] n ім моментальний знімок; v д -shotted, -shotting робити моментальний знімок.

snare [snâr] [снейр] n ім 1. сильце; пастка; западня 2. мед петля (для вирізування полілів); v д snared, snaring піймати в сильце, пастку.

snarl₁ [snärl] [снарл] v д 1. (про собаку) гарчати; (про людину) бурчати; the dog snarled собака гарчав 2. сердито огризатися; n ім 1. гарчання 2. бурчання (про людину).

snarl₂ [snärl] [снарл] n ім 1. сплутані нитки 2. заплутання; She combed the snarls out of her hair. Вона розчісувала своє поплутане волосся 3. безладдя; плутанина; John's legal affairs were in a snarl. Джонові правові справи були поплутані. v д сплутувати; заплутувати; змішувати; спантеличувати; a snarled skein поплутана афера, справа тех дивна пригода.

snarly₁ [snär'lē] [снарлі] adj прк snarlier, snarliest 1. рзм гаркотливий (пес); той, що гарчить 2. роздратований; сердитий.

snarly₂ [snärlē] [снáрлі] adj прк snarlier, snarliest поплу́таний, заплу́таний; сплу́таний.

snatch [snach] [снеч] v q snatched, snatching 1. хвата́ти; піймáти, з.ловити, (рзм) злапа́ти; схопи́ти; вхопи́ти; John snatched off his hat and bowed. Джон схопив капелюх(а) й уклонився. to snatch at a straw хапа́тися за соломинку 2. рва́ти(ся); ви́рвати; увірва́ти; зрива́ти; to snatch at smth рва́тися, порива́тися до чогось 3. користа́ти(ся); скваплйво скориста́ти(ся); to snatch at an opportunity користа́тися нагодою / з нагоди 4. добива́тися: unexpectedly they snatched victory несподівано, вони добилися перемо́ги 5. несподівано поцілува́ти; to snatch a kiss зірва́ти поцілунок 6. нашвидкуруч / на́спіх / похапцем з'їсти, (по)глита́ти: to snatch a bite похапцем перекуси́ти 7. (про час) урва́ти: to snatch a few hours' rest урва́ти собі кілька годин перепочинку 8. snatch at 1) snatch at smth хапа́ти, (рзм) лапа́ти щось 2)

snatch at smth рватися, поривається до чогось 3) snatch at an (opportunity) користати(ся) з нагоди; n ім 1. хапання; хватка; to make a snatch at smth хапати, хватати щось теж пориватися до чогось 2. уривок (пісні, розмови) 3. короткий відрізок часу: to work in/by snatches працювати уривками; he had a snatch of sleep він трошечки продрімався.

snatch y [snach'ē] [снечі] adj прк уривчастий.

snatch'i ly [snach'əlē] [снечəлі] adv присл уривчасто.

snath [snath] [снет²] n ім кісся.

snathe [snāTH] [снатз] n ім див. snath.

sneak [snēk] [снік] v д 1. підкрадатися; прокрадатися; закрадатися; the man sneaked about the barn (якийсь) жилець прокрадався неподалік конюшні 2. доносити; наскаржити (на кого) 3. рзм поцупити, потягнути, украсти 4. sneak away/off/out непомітно вислизнути; крадькома, пригнувшись, нишком, потай(ки) вийти, увійти; sneak in нишком, потай(ки) закрадатися,

вкрадатися, крадькома /тишком входити; n ім 1. негідник 2. боягуз 3. злодюжка 4. наклепни-к/ця.

sneaker [snēk'ər] [снікэр] n ім 1. рзм ам полотняний черевик на гумовій підошві; тенісний черевик; sneakers тапочки, теніски 2. 1. боягуз; негідник 2. злодюжка 3. наклепни-к/ця.

sneaking [snēk'iŋ] [снікин˜] adj прк 1. підлий; підлабузницький 2. таємний; потайний (про почуття); скритний.

sneakingly [snēk'iŋlē] [снікин˜лі] adv прсл 1. підло 2. потайки; таємно.

sneak thief вломник; злодюжка.

sneaky [snēk'ē] [сн́ікі] adj прк sneakier, sneakiest 1. боягузливий 2. підлабузницький 3. підлий 4. потайний.

sneer [snēr] [снір] v д sneered, sneering посміхатися; глузувати; висміювати; насміхатися; The mean girls sneered at poor Mary's clothes. Нікчемні дівчата насміхалися з жалюгідного убрання Мері. n ім 1. посмішка 2. насмішка 3. глум, глузування.

sneeringly [snēr'iŋlē] [снірин˜лі] adv прсл 1. глузливо 2. нікчемно.

sneeze [snēz] [сніз] v д sneezed, sneezing

1. чхáти, чхнýти, чихáти, чихнýти 2. *перен.* *рзм* стáвитися з презирством, зневáгою, чхáти (*на щось*), нехтувáти, зневажáти; sneeze at smb, smth чхáти на кóго, на щось, нехтувáти когó, що; sneeze at smth зневажáти що, гордувáти чим; not to be sneezed at не заслуговує увáги; she is not to be sneezed at з нéю трéба рахуватися / її не мóжна зневажáти / нéю не мóжна нехтувáти; *n* *ім* чхáння.

sneez.ing [snēz'iŋ] [сн́ізин ͝] *n* *ім* чхáння; *ad прм* sneezing powder, gas порошóк, газ, що викликáє чхáння.

snell [snel] [снел] *n* *ім* зв'язка (*на вудці рибалки*).

snick₁ [snik] [снік] *v* *д* 1. злéгка / трóхи надрíзати, накарбувáти 2. (*про крикет*) легéнько ударя́ти ґíлкою; *n* *ім* 1. лéгкий надрíз, лéгка зарýбка 2. (*про крикет*) лéгкий удáр ґíлкою.

snick₂ [snik] [снік] *v* *д* клáцати; цóкати; *n* *ім* клáцання; цóкання.

snick er [snik'ər] [снíкэр] *n* *ім* прúхнення, пирхнення, пúрснення; фóркання; *рзм* пóрскання; *v* *д* 1. прúхнути, прúхати, пирхнути, пирхати; фóркати; пир-

скати; рзм пóркати 2. реготáти сміхом фóркання, пúркання.

snide [snīd] [снайд] adj рзм 1. рзм лицемірно-привітливий; хитро-підлабузницький 2. принизливий 3. образливий 4. що принижує чиюсь гідність; саркастичний; a snide remarks about the chairman принизливо-саркастичні зауваження на адресу голови 5. підроблений, фаль(ь)шивий; n ім фаль(ь)шива коштовність.

sniff [snif] [сниф] v д sniffed, sniffing 1. нюхати; понюхати; обнюхувати; The dog sniffed at the stranger. Собака обнюхував незнайомого. 2. сопіти, вдихати носом: The man who had a cold was sniffing. Хворий застуджено, сопів. 3. пирхати погордливо, зневажливо, презирливо: Jane sniffed at the present Джейн погордливо пирхнула, (глянувши) на подарунок 4. нюхати, вдихувати носом: John sniffed the medicine Джон понюхав медицину 5. пронюхувати, підозрівати, виявляти, викривати; the police sniffed the plot поліція розкрила/виявила/пронюхала змову; n ім 1. вдихання носом 2. нюхання; проню-

✓

хувати 3. сопіння 4. зневажливе пирхання.

sniffle [snif'əl] [сніфэл] v q -fled, -fling схлипувати, хлипати; the child kept on sniffling дитина схлипувала; n ім хлипання; схлипування.

sniffy [snif'ē] [сніфі] adj прк sniffier, sniffiest рзм 1. презирливий; зневажливий; глузливий 2. вонючий.

snigger [snig'ər] [снігэр] n ім, v q див. snicker; n ім хихотіння, придушений смішок; v q хихотіти.

snip [snip] [сніп] v q snipped, snipping 1. різати, прирізувати, порізати (ножицями): she snipped the thread вона урізала нитку (ножицями) 2. snip off відрізувати; відтинати; відсікати; n ім 1. надріз 2. відрізок; кусок 3. урізок: with a few snips кількома урізками 4. pl мн snips ножиці для металу(ю).

snipe [snīp] [снайп] n ім, pl мн snipes/snip орн бекас; кулик; v q sniped, sniping 1. стріляти бекасів 2. військ. стріляти із укриття.

sniper [snīp'ər] [снайпэр] n ім снайпер.

snip pet [snip'it] [сні́піт] n ім 1. шматочок 2. клаптик 3. відрізок 4. уривок (про відомість) 5. рзм (про людину) велике жицо.

snip py [snip'ē] [сні́пі] adj прм -pier, -piest 1. рзм неприві́тний; нелаская́вий; буркотливий 2. короткий; стислий; уривчастий 3. рзм пихатий; зарозумілий.

snitch₁ [snich] [сніч] v слг поцупити, потягнути, украсти

snitch₂ [snich] [сніч] v д доносити, інформувати.

snitch er₁ [snich'ər] [сні́чэр] n ім злодюжка.

snitch er₂ [snich'ər] [сні́чэр] n ім донощик; шпиг.

sniv el [sniv'əl] [сні́вэл] v д -eled/-elled, -eling/-elling 1. пхикати; хлипати, похлипувати; пхинькати, попхинькувати 2. пускати сопли 3. удавано розкаюватися, розчулюватися 4. відхати носом; n ім 1. пхикання; попхикування; хлипання; похлипування 2. сопли; відхування носом 3. розчулювання 4. бідкання.

sniv el er/sniv el ler [sniv'ələr] [сні́вэлэр] n ім плакса/ка, плакса, ре́ва, рюмса.

snob [snob][сноб] n ім сноб.
snob ber y [snob'ərē/snob'rē][сно́бəрі/сно́брі] n ім, pl мн -beries снобізм.
snob bish [snob'ish][сно́биш] adj прм з вдачею сноба.
snood [snüd][снуд] n ім стрічка; сітка (для волосся); бинда; v д в'язати стрічку, бинду, сітку (на волосся).
snoop [snüp][снуп] v д рзм сувати носа (в чужі справи); n ім людина, яка суває носа (в чужі справи).
snoot [snüt][снут] n ім слг морда, рило.
snoot y [snüt'ē][сну́ті] adj прм snootier, snootiest ам рзм презирливий, зарозумілий.
snooze [snüz][снуз] v д snoozed, snoozing рзм подрімати; продріматися; n ім коротенький сон; рзм дрімота, дрімки.
snore [snor/snōr][снор/сно́ур] v д snored, snoring хропіти, хропти; n ім хропіння.
snor kel [snor'kəl][сно́ркəл] n ім віхлозно-вхлопна труба (в субмарині).
snort [snort][сно́рт] v д 1. тяжко дихати; сопіти; пирхати; хропіти; сапати, засапати; форкати; the horse snorted кінь форкав; the engine

snorted паровіз пихкав 2. прохрипіти: "Indeed" snorted his aunt A-вжеж! прохрипіла його тітка 3. буркати, буркнути; n ім пирхання; пихкання; сопіння; хрипіння; хропіння; форкання; буркотіння.

snorter [snort'er] [сно́ртер] n ім 1. рзм хропу́нька, хропу́ха 2. те, що пихкає 3. сильний шторм, буря.

snout [snout] [сна́ут] n ім 1. ри́ло 2. мо́рда 3. рзм пи́ка

snouty [snout'ē] [сна́уті] adj прм морда́тий.

snow [snō] [сно́у] n ім 1. сніг 2. поет. сивина́, білизна́; сл кокаїн; v д 1. (безособово) it snows іде́ сніг 2. си́патися (як сніг) 3. зано́сити, вкрива́ти сні́гом: snow in / under засипа́ти, вкрива́ти сні́гом

snow ball [snō'bol'] [сно́убол] n ім 1. сні́жка, снігова́ ку́лька: to play at snowballs гра́тися в сні́жки 2. кул ла́гомина з ябук в рі́зні; v д гра́тися в сні́жки.

snow bank [snō'bangk'] [сно́убейн^к] n ім сніговий заме́т.

snow berry [snō'ber'ē] [сно́убе́рі] n ім бот сніжноя́гідник, кора́лина.

snowbird [snō'bėrd'] [сноубірд] n ім орн сніговий подорожник.
snow-blind [snō'blīnd'] [сноубла́йнд] adj прсл засліплений білизною снігу.
snow blindness снíжна сліпота́.
snow bunting зя́блик (пташка).
snow-capped [snōu'kapt'] [сноуке́пт] adj прсл засніжений, покритий, вкритий снігом (про гори)
snowdrift [snō'drift'] [сноудріфт] n ім сніговий замéт
snowdrop [snō'drop'] [сноудро́п] n ім бот підсніжник.
snowfall [snō'fol'] [сноуфо́л] n ім снігопа́д.
snowflake [snō'flāk'] [сноуфлéйк] n ім 1. сніжинка 2. лапа́тий сніг.
snowiness [snō'inis] [сно́уиніс] n ім сніжна́ білизна́.
snow line межа́ вічного снігу.
snow-man [snō'mæn] [сноумэн] n ім, pl мн snow-men сніговá баба.
snowplow [snō'plou'] [сноуплау] n ім снігоочисник (машина).
snowshed [snō'shed'] [сноушéд] n ім щит для снігозатримання.
snowshoe [snō'shü'] [сноушу] n ім, pl мн snowshoes снігоступи; v д -shoed,

-shoeing іти, ступати снігоступами.
snow slide [snō'slīd'] [сноуслайд] n ім снігова лявина.
snow slide [snō'slīd'] [сноуслайд] n ім снігова лявина.
snow storm [snō'storm'] [сноусторм] n ім завірюха, хуртовина, буран, заметіль, метелиця, сніговійниця, хуга.
snow-white [snō'hwīt'] [сноугвайт] adj прм білосніжний.
snowy [snō'ē] [сноуі] adj прм snowier, snowiest 1. сніжний; сніговий 2. білосніжний 3. вкритий снігом.
snub [snub] [снаб] v д snubbed, snubbing 1. принизити, осадити, обрізати 2. виносити догану, вичитувати 3. утерти кому носа 4. мор круто застопорити 5. раптом сіпнути і стримати (коня); n ім 1. зневага 2. догана 3. раптова зупинка, затримка; adj прм кирпатий (про ніс)
snub-nosed [snub'nōzd'] [снабноузд] adj прм кирпатий.
snuff$_1$ [snuf] [снаф] v д 1. нюхати (носом) 2. пронюхувати, обнюхувати; The dog snuffed at the track of the fox. Собака пронюхував слід лиса. 3. нюхати (табаку); n ім нюхальний тютюн, табака: to

take snuff нюхати табаку; рзм to be up to snuff не бути наївним; рзм up to snuff 1) в найкращому порядку 2) схильний до обдурювання.

snuff₂ [snuf] [снаф] v q 1. знімати, стружувати нагар, ґніт, ґнотик (свічки) 2. гасити: snuff out 1) гасити свічку 2) стружувати ґніт (свічки) 3. розвівати (надію) 4. охолоджувати, остуджувати (запал); n ім 1. нагар (на свічці) 2. надпалений ґніт (свічки).

snuff box [snuf'boks'] [снафбокс] n ім табакерка.

snuff er [snuf'ər] [снафэр] n ім нюхальник (про табаку).

snuff ers [snuf'ərz] [снафэрз] n pl ім мн гасильник; щипці (для знімання нагару на свічці).

snuf fle [snuf'əl] [снафэл] v q -fled, -fling 1. сопіти (носом) 2. говорити в ніс, гугнявити 3. сопіти й нюхати 4. snuffle out плаксиво схлипувати 5. говорити, співати крізь ніс; n ім 1. сопіння: to have the snuffles мати закладений ніс; the snuffles нежить 2. гугнявість 3. плаксиве схлипування.

snuf fler [snuf'lər] [снафлэр] n ім сопун.

snuffy [snuf'ē] [снафі] adj прм snuffier, snuffiest напаханий, забруднений нюхальним тютюном, табакою; пожовклий від нюхального тютюну.

snug [snug] [снаг] adj прм snugger, snuggest 1. затишний; зручний; вигідний; теплоприємний: a snug corner behind the stove тепле́сенький за́пічок 2. приємний; чистенький; привітний; вигідний; The cabins on the boat are snug. Каюти на судні (бувають) вигідні і приємні. 3. чепурний; чистий; розкішний; as snug as a bug in a rug так, як у мами під серцем 4. тіснуватий: That coat is a little too snug. Це пальто дещо тіснувате 5. малодостатній: a snug income незначний /малий заробіток, але достатній /але можна жити 6. прихований, схований: he lay snug він лежав приховано; v д snugged, snugging 1. наводити порядок 2. робити, влаштовувати затишок 3. пригортатися, пригорнутися, притулятися; прихиститися; adv прсл 1. затишно 2. вигідно 3. чепурно 4. тіснувато 5. розкішно 6. привітн

snugly [snug'lē] [снаглі] adv прсл 1. за

тишно; привітно; вигідно; приємно 2. тіснувато 3. чепурно; чисто 3. прихован о.

snugness [snug'nis][снагніс] n im 1. затишний настрій (кімнати) 2. вигода; комфорт.

snuggery [snug'ərē][снагəрі] n im, pl мн -geries затишний куток; затишне місце, гніздечко.

snuggle [snug'əl][снагəл] v q -gled, -gling пригортати(ся), пригортатися, пригорнути(ся), прихилятися(ся); голубити; snuggle down згорнутися, скулитися.

so₁ [sō][сöу] adv присл 1. так; таким чином; саме так; ось так; Hold your pen so. Держи ручку (з пером) саме так / ось так; and so і так / і ось так; and so on і так далі / і т.д.; as ... so ... як...також так / так само і...; розм ever so дуже; ever so much страшенно багато / без ліку / безліч / сила; I am so glad! я надто тішуся! я надто радий! я надто задоволений!; how so? а це як? яким чином?; is that so? справді? not so інакше, не так; so much for стільки що, це було б все; so much so настільки /

до такої міри / в такій мірі; or so приблизно; 5 minutes or so яких 5 мінут; quite so! саме!, якраз! so that аби тільки, щоб тільки; so as to так, щоб...; so far до цього часу, досі, дотепер, настільки, до такої міри; so as not to так, щоб не...; in so far остільки; so long! поки що, до побачення! so many стільки; so much for that досить (говорити) про це; so to say/speak що так скажу теж немов, наче, неначе; why so? чому ж то, чого ж то? а чому ж то? 2. перед прикметником такий (великий, ласкавий, гнівний): not so very bad навіть не найгірший теж стерпний 3. в додатковому реченні з інверсією: теж, також, так само: I knew it and so did she я знав про це й вона теж 4. в додатковому реченні без інверсії (так теж і...): I am told you liked it, so I did зачуваю, що вам це подобалось, так теж і мені; she said he is crazy and so he is вона сказала що він дурний і він таким є 5. у ствердливому реченні: справді, дійсно: it'll be lovely, so it will буде надто приємно, справді так буде; it is cold to-day, so it is холодно сьогодні,

справді холодно; so they say так вони кажуть, повідають; про здивування, недовірливість: you don't say so! та невже ж! 6. so so = so-so; conj спол аби тільки, тільки б; отже, отож; It may rain, so I'am taking my umbrella. Може бути дощ, отже візьму парасоль; so what? ну, то що? int вк так! добре! гаразд! так то! so! так то! гаразд! добре! та хай так!; pron зм це, те; так, що так; I told you so я вам це говорив, я вам так і казав; I think so гадаю, що так; I don't think so гадаю, вважаю, думаю, що ні; who said so? хто це казав? I didn't say so я цього не казав

so₂ [sō] [соу] n ім муз соль.

soak [sōk] [соук] v д 1. мочити; вимочити; замочити; намочити; промочити; розмочити; замокати, замокнути; промокати, промокнути; soaked to the skin промоклий до нитки; to get soaked (through) змокнути (під дощем) 2. вбирати, увібрати (в себе): the sponge soaked up the water губка увібрала (в себе) воду 3. тех насичуватися 4. занурювати (in, into, through) в рідину 4. всмокти.

вати 4. пиячити 5. сл ам відлупцьовати, відлупити (кого) 6. сл здирати (гроші, шкуру); 6. soak in 1) вбирати, увібрати (в себе) 2) всмоктувати 3) набиратися, набратися (води); soak through 1) просякати 2) промокати 3) змокнути, змокти (на дощі); soak up всмоктувати, всмоктати, тех насичуватися; n ім 1. вимочування; замочування; промочування; розмочування 2. вбирання; всмоктування 3. сл пиятика 4. сл мочиморда, пиячнюга.

soaker [sōk'ər] [соукэр] n ім 1. рзм п'яниця 2. рзм злива.

so-and-so [sō'əndsō'] [соуэндсоу] n ім, pl мн -sos (замість імени, назви) такий-то: Mr. So-and-so такий-то, а такий-то пан.

soap [sōp] [соуп] n ім 1. мило 2. сл ам підкупні гроші; хабар; to give smb soft soap підлабузнюватися; adj прм мильний (порошок); ам (радіо) soap opera драма з родинного життя (на денній радіо-телепередачі); v д 1. намилюватися; митися милом 2. лестити; підлабузнюватися.

soap-boiler [sōp'boil'ər] [соупбойлэр] n ім

миловар.

soapbox [sōp'boks'] [соупбокс] n ім коробка для мила.

soap bubble мильна бульбашка.

soap opera ам драма з родинного життя (на денній радіо-телепередачі).

soapstone [sōp'stōn'] [соупстоун] n ім мильний камінь.

soapsuds [sōp'sudz'] [соупсадз] n pl ім мн мильна піна; змилки.

soapwort [sōp'wėrt'] [соупуйорт] n ім бот милянка лікарська.

soapy [sōp'ē] [соупі] adj прм soapier, soapiest 1. мильний 2. покритий милом 3. що має в собі мило 4. (про людину, голос, тон, слова) елейний; мілий.

soar [sor/sōr] [сор/соур] v дс 1. ширяти, високо літати; підніматися вгору: the eagle soared орел ширяв високо 2. швидко підвищуватися, підніматися 3. (про мету, славу, становище) досягати, осягати; добиватися, здобувати; His ambition soared to the throne. Його властолюбність прагнула трону 4. (про ціни) піднімати 5. буяти, витати, літати (в хмарах) 6. віддаватися мріям: you soar too high високо на-

ціля́тися / пра́гнути забага́то

soar ing [sor' iŋ / sōr' iŋ] [со́рин" / со́урин"] n ім 1. ширя́ння 2. буя́ння; злі́т (у хмари); adj прм небося́жний; високострільча́стий.

sob [sob] [соб] v д sobbed, sobbing ридáти, схлипувати; ридáти; sob out схлипуючи промовля́ти, казáти теж переривáти оповідáння схлипуванням; to sob one's heart out захлинáтися від плáчу; n ім схлипування; захлинáння; ридáння.

so ber [sō' bэr] [со́убэр] adj прм 1. твере́зий 2. спокі́йний: a sober, hard-working lives спокійно-трудолюбне поживáння 3. помірко́ваний; розсу́дливий: the judge's sober opinion розсу́длива ду́мка судді́ 4. речовий (доказ); реáльний; in sober earnest цілкóм / зóвсім серйóзно 5. (про кольори) спокі́йний; ні́жний; мі́лий; (про музику) ти́хий, приє́мний; a sober gray спокі́йний сі́рий ко́льор; a sober music ти́ха, приє́мна, спокі́йна му́зика 6. ді́йсний; in sober fact зо́всім реáльно; v д 1. протверезі́тися: sober down протверезі́тися (від перепою) 2. згармо-

нізувати кольори 3. to sober down 1) протвере́жуватися, 2) оволодіва́ти собо́ю 3) ставати розсу́дливим, стате́чним, статечніти.

so ber-mind ed [sō'bər mīn'did] [со́убэрмайндид] adj прм урівнова́жений; стате́чний; розсу́дливий, розва́жливий.

so ber mind ed ness [sō'bər mīnd'idnis] [со́убэрмайндиднис] n ім 1. твере́зість 2. повздержливість 3. розсу́дливість 4. розва́жливість.

so bri e ty [səbrī'ətē] [сэбра́йэті] n ім, pl мн -ties 1. твере́зість 2. помірко́ваність 3. урівнова́женість 4. розсу́дливість.

so briquet [sō'brəkā] [со́убрэкей] n ім при́звисько; клі́чка.

soc age /soc cage [sok'ij] [со́кидж] n ім іст оре́нда феода́льного ча́су.

so-called [sō'kold] [со́уколд] adj прм так зва́ний

soc cer [sok'ər] [со́кэр] n ім спорт футбо́л.

so cia bil i ty [sō'shəbil'ətē] [со́ушэбилэті] n ім, pl мн -ties товари́ськість.

so cia ble [sō'shəbəl] [со́ушэбэл] adj прм 1. товари́ський: a sociable family то-

варі́ська роди́на 2. дружній, приятельський; a sociable afternoon, evening пообідня товари́ська зу́стріч, вечірня товари́ська зу́стріч 3. стадний; громадний; n ім 1. ам вечі́рка 2. рзм відкритий екіпаж (з боковими сидіннями одне проти одного).

so cia bly [sō'shəblē] [со́ушебли] adv прсл по-товари́ському; по-приятельському; по-громадському.

so cial [sō'shəl] [со́ушəл] adj прм 1. суспільний; грома́дський; соція́льний; social welfare суспільне забезпе́чення, social insurance суспільне убезпе́чення, social security суспільне забезпе́чення; social worker грома́дськ-ий/ка праці́вни-к/ця; social science соціоло́гія 2. товари́ський; світський; грома́дський; суспільний; man is a social being люди́на це суспільна і́стота; She has a social nature. В неї товари́ська вда́ча. Вона́ товари́ська. n ім товари́ський вечі́р, товари́ська вечі́рка; товари́ський збір/товари́ська зу́стріч.

so cial ism [sō'shəlizəm] [со́ушəлі́зэм] n ім соція́лі́зм.

so cial ist [sō'shəlist] [со́ушэлист] n ім соція-

ліст; adj прм соціялістичний, див. socialistic.

so cial is tic [sō'shəlis'tik] [соушэлістик] adj прм соціялістичний; такий, що підтримує соціялістичну ідею.

so cial ite [sō'shəlīt] [соушэлайт] n ім особа з визначним становищем у суспільстві.

so ci al i ty [sō'shial'ətē] [соушиелэті] n ім, pl мн -ties 1. громадськість 2. суспільний, громадський, стадний інстинкт 3. товариськість.

so cial ize [sō'shəlīz] [соушэлайз] v д -ized, -izing 1. спілкуватися 2. усуспільнювати, соціялізувати.

so cial i za tion [sō'shəlīzā'shən] [соушэлайзейшэн] n ім соціялізація, усуспільнення.

so cial ly [sō'shəlē] [соушэлі] adv прсл 1. суспільно: but socially he is a failure але суспільно він невдаха 2. по-суспільному.

so ci e ty [səsī'ətē] [сэсайэті] n ім, pl мн 1. суспільство 2. громада 3. громадськість 3. товариство; об'єднання; організація 4. світське товариство: I enjoy her society. Її товариство мені приємне. І я радий її товариству.

so ci o logi cal [sō'siəloj'əkəl] [соусиэлоджі-

 əkəl] adj прк соціологічний.
so ci o log i cal ly [sō'siəloj'iklē / sō'shiəloj'iklē] [со́усиэло́джикли / со́ушиэло́джикли] adv присл соціологічно.
so ci ol o gist [sō'siol'əjist / sō'shiol'əjist] [со́усиоліэджист / со́ушио́лэджист] n ім соціолог.
so ci ol o gy [sō'siol'əjē / sō'shiol'əjē] [со́усио́лэджі / со́ушио́лэджі] n ім соціологія.
sock₁ [sok] [сок] n ім 1. шкарпетка 2. сандаля актора (у древній Греції, древньому Римі) 3. устілка (черевика) 4. to pull up one's socks напружити всі сили; put a sock in it! тихо!
sock₂ [sok] [сок] v д сл молоснути, тріохнути, ударити; шпурляти (чимсь у когось); n ім сл штовхан, стусан, штурхан; adv присл з розмаху (молоснути кого в око, ніс).
sock er [sok'ər] [со́кэр] n ім див. soccer.
sock et [sok'it] [со́кит] n ім 1. гніздо, заглиблення; западина; a candlestick has a socket свічник має гніздо / заглиблення (для свічки) 2. анат очна ямка, орбіта 3. анат ямочка зуба, дірка зуба, альвеола 4. тех гніздо, гніздечко,

підшипник; муфта; патрубок 5. патрон (електричної лямпи) 6. тех втулка.

socket joint тех шарнірне з'єднання.

Socratic [sōkrat'ik] [соукретік] adj прикм сократичний (про філософа Сократа).

Socratic method Сократична метода (навчання).

sod [sod] [сод] n ім 1. дерен; дернина 2. поет земля; under the sod 1) під землею 2) в могилі 3. грудка дернини; v д sodded, sodding обкладати дерном, дерниною.

soda [sō'də] [соудэ] n ім 1. сода; washing soda для прання; baking soda сода для печива; caustic soda каустична сода 2. содова вода.

soda ash хем вуглець соди.

soda cracker сухе печиво на соді.

soda fountain 1. банька, збірник для содової води 2. прилавок для содової, газованої води 3. бар для содової води.

sodality [sōdal'ətē] [соудэлэті] n ім, pl мн -ties братерство; дружність; громада.

soda water содова вода.

sodden [sod'ən] [содэн] adj прикм 1. промоклий; просочений; sodden with rain

промоклий дощем 2. невипечений, глевкий, з закальцем: this bread is sodden цей хліб з закальцем / невипечений 3. отупілий; тупий, недоумкуватий; v

t мокнути, підмокати; просочуватися.

sod dy [sod'ē] [соді] adj прм дерновий.

so di um [sō'diəm] [соудиэм] n ім хем натрій.

sodium bicarbonate сода для печива.

sodium carbonate вуглекисла сіль.

sodium chloride хлорит соди.

sodium nitrate азотан соди.

sodo my [so'dəmē] [содэмі] n ім содомія.

so ev er [sōev'ər] [соуевэр] adv прсл 1. суфікс, що часом появляється окремо: what end soever яка-небудь ціль, мета, будь-яким способом 2. у поєднанні зі словами who, what, when, how посилює їх значення: whosoever, whatsoever, whensoever, howsoever, wheresoever 3. взагалі, цілком: he has no home soever він взагалі безхатько.

so fa [sō'fə] [соуфэ] n ім софа.

sof fit [sof'it] [софит] n ім арх софіт.

soft [soft] [софт] adj прм 1. щось в дотику, дотику; про дерево, вугіль, воду, серце;

м'який: soft to the touch м'який в дотику, дотику; to go soft м'якнути, пом'якнути, лагідніти; soft palate м'яке піднебіння; a soft pillow м'якенька подушка 2. ніжний: soft shadows приємні сутінки; soft skin ніжна, шовкова шкіра 3. тонкий, тоненький: a soft cotton тоненька бавовняна тканина 4. (про голос, музику, тощо) тихий, притишений, милий, ніжний: a soft music тихенька, ніжна музика 5. чутливий, милий, ніжний, лагідний; a soft answer лагідна відповідь 6. фонет. м'який (звук) 7. (про погляд) закоханий 8. (про серце) чутливий; люблячий; ніжний; лагідний: a soft heart лагідне, ніжне серце 9. свіжий, приємний, легенький; soft air свіже, приємне повітря 10. безалкогольовий; a soft drink безалкогольовий напій, напиток 11. неяскравий: soft light неяскраве 12. (про погоду) теплий, приємний; a soft breeze тепло-вагогий вітерець 13. рзм легкий: a soft job легка робота; a soft person легковата людина 14. фонет. пом'якшений, палаталізований; adv прсл м'яко; тихо; ніжно; int вк тихше! тихенько!; n ім м'яке місце.

soft-boiled [soft'boild'] [со́фтбо́йлд] adj прм (про яйце) рідко, некруто (зварене).
soft drink безалькогольовий напиток.
soft en [sof'ən] [со́фэн] v д 1. пом'якшуватися 2. військ soften up ослабляти опір противника.
soft en er [sof'ən ər] [со́фэнэр] n ім засіб для зм'якшування.
soft en ing [sof'əniŋ] [со́фэнин"] n ім 1. пом'якшення 2. фонет. палаталізація.
soft-heart ed [soft'här'tid] [со́фтга́ртид] adj прм м'якосердий, чутливий, ніжний.
soft ness [soft'nis] [со́фтнис] n ім м'якість.
soft palate м'яке піднебіння.
soft-ped al [soft'ped'əl] [со́фт пе́дэл] v д -aled/-alled, -aling/-alling 1. (про піано) натискувати педалю 2. (про голос) приглушувати; (про почуття) заглушувати; (про гнів, пристрасті) вгамовувати, стримувати; притишувати (голос).
soft soap 1. рідке мило; зелене мило 2. рзм лестощі.
soft-soap [soft'sōp'] [со́фтсоуп] v д рзм лестити
soft-spo ken [soft'spō'kən] [со́фтспо́укэн] adj прм 1. тихо сказаний 2. солодкомовний

soft|y [sof'tē] [софті] n ім, pl мн softies
рзм 1. слабка людина 2. глупак, дурник
3. безглуздо-сантиментальна людина.

sog|gy [sog'ē] [соґі] adj прм -gier, -giest
1. вогкий; намоклий; мокрий; сирий;
a soggy washcloth мокра, (вогка) ганчірка
2. невипечений: soggy bread невипечено-глевкуватий хліб 3. (про повітря) вологий

soil₁ [soil] [сойл] n ім 1. земля, ґрунт 2. рілля 3. край, країна.

soil₂ [soil] [сойл] v д 1. бруднити(ся): He soiled his clean clothes. Він забруднив свій чистенький одяг 2. заплямувати; замазати; заялозити; засмальцьовувати; закаляти(ся); плямувати(ся); to soil one's hands заплямувати руки
3. ганьбити; зневславляти, опоганювати; His actions have soiled the family name. Його нечесть опоганила честь/ім'я родини; n ім 1. бруд; пляма 2. грязь.

so|journ [sōjẽrn' | sō'jẽrn] [соуджйорн | соуджйорн] v д (тимчасово) жити, перебувати десь, мати десь пристановище притулок; n ім [sō'jẽrn] [соуджйорн] тимчасове перебування, тимчасове

пристанови́ще, тимчасо́вий приту-
лок.

sol [sōl] [со́ул] n ім муз соль.

sol ace [sol'is] [со́ліс] n ім поле́гшення, поле́гкість; утіха; перепочи́нок; she found solace from her daily troubles вона́ відчу́ла поле́гшення від щоде́нних клопотів; to derive solace from smth утіша́тися чимсь, відчува́ти розра́ду від чогось; v д -aced, -acing розважа́ти(ся); тішити(ся); утіша́ти(ся); He solaced himself with a book. Він розважа́ється книжкою./ Він зна-хо́дить у книжці самозабуття́/по-ле́гшення.

so lar [sō'lər] [со́улэр] adj прм со́ячний; a solar eclipse зате́мнення со́нця; a solar year со́нячний рік (365¼ днів).

so lar i um [səlãr'iəm] [сэле́йриэм] n ім, pl мн -laria [-lãr'iə] [-ле́йриэ] соля́рій.

solar plexus анат со́нячне спле́тення.

so lat i um [sōlāsh'iəm] [со́уле́йшиэм] n ім, pl мн solatia [sōlā'shiə] [со́уле́йшиэ] відшкодува́ння, компенса́ція.

sold [sōld] [со́улд] v д див sell.

sol der [sod'ər] [со́дэр] n ім тех припій; v д пая́ти, спа́ювати.

sol dier [sōl'jər] [сóулджəр] n ім 1. воїн, жовнір; солдáт; вояк; військóвий; рядовúй 2. полковóдець 3. to go for a soldier вступáти на військóву слýжбу 4. між мурашками й термітами робітник (з великою голо́вою та великими щелепами); ~ д 1. служúти в áрмії, відбувáти військóву слýжбу; to be tired of soldiering мáти дóсить військóвої слýжби 2. ухилятися від робóти; прикидáтися хвóрим, викрýчуватися.

sol dier ly [sōl'jərlē] [сóулджəрлі] adj прм військóвий; хорóбрий; рішýчий; воїнський; з військóвою випрáвкою.

soldier of fortune нáйманець, вояк за грóші.

soldier y [sōl'jərē] [сóулджəрі] n ім, pl мн -dieries військóві, вояцтво, вояки, солдáти.

sole₁ [sōl] [сóул] adj прм 1. єдúний: the sole heir єдúний нащáдок, спадкоéмець, настýпник 2. виняткóвий; одинóкий; самóтній; We three were the sole survivors. Ми одинóкі три, що залишилися живúми. 3. виключний: the sole right of use виключне прáво корúстування

sole₂ [sōl] [сóул] n ім 1. підóшва 2. підмéтка 3. анат ступня 4. нúжня частúна, спід;

v q soled, soling підбивати підмётки.

sole₃ [sōl] [со́ул] n ім, pl мн soles / sole ісоп соль.

sol e cism [sol'əsizəm] [со́лэсизэм] n ім 1. солецизм, граматична помилка: "I done it" is a solecism. "I done it" це солецизм (бо правильно "I have done it" або "I did it" 2. порушення етикети; промах.

sole ly [sōl'lē] [со́улі] adv присл 1. одиноко 2. виключно; винятково 3. єдино; тільки.

sol emn [sol'əm] [со́лэм] adj прм 1. урочистий: The organ played solemn music. Органи грали урочисту музику. 2. поважний, серйозний: a solemn face серйозний / поважний вираз обличчя 3. побожний; богомільний; святковий

so lem ni ty [səlem'nətē] [сэле́мнэті] n ім, pl мн -ties 1. урочистість; торжество, урочиста церемонія; звичайно solemnities: The solemnities were concluded with a preyer. Торжество закінчилось молитвою.

sol em ni za tion [sol'əmnīzā'shən] [со́лэмнайзе́йшэн] n ім 1. святкування 2. урочистий обхід дня 3. (про шлюб, обряд) урочисте доповнення.

sol em nize [sol'əmnīz] [со́лэмнайз] v q

1. святкувати; урочисто відзначати 2. надавати урочистого настрою.

sol|emn ly [sol'əm lĭ] [сóлэмлі] adv присл 1. урочисто; святково 2. поважно, серйозно.

so|le noid [sō'lənoid] [сóулэнойд] n ім ел соленоїд.

sol-fa [sōl'fä'] [cóулфá] n ім сольфеджіо; adj прикм що відноситься до сольфеджіо; v дієсл співати сольфеджіо.

sol feg gio [solfej'ō] [солфéджоу] n ім, pl мн -gios муз сольфеджіо.

so lic it [səlis'it] [сэлíсит] v дієсл 1. прохати; випрошувати; клопотати; to solicit smb for smth, to solicit smth from smb просити когось про щось, випрошувати в когось щось; to solicit smb for a favor просити в когось ласки, (послуги, покровительства, допомоги) 2. добиватися (чого), клопотатися (про що); вживати заходів, докладати всіх зусиль, дбати (про що); The tailor sent around cards soliciting trade. Кравець розіслав повідомлення, прохаючи про клієнтуру. 3. спокушати; принаджувати; переманювати: to solicit a judge спокушати суддю на підкупство 4. (про проститутск) чіплятися.

so lic i ta tion [səlis'ətā'shən] [сэлісэтей-

шэн] n ім 1. настирливе прохання, клопотання 2. спокуса (на підкупство) 3. чіпляння (на вулиці) 4. заходи.

so lic i tor [səlis'ətər][сэлісэтэр] n ім 1. повірений 2. прохач; заступник; адвокат 3. агент фірми 4. правовий прохач, заступник

solicitor general, pl мн solicitors general 1. державний правовий радник 2. стейтовий радник 3. ам головний прокуратор/прокурор (в деяких стейтах) 4. заступник міністра юстиції, (захищає інтереси держави на судових процесах).

so lic it ous [səlis'ətəs][сэлісэтэс] adj прм 1. сповнений бажання (зробити щось); що бажає (чогось - of) 2. що домагається (чогось); що прагне (чогось, до чогось) 3. дбайливий (about, concerning, for): Parents are solicitous for their children's progress. Батьки бувають дбайливими про успіх своїх дітей. Дбайливі батьки прагнуть успіху для своїх дітей. 4. що намагається, що бажає (щось зробити): solicitous to please що прагне, намагається задовольнити (кого)/охочий задовольнити (кого).

so lic i tude [səlis'ətūd/səlis'ətūd] [сэліс-этюд/сэлісэтюд] n ім. піклування; дбання; клопотання; турбота (про щось - for).

sol id [sol'id] [солід] adj прм 1. цілісний, суцільний; фіз твердий; масивний; щільний; солідний; міцний; тривалий; тривкий; стійкий; Water becomes solid when it freezes. Під час замерзання, вода твердне. to become solid тверднути, міцніти, ставати суцільним, тривкішим; solid color суцільний, одностайний, однаковий колір; a solid line суцільна лінія; on the solid ground 1) на суші, на суходолі 2) на березі (не на воді) 3) на міцній основі; on the solid base 1) на цільній, твердій, міцній, суцільній, тривкій основі, підставі, підвалині, фундаменті, підніжжі, побудові 2. безперервний: two solid hours, days, years повні дві години, два дні, роки 3. (про людину, фірму, підприємство): чесний, ретельний, солідний, гідний довір'я; He is a solid citizen. Він чесний, гідний громадянин. a solid businessman підприємець гідний довір'я /довірений 4. одностайний; однорідний; однодумний; монолітний; не-

подільний; to be solid for стати єдиного, всі, як один (в обороні) 5. друк безшпонний: solid printing набір без шпон 6. мат брилуватий; брилоподібний; брилястий; кубічний; a solid figure брила 7. одноголосний; згуртований; by a solid (прийняте) одноголосно 8. стереометричний: solid geometry стереометрія 9. мат просторовий; тривимірний; a solid angle просторовий кут 10. безперервний; суцільний; неподілений, нерозділений: a solid row of houses суцільний, безперервний ряд будинків 11. що пишеться разом, без дефіса: Earthworm is a solid word. Earthworm пишуть разом (це одне слово). n ім 1. фіз тверде тіло 2. геометричне тіло: A cube is is a solid. Куб це тверде тіло.

sol i dar i ty [sol'ədar'ətē] [cóлəдéрəті] n ім, pl мн -ties однодушність; згідність; погодженість (у поглядах); відповідальність усіх за одного й одного за всіх; солідарність.

solid geometry стереометрія.

so lid i fy [səlid'əfī] [сəлúдəфай] v д -fied, -fying твердн<del></del>ути; затверднути; тужавіти; гуснути, загусати; застигати-

ти; Jelly solidifies as it get cold. Холодячись, желе загусає. Extreme cold will solidify water. На різкому заморозку вода тужавіє.

so lid i ty [səlid'ətē] [сэлідэті] n ім, pl мн -ties 1. твердість 2. тужавість; застигання 3. солідність 4. масивність 5. ретельність.

sol id ly [sol'idlē] [солидлі] adv присл 1. солідно 2. солідарно; згідливо 3. твердо; туго; застигло 4. масивно 5. одностайно.

sol i dus [sol'ədəs] [солэдэс] n ім, pl мн -di [-dī] [-дай] 1. старорімська золота монета 2. друк похилена риска /.

so lil o quize [səlil'əkwīz] [сэлілэкувайз] v д -quized, -quizing 1. говорити з самим собою 2. виголошувати монолог.

so lil o quy [səlil'əkwē] [сэлілэкуві] n ім, pl мн -quies 1. розмова з самим собою 2. монолог (актора на сцені).

sol i taire [sol'ətār] [солэтеїр] n ім 1. (про карти) пасьянс 2. (діямант) солітер.

sol i tar y [sol'əter'ē] [солэтері] adj прикм 1. самотній, самітницький; відокрем-

лений; відлюдний; поодинокий, один, єдиний; a solitary rider was seen бачили одинокого / тільки одного вершника; He leads a solitary life in his hut. Він веде самітницьке життя у своїй колибі. not a solitary one ані один, і зі свічкою не знайти; a solitary confinement в окремій камері, в тюремній одиночці (розм) 2. безлюдний; глухий; a house in a solitary spot хатина на відлюдді; n ім 1. самітник; пустельник 2. відлюдник, відлюдько, нелюдим.

sol i tude [sol'ətūd / sol'ətūd] n ім 1. самотність 2. відлюдне місце 3. пустеля.

sol mi za tion [sol'məzā'shən] [солмэзейшэн] n ім муз система співання сольфеджо.

so lo [sō'lō] [соулоу] n ім, pl мн -los муз соло; adj прк сольний (про соло), сольовий: a solo violin скрипкове соло; v q -loed, -loing ав літати по одному.

so lo ist [sō'lōist] [соулоуист] n ім соліст

Sol o mon's-seal [sol'əmənzsēl'] [солэмэнз сіл] n ім 1. шестикутна зірка (з двох переплетених трикутників) 2. бот купина.

so long! рзм до побачення!

sol stice [sol'stis] [сόлстис] n ім астр сόнцестояння

sol sti tial [solstish'əl] [солстíшəл] adj прм що відноситься до сόнцестояння.

sol u bil i ty [sol'ūbil'ətē] [сόлюбíлəті] n ім, pl мн -ties розчинність.

sol u ble [sol'ūbəl] [сόлюбəл] adj прм 1. розчинний 2. (про загадку, задачу) розв'язний; пояснимий; soluble puzzles розв'язна загадка; salt is soluble in water сіль розчиняють у воді.

sol ute [sol'ūt/sō'lūt] [сόлют/сόулут] n ім рόзчин; розчинна речовина: Salt is a solute in sea water. Сіль це розчинна речовина в морській воді.

so lu tion [səlū'shən] [сəлýшəн] n ім 1. розв'язка; розгадка; розв'язання; пояснення; the solution of the problem розв'язання проблеми, завдання, задачі; The police are seeking a solution of the crime. Поліція домукується розгадки злочину. 2. рόзчин; розчинення; a rubber solution рόзчин гуми / текуча гума.

solv a ble [sol'vəbəl] [сόлвəбəл] adj прм 1. розв'язний 2. розчинний.

solve [solv] [солв] v дс solved, solving розв'яз

зувати; пояснювати; вирішувати; The mystery was never solved. Таємницю так і не розв'язали. He has solved all the problems. Він розв'язав всі задачі. to solve a difficulty вийти із скрутного становища.

sol ven cy [sol'vənsē] [со́лвэнсі] n ім, pl мн -cies платоспроможність.

sol vent [sol'vənt] [со́лвэнт] adj прм 1. платоспроможний: A bankrupt firm is not solvent. Збанкрутоване підприємство буває неплатоспроможне. 2. що розчиняє: gasoline is a solvent liquid газолін/бензина це розчинна рідина; n ім 1. розчинник; Water is a solvent of sugar and salt. Вода є розчинником для цукру й солі. 2. те, що пом'якшує.

so ma [sō'mə] [со́умэ] n ім, pl мн somata так звана >смертна частина< тіла організму.

so mat ic [sōmat'ik] [соумéтик] adj прм соматичний, тілесний.

som ber [som'bər] [со́мбэр] adj прм темний; похмурий, хмурий; понурий; A cloudy winter day is somber. Хмарний зимовий день буває хмурим/темнуватим. His losses made him very somber.

через утрати він пригноблений.

som ber ly [som'bərlē][со́мбэрлі] adv присл темно; похмуро; хмарно; хмуро; понуро; пригноблено.

som bre [som'bər][со́мбэр] adj прикм, див. somber.

som brer o [sombrā'rō][сомбре́йроу] n ім, pl мн -brer os сомбре́ро (крислатий капелюх).

some [sum][сам] pron зм 1. як іменник множини: 1) деякі: some of the pictures are very good де́які (з цих) картин дуже добрі; де́котрі, одні, інші: some praised it and some disapproved де́котрі то хвалили, а інші ганили 2) кілька: she asked for apples and he gave her some вона́ просила яблук, а він дав їй кілька 3) такі: most spectators wept but I saw some who laughed глядачі переважно плакали, але я бачив такіх, що сміялися 4) часом не тлумачиться: let's buy some candies,... but I have some купімо цукерків,... алеж я маю 2. як іменник однини: 1) трохи: he needed green paint so I gave him some він потребував зеленої фарби, отже я дав йому трохи 2) часом не тлумачиться:

If you want any milk I'll bring you some якщо хочете молока то я принесу 3. частина: some of the children left the room частина дітей вийшла; some of the iron is rusty частина (цього) заліза поржавіла; adj прм 1. якийсь, який-небудь; якийсь один; some fool made the fire-alarm якийсь дурень натиснув сигнал пожежної тривоги; I saw it in some book я бачив це в якійсь книжці 2. перед іменником неодничним однини 1) не тлумачиться: I want some water мені хочеться води/я хочу води 2) трохи, дещо: I can give you some milk я можу дати вам трохи молока 3. перед іменником множини: 1) не тлумачиться: I saw some people walking out я бачив людей, що виходили 2) кілька, декілька: some centuries ago декілька століть тому 3) декотрі, деякі: some people liked it декотрим людям це подобалось/були такі, що їм це подобалося 4. (також some ... or other) якийсь: I read it in some journal (or other) я читав це в якомусь журналі; some time колись 5. чималo, багато: they

had some trouble with him. Вони мали з ним чимало клопоту. 6. проте, однак; принаймні якийсь: that's some consolation в цьому все ж таки є якась розрада 7. ам неабиякий: that was some performance атож була неабияка вистава 8. з притиском на some: хоча б трохи; have some consideration for her age та хоч трохи зважайте на її вік; adv прсл 1. рзм трохи; до певної міри; почасти; he is some better today йому сьогодні трохи/дещо краще; he seemed annoyed some він виглядав/здавався трохи роздратованим 2. сл чимало, немало; дуже; she fretted some вона була вельми роздратована.

somebody [sum'bod'ē/sum'bədē] [самбоді/самбэді] prn зм хтось, хтонебудь; n ім важна персона; цабе; Here he is (a) somebody but there he is nobody. Тут, він велике цабе, але там він ніщо/нуль.

somehow [sum'hou] [самгау] adv прсл як-небудь; якось; чомусь; I'll finish this work somehow. Якось я впораюсь з цією роботою. somehow or other) так чи інакше 2) якось 3) в який-небудь/в будь-який спосіб.

some one [sum'wun/sum'wən] [самуван/самувэн] pron зм див. somebody.
som er sault [sum'ərsolt] [самэрсолт] n ім стрибок перевертом, перекидання: to turn a somersault перекинутися; to turn somersaults перекидатися перевертом; v q перекидатися, робити стрибки перевертом.
som er set [sum'ərset] [самэрсет] n ім, v q див. somersault.
some thing [sum'thiŋ] [самтʰин^] n ім 1. щось, що-небудь; щось там (не знаю що); something or other went wrong щось попсувалося й не знаю що; something else що-небудь інше; щось інше; перед прикметником: something good, interesting щось доброго, щось цікавого; (про когось): to be something of a painter, botanist розумітися дещо на живописі/різьбі, на ботаніці; a little something крихітка чогось; (про щось): to be something мати якесь значення; ... or something чи щось таке; she broke her arm or something вона зломала собі руку, чи щось таке 2. (про людину): важлива персона; таке цабе; щось важливе; he thinks himself something він думає, що він щось / він уважається великим цабе;

<u>adv</u> <u>присл</u> трохи; дещо; крихта; до деякої міри; they were <u>something</u> more cordial than the day before вони були дещо щиріші, ніж попереднього дня; <u>something</u> like мов, немов, наче, нена́че; ніби; більш-менш; it's <u>something</u> like 8 o'clock (це) більш-менш восьма (година); He is <u>something</u> like his father. До деякої міри, він такий, як його батько.

some time [sum'tīm] [са́мтайм] <u>adv</u> <u>присл</u> коли-небудь; колись; come over <u>sometime</u> заходьте коли-небудь.

some times [sum'tīmz] [са́мтаймз] <u>adv</u> <u>присл</u> іноді, інколи; часом; час від часу; She comes to visit <u>sometimes</u>. Вона навідується час від часу. / Вона інколи навідується.

some way [sum'wā] [са́мувей] <u>adv</u> <u>присл</u> якимсь чином; як-небудь; <u>someway</u> or other якось то; якось там.

some what [sum'hwot] [са́мгвот] <u>adv</u> <u>присл</u> почасти; до певної міри; <u>somewhat</u> round дещо за(о)круглене; it is <u>somewhat</u> hazy трохи / дещо імлисте, туманне; <u>n</u> <u>ім</u> щось; дещо; такий(собі); один якийсь (такий): <u>somewhat</u> of a violinist такий собі скрипаль.

some where [sum'hwār] [сáмгуеéйр] adv
прел 1. десь; де-небудь; кудись, куди-небудь; деінде; somewhere else деінде, десь в іншому місці; She lives somewhere in the neighborhood. Вона живé десь там у сусідстві.
2. більш-менш; коло, близько, приблизно: he was somewhere about 80 when he died. Він мав близько 80 років, як помéр.; somewhere about seven o'clock десь коло сьомої (години).
some while [sum'hwīl] [сáмгуайл] adv
прел іноді; коли-небудь; колись.
summersault n ім, v д див. somersault.
som nam bu lism [somnam'bulizəm] [сомнéмбюлизэм] n ім сновиддя, лунатизм, сомнамбулізм.
som nam bu list [somnam'būlist] [сомнéмбюлист] n ім лунатик, сновидник.
som nam bu lis tic [somnam'būlis'tik] [сомнéмбюлистик] adj прм лунатичний, сновидний.
som nif er ous [somnif'ərəs] [сомнифэрэс] adj прм снотворний, що усипляє.
som no lence [som'nələns] [сóмнэлэнс] n ім сонливість, дрімота.
som no lent [som'nəlәnt] [сóмнэлэнт] adj прм снотворний; сонливий; сплячий.

som no lent ly [som'nələntlē] [сомнэлэнтлі] adv прся сонливо; по-сплячому; сонно.

son [sun] [сан] n ім син; нащадок; потомок; my son! сину! The Son of God Божий Син; The Son of Man Син людства; рзм жарт: you old son of a gun ти шибенику! або ти драптюху! (рзм).

so nance [sō'nəns] [соунэнс] n ім звучання, звучність; дзвінкість.

so nant [sō'nənt] [соунэнт] adj прм дзвінкий; n ім 1. дзвінкий приголосний звук 2. сонант, сонорний звук.

so na ta [sənä'tə] [сэнатэ] n ім муз соната.

son a ti na [son'ətē'nə] [сонэтінэ] n ім муз невеличка соната / сонатіна.

song [soŋ] [сон~] n ім 1. спів: the canary burst into song (нараз) канарок заспівав; the cricket's song цвіркання (цвіркуна); the sparrow's song цвірінькання (горобця); the song of the brook сюрчання потічка; the song of the teakettle пихкання самовара 2. пісня; вірш 3. фраз. зворот: it is nothing to make a song about шкода про це й казати теж та це зовсім без всякого значення; to buy something

for an old song купити щось за безцінь; ам сл song and dance правда ламаного шеляга не варта.

song bird [soŋ'bėrd'][сон˘бйрд] n ім співочий птах.

song less [soŋ'lis][сон˘лис] adj прм неспівочий.

song sparrow співочий горобчик (Північної Америки).

song ster [soŋ'stər][сон˘стэр] n ім 1. співак 2. укладач пісень, віршів, музики 3. співочий птах.

song stress [soŋ'stris][сон˘стрис] n ім 1. співачка 2. укладачка пісень, віршів, музики 3. співоча пташка.

song thrush орн співочий дрізд (Північної Америки).

son ic [son'ik][соник] adj прм звуковий, що має швидкість звуку; sonic mine акустична міна (військ.).

so nif er ous [sōnif'ərəs][соунiфэрэс] adj прм що передає звук, що звучить, звукотворний; гучний; дзвінкий.

son-in-law [sun'in lô'][санинло] n ім, pl мн sons-in-law зять (чоловік доньки).

son net [son'it][сонит] n ім сонет.

son net teer [son'ətēr'][сонэтiр] n ім 1. поет,

що пише сонети 2. віршомаз; (писати сонети.

Son of God Божий Син, Ісус Христос.

son ny [sun'ē] [сані] n ім, pl мн -nies синок, синочок.

so nom e ter [sōnom'ətər] [соунóмэтэр] n ім 1. сонóметр, звукомір 2. прилад для дослідження слуху.

so nor i ty [sənor'ətē] [сэнóрэті] n ім, pl мн - ties звучність; дзвінкість.

so no rous [sənō'rəs] [сэнóурэс] adj прикм 1. звучний; дзвінкий 2. милозвучний; благозвучний; доброзвучний 3. (про стиль) пишномовний.

sons-in-law n pl ім мн від son-in-law.

soon [sün] [сун] adv присл 1. незабаром, швидко; скоро; I will see you again soon. Незабаром, я знову побачу вас (тебе). how soon? коли? як завчасно (рзм заскоро)? as soon as як тільки; as soon as it is possible якомога вчасно 2. ледве, заледве; (про час) щойно, тільки що; no sooner than заледве, тільки що 3. рано: the sooner the better чим раніше, тим краще; sooner or later рано чи пізно тож зрештою; least said soonest mended чим поменше слів, тим краще 4. радо,

охо́че: I would as soon..., I would sooner я би ра́до, я охо́че ... би; The brave soldier would as soon die as yield to such an enemy. Хоро́брий воя́к ра́дше заги́не, щоб не підда́тися во́рогові. Хоро́брий воя́к волів би заги́нути, ніж підда́тися во́рогові.

soot [süt] [сут] n ім са́жа; кі́птява; v д покрива́ти, черні́ти са́жею.

sooth [süth] [сут²] n ім зст і́стина, пра́вда.

soothe [süFH] [сутг] v д soothed, soothing 1. заспоко́ювати; утіша́ти: the mother soothed the crying child ма́ма заспоко́ювала пла́куче дитя́ 2. полегшувати, поле́гшувати, вгамо́вувати (біль).

sooth er [süFH'зr] [су́тгэр] n ім со́ска, пусти́шка.

sooth say er [süth'sā'зr] [су́т²се́йэр] n ім проро́вісник, віщу́н.

sooth say ing [süth'sā'iŋ] [су́т²се́йин~] n ім віщува́ння, провіщува́ння.

soot y [süt'ē] [су́ті] adj прк sootier, sootiest покри́тий са́жею; закі́пчений; черну́ва́тий; чо́рний як са́жа.

soot i ness [süt'inis] [су́тинис] n ім закі́пчення, заді́млення.

sop [sop] [соп] n ім 1. шмато́-к/чок (хліба, булки) вмочений в молоко́, підливку, чай 2. мачанка (смета́на з си́ром) 3. підкуп, хаба́р; to throw a sop to Cerberus дава́ти ві́купи; v д sopped, sopping 1. вмоча́ти (шматок хліба, булки в молоко, підливку, чай) 2. всмо́ктувати, вбира́ти 3. намо́чувати, мочи́ти 4. промока́ти; to be sopping (wet) up 1) бу́ти промо́клим 2) стіка́ти, спліва́ти водо́ю 4. sop up (про рідину) стира́ти.

soph ism [sof'izəm] [софі́зэм] n ім софі́зм.

soph ist [sof'ist] [со́фист] n ім софі́ст.

sophis tik [sofis'tik] [софі́стик] adj прикм. див sophistical.

so phis ti cal [səfis'təkəl] [сэфі́стикэл] adj прикм софісти́чний.

so phis ti cate [səfis'təkāt] [сэфі́стэкейт] v д 1. перекру́чувати; підробля́ти (текст) 2. проні́зувати, протка́ти те́му софі́змами 3. говори́ти, дискутува́ти, спереча́тися викру́тливо, виве́ртливо; зби́ти з пуття́, завести́ (суперечку, дискусію) на хи́бний шлях; n ім [səfis'təkāt/səfis'təkit] [сэфі́стэкейт/сэфі́стэкит] спра́вжній софі́ст.

so phis ti cat ed [səfis'təkāt'id] [сэфі́стэкей-

тид] 1. хитромудрий (вучніше, розумáха) 2. (про стиль) рафінóваний; ускладнений; витончений 3. (про людину) досвідчений (в життєвих справах) 4. (про людину) вправний збити з пуття (в дискусії, диспутах).

so phis ti ca tion [səfis'təkā'shən][сэфіс-тэкейшэн] n ім 1. софістика 2. хитромудрість 3. викрутливе, вивертливе розумування.

soph ist ry [sof'istrē][софістрі] n ім, pl мн -ries софістика.

soph o more [sof'əmor / sof'əmōr][софэмор / софэмоур] n ім ам студент-другокурсник.

soph o mor ic [sof'əmor'ik][софэморик] adj прм 1. що віднóситься до другого курсу студії 2. ам хитромудрий (розумáха).

so po rif er ous [sō'pərif'ərəs / sop'ərif'ərəs][соупэріфэрэс / сопэріфэрэс] adj прм що спричиняє глибокий сон.

so po rif ic [sō'pərif'ik / so'pərif'ik][соупэріфік / сопэріфік] adj прм 1. (фарм) насóнний; кріпкоснотвóрний 2. що спричиняє сплячку; n ім снотвóрний засіб, насóнна речовинá.

sop ping [sop'iŋ][сóпинґ] adj прм, мóкрий,

промо́клий; (про ґрунт, землю) підмо́клий, розмо́клий 2. (про погоду) во́логий; паркий; фі́нний. 3. (про людину): дря́блий; розтяпа́каний; розтеле́паний; пропотіло-лінивий.

sop.py [sop'ē] [со́пі] adj прм -pier, -piest 1. промо́клий на́скрізь 2. (про ґрунт, різне) промо́клий, підмо́клий, промо́клий, розмо́клий 3. (про людину): дря́блий; вайлува́тий; пропотіло-лінивий 4. (про погоду): во́логий: soppy weather во́лога, парка́, фі́нна пого́да.

so.pran.o [səpran'ō /səprä'nō] [сэпре́ноу / сэпра́ноу] n ім, pl мн -pranos муз сопрано.

sorb [sorb] [сорб] n ім бот горобина, рябина.

sor.cer.er [sor'sərər] [со́рсэрэр] n ім чарівник, чаклун.

sor.cer.ess [sor'səris] [со́рсэрис] n ім чарівниця, чаклунка.

sor.cer.y [sor'sərē] [со́рсэрі] n ім, pl мн -ries чарівництво; ча́ри; чаклунство.

sor.did [sor'did] [со́рдид] adj прм 1. нужде́нний, злиде́нний: a sordid hut нужде́нна хатина 2. брудний; неохайний; огидний, гидкий (бруд) 3. підлий; скупий, користливий.

sor did ly [sor'didlē] [сóрдидлі] adv присл 1. нужденно 2. брудно, неохайно 3. підло, огидно 4. підло 5. скупо; корисливо.

sor did ness [sor'didnis] [сóрдиднис] n ім 1. нужденність 2. бруднота; неохайність 3. гидота; погань; нікчемність; підлота.

sore [sor / sōr] [сор / сóур] adj прм sorer, sorest 1. хворий; болючий; запалений; чутливий; a sore throat запалене горло; I have a sore throat у мене болить горло; I am sore all over мене всюди болить; like a bear with a sore head в прикрому настрою; I had a sore foot в мене була стерта нога / стопа (від стопи) 2. ображений; роз'ятрений; роздратований, подразнений; to get sore роздратуватися, розгніватися, розсердитися, розізлитися; sore about smth подразнений, сердитий чимсь 3. (про тему) дразливий, болючий, дратівний; their defeat is a sore subject їхня поразка буває болючою / гіркою / прикрою згадкою, темою розмови 4. рзм роздосадуваний, роздратований, розсерджений: He is sore at missing the game. Він роздосадуваний / роздратований до втратив змагання, зрсj. n ім 1. біль; болячка; ві-

разка; рана; натертя (про стопу) 2. прикрий спомин: to re-open old sores ятрити старі рани/неполадки; adv прсл зст 1. тяжко 2. жорстоко, люто.

sore head [sor'hed'/sōr'hed'] [со́рге́д/со́ург-ге́д] n ім ам рзм буркотун-н/ха.

sore ly [sor'lē/sōr'lē] [со́рлі/со́урлі] adv прсл 1. глибоко 2. тяжко; дуже 3. жорстоко, люто.

sore ness [sor'nis/sōr'nis] [со́рніс/со́урніс] n ім 1. біль; болість, болючість 2. прикра журба 3. чутливість; дратівливість.

sor ghum [sor'gəm] [со́рґəм] n ім бот сорго.

so ror i ty [sərōr'ətē] [сəро́рəті] n ім, pl мн -ties 1. сестриньство (рзм) 2. ам жіноче або дівоче товариство, об'єднання.

sor rel₁ [sor'əl] [со́рəл] adj прм бот щавель.

sor rel₂ [sor'əl] [со́рəл] n ім гнідий кінь; adj прм гнідий

sor row [sor'ō] [со́роу] n ім 1. смуток; горе; скорбота 2. жаль 3. клопоти; журба; Her sorrows have aged her. Від журби/клопотів вона постаріла(ся). v i 1. сумувати; горювати 2. жаліти (за ким); оплакувати (кого) 3. журитися.

sor row ful [sor'əfəl] [со́рəфəл] adj прм 1. сумний 2. скорботний 3. тужливий 4. тра-

урний 5. жалісний 6. пригнічений, пригнóблений.

sor row ful ly [sor'ōfulē] [сóроуфулі] adv присл 1. сýмно 2. скорбóтно 3. жалісно 4. тужливо 5. пригнічено, пригнóблено 6. трáурно.

sor ry [sor'ē] [сóрі] adj прикм -rier, -riest 1. засмучений, що жалкує, шкодує; зажурений; що відчуває прикрість; I am sorry for it мені жаль / мені шкóда / мені прикро, що це сталося; to be sorry about smth засмучуватися чимсь; I am sorry to hear that мені вельми прикро; I am sorry for you мені жáлко вас; I am sorry that you are sick. Мені прикро, бо ви хворі; to be sorry to do smth нерáдо, з прикрістю щось зробити; I am sorry to say she is ill. Вонá, на жаль, дуже хвóра. (I am) sorry! вибачте! мене перепрошую!; I am so / awfully sorry дуже перепрóшую, надто вибачáюсь, мені винятково жáлко / прикро; I am sorry на жаль, та ба! 2. жалюгідний, мізéрний; нещáсний; The blind beggar was a sorry sight. Сліпець-жебрáк був жалюгідним видивом 3. поганий; нікчéмний, нікудишній; sorry excuse нікудишнє виправдання 4. сумний, похму-

рий.

sort [sort][сорт] n ім 1. рід; вид; сорт; різновид; розряд; тип; all sorts of people люди різного типу; and all that sort of thing і т.д., і т.ін., і тому подібне; of all sorts різного типу/різновид; a sort of якийсь там, якийсь-то; щось подібне; what sort of... is it? який це...? 2. особа; людина; She is a good sort. Вона хороша душа. He is not a bad sort. Він же порядна людина. 3. друк асортимент (літер) 4. спосіб, манера 5. рзм sort of 1) щось на зразок 2) мов, немов, наче, неначе, ніби; out of sorts не в настрої, погано почувати себе; of sorts поганий сорт, гатунок, вуплої якости; v д 1. сортувати; розбирати ; класифікувати; бракувати; sort these apples вибраковуйте ці яблука 2. зст підходити (під смак), відповідати.

sorter [sort'эr][сортэр] n ім сортувальник.

sor tie [sor'tē][сорті] n ім 1.(військ) вилазка 2.(ав) виліт.

so rus [so'rэs/sō'rэs][сорэс/соурэс] n ім бот купіння (чяткий), спораній (на папороті).

SOS [es'ō'es'] [éс óу éс] n ім (радіо) сигнал про небезпеку, біду (на морі).
so-so [sō'sō'] [cóуcóу] adj прм поганенький, такий собі, стерпний; adv прл так собі, нічого собі, поганенько; сяк-так.
sos te nu to [sos'tənü'tō] [сóстэнýтóу] adj прм муз состенуто.
sot [sot] [сот] n ім гіркий п'яниця.
sot tish [sot'ish] [сóтиш] adj прм отупілий від пиятства.
sot to voce [sot'ō] [vō'chē] [cóтóу] [вóучі] півголосом, півголосно.
sou [sü] [су] n ім французька монета; not to have a sou ані шеляга в гаманці.
sou brette [sübret'] [субрéт] n ім театр субретка.
souf flé [süflā' | sü'flā] [суфлéй | сýфлей] n ім кул суфле.
sough [suf | sou] [саф | сáу] v д шелестіти; шуміти; the pines soughed сосні шуміли; n ім шелест; шум.
sought [sot] [сот] v д див. seek.
soul [sōl] [cóул] n ім 1. душа; рел All Soul's Day День поминання вмерлих/померлих; cure of souls священство, пастирство душ; departed souls померлі;

to keep body and soul together (якось) жи-
вотіти; upon my soul! далебі! бігме!
with all my soul від щирого серця / від усієї
душі / my whole soul revolted from it
2. істота все моє єство бунтувалося проти того
3. душа як людина: John was the soul of
the organization Джон був душею орга-
нізації 4. суть 5. член; особа; учасник;
There were 300 souls on board. На паро-
плаві було 300 осіб. He was a soul of
the board of directors. Він був членом і ду-
шею ради директорів. 6. людина в су-
спільстві: poor soul! poor little soul
бідолаха! нещасний бідар; he is a good
soul добряк, добряга, добряча душа; not
a soul ні живої душі.

soulful [sōl'fəl] [соулфэл] adj прикм 1. чут-
ливий 2. сантиментальний.

soulless [sōl'lis] [соуллис] adj прикм бездуш-
ний

sound₁ [sound] [саунд] n ім 1. звук; від-
голос, відгук; голос; with the sound of
при звуках; they didn't hear a sound
зовсім жодного шарудіння / шелестін-
ня не чули 2. дзвеніння; лунання; she didn't
like the sound of it їй не неприємно
звучало 3. муз тон 4. фон звук; adj прикм

звуковий: sound power напруження звука; v i 1. звучати, давати звук; дзеніти; зазвучати; забриніти; залунати; закликати; The trumpet sounds for battle. Сурма сурмить/кличе до бою. the bell sounded почулося дзеленькання дзвінка; it sounds as if it were raining видається, начебто дощ лопотів 2. розголошувати; проголошувати; прославляти; everyone sounded his praises кожний нахвалявся своєю похвалою 3. (про дзвін) ударяти 4. заграти, затрубити: to sound the trumpet засурмити 5. (про тривогу) бити: to sound the alarm бити тривогу, бити на сполох. 6. фон вимовляти: h is not sounded in... літеру h не вимовляють у... 7. обстукувати; мед вистукувати; вислуховувати (стетоскопом).

sound$_2$ [sound] [саунд] adj прм 1. здоровий; a sound fruit здоровий овоч; in a sound body в здоровому тілі; sound in life and limb здоровий і цілий 2. (про речі, предмети) незіпсований, непошкоджений; sound motor справний мотор, двигун 3. (про сон) міцний, глибокий: a sound sleep глибокий сон 4. розсудливий, розважливий; ро-

зу́мний: sound advice розу́мна, розсу́длива порада 5. (про розум) здоро́вий; розва́жливий; розсу́дливий: sound mind здоро́вий розум 6. ком міцни́й; солі́дний: a sound business firm солі́дна ділова́ фірма 7. (про прочухана) здоро́вий, міцни́й, крі́пкий: to give smb a sound thrashing міцне́нько/здоро́веньо відлупи́ти/да́ти кому́ до́брого прочуха́на 8. зако́нний; спра́вжній; ві́дний; a sound title гі́дний ти́тул, заслу́жене зва́ння; adv прел мі́цно; солі́дно; тве́рдо: to be sound asleep тве́рдо/мі́цно спа́ти.

sound₃ [sound] [са́унд] v g 1. вимі́рювати глибину́ (моря, озера) 2. мед зондува́ти 3. вимі́рювати глибину́ 4. (про кита) порина́ти, пірна́ти; ниря́ти: the whale sounded кит пірна́в, порина́в 5. sound out мед огляда́ти, обсте́жувати кого́, зондува́ти; n ім мед зонд; мор лот.

sound₄ [sound] [са́унд] n ім 1. вузька́ прото́ка 2. пла́вальний мі́хур (риби)

sound board [sound'bɔrd'/sound'bōrd'] [са́унд-бо́рд/са́ундбо́урд] n ім див sounding board.

sound er₁ [sound'ər] [са́ундəр] n ім звуковий телегра́фний апара́т; кльо́пфер (нім.)

sound er₂ [sound'ər] [са́ундəр] n ім мор лот.

sound ing₁ [soun'diŋ][са́ундин˜] n ім мор 1. проміру глибини лотом 2. мор проміряна глибина лотом.
sound ing [soun'diŋ][са́ундин˜] adj прм 1. звучний; гучний; що звучить, що дзвенить, дзвінкий; голосний 2. (про фрази, слова, людину, титули) загасливий 3. (про обіцянку) пустий, марний.
sounding board резонатор
sounding line мор лінва лота.
sound less₁ [sound'lis][са́ундліс] adj прм беззвучний.
sound less₂ [sound'lis][са́ундліс] adj прм (про море) безглибінний.
sound ly [sound'lē][са́ундлі] adv прсл 1. здорово; міцно 2. жваво 3. сильно.
sound ness [sound'nis][са́ундніс] n ім 1. (про людину, організм) здоровий / нормальний стан 2. (про річ, машину) добрий стан 3. мудрість; розсудливість 4. (про підприємство, фірму) солідність; платоспроможність.
sound proof [sound'prüf'][са́ундпруф] adj прм звуконепроникний; ~ д надавати звуконепроникности.
sound track кін звукова доріжка.
sound waves звукові хвилі.
soup₁ [süp][суп] n ім юшка; бульйон.

soup₂ [süp] [суп] v д soup up сл 1) збільшувати потужність (двигуна, машини) 2) збільшувати швидкість (літака тощо) 3) надавати сили, жвавості.

soup kitchen безплатна їдальня для бідних.

soupy [süp'ē] [сýпі] adj прм soupier, soupiest наче юшка.

sour [sowr] [сáур] adj прм 1. кислий; прокислий 2. (про смак, увагу, тон) терпкий 3. кваснй; sour cream (кисла) сметана; sour milk кисле/кисле молоко; most green fruit is sour зелені овочі переважно квасні 3. сердитий; дразливий; похмурий; a sour face кисла/квасна/пісна міна 4. (про ґрунт) болотистий 5. (про погоду) сирий і холодний: sour weather холоднувато-сира погода; v д 1. закисати; прокисати; скисати 2. заквашувати 3. озлоблятиі(ся), ставати роздратованим 4. (про молоко) зсідатися; n ім 1. кислота 2. квас 3. пн гіркість (життєва); adv прсл 1. кисло; квасно 2. пн гірко.

source [sors/sōrs] [сорс/сóурс] n ім 1. джерело (ріки, відомостей, лиха тощо) 2. початок; верхів'я; the river takes its source at ріка бере свій початок в (місцевості) 3. першопричина: a reliable source of information

достовірне джерело відомостей.

sour dough [sour' dō'] [сáурдóу] n ім 1. розчина (для хліба) 2. ам рзм ветеран часу золотої гарячки на Аляскі.

soured [sourd] [сóурд] adj прм згірклий.

sour ish [sour'ish] [сóуриш] adj прм кислуватий; кисленький; квасуватий.

souse [sous] [сáус] n ім 1. розсіл 2. соління 3. занурення у рідину 4. сл̃ сп'яніння 5. ам сл̃ п'яниця 6. промокання: we got a souse ми промокли; v д soused, sousing 1. маринувати; солити; робити розсіл 2. занурювати (в рідину) 3. промокати, промочити; мочити; to souse water over smb, smth лити воду на когось, на щось 4. поринати у воду.

sou tane [sü tän'] [сутáн] n ім сутана.

south [south] [сáут²] n ім 1. південь 2. South 1) південна частина країни 2) південні стейти ЗСА; adj прм 1. південний 2. спрямований на південь; adv прс на південь, у південному напрямі

South down [south' doun'] [сáут²дáун] n ім англійська порода безрогих коротковерстих овець.

south east [south' ēst'] [сáут²іст] n ім південний схід; adj прм південно-східній; adv

прсл 1) на південний схід 2) у південно-східному напрямі.

south east er [south' ēs' tər] [саўт²ʼістэр] n ім південно-східний вітер.

south east er ly [south' ēs' tər lē] [саўт²ʼістэрлі] adj прм 1) розташований на південний схід 2) що дме із південного сходу; adv прсл у південно-східному напрямі.

south east ern [south' ēs' tərn] [саўт²ʼістэрн] adj прм південно-східний.

south east ward [south' ēst' wərd] [саўт²ʼістуэрд] adv прсл у південно-східному напрямі; adj прм розташований на південному сході; n ім південний схід.

south east wards [south' ēst' wərdz] [саўт²ʼістуэрдз] adv прсл див southeastward adv прсл.

south er [sou^TH' ər] [саўтгэр] n ім сильний південний вітер.

south er ly [su^TH' ər lē] [са̂тгэрлі] adj прм південний; adv прсл на південь, у південному напрямі.

south ern [su^TH' ərn] [сатгэрн] adj прм південний

south ern er [su^TH' ər nər] [сатгэрнэр] n ім житель півдня; Southerner житель південних штатів ЗСА.

southern ly [suᴛʜ'ərnlē][са́тгэрнлі] adj прм див. southerly.

south ern most [suᴛʜ'ərnmōst] adj прм найбільш південний.

south ing [souᴛʜ'iŋ][са́утгінґ] n ім 1. мор 1. різниця в географічній широті, в міру просування на південь 2. астр проходження через меридіан.

south land [south'lənd / south'land'][са́утґлэнд / са́утґле́нд] n ім країна, область на півдні.

south paw [south'pô'][са́утґпо́] n ім слен сп лівак (про руку); слен adj прк сп що користується лівою рукою.

south ward [south'wərd][са́утґуэрд] adj прк звернений на південь; розташований на південь від...; adv прсл на південь; n ім південний напрям

south ward ly [south'wərdlē][са́утґуэрдлі] adv прсл, adj прм див southward.

south wards [south'wərdz][са́утґуэрдз] adv прсл див southward.

south west [south'west'][са́утґуе́ст] n ім 1. південний захід 2. the Southwest Нью Ме́ксико, Аризо́на і Са́утґ Каліфо́рнія (в ЗСА); adj прм південно-за́хідній; adv прсл на південний захід; у південно-за́хідньому на́прямі.

south wes ter [south'wes'tər] [cáут²увéстəр] n ім 1. півде́нно-за́хідний ві́тер 2. [sou'wes'tər] [cáувéстəр] мор водонепроникний / непромока́льний капелю́х з відвисли́ми поля́ми.

south west er ly [south'wes'tərlē] [cáут²увéстəрлі] adj прм 1. розташо́ваний на півде́нний за́хід 2. що дме з півде́нного за́ходу; adv прсл у півде́нно-за́хідному на́прямі.

south west ern [south'wes'tərn] [cáут²увéстəрн] adj прм 1. півде́нно-за́хідний 2. Southwestern Півде́нно-за́хідні стейти ЗСА.

south west ward [south'west'wərd] [cáут²увéстувəрд] adv прсл у півде́нно-за́хідному на́прямі; adj прм розташо́ваний на півде́нному за́ході; n ім півде́нний за́хід.

south west wards [south'west'wərdz] [cáут²увéстувəрдз] adv прсл див southwestward.

sou ve nir [sü'vənēr' / sü'vənēr] [cýвəнíр / cýвəнір] n ім 1. сувені́р 2. пода́рунок на па́м'ять.

sou'west er [sou'wes'tər] [cáувéстəр] n ім див southwester.

sov er eign [sov'rən] [cóврəн] n ім 1. мона́рх 2. совере́н (англійська золота монета); adj прм 1. держа́вний, сувере́нний, незале́жний, повновла́дний 2. верхо́вний, найви́щий 3. спов-

нений гордости, погордливий; with sovereign contempt з повною погордою 4. (про ліки) знаменитий, прекрасний: a sovereign cure for colds знаменитий засіб, знамениті ліки для простуди.

sov er eign ly [sov'rənlē][соврэнлі] adv незалежно, суверенно; монархічно; повновладно.

sov er eign ty [sov'rəntē][соврэнті] n ім, pl мн -ties 1. суверенітет 2. суверенна держава 3. верховна влада.

so vi et [sō'viet/sō'viit][соувиет/соувиит] n ім пол 1. рада 2. часто Soviet 3. совєтський громадянин; adj прк совєтський.

sov ran [sov'rən][соврэн] n ім, adj прк поет, див sovereign.

sow$_1$ [sō][соу] v д sowed, sown/sowed, sowing 1. сіяти; засівати; розсівати; посіяти: to sow a field with wheat засівати поле пшеницею; He who sows the wind must reap the whirlwind. Той, хто сіє вітер, (той) мусить жати бурю. 2. поширювати; насаджувати; сіяти (незгоду); to sow dissension сіяти розбрат.

sow$_2$ [sou][сау] n ім 1. свиня 2. свиноматка.

sow bug [sou] [bug] [сау] [баг] n ім див. wood louse ент стоно́га, мокри́ця.

sown [sōn] [со́ун] v д див sow 1.

soy [soi] [сой] n ім бот со́я.

soy bean [soi'bēn'] [со́йбін] n ім бот 1. со́я 2. со́евий біб.

spa [spä] [спа] n ім 1. куро́рт з мінера́льними водами 2. мінера́льне джерело́.

space [spās] [спейс] n ім 1. про́стір; ко́смос, космі́чний про́стір: The earth moves through space. Земна́ куля мчить крізь космі́чний про́стір. 2. промі́жок; ві́ддаль; ві́дстань; ві́дступ; This brick will fill a space of 16 centimetres. Ця це́гла запо́внить ві́дстань/мі́сце 16-ох сантиме́трів. The road is bad for a space of 10 miles. Би́тий шлях пога́ний на ві́ддалі 10-ох миль. for the space of 10 years на промі́жку 10-ох ро́ків 3. пло́ща, мі́сце; the trees covered acres of space дере́ва́ покрива́ли а́кри пло́щі; open spaces відкри́ті відкри́ті про́стори, пусти́рі 4. зст стро́к, промі́жок ча́су; інтерва́л; a short space коро́ткий стро́к 5. (про поїзд, літак тощо) мі́сце; сидіння 6. кі́лькість рядків для оголо́шення 7. друк шпа́ція 8. муз інтерва́л 9. (друк) інтерлі́ньяж 10. (в напи-

саному) інтервал; v q spaced, spacing 1. залишати проміжки, розставляти з проміжками 2. друк to space out розбивати на шпації, набирати в розрядку; space out the lines розставляти рядки з проміжками, набирати в розрядку.

space bar клавіш для інтервалів (на друкарській машинці).

space less [spās'lis] [спейсліс] adj прм 1. безмежний, безкраїй, безкрайній 2. позбавлений простору.

spac er [spās'ər] [спейсэр] n ім 1. клавіш для інтервалів (на друкарській машинці), тех space bar 2. тех прокладка 3. друк інтерліньяж.

space ship міжпланетний космічний корабель.

space station міжпланетна станція.

spac ing [spās'iŋ] [спейсинґ] n ім 1. прокладка інтерліньяжу 2. прокладка інтервалів 3. розміщення, розставлення (проміжками, відстанями, інтервалами).

spa cious [spā'shəs] [спейшэс] adj прм 1. широкий; просторий: the rooms were spacious кімнати були просторі 2. місткий.

spade₁ [spād] [спейд] n ім 1. лопата; за-

ступ (для земляних робіт); call a spade a spade називати речі своїми власними іменами 2.(військ) сошник гармати;
v g spaded, spading копати заступом, лопатою.

spade₂ [spād] [спейд] n ім карт 1. вино 2. піки 3. pl мн spades вино, піки. винний / піковий туз.

spadeful [spād'fəl] [спейдфэл] n ім повна лопата, повний заступ (землі тощо).

spades [spādz] [спейдз] n pl ім мн карт піки, піковий туз.

spadix [spā'diks] [спейдикс] n ім, pl мн spadixes / spadices [spādī'sēz] [спейдайсиз] бот початок: початок (качан) кукурудзи / кияха.

spaghetti [spəget'i] [спэгети] n ім кул спагетти, локшина.

spake [spāk] [спейк] v g зст див speak.

span₁ [span] [спен] n ім 1. п'ядь (= 22.8 см) 2. коротка відстань 3. довжина моста 4. ширина ріки 5. розмах рук 6. прогін (моста) 7. відстань між опорами: the arch had a fifty meters span відстань арки / склепіння простягається на п'ятдесят метрів; The bridge crossed the river in three spans міст простягався через ріку

трьома́ проґо́нами 8. коро́ткий від-
різок ча́су, період ча́су: A life's but a span.
Життя́ – коро́тка мить. 9. за́пряг, за-
пря́жка (пара коне́й, волів); v q spanned,
spanning 1. вимі́рювати п'ядя́ми 2. о-
хо́плювати, вимі́рювати 3. перекрива́-
ти (про арку, дах тощо) 4. (про міст)
з'єднувати береги́: A bridge spanned
the river. Че́рез рі́ку́ переки́нуто міст. 5.
муз взя́ти окта́ву 6. мор кріпи́ти;
прив'я́зувати; затя́гувати.

span₂ [span] [спен] v q зст див. spin.

span drel [span'drəl] [спе́ндрэл] n ім буд
па́хвина а́рки.

span gle [span'gəl] [спе́н"гэл] n ім блискі́т-
ка, бли́щик: The dress was covered with span-
gles. Су́кню прикра́сили блискі́тками / бли́-
щиками; v q -gled, -gling прикраша́ти
блискі́тками, бли́щиками; поблиску-
вати (яскравими цятками); The sky is
spangled with stars. Не́бо усія́не зо́рями,
зірка́ми.

Span iard [span'yərd] [спе́ніэрд] n ім ес-
па́нець, еспа́нка.

span iel [span'yəl] [спе́ніэл] n ім 1. спа-
ніе́ль (порода собак) 2. підле́сник, низько-
покло́нник.

Spanish [span'ish] [спéниш] adj прм еспáнський; n ім еспáнська мóва.

spank [spank] [спен~к] v q 1. дáти прочухáна; ляпáти долóнею; дáти ляпанця 2. квáпити, підганяти ляпанцями; підганяти батіжкóм (коня) 3. spank along пéрти, рвáти уперéд (про коня) теж швидко рýхатися; n ім ляпанець (долóнею); прочухáн.

spanker [spank'ər] [спéн~кэр] n ім 1. мор бригантина 2. рзм рисáк (кінь) 3. рзм дóбрий бігýн 4. щось виняткóве.

spanking [spank'iŋ] [спéн~кин~] adj прк швидкий 2. (про вітер) свíжий, сильний; a spanking breeze свіженький вітерéць 3. рзм якийсь виняткóвий 4. рвучкий, поривчастий; n ім ляпанець; прочухáнка.

spanless [span'lis] [спéнлис] adj прм безмéжний; безкрáїй; безкрáйній; неосяжний.

spanner [span'ər] [спéнэр] n ім 1. тех, буд поперéчний брус 2. тех гайковий ключ.

spar₁ [spär] [спар] n ім 1. (сильна) пáля, кіл 2. мор щóгла; рéя 3. ав лонжерóн; v q мор робити переклáдки.

spar₂ [spär] [спар] n ім 1. тренувáльне змагáння з бóксу 2. наступáльний або оборóн-

ний прийо́м у бо́ксі 3. спір; сва́рка; супере́чка; v q sparred, sparring 1. би́тися навкула́чки; боксува́ти 2. сперека́тися; to spar at each other ущи́пливо коло́ти себе́ взає́мно / передра́жнювати оді́н о́дного 3. (про пі́внів) би́тися шпо́рами.

spar$_3$ [spär] [спар] n ін мін шпат.

spar deck мор спарде́к.

spare [spār] [спеїр] v q spared, sparing 1. щаді́ти, пощаді́ти: he spared his enemy він пощаді́в свого́ во́рога 2. жалі́ти, щаді́ти; берегти́; помі́лувати; spare me помі́луйте мене́; We walked uphill to spare the horse. Щоб пожалі́ти / Жалі́ючи коня́, ми йшли́ (пі́шки) під го́ру. 3. обхо́дитися, обійти́ся; поступа́тися, уступа́ти, відступа́ти (кому що); Father couldn't spare the car; so John had to walk. Ба́тько не міг обійти́ся без а́вта; тому́ Джон ході́в пі́шки 4. шкодува́ти; not to spare oneself 1) бу́ти вимо́гливим до се́бе 2) не шкодува́ти свої́х зуси́ль; He did the work to spare you trouble. Він полагоди́в ді́ло, щоб звільни́ти вас від кло́поту. 6. еконо́мити; берегти́; шкодува́ти; to spare neither trouble nor expense не шкодува́ти ні зуси́ль, ні

ко́лштів; 7. приділя́ти (про час тощо) I have no time to spare today сьогодні, у ме́не нема́ ві́льного ча́су 8. ма́ти удо́сталь, надли́шку: to have no... to spare не ма́ти чогось удо́сталь; I have (got) some sugar to spare ще трохи цукру залиши́лось мені; have you any postage stamp to spare? чи залиши́лась вам дея́ка пошто́ва ма́рка?; adj прм sparer, sparest 1. ві́льний; за́йвий; запасни́й; резе́рвний; spare time ві́льний час; a spare part запасна́ дета́ль; a spare tire запасна́ ши́на; a spare room кімна́та для гостей 2. худорля́вий John was a tall, spare man. Джон був висо́ким, худорля́вого люди́ною. 3. скро́мний; убо́гий; обме́жений; недоста́тній: Fat people should live on a spare diet. Опа́систі лю́ди пови́нні харчува́тися скро́мними стра́вами. n ім 1. запа́с, резе́рва 2. (про машину) запасна́ дета́ль 3. запасне́ приміщення; запасна́ кімна́та.

spare ly [spār'lē] [спе́йрлі] adv прсл ощадли́во, еконо́мно, оща́дно; скро́мно.

spare ness [spār'nis] [спе́йрніс] n ім 1. худорля́вість 2. обме́женість (засобів) 3. не-

дхта́ча, неста́ча, неста́ток, недоста́ток; з.лидні.

spare rib [spâr'rib'] [спе́йррі́б] n ім кул піджа́рене сви́няче ребе́рце.

spar ing [spâr'iŋ] [спе́йринґ] adj прм 1. недоста́тній; убо́гий 2. помі́рний; скро́мний; a sparing use of sugar помі́рне вжива́ння цу́кру 3. ощадли́вий: to be spare of / with бу́ти оща́дливим, заоща́джувати, еконо́мити.

spark₁ [spärk] [спарк] n ім 1. і́скра 2. і́скорка, іскри́нка: a spark of hope іскри́нка / про́блиск наді́ї 3. кри́хта, крихі́тка: to strike sparks out of smb викре́шувати щось із ко́гось; I haven't a spark of interest in the plan. Я ніtро́хи не заціка́влений в за́думі, в пл(а)я́ні 4. про́блиск; v д 1. іскри́тися 2. запалюватися і́скрою 3. іскри́ти, дава́ти і́скри 4. спала́хувати 4. запа́лювати, надиха́ти, додава́ти ду́ху (кому), підбадьо́рити (кого).

spark₂ [spärk] [спарк] n ім 1. чепуру́н 2. (фра́нт, джиґу́н).

spark coil індукці́йна ці́вка.

spar kle [spär'kəl] [спа́ркəл] v д -kled, -kling 1. бли́скати; вибли́скувати 2.

іскритися 3. (про алмази) сяяти, блискати 4. (про вино) шумувати; n ім 1. виблискування; блискотіння; блиск 2. іскорка; іскринка 3. вогники (про очі, алмази) 4. (про вино) шумування

spar kler [spär'klər] [спарклэр] n ім 1. виблискучий предмет 2. алмаз, брилянт.

spark plug 1. мех запальна свічка 2. людина, яка запалює інших своєю енергійною спонукою.

spar row [spar'ō] [спероу] n ім горобець.

sparrow hawk яструб-перепилятник.

sparse [spärs] [спарс] adj прк sparser, sparsest 1. рідкий; розкиданий; розсіяний; a sparse population рідке заселення 2. недостатній.

sparse ly [spärs'lē] [спарслі] adv присл рідко; розсіяно.

spar sity [spär'sətē] [спарсэті] n ім рідкість; розкиданість.

Spar tan [spär'tən] [спартэн] n ім спартанець; adj прк спартанський.

spasm [spaz'əm] [спезэм] n ім 1. спазм; судорога, судома 2. приступ; порив; a spasm of temper приступ гніву, роздратування.

spas mod ic [spazmod'ik] [спезмóдик] adj прм 1. судорожний; спазматичний 2. переміжний; що характеризується зміною піднесення і спаду (настрою тощо).
spas tic [spas'tik] [спéстик] adj прм мед судорожний, спастичний.
spat₁ [spat] [спет] n ім 1. невеличка сварка, сірка 2. ляпанець; v д spatted, spatting 1. рзм посваритися 2. поляпати, дати легенького ляпанця.
spat₂ [spat] [спет] v д див spit₁ v д.
spat₃ [spat] [спет] n ім гетри; гамаша.
spat₄ [spat] [спет] n ім 1. устрична ікра 2. молода устриця; v д spatted, spatting відкладати ікру, метати ікру.
spate [spāt] [спейт] n ім 1. бр (раптовий) розлив ріки; повінь; раптова злива 2. нестримний потік красномовства; a spate of words повінь слів.
spathe [spāᵀᴴ] [спейтг] n ім бот піхва.
spa tial [spā'shəl] [спéйшəл] adj прм просторовий.
spa tial ly [spā'shəlē] [спéйшəлі] adv прс просторово.
spat ter [spat'ər] [спéтəр] v д 1. бризкати, забризкувати, розбризкувати; цяпати, цяпотіти; розплюскувати; spatter mud

бризкати болотом; rain spatters on the sidewalk дощ цяпотить по тротуарі 2. дірявити (наче градом): the bullets spattered the wall кулі подірявили стіну 3. чорнити, зводити наклеп; n ім 1. бризки; бризкання 2. (про дощ) цяпотіння; цюркання 3. (про кулі) град: a spatter of bulets град куль.

spat ter dash [spat'ərdash'] [спе́тэрдеш] n ім, pl мн - dashes ге́три.

spat u la [spach'ulə] [спе́чулэ] n ім лопатка, шпатель.

spat u late [spach'ulit / spach'ulāt] [спе́чулит / спе́чулейт] adj прм лопатоподібний: a spatulate leaf бот лопатоподібний листок.

spav in [spav'ən] [спе́вэн] n ім вет шпат.

spav ined [spav'ənd] [спе́вэнд] adj прм (про коня) шпатовий.

spawn [spon] [спон] n ім 1. ікра́ (риби) 2. породження; виродок; насіння 3. бот грибниця, міце́лій; v д 1. метати ікру, нереститися 2. розмножуватися, плодитися (презр. про людей).

spay [spā] [спей] v д вирізувати яєчник (у тварин).

speak [spēk] [спік] v д spoke / зст spake,

spoken / 3cm spoke, speaking 1. говорити; розмовляти; a cat cannot speak кішка не може говорити; speak to smb говорити до когось; to speak with smb говорити з кимсь; speak about / of smth говорити про щось; to speak for oneself 1) говорити за себе 2) говорити про власні почуття; to speak the word висловити бажання; to speak for smb 1) заступатися, оступатися за кого 2) свідчити (добре, зле) про когось; I can speak to his having said that можу свідчити (про те), що він так говорив 2. з одниною: незвиклий, незвичайний; she hasn't any talent to speak of вона не має надзвичайного таланту; з множиною: багато: I have no English books to speak of не маю багато англійських книжок 3. розмовляти: English is spoken here тут розмовляють по-англійському; such things speak for themselves такі справи говорять самі за себе; the portrait speaks портрет прямо живе; to know smb to speak to знати когось настільки, щоб могти звернутися до нього з чимсь 4. вигологувати промову; виступати (на зборах тощо) 5. свідчити; говорити; промовляти

the facts speak for themselves дійсність / події говорять самі за себе; this speaks him generous це свідчить про його щирість, щедрість 6. порозумiватися; висловлювати (думку, зауваження, задум); their eyes spoke вони порозумілися очи(а)ми 7. замовляти, старатися (про щось), добиватися (чогось); speak for seats ahead of time замовляти місця зразу наперед 8. (про людину, гармати тощо) відзиватися, обзиватися; гукати; the cannon spoke гармата гукнула / заревіла 9. (про музичні інструменти) звучати 10. (про собаку) гавкнути (на заклик): Speak for the meat, Blacky. Гавкни, Блекі, й дістанеш (шматок) мʼяса. 11. з прийм. і присл.: speak for говорити за / або від імени когось; speak of згадувати: nothing to speak of справжня дрібниця; speak on продовжувати говорити (без затримки), не перебивати собі; speak out 1) висловлюватися 2) говорити голосно; speak to 1) звертатися до когось 2) розмовляти з кимсь 3) підтверджувати щось; speak up 1) говорити голосно й виразно 2) висловлюватися; to speak well for говорити на користь; so to speak так би мовити.

speak eas y [spēk'ēzē] [спікізі] n ім, pl мн -easies ам сл г бар, де незаконно торгують спиртними напоями.

speak er [spēk'ər] [спікер] n ім 1. промовець; оратор 2. the Speaker спікер (голова Палати громад в Англії; голова Палати представників в ЗСА) 3. (рад) диктор 4. гучномовець.

speak er ship [spēk'ərship] [спікершип] n ім становище голови (Палати громад в Англії; Палати представників в ЗСА).

speak ing [spēk'iŋ] [спікинґ] n ім розмова: plain speaking відверта, щира розмова; public speaking 1) промова 2) красномовство; They are again on speaking terms. Вони знов помирилися. adj прм що говорить; промовницький; not on speaking terms у сварці; speaking likeness живий портрет; a speaking look виразний погляд; a speaking example знаменний приклад, зразок; v д roughly speaking більш-менш, сяк-так, приблизно; strictly, honestly speaking точно, щиро кажучи.

spear [spēr] [спір] n ім 1. спис; дротик 2. гарпун; остень; v д 1. проколювати списом 2. бити остенем (рибу).

spear₂ [spēr][спір] n ім бот пáросток, пáгонець; стрíлка; a spear of grass пáросток трави́, стрíлка трави́; v д бот пíти́ в стрíлку, викидáти стрíлку.

spearhead [spēr'hed'][спіргéд] n ім 1. вíстря, наконéчник списа 2. (вíйськ) передовий загін.

spearman [spēr'mən][спíрмэн] n ім, pl мн -men списоно́сець / списник.

spearmint [spēr'mint'][спíрмінт] n ім бот м'я́та кучеря́ва.

special [spesh'əl][спéшэл] adj прк 1. особли́вий; спецiя́льний; a special case 1) ви́няток 2) юр письмо́ва зая́ва (двох позива́чів) 3) винятко́ва, особли́ва спра́ва; a special lock спецiя́льний / винятко́вої констру́кції замо́к; special delivery виключне вру́чення; special licence особли́ва ліце́нзія; a special envoy надзвичáйний посланéць; special interest винятко́ве, особли́ве зацікáвлення 2. пéвний 3. професіонáльний; фахо́вий; спецiя́льний; a special subject, work (праця) спецiя́льність, спецiялiзáцiя 4. éкстрений; a special train éкстрений по́їзд 5. (про газету, журнал тощо) éкстрений; a special edition éкстрений / надзвичáйний

випуск; n ім 1. е́кстрений ви́пуск (газети тощо) 2. е́кстрений по́їзд 3. надзвичайний посланець 4. спеція́льний кореспонде́нт 5. ам спеція́льний проду́кт; виняткова́ стра́ва.

special delivery виключне вру́чення.

spe cial ism [spesh'əlizəm] [спе́шэлизэм] n ім 1. спеціялиза́ція 2. га́лузь спеціялізації.

spe cial ist [spesh'əlist] [спе́шэлист] n ім фахіве́ць, спеціялі́ст.

spe ci al i ty [spesh'ial'ətē] [спешие́лэті] n ім, pl мн -ties 1. фах, спеція́льність 2. особливість, характе́рна ри́са 3. спеція́льний асортиме́нт (товарів) 4. подробиці, деталі.

spe cial ize [spesh'əlīz] [спе́шэлайз] v д -ized, -izing 1. спеціялізува́ти(ся): Many students specialize in engineering. Бага́то студе́нтів спеціялізуються в інжене́рії. 2. робити специфі́чним 3. пристосо́вувати(ся); адаптува́тися.

spe cial ly [spesh'əlē] [спе́шэлі] adv прсл 1. спеція́льно 2. особли́во.

spe cial ty [spesh'əltē] [спе́шэлті] n ім, pl мн -ties 1. особли́вість 2. фах, спеція́ль-

жість 3. спеціяльний асортимент; a specialty store крамниця спеціяльних виробів.

spe|cie [spē'shi] [спіши] n ім дзвінка монета.

spe|cies [spē'shiz] [спішиз] n ім, pl мн -cies 1. біол вид 2. рід; порода; the human species або the species, our species людський рід; wheat is a species of grass пшениця, це порода трав 3. розряд, рід, гатунок; There are many species of advertisements. Буває багата різноманітність реклями, оголошень 4. теол види Евхаристії.

spe|cif ic [spisif'ik] [списіфик] adj прк 1. специфічний; особливий; точно визначений; важливий; There was no specific reason for the quarrel. Адже не було важливої причини для сварки, (лайки). 2. характерний 3. точний; певний; конкретний 4. окремий; незвичайний; своєрідний; властивий (виключно комусь); A scaly skin is a specific feature of snakes. Лускáта шкіра є своєрідною ознакою гадюк. 5. біол видовий; n ім 1. специфічний засіб; ліки 2. лікування для особливих хвороб.

spe cif i cal ly [spisif'iklē][списіфиклі] adv прсл 1. специфічно 2. особливо 3. зокрема: ...and specifically not to eat eggs а головно не їсти яєць.

spec i fi ca tion [spes'əfəkā'shən][спесэфэкейшэн] n ім 1. специфікація 2. перелічення частин, що становлять щось ціле 3. інструкція щодо користування 4. детальні подробиці цілого 5. буд pl мн specifications документація (будови).

spec i fy [spes'əfī][спесэфай] v дс -fied, -fying 1. точно визначати, установляти: Did you specify any particular time for us to call? Чи установили ви окремий час для наших відвідин? 2. вказувати; відзначати; специфікувати; наводити номінальні дані; The contractor couldn't use shingles for the roof because slate was specified. Будівельник не міг крити дах бонтами бо специфіковано шиферні плити. 3. надавати особливого характеру.

spec i men [spes'əmən][спесэмэн] n ім 1. зразок; взірець; екземпляр; the statue was a fine specimen of sculpture статуя була скульптурним зразком 2. рзм тип: what a specimen! що за

mun! The tramp was a queer specimen. Бродяга був чудакуватим типом. 3. зразок (крови, екскреції тощо).

spe cious [spē'shəs] [спішэс] adj прм 1. правдоподібний; удавано-правдивий; a specious excuse правдоподібне виправдання; a specious tale правдоподібна розповідь 2. обманливий; зрадливий; нібито правдивий; навмисно підкреслений, показний; a specious character обманливий характер.

speck [spek] [спек] n ім 1. плямочка, цятка: Can you clean the specks off this shirt? Чи можете вивести плямочки із цієї сорочки? 2. частинка; крихта; зернятко; крупинка; кришечка; порошинка; I have a speck in my eye. В моєму оці порошинка. v д плямувати; цяткувати; рябити; поплямити; позаплямлювати; this apple is badly specked. це яблуко позаплямлюване.

speck le [spek'əl] [спекэл] n ім 1. цяточка, плямочка; крапочка; This hen is gray with white speckles. Ця сіра курка нацяцькована білими цятками; v д -led, -ling цяткувати; плямувати; рябити.

spec ta cle [spek 'təkəl] [спéктəкəл] n ім 1. видóвище, вид; a charming spectacle чарівний, захоплюючий вид; to make a spectacle of oneself звернути на себе увагу 2. pl мн spectacles окуляри 3. парада, спектакль.

spec ta cled [spek 'təkəld] [спéктəкəлд] adj прк 1. що носить окуляри, в окулярах 2. очковий; spectacled cobra очкова змія.

spec tac u lar [spek tak'ūlər] [спектéкюлəр] adj прк захóплюючий, імпозантний, ефектний; spectacular scenes like battles, storms зворушливі захóплюючі видовища боїв, бур.

spec tac u lar ly [spek tak'ūlərlē] [спектéкюлəрлі] adv прсл 1. захóплююче 2. імпозантно 3. зворушливо.

spec ta tor [spek 'tātər / spektā'tər] [спéктейтəр / спектéйтəр] n ім 1. спостерігач; очевидець 2. глядач

spec ta tress [spek tā'tris] [спектéйтрис] n ім глядачка.

spec ter [spek'tər] [спéктəр] n ім привид; примара.

spec tra [spek'trə] [спéктрə] n pl ім мн від spectrum.

spec tral [spek'trəl] [спéктрəл] adj прк

1. примарний 2. фіз спектральний.
spec tre [spek'tər] [спектәр] n ім привид, примара.
spec tro scope [spek'trəskōp] [спектрәскоуп] n ім спектроскоп.
spec tros co py [spek tros'kəpē / spek'trəskō'pē] [спектроскәпі / спектрәскоупі] n ім спектроскопія.
spec trum [spek'trəm] [спектрәм] n ім, pl мн -tra / -trum фіз спектр.
spec u lar [spek'ūlər] [спекюләр] adj прикм дзеркальний: specular iron блиск заліза, кристалічний гематит; specular surface відбивна поверхня.
spec u late [spek'ūlāt] [спекюлейт] v дс -lated, -lating 1. роздумувати; передумувати: speculate on / upon / about роздумувати про щось, над чим; (про слова) зважувати; розмірковувати (on / upon / about); The philosopher speculated about time and space. філософ розмишляв над часом і (космічним) простором. 2. спекулювати; грати на біржі.
spec u la tion [spek'ūlā'shən] [спекюлейшән] n ім 1. роздумування, розмишляння; розмірковування 2. припущення, теорія 3. спекуляція; гра на біржі.

spec u la tive [spek'ū lā'tiv | spek'ū lətiv] [спекюлейтив | спекюлэтив] adj прк 1. умоглядний 2. спекулятивний 3. теоретичний 4. рискований (про біржу).

spec u la tor [spek'ū lā'tər] [спекюлейтэр] n ім 1. мислитель/ка 2. спекулянт/ка 3. особа, що грає на біржі.

spec u lum [spek'ūləm] [спекюлэм] n ім, pl мн -la [-lə] [-лэ] 1. мед дзеркало, розширювач 2. рефлектор 3. фіз угнуте/вигнуте дзеркало.

sped [sped] [спед] v д див. speed v д.

speech [spēch] [спіч] n ім 1. мова; мовлення; мовна діяльність; His speech showed that he was Southern. Його мова підказувала, що він був із Південних стейтів (ЗСА). 2. говірка; вимова; манера говорити; 3. виступ (оратора); промова; to give a speech виголосити промову; a set speech заздалегідь складена промова 4. театр репліка 5. грам direct speech пряма мова; грам indirect speech непряма мова; грам parts of speech частини мови; her speech is indistinct вона говорить невиразно, нечітко, нерозбірливо 5. муз звучання (інструмента.

speechify [spēch'əfī] [спічəфай] v i -fied, -fying 1. просторікати 2. пишно промовляти.

speechless [spēch'lis] [спічліс] adj прм 1. німий; безмовний 2. що онімів 3. невимовний; мовчазний: Her frown gave a speechless message. Її хмурний погляд був мовчазною осторогою.

speed [spēd] [спід] n ім 1. швидкість; прудкість; to reduce speed повільно стримувати, притримувати, повільно гамувати, пригальмовувати; at full speed повним ходом; at great speed на великій швидкості; to put in the first (second, third) speed вмикати першу, (другу, третю) швидкість; with all speed квапливо, повним ходом 2. мех число обертів 3. заст успіх: good speed! доброго успіху! v i sped / speeded, speeding 1. поспішати; іти швидко; поганятися; the boat sped over the water човен помчався по воді; a car sped ... авто помчало 2. прискорювати; (про коня) підганяти; to speed a horse підганяти коня 3. (про гостей) виряджати; проводжати 4. збільшувати (випуск продуктів) 5. заст досягати успі-

хів; зот: God speed you! щасти, Боже!
6. speed ир прискорювати; прищвідшувати; піддати ходу, надати ході

speed boat [spēd'bōt'] [спідбоут] n ім швидкохідний катер.

speed er [spēd'ər] [спідэр] n ім 1. тех прискорювач; регулятор швидкости 2. (про людину) такий, що прискорює швидкість.

speed i ly [spēd'əlē] [спідэлі] adv присл швидко; поспішно.

speed ing [spēd'iŋ] [спідинґ] n ім 1. поспішність 2. збільшення швидкости 3. їзда на великій швидкості.

speed om e ter [spēdom'ətər] [спідомэтэр] n ім спідометр.

speed-up [spēd'up'] [спідап] n ім 1. прискорювання 2. збільшення випуску продукції, підвищення продуктивности.

speed way [spēd'wā'] [спідзвей] n ім доріжка для мотоциклетних гонок, гоночна доріжка.

speed well [spēd'wel] [спідзвел] n ім бот вероніка.

speed y [spēd'ē] [спіді] adj прк speedier, speediest швидкий; моторний; квапливий; speedy workers квапливі робітники.

speleology [spē'lĭol'əjē] [спіліóлəджі] n ім печерознавство.

spell$_1$ [spel] [спел] v g spelled/spelt, spelling 1. писáти або вимовляти по буквах; читáти (слова́) складáми; писáти, написáти прáвильно, без помилки, орфографічно; how do you spell it? Як це пишуть? she cannot spell well вонá не знає як писáти або вимовляти по буквах; how do you spell your name? Як пишеться ваше ім'я? Як вáше прізвище буквено? 2. утвóрювати, складáти (слова́) по буквах; означáти; d-e-n spells den d-e-n читáється den; spell out 1) читáти по складáх 2) розшифрóвувати 3) розбирáти (з труднощами) 4) продиктувáти або сказáти по буквах 3. значити, означáти; бути рівнозначним; мáти нáслідки; this weather spells rain to us ця погóда прямо потоки сліз для нас 4. spell out/over з тяжкими труднощами прочитувати, розшифрóвувати.

spell$_2$ [spel] [спел] n ім 1. заклинáння 2. чáри; чарівність: under a spell зачарóваний; to break the spell 1) розвіяти урóки 2) зіпсувáти нáстрій; to cast a

spell over/on зачарувáти, наврóчувати, зурóчити.

spell 3 [spel] [спел] n ім 1. корóткий відрізок часу: he did a spell of gardening 1) він був якийсь час садівником 2) він трохи покопирсав у горóді; a spell of bad luck нещасливий / тяжкий період 2. корóтке чатотривáння, вузький період: a spell of coughing часинка покашлювання; a spell of hot weather період спéки 3. зміна: to take spells працювáти на зміну 4. хвилина; мить; she will come in a spell вонá, за хвилину, надійде; wait a spell хвилинку підождіть; v д spelled, spelling 1. рзм заміняти, замінювати 2. дáти передишку; відпочити, передихнути.

spell bind [spel'bind'] [спéлбайнд] v д -bound, -binding зачарóвувати; насилáти урóки.

spell bind er [spel'bindər] n ім рзм промóвець, що захóплює слухачів.

spell bound [spel'bound'] [спéлбаунд] adj прм зачарóваний; наврóчений.

spell er [spel'ər] [спéлэр] n ім 1. to be a bad speller писáти неграмотно, неорфографічно; to be a good speller писáти гра-

мотно, орфографічно 2. людина, яка пише грамотно або неграмотно, див. nig 1.; 3. див. spelling book.

spell ing [spel'iŋ] [спе́лінґ] n ім правопис, орфографія; "ax" has two spellings "ax" є двобуквене.

spelling bee ам конкурсний диктант.

spelling book / speller 1. орфографічний довідник 2. збірник вправ з правопису.

spelt$_1$ [spelt] [спелт] v д див spell$_1$ v д.

spelt$_2$ [spelt] [спелт] n ім бот полба, двозерна пшениця.

spel ter [spel'tər] [спе́лтər] n ім 1. технічний цинк (у плитках) 2. тех цинковий припій.

spen cer [spen'sər] [спе́нсər] n ім спенсер (коротка шерстяна, звичайно, в'язана куртка).

Spen ce ri an [spensēr'iən] [спенсі́ріən] adj прм що відноситься до теорії англійського філософа Герберта Спенсера.

spend [spend] [спенд] v д spent, spending 1. витрачати (гроші): she spent ten dollars today сьогодні, вона витратила десять долярів 2. (про силу) витрачати: to spend much trouble on smth витрачати чимало зусиль на щось 3. прово-

дити (час): spend one week with us по-будьте з нами один тиждень 4. (про час) витрачувати: Don't spend any more time on that job. Не витрачайте ніяк більше часу на цю роботу. 5. виснажуватися, знесилюватися; the storm has spent its force буря стовільнилась на силі / буря утратила свою силу 6. (про гнів, злощі) вилиbатu: his anger will soon spend itself ще хвилинка і його лють виллється.

spend thrift [spend'thrift] [спендтріфт] n ім марнотратник, розтринькувач; adj прк марнотратний.

spent [spent] [спент] v p. дієв spend; adj прк 1. виснажений; використаний; a spent swimmer виснажений плавець; a spent horse вимучений кінь 2. стомлений.

sperm₁ [spėrm] [спірм] n ім сперма.

sperm₂ [spėrm] [спірм] n ім зоо кашальот, див. sperm whale.

sper ma cet i [spėr'məset'ē / spėr'məsē'tē] [спірмəсéті / спірмəсíті] n ім спермацет (субстанція з голови кашальота для косметичних продуктів).

sper mat ic [spėr mat'ik] [спірмéтик] adj прк дієл сім'яний.

sper ma tol o gy [spėr'mətol'əjē] [спі́рмато́л-əджі] n ім бот сперматоло́гія.
sper ma to zo ön [spėr'mətəzō'ən] [спі́рмə-тəзо́уəн] n ім, pl мн -zoa [-zō'ə] [-зо́уə] біол сперматозо́їд.
sperm whale зоо кашало́т.
spew [spū] [спю] v д блюва́ти; spew out ви́блювати.
sphag num [sfag'nəm] [сфе́гнəм] n ім бот торфо́вий мох.
sphe noid [sfē'noid] [сфі́но́їд] adj прк анат клинові́дний; n ім анат основна́, клинові́дна кі́стка.
sphere [sfēr] [сфір] n ім 1. сфе́ра, ку́ля; гло́бус 2. геом ку́ля, сфе́ра; the doctrine of the sphere 1) стереоме́трія 2) сфери́чна тригономе́трія 3. плане́та 4. сфе́ра, ко́ло, по́ле діяльності: People used to say that woman's sphere was the home. В наро́ді говори́ли, що жіно́ча спра́ва—це хазя́йство. this is out of my sphere це не в мої́й компете́нції; he is quite in his sphere він зо́всім у свої́й стихі́ї 5. соціа́льне середо́вище, ко́ло
spher ic [sfer'ik] [сфе́рик] adj прк поет. небе́сний.
spher i cal [sfer'əkəl] [сфе́рəкəл] adj прк сфе-

річний, кулястий.

spher i cal ly [sfer'iklē] [сфе́рикли] adv присл сферично, кулясто.

spher ic i ty [sfiris'ətē] [сфири́сəти] n ім, pl мн -ties сферичність, кулястість.

sphe roid [sfēr'oid] [сфі́роїд] n ім сфероїд.

sphe roi dal [sfiroi'dəl] [сфиро́йдəл] adj прикм сфероїдальний, кулястий.

spher ule [sfer'ūl] [сфе́рул] n ім кулька.

sphinc ter [sfingk'tər] [сфин͠ктəр] n ім анат стискач, затягач (мускул).

sphinx [sfingks] [сфин͠кс] n ім, pl мн sphinxes [-əz] [-əз] 1. міт Сфінкс 2. сфінкс 3. загадкова істота 4. незрозуміла людина.

sphyg mo graph [sfig'məgraf / sfig'məgräf] [сфи́гмəгреф / сфи́гмəграф] n ім сфігмограф (прилад для записування швидкости та сили пульсування живчика).

spice [spīs] [спайс] n ім 1. прянощі; спеція, зб спеції 2. відтінок (чогось); a spice of wickedness відтінок злісности 3. присмак; домішка; v д spiced, spicing 1. приправляти (прянощами) 2. надавати пікантности; мати познаку (чого).

spice bush [spīs'bŏŏsh'] [спайсбўш] n ім бот бензойне дерево.

spic er y [spīs'ərē] [спайсэрі] n ім, pl мн -eries прянощі.

spic i ness [spīs'inis] [спайсиніс] n ім вибаглива смакота страв.

spick-and-span [spik'əndspan'] [спікэндспен] adj прм 1. новісінький, з голочки; a spick-and-span uniform новісінький/з голочки одяг 2. чистесенький; a spick-and-span room чистесенька кімната.

spic ule [spik'ūl] [спікюл] n ім 1. тріска; скалка 2. бот шип.

spic y [spīs'ē] [спайсі] adj прм spicier, spiciest 1. пряний; ароматичний; смачн, ароматом приємний; a spicy smell пряно-запашний 2. (про розмову, оповідання тощо) пікантний; зухвальний, гарячий; не зовсім пристойний, рискований; палкий; a spicy conversation гостра, палка розмова, бесіда.

spi der [spī'dər] [спайдэр] n ім 1. павук 2. таган, триніжок 3. тех зірка; хрестовина.

spider web павутина.

spi der y [spī'dərē] [спайдэрі] adj прм павучий; павукоподібний 2. тонкий, як

навіча нога.

spiel [spēl][спіл] n ім ам сл 1. розмова 2. промова; також звернення 3. оповідання; v q ам сл звертатися з промовою; розповідати; пристукувати.

spiffy [spif'ē][спіфі] adj прк spiffier, spiffiest сл чепурний; охайний.

spigot [spig'ət/spik'it][спігэт/спікит] n ім 1. затичка 2. втулка 3. ам кран (для бочки) 4. (про прянку) шпеник; шпень, шпинь 5. чоп (у бочці).

spike₁ [spīk][спайк] n ім 1. шип; здоровенний цвях 2. тех штифт 3. цвях, шип (на підошві) 4. клин 5. костиль 6. гострий виступ, вістря 7. бот колос; v q spiked, spiking 1. закріпляти, прибивати цвяхами, шипами 2. припасовувати шипи до взуття 3. проколювати (цвяхом, шипом) 4. виводити з ладу, робити непридатним; to spike smb's guns розстроїти чиїсь плани 5. загвоздити гармату

spike₂ [spīk][спайк] n ім бот 1. колос 2. лавенда.

spikelet [spīk'lit][спайклит] n ім бот 1. колосок 2. лавендова стрічка.

spiked [spīkt][спайкт] adj прк 1. з шипами 2. бот колосчий.

spik y [spīk'ē] [спáйкі] adj прк 1. гострокінце́вий; загострений; наїжений, набитий колючками 2. рзм заїдлий; запеклий.

spile [spīl] [спайл] n ім чіп (у бочці); втулка; затичка; v q spiled, spiling затикати (чопом, втулкою, затичкою).

spill$_1$ [spil] [спил] v q spilled/spilt, spilling 1. розливати(ся); розхлюпувати(ся); розсипáти(ся); to spill milk розливáти, розхлюпувати молоко; it's is no use crying over spilt milk шкода́ твоїх сліз / що трапилось / сталось, те не переміниться; to spill the salt розсипáти сіль 2. розтрачувати, розтринькувати, гайнувати: to spill money розтринькувати гроші 3. проливáти (кров) 4. рзм (про коня) скидáти (вершника) 5. текти́, литися, струменіти: water spilled from the pail вода́ протікáла із відерця 6. (про візника, водія) вивáлювати (кого з воза) рзм 7. наставляти вітрила (під вітер) 8. базікати сл; n ім 1. розливáння 2. розхлюпування 3. рзм потік; злива.

spill$_2$ [spil] [спил] n ім 1. скінка; скáлка 2. скруток папéру (для запалювання свічки, люльки).

spil li kin [spil'əkin] [спилэкин] n ім 1. бирю́лька 2. гра в бирюльки.

spillway [spil'wā'] [спі́лувей] n ім водозлив.
spilt [spilt] [спилт] v q див spill 1 v q.
spin [spin] [спин] v q spin / зст span, spun, spinning 1. прясти; сукати; снувати 2. крутитися; вертітися; швидко ру́хатися (на ровері); the wheel spins round колесо обертається; the boy spins his top хлопчик пускає (свою) дзиґу 3. снува́ти, розповідати, оповідати: He used to spin yarns about adventures. Він мав звичай сотати небилиці ... про пригоди 4. підкидати (монету вгору): to spin a coin 1) підкида[ти] монету вгору, щоб крутилась 2) кидати, жбурляти монету на стіл, щоб кружилась 5. ловити (рибу) на блешню́ 6. (про голову) крутитися, паморочитися: my head is spinning мені́ крутиться голова́; the blow sent him spinning від удару він заточився 7. spin along (про потяг) мчати, гнати; spin out розтягати, довго й нудно розповідати щось: to spin a story / to spin a yarn розповідати небилиці; spin round обертатися; кружлятися; n ім 1. кружляння; верті́ння 2. швидка́ їзда́ (на автомобілі, ровері, човні) 3. коро́тка прогулянка 4. ав

штопор 5. фіз спін 6. кружляння; кружіння, вертіння.

spin·ach [spin'ich / spin'ij] [спінич / спінидж] n ім шпинат.

spi·nal [spī'nәl] [спайнәл] adj прм анат спинний: spinal column спинний хребет; spinal cord спинний мозок.

spinal column анат спинний хребет.

spinal cord анат спинний мозок.

spin·dle [spin'dәl] [спіндәл] n ім 1. веретено 2. стовпчик поручнів 3. мех вісь; вал; шпиндель; v д -dled, -dling 1. витягуватися; ставати довгим і тонким 2. (про рослину) to spindle up буяти, вибуяти.

spin·dle-leg·ged [spin'dәlleg'id / spin'dәllegd'] [спіндәллегид / спіндәллегд] adj прм 1. (про людину) з журавлиними ногами 2. (про речі) з тонкими ніжками.

spin·dle legs [spin'dәllegz'] [спіндәллегз] n pl ім мн як однини 1. довго-тонкі ноги 2. (про людину) рзм довгов'яза людина.

spin·dle-shanked [spin'dәlshankt'] [спіндәлшенкт] adj прм див. spindle-legged 1.

spin·dle shanks [spin'dәlshangks'] [спіндәлшенкс] n pl ім мн див. spindlelegs.

spin·dling [spin'dling] [спіндлинг] adj прм 1. (про людину) худий і високий 2. (про речі) тон-

кий і високий; n ім 1. довгов'яза людина 2. тонкий паросток; тонке високе дерево.

spin dly [spin'dlē] [спіндлі] adj прк -dlier, -dliest веретеноподібний; тонкий і високий.

spin drift [spin'drift'] [спіндріфт] n ім бризки або піна морських хвиль.

spine [spīn] [спайн] n ім 1. анат спинний хребет, хребетний стовп 2. гребінь гори 3. спинка (чого) 4. корінець (книжки) 5. бот колючка (рослини); шип.

spined [spīnd] [спайнд] adj прк 1. хребетний 2. тернистий; кільчастий.

spi nel [spi nel' / spin'əl] [спінел / спінəл] n ім мін шпінель.

spine less [spīn'lis] [спайнліс] adj прк 1. зоо безхребетний 2. безхарактерний; м'якотілий 3. бот, зоо що не має колючок або голок

spin et [spin'it / spinet'] [спініт / спінет] n ім муз спінет (інструмент).

spin na ker [spin'əkər] [спінəкəр] n ім мор спінакер (трикутний парус).

spin ner [spin'ər] [спінəр] n ім 1. прядільник; прялі, пряха, прядильниця 2. прядільна машина 3. павук 4. прядільний орган (павука).

spin ner et [spin'ər et] [спі́нэрет] n ім пря-
    ді́льний о́рган (у павука, шовкопряда).
spin ney [spin'ē] [спі́ні] n ім, pl мн -neys
    spin гайо́к, за́рість, лісо́к.
spin ning [spin'iŋ] [спі́нин~] n ім прядіння;
    adj прм прядільний.
spinning jenny да́вня прядильна машина, дже́н-
    ні.
spinning wheel пря́дка.
spin ster [spin'stər] [спі́нстэр] n ім 1. старі
    діва, незамі́жня жінка 2. пряха (для
    кужеля).
spin ster hood [spin'stərhůd] [спі́нстэргуд]
    n ім стародівува́ння.
spi nule [spī'nūl/spin'ūl] [спа́йнюл/спі́нюл]
    n ім дрібний шип, дрібна колючка.
spin y [spīn'ē] [спа́йні] adj прм spinier, spin
    iest 1. колючий, вкритий колючками 2.
    драсливий (питання, справа тощо).
spi ra cle [spī'rəkəl/spir'əkəl] [спа́йрэкэл/спі́р-
    экэл] n ім 1. ді́хальце (у комах) 2. душ-
    нік, піддушина.
spi rae a [spīrē'ə] [спайрі́э] n ім бот та́-
    волга.
spi ral [spī'rəl] [спа́йрэл] n ім 1. спіра́ль
    2. ав спіра́льний спуск; adj прм спіра́ль-
    ний; ґвинтовий; v дс -raled/-ralled, ral-

ing|-ralling робити спіральний спуск;
скручуватися спірально.

spi rant [spī'rənt] [спайрэнт] n ім фон фрикативний приголосний; adj прм фон фрикативний.

spire₁ [spīr] [спайр] n ім 1. шпиль 2. стрілка; вістря 3. гострокінцева вершина 4. гірський пік; vg spired, spiring 1. здійматися стрілчасто 2. робити гострокінцеву вершину, гострокінцевий шпиль.

spire₂ [spīr] [спайр] n ім 1. спіраль 2. виток.

spi re a [spīrē'ə] [спайрíə] n ім бот. spiraea.

spi ril lum [spīril'əm] [спайрíлəм] n ім, pl мн -rilla [-ril'ə] [-рíлə] (бактерія) спіри́ла.

spir it [spir'it] [спíрит] n ім 1. дух; душа́; vexed in spirit з жалем в душі 2. дух, надприродне єство́: the Spirit 1) Бог 2) Св. Дух 3. зміст; сенс; the spirit of law зміст закону; he takes it in the wrong spirit він це невірно тлумачить, невірно сприймає 4. інтелект; ум; (особа) постать, людина; a noble spirit шляхетна, благородна постать 5. дух, примара, мара́ 6. во-
7 рожка; гном; pl мн spirits духи 7. перен. серце; бібл poor in spirit убогого серця, убогий духом 8. характер; вдача; мужність, відвага; with spirit з запа-

лом, жваво 9. дух (часу) 10. вплив: a spirit of reform намір покращати обставини, вплив реформи 11. почуття; дух часу: the spirit of progress дух прогресу 12. оптимізм; запал; завзяття; дух бадьорости; настрій; to keep up one's spirit не втрачати запалу, триматися бадьоро 13. pl мн spirits алькоголь, алькогольові напитки 14. спирт 15. хем розчин; v д 1. to spirit away таємно викрадати: The child has been spirited away. Викрали дитину потайки/тайкома. 2. надихати, підбадьорювати, запалювати; охвалювати 3. to spirit up 1) викликати цікавість 2) підбадьорювати, запалювати, надихати 3) заклинати.

spir it ed [spir'ətid] [спірэтид] adj прикм жвавий; сміливий; енергійний, моторний; (про коня) гарячий.

spir it ism [spir'ətizəm] [спірэтизэм] n ім спіритизм.

spir it less [spir'itlis] [спірітліс] adj прикм 1. в'ялий; млявий 2. несміливий.

spirit level спиртовий рівень.

spir i tu al [spir'ichüəl] [спірічуэл] adj прикм 1. духовний: spiritual lords єпископи, отці церкви 2. одухотворений 3. релігій-

ний, церковний; n ім ам релігійна пісня негрів.

spir i tu al ism [spir'ichüəliz'əm] [спірічуəлізəм] n ім 1. філос спіритуалізм 2. спіритизм.

spir i tu al ist [spir'ichüəlist] [спірічуəліст] n ім 1. філос спіритуаліст 2. спіритист.

spir i tu al is tic [spir'ichüəlis'tik] [спірічуəлістик] adj прм 1. філос спіритуалістичний 2. спіритичний.

spir i tu al i ty [spir'ichüal'ətē] [спірічуéлəті] n ім 1. духовність 2. одухотвореність.

spir i tu al ize [spir'ichüəlīz] [спірічуəлайз] v д -ized, -izing одухотворяти, надихати.

spir i tu al ly [spir'ichüəlē] [спірічуəлі] adv присл одухотворено.

spir i tu el [spir'ichüel'] [спірічуéл] adj прм одухотворений.

spir i tu ous [spir'ichüəs] [спірічуəс] adj прм спиртний; алкогольний.

spi rom e ter [spīrom'ətər] [спайрóмəтəр] n ім мед спірометр.

spirt [spėrt] [спірт] v д, n ім див. spurt.

spit1 [spit] [спіт] v д spat/spit, spitting

1. плювати(ся); харкати (кров'ю); випльовувати; сплювувати; to spit at/upon smb плювати на когось 2. пирхати, пріхати; форкати; пирскати; фиркати 3. викидати: the gun spits fire гармата плює вогнем 4. шкварчати 5. мрячити, легко бризкати 6. spit out 1) випльовувати 2) кидати (прокльони, погрози); to spit it out розм говорити, висловлювати; to spit upon наплювати на щось, ставитися з презирством до когось; n ім 1. слина 2. плювок 2. невеликий дощик або сніжок 3. (військ. spit and polish 1) розм чистка зброї 2) розм блискуча чистота; spit and polish discipline тверда/сувора дисципліна.

spit₂ [spit][спит] n ім 1. рожен 2. дівча мілина; намивна коса; v д spitted, spitting 1. настромляти м'ясо на рожен 2. проколювати, простромлювати (ножем, шаблею).

spit ball [spit'bol'][спит бол] n ім насмінена кулька паперу (для стріляння з руки).

spitch cock [spich'kok'][спічкок] n ім кул розплатаний підсмажений вугор.

spite [spit][спайт] n ім злість; злоба; образа; обида; нехіть; упередження; ім.

spite of не зважаючи на, не дивлячись на, всупереч; in spite на зло; out of spite зі злоби; to have a spite against smb мати упередження до когось, відчувати неприязнь до когось; v g spited, spiting докучати (комусь), робити на зло: to cut off one's nose to spite one's face зробити собі самому на зло, лиш щоб іншому докучити.

spite ful [spīt'fəl] [спайтфəл] adj прк 1. злобний 2. зловтішний 3. недоброзичливий 4. уїдливий, ущипливий 5. докучливий.

spite ful ly [spīt'fəlē] [спайтфəлі] adv прк 1. злобно 2. зловтішно 3. недоброзичливо 4. уїдливо, ущипливо 5. докучливо.

spite ful ness [spīt'fəlnis] [спайтфəлніс] n ім 1. злобність 2. зловтішність 3. недоброзичливість 4. уїдливість, ущипливість 5. докучливість.

spit fire [spit'fīr'] [спітфайр] n ім злючка; запальна, дразлива, уїдлива людина.

spit tle [spit'əl] [спітəл] n ім слина; плювок.

spit toon [spitün'] [спітун] n ім плювальниця.

spitz [spits] [шпіц] n ім шпіц (собака)
splash [splash] [сплеш] v д 1. плескати(ся); хлюпати(ся): the baby likes to splash … дитя любить хлюпатися 2. бризкати(ся); забризкувати; he splashed the oars він бризкав веслами 3. шльопати (по грязюці) 4. шубовснути (into) 5. брести і бризкати: to splash one's way across a river брести бризками через річку; to splash one's way across a mud шльопати через грязюку 6. цяткувати; розцвічувати; усівати; the fields splashed with poppies поля усіяні маками; n ім 1. плеск, плескіт 2. бризки 3. бурна пляма; цятка; кольорова пляма, цятка; The dog is white with brown splashes. Біленька собачка з коричневими цятками 4. надзвичайне вражіння: to make a splash викликати сенсацію.
splash er [splash'эr] [сплешер] n ім грязьовий щиток; крило автомашини, крило від грязі.
splash y [splash'ē] [сплеші] adj прм splashier, splashiest 1. плюскотливий 2. обризканий; побризканий; грязний.
splat [splat] [сплет] n ім середня дошка спин-

ки крісла.

splat ter [splat'ər][сплéтэр] v д 1. оббрізкувати(ся) 2. плескатися, плюскатися 3. (про мову) белькотати; лепетати; мимрити; n ім 1. оббрізкування 2. плюскання 3. белькотіння; лепетання; мимрення.

splay [splā][сплей] v д 1. скошувати краї (отвору), скошуватися 2. вивихнути; вивертати ноги (під час ходьби) adj прк буд косий, скошений; n ім буд скіс.

splay foot [splā'fŏŏt'][сплéйфут] n ім плоска стопа; pl мн -feet.

splay-foot ed [splā'fŏŏt'id][сплéйфутид] adj прк 1. що має плоскі стопи 2. клишоногий.

spleen [splēn][сплін] n ім анат 1. селезінка 2. дратливість; злоба; пригнічення, пригноблення; to vent one's spleen upon smb зігнати злість на комусь.

splen dent [splen'dənt][сплéндэнт] adj прк блискотливий; блискаючий; виблискуючий.

splen did [splen'did][сплéндид] adj прк 1. чудовий; пишний; розкішний; величний; прекрасний; a splendid sunset пре-

кра́сний, чарі́вний за́хід со́нця; a splendid palace розкі́шна пала́та 2. ду́же до́брий; незвича́йний; зру́чний; a splendid chance зру́чна наго́да.

splen dif er ous [splendif'ərəs] [спле́ндіфэрэс] adj прм рзм ду́же га́рний, чудо́вий.

splen dor [splen'dər] [спле́ндэр] n ім 1. ро́зкіш; пишно́та 2. блиск; сліпу́ча яскра́вість 3. ве́личність; пока́зність.

splen dour n ім див. splendor.

sple net ic [splinet'ik] [сплине́тик] adj прм 1. селезі́нковий 2. дратли́вий; жо́вчний; в пога́ному на́строю; примхли́вий.

splen ic [splen'ik] [спле́ник] adj прм селезі́нковий.

splice [splīs] [сплайс] v д spliced, splicing 1. мор зро́щувати, сплі́тати (кінці́ троса) 2. буд з'є́днувати нав кла́д 3. сл одружи́тися; n ім 1. мор зро́сток (поту́за, линви) 2. буд зро́щування навкла́д.

spline [splīn] [сплайн] n ім 1. жоло́бок 2. заглибина; відовбання; рівчик 3. клин 4. до́вгий ву́зький кусо́к, пояс́ок де́рева, ву́зенька пла́нка, смужка, стрі́чка де́рева; v д splined

splining заклинювати, заплішувати.

splint [splint] [сплинт] n ім 1. осколок; тріска 2. лубок (для плетіння кошика) 3. тех загвіздок; шплінт 4. хір шина 5. анат малогомілкова кістка 6. вет накістень.

splint bone анат малогомілкова кістка.

splin ter [splin'tər] [сплінтэр] n ім 1. осколок; скінка; тріска; скалка; she got a splinter in her hand в її руку загналася скалка 2. осколок металю, скла; adj прм осколковий; v д 1. розколюватися; відколюватися; розщеплюватися 2. розтрощуватися; розбризкуватися (на скалки, осколки)

splin ter y [splin'tərē] [сплінтэрі] adj прм кілкий; що відколюється осколками, скалками.

split [split] [сплит] v д split, splitting 1. розколювати; розщеплювати; розламати; розрубати; розтяти; роздвоювати(ся); роздирати(ся); розривати(ся); розкладати (на частини); роздробляти; роздрібнювати; переполовинювати; to split an apple перекраяти яблуко на половину; to split one's sides with laughter лопатися/розсідатися від сміху; to

split the atom роздрібнювати атом; the two men split the cost ... (договірні) дві сторони розділили витрати 2. дробити; ділити; поділити; розділити; спричинити розкол, розлад; розбити, поділити голоси; оглушати (кого); розбивати, тріскатися; to split one's forces дробити сили; to split a party довести до роздору в партії; to split a vote поділити, розбити голоси; to split one's vote одночасно голосувати на кількох кандидатів; to split smb's ears оглушувати когось; to split the difference 1) брати середню величину 2) піти на компроміс 3. сильно боліти: my head is splitting в мене сильно болить / тріщить голова 4. роздвоювати, переполовинювати; to split a hide переполовинювати шкуру 5. розщіплюватися; лопати; тріщати; роздирати(ся); розриватися; my head was splitting в мене тріщала голова; to split open розчинятися (про двері, вікно) 6. лопати(ся), розсідатися: to split with laughter лопати(ся), розсідатися від сміху 7. з прийм. і присл.: split off 1) відколюватися 2) відокремлювати; split up 1) розділяти(ся) 2) розколювати-

(ся); to split hairs сперечатися за дрібниці, вдаватися до дрібниць; n ім 1. розколювання; відколювання 2. розколина 3. тріщина; щілина 4. проріз 5. розкол 6. тріска; скалка 7. рзм пляшка напою 8. pl мн splits акробатичний трюк; adj прм 1. розколений 2. розщеплений 3. роздрібнений 4. поділений; розколотий.

split infinitive грам розміщення прислівника між "to" і інфінітивом; to split fully understand зовсім /повно зрозуміти.

splitter [split'ər] [сплітэр] n ім 1. розмежувач каменю 2. розкольник.

splitting [split'iŋ] [сплітин'] adj прм 1. пронізливий; оглушливий 2. тяжкий, сильний, тріскучий (біль голови).

splotch [sploch] [сплоч] n ім велика брудна пляма.

splotchy [sploch'ē] [сплочі] adj прм забруднений, вкритий плямами.

splurge [splērj] [сплірдж] n ім рзм хвастощі, виставляння напоказ; v дс splurged, splurging рзм хвастати, вихвалятися, виставляти напоказ.

splutter [splut'ər] [сплатэр] v дс, n ім див. sputter.

spoil [spoil] [спойл] v дс spoiled/spoilt,

spoiling 1. псувати, нищити; понищити, знищити; пошкоджувати; he spoiled eight pieces of paper він зіпсував вісім листків паперу 2. псуватися; нівечити; 3. марнувати(ся); калічити, покалічити; утрачати; the apples spoiled яблука змарнувалися / зіпсувалися / прогнили; to spoil one's eyes зривати очі 3. надмірно пестити, потурати чиїм норовам, примхам, розпещувати: that child is being spoiled... ту дитину розпестили 4. грабити, ограбити, силою відбирати; to spoil smb of smth ограбити / обкрадати когось з чогось; n ім часто pl мн spoils 1. здобич, награбоване добро; воєнні трофеї; грабіж, грабунок; The soldiers carried the spoils вояцтво таскало награбоване 2. прибуток, вигода одержана в результаті конкуренції з кимсь 3. the spoils державні посади, (які розподіляються прихильникам тієї партії, що перемогла на виборах) 4. викопана, вибрана земля (під будову).

spoiler [spoil'ər] [спойлэр] n ім 1. пустун 2. грабіжник.

spoils man [spoils'mən] [спойлсмэн] n ім, pl

мн spoilsmen людина, яка одержує посаду в нагороду за політичні послуги

spoilt [spoilt] [спойлт] v д див. spoil v д.

spoke₁ [spōk] [споук] v д див. speak v д.

spoke₂ [spōk] [споук] n ім 1. спиця (колеса) 2. щабель, східець (драбини) 3. палиця, дрючок (для гальмування колеса): to put a spoke in smb's wheel розстроїти комусь плани(я)ни; v д вставляти спиці в колесо.

spo ken [spō'kən] [споукән] v д див. speak; adj прк 1. мовлений: the spoken word мовлене слово 2. усний: a spoken language усна мова 3. мовний: a soft-spoken man тихомовна людина.

spoke shave [spōk'shāv'] [споукшейв] n ім тесл струг, медведка.

spokes man [spōks'mən] [споуксмән] n ім, pl мн -men уповноважений мовець; заступник; представник.

spo li a tion [spō'liā'shən] [споулиейшән] n ім 1. грабіж, награбоване 2. загарбання майна (особливо нейтральних суден підчас війни) 3. навмисне знищення або перекручення документу.

spon da ic [spondā'ik] [спондейик] adj прк прос спондеїчний.

spondee [spon'dē] [спóнді] n ім прос спондей.

sponge [spunj] [спанджс] n ім 1. губка 2. губчаста речовина 3. обтирання губкою 4. щось схоже на губку (напр. ніздрювате тісто) 5. рзм нахлібник, дармоїд 6. тампон 7. банник для чистки гарматного дула) 8. трянка (для витирання підлоги) 9. to pass the sponge over smth пустити щось в непам'ять; to throw up the sponge визнати себе переможеним; to give smth a sponge витирати щось губкою; v g sponged, sponging 1. мити, вимивати, витирати, чистити (губкою) 2. збирати губки 3. рзм напрошуватися, жити коштом інших 4. з прийм. і присл.: to sponge down обтирати(ся) мокрою губкою; to sponge off чистити губкою; sponge out 1) стирати губкою 2) згладжувати, затирати сліди; sponge up вбирати, всисати губкою.

sponge cake сорт бісквіта.

sponger [spun'jər] [спáнджэр] n ім 1. той, хто збирає губки / ловець, шукач губок 2. нахлібник, дармоїд.

sponging house тимчасовий арешт для ув'язнення боржників.

spongi ness [spun'ji nis] [спáнджинис] n ім губчастість.

spon gy [spun'jē] [спа́нджі] adj прк -gier, -giest 1. губча́стий 2. пористий, ніздрюва́тий 3. моклякува́тий, багні-стий: a spongy moss торфове болото; a spongy dough ніздрюва́те тісто.

spon son [spon'sən] [спо́нсэн] n ім мор 1. плятфо́рмний виступ.

spon sor [spon'sər] [спо́нсэр] n ім 1. поручи́тель 2. опікун, заступник 3. хрище́ний ба́тько; хрищена мати 4. замовник радіореклями; v q 1. ручатися (за когось) 2. підтри́мувати, субсидува́ти.

spon sor ship [spon'sərship] [спо́нсэршип] n ім 1. порука; запорука; відповіда́льність 2. обов'язки хрище́ного ба́тька, хрище́ної ма́тері 3. фінансува́ння рекля́ми.

spon ta ne i ty [spon'tənē'ətē] [спонтэні́эті] n ім, pl мн -ties спонта́нність.

spon ta ne ous [spontā'nēəs] [спонтейніэс] adj прк 1. спонта́нний, мимові́льний: both men burst into spontaneous cheers обидва́ жителі вибухнули спонта́нним вигу-ком 2. доброві́льний 3. безпосере́дній; невимушений 4. стихі́йний: The eruption of a volcano is spontaneous. Виверження

вулкана буває стихійним. 5. щирий; стихійний; spontaneous enthusiasm щирий/справжній ентузіязм; spontaneous movement 1) стихійний рух 2) порив 6. мед spontaneous pneumothorax самобутній пневмоторакс.

spontaneous combustion самозаймання (тех).

spoof [spüf] [спуф] n ім сл підфурювання, обфурювання; махрайство, обман; трюк, жарт; v q обманювати; обфурювати; плести трюки.

spook [spük] [спук] n ім рзм привид; мара, примара.

spooky [spük'ē] [спукі] adj прм spookier, spookiest рзм примарний; the house is spooky в цьому будинку страшить.

spool [spül] [спул] n ім 1. шпулька 2. цівка; v q намотувати на шпульку, на цівку.

spoon [spün] [спун] n ім 1. ложка 2. широка зігнута лопать (весла) 3. спорт вид ключки 4. черпак, черпалка 5. born with a silver spoon in one's mouth народитися в сорочці; v q 1. черпати ложкою 2. спорт злегка підкидати м'яч 3. сл по-дурному кохатися 4. з прийм. і присл. spoon off збирати ложкою сметанку; spoon out 1) вичерпувати ложкою 2)

чіпляти, їсти легенько 3) (про гольф) злегка підкидати м'яч.

spoon drift [spün'drift] [спýндріфт] n ім піна, бризки морської хвилі, див. spin-drift.

spoon ful [spün'fùl] [спýнфул] n ім, pl мн -fuls повна ложка (чого).

spoon y [spün'ē] [спýні] adj прк spoonier, spooniest 1. по-дурному закоханий 2. дурненький, пришелепуватий; n ім, pl мн spoonies 1. дурень, йолоп 2. пришелепуватий коханець.

spoor [spür] [спур] n ім слід (звіра); v ф вистежувати, іти по сліду.

spo rad ic [spərad'ik] [спэрéдик] adj прк спорадичний, випадковий, поодинокий; що рідко трапляється.

spo rad i cal [spərad'əkəl] [спэрéдэкэл] adj прк див. sporadic.

spo rad i cal ly [spərad'iklē] [спэрéдиклі] adv прсл спорадично, випадково.

spo ran gi a [spəran'jiə] [спэренджиэ] n pl ім мн від sporangium.

spo ran gi um [spəran'jiəm] [спэрéнджиэм] n ім, pl мн -gia [-jiə] [-джиэ] bot спорангій.

spore [spor / spür] [спор / спýр] n ім bot спір

spo|ro phyll/spo ro phyl [spo'rəfil/spō'rəfil] [спо́рэфил/споу́рэфил] n ім бот спорофі́л.

spo|ro phyte [spo'rəfīt/spō'rəfit] [спо́рэфайт/споу́рэфайт] n ім бот спорофі́т.

spor|ran [spor'ən/spōr'ən] [спо́рэн/споу́рэн] n ім шкіряна́ дзьобе́нка з хутро́м назо́вні (в костю́мі шотла́ндського го́рянина).

sport [sport/spōrt] [спорт/споу́рт] n ім 1. розва́га; гра́; жарт; it is great sport це ж бо й заба́вне/смішне́/куме́дне; to make sport of smb пожартува́ти з ко́го; to make sport of smth розважа́тися, забавля́тися чимсь; in sport жартома́, як жарт/в жарт 2. (про завда́ння) іграшка, за́бавка 3. спорт; полюва́ння; рі́бна ло́вля; спорти́вні і́гри; ска́чки, верхо́гони; перего́ни; aquatic sports во́дний спорт; to have good sport 1) поверну́ти з полюва́ння з по́вною то́рбою дичи́ни 2) поверну́ти з рі́бної ло́влі з по́вним ко́шиком ри́би 4. pl мн sports легка́ атле́тика 5. pl мн sports легкоатлети́чні змага́ння 6. біол, бот різнові́д, відхи́лення від норма́льного ти́пу 7. спортсме́н 8. рзм порядний хло́пець; га́рний па́рубок;

to be a sport зробіть ласку / як ваша ласка; v i 1. грати; веселитися; пустувати; розважатися; витворяти; Lambs sport in the fields. Ягнятка витворяють / ганяють на полі / насвіжці 2. займатися спортом 3. жартувати (with); покепкувати, поглузувати, насміятися (з кого, з чого), поглумитися (над ким, чим); to sport with smb покепкувати, поглузувати, насміятися з кого 4. біол відхилятися від нормативного типу 5. розм. носити, виставляти на показ, чванитися; sport a new hat чванитися новим капелюхом, adj прм спортивний.

sportful [sport'fəl / spōrt'fəl] [спортфэл / спуртфэл] adj прм 1. веселий; пустотливий; жартівливий 2. розважальний.

sporting [spor'tiŋ / spōr'tiŋ] [спортин~ / спуртин~] adj прм 1. спортивний 2. мисливський 3. захоплений спортом: a sporting man 1) спортсмен 2) любитель спорту 3) любитель скачок, кінного спорту 4. завзятий / запопзятий спортсмен 5. чесний, добросумлінний, добросовісний: to give smb a sporting chance поводитися з ким чесно, добросовісно, дати кому нагоду захищатися, оборонятися.

sportive [spor'tiv / spōr'tiv] [спóртив / споýртив] adj прк 1. веселий 2. жартівливий 3. жвавий, моторний; The old dog seemed as sportive as the puppy. Виявляється, старий рибалка такий же жвавий, як і щеня.

sports [sports / spōrts] [спортс / споýртс] adj прк спортивний; sports car спортивне авто; sports jacket спортивний піджак.

sportsman [sports'mən / spōrts'mən] [спóртсмэн / споýртсмэн] n ім, pl мн -men 1. спортсмен; мисливець; рибалка 2. порядна, чесна людина 3. любитель кінного спорту.

sportsmanlike [sports'mən līk' / spōrts'mən-līk'] [спóртсмэнлайк / споýртсмэнлайк] adj прк 1. спортсменський 2. мужній; чесний; благородний.

sportsmanship [sports'mənship / spōrtsmən-ship] [спóртсмэншип / споýртсмэншип] n ім 1. спортивна спритність 2. захоплення спортом 3. чесність; мужність; прямота.

sporty [spor'tē / spōr'tē] [спóрті / споýрті] adj прк sportier, sportiest 1. спортсменський 2. хвацький; молодецький; мужн-

ній 3. показний; вишуканий.

spot [spot] [спот] n ім 1. пля́ма; ця́тка; кра́пка; мітка; a spot of ink чорни́льна пля́мка 2. крапча́ста ткани́на: His tie is blue with white spots. Його́ синенька крава́тка з білими цятка́ми 3. ганьба́: His character is without spot. Його́ репута́ція незаплямлена.
4 4. місце: From this spot one may see the mountains. З цього́ місця можна побачити го́ри. 5. розм мала кількість, трохи: a spot of lunch маленька пере́куска 6. прищик 7. вразли-
6 7 ве місце; a very tender spot на́дто враз-ливе місце; on the spot на місці, негайно; a young man on the spot розторо́пний юна́к, молодик; амер сл to put smb on the spot 1) розквита́тися з кимсь 2) укласти кого́ / убити кого́ 8. знак, значо́к; слід 9. коро́ста; рідке́ місце; adj прк 1. наявний, що є на складі: spot goods наявний товар тж товар, що здає́ться відра́зу після про́дажу 2. гото́вий, під руко́ю; a spot answer відповідь з-під ру-ка́, готова відповідь 3. що стосу-ється готівки: a spot cash лише́ за готівку; v spotted, spotting 1. плямува́-ти, вкрива́ти плямами, плямка́ми, крап-

-ками, цятками; накрапувати, накрапнювати, цяткувати; to spot a dress нашивати цятки на сукню 2. плямувати, заплямувати, ганьбити: He spotted his reputation by lying repeatedly. Він зганьбив свою репутацію частенького брехнею. 3. зауважити; побачити; відмічати; розпізнавати; спостерігати; Lookouts were spotted all along the coast. Спостережні пункти зауважувались уздовж морського берега. 4. розм пізнавати, вишукувати, зауважити, знаходити; the teacher spotted every mistake учитель вишукував кожну помилку 5. хем виводити плями.

spot cash готівка.

spot less [spot'lis] [спот'ліс] adj прм незаплямований, без жодної плями; бездоганний.

spot less ness [spot'lisnis] [спот'лісніс] n ім бездоганна чистота, незаплямованість.

spot light [spot'līt'] [спот'лайт] n ім 1. (театр) прожектор для підсвічування 2. центр уваги; видатне становище; to be in the spotlight бути в центрі уваги 3. ав рухома фара.

spot ted [spot'id] [спот'ид] adj прм 1. плям-

містий; крапчастий; заплямований
2. цятко́ваний; крапко́ваний.

spotted fever мед 1. висипний тиф 2. запалення мозкових оболонок.

spotter [spot'ər] [спотэр] n ім 1. розвідник; (військ) вивідач 2. детектив 3. радіолокаційна станція виявлення 4. спостерігач для ворожої повітряної флоти.

spotty [spot'ē] [споті] adj прк -tier, -tiest 1. плямистий 2. строкатий 3. прищуватий 4. цятко́ваний; крапчастий 5. неоднорідний.

spousal [spouz'əl] [спаузэл] n ім, pl мн (часто) spousals акт одруження.

spouse [spous/spouz] [спаус/спауз] n ім 1. чоловік 2. дружина 3. подружжя.

spout [spout] [спаут] n ім 1. носик; шийка (жбану, самовара) 2. водостічна труба; ринштак, ринва; жолоб, жолобець; рукав; випускний отвір; rain runs down a spout дощ стікає ринвою; сл up the spout 1) у заставі, в ломбарді 2) розорений, понищений 3. зоо дихальний отвір (у кита) 4. тех невеличкий ринштак, ринвочка (різних машин) 5. тех (с) ковзання; v д 1. струменіти, бити струменем; a whale spouts water when

it breathes -кит вибрізкує струмінь води, підкас віддиху; the wound spouted blood кров цебенить із рани 2. рзм базікати; проказувати 3. літися потоком, струменіти, бити джерелом; пропливати струменем; water spouted from a break in the pipe вода струменем бризкала із тріщини водостічної труби.

sprain [sprān] [спрейн] v q звихнути, вивихнути: sprain your ankle анат вивихнути собі кісточку; n ім звих, вивих.

sprang [spran] [спрен~] v q. див spring v q.

sprat [sprat] [спрет] n ім іхт кілька; шпрота; дрібні риба (схожа на кільку)

sprawl [sprol] [спрол] v q 1. розсідатися; розкидатися; розкидати (руки, ноги) недбало або незграбно; порозлягатися; the people sprawled on the lawn люди порозлягалися на моріжку; to send smb sprawling звалити кого сильним ударом; I went sprawling я валявся задовбнки 2. розповзатися на всі боки; розростатися 3. нерозбірливо писати, (рзм) почали кряцькувати; his writing sprawled across the page його писання

порозлáзилось по всій сторінці; n ім незгрáбна пóза, незгрáбний рух.

sprawling [sprôl'iŋ] [спрóлин] adj прк повзучий; кошлáтий, кострубáтий; sprawling handwriting розгóнистий, кострубáтий пóчерк.

spray₁ [sprā] [спрей] n ім 1. бризки, водяний пил, морськá мряка: we were wet with the sea spray ми промóкли морськóю мрякою 2. град; рóзліт оскóлків: a spray of bullets hit the wall град куль сіяв по стіні 3. розпилювач; пульверизáтор; обприскувач; v д 1. обризкувати, обприскувати; мрячáти 2. пульверизувáти; розпилювати 3. сіяти (кулями): The soldiers sprayed the enemy with bullets. Вояцтво сіяло (грáдом) куль по вóрогові.

spray₂ [sprā] [спрей] n ім гілка; пáгін; пáросток; кущик паростків; рóзріст зелені; a spray of lilacs пáгін бузкý; a spray of ivy вітка плющá.

spread [spred] [спред] v д spread, spreading 1. простягáтися; розстилáти(ся); розкидáти(ся); розгортáти(ся); розпускáти (квіт); to spread the table, to spread the cloth 1) накривáти стіл 2) заставляти стіл; to spred a

banner розгорнути прапор; to spread one's hands простягнути руки; to spread a sail підняти парус; to spread rugs on the floor розіслати/розстелити килими на підлозі, по ній; Fields of flowers spread out before us. Перед нами розкинулись поля квітів. the peacock spred its tail павич розпустив (свій) хвіст 2. розкидати; розкладати; наставляти; to spread a net закинути, розкинути сіть, невід 3. поширювати(ся), розносити(ся); he spred the news він поширив новину, вістку; the sickness spread rapidly хвороба розносилась нестримно 4. розклепати, розтягнути; He spread the end of the rivet with a hammer. Він розклепав заклепку молотком 5. розтрушувати, розстеляти, розкидати рівним шаром: to spread manure over the field розкидати гній по полю 6. розмазувати(ся), намазувати(ся): to spread butter on the slice of bread намазувати скибку хліба маслом 7. ам to spread on the records записувати 8. розводитися: to spread on smth розводитися над чимсь 9. настеляти, накладати (рівний шар): this paint spreads evenly ця фарба настеляється рівненько 10. розплющувати;

розширяти; витягувати; розтягувати; розкладати; the rails of the track have spread рейки колії широко розставлені; to spread out a map розкладати карту; to spread out one's legs простягати ноги 11. рзм spread oneself 1) намагатися справляти/робити гарне враження 2) хвастатися своїми здібностями 3. хвалитися, нахвалятися 12. розлазитися; розповзатися; n ім 1. поширення; розростання; зростання: the spread learning поширення знань 2. розмах (крил) 3. розтелення; поширення; простягнення; розгорнення; розкладення; розлогість; розтягування; the spread of elastic розтягування гумки; the spread of a bird's wings розмах/розпростання крил птаха 4. відстань; простір; ширина; протяжність; обсяг, обшир; a wide spread of country широка країна, широкий простір 5. покривало (для постелі); скатерка 6. рзм щедре частування; бенкет на всю губу; обільний стіл 7. (варення, джем, масло, повидло) = те, що намазують на грінку (хліба) 8. розставлення; розставляння 9. розширювання, розширення; розтяжка 10. розворот газети; adj прм розтелений

поширений; простягнений, розпростертий; розгорнутий; spread eagle (гербовий) орел з розпростертими крилами.
spread eagle хвастлива, хвастовита людина.
spread-eagle [spred'ēgəl] [спредіґел] adj прк 1. розпластаний 2. ам хвастливий; spread-eagle oratory високомовність; v g -gled, -gling розпластувати.
spread er [spred'ər] [спредер] n ім 1. поширювач 2. тех пристосування до розкладання; розподільник; розпірка 3. с. г. розкидач 4. зал спредер 5. с. г. обприскувач.
spree [sprē] [спрі] n ім 1. пустощі; розвага; гуляння; розгул; to be on the spree пиятикувати, пиячити; to go on the spree погулювати, погуляти; порозважатися 2. пиятика.
sprig [sprig] [спріґ] n ім 1. гілочка; паросток 2. узір, візерунок у вигляді гілочки 3. штифт, кілок, цвяшок без головки.
spright ly [sprīt'lē] [спрайтлі] adj прк -lier -liest бадьорий; жвавий; веселий
spright li ness [sprīt'linis] [спрайтлинис] n ім бадьорість; жвавість; веселощі.
spring [spriŋ] [спринґ] v g sprang/sprung, springing 1. стрибати; підскакувати;

кидатися; to spring over a fence перескочити через тин; the boy sprang to his feet хлопець схопився/зірвався на рівні ноги; to spring to smb's aid кинутися/метнутися на допомогу/поміч кому; to spring to smb's throat скочити кому до горла 2. раптово, нагло відчиняти, відчиняти: to spring open нагло/раптово відчинитися 3. розприскуватися: Sparks sprang from the fire. Іскри розприскувалися із вогню. 4. бити джерелом 5. відпускати пружину: to spring a trap спустити пастку 6. брати початок; походити; виникати; his mistakes spring from carelessness його помилки це наслідок недбалости 7. з'являтися: many new buildings have sprung up in this town в цьому містечку з'явилося багато нових будівель 8. пускати ростки, паростки; проростати; сходити; buds are springing з'являються бруньки 9. поставати; виникати; випливати; виходити; what will spring from all this? що із цього усього виникне? Який буде наслідок із цього усього 10. давати тріщину, тріскатися, розколюватися 11. (про міну) вибухати 12. спалахати

(дичину) 13. (про кров) бризнути 14. раптом,
несподівано відкрити (новину), повідоми-
ти (upon); to spring surprises робити
несподіванку, сюрпризи 15. тех підвішува-
ти, припасовувати (пружину, ресори),
установлювати на пружині 16. заско-
чити (кого), здивувати, нагло/нагально
ставити запитання: to spring a question,
a request on smb нагло звернутися до ко-
го з запитанням, з просьбою/проханням/
вимогою 17. (про дах, човен, тощо) затіка-
ти; продірявлюватися; to spring a leak
продірявитися 18. (з прийм. і присл.);
spring aside/away відскакувати;
spring back 1) відскакувати назад 2) (про
галузку) нагло відігнутися, випроста-
тися, випрямитися; spring; spring
down зіскакувати, стрибати вниз;
spring out 1) вискочити 2) випливати,
виходити (з чогось); spring up 1) під-
скочити 2) (про людину, вітер) зривати-
ся 3) раптом виростати, з'являтися,
виникнути, зродитися; n ік 1. стри-

бок: to give a sudden spring нагло
скочити, стрибнути; to take a spring
стрибнути 2. весна: in spring навесні,

весно́ю, весня́ною поро́ю 3. джерело́ 4. пружи́на 5. ресо́ра 6. пру́жність; еластичність 8. жвавість; енергія 9. відскок 10. hot spring (сікувальне) тепле джерело́ 11. джерело́, поча́ток (цивілізації, звичаю); мотив; причи́на 12. тріщина, теча 13. мор шварто́в; adj прк 1. весня́ний; ярий, яровий 2. пружи́нний: spring balance пружи́нна вага́; spring bed пружи́нний матра́ц; spring lock пружи́нний замо́к 3. джере́льний.

spring board [sprin'bord' / sprin'bōrd'] [спрін˜борд / спрін˜боурд] n ім трамплі́н.

spring bok [sprin'bok'] [спрін˜бо́к] n ім, pl мн -boks / -bok зоо південноафрика́нська газе́ля.

springe [sprinj] [спри́ндж] n ім сильце́; v q springed, springing ловити на сильце́.

springer [sprin'ər] [спрін˜эр] n ім 1. стрибу́н 2. різновидність спаньєля (собаки) 3. арх узголів'я 4. springbok.

spring halt [sprin'holt'] [спрін˜гойт] n ім вет шпат.

spring lock пружи́нний замо́к.

spring tide [sprin'tīd'] [спрін˜тайд] n ім весна́, весня́на пора́.

spring time [sprin'tīm'] [спрін˜тайм] n ім

весною, весняна пора.

springy [spring'ē] [спрінг'і] adj прм springier, springiest 1. пружний 2. пружинний 3. еластичний.

spring wheat яра пшениця.

sprin kle [spring'kəl] [спринг'кəл] v q -kled, -kling 1. бризкати; кропити: to sprinkle flowers with water кропити квіти водою 2. посипати (чимсь - with): He sprinkled ashes on the icy walk. Він посипав попелом стежку. 3. розкидати (on) 4. крапати, накрапати; n ім 1. невеликa кількість 2. легкий дощик, сніжок; sprinkle of snow пороша, легкий сніжок.

sprin kling [spring'kling] [спринг'клинг] n ім 1. див. sprinkle n ім 1.

sprint [sprint] [спринт] v q бігти на коротку дистанцію, спринтувати; n ім біг на коротку дистанцію, спринт.

sprit [sprit] [сприт] n ім мор випрямляч (паруса).

sprint er [sprint'ər] [спринтəр] n ім бігун на короткій дистанції, спринтəр.

sprite [sprīt] [спрайт] n ім міт ельф, Гном.

sprock et [sprok'it] [спрокит] n ім тех

лапуговéе, зубчáсте кóлесо.

sprout [sprout] [спрáут] v q 1. пускáти пáростки; buds sprout in the spring бруньки розвивáються під вéсну 2. нароститися, кільчитися: seeds sprout зéрно, насіння кільчиться 3. відрóщувати: the young bull sprouted horns бичкóві виросли ріжки; the young man had sprouted a moustache молодикóві виросли вýса.

spruce₁ [sprūs] [спрус] n ім dom ялíна.

spruce₂ [sprūs] [спрус] adj прм sprucer, sprucest чепурýстий; чистéсенький; приглáджений; v q spruced, sprucing гáрно, пишно вбирáтися; приглáдитися; причепурóвуватися; to spruce oneself або to spruce oneself up пишно вбрáтися, причепурйтися.

spruce ness [sprūs'nis] [спрýснис] n ім чистотá; охáйність.

sprue₁ [sprū] [спру] n ім мет вертикáльний ливнйк.

sprue [sprū] [спру] n ім мед виразкóвий стоматит, пліснявка.

sprung [sprŭŋ] [спран"] v q див spring v q.

spry [sprī] [спрай] adj прм spryer, spryest / spriest 1. жвáвий, рухлйвий, мотóр-

ний; the spry old lady жвавенька старушка.

spud [spud] [спад] n ім 1. мотика 2. невелика лопата 3. струг, медвéдка (для кори) 4. рзм картопля.

spue [spū] [спю] v д див. spew.

spume [spūm] [спюм] v д spumed, spuming пінитися, шумувати; n ім піна, шумовиння; накип.

spumy [spūm'ē] [спюмі] adj прк spumier, spumiest пінистий, вкритий піною.

spun [spun] [спан] v д див. spin v д.

spunk [spuŋk] [спаньк] n ім 1. рзм запал; мужність; відвага; to have spunk бути мужнім, хоробрим; to put spunk into smb натхнути кого мужністю / збудити в кому мужність 2. трут; гнилик.

spunky [spuŋk'ē] [спаньки] adj прк spunkier, spunkiest рзм мужній; хоробрий; запальний

spur [spûr] [спір] n ім 1. острóга, шпóра, to need the spur що вимагає підганяння; to set spurs to пришпорювати, стискáти острóгами 2. спонýка, стимул, заохочення; on the spur of the moment спонтáнно, під впливом тимчасової спонýки; to give a spur to smb спонукати

кого 3. півняча шпора 4. відросток (на крилі, нозі) 5. бот ріжкú 6. геол відгалуження жили; v g spurred, spurring 1. пришпорювати 2. спонукати; to spur a willing horse старанного, запопадливого робітника не підганяють; spur on спонукати, заохочувати, підганяти 3. надівати острóги, шпори; spurred boots чоботи з острóгами 4. поспішати, мчати (spur on, forward).

spurge [spërj] [спірдж] n ім бот молочай.

spur gear mex циліндрична шестірня.

spu ri ous [spūr'iэs] [спюріэс] adj прк 1. фаль(ь)шивий, підроблений: a spurious document підроблений, фаль(ь)шивий документ 2. незаконний

spu ri ous ness [spūr'iesnis] [спюріэснис] n ім фаль(ь)шивість, підробленість, неправдивість.

spurn [spërn] [спірн] v g 1. відкидати зі зневагою; відмовлятися з образою; The judge spurned the bribe. Суддя відкинув хабар образливо. 2. відпихати ногою 3. погорджувати; n ім 1. відкидання, зневажлива, образлива відмова 2. стусан ногою.

spurred [spërd] [спірд] adj прк з острóга-

ми, оперений.

spurt [spert] [спирт] v q 1. бити струменем (down, out): blood spurted from the wound кров бризкає із рани 2. робити раптове зусилля: The runners spurted near the end of the race. Наприкінці змагання, змагуни набирали останнього зусилля 3. викидати полум'я; n im 1. струмінь 2. спалах: Spirts of flames broke out all over the building. Спалах полум'я охопив весь будинок. 3. ривок, максимальне зусилля 4. порив, позив (вітру).

spur track під'їзна колія, залізнична вітка.

spur wheel циліндрична шестірня, див. spur gear.

sputter [spŭt'ər] [спатэр] v q 1. плюватися, бризкати слиною 2. шкварчати, сичати; fat sputtering in the frying pan сало шкварчить у рінці 3. белькотіти, лопотіти, швидко й безладно говорити 4. (про вогонь) тріщати, тріскотіти; n im 1. бризки 2. шкварчання 3. сичання 4. белькотання, цокотання, безладна мова 5. шум; метушня.

sputum [spū'təm] [спютэм] n л, pl мн -ta [-tə] [-тэ] 1. слина 2. мед мокротиння.

spy [spī] [спай] n ім, pl мн spies 1. шпигун 2. таємний агент; v д spied, spying 1. шпигувати, стежити (on, upon – за кимсь) 2. помітити, побачити; to spy into a secret намагатися збагнути, дослідити таємницю; to spy out вистежувати, дізнаватися; to spy upon стежити за кимсь, шпигувати, вивідувати, розвідувати; n ім 1. шпигун 2. таємний агент; to play the spy on smb шпигувати когось

spyglass [spī'glas'/spī'gläs'] [спайглес/спайглас] n ім підзорна труба.

spyhole [spī'hōl'] [спайгоул] n ім вічко, оглядовий отвір.

squab [skwob] [скуоб] n ім 1. безперий голуб; безпере пташеня 2. (про людину) товстяк, товстуха 3. туго напхана подушка 4. софа; adj прм (про людину) товстий і низенький, присадкуватий.

squabble [skwob'əl] [скуобл] n ім сварка (через дрібниці); суперечка, (розм) перепалка; children's squabbles дитяча перепалка, суперечка; v д -bled, -bling перепиратися, сваритися, сперечатися

squabbler [skwob'lər] [скуоблэр] n ім сварлива людина.

squad [skwod] [скўод] n ім 1. військова одиниця, частина, загін; команда; squad drill рекрутська / некрутська муштра; the awkward squad новаки, частина новобранців 2. бригада (робітників, пожежної сторожі) 3. загін (ударний); the Flying Squad летючий загін 4. ам спортивна команда 5. гурт, гурток (людей)

squad car поліційна патрульна автомашина.

squadron [skwod'rən] [скўодрэн] n ім 1. (військовий) ескадрон 2. ав ескадрилья 3. мор ескадра, з'єднання (кораблів) 4. ам кавалерійський дивізіон; v д (військ) зводити в ескадрони.

squalid [skwol'id] [скўолид] adj прк 1. брудний, неохайний, занедбаний; нуждений; плюгавий.

squalidness [skwol'idnis] [скўолиднис] n ім брудота, неохайність, нужденність; плюгавість.

squall₁ [skwol] [скўол] v д 1. репетувати; верещати; вищати; пронизливо кричати; the baby squalled дитя ревіло, верещало 2. співати різким голосом; горлати; n ім зойк; вереск;

пронизливий крик.

squall₂ [skwol][скуо́л] n ім 1. шквал, гроза́; громовиця, бу́ря; злива 2. розм сва́рка; скандал.

squall y [skwol'ē][скуо́лі] adj прк squall-ier, squalliest 1. бурхливий (про погоду): squally weather бурхлива погода 2. розм поривчастий; навіжений.

squal or [skwol'ər][скуо́лэр] n ім 1. бруд; нужда́ 2. злидні.

squa ma [skwā'mə][скуе́йма] n ім, pl мн -mae [-mē][-мі] луска́

squa mate [skwā'māt][скуе́ймейт] adj прк лускатий.

squa mose [skwā'mōs][скуе́ймоус] adj прк див. squamous.

squa mous [skwā'məs][скуе́ймэс] adj прк лускатий.

squan der [skwon'dər][скуо́ндэр] v дс марнувати, розтринькувати, марнотратити: he squandered his money він розтринькав, промарнував свої гроші.

square [skwâr][скуе́эр] n ім 1. квадрат; четвірикутник; квадратик; a square of glass квадратна, четирикутня шибка; to form into a square строїти, построїти, шикувати каре́, четирикутник

2. площа, сквер 3. квартал 4. косинець; on the square прямокутний; out of square непрямокутний 5. зразок; взірець; on/by the square зразково, взірцево; чесно 6. мат квадрат, другий степінь to bring/raise to a square підняти, піднести до степеня 7. квадратна хустка; квадратне покривало 8. міра поверхні; adj прм squarer, squarest 1. квадратний 2. прямокутний, простокутний; чотирикутний; чотиристоронній; a table with square corners прямокутний стіл; square with... перпендикулярний, паралельний до; the picture is not square with the ceiling картина висить криво 3. мат у квадраті; square meter квадратний метр; three square is nine три у квадраті становить дев'ять 4. мат square root корінь 5. гранчастий; неотесаний; грубий; a man of square frame 1) грубувата людина 2) плечистий, широкоплечий; a square jaw широкощелепний 6. рівний; точний; правильний; вирівняний; розрахунковий; to get one's accounts square упорядкувати рахунки, розрахуватися; to get square with smb звести рахунки з кимось; to get

things square привести справи до ладу 7. чесний; прямий; сумлінний, добросовісний; to play a square game грати в відкриті карти; a square deal чесна угода; I gave him a square deal я повівся з ним добросовісно/чесно/сумлінно 8. розм ситний, щедрий: a square meal щедра/ситна їжа;
v q. squared, squaring 1. надавати квадратної форми 2. робити прямокутним 3. погоджувати, узгоджувати (що з чим) 4. приводити (справи до ладу); вирівнювати, погоджувати, узгоджувати, враховувати, брати до уваги (про рахунки, розрахунки) 5. обтісувати по косинцю (деревину) 6. піднімати; розправляти; to square one's shoulders розправити плечі 7. (дослівно і переносно) to square accounts with smb звести рахунки/порахуватися, помститися 8. мат підносити до квадрата; to square the circle розв'язувати квадратуру кола 9. погоджувати(ся), пристосовувати(ся); розходитися (про погляди, переконання); His acts do not square with his promises. Його вчинки розійшлися з його обіцянками 10. (з прийменн. і присл.) square off розм 1) ставати в позицію (в боксі) 2) підготуватися до нападу або до захисту;

square ~~мр~~ 1) розплатитися, звести рахунки (з кимось), помститися 2) набрати вертикального положення 3) зайняти оборонну позицію; adv прм 1. рзм чесно, совісно 2. прямо, рівно 3. віч-на-віч 4. безпосередньо.

square built [skwâr'bilt] [скуБейрбилт] adj прм широкоплечий, кремезний.

square deal рзм чесна угода.

square inch квадратний дюйм.

square-jawed [skwâr'jôd'] [скуБейрджод] adj прм широкощелепий.

square meal ам щедра/сита їжа.

square-rigged [skwâr'rigd'] [скуБейр'ригд] adj прм мор оснащений чотирикутними парусами.

square root мат квадратний корінь.

square shooter рзм чесна/справедлива людина.

square-toed [skwâr'tōd'] [скуБейртоуд] adj прм 1. з тупими/широкими носками (про взуття) 2. старомодний.

squarish [skwâr'ish] [скуБейриш] adj прм коренастий.

squash₁ [skwosh] [скуБош] v g 1. роздавлювати; розплющувати; м'яти, зім'яти, зжужмити; здавлювати, стискати, зни-

чувати; розчавлювати; the boy squashed the bug хлопець розчавив, роздавив комашку 2. товпитися; протовплюватися 3. придушувати (бунт, повстання): The police squashed the riot. Поліція придушила бунт. n ім 1. розчавлена, роздавлена, зім'ята маса; вичавки; м'якоть 2. штовханина, товкотнеча 3. м'який гумовий м'яч 4. чалапкання (по болоті).

squash₂ [skwosh][скуош] n ім бот гарбуз.

squashy [skwosh'ē][скуоші] adj прк squashier, squashiest 1. м'який, губчастий

squat [skwot][скуот] v д squatted/squat, squatting 1. сидіти навпочіпки; he is squatting over there він сів там навпочіпки 2. незаконно вселятися в будинок, самочинно оселятися на чужій землі 3. оселятися на державній землі за згодою державного дозволу 4. сідати, (рзм) пригакнути 5. squat down 1) сісти навпочіпки 2) сісти по-турецькому; adj прк 1. присадкуватий; товстозадий 2. що сидить навпочіпки: A squat figure sat in front of the fire. 3-перед вогнем сиділа навпочіпки (якась) людина. 3. (про будинок) приземкуватий, присадкуватий; n ім сидіння навпочіпки.

squat ter [skwot'ər] [скуóтэр] n ім 1. той, що сидить навпочіпки 2. той, що оселився незаконно на незайнятій землі 3. той, що незаконно вселився в будинок.

squat ty [skwot'ē] [скуóті] adj прк -tier, -tiest присадкуватий; сутулий; приземкуватий.

squaw [skwo] [скуó] n ім 1. індіянка (у Північній Америці) 2. сл ам жінка; дружина.

squawk [skwok] [скуóк] v д 1. (про птахів) пронізливо кричати; скрекотати, бебати, кудкудакати, квакати 2. (про людину) пронізливо кричати 3. сл пронізливо скаржитися, нарікати; n ім 1. пронізливий крик 2. сл пронізлива скарга, нарікання.

squeak [skwēk] [скуíк] v д 1. пищати, запищати; закувікати; a mouse squeaks миша пищить 2. рипіти, зарипіти; скрипіти, заскрипіти; n ім 1. писк 2. рип, рипіння; a narrow squeak рз.м на волосок від загибелі, від нещастя.

squeak y [skwēk'ē] [скуíкі] adj прк squeakier, squeakiest 1. пискливий 2. скрипучий, рипучий.

squeal [skwēl] [скуíл] v q 1. вищáти; верещáти; пронизливо кричáти; кувíкати; кувíкнути; квíкати; a pig squeals свиня́ кувíкає 2. слг доносити, виказувати (когось) 3. слг to make smb squeal шантажувáти когó 4. to squeal out сказáти щось писклúвим гóлосом; n ім вищáння; вéреск; пронизливий крик; писк; кувíкання.

squeamish [skwēm'ish] [скуíміш] adj прк 1. вередливий; гидливий; розбірливий; перебірливий 2. слабкий; схильний до нудóти; I feel squeamish менé нýдить 3. надмíрно чутлúвий.

squeegee [skwē'jē] [скуíджі] n ім гýмовий натирáч 2. фот рóлик-вíмочка; v q натирáти натирачéм.

squeeze [skwēz] [скуíз] v q squeezed, squeezing 1. давúти; стúскувати; здáвлювати, зжимáти; придýшувати; обтúскувати; don't squeeze the kitten не придýшуй кицю 2. вичáвлювати, видáвлювати 3. впихáти; напихáти; притискувати; натискáти; to squeeze thing into a trunk впихáти річ у скриньку 4. гнобити; пригнóблювати; утискáти; видýшувати: The dictator squeezed

money from the people. Диктатор видушував гроші із народу. Heavy taxes squeezed the people. Надмірні податки утискали народ. 5. примушувати, вимагати 6. протискуватися, протовплюватися, просуватися, пробиратися; he squeezed through the crowd він пробрався крізь юрбу 7. стискати (руку): to squeeze smb's hand стиснути кому руку; to squeeze into smth втиснути, впихати у щось; to squeeze out of smth видавлювати, видушувати, вичавлювати, витискати із чого; to squeeze through пропустити, перепустити (крізь сито); to squeeze to death задушити, задавити 8. з прийм. і присл.; squeeze in втискуватися, впихатися (в середину); squeeze together стискатися, стиснутись; n ім 1. стискання; здавлювання; to give smb's hand a squeeze потиснути комусь руку 2. тиск, тіснява, давка; натовп 3. обняття; обійми 4. відтиск 5. розм скрутне становище; труднощі 6. (про монету) відбиток.

squeez er [skwēz'ər] [скуізэр] n ім 1. відтискна машина 2. соковитискна машина 2. плю-

щільна машина, зерноплющілка, зернодробарка з. тех блюмінг.

squelch [skwelch] [скуелч] v д 1. змусити замовкнути: She squelched him with a look of contempt. Вона змусила його замовкнути призирливим поглядом 2. роздавити ногою, знищити 3. (рзм) чалапати (по болоті) 4. зім'яти; подавити, придушити, здушити; n ім 1. рзм нищівний удар 2. чалапання (рзм) (по болоті); хлюпання 3. гостра відповідь.

squib [skwib] [скуиб] n ім 1. пасквіль 2. петарда 3. (військ) запал; v д squibbed, squibbing 1. писати пасквілі; хльостати бичем сатири 2. (про петарду) вибухати.

squid [skwid] [скуід] n ім, pl мн squids/squid іхт сквід.

squill [skwil] [скуіл] n ім бот сквіла/морська цибуля.

squint [skwint] [скуінт] v д 1. косити оч/очима 2. дивитися скоса, крадькома (at) 3. мружитися 4. натякати; The general's remark squinted toward treason. У зауваженні генерала натякалось про зраду. n ім 1. косоокість 2. погляд скоса, крадькома; to have a squint at smth

пригля́нутись чомусь 3. тенде́нція, на-
хил (до чого); adj прм косо́кий, розко́сий.
squint-eyed [skwint'īd'][скуви́нтайд] adj
прм 1. ко́сий, косо́кий 2. злий, злісний.
squire [skwīr][скуа́йр] n ім 1. сквайр,
дідич 2. іст зброєно́сець 3. a squire of
dames галя́нтний кавале́р, да́мський
догі́дник 4. ам мировий, місце́вий суддя́;
v д squired, squiring супрово́джувати
дам, бути да́мським догі́дником.
squirm [skwērm][скуві́рм] v д 1. ви́тися,
скрути́тися, зібга́тися (калачиком); скру́-
чуватися; ви́тися (з болю) 2. верті́тися;
виверта́тися; крути́тися; The restless
boy squirmed in his chair. Непосидю́щий
хло́пець вертівся/крутився/виверта́вся
на своєму стільці 3. ко́рчитися 4. виявля́-
ти велике збентеження, невдово́лення;
n ім 1. вигин 2. за́крут 3. виверта́ння
4. ви́ття́ (про біль).
squirmy [skwēr'mē][скуві́рмі] adj прм
squirmier, squirmiest верткий, верт-
ля́вий.
squirrel [skwēr'əl][скуві́рэл] n ім зоо
білка.
squirt [skwērt][скуві́рт] v д 1. пуска́ти
струмінь; бити струменем; squirt water

through a tube вода́ б'є струменем крізь трубу́ 2. розбри́зкувати, спринцюва́ти; n ім 1. стру́мінь 2. спринці́вка; шпри́ц(а) 3. рзм нікче́мна самовдово́лена люди́на, зарозумі́лий.

stab [stab] [стеб] v q stabbed, stabbing 1. заколо́ти; проколо́ти (ножем, кинджалом); встромля́ти; пора́нити; вда́рити (гострою зброєю); to stab smb in the back устроми́ти ніж кому́ у спи́ну; to stab smb to the heart зра́нити кому́ се́рце; to stab to death заколо́ти стиле́том, кинджа́лом 2. замі́рятися, зама́хуватися (на кого ножем) 3. (про біль) ві́пати 4. завдава́ти бо́лю, шко́ди; The mother was stabbed to the heart by her son's lack of gratitude. Се́рце ма́ми було́ зра́нене че́рез невдя́чність си́на. 5. бру́днити, плямува́ти (ніє добре ім'я): to stab smb's reputation каля́ти чию́ (до́бру) репута́цію; n ім 1. уда́р (гострою зброєю), проко́лення (стилетом, ножем); a stab in the back 1) ніж у спину 2) зра́дницький уда́р 3) нане́сена шко́да (моральна) 2. stab wound ко́лота ра́на 3. ра́птовий го́стрий біль 4. рзм спро́ба.

stability [stəbil'əte] [стэбі́лэті] n ім, pl мн -ties 1. сті́йкість; ста́лість, стабі́ль-

ність 2. твердість, міцність; (про характер) непохитність; урівноваженість; (про рішення) (тверда) непохитність 3. мор остійність (судна).

sta bi li za tion [stā'bəlzā'shən] [стейбелезейшен] n ім 1. зміцнення, стабілізація, усталення; урівноваження 2. (військ) настановлення міцного непохитного фронту.

sta bi lize [stā'bəlīz] [стейбелайз] v q -lized, -lizing робити стійким, стабілізувати, урівноважувати.

sta bi liz er [stā'bəlīz'ər] [стейбелайзер] n ім тех стабілізатор.

sta bel₁ [stā'bəl] [стейбел] n ім 1. стайня; конюшня; хлів 2. бізові коні одного власника; v q -bled, -bling 1. заводити, ставити у стайню, конюшню, хлів 2. тримати у стайні, конюшні, хліві.

sta bel₂ [stā'bəl] [стейбел] adj прк 1. стійкий 2. сталий, міцний 3. непохитний; рішучий; твердий 4. тривалий, постійний.

sta ble boy [stā'bəlboi'] [стейбелбой] n ім стаєнний, конюшенний.

stac ca to [stəkä'tō] [стекатоу] adj прк, adv прсл муз стаккато.

stack [stak] [стек] n ім 1. стіг, скирта /

скирта, копиця; купа; a stack of wood стіс дров; a stack of papers копичка паперів 2. труба, димохід, димар (корабля, паровоза) 3. (про рушниці) козли 4. pl мн stacks стелаж, книгосховище, полички для книжок 5. розм безліч, сила, дуже багато 6. стек (одиниця об'єму для дров, вугілля); v ф 1. складати в стіг, стирту / скирту, копицю, купу 2. to stack the cards підтасовувати карти; have the cards stacked against one попасти в невигідне становище.

stack-stand [stak'stand'] [стекстенд] n ім подення, основа для стирти, стогу.

stack-yard [stak'yärd'] [стекярд] n ім тік.

sta di a₁ [stā'diə] [стейдіə] n ім далекомірна лінійка.

sta di a₂ [stā'diə] [стейдіə] n pl ім мн big stadium.

sta di um [stā'diəm] [стейдіəм] n ім, pl мн stadia / stadiums 1. стадіон 2. стадій, (староґрецька міра довжини) 3. мед стадія.

staff [staf / stäf] [стеф / стаф] n ім, pl мн staffs 1. палиця, костур; кий; ціпок; древко (ратища, списа); the flag hangs on the staff прапор висить на древку

2. жезл 3. стовп; опора; підпора 4. геод нівелірна рейка 5. мор древко (прапора) 6. pl мн staves муз п'ять нотних лінійок 7. фраз. звор.: the staff of life хліб насущний 8. (військ) штаб; staff officer штаб-офіцер 9. особовий склад, персонал: to be on the staff of... працювати в особовому складі, бути членом персоналу; ~ v ukomplektovuvaty укомплектовувати особовий склад, бути членом персоналу.

staff officer штаб-офіцер

staff sergeant штаб-сержант.

stag [stag] [стег] n ім зоо 1. олень-самець 2. віл 3. самець (про тварин) 4. кавалер (без дами) на вечірці 5. ам розм вечірка, прийом для самих чоловіків.

stage [staj] [стейдж] n ім 1. стадія; період; етап; фаза; ступінь; an initial stage початкова стадія; a final stage of development кінцева стадія розвитку 2. поміст; платформа 3. сцена; естрада; театральні підмостки 4. театр; драма; сцена: Shakespeare wrote for the stage Шекспір писав для сцени / для театру 4. драматичне мистецтво, професія актора: to quit the stage залишити сцену 5. місце дії: the stage of the famous

battle місце славного бою 6. зупинка, станція, перегін 7. поштова зупинка 8. буд риштування 9. предметний столик (мікроскопа) 10. амер.: stage door вхід для акторів; stage fright хвилювання (актора); stage manager режисер; v g 1. ставити (п'єсу): the play was well staged п'єсу добре підготовили 2. підготовляти, здійснювати 3. бути сценічним: to stage well годитися, придаватися для сценічної вистави 4. подорожувати поштовим диліжансом 5. ам підготовляти для сильного враження: The angry people staged a riot. Роздратований/розгніваний народ викликав бунт.

stage coach [stāj'kōch'] [стейджкоуч] n ім поштовий диліжанс.

stage craft [stāj'kraft/stāj'kräft'] [стейджкрефт/стейджкрафт] n ім майстерність драматурга, режисера.

stage fright хвилювання актора, актриси.

stage hand робітник сцени.

stage manager режисер, постановник.

stager [stāj'ər] [стейджер] n ім досвідчена/бувала людина.

stage-struck [stāj'struk'] [стейджстрак] adj прк захоплений театром, що бажає

бу́ти актóр-ом / -кою.

stagger [stag'ər] [стéґер] v q 1. іти́ хита́ючись, хита́тися; затóчуватися, похи́туватися; непе́вно, хи́стко, трима́тися на нога́х 2. вага́тися, бу́ти в нерішу́чості 3. розхита́ти, позба́вити стíйкости: the wind blow staggered him по́дув ві́тру захита́в ним 4. похитну́ти; викли́кати сумнів 5. вража́ти; потряса́ти; приголо́мшувати: He was staggered by the news of his friend's death. Смерть його́ при́ятеля потрясла́ ним. 6. розташо́вувати зигза́ками, у́ступами, схі́дцями, перемі́нно, змі́нно: Vacations were staggered so that only one person was away at a time. Відпу́стку було́ укла́дено так перемі́нно, що лиш одна́ осо́ба була́ відсу́тня конче́ча́сно. 7. регулюва́ти, укла́дати годи́ни робо́ти (заготі́влі, групі́вень тощо). n ім 1. хита́ння, похи́тування 2. розташо́вування зигза́ками, у́ступами, схі́дцями, перемі́нні 3. pl мн staggers запаморо́чення (голови) 4. pl мн staggers вет 1) ки́лер (у коне́й) 2) вертячка (у ове́ць) 5. ab вино́с крила́ 6. очмані́ння.

staggered [stag'ərd] [ста́ґərд] adj прк перемінний; змінний; staggered holidays нерівномірний розклад відпусток; staggered timetable неодночасний розклад занять.

stagger er [stag'ərər] [ста́ґəрəр] n ім 1. той, що хитається, похитується, заточується 2. приголомшлива звістка, новина.

stag hound [stag'hound'] [ста́ґгáунд] n ім гончак, навчений полювати на оленів.

staging [stāj'iŋ] [стéйджинґ] n ім 1. будиштування 2. інсценізація.

stag nan cy [stag'nənsē] [ста́ґнəнсі] n ім 1. застій; інертність; бездіяльність 2. млявість; нерухливість; безсилля.

stag nant [stag'nənt] [ста́ґнəнт] adj прк 1. стоячий: stagnant water стічна, застояна вода; stagnant air тяжке, вʼяле повітря 2. тупий; вʼялий; інертний; неповороткий; нерухливий 3. ек що в застою.

stag nate [stag'nāt] [ста́ґнейт] v д -nated, -nating 1. застоюватися 2. скніти, бути без життя, бездіяльним; бути в застою; бути інертним; бути млявим.

stagnation [stagnā'shən] [стеґнейшн] n im застій; застійність.

stagy [stā'jē] [стейджі] adj прм stagier, stagiest 1. сценічний, театральний; акторський 2. неприродний; нещирий; штучний.

staid [stād] [стейд] adj прм статечний; урівноважений; поважний.

staidness [stād'nis] [стейднис] n im статечність; урівноваженість; поважність.

stain [stān] [стейн] n im 1. барвник; фарба 2. пляма 3. ганьба, пляма 4. stain remover засіб для плям; v q 1. плямувати, поплямити; побруднити; закаляти; поваляти 2. фарбувати; красити 3. набивати (малюнок) 4. перезупинувати; stained glass вітраж 4. забарвлювати: stained wood забарвлене дерево; stained panel забарвлена вставка.

stainless [stān'lis] [стейнлис] adj прм 1. незаплямований 2. бездоганний; чесний 3. нержавіючий: stainless steel нержавіюча сталь

stainless steel нержавіюча сталь.

stair [stār] [стейр] n im 1. східець 2. pl мн stairs сходи; a flight of stairs сходовий марш; winding stairs гвинтові, звивисті

сходи; below stairs в підвалі; downstairs сходами вниз; upstairs сходами вгору

staircase [stār'kās'] [стейркейс] n ім сходи, сходова клітка.

stairway [stār'wā'] [стейрвей] n ім сходи, сходова клітка.

stake$_1$ [stāk] [стейк] n ім 1. кіл; кілок; стовп; паля; прут; жердина 2. ганебний стовп 3. the stake смерть на багатті / спалення живцем; v д staked, staking 1. закріпляти або підпирати кілом, стовпом 2. to stake off тичити; витичувати 3. саджати на палю 4. обгороджувати кілками 4. з прийм. і присл.: stake in обгороджувати кілками, кілками; stake off / out тичити, витичувати, відзначати межу тичинами; stake up загороджувати кілками.

stake [stāk] [стейк] n ім 1. ставка; риск: to be at stake звикати, призвичаюватися, до ролі, входити в ролю; great sums are at stake 1) йдеться про велику суму грошей 2) небезпечна гра; my life is (was) at stake моє життя в небезпеці (було) в небезпеці ~~тех~~ моє життя під загрозою (було) під загрозою; to have a stake in smth бути

фінансово зацікавленим або фінансовим учасником (у якому-небудь підприємстві) 2. (карт) пулька (pl мн stakes) 3. нагорода, приз (на скачках) pl мн stakes теж скачки на приз, нагороду; v g staked, staking робити ставку (в картах).

sta.lac.tite [stəlak'tīt|stal'əktīt] [,сталектайт|сте́ләктайт] n ім геол сталактит.

sta.lag.mite [stəlag'mīt|stal'əgmīt] [сталегмайт|сте́ләгмайт] n ім геол сталагміт.

stale$_1$ [stāl] [стейл] adj прк staler, stalest 1. черствий, несвіжий; stale bread черствий хліб 2. затхлий: stale air затхле повітря 3. заяложений; заїжджений: a stale joke заяложений жарт, заїжджений жарт 4. виснажений, що видихався: the horse has gone stale кінь виснажився 5. (про пиво) вивітрілий 6. (про торгівлю) в застою; v g staled, staling 1. черствіти, втрачати свіжість 2. робитися затхлим 3. ставати нецікавим, втрачати новизну

stale$_2$ [stāl] [стейл] n ім тваринна сеча; v g staled, staling (про худобу) мочити(ся).

stale mate [stāl'māt'] [стéйл мейт] n ім 1. безвихідне становище; тупик; мéртва точка: a stalemate developed in the debate дебати потрапили у мéртву точку / у тупик 2. (шах) пат; v дс 1. поставити в безвихідне становище; довести до мéртвої точки і попасти в тупик 2. (шах) робити пат.

stalk₁ [stok] [сток] v д 1. іти крадькомá, підкрадатися, нишком-тишком добиратися, обережно / непомітно підбиратися; the hunters stalked the lion мисливці обережно підбиралися під лéва 2. (про заразу) лютувати: Disease stalked through the land. Зараза лютувала по краї́ні. 3. гóрдо йти, виступати величáво, маєстатично; n ім 1. гóрда, величáва ходá 2. підкрадáння.

stalk₂ [stok] [сток] n ім 1. стебло́, черешок; бадилина 2. пеньок (гриба) 3. ніжка (чарки) 4. димáр, димохідна труба́ (фабрики).

stalk ing-horse [stok'inhors'] [стóкинґ'горс] n ім 1. (мисл) кінь, що заслоняє мисливця, під час підкрадання 2. привід.

stall₁ [stol] [стол] n ім 1. стійло 2. рунду-

ток; прилавок; будка; ятка 3. (театр) крісло в партері; orchestra stall крісло в перших рядах; pit stall крісло в задніх рядах 4. сидіння у вівтарі (для духовних осіб) 5. місце стоянки автомашин 6. ав утрата скорости; v д 1. ставити у стійло 2. робити стійло (в стайні) 3. застрявати (в болоті, снігу 4. авт втрачати справність; the engine stalled мотор перестав працювати / мотор затявся 5. ав утрачати скорість.

stall₂ [stol] [стол] n ім сл відмовка; викрутливість; v д сл ухилятися; збувати (кого); вводити в оману.

stal lion [stal'yən] [стел'ієн] n ім жереб, жеребець.

stal wart [stol'wərt] [стол'уерт] adj прк 1. стійкий, вірний; відважний; дійсний 2. дужий, міцний; високий на зріст; n ім 1. людина міцного здоров'я 2. стійкий, вірний член партії.

stal wart ness [stol'wərtnis] [стол'уертнис] n ім 1. сильна будова тіла 2. відвага, хоробрість, сильний характер 3. рішучість.

sta men [stā'mən] [стейман] n ім бот ти-

цінка.

stam i na [stam'ənə] [сте́мінə] n ім витрива́лість, ви́тримка; бадьо́рість; витрива́лість; запа́с життє́вих сил.

stam mer [stam'ər] [сте́мəр] v q 1. заїка́тися 2. запина́тися, говорячи, запиня́тися; to stammer out / through промимрити; n ім заїка́ння.

stam mer er [stam'ərər] [сте́мəрəр] n ім заїка.

stamp [stamp] [стемп] v q 1. ту́пати ного́ю: to stamp one's foot ту́пати ного́ю; to stamp flat розтопта́ти 2. би́ти ко́питами 3. залиша́ти слід, закарбо́вувати (в пам'яті): Her words were stamped on my mind. Її слова́ закарбува́лися в моїй па́м'яті. 4. штампува́ти; штемпелюва́ти; таврува́ти; клейми́ти; чека́нити; to stamp a document прикла́сти печа́тку на докуме́нт 5. топта́ти; розто́птувати; приду́шувати; наступа́ти (ногами); he stamped out the fire розто́птуючи, він придуши́в во́гнище 6. дру́кувати; віддру́ковувати 7. наклею́вати ма́рку 8. вирі́зувати шта́мпом 8. (про моне́ту) карбува́ти 9. познача́тися, виділя́тися (чим-не́будь):

His speech stamps him as an educated man. Його доповідь вказує, що він освічена людина; ~. 3 прийменн. і присл.: stamp about дріботіти (ногами); stamp down притоптувати; stamp out 1) придушувати: to stamp out a rebellion придушити повстання 2) вирізувати штампом 3) нищити пошесть; n ім 1. печатка, печать; штемпель; штамп 2. поштова марка 3. тавро; клеймо 4. відбиток 5. характерна риса: men of that stamp люди такого типу 6. поштовий штемпель 7. тупання, тупіт 8. тех дробарка; товкач 9. познака; враження; слід; Her face bore the stamp of suffering. Її обличчя було ознакою терпіння.

stampede [stampēd'] [стемпід] n ім 1. паніка, панічна втеча; переполох 2. стихійний масовий рух; v q. -peded, -peding 1. розбігатися в паніці; кидатися врозтіч 2. зняти переполох; to stampede a crowd викликати/спричинити паніку/переполох серед/натовпу.

stance [stans] [станс] n ім (спорт) поза при ударі м'яча.

stanch₁ [stänch | stanch] [станч | стенч] v q тамувáти, затамóвувати, затамувáти (рíчку, кров).

stanch₂ | staunch [stänch | stanch] [станч | стенч] adj прк 1. вíрний, вíдданий; a stanch friend вíрний | вíдданий прия́тель 2. твердий; стійкий; сильний; рішучий; непохитний; тривкий; a stanch defense непохитна оборóна; a stanch wall тривкá стінá 3. водонепроникний: a stanch boat водонепроникний чóвен.

stanchion [stan'shən] [стéншен] n im підпірка; стояк; стовп; v q 1. прив'я́зувати (коня, вола) до стовпá 2. підпирáти (колоду, брус, бальок).

stand [stand] [стенд] v q stood, standing 1. стоя́ти: don't stand if you are tired колú ви втомлені, не стíйте; drops of sweat stood on his forehead лоб гóло зрóшене пóтом; his hair stood on end йому́ волóсся стáло дýба | дíба 2. бýти розташóваним; перебувáти; how do we stand? як там нáші рахýнки? як ідýть нáші спрáви 3. бýти в обставинах; it stands to reason це ж я́сне | очевидне; tears stood in everybody's eyes всі мáли слíози у очáх; to stand

alone 1) стояти самотньо 2) не мати жодної підтримки 3) не мати собі рівного; to stand looking ловити гави / витрішки продавати; to stand talking стояти на балачку 4. (про зріст, міру): he stood six foot three він мав шість футів і три дюйми 5. зоставляти, зоставити, оставляти, оставити; надавати (чому силу закону); the agreement stands договір залишається правомочним 6. знаходитися, знайтися, опинитися (в скрутному становищі), попасти (в точку); to stand in awe of smb боятися кого; to stand prepared бути готовим (до бою, до роботи); to stand well with smb мати хороші відносини з ким, втішатися доброю репутацією в когось 7. зупинятися; затримуватися 8. (про будинок) стояти; протривати, витримувати; видержувати; to stand fast / firm витримати, не піддаватися, не поступатися 9. (про рідину) устоятися 10. підводитися, підніматися (із місця, крісла) 11. витримувати, витримати, видержувати, видержати; зносити, переносити, терпіти, перетерпіти (біль, горе, біду тощо); заживати; to stand fire вистояти

під вогнем (гарматним); she can't stand him вона не може терпіти його; to stand aloof триматися осторонь/віддалік; to stand one's ground не здавати позиції, не піддаватися, не відступати 12. розм пригощати, частувати: to stand treat заплатити за частування 13. з прийм. і присл.: stand about (про кількох осіб) стояти поблизу/близько себе; stand against чинити опір; stand aside стати осторонь; stand at: to stand at 20 degrees указувати 20 градусів (тепла); stand away відступати, триматися ззаду, відсунутися; stand back 1) подаватися назад, відступати 2) (про будинок) бути подалі вулиці; stand by 1) бути присутнім 2) бути байдужим глядачем 3) захищати, підтримувати, допомагати 4) підождати, вичікувати: stand by for the news за хвилину (передамо) вістку, новинку; stand down (про суд) залишати місце свідка; stand for 1) підтримувати, стояти за 2) означати, символізувати: P.O. stands for "postal order" P.O. означає "поштовий переказ" 3) бути кандидатом;

stand forward / forth (військ) вийти із шеренги, виступити до переду; stand in 1) коштувати 2) бути в добрих стосунках, підтримувати добрі взаємини 3) брати участь, допомагати, солідаризуватися 4. мор підходити, прямувати до порту; stand off 1) триматися на відстані від 2) відійти від 3) відбити (атаку) 4) мор відійти від берега; to stand off and on лавірувати; stand on 1) наполягати на чомусь 2) залежати від чогось 3) мор точно додержувати курс; stand out 1) вирізнятися, виділятися, зарисовуватися 2) не здаватися, триматися, вистояти 3) мор віддалятися від берега; stand over 1) залишатися нерозв'язаним 2) відставати, не дотримувати терміну, запізнюватися (терміном), відставати (в роботі), (про справу) затягатися 2) бути відтроченим, відкладеним; stand to 1) триматися чогось 2) підтримувати (щось) 3) тримати, виконувати (обіцянку, доручення); stand up 1) вставати, підводитися (із місця), підвестися, підніматися 2) виявлятися задовільним, міцним 3) по-

ставáти; stand up against smth чинити óпір прóти чогось 4) витримувати, витримати (щось; to stand up to smb не дáтися залякáти кому; stand up for захищáти, відстóювати; stand up to сміливо зустрічáти; n ім 1. зрóблення нерухóмим: to be at a stand застрягнути; to bring to a stand затримати; зупинити; to come to a stand стáти 2. зáйнята позиція: to make a stand against smb 1) стáвити óпір прóти кóго 2) виступáти прóти кóго; to take a stand займáти позицію 3. стійка; підставка; підпірка 4. столик (журнальний) 5. прилáвок; kiosk; ятка 6. установка для випробування; стенд 7. трибуна (стадіону) 8. естрáда 9. катéдра 10. ам місце свідка (в суді) 11. стоянка 12. (військ) пост 13. (театр) місце гастрóльних виступів 14. відстóювання 15. с. г. урожáй на кóрені 16. вішалка (для одягу) 17. етажéрка 18. п'єдестáл.

standard [stan'dərd] [стéндэрд] n ім 1. нóрма, стандáрт, зразок, мірило; up to standard якрáз під нóрму; standard of life, of living життєвий рівень;

pl мн standards of weight міри ваги; standard pound, yard стандартний фунт, ярд 2. прапор, штандарт 3. опора; колона; підставка; стояк; The floor lamp has a long standard. Стояча лампа на довгому стояку 4. бот штамбова рослина 5. грошовий стандарт, грошова система 6. тех станина; adj прм 1. стандартний, типовий, нормальний 2. зразковий: Scott and Dickens are standard authors. Скот і Дикенс це письменники-класики. standard English зразкова англійська мова, вимова 3. стоячий 4.(бот) штамбовий.

stand ard bear er [stan'dərd bār'ər] [стендәрдбейрәр] n ім 1. прапороносець 2. керівник, провідник, проводар руху.

stand ard i za tion [stan'dərdəzā'shən] [стендәрдәзейшән] n ім стандартизація, нормалізація.

stand ard ize [stan'dərdīz] [стендәрдайз] v tr -ized, -izing 1. стандартизувати; нормувати; The parts of an automobile are standardized. Запасні частини автомобіля стандартизовані. 2. калібрувати.

standard time поясний час.

stand-by [stand'bī'] [стендбай] n ім, pl мн -bys 1. надійна опора, порятунок, допомога напоготові 2. запас 3. судно напоготові, для порятунку, для нагальної послуги 3. наказ, сигнал (для рятувального судна).

standee [standē'] [стенді] n ім ам глядач, що стоїть (в театрі).

stand-in [,stand'in'] [стендін] n ім 1. рзм сприятливе становище 2. кін дублер (що заміняє актора під час підготовлення до знімання).

standing [,stan'diŋ] [стендинг] n ім 1. становище; повага, авторитет; величня; шана, пошана; репутація; men of good standing величні / знатні / авторитетні / гідні люди 2. стояння; тривання, часотривання; a feud of long standing довголітня / довготривала ворожнеча 3. (про місце) стояння: standing room місце для пасажирів; adj прк 1. що стоїть 2. постійний; установлений; a standing committee постійна комісія 3. непроточний, стоячий: standing water непроточна / стояча вода 4. про ріг, місце: стоячий: to be left standing зостатися там, де стояв 5. що протѝ-

кє, не тхацює 6. нерухомий, непересувний 7. що виконується із стоячого положення: a standing jump стрибок із місця; a standing position стояча поза.

stand-off [stand'of'] [стендоф] n ім спорт нічия; adj прм стриманий.

stand-offish [stand'of'ish] [стендофиш] adj прм стриманий; неприв'ітний; (про поведінку, настрій, вдачу) холодний; пихатий.

standpatter [stand'pat'ər] [стендпетэр] n ім рзм завзятий/гарячий прибічник.

standpipe [stand'pīp'] [стендпайп] n ім тех напірна або водопідйомна труба.

standpoint [stand'point'] [стендпойнт] n ім точка зору.

standstill [stand'stil'] [стендстил] n ім застій; бездіяльність; затримка; to be at a standstil не рухатися із місця, стояти на місці; to bring to a standstil затримати; to come to a standstil попасти у безвихідь; акм to start from a standstil рушати із місця; business is at a standstil застій на підприємстві; справи на мертвій точці.

stanhope [stan'hōp / stan'əp] [стенгоуп / стенэп] n ім легка відкрита коляска.

stank [stank] [стенˇк] v q pt stink v q.

stan nar y [st an' ərē] [ст́енəрі] n ім олов'яні рудники.

stan nic [stan' ik] [ст́еник] adj прк олов'яний.

stan nous [stan' əs] [ст́енəс] adj прк олов'яний.

stan za [stan' zə] [ст́ензə] n ім прос строфа́; ста́нси (закінчена строфа).

sta pes [stā' pēz] [сте́йпіз] n ім анат стремé(і)нце.

sta ple₁ [stā' pəl] [сте́йпəл] n ім 1. основний продукт, (який виробля́ють у даному районі) 2. основний предме́т торгі́влі 3. головни́й елеме́нт (голос); the staple of smb's conversation основна́ те́ма чиє́їсь розмо́ви 4. сировина́ 5. волокно́, я́кість волокна́ або ниток; adj прк основни́й; головни́й; The weather was their staple subject of conversation. Пого́да була основно́ю те́мою розмо́ви. a staple trade основне́ заня́ття, основна́ торгі́вля; v q -pled, -pling класифікува́ти (волокно, вовну).

sta ple₂ [stā' pəl] [сте́йпəл] n ім 1. мех скоба́, ско́бка; гак, гачо́к; кі́льце, вушко 2. (канц) скрі́пка; зши́вач; v q -pled

стаювати (скобою); буд кріпити, скріплювати (анкерами); зшпилювати, скріплювати (зшпилювачем, скріпкою).

staple r₁ [stā'plər] [стейплер] n ім сортувальник (волокна, вовни).

stapler₂ [stā'plər] [стейплер] n ім тех 1. скріплювач 2. тех зшпилювач.

star [stär] [стар] n ім 1. зоря; зірка; світило; shooting star падаюча зірка (із неба), метеорит 2. ам the Stars and Stripes державний прапор З'єднаних Стейтів Америки 3. доля; щастя; призначення; her star has set її зірка відгасла/погасла; you may thank your stars that... будьте вдячні вашій долі, що... /(розм) Богу дякувати, що... 4. film star кінозірка 5. (друк) зірочка 6. річ, що нагадує зірку; зірка (на лобі тварини); (при ударі в голову): (розм) to see stars іскри посипалися із очей 7. (театр) star turn коронн-а/ий актриса, актор вечора; star performance найкраще виведення / найкраща гра / вистава (в театрі); v д starred, starring 1. прикрашати зірками 2. відзначати зірочкою 3. (театр) бути зіркою: she has starred вона виступала / була зіркою 4. надавати головну ролю; adj прм 1. зоряний

2. видатний; провідний; прекрасний.

starboard [stär'bərd/stär'bord/stär'bōrd'][ста́рбэрд/ста́рбирд/ста́рбоурд] n ім мор правий борт; adj прикм з правого борту; що лежить праворуч; v д мор класти руль праворуч

starch [stärch][старч] n ім 1. крохмаль 2. (перен) манірність, холодність (про вдачу): to take the starch out of smb утерти кому носа 3. ам сл жвавість, енергія; v д крохмалити.

starchy [stär'chē][ста́рчі] adj прикм starchier, starchiest 1. накрохмалений 2. крохмалистий; що містить крохмаль 3. манірний.

star connection ел зіркасте сполучення.

stardom [stär'dəm][ста́рдэм] n ім 1. (театр, кін) провідне становище, становище зірки 2. акторський ансамбль зірок.

stardust зорістість, сузір'я, зор'яність 2. порошинки-метеорити 3. розм чарівність, розкішне очарування.

stare [stâr][стеир] v д 1. пильно дивитися; витріщити очі (на кого at smb, at smth) 2. втупити погляд, очі (в кого at smb, at smth) 3. зухвало, нахабно дивитися (на кого at smb) 4. витріщити очі (з здиву-

4

ванням); to make people stare викликати загальне здивування 5. ловити гави, вітрини продавати 6. дивитися, зиркати; to stare smb in the face зиркнути кому прямо в очі 7. окидати (кого) суворим/строгим поглядом; to stare smb up and down зміряти кого очима, поглядом; to stare down збентежити поглядом; n ім 1. пильний погляд 2. здивований погляд a stare of astonishment or horror здивований погляд, погляд охоплений жахом/страхітливий/жахливий погляд; to give smb a stare 1) глянути на кого з здивуванням 2) вітріщити очі на кого

star fish [stär'fish'] [стáрфіш] n ім зоо морська зірка.

star gaze [stär'gāz'] [стáрґейз] v д -gazed, -gazing 1. пильно вдивлятися у (at) зірки 2. мріяти.

star-gaz er [stär'gāz'ǝr] [стáрґейзэр] n ім 1. астролог 2. мрійник.

star ing [stär'iŋ] [стáринґ] adj прк 1. (про очі) широковідкритий 2. (про погляд) пильний 3. що впадає у вічі; яскравий.

stark [stärk] [старк] adj прк 1. цілковитий, повний, чистісінький, безумовний; he is talking stark nonsense він плете чисті-

сінькі дурниці 2. закляклий; задубілий, одубілий; The dog lay <u>stark</u> in death. Собака лежить одубіло-мертвим. 3. суворий, строгий 4. <u>заст</u> сильний; рішучий; непохитний.

stark ly [stärk'lē] [стáркли] <u>adv</u> <u>присл</u> зовсім, цілком.

star less [stär'lis] [стáрлис] <u>adj</u> <u>прикм</u> беззоряний.

star let [stär'lit] [стáрлит] <u>n</u> <u>ім</u> 1. зірка, зіронька 2. молоденька талановита актриса / майбутня зірка.

star light [stär'līt'] [стáрлайт] <u>n</u> <u>ім</u> світло зірок; <u>adj</u> <u>прикм</u> зоряний: <u>starlight</u> night зоряна ніч.

star like [stär'līk'] [стáрлайк] <u>adj</u> <u>прикм</u> схожий на зірку, подібний до зірки.

star ling [stär'liŋ] [стáрлинґ] <u>n</u> <u>ім</u> <u>орн</u> 1. шпак 2. американський чорний дрізд.

star lit [stär'lit'] [стáрлит] <u>adj</u> <u>прикм</u> зоряний; освітлений сяйвом зірок.

star-of-Beth|le|hem [stär'əvbeth'liəm / stär'əvbeth'ləhem] [стáрэвбетᶻлиэм / стáрэвбетᶻлэгем] <u>n</u> <u>ім</u> <u>бот</u> вефлеємська квітка.

Star of Bethlehem Вефлеємська зоря.

starred [stärd] [стард] <u>adj</u> <u>прикм</u> 1. усіяний, усипаний зорями 2. прикрашений

зіркою 3. (театр, кін) що є зіркою.

starry [stär'ē] [стáрі] adj прм -rier, -riest 1. зо́ряний 2. сяючий як зірка; яскра́вий; промені́стий 3. зіркоподі́бний.

Stars and Stripes держа́вний пра́пор З'єднаних Стéйтів Амéрики.

star spangled [stär'span'gəld] [стáрспéн'гэлд] adj прм усі́яний зо́рями.

Star-Spangled Banner 1. держа́вний гімн З'є́днаних Стéйтів Америки 2. держа́вний пра́пор З'є́днаних Стéйтів Амéрики.

start [stärt] [старт] v q 1. почина́ти, бра́тися за щось; дава́ти поча́ток (чомусь); розпочина́ти; зачина́ти, начина́ти; to start with something почина́ти з чогось; he started as a shoeblack він розпоча́в (свою́) кар'є́ру як чисти́льник взуття́; to start at the beginning in life зачина́ти життє́ву кар'є́ру із поча́тку; to start by doing smth почина́ти / бра́тися за якусь спра́ву можливу до здійснення; to start on / upon a task взя́тися за яке́ завда́ння; to start a subject поча́ти розмо́ву про щось; 2. почина́тися; розпочина́тися 3. руша́ти, виру́шати: The train started on time. По́тяг ви́рушив впо́ру / в час. to start for Lviv поїхати у Львів 4. засно́вувати, від-

крива́ти (підприємство): to start on/upon a new enterprise засно́вувати/відкрива́вати нове́ підприє́мство 5. (про очі) вива́лювати: his eyes were starting out of his head він вива́лював о́чі наве́рх 6. пуска́ти (машину): to start an engine пуска́ти двигу́н, мото́р 7. спорт дава́ти старт, стартува́ти 8. ав злітати 9. здригатися 10. схопи́тися, (розм) зрива́тися: he started in surprise він раптом/нараз схопився 11. (про сльози) поливатися; виступати; набігати; tears started from her eyes із її очей полились сльо́зи 12. розпа́лювати: start a fire розпа́лювати бага́ття 13. спричиня́ти пожежу 14. сполохувати: start a rabbit сполохувати зайця 15. розійтися (про шов тощо): start a run in stocking у панчосі розійшла́ся/розпустилася петелька 16. (про коня) попуска́ти: to start a horse at a trot пуска́ти коня на повний хід 17. залива́ти (водою ручний насос/помпу) 18. дава́ти (кому) можливість, змогу: to start smb on a career дати комусь змо́гу зробити кар'є́ру 19. підско́чити, кинутися: to start back відсахнутися, відско́чити назад 20. з прийменн. і присл.:

start aside відскакувати набік; start back відскакувати назад; start forward рушити вперед; to start in (розм) починати, братися; to start in on smth братися за щось; start off 1) вирушати 2) to start off with smth починати щось 3) пускати (коня) на повний хід; start out 1) вирушати (в дорогу) 2) to start out to do smth братися робити щось; he started out to write a story він збирався писати оповідання; to start up 1) підскочити 2) схопитися, (розм) зриватися 3) (про рослини) виростати 4) пускати в хід (мотор, двигун тощо): to start up an engine запускати мотор; start with 1) to start with. почати з того 2) починати з чогось; n ім 1. здригання; поштовх; ступ; to give a start здригнутися; to give smb a start перелякати кого; you gave her a start ви перелякали її 2. початок 3. вирушання; to make a start 1) розпочати 2) вирушати; from start to finish від початку до кінця 4. (спорт) старт 5. зачаток; He gave his son a start. Він дав синові нагоду розпочати кар'єру; he made a fresh start він розпочав заново; at the start на початку / спочатку 6. перевага:

he got the <u>start</u> of the others 1) він здобув перевагу над іншими 2) він випередив інших 7. <u>ав</u> злет 8. пуск в хід; рушання з місця.

start er [stär'tər] [стáртэр] <u>n</u> <u>ім</u> 1. <u>мех</u> пусковий прилад, стáртер 2. (<u>спорт</u>) стáртер 3. учáсник змагання 4. стáртер (що дає <u>сигнал</u> <u>старту</u>).

starting point відправний пункт, відправна точка.

star tle [stär'təl] [стáртэл] <u>v</u> <u>д</u> -<u>tled</u>, -<u>tling</u> 1. перелякáти 2. дуже здивувати 3. викликáти струс, потрясíння; <u>n</u> <u>ім</u> переляк.

star tling [stär'tliŋ] [стáртлинґ] <u>adj</u> <u>прм</u> приголомшливий; потрясáючий.

star va tion [stärvā'shən] [старвéйшэн] <u>n</u> <u>ім</u> 1. гóлод, голодувáння 2. голóдна смерть.

starve [stärv] [старв] <u>v</u> <u>д</u> <u>starved</u>, <u>starving</u> 1. вмирáти з гóлоду 2. голодувáти 3. морúти гóлодом: The Russian bolsheviks <u>starved</u> millions in Ukraine. Російські більшовикú виморили гóлодом мільйóни в Україні. 4. позбавляти їжі, виснáжувати 5. жадáти (<u>чогось</u> – for): <u>starve</u> for news спрáглий, жáдний, жадíбний новин, вістóк 6. бути голóдним як вовк: to be (simply) <u>starving</u> умирáти з гóлоду; to

starve with cold умира́ти з хо́лоду 7. замо́рювати го́лодом; to starve out вимо́рювати го́лодом; to starve out into submission, surrender примучити, змучити го́лодом до слухняности, покі́рности, пода́тливости 8. мори́ти, замо́рювати, гноби́ти, му́чити (го́лодом, хо́лодом).

starveling [stärv'liŋ] [ста́рвлинґ] adj прм змо́рений, замо́рений, голо́дний; n ім 1. змо́рена, голо́дна люди́на 2. ви́снажена істо́та.

stash [stash] [стеш] v д ам сл збира́ти, накопи́чувати й відклада́ти, захо́вувати; to stash away накопи́чити й заховати.

state [stāt] [стейт] n ім 1. стан; стано́вище; поло́ження; state of mind на́стрій; the married state одру́ження; подру́жжя; the single state неодру́женість, неодру́жений стан; ді́воцтво; what a state you are! Але́ж ви й вигляда́єте! 2. будо́ва; структу́ра; фо́рма 3. ранг/ранга; громадське́ стано́вище; persons in every state of life люди усіх суспі́льних сфер 3. збу́дження, занепоко́єння, неспокій; she is in quite a state

about it вона́ цим сильно схвильо́вана / знервована 4. держа́ва; стейт, штат; the State держа́ва; the United States of America З'єднані Стейти Америки 5. пишність, пишнота́, пара́да; to receive in state влаштовувати урочистий прийом 6. (про труну, останки) оста́ннє прощення; to lie in state виставити домовину / труну для останнього прощання 7. пишне, вибагливе життя; to live in state вести́ великопанське життя́, жити знатно пишно; adj прм 1. держа́вний; State Department Держа́вний департа́мент 2. службо́вий; офіційний; урядо́вий (документ) 3. ам що стосується окремого стейту; State road стейтовий шлях; State police стейтова поліція; State Board of Education Стейтове Управління Народної Освіти 4. пара́дний, урочистий; v q stated, stating 1. заявляти; повідомляти; висловлювати; твердити; подава́ти до відома; state one's view висловлювати думку, точку зору, погляд 2. констатува́ти, формулювати; викладати 3. мат формулюва́ти; передава́ти знака́ми.

state craft [stāt'kraft'] [стейткрефт] тж [stāt'krăft] [стейткрафт] n ім уміння керувати державою, дипломатичний хист.

stated [stāt'id] [стейтид] adj прикм 1. установлений, визначений; at stated intervals через певні проміжки часу; stated office hours установлені години роботи, урядування 2. сформульований, зафіксований.

State house / state house [stāt'hous'] [стейтгаус] n ім ам будинок законодавчого органу.

stateless [stāt'lis] [стейтлис] adj прикм бездержавний.

stately [stāt'lē] [стейтлі] adj прикм -lier, -liest величний, величавий; сповнений гідності.

statement [stāt'mənt] [стейтмэнт] n ім 1. заява; твердження; to make a statement заявляти, робити заяву 2. виклад, формулювання 3. офіційний звіт; бюлетень.

stateroom [stāt'rūm'] [стейтрум] n ім мор каюта; зал купе

statesman [stāts'mən] [стейтсмэн] n ім, pl мн -men 1. державний діяч 2. ам полі-

тичний діяч

statesmanlike [stāts'mənlīk'] [стейтсмэнлайк] adj прк гідний становища політичного або державного діяча.

statesmanship [stāts'mənship] [стейтсмэншип] n ім див statecraft.

static [stat'ik] [стетик] adj прк 1. статичний 2. стаціонарний 3. нерухомий.

statics [stat'iks] [стетикс] n ім 1. статика 2. (рад) завихрення.

station [stā'shən] [стейшэн] n ім 1. місце; пост; the policeman took his station поліціянт за(й)няв свій пост 2. станція; пункт; lifeboat station рятувальна станція (на воді); broadcasting station радіостанція; naval station база воєнної флоти 3. зупинка (автобуса, трамваю) 4. залізнична станція 5. ам поштове відділення 5. овеча ферма; ферма рогатої худоби 6. громадське становище; професія; звання; v д to station oneself за(й)няти становище, пост; to be stationed at бути на постою в (даній місцевості).

stationary [stā'shəner'ē] [стейшэнері] adj прк 1. нерухомий; закріплений; постійний; що не дається переміщувати;

a factory engine is stationary виробничий мотор закріплений 2. мед (про слабість) місцевий.

sta tion er [stā'shənər] [стейшенер] n ім торговець канцелярським приладдям.

sta tion er y [stā'shəner'ē] [стейшенері] n ім 1. канцелярське приладдя, крамниця канцелярського приладдя 2. гуртовий склад паперових виробів.

sta tion mas ter [stā'shən mas'tər / stā'shən-mäs'tər] [стейшенместер/стейшен-мастер] n ім (зал) начальник станції.

station wagon великий автомобіль (з кількома сидіннями).

stat ist [stat'ist] [стейтист] n ім статистик.

sta tis ti cal [stətis'təkəl] [стэтистэкэл] adj прм статистичний.

sta tis tic [stətis'tik] [стэтистик] adj прм див statistical.

sta tis ti cal ly [stətis'tiklē] [стэтистиклі] adv прсл статистично.

stat is ti cian [stat'istish'ən] [стетистишэн] n ім статистик.

sta tis tics [stətis'tiks] [стэтистикс] n ім статистика.

stat o scope [stat'əskōp] [стéтəскóуп] n ім (метеор. ав) статоскóп.

stat u ar y [stach'üer'ē] [стéчуéрі] n ім, pl мн -aries n ім 1. скульптýра 2. різьб'ярство; adj прк 1. скульптýрний 2. придáтний для скульптýрних робíт.

stat ue [stach'ü] [стéчу] n ім стáтуя.

stat u esque [stach'üesk'] [стéчуéск] adj прк величáвий; подíбний до стáтуї; прекрáсний, як стáтуя.

stat u ette [stach'üet'] [стéчуéт] n ім статуéтка.

stat ure [stach'ər] [стéчəр] n ім 1. зріст: A man six feet tall is above average stature. Людúна висотóю шість фýтів є вúща середнього рóсту. 2. фігýра; стан.

sta tus [stā'təs] [стéйтəс] n ім 1. стáтус, суспíльне станóвище 2. стан, стан справ: the status of world affairs стан світових віднóсин 3. юр устанóвлені закóном віднóсини між осóбами або між осóбою і держáвою.

status quo [stā'təs] [kwō] [стéйтəс] [кувóу] стáтус quo.

stat ute [stach'üt] [стéчут] n ім 1. статýт, закóн 2. законодáвчий акт парлáменту.

statute book юр звід законів.
statute law юр статутне право, ~ писаний закон ~.
statutory [stach'ütô'rē / stach'ütōrē] [сте́чутóрі / стéчутóрі] adj прм законний; статутний; a statutory holiday статутний день відпочинку.
staunch [stonch / stänch] [стонч / станч] adj прм див stanch 1, 2.
stave [stāv] [стейв] n ім 1. клепка, дошка для бочок, (розм) гінтина 2. дрюк, дрючок; палиця 3. щабель 4. прс строфа; v дс staved / stove, staving 1. постачати клепки (для бочок) 2. розбивати, пробивати (діру в бочці, човні) 3. з прийм. і присл. stave in 1) пробивати діру (в бочці) 2) проламувати (бочку, човен) 3) відчиняти, відтуляти (бочку) 4) (мех) втискувати охолодник; stave off 1) відвернути (удар, небезпеку, нещастя) 2) уберігати, устерігати (від кого, чого) 3) запобігати 4) відстрочувати; відвертати, запобігати; the lost campers ate bird's eggs to stave off starvation. Щоб не голодувати, загублені табірники їли пташині яйця.
staves [stāvz] [стейвз] n pl ім мн від staff n ім.

stay₁ [stā] [стей] v q stayed / staid, staying 1. стримувати; затримувати; зупинятися; стримуватися; stay clean будь чистеньким, зберігай чистоту, стережись болота 2. затримуватися, підождати, зачекати; stay here till I call you побудьте, підождіть тут, поки я вас покличу 3. (про спокій) зберігати, стримуватися; to stay calm / cool зберігати спокій, холоднокровність 4. зупинятися, жити, перебувати; she is staying with her aunt вона гостює, живе у тітки 5. чекати, баритися; stay! not so fast! почекайте! / підождіть! не так швидко! 6. вгамовувати (спрагу, біль): to stay one's stomach підживитися, заморити черв'ячка 7. витримувати, бути спроможним продовжувати, терпіти 8. зміцнювати, надавати стійкості, міцності (конструкції) 8. відкладати, відтерміновувати; відстороняти; the teacher stayed judgment учитель відтермінував / відклав свій розсуд 9. з прийменн. і присл.: 1) stay away не приходити, не з'являтися, не показуватися 2) триматися осторонь stay away from dogs тримайся осторонь собак, не наближайся до собак; stay

away of her не турбуй, облиш, покинь її, забудь про неї; stay in 1) залишатися вдома, не виходити 2) stay in the group триматися групи, бути з групою, спілкуватися з групою 3) stay in touch підтримувати зв'язок, взаємини; stay on продовжувати залишатися, затримуватися, зоставатися; stay out 1) не повертатися (додому) 2) бути відсутнім 3) пересидіти, перебути (інших гостей); ам to stay put 1) залишатися нерухомим, завмерти на місці 2) залишатися незмінним; stay up 1) не лягати, стояти / не сідати 2) не спати / наглядати; n ім 1. перебування, затримка; a pleasant stay приємне перебування, приємна затримка; I shall make a week's stay there я пробуду там тиждень 2. стриманість; перешкода; зупинка, затримка; a stay on his activity затримка / перешкода в його діяльності 3. (рзм) опора; витривалість; витримка 4. юр припинення судочинства, відстрочення; a stay for an appeal відстрочення для апеляції 5. зволікання.

stay₂ [stā] [стей] n ім 1. підпора; підпірка; підпірка; pl мн stays корсет; v g stayed, staying підпирати; підтри-

тувати.

stay₃ [stā] [стей] n ім 1. мор канат; штаг; трос; лінва 2. in stays мор судно, що лявірує; v q stayed, staying відтягувати; робити поворот, (мор) лявірувати.

stay-lace [stā'lās'] [стейлейс] n ім тасьма, шнурівка до корсета.

stay sail [stā'sāl'] [стейсейл] n ім мор штагсель.

Ste. Saint святий.

stead [sted] [стед] n ім 1. місце; in smb's stead на чиємусь місці / замість когось; Mary send her sister in her stead Мері послала свою сестру замість себе 2. stand in good stead допомагати, стати в пригоді / придатися / здатися (на що) / пригодитися.

stead fast [sted'fast / sted'fäst / sted'fəst] [стедфест / стедфаст / стедфəст] adj прм твердий; міцний; стійкий; тривкий; непохитний;

stead fastness [sted'fastnis] [стедфестніс] n ім стійкість; тривкість; непохитність; міцність.

steady [sted'ē] [стеді] adj прм steadier, steadiest 1. стійкий; міцний; твердий; his hand is not steady його рука трясеться

рука́; (про речі) міцно стояти, не хитатися; hold a ladder steady цупко закріпити драбину; a steady table міцний / стійкий / нехиткий стіл; (мор) to keep a boat steady тримати курс / не міняти курсу; to keep steady міцно стояти на місці / не рухатися; to keep smth steady міцно щось тримати; to make steady закріпити 2. спокійний; урівноважений; (про нерви) холодний; що не хвилюється; steady nerves спокійні, холодні нерви 3. сталий; рівний; рівномірний; a steady wind рівний вітер 3. рішучий, непохитний; вірний; тривкий; a steady friendship вірна дружба, непохитне приятелювання, тривка дружелюбність 4. чесний; достовірний; певний; надійний; a steady young man надійний / чесний / статечний молодик 5. тверезий; серйозний; надійний 6. пильний; совісний; достовірний 7. розсудливий; статечний; поважний; v. q. steadied, steadying 1. ставати стійким, твердим 2. ставати статечним 3. стабілізувати 4. угамовувати, приборкувати; тримати на узді (нерви) 5. повертати, прийти до рівноваги; зберігати рівновагу 6. to steady

down схаменутися, опам'ятатися, ставати розсудливим; доходити розуму.

steak [stāk] [стейк] n кул. біфштекс; шматок м'яса або риби (щоб смажити).

steal [stēl] [стіл] v q stole, stolen, stealing 1. красти; украсти; викрадати; to steal money красти гроші 2. зробити (щось) непомітно, крадькома; таємно домогтися (чогось); to steal a glance зиркнути, глянути крадькома; to steal a march on випереджати, залишати позаду 3. скрадатися, підкрадатися; закрадатися; красться 4. (про почуття) поступово оволодівати, заволодіватися; she steals all hearts вона бере всіх за серце / вона принадає всім до серця / вона володіє усіма серцями 5. непомітно, нишком-тишком вислизнути; she stole out of the house вона непомітно вислизнула із хати 6. повільненько проминати; the years steal by роки повільненько минають 7. з прийм., і присл.: steal along крадькома скрадатися; steal away 1) непомітно вислизнути 2) оволодівати, заволодівати; steal by прослизнути мимо, повз; steal in зайти крадькома; steal out вислизнути;

n ім 1. рзм крадіжка 2. рзм украдена річ.

stealth [stelth] [стелт²] n ім таємниця в розумінні прислівника крадькома: he obtained the letter by stealth він одержав листа крадькома.

stealth i ly [stelth'əlē] [стелт²əлі] adv присл крадькома, таємно, нишком.

stealth y [stel'thē] [стелт²лі] adj прик stealthier, stealthiest 1. таємний, прихований; a stealthy glance погляд крадькома 2. тихенький; безшумний; потайний; The cat crept in a stealthy way toward the bird. Кіт тихесенько підкрадався до пташки.

steam [stēm] [стім] n ім 1. пара; to get up steam 1) розвести пару 2) зібратися з силами / розвинути енергію; to let off the steam 1) випустити пару 2) рзм дати волю почуттям; full steam ahead! вперед на всіх парах! a saturated steam насичена пара 2. випар; v д 1. варити на парі: The cup of coffee was steaming. В паровариці пріла кава. 2. парити; випаровувати 3. випускати пару 4. підніматися парою 5. рухатися за допомогою пари: the ship steamed off пароплав відплив 6.

steam ahead 1) робити значні успіхи 2) енергійно йти наперед; steam away 1) (про паровіз) їхати 2) (про пароплав) відпливати; steam up 1) робити пару (в казанах) 2) покриватися, обвиватися парою 3) (про шибки) потіти, пітніти 4) поводитися енергійно; adj прк паровий.

steam bath [stēm'bath'/stēm'bäth'] [стімбéтз/стімбáтз] n ім парова купіль.

steam boat [stēm'bōt'] [стімбоут] n ім пароплав.

steam boiler паровий казан/котел.

steam chest тех паровий ковпак; сухопарник.

steam engine паровий двигун; парова машина.

steamer [stēm'ər] [стімəр] n ім 1. пароплав 2. пароварка 3. парова кишка, парова труба.

steam fitter паропровідник (людина для проводу труб).

steam gauge манометр.

steam heat огрівальна пара (центрального опалення).

steaming [stēm'iŋ] [стімінг] adj прк що димить парою, що випускає пару;

steaming hot дуже гарячий.
steam roller паровий вал (для управлення шляхів).
steam ship пароплав
steam shovel землечерпалка, механічний екскаватор.
steam thresher механічна молотарка.
steam turbine парова турбіна.
steam y [stēm'ē][стімі] adj прк steamier, steamiest 1. насичений парою 2. пароподібний 3. що випаровується.
ste ap sin [stiap'sin][стиепсин] n ім стеапсина (фермент, що розкладає жир).
ste a rate [stē'ərāt][стіерейт] n ім хем стеариний.
ste ar ic [stiar'ik][стиерик] також [ster'ik][стірик] adj прк хем стеариновий.
ste a rin [stē'ərin / ster'in][стіерин / стірин] n ім хем стеарина.
ste a tite [stē'ətit][стіетайт] n ім мін стеатит, мильний камінь, жировик.
ste a tit ic [stē'ətit'ik][стіетітик] adj прк мін стеатитний, жировий, мильний (камінь).
sted fast [sted'fast / sted'fäst][стедфест / стедфаст] adj прк див steadfast.
steed [stēd][стід] n ім верховий кінь.

steel [stēl] [стіл] n ім 1. сталь, криця 2. меч; шпага; cold steel холодна зброя 3. вставка (для корсета); (кравецький) вшивок / вшивка 4. кресало; adj прк 1. сталевий, стальний 2. твердий; жорстокий; v д 1. вкривати сталлю 2. приварювати сталевий наконечник 3. загартовувати; to steel one's heart against smth бути нечутливим до чогось; to steel oneself against smth озброюватися проти чогось; to steel oneself / one's heart to do smth сповнитися мужністю / хоробрістю для якогось чину.

steel blue синювато-сталевий колір; синювато-сталевого кольору.

steel mill ливарня сталі.

steel wool (тоненька) сталева стружка

steel worker [stēl'wērk'ər] [стілуіркер] n ім сталеварник.

steel works [stēl'wērks'] [стілуіркс] n pl ім мн як однина, сталеварня, сталеві вироби, виробня сталі.

steely [stēl'ē] [стілі] adj прк steelier, steeliest 1. сталевий, із сталі 2. твердий, як сталь 3. (про характер) непохитний; суворий.

steelyard [stēl'yärd / stēl'yərd] [стілярд /

х

стілерд] n ім безмін (вага з перевісною плічкою).

steenbok [stēn'bok|stān'bok] [стінбок|стейнбок] n ім зоо південно-африканська мала антилопа.

steep₁ [stēp] [стіп] adj пзм 1. стрімкий; крутий; the hill is steep стрімка гора 2. (розм) надмірний; надмірно високий; неймовірний; неправдоподібний; перебільшений; надто високий; a steep price надто висока ціна; that is rather steep! цього вже забагато! n ім круча; урвище.

steep₂ [stēp] [стіп] v д 1. мочити; намочувати; промочувати; занурювати (в рідину); вмочати; вмокувати; (про чай тощо) настоювати(ся); let the tea steep in boiling water хай чай настоїться у кип'ятку; his sword was steeped in blood він умочив свій меч у крові 2. намокати; запаровувати; заварювати 3. загрузнути; занурюватися, зникати з овиду; заглиблюватися (в роботу); вдаватися, впадати (в сум, тугу), заглиблюватися (в читання); поринути (у спогади); впасти / поринути (у відчай, розпач); to steep oneself поринати, занурюватися; to steep oneself in drink розпи-

тися; ruins <u>steeped</u> in gloom руїни прикрились сумом, руїни поринули в темряву; <u>steeped</u> in prejudice повний упереджень, утонівся в забобонах; to be <u>steeped</u> in reading захоплюватися в читанню 4. змочити, вимочувати; <u>n</u> <u>ім</u> 1. занурення 2. просочення; промочування

steepen [stē'pən] [стíпн] <u>v</u> <u>ф</u> ставати стрімкішим.

steeple [stē'pəl] [стíпл] <u>n</u> <u>ім</u> 1. шпиль, пірамідальний дах; шпиль вежі.

steeplechase [stē'pəlchās'] [стíплчейс] <u>n</u> <u>ім</u> скачки / біг з перешкодами.

steeplejack [stē'pəljak'] [стíплджек] <u>n</u> <u>ім</u> верхолаз.

steer$_1$ [stēr] [стір] <u>v</u> <u>ф</u> 1. керувати, правити (<u>стерном</u>, <u>рулем</u>); правити автомобілем; вести судно; to <u>steer</u> a course 1) <u>мор</u> плисти 2) поводитися; to <u>steer</u> one's course for 1) попливсти 2) поїхати 3) піти 4) попрямувати, направлятися; <u>steer</u> a ship правити стерном судна; <u>steer</u> an automobile правити автомобілем; <u>steer</u> an airplane правити літаком 2. водити; керувати; спрямовувати; this car <u>steers</u> easily цим автомобілем

легко керувати /владати/ правити 3. слухатися управління 4. прямувати, робити крики в певному напрямі 4. спрямовувати зусилля; контролювати дії, керувати; to steer clear of smth, smb уникати чогось, когось; n ім ам сл натяк; підказ.

steer₂ [stēr] [стір] n ім молодий віл.

steer age [stēr'ij] [стірідж] n ім 1. четверта класа (найдешевші місця на пароплаві) 2. керування (стерном, рулем, кермом) 3. керівництво, керування.

steer age way [stēr'ijwā] [стіріджвей] n ім мор кінцева потрібна швидкість для керування судном.

steering gear 1. мор обладнання стерна 2. мех обладнання керма.

steering wheel мор стернове колесо; мех руль.

steers man [stērz'mən] [стірзман] n ім, pl мн -men стерновий, рульовий.

ste le [stē'lē] [стілі] n ім, pl мн -lae [-lē] / -les арх стела.

stel lar [stel'ər] [стелэр] adj прк 1. зоряний; зірковидний 3. (театр., про ролю) провідний; головний.

stel late [stel'āt / stel'it] [стелейт / стеліт] adj прк зірковидний, що розхо-

диться проміннями, як зірка.

stem$_1$ [stem] [стем] n in 1. бот стебло; стовбур 2. ніжка (чарки, келиха): the stem of a goblet ніжка чарки 3. рід, плем'я 4. держак, держачок; колодочки (скрипки) 5. головка годинника 6. гроно бананів 7. грам основа: run is the stem of running, runner біг це основа від бігання, бігун 8. мор форштевень, ніс 9. мех стрижень; вал; короткий стояковий деталь 10. друк вертикальний штрих літери 11. мор from stem to stern з кінця в кінець (судна); v q stemmed, stemming 1. походити (про рід, плем'я) 2. чистити (ягоди тощо) 3. прилаштовувати стебла (до штучних квітів) 4. виходити (від чогось): Newspapers stemmed from the invention of the printing press. Газети беруть свій початок з винаходу друкарського ва(е)рстату.

stem$_2$ [stem] [стем] v q stemmed, stemming 1. загачувати; запруджувати; stem the swift current спружувати прогрес, іти проти течії; чинити опір 3. спорт заслуговувати лижами 4. перешкоджати: to stem the

tide протистáвитися дії, ставáти на шляху, іти́ прóти течії, виступáти прóти дії, перешкоджáти рóзвитку рýху тóщо.

stem wind ing [stem'wīn'diŋ] [стéмувáйн-дин~] adj прк (про заводку годинника) завóдний.

stench [stench] [стéнч] n ін смóрід.

sten cil [sten'səl] [стéнсəл] n ін трафарéт, (взір,) шаблóн; v g -ciled/-cilled, -ciling/-cilling робити взір, позначувати взірцем; відбивáти шаблóном.

sten o graph [sten'əgraf/sten'əgräf] [стéнəгреф/стéнəграф] n ін 1. стенографíчний знак 2. стенографíчний зáпис; v g стенографувáти.

ste nog ra pher [stənog'rəfər] [стəнóгрəфəр] n ін стенографíст/ка.

sten o graph ic [sten'əgraf'ik] [стéнəгрéфик] adj прк стенографíчний.

sten o graph i cal ly [sten'əgraf'iklē] [стéнəгрéфикли] adv прсл стенографíчно.

ste nog ra phy [stənog'rəfē] [стəнóгрəфі] n ін стенографíя.

ste no sis [stenō'sis] [стенóусис] n ін мед стенóза.

sten to ri an [stentôr'iən/stentō'riən] adj прк

(про голос) громовий, дзвінкий, гучний.

step [step] [степ] n іш 1. крок; step by step; a long step towards величезний крок до / в напрямі; she heard a step вона чула (чиїсь) кроки; at every step на кожному кроці; to keep step іти в ногу; in step в ногу; to keep step with smb іти з кимсь у ногу; to take a step forward ступити крок наперед; to turn one's steps towards спрямуватися / спрямовувати (свої) кроки до; within a step of smb на крок від когось; to be in step відповідати; to turn one's steps попрямувати; not to move a step ані кроком з місця 2. хода: a light step легка хода 3. pl ин steps сліди (ніг); to tread in the steps of іти чиїмись слідами / брати приклад з кого 4. (про танець) па 5. такт; темп; a quick step прискорений темп; in step під такт (музики); out of step не під такт (музики) 6. східець; щабель; підніжка; a pair, a set of steps драбина, стрем'янка; to get one's step одержати підвищення; it is the first step that costs важкий лише перший крок 7. тех підшипник 8. ел синхронізм 8. вчинок; захід; to take steps

вживати заходів 9. сходинка, східець
(повозки, вагона 10. коротка відстань:
only a step away недалечко, близенько;
v i stepped, stepping 1. крокувати,
ступати, іти; step this way сюди,
прошу; to step lightly мати легку ходу;
to step out briskly іти швидко/прудко
2. наступати; step on a worm на-
ступати черв'яка 3. робити па
(в танці) 4. вимірювати кроками 5. мор
ставити щоглу в степс 6. з прийменн.
і присл.: step across: to step across the
street перейти через вулицю; step aside
відходити вбік, давати дорогу; step back
1) відступити 2) поступитися; step down
1) спуститися 2) вийти (із повозки) 3) ел
знизити напругу; step down a ladder
зійти із драбини; step forward виступи-
ти до переду; step in 1) входити 2) втру-
чатися (у справу); step into входити;
to step into a job прийняти посаду; step
off 1) сходити 2) відміряти (кроками);
to step off the grass зійти із мурави/моро-
гу; step on наступати (на ноги в танці,
на черв'яка); to step on the gas піддати
пального/натискати на пальний;
step out 1) виходити (на хвилину) 2)

ступати великими кроками, прискорювати ходу 3) вимірювати кроками; step outside виходити; step over переступати (через щось); step up 1) виходити, йти, підніматися, підійматися вгору, на горище 2) підходити ближче 3) el посилювати (напругу) 4) am підніматися (до рівня).

step brother [step'bruTH'ər] [степбрaтер] n ім зведений брат.

step child [step'child'] [степчайлд] n ім 1. пасинок 2. падчерка, пасербиця.

step dame [step'dām'] [степдейм] n ім див stepmother.

step daughter [step'do'tər] [степдотер] n ім пасербиця, падчерка.

step-down [step'doun'] [степдаун] adj прм знижувальний; step-down transformer знижувальний трансформатор.

step father [step'fä'THər] [степфaзер] n ім вітчим.

step-in [step'in'] [степін] adj прм що одягається через ноги.

step ladder [step'lad'ər] [степледер] n ім стрем'янка, драбина.

step mother [step'muTH'ər] [степмaзер] n ім мачуха.

step moth er ly [step'muᴛʜ'ərlē] [степмáтэр. лі] adj прм мачушин, як мачуха.
step par ent [step'pār'ənt] [степпéйрэнт] n ім вітчим або мачуха.
steppe [step] [степ] n ім степ
stepping stone 1. камʼяна кладка (для переходу через річку, рівчак) 2. камʼяний східець; камʼяний поріг.
step sis ter [step'sis'tər] [степсистэр] n ім зведена сестра, пасербиця.
step son [step'sun'] [степсáн] n ім пасерб, пасинок
step-up [step'up'] [степáп] adj прм підвищувальний; step-up transformer підвищувальний трансформатор.
step wise [step'wīz'] adv прсл 1) поступово 2) покроково.
stere [stēr] [стір] n ім кубометр.
ster e o chem is try [ster'iəkem'istrē] [стеріокемистрі] n ім стереохімія.
ster e o metry [ster'əom'ətrē] [стерэомэтрі] n ім стереометрія.
ster e o phon ic [ster'iəfon'ik / stēr'iəfon'ik] [стеримэфоник / стіриэфоник] adj прм стереофонічний.
ster e op ti con [ster'iop'təkən / stēr'iop'təkən] [стеріоптэкэн / стіріоптэкэн]

n ім стереоптична лямпа.

ster e o scope [ster'iəskōp'][стеріаскóуп], або [stēr'iəskōp'][стіріаскóуп] n ім стереоскоп.

ster e o scop ic [ster'iəskop'ik / stēr'iəskop'ik][стеріаскóпік / стіріаскóпік] adj прикм стереоскопічний.

ster e o type [ster'iətīp' / stēr'iətīp'][стеріатáйп / стіріатáйп] n ім стереотип; adj прикм стереотипний; v дієсл -typed, -typing 1. друк стереотипувати 2. друк друкувати із стереотипу 3. (перен) поставитися, розцінювати, потрактувати по-стереотипному.

ster e o typed [ster'iətīpt' / stēr'iətīpt'][стеріатáйпт / стіріатáйпт] adj прикм 1. друк стереотипний 2. шаблонний; звичайний.

ster e o typ y [ster'iətīp'ē / stēr'iətīp'ē][стеріатáйпі / стіріатáйпі] n ім стереотипія.

ster ile [ster'əl][стéрал] adj прикм 1. неплідний, нездатний до запліднення 2. стерильний, стерилізований 3. яловий.

ste ril i ty [stəril'ətē][старíлаті] n ім, pl мн -ties 1. безплідність, неплідність; яловість, неродючість 2. марність 3.

стерилізність.
ster i lize [stĕr'əlīz] [стéрəлайз] v q -lized -lizing 1. робити неплідним 2. стерилізувати.
ster i li za tion [stĕr'ələzā'shən] [стерəлəзéйшəн] n ім стерилізація; вихолощення.
ster i liz er [stĕr'əlīz'ər] [стéрəлайзəр] n ім стерилізатор.
ster ling1 [stûr'liŋ] [стíрлинґ] n ім 1. фунт стерлінг, англійська валюта 2. повноцінне золото установленої проби; adj прк 1. повноцінний; установленої проби; повної ваги (про англійські монети) 2. цінний; ретельний; певний; справжній.
ster ling2 [stûr'liŋ] [стíрлинґ] n ім срібний посуд; срібні речі.
stern1 [stûrn] [стірн] adj прк суворий; строгий; невблаганний; лютий; хмурий, насуплений; a stern master суворий/строгий хазяїн, власник; a stern face насуплений/хмурий погляд; stern mountains похмурі/насуплені гори.
stern2 [stûrn] [стірн] n ім мор корма, задня частина судна.
ster nal [stûr'nəl] [стірнəл] adj прк анат грудинний.

stern ness [stėrn'nis] [стірнніс] n ін суво-
рість, строгість; хмурність, нахмуре-
ність.
ster num [stėr'nəm] [стірнəм] n ін анат,
(pl мн sterna / sternums) груд(н)ина.
ster nu ta tion [stėr'nūtā'shən / stėr'nūtā'-
shən] [стірнутейшəн / стірнютейшəн] n ін чхання.
ster nu ta tive [stėrnū'tətiv / stėrnū'tətiv]
[стірнутəтив / стірнютəтив] adj
прм що викликає чхання
stern ward [stėrn'wərd] [стірнуəрд] adv
прсл див astern.
stern wards [stėrn'wərdz] [стірнуəрдз]
adv прсл див sternward.
stern way [stėrn'wā'] [стірнуей] n ін
мор зворотний рух.
ster to rous [stėr'tərəs] [стіртəрəс] adj
прм хриплий, хрипкий; stertorous
breathing хрипливе дихання.
stet [stet] [стет] n ін друк коректорний
знак, що скасовує правлення; v ф stetted,
stetting друк ставити коректорний
знак, що скасовує правлення.
steth o scope [steth'əskōp] [стетəскоуп]
n ін мед стетоскоп.
steth o scop ic [steth'əskop'ik] [стетəскопік]

adj *розм* стенстські числа.

stevedore [stē'vədor/stē'vədōr][стівадор/стівадіур] *n* *ім* портовий вантажник.

stew [stü/stū][стю/стю] *n* *ім* 1. *кул* рагу; Irish *stew* тушкована баранина з картоплею і цибулею 2. *розм* хвилювання; турботи; to be in a *stew* сильно хвилюватися, нервуватися; *v* *ф* 1. *кул* тушкувати(ся), варитися, пріти (*в парі*) 2. *розм* хвилюватися, турбуватися, нервуватися; to let smb *stew* in his own juice що собі наварив, то хай сам з'їсть.

steward [stü'ərd/stū'ərd][стюард/стюард] *n* *ім* 1. завідувач (*маєтку*, *будинку*) 2. господар (*клубу*) 3. розпорядник (*на балах*) 4. стюард 5. офіціант (*на пароплаві*).

stewardess [stü'ərdis/stū'ərdis][стюардес/стюардес] *n* *ім* стюардеса, бортпровідниця.

stewardship [stü'ərdship/stū'ərdship][стюардшип/стюардшип] *n* *ім* управління, керування, завідування.

stewpan [stü'pan/stū'pan][стюпен/стюпен] *n* *ім* каструля.

sthen ic [sthen'ik] [стенік] adj при мед сильний; активний.
stib i um [stib'iəm] [стібіем] n ім хем антимоній.
stick [stik] [стік] n ім 1. палиця 2. прут; ціпок; патик, палиця; біта (спорт); кий; any stick to beat a dog хто хоче пса вдарити, кия/бука знайде; walking stick палиця, костур; to be in a cleft stick бути в прикрому клопоті 3. кілок, кілочок 4. жердина 5. кочан/кіл 6. держак; ручка 7. кара, (розм) хльоста; he wants the stick йому без палиці/прутка не обійдеться 8. муз батута, диригентська паличка 9. паличка, пруток цинамону 10. blood stick галуновий шпичак (спинити кров) 11. розм нецікава/вʼяла людина, недотепа, мамалиґа 12. мор щогла 13. друк ве(е)рстатка 14. тех ручка, держак 15. ам розм лісова глушина (the sticks); v t g sticked, sticking постачати, заготовляти кілі, палиці, прутики, жердини, колі, держаки; v t g stuck, sticking 1 встромлювати, настромлювати, насаджувати (на вістря); вколювати, проколювати; he stuck a flower in his buttonhole він устромив собі квітку

в бутоньєрку; to <u>stick</u> a needle through smth проколоти щось булавкою, голкою 2. колоти, заколювати (<u>свиню</u>, <u>кабана</u>) 3. стирчати; висуватися; Don't <u>stick</u> your head out of the window. Не висовуй голову із вікна 4. висовуватися; випинатися; стирчати; виставати; His arms <u>stick</u> out of his coat sleeves. Його руки виставали з рукавів пальта. 5. полювати: to <u>stick</u> wild pigs with spears полювати на кабанів (вепрів) зі списами 6. приклеювати, наклеювати, розклеювати, склеювати; to <u>stick</u> smth in smth вклеювати щось у щось; to <u>stick</u> a stamp on the letter наклеювати поштову марку на лист 7. прилипати, липнути 8. залишатися: to <u>stick</u> at home стовбичити вдома 9. триматися, не відставати: The boy <u>stuck</u> to his mother's heels. Хлопчик тримався материного сліду. 10. застрягти, загрузнути; his car <u>stuck</u> in the mud його автомобіль застряв у болоті 11. припиняти(ся); Our work was <u>stuck</u> by the breakdown of the machinery. Наша робота припинилася бо механізм зіпсувався. 12. залишатися вірним (<u>обо-</u>

в'язкові): stick to one's friends when they are in trouble. Не залишати друзів у біді. 13. рзм скинхтелігзити 14. (про худобу) залежатися 15. сл-г дурити, обманювати 16. сл-г stick around триматися, стовбичати, швендятися 17. з запереченням: not to stick at doing smth не зважатися щось зробити 18. з прийменн. і присл.: stick around рзм триматися поблизу; stick at уперто продовжувати; stick 1) поклaсти (щось десь) 2) заклеювати (конверт) 3) всувати (щось десь); stick in 1) вклеювати 2) рзм to stick indoors стовбичити дома; stick on 1) приписувати до рахунку 2) наклеювати 3) сл-г to stick it on здирати із покупця 4) наклеювати (поштову марку); stick out 1) висовуватися, стирчати 2) не піддаватися 3) висовувати (язика) 4) to stick it out витримати (атаку ворога, зносити (горе, біду)); stick out for наполягати на чомусь; stick together 1) триматися разом 2) склеювати, злiплювати; stick up 1) випинатися, стирчати 2) ставити стоячи 3) сл-г ставити у скрутне становище 4) сл-г зупиняти (з метою пограбування).

stick er [stik'ər] [стікер] n ім 1. розклеювач (афіш) 2. довгий ніж; складаний ножик 3. ам оголошення; афіша; наклейка 4. колючка; шип 5. рзм нудьгар 6. наполеглива людина.

stick i ness [stik'ənis] [стікініс] n ім липкість, клейкість.

sticking plaster пла(я)стер, липучий пла(я)стер.

stick le back [stik'əlbak'] [стікелбек] n ім іхт колючка звичайна.

stick ler [stik'lər] [стіклер] n ім дрібязкова людина.

stick pin [stik'pin'] [стікпін] n ім булавка для краватки.

stick-up [stik'up'] [стікап] n ім рзм напад, наскок, пограбування.

sticky [stik'ē] [стікі] adj прм 1. липкий, клейкий: sticky glue липкий клей 2. парний, паркий; душний; a sticky weather душна, парна погода 3. рзм неохочий; неприхильний; to be sticky about smth робити труднощі (в якійсь справі).

stiff [stif] [стиф] adj прм 1. тугий, негнучкий; нееластичний; жорсткий; твердий; a stiff collar тугий комірець;

stiff hinges негнучкі/тугі завіси; to get/to grow/to become stiff стати тугим, заклякнути, задубіти, одубіти, закостеніти; to keep a stiff upper lip виявляти/проявляти силу характеру, мужність, зціпити/зціплювати зуби, не піддаватися 2. здерев'янілий, закостенілий, закляклий, задубілий, одубілий; he has a stiff leg він волоче ногою; he was stiff and sore він був болюче закляклий 3. густий, тугий, щільний; stiff dough густе/туге тісто 4. сильно натягнений, тугий, натягнутий; напружений; a stiff cord натягнутий мотуз, шнур 5. щільний, твердий, масивний; stiff soil твердий ґрунт, тверда земля 6. непохитний, незламний; a stiff denial рішуча відмова, рішуче заперечення, гостре опротестування 7. вимушений, манірний, натягнутий, байдужий; a stiff bow холодний/байдужий уклін; a stiff writing манірне писання 8. важкий, нелегкий; a stiff task нелегке завдання 9. сильний, пружкий, різкий; a stiff breeze пружкий вітерець 10. міцний (про напій): a stiff drink міцний напій 11. розм високий, (про ціни) надто високий;

a stiff price надто висока ціна; n sl 1. амер труп 2. амер a big stiff тупак, тупиця, тупоголовий.

stiff en [stif'ən] [стіфэн] v q 1. ставати негнучким 2. робити тугим 3. згущувати 4. підсилювати (укріпити) 5. утруднювати, ставити важкі вимоги (екзамена).

stiff en er [stif'nər] [стіфнэр] n ix 1. субстанція (щоб робити щось тугим, твердим, негнучким) 2. зміцнення, посилення, підсилення 3. зміцнений напій 4. чарка/ковток горілки 5. підсилювач.

stiff en ning [stif'əniŋ / stif'niŋ] [стіфэнин / стіфнин] n ix 1. підсилювання тугости 2. підсилювач 3. зміцнення, підсилення, посилення.

stiff-necked [stif'nekt'] [стіфнєкт] adj прик 1. твердошиїй 2. упертий, незламний; непохитний.

stiff ness [stif'nis] [стіфніс] n ix 1. тугість; негнучкість 2. задубілість, одубілість 3. застиглість 4. холодність (про вдачу, почуття) 5. упертість 6. завзяття; непоступливість 7. високі, тверді вимоги (екзамена).

sti fle [stī'fəl] [стайфэл] v q -fled, -fling 1. душити, задушити, приду-

шити: the smoke stifled the dog собаченя задушилося димом 2. душитися, задихатися: he people is stifling in this close hallway. Люди задихаються в цьому тісному коридорі. 3. стримувати, здержувати; гальмувати; stifle a cry стримувати плач; stifle a yawn стримувати позіхання 4. придушувати, задушувати: to stifle a rebellion придушувати повстання 5. гасити, придушувати: to stifle a flame гасити полум'я 6. зам'яти (справу); затушувати (скандал).

sti fling [sti'fliŋ] [стайфлінґ] adj прм задушливий; важкий (про повітря).

stig ma [stig'mə] [стіґмə] n ім, pl мн stigmas/stigmata 1. пляма, ганьба 2. віпалене тавро 3. бот приймочка 4. церк стигмати.

stig ma ta [stig'mətə] [стіґмəтə] n pl ім мн від stigma.

stig mat ic [stigmat'ik] [стиґметік] adj прм стигматичний; n ім стигматик/чка.

stig ma tize [stig'mətīz] [стіґмəтайз] v д -tized, -tizing 1. таврувати 2. кидати ганьбу 3. викликати стигми.

stile [stail] [стайл] n ім 1. перелаз 2. турнікет 3. одвірок

stiletto [stəlet'ə] [стəлетоу] n ім стилет.

still₁ [stil] [стіл] adj прик 1. нерухомий; спокійний; still life натюрморт; to be / to keep still не рухатися, не ворушитися; to stand still 1) стояти 2) стояти нерухомо; the lake is still today озеро спокійне сьогодні 2. тихий, безшумний; a still small voice голос совісті 3. не ігристий; still wine неігристе вино 4. мовчазний; to be still 1) мовчати 2) замовкнути 5. непорушний; спокійний; still waters run deep тиха вода греблі рве; v д 1. заспокоювати; втихомирювати; задовольняти 2. тихнути; стихати; ущухати 3. заколисувати, задовольняти, втихомирювати; to still a crying child заспокоїти, утихомирити плачуче дитя; n ім 1. (тиша) тиша; безмовність 2. фотознімок людини (на дозвіллі) 3. кін кадр діапозитива; adv присл 1. все ще, досі, як і раніше; he is still here він ще й досі тут 2. все ж, все-таки, проте, однак; The matter is still unsettled. Однак і все-таки справа не вирішена.

still₂ [stil] [стил] n ім 1. перегінний куб, дистилятор 2. г(о)ральня.

still born [stil'born'] [стил'борн'] adj прм мертвонароджений.

still life натюрморт.

still ness [stil'nis] [стил'нис] n ім 1. тиша 2. спокій 3. непорушність.

stil ly [stil'ē] [стилі] adj прм -lier, -liest тихий; спокійний; непорушний; adv прс тихо; спокійно.

stilt [stilt] [стилт] n ім 1. ходуля: on the stilts на ходулях; дибки, хідлі, хідляки 2. орн ходульник 3. кіл; підпора.

stilt ed [stil'tid] [стил'тид] adj прм 1. ходульний 2. пишномовний, високомовний.

stim u lant [stim'ūlənt] [стим'юлянт] n ім 1. збудливий засіб 2. стимул; поштовх; імпульс; мотив; заохочення; to take stimulants 1) приймати/заживати збудливий засіб 2) пити алкогольний напій; adj прм збудливий, стимулюючий.

stim u late [stim'ūlāt] [стим'юлейт] v дс -lated, -lating 1. стимулювати, спонукати, збуджувати; заохочувати; Praise stimulated her to work hard. Похвала спонукала її до наполегливої праці. 2. пожвавлювати (пра-

що виробництва).

stim u la tion [stim'ūlā'shən] [стімюлейшн] n ім збудження; спонукання; стимулювання; заохочування.

stim u la tive [stim'ūlā'tiv / stim'ūlətiv] [стімюлейтив / стімюлэтив] adj прм збудливий; стимулюючий; спонукальний.

stim u li [stim'ūlī] [стімюлай] n pl ім мн від stimulus.

stim u lus [stim'ūləs] [стімюлэс] n ім, pl мн stimuli 1. стимул, спонука; вплив; побутовх; мотив 2. збудник.

sti my [stī'mē] [стаймі] n ім; v q -mied, -mying див stymie.

sting [stiŋ] [стинг] v q stung, stinging 1. жалити(ся): bees, wasps, and hornets sting бджоли, оси і шершні жалять 2. уражати, колоти, шпигати (кого): that remark stung me (прикре) слово/зауваження вкололо мене 3. мучити 4. завдавати гострого болю 5. (про перець, наприклад) горіти, пекти: the pepper stings my tongue перець пече мене в язик 6. збуджувати, спонукувати 7. сл обманювати, дурити, (про ціни) шахрувати; n ім 1. жало 2.

укус 3. укіл 4. жалення (кропивою) 5. ущипливість, колкість 6. гострий біль: The football team felt the sting of defeat. футбольна команда відчула дошкульний біль поразки. 7. зоол. трота, сила.

stinger [stiŋ'ər] [стінґ'ер] n ім 1. жало (комахи) 2. комаха або рослина, що жалить 3. розм різкий удар 4. ущиплива відповідь.

stinging [stiŋ'iŋ] [стінг'інг] adj прикм 1. такий, що жалить 2. пекучий (несучий) 3. такий, що має жало 4. ущипливий (слово, дотеп тощо).

stingy [stin'jē] [стінджі] adj прикм -gier, -giest 1. скупий; скнарий 2. убогий.

stink [stiŋk] [стінк] n ім 1. сморід 2. сл raise a stink викликати критику, дорікання, заколот; v д stank/stunk, stunk, stinking смердіти: to stink of smth смердіти, воняти чимсь; сл to stink of money мати копійсто грошей; сл I can stink it a mile off чую сморід за милю; to stink out викурювати, виганяти.

stinginess [stin'jinis] [стінджініс] n ім скупість, скнарість.

stink-bomb [stiŋk''bom'] [стінк'бом] n ім хемічна

бо́мба.

stink er [stink'ər] [сті́н^кәр] n ім 1. (про людину) розм вонючка 2. паршивець.

stink ing [stink'iŋ] [сті́н^кін^] adj прк 1. смердючий 2. паршивий; бридкий, гидкий.

stint [stint] [стінт] v д жалкувати, шкодувати; скупитися, обмежувати; урізувати; ощаджувати; обмежувати свої витрати; stint oneself скупитися, обмежувати (свої витрати, харчі); The parents stinted themselves of food to give it to their children. Батьки самі не доїдали, щоб дати (більше їжі) дітям. | Батьки відривали собі від рота, щоб дати більше їжі своїм дітям. n ім 1. обмеження; межа; without stint необмежено, щедро, повними жменями: That generous man gives without stint. Ця благородна людина щедро обдаровує. to labor without stint працювати, не шкодуючи сил 2. нормована праця: Washing the breakfast dishes was her daily stint. Її щоденною роботою було миття посуду, по сніданку.

stipe [stip] [стайп] n ім бот стебло; ніжка; пень; the stipe of a mushroom ніжка гриба; the stipe of a fern стебло папороті.

sti pel [sti'pəl] [стайпәл] n ім бот прилисток

sti pend [stī'pend] [стайпенд] n ім стипендія.

sti pen di ar y [stīpen'dier'ē] [стайпендіері] adj прм оплачуваний, що одержує платню; n ім, pl мн -aries 1. стипендіят 2. особа на державній платні.

stip ple [stip'əl] [стіпəл] v д -pled, -pling малювати або гравірувати пунктиром; n ім гравірування пунктиром; гравюра (виконана пунктиром).

stip u late₁ [stip'ūlit / stip'ūlāt] [стіпюлит / стіпюлейт] adj прм бот що має прилистки.

stip u late₂ [stip'ūlit / stip'ulāt] [стіпюлит / стіпюлейт] v д -lated, -lating загадати, поставити вимогу, зумовлювати, застерігати (собі що); передбачати; He stipulated that he should receive a month's vacation every year if he took the job. Він застеріг собі, що він щорічно дістане одномісячну відпустку, якщо він візьме працю. to stipulate for smth виговорювати, домагатися для себе чогось.

stip u la tion [stip'ūlā'shən] [стіпюлейшэн] n ім 1. зумовлювання; застереження 2. умова, угода: under / on the stipulation that під умовою, що.

stipule [stip'ūl] [стіпюл] n in бот прилисток.

stir 1 [stėr] [стір] v q stirred, stirring 1. рухати; ворушити; хитати; трепетати; штовхати; stir one's foot хитати, рухати ногою; stir the fire розштовхувати багаття; the wind stirred the leaves вітерець трепетав листям; to stir heaven and earth вжити всіх заходів 2. розмішувати; збовтувати; stir sugar into one's coffee розмішати цукор у каві 3. розмішувати; місити; this dough stirs hard це тісто тяжко місити 4. зворушити до глибини; збуджувати; хвилювати; викликати (цікавість); впливати (на когось), спонукувати; John stirs up the other children to mischief. Джон спонукує / спокушує інших дітей до пустощів. 5. пожвавлювати, збуджувати активність: The countryside was stirring with new life. Село пожвавилось новим життям. 6. хвилювати 7. з прийменн. і присл.: stir abroad виїхати закордон; stir out виходити; stir up 1) добре розмішувати, збовтувати 2) викликати (цікавість) 3)

роздувати (сварку) 4) розпалювати (бунт, війну) 5) збуджувати (надію); n ім 1. рух; ворушіння 2. розмішування; бовтання 3. хвилювання 4. пожвавлення; оживлення 5. зст метушня; переполох; бунт.

stir₂ [stėr] [стір] n ім сл тюрма, холодна.

stir about [stėr'əbout'] [стірəбаут] n ім вівсяна каша.

stirps [stėrps] [стіпс] n ім, pl мн stirpes 1. порода; група 2. юр рід.

stir rer [stėr'ər] [стірəр] n ім мішалка.

stir ring [stėr'iŋ] [стірин˜] adj прк 1. що зворушує 2. хвилюючий; stirring times часи, сповнені подій. 3. зворушливий: a stirring speech зворушливе слово, зворушлива промова.

stir rup [stėr'əp / stir'əp] [стірəп / стірəп] n ім 1. стремено 2. тех скоба; хомут.

stirrup bone анат стреме(і)нце.

stirrup cup прощальна чарка (для від'їжджаючого).

stitch [stich] [стич] n ім 1. стібок 2. хір шов; to put stitches into a wound накласти шви на рану 3. (про одяг) he hasn't a dry stitch on him він промок до рубця / рубчика, до нитки 4. петля (у пле-

тінні): to drop a stitch спустити петлю; to take up the stitch підняти петлю 5. гострий біль, кольки в боці 6. трохи, трішки рзм a stitch of work трішки зроблено, трохи роботи; v д 1. стібати; шити; вишивати 2. зброшурувати (книжку) 3. stitch on пришивати, нашивати; stitch up 1) зашивати 2) брошурувати (книжку).

stitcher [stich'ər] [стічер] n ім строчильник.

stitching [stich'iŋ] [стічинг] n ім 1. строчіння 2. накладений шов 3. зшивання.

stithy [stiTH'ē/stith'ē] [стідзі/стітсі] n ім, pl мн stithies 1. ковадло 2. кузня.

stoa [stō'ə] [стоуə] n ім арх портик.

stoat [stōt] [стоут] n ім горностай (у літньому коричневому хутрі).

stock [stok] [сток] n ім 1. запас; інвентар; асортимент; репертуар; in stock в наявності (про товари); a large stock of toys великий асортимент іграшок/забавок; out of stock розпродано; to take stock інвентаризувати, робити переоблік (товару), критично (щось) розцінювати; to take stock of smb придивлятися до когось, обслідувати кого/кидати погляд (оком) 2. худоба, поголів'я худоби, живий інвентар; live stock худоба/живий інвентар 3. сиро-

вина 4. ек акціонерний капітал; акції; основний капітал; фонди; облігації; Stock Exchange біржа 5. ек закладна/заставна 6. цінні державні папери 7. рід; сім'я; (про тварин) порода; плем'я; she is of good stock вона із хорошої сім'ї, із знатного роду 8. головний стовбур (дерева) 9. опора, підпірка 10. ложе, ручка: the wooden stock of a rifle ручка/приклад рушниці 11. (про плуг) грядиль, рзм гридель 12. давня широка краватка 13. (військ) тугий комірець 14. пень, колода 15. soup-stock бульйон 16. парк (вагонів, тракторів тощо) 17. живець (для щеплення дерев) 18. бот stock-gilly/stock-gillyflower левкої 19. іст диби; ~ v 1. постачати: to stock a farm обладнати господарство; our camp is well stocked with everything наш табір достатньо обладнаний/устаткований 2. мати в наявності, у продажу: the shop stocks only shoes в крамниці на складі лише черевики 3. зберігати, мати про/на запас: stock up for the winter заготовити/запастися на зиму 4. пристосовувати (ручку, приклад рушниці тощо) 5. накладати (на кого диби) 6. розводити, вирощувати, роз-

stockinet [stok'ənet'] [стóкэне́т] n ім трикотáж.

stocking [stok'iŋ] [стóкин~] n ім 1. панчо́ха 2. лáтка (на нозі́ коня́).

stock in trade 1. запáс товáрів 2. звéдення, комплéкт прилáддя 3. зáсоби; ресýрси.

stockjobber [stok'job'ər] [стóкджобэр] n ім біржовий спекулянт, мáклер.

stockman [stok'mən] [стóкмэн] n ім, pl мн -men 1. скотáр 2. завідуючий склáдом.

stock market 1. фóндова біржа 2. рівень цін на біржі.

stockpile [stok'pīl'] [стóкпáйл] n ім 1. запáс, резéрва 2. запáс áтомних бомб; v д нагромáджувати; робúти запáси.

stock raising тварúнництво, скотáрство.

stockroom [stok'rüm'] [стóкрум] n ім 1. склáд 2. комóра.

stock-still [stok'stil'] [стóкстил] adj прм нерухóмий: to stand stock-still стоя́ти як/наче вкóпаний.

stock-taking [stok'tāk'iŋ] [стóктейкин~] n ім 1. перебліќ товáрів 2. перевíрка інвентаря́ 3. óгляд нáслідків.

stock-whip [stok'hwip'] [стóкгвіп] n ім батíг пастухá.

stocky [stok'ē] [стóкі] adj прм stockier, stock-

iest присадкуватий, приземкуватий; коренастий.

stock yard [stok'yärd] [стокярд] n ім скотопригінний двір; торгові клітки (для худоби, свиней).

stodg y [stoj'ē] [стоджі] adj прм stodgier, stodgiest 1. (про стиль) простий; тяжкий; нудний: a stodgy book нудна, нецікава книжка 2. (про їжу) нелегкострáвний, важкий: stodgy food тяжкá, несмачна їжа 3. набитий ущерть 4. (про людину) сильної будови: a stodgy person дебела людина 5. наповнений, набитий ущерть: a stodgy bag доверху наповнений мішок.

sto gie / sto gy [stō'gē] [стоугі] n ім, pl мн -gies ам довга дешева сигара.

Sto ic [stō'ik] [стоуік] n ім стоїк; adj прм стоїчний.

sto i cal [stō'əkəl] [стоуэкэл] adj прм стоїчний.

Sto i cism [stō'əsizəm] [стоуэсизэм] n ім стоїцизм.

stoke [stōk] [стоук] v дс stoked, stoking 1. підтримувати вогонь (у топці); підкидати паливо 2. топити (в печі, локомотиві) 3. доглядати вогонь 4. рзм напихатися їжею.

stoke hold [stōk'hōld'] [стоукгоулд] n ім мор кочегарка.

stoke hole [stōk'hōl'] [стоукгоул] n ім 1. горло сталеварної печі 2. вічко горна, печі.

stok er [stōk'эr] [стоукэр] n ім 1. кочегар 2. котельний машиніст 3. механічна топка.

stole 1 [stōl] [стоул] v д див steal v д.

stole 1 [stōl] [стоул] n ім 1. церк епітрахиль 2. рим. кат. стула 3. жіноча хутряна накидка.

sto len [stō'lən] [стоулэн] v д див steal v д.

stol id [stol'id] [столид] adj прк стриманий; нечутливий; нечулий; невразливий; флегматичний.

sto lid i ty [stəlid'ətē] [стэлидэті] n ім, pl мн - ties стриманість; нечутливість; нечулість; невразливість; флегматичність.

sto lon [stō'lon] [стоулон] n ім бот пагін, пагонець; (про корінь) розріст.

sto ma [stō'mə] [стоумэ] n ім, pl мн stomata бот пор.

stom ach [stum'эk] [стамэк] n ім 1. анат шлунок, живіт; to turn one's stomach викликати нудоту 2. смак, апетит; what a stomach he has got! алеж в нього апетит! 3. бажання, охота, завзяття;

stomach for smth нáжил до кóгось 4. мýжність, відвáга: to put some stomach into smb додáти комý відвáги; v q 1. бýти спромóжним з'їсти або перетрáвити 2. стерпíти, знести́: he could not stomach such insults. Вонá не мóже проковтнýти такý обрáзу

stomach-ache [stum'əkāk'] [стáмэкéйк] n ім біль у животі́.

stom ach er [stum'əkər] [стáмэкэр] n ім дáвній жінóчий корсáж.

sto mach ic [stōmak'ik] [стóумéкик] adj прм 1. шлункóвий 2. що стимулює травлення; n ім шлункова медицина.

sto ma ta [stō'mətə/stom'ətə] [стóумэтэ/стóмэтэ] n pl ім мн від stoma.

sto ma tol o gy [,stō'mətol'əjē] [стóумэтóлэджі] n ім стоматолóгія.

stone [stōn] [стóун] n ім, pl мн stones 1. кáмінь: not a stone was left standing кáменя на кáмені не залишáти; to cast the first stone розпочáти крúтику; to throw a stone at smb кúнути на кóгось кáменем 2. млинóвий кáмінь 3. брусóк 4. precious stone коштóвний кáмінь 5. кáмінь, скéля; a heart of stone камʼянé сéрце; to harden/turn into stone окамені́ти, скамʼяні́ти 6.

мед камінь (жовчний, нирковий) 7. бот кісточка (сливи, черешні) 8. бот зернятко (плоду) 9. надмогильний камінь 10. stone бр стоун (міра ваги = 14 англ. фунтам = 6.34 кг); adj прм кам'яний; the Stone Age кам'яний вік, кам'яна доба; v дс stoned, stoning 1. облицьовувати каменем 2. мостити каменем 3. виймати кісточки (із слив, черешень) 4. побити, убити камінням 5. to stone down пригостити брускам.

stone ax кам'яний молоток.

Stone Age кам'яний вік, кам'яна доба.

stone-blind [stōn'blīnd'] [стоунблайнд] adj прм зовсім сліпий.

stone-cast [stōn'kast'] [стоункест] n ім відстань, на яку можна кинути каменем.

stone-coal [stōn'kōl'] [стоункоул] n ім антрацит.

stonecrop [stōn'krop'] [стоункроп] n ім бот очиток їдкий.

stone cutter [stōn'kut'эr] [стоункатэр] n ім каменотес.

stone-deaf [stōn'def'] [стоундеф] adj прм глухий як пень / зовсім глухий.

stone fruit бот кістянка, овоч з кісточкою.

stone marten куниця (з білими латками на шиї і грудях).

stone ma son [stōn'mā'sən] [стоунмейсэн] n ім каменяр.
stone-pine [stōn'pīn'] [стоунпайн] n ім бот пінія.
stone-pit [stōn'pit'] [стоунпіт] n ім каменоломня.
stone's throw віддаль, на яку можна кинути камінь; теж див stone-cast.
stone ware [stōn'wâr'] [стоунвейр] n ім гончарні череп'яні (поливані) вироби / череп'яний посуд.
stone work [stōn'wėrk'] [стоунвірк] n ім кам'яна кладка; облицьовування каменем.
stone worker [stōn'wėr'kər] [стоунвіркэр] n ім каменяр.
ston y [stōn'ē] [стоуні] adj прикм stonier, stoniest 1. кам'янистий; твердий; the beach is stony обмілина, мілина є кам'яниста 2. кам'яний, камінний 3. холодний; суворий; безтямний; задивлений; a stony stare задивлений, безтямний погляд.
stood [stůd] [студ] v д див stand v д.
stooge [stūj] [студж] n ім сл 1. (про фарсу) жертва / посміховище дотепни-ка / ці 2. поміхач, той, якім кожний розпоряджається.
stool [stūl] [стул] n ім 1. табурет(ка) 2. ослінчик

3. (ist) stool of repentance 1) ганебний стілець (у шотландських церквах) 2) прилюдне приниження 4. мед очищення кишок, випорожнення 5. стільчак 6. бот пень, корінь що дає пагони 7. (церк) ослінчик для навколінок (під час молитви); v q бот (про пень, корінь) пускати пагони.

stool pigeon 1. голуб для приманювання інших голубів 2. ам сл провокатор, інформатор, донощик.

stoop₁ [stūp] [ступ] v q 1. нагинатися, нахилятися, схилятися; stoop over a desk нахилитися над письмовим столом 2. сутулитися 3. принижувати(ся) 4. угинатися; гнути; пригинати 5. схиляти, похиляти (голову перед ким) 6. шугнути, кинутися вниз (як яструб); n im 1. сутулість 2. нахилення 3. похилення 4. стрімкий політ униз, нидіння (сокола).

stoop₂ [stūp] [ступ] n im ам ганок (зі східцями); веранда

stop [stop] [стоп] v q stopped [stopt (поет), stopping 1. зупиняти(ся): to stop short, to stop dead раптово/різко зупинитися; not to stop short of anything ні перед чим не зупинятися; do not stop продовжуйте; the train stops two minutes поїзд стоїть

дві хвилини 2. припиня́ти(ся); закінчува-ти(ся); the cost was stopped out of my salary ви́трати відрахува́ли з моєї пла́тні; stop crying! переста́нь пла́кати! stop grumbling! ки́ньте бурча́ти! to stop a cheque затри́мати / заде́ржати / припини́ти ви́плату че́ка 3. перепиня́ти, блокува́ти: to stop the way заступи́ти доро́гу 4. затика́ти, заткну́ти; to get stopped затика́тися, заткну́тися; to stop smb's mouth заткну́ти / замкну́ти рот / уста́ кому́ 5. загоро́джувати, блокува́ти (написом): "road stopped" об'ї́зд 6. запльомбува́ти 7. затика́ти; зама́зувати; шпаклюва́ти; цюпрувати, законопа́чувати; to stop a gap запо́внити прога́лину; to stop a leak зупини́ти те́чу; to stop one's ears затика́ти ву́ха; to stop a wound зупини́ти кровоте́чу 8. відбива́ти уда́р (у боксі) 9. скінчи́ти; закінчи́ти; покінчи́ти; to stop smth покла́сти край чо́му; to stop smb's nonsense прибо́ркати чиї ви́хватки / (розм) ви́брики 10. стри́мувати, зде́ржувати: to stop smb's doing smth / to stop smb from doing smth зде́ржувати ко́гось щоб не роби́в щось, зде́ржувати ко́гось від яко́їсь дії 11. забороня́ти (збори)

12. *мор* стопорити, закріпляти 13. *муз* притискати струну, натискати на клапан 14. стримати, закрутити (*воду, газ*) 15. *з прийменн. і присл.*: **stop away** не з'являтися, пропускати (*години навчання*); **stop by** *ам* завітати, зайти; **stop down** (*фот*) затемнювати лінзу; **stop in** *див* **stop by**; **stop off** *ам* зупинятися в дорозі; **stop out** покривати запобіжним шаром; **stop over** *див* **stop off**; **stop up** 1) затикати, закупорювати 2) (*розм*) не лягати спати; *n* *ім* 1. зупинка, затримка; припинення; кінець; to be at a **stop** стати; to bring to a **stop** зупинити; to come to a **stop** зупинитися; to put a **stop** to smth покласти край чомусь 2. перерва, пауза 3. коротке перебування, зупинка: 5 minutes' **stop** 5-ти хвилинна стоянка 4. розділовий знак; to come to a full **stop** зайти у безвихідь 5. тон, манера розмови 6. затичка, пробка 6. *муз* клапан; вентиль (*духового інструмента*); регістр (*органа*); лад (*струнного інструмента*) 7. *фон* проривний приголосний звук: *p, t, k, b, d, g* (as in go) are **stops** *p, t, k, b, d, g* (як в "go") це проривні приголосні звуки 8. *тех* обмежник; зупинник; стопор 9. *фот* діафрагма.

stop·cock [stop'kok'] [стóпкóк] n ім мех запірний кран.

stope [stōp] [стоуп] n ім (гірн) подáтливий східець.

stop·gap [stop'gap'] [стóпгéп] n ім 1. зáтичка 2. замінник, сурогáт; adj прм замінний, що служить сурогáтом.

stop·o·ver [stop'ō'vər] [стóпóувəр] n ім ам зупинка в дорозі (з правом використання того ж квитка); транзитний квиток (що дозволяє робити зупинку в дорозі).

stop·page [stop'ij] [стóпидж] n ім 1. зупинка, затримка 2. припинення роботи; блокáда; страйк 3. закупóрка.

stop·per [stop'ər] [стóпəр] n ім 1. чіп; зáтичка; кóрок 2. мор стóпор 3. закупóрювач 4. (рн) to put a stopper on smth покласти край чомусь; v д закупóрювати, затикáти.

stop·ple [stop'əl] [стóпəл] n ім кóрок; v д -pled, -pling закорковувати, затикáти, закупóрювати.

stop·watch хронóметр, секундомір.

stor·age [stor'ij | stōr'ij] [стóридж | стóуридж] n ім 1. схов; зберігáння; схóвище; склад; She has put her furniture in storage. Вонá далá свої мéблі на складосхóв. 2. cold storage

1) холодильник 2. зберігання у холодильнику 3. плата за зберігання в холодильнику.

storage battery el акумуляторна батарея.

store [stor/stōr] [стор/стоур] n in 1. an крамниця 2. запас; достаток; a good store of smth великий/багатий запас чого-небудь; store cattle опасиста, гродова худоба; there is smth in store for you щось вас чекає; in store напоготові/про запас; to lay in store for the winter запасати на зиму 2. магазин, склад, головний склад, оптовий/гуртовий склад 3. pl mt stores запаси, припаси; майно; торговий дім; багатогалузевий товар 4. war stores воєнні запаси; v q stored, storing 1. постачати 2. запасати; to store up відкладати, надбати; the harvest has been stored урожай зібрано 3. віддавати на зберігання; зберігати на складі 4. вміщувати

storehouse [stor'hous/stōr'hous] [сторгаус/стоургаус] n in 1. склад 2. комора 3. скарбниця, кладезь (знань, інформації): A library is a storehouse of information. Бібліотека це скарбниця інформації.

storekeeper [stor'kēpər/stōr'kēpər] [сторкіпэр/стоуркіпэр] n in an крамар.

sto rey [stо'rē / stō'rē] [сто́рі / сто́урі] n ім, pl мн -reys див story₂.

sto ried₁ [sto'rid / stō'rid] [сто́рід / сто́урід] adj прк 1. легенда́рний, віда́мий з леге́нд 2. легенда́рними або історичними стежка́ми.

sto ried₂ [sto'rid / stō'rid] [сто́рід / сто́урід] adj прк у складених словах -поверхо́вий: one-storied одноповерхо́вий, two-storied двоповерхо́вий.

sto ri ette [sto'riet' / stō'riet'] [сто́ріе́т / сто́уріе́т] n ім коротеньке оповіда́ння.

stork [stork] [сторк] n ім бузько́, леле́ка, чорногу́з.

storm [storm] [сторм] n ім 1. бу́ря, гроза́; мор шторм; a rain storm зли́ва; a snow storm снігови́ця; a thunder storm громови́ця 2. шту́рм; ви́бух; град (чогось): a storm of arrows град град стріл; a storm of tears потік сліз; a storm of curses ви́бух / зли́ва / громови́ця прокльо́нів 3. збентеження, замішання, сильне хвилюва́ння 4. прибій, раптовий на́ступ, штурм: to take by storm взя́ти шту́рмом; v дс 1. (про вітер) бушува́ти, лютува́ти 2. га-рячи́тися; кричати, галасува́ти; storm out of the room вискочити із ха́ти з кри-

ком/галасом 3. штурмувати, брати приступом: the troops stormed the city війська брали місто приступом.
storm cellar схо́вище від циклону.
storm center 1. центр циклону 2. центр лиха, нещастя 3. вогнище (епідемії).
storm door двійчасті двері.
storm troops ударні частини, штурмові загони.
storm window двійчасте вікно.
stormy [stor'mē] [сто́рмі] adj лр (stormier, stormiest) 1. буряний, бурхливий; мр штормовий; що віщує бурю 2. лютий; несамовитий; шалений; stormy quarrels люта лайка, гаряча сварка.
storm zone зона бур.
story₁ [sto'rē / stō'rē] [сто́рі / сто́урі] n ім, рі мн stories 1. оповідання; повість; a short story коротке оповідання, новела; a funny story анекдо́та 2. фабула; сюжет 3. ам газетна стаття 4. повідомлення; звіт; to tell stories оповідати; that is another story це інша справа; the story goes that... кажуть, що... / іде чутка, що...; to make a long story short коротко кажучи 5. версія: according to his own story згідно з його власними словами; that is

her own story так вона́ тве́рдить 6. пере́каз; ка́зка; анекдо́та; ро́зповідь, о́повідь 7. дитяче вигадування: don't tell stories! не вига́дуй! 8. рзм 1) ві́мисел 2) тереве́ні; нісені́тниця 9. байка.

stor y₂ [sto'rē | stō'rē] [сто́рі | сто́урі] n ім, pl мн -ries по́верх; a house of two stories двоповерхо́вий дім; слг the upper story мо́зок; слг to be wrong in the upper story не мати всіх клі́пок | не всі удо́ма (про мозок).

sto ry tell er [sto'rētel'ər | stō'rētel'ər] [сто́рітéлэр | сто́урітéлэр] n ім 1. казка́р; байка́р 2. оповіда́ч 3. а́втор оповіда́нь 4. розповіда́ч 5. вига́дник.

sto ry tell ing [sto'rētel'iŋ | stō'rētel'iŋ] [сто́рітéлин | сто́урітéлин] n ім рзм вигад; див story₁.

stoup [stüp] [ступ] n ім 1. ку́бок; ке́лих 2. церк кропи́льниця.

stout [stout] [стáут] adj прм 1. (про людину) дю́жий, по́вний, здоро́вий, (рзм) де́белий 2. сильний, витривалий, сильно збудо́ваний: the fort has stout walls стіни фортеці сильно збудовані 3. відва́жний; рішу́чий; витрива́лий; загартова́ний; a stout resistance рішу́чий о́пір; n ім 1. огряд́на люди-

на 2. міцний портер.

stout-hearted [stout'här'tid] [стаутгáртид] adj прк сміливий, стійкий.

stoutish [stout'ish] [стáутиш] adj прк огрядний, (рзм) дебелий; міцний; грубуватий.

stoutness [stout'nis] [стáутнис] n ім 1. міцність 2. відвага, сміливість; стійкість 3. огрядність; повнота; (рзм) дебелість.

stove₁ [stōv] [стóув] n ім 1. піч; пічка; груба 2. кухонна плита 3. теплиця 4. сушарня.

stove₂ [stōv] [стóув] v д див stave v д.

stovepipe [stōv'pīp'] [стóувпайп] n ім 1. провідна труба печі 2. рзм ам stovepipe hat високий циліндр (капелюх).

stow [stō] [стóу] v д 1. укладати, складати; пакувати; упаковувати: the cargo was stowed in the ship's hold вантаж укладено на корабельний склад 2. наповнювати; набивати: they stowed the cabin with supplies вони (тісно) набили кабіну всячиною 3. stow away 1) ховати 2) пробиратися, їхати на пароплаві без квитка

stowage [stō'ij] [стóуидж] n ім 1. складання, укладання; упакування 2. складове місце

3. оплáта за складовé місце 4. мор штівка.

stow a way [stō'əwā'] [стóуэувей] n ім пасажúр без квитка́ / пасажи́р, що їздить за́йцем.

stra bis mic [strəbiz'mik] [стрэбíзмик] adj прк косóкий, зизóкий.

stra bis mus [strəbiz'məs] [стрэбíзмэс] n ім косоóкість, зиз.

strad dle [strad'əl] [стрéдэл] v g. -dled, -dling 1. широ́ко розставля́ти но́ги, стоя́ти з розкаря́ченими нога́ми; розкаря́кувати, розчепі́рювати но́ги 2. сі́сти ве́рхи (на що) to straddle a horse сі́сти ве́рхи на коня́ 3. лежа́ти напо́перек: A pair of field glasses straddled his nose. Польови́й біно́кль прилягав йому́ до но́са. 4. (розм) вага́тися проводити двоїсту полі́тику / двору́шнича́ти 5. (військ) захо́плювати (ціль) у ви́лку; n ім 1. стоя́ння, ходьба́, сидіння з широко розста́вленими нога́ми 2. розкаря́чення ніг 3. сиді́ння ве́рхи (на чомусь) 4. (військ) спрямо́вання ці́лі у ви́лку.

Strad i var i us [strad'əvâr'iəs] [стрéдэвéи-риэс] n ім скрипка робо́ти Страдива́рія.

str afe [strāf / sträf] [стрейф / страф] v g

бомбардувати; обстрілювати (про літаки, кулемети).

straggle [strag'əl] [стрéгэл] v д -gled, -gling 1. (про групу людей, стадо) іти врозбрід, відставати, порозходитися: Cows straggled along the lane. Корови порозходилися / пішли врозбрід по завулках 2. бути розкиданим 3. (про рослини, бур'ян) вибуяти, розмножуватися, розплоджуватися, розповсюджуватися: Vines straggled over the yard. Сланка рослина розплодилася по обійстю.

straggler [strag'lər] [стрéглэр] n ім 1. відсталий (вояк) 2. відстале судно 3. здобичник, мародер.

straggling [strag'liŋ] [стрéглінґ] adj прикм 1. (про будинки) розкиданий, зрідка розсіяний 2. (про волосся, бороду) рідкий 3. (про рослини) вибуялий, буйний 4. (про рослину) що стелиться по землі.

straggly [strag'lē] [стрéглі] adj прикм (про волосся, бороду) рідкий.

straight [strāt] [стрейт] adj прикм 1. прямий; незігнутий; випростаний, випрямлений; a straight line пряма лінія; a straight path пряма стежка, дорога 2. (про волосся) некучерявий, гладкий 3. правиль-

ний 4. чесний, прямий, простолінійний: as straight as a die аж надто добросовісний/чесний; to keep straight не зійти із прямої дороги/триматись чесним; a straight dealing чесність 5. що буває в належному, відповідному порядку: to put straight 1) упорядковувати, робити лад, розміщувати, укладати (меблі), обладнювати 2) лагодити (неполадки, непорозуміння), помирити (розсварених), налагоджувати (погані відносини) 3) поправити краватку 4) випрямляти, вирівнювати (картину, портрет) 6. (про вигляд, манеру) to keep a straight face задержати повагу, не сміятися 7. надійний, вірний, певний, певний: розм a straight tip відомості із вірогідного джерел 8. ам (про напій, напиток) нерозведений, чистий: straight whiskey уіскі без домішки 9. ам відданий, вірний: a straight Republican відданий республіканець; adv прсл 1. прямо, по прямій лінії: walk straight іти прямо 2. чесно; відверто: live straight чесно жити 3. точно; правильно; влучно 4. з прийм. і присл.: straight away відразу, негайно, зараз же, як стій; to go straight

in увійти зразу, без стукання; straight off відразу, негайно, зараз же, як стій; straight out не задумуючись, прямо; straight through 1) навиліт, наскрізь 2) від початку до кінця 3) чесно, явно, не приховано, відкрито; n ім 1. прямизна 2. пряма лінія 3. пряма (на фініші) 4. вертикаль; out of the straight без вертикалі 5. (про карти) черга.

straight a way [strāt'əwā'] [стрейтэувей] n ім чесність, прямота; adj прм прямий, чесний.

straight edge [strāt'ej'] [стрейтедж] n ім перевірочна лінійка

straight en [strāt'ən] [стрейтэн] v д 1. на прямляти(ся), напростовувати(ся), випростовувати(ся), розпростовувати(ся); straighten your shoulders випростовувати плечі 2. приводити в порядок; straighten up your room приведіть вашу кімнату до ладу 3. (про рахунки, торговельний баланс, борги) зводити; straighten out the accounts зводити рахунки 4. помирити, мирити (розсварених).

straight for ward [strāt'for'wərd] [страйтфорувэрд] adj прм 1. прямий, що іде/веде

пря́мо вперéд 2. чéсний, щи́рий, відвéртий 3. прóстий; adv прсл пря́мо, відвéрто
straightforwards adv прсл див straightforward.
straight-out [strāt'out'] [стрейтáут] adj прм ам рзм прями́й, відвéртий; без компромíсів, без застережéнь.
straightway [strāt'wā'] [стрéйтувéй] adv прсл зрáзу, зáраз, негáйно, як стій.
strain₁ [strān] [стрейн] v ф 1. натягáти; розтягáти; напинáти, напнýти; напрýжувати; the weight strained the rope вантáж напнýв линýв; to strain one's eyes напрýжувати зір; to strain the ears насторóжити вýха/ýші 2. перевтóмлюватися, напрýжуватися, докладáти всіх зуси́ль; си́люватися; натягáти, напрýжувати (м'язи); the dog strained at his leash собáка пручáється / си́лується на своїй ýв'язі 3. натягáти, перекрýчувати, викривля́ти; to strain the truth викривля́ти фáкти 4. ушкóджувати, підривáти, виснáжувати; the runner strained his heart бігýн підірвáв собí сéрце 5. нахиля́ти; пристосóвувати; to strain a point in smb's favor зробúти, пітú комýсь на пóступку, наверну́ти (спрáву) на

чиюсь користь 6. порушувати (права, компетенцію) 7. перебороздувати 8. пригортати, притуляти; strain to one's bosom пригортати до серця, притуляти до грудей 9. проціджувати(ся); просочувати(ся); фільтрувати(ся) 10. тех згинати; скручувати; деформувати 11. вимушувати (щось) 12. з прийменн. і присл.: strain after прагнути, змагати (до чогось) 2. strain at натягати, тягти з усіх сил; strain off проціджувати; n ім 1. натягання, протягання; перетягання; розтягування 2. напруження; зусилля; перевтома; напруга; напруження м'язів; виснаження; it was a great strain on my resources 1) це сильно послабило мої фінанси 2) це мені дорого обійшлося; to be a strain on вимагати (багато зусилля, натуги, напруження, уваги) 3. тех згин; скручування; деформування 4. pl мн strains муз мелодія; голос; (про інструмент) бриніння, звучання 5. (поет) pl мн strains поезія 6. тон; стиль; дух 7. манера промови 8. схильність; нахил.

strain₂ [streın] [стрейн] n ім 1. порода; плем'я; рід; of (a) good strain хорошої породи 2. риса характеру, нахил, спад-

кова риса; a strain of madness успадковане безумство, божевілля 3. раса 4. прикмета; нахил; that horse has a mean strain цей кінь має поганий/у навик/навичку.

strained [strānd][стрейнд] adj прк 1. натягнений, натягнутий; напружений; неприродний; Her greeting was cold and strained. Її привітання було холодне й вимушене/напружене 2. спотворений 3. тех деформований 4. (про)фільтрований і проціджений; просочений

strainer [strān'ər][стрейнэр] n ім 1. цідилко; сито 2. фільтр.

strait [strāt][стрейт] n ім 1. протока; (звич.) pl мн straits 2. pl мн straits злидні, скрутне становище, клопіт, турботи; adj прк 1. вузький; тісний 2. суворий: The nun took strait vows. Черниця/монахиня дала (своє) суворе приречення.

3cm

straiten [strāt'ən][стрейтэн] v д 1. звужувати; обмежувати 2. утруднювати; завдавати клопоту; попадати у скрутне становище: in straitened circumstances у скрутному становищі.

strait jacket гамівна сорочка.

strake [strāk] [стрейк] n ім мор зв'язувальний поздовжній пояс (на судні).

stra mo ni um [strəmō'niəm] [стрэмоуніэм] n ім бот дурман 2. фарм стремоній.

strand₁ [strand] [стренд] v д 1. посадіти, сісти на мілину; застрявати, застрягати, застряти, застрянути, застягнути; The ship was stranded on the rocks. Корабель застряг між скелями. 2. попасти у безвихідь; n ім берег; прибережна смуга.

strand₂ [strand] [стренд] n ім 1. пасмо (волосся, прядива, мотузка); this is a rope of three strands це мотузок з трьох пасем 2. (про намисто тощо) низка, разок, нитка: a strand of pearls разок перлів; a strand of hair пасмо волосся

strand ed [strand'id] [стрендид] adj прк 1. застряглий; що сидить на мілині 2. що попав у безвихідь.

strange [strānj] [стрейндж] adj прк stranger, strangest 1. чужий, сторонній; незнайомий; іноземний; незнаний, невідомий 2. дивний; незвичайний; особливий; a strange accident незвичайний випадок; strange faces незнайомі обличчя;

a strange language дивовижна, дивна мова; and, strange to say і дивна річ; strangest of all а що найдивніше, то...; to feel strange 1) почувати себе ніяково 2) почувати себе по-чужому; it feels strange якесь ніякове почування; how strange (that) ну й дивно ж 3. необізнаний; невмілий, невправний; to be strange to smth бути необізнаним, новаком

strangely [strānj'lē] [стрейнджлі] adv прсл дивно; незвичайно; ніяково; and strangely enough (і) дивна річ.

strangeness [strānj'nis] [стрейнджніс] n ім диво, дивовижність; сторонність; чужість.

stranger [strān'jər] [стрейнджэр] n ім 1. чужоземець, іноземець 2. незнайомець, стороння особа 3. новак, людина необізнана (з чимсь) 4. гість; відвідувач 5. a perfect stranger зовсім чужа людина; I am a stranger here я тут зовсім чужий / тут мені нічого незнайоме; to make a stranger of smb повестися з ким по-холодному / поставитися до кого холодно; you are quite a stranger ви рідко з'являєтесь / ви не показуєтесь / ви

рідко (тут) буваєте 6. *ам* stranger! пане! приятелю!

strangle [stræŋ'gəl] [стре́н~гл] v g -gled, -gling 1. душити, задушити; тримати за горло 2. (про комірець) стискати: His high collar seemed to be strangling him. Мабуть високий комірець давив його. 3. придушувати; здавити, подавити

strangle hold 1. задушення 2. мертва хватка.

strangler [stræŋ'lər] [стре́н~лер] n ім 1. душитель 2. удав.

strangulate [stræŋ'gūlāt] [стре́н~гюлейт] v g -lated, -lating 1. мед затискати (кровоносні судини) 2. душити; давити; удушити; задушити.

strap [stræp] [стреп] n ім 1. ремінь; ремінець; пояс, пас 2. ремінь для правлення бритви 3. еполет: the general wore shoulder straps генерал мав еполети 3. плічко (вузька смужка тканини) 4. (про автобус, трамвай) руків'ятка, держак 5. the strap биття ременем 6. тех кріпильна планка, скоба 7. (про чобіт) вушко 8. (про штани) стремінце (під ступню для підтримки) 9. тасьма, довга вузька смуга

тканіни; v q strapped, strapping 1. зв'я-зувати ременями, тасьмами, пасами 2. правити бритву (на ремені) 3. стягувати, бити ременем 4. мед накладати, ліпити пла(я)стер

strap hanger [strap'hang'ər] [стрепгенґер] n ім рзм пасажір, що стоїть, тримаючись за ремінь / держак.

strap per [strap'ər] [стрепэр] n ім рзм довгаль, довгань.

strap ping [strap'ing] [стрепинґ] adj прм рослий, дужий: a fine strapping girl гарна росла дівчина; n ім 1. ремені, пояси 2. привязування, стягування ременями, поясами 3. накладання липкого пла(я)стру 4. биття / стягування ременем.

stra ta [strā'tə / strat'ə] [стрейтэ / стретэ] n pl ім мн big stratum.

strat a gem [strat'əjəm] [стретэджэм] n ім підступ; хитрість; виверт; The general planned a stratagem to trap the enemy. Генерал обдумував хитрий пла(я)н пастки для ворога.

stra te gic [strətē'jik] [стрэтіджик] adj прм стратегічний; a strategic link стратегічна сполучна ланка.

strategical adj прикм див strategic.
strategics n ім див strategy.
strategist [strat'əjist] [стре́тэджист] n ім стратéг.
strategy [strat'əjē] [стре́тэджі] n ім, pl мн -gies стратéгія
strath [strath] [стрет²] n ім шотл широ́ка гі́рська доли́на (з рі́кою).
stratification [strat'əfəkā'shən] [стре́тэфэкейшэн] n ім геол стратифікáція; нашарувáння, залягáння.
stratify [strat'əfī] [стре́тэфай] v д -fied, -fying шарóвуватися.
stratosphere [strat'əsfēr / strā'təsfēr] [стре́тэсфір / стре́йтэсфір] n ім стратосфéра.
stratum [strā'təm / strat'əm] [стре́йтэм / стре́тэм] n ім, pl мн strata / stratums геол шар, нашарувáння, формáція.
stratus [strā'təs] [стре́йтэс] n ім, pl мн -ti [-tī] [-тай] нашарóвана хмáра.
straw [stro] [стро] n ім 1. соло́ма; соло́мин(к)а; made of straw соло́м'яний; a man of straw 1) ненаді́йна люди́на 2) підставнá (фікти́вна) осóба 3) соло́м'яне опýдало; thatched with straw покри́-

stra te gi cal adj прк див strategic.
stra te gics n ім див strategy.
strat e gist [strat'əjist] [стре́тəджист] n ім стратéг.
strat e gy [strat'əjē] [стре́тəджі] n ім, pl мн -gies стратéгія
strath [strath] [стрет²] n ім шотл широ́ка гі́рська доли́на (з рі́кою).
strat i fi ca tion [strat'əfəkā'shən] [стре́тəфəкейшəн] n ім геол стратифікáція; нашарувáння, залягáння.
strat i fy [strat'əfī] [стре́тəфай] v д -fied, -fying шарóвуватися.
strat o sphere [strat'əsfēr / strā'təsfēr] [стре́тəсфір / стрéйтəсфір] n ім стратосфéра.
stra tum [strā'təm / strat'əm] [стрéйтəм / стре́тəм] n ім, pl мн strata / stratums геол шар, нашарувáння, формáція.
stra tus [strā'təs] [стрéйтəс] n ім, pl мн -ti [-tī] [-тай] нашарóвана хмáра.
straw [strô] [стро] n ім 1. солóма; солóмин(к)а; made of straw солóм'яний; a man of straw 1) ненаді́йна люди́на 2) підставнá (фікти́вна) осóба 3) солóм'яне опу́дало; thatched with straw покри́-

тий соломою; you can't make bricks without straw 1) до праці треба теж приладдя 2) тяжко з нічого зробити щось; the last straw остання крапля; a drowning man catches at a straw потопаючий хапає за соломинку 2. дрібниця: he doesn't care a straw йому зовсім байдуже; adj прк 1. солом'яний: straw mattress сінник 2. (про колір) жовтуватий, кольору соломи 3. ненадійний; сумнівний; ам straw vote пробне голосування (для перевірення настроїв).

straw ber ry [strô'ber'ē / strô'bərē] [строберi / стробəрi] n ім, pl мн -ries суниці, полуниці; crushed strawberry колір полуниць / полуничний колір; wild strawberry лісові суниці.

straw vote ам пробне перевірне голосування (для перевірення настроїв).

straw y [strô'ē] [строi] adj прк 1. солом'ястий 2. покритий соломою.

stray [strā] [стрей] v д 1. блукати; бродити; тинятися: Our dog has strayed off somewhere. Наш собака десь заблукався 2. збиватися із шляху, відбитися, заблудити; пропадати 3. перескакувати з однієї теми на іншу; n ім 1. тварина або дитина,

що заблудилася 2. рад pl мн strays перешкоди, паразитна ємність 3. приблуда; дитя, дитина без опіки/нагляду; adj прк 1. що заблудив 2. бездомний 3. заблудл(и)ий 4. випадковий; несподіваний; a stray bullet сліпа/випадкова куля 5. безладний: stray thoughts безладні/каламутні думки 6. ел розсіяний 7. порозкиданий, розміщений; a few stray fishermen's huts декілька незгарно розміщених рибальських халуп.

streak [strēk] [стрік] n ім 1. смужка; поясок; жилка; прожилок 2. подряпина; цятка; he has a streak of dirt on his face в нього цятка бруду на лиці 3. зигзаг; we saw a streak of lightning ми бачили зигзаг блискавки тж спалах блискавки 4. рубець; борозна; жолобок 5. пластинка, верства, жилка; bacon has streaks of fat and streaks of lean на беконі пласти сала і пісні пласти 6. (про характер) риса: John has a streak of obstinacy Джонові властива (деяка) впертість 7. ам рзм період, проміжок; a streak of luck маленьке щастя 8. рзм like a streak блискавично; v дс 1. проводити смуги, смужки, поясі, подряпини 2. рзм

промайнути; мигтіти.

streaky [strēk'ē][стрікі] adj прм streakier, streakiest 1. смугастий 2. з проміжками 3. подряпаний; потрісканий 4. мінливий; непостійний; the color is streaky полиняло-смугастий колір.

stream [strēm][стрім] n in 1. потік; струмок; струмінь; течія; річка; up stream проти течії; down stream за течією; to go with the stream плисти/пливти за течією 2. валка; a stream of people валка люду, лава людей 3. жмут; потік; струмінь; a stream of words потік слів; a stream of tears потік/річка сліз; a stream of light струмінь, жмут світла 4. вир; течія; лавина; потік; in streams рікою, лавиною, навалою, лавою, потоками; v g streamed, streaming 1. текти; витікати; протікати; литися; струменіти; стікати; the wound streamed blood із рани лилась/спливала кров; streaming eyes заплакані очі; streaming umbrella стікаючий парасоль 2. ринути, пливти, сунутись (навалою); soldiers streamed out of the fort вояцтво натовпом ринуло із фортеці 3. майо-

ріти, розвіватися: flags streamed in the wind прапори майоріли на вітру 4. протливати, літися струменем: The sunshine streamed across the room. Струмені сонця проникали кімнату 5. з прийменн. і присл.: stream forth бити джерелом, витікати бурхливим струменем; stream in напливати, пробиватись безперервним струменем, навалою, лавиною; stream out виходити, ринути із (фортеці, огорожі) безперервною навалою, лавиною 6. промайнути.

stream er [strēm'ər] [стрімер] n ім 1. довга стрічка; прапор; streamers of ribbon hung from her hat. З її капелюшика розвівалися стрічки-смужки. 2. транспарант 3. »шапка« / газетний заголовок на всю сторінку.

stream let [strēm'lit] [стрімліт] n ім струмочок.

stream line [strēm'līn'] [стрімлайн] adj прм обтічний; n ім 1. напрям (повітряної течії) 2. лінія повітряного потоку (літака, авта, потяга); v д -lined, -lining надати обтічну форму (літакові, автові, потягові).

streamlined [strēm'līnd'] [стрімлайнд] adj прм 1. обтічний (про літак, авто тощо) 2. добре/зручно/справно налагоджений.

street [strēt] [стрiт] n ім 1. вулиця: in the street на вулиці; street cries гукання, заманювання базарних торговців; street orderly замітальник; the man in the street сіра людина 2. the Street: Wall Street американські біржовики, банкіри, фінансисти 3. to walk the streets тинятися, швендятися, сновигати тж займатися проституцією; to be on the street жити злиднями, нестатками; to be in the same street with smb бути в однаковому становищі з кимсь/поділяти однакову долю 4. street Arab безпритульна дитина, вуличний хлопчисько.

street Arab безпритульна дитина, вуличний хлопчисько.

streetcar [strēt'kär'] [стрiткáр] n ім трамвай.

street lamp ліхтар (на вулиці).

street sweeper/street orderly замітальник.

strength [strenkth/strength] [стренкт²/стрент²] n ім 1. сила; міць; strength of

mind сила духу(а); by sheer strength силою; on the strength of через, на основі, на підставі, силою (закону), згідно (з постановою) 2. витривалість; міцність, тривкість 3. хем стужавіння, затужавіння; міцність 4. (про людину) сили: she hasn't the strength to в неї нема стільки сил, щоб...; he has the strength of a horse він сильний, наче кінь 5. фіз напруга 6. (про людей) кількість: they came in great strength вони прийшли великою кількістю/силою; in full strength в повному складі 7. (військ) кількісний склад: to be in the strength бути на обліку; struck off the strength вийти із обліку

strength en [streŋk'thən/streŋ'thən][стреңк'тһэн/стреңтһэн] v q підсилювати(ся), посилювати(ся); зміцнювати; підкріплювати, покріплювати.

stren u ous [stren'ūəs][стре́нюэс] adj прик 1. напружений; енергійний; копіткий, тяжкий; a strenuous day тяжкий/копіткий день; a strenuous worker роботящий, працьовитий робітник 2. завзятий.

strep to coc cic [strep'təkok'sik][стрептэкок-сик] adj прик що відноситься до стрептококка.

strep to coc ci [strep'təkok'sī] [стрептə-ко́ксай] n pl ім мн big streptococcus.

strep to coc cus [strep'təkok'əs] [стрептə-ко́кəс] n ім, pl мн -cocci [-kok'sī] ([-ко́ксай]) стрептокок.

strep to my cin [strep'tōmī'sən] [стрептоу-ма́йсəн] n ім фарм стрептоміцина.

stress [stres] [стрес] n ім 1. тиск, на́тиск; сила; навальність; under the stress of hunger гна́ний го́лодом; under the stress of poverty під тягаре́м зли́днів 2. зна́чення; на́голос; зуси́лля; напру́га; lay stress upon mathematics надава́ти особли́вого зна́чення матема́тиці / ста́вити особли́ві вимо́ги до вивча́ння матема́тики 3. грам на́голос: In "hero" the stress is on the first syllable. На́голос сло́ва "hero" на пе́ршому скла́ді 4. муз акце́нт 5. тех тиск, напру́ження; v д 1. підкре́слювати, надава́ти зна́чення 2. грам наголо́шувати, ста́вити на́голос 3. наголо́шувати, надава́ти особли́вого зна́чення 4. тех піддава́ти напру́зі, ти́ску.

stretch [strech] [стреч] v д 1. розтя́гувати(ся); витя́гувати(ся); протя́гувати(ся); to stretch one's legs розпроста́ти но́ги; to stretch smb on the ground повали́ти /

звалити кого на землю 2. розвивати; розвинути; розтилати, розстеляти; розпростирати; простягати; розкладати; the forest stretches for miles; We stretched a wire across the path. Ми протягнули дротяну загорожу через стежку. 3. посилювати, збільшувати 4. напружувати; перевершувати; порушувати (права, закони); to stretch the truth перебільшувати/переборщувати правду; to stretch a point піти на поступки 5. розширювати, розтягати, робити вільнішим: stretch the shoe a little розтягніть дещо черевик 6. (про струну) натягувати; напинати; he stretched the violin string він натягав струну скрипки 7. (про гуму) бути розтяжним: rubber stretches розтяжна гума розтягається 8. stretch out а) простягати б) широко ступати в) розтягати; n ім 1. протяжність; простір; смуга; a stretch of sand піщана смуга 2. витягання; розтягання, подовження; with a stretch and a yawn потягаючись/витягаючись і позіхаючи 3. натяжка 4. напруження: with one's nerves on the stretch в нервовому напруженні 5. (про час) проміжок; at a stretch

без перерви/підряд/за один раз 6. *сл* стрōк уз'язнення.

stretcher [strech'ər][стречэр] *n* *ім* 1. ноші, носилки 2. напружувач; розтягач 3. рама (для картини)/підрамник 4. упор (для тесляра) 5. (буд) ложок.

stretcher-bearer [strech'ərbār'ər][стречэрбейрэр] *n* *ім* санітар-носильник.

stretch-out [strech'out'][стречаут] *n* *ім* *розм* відкладання, відстрочка.

strew [strü][стру] *v* *q* strewed, strewed або strewn, strewing 1. посипати: to strew the sand over the floor посипати піском підлогу 2. розкидати, порозкидати: to strew a table with the papers/to strew the papers over a table порозкидати (письмові) папери по (письмовому) столі 3. закидати, закидати; занехаювати; позакидати; to strew the toys over the room/to strew the room with toys порозкидати/позакидати кімнату іграшками/цяцьками 4. розсіяти; порозсівати: she strewed seeds in her garden вона порозсівала насіння на своєму городчику 5. розбрізкувати; порозбрізкувати 6. розстилати 7. (про квіти) усипати; закидати.

strewn [strūn] [струн] v q див strew v q.

stri a [strī'ə] [страйə] n ім, pl мн -ae [-ē] [-і] смуга; смужка; борозенка; жолобок; рівчик; пружок.

stri ate [strī'āt] [страйейт] v q пружкувати, ставити пружки, смужки, борозенки.

stri at ed [strī'ātid] [страйейтид] adj прм смугастий.

stri a tion [strīā'shən] [страйейшэн] n ім смугастість.

strick en [strik'ən] [стрикэн] adj прм 1. уражений, розбитий (про хворобу, параліч): stricken with paralysis розбитий паралічем 2. такий, якого навістило лихо, нещастя; the firestricken city місто знищене пожежею; stricken with pestilence такий, що навістила його пошесть, зараза 3. віджилений роками, віком: stricken in years похилого віку 4. (про смуток, горе): stricken with grief пригнічений, охоплений смутком, печалю / убитий горем; v q див strike v q.

strict [strikt] [стрикт] adj прм 1. точний; певний 2. строгий; вимогливий: The teacher was strict but not unfair. Учитель

був суворий /гострий, але справедливий.
3. суворий: a strict parent суворий батько 4. точний; суворий, строгий, довірений; in strict confidence строго конфіденційно; the strict truth незаперечний доказ; to keep strict watch тримати строгий нагляд/тримати /мати під строгим контролем; I was given strict orders мені гостро наказали.

strict ly [strikt'lē][стрiктлi] adv прсл суворо; гостро, строго.

stric ture [strik'chər][стрiкчэр] n im 1. сувора/гостра критика, гостре засудження; звич pl мн strictures on smth гостра критика чогось 2. мед звуження судини, каналу.

strid den [strid'ən][стрiдэн] v q pp stride v q

stride [strīd][страйд] v q strode, stridden, striding 1. широко ступати, переступати, переходити; крокувати; he strode over the brook він переступив/перейшов через струмок 2. (рідк) сидіти верхи (на кому): to stride a fence сидіти верхи на тині; n im 1. великий крок; to get into one's stride втягатися в повний рух роботи / в нормальний хід праці; (мн) to make great strides 1) робити великі

успіхи 2) поступати широкими кроками вперед 3) нагло розгортатися / розвиватися в прискореному темпі; to take smth in one's stride легко справитися, упоратися з ним 2. -відстань між розставленими ногами, великий крок.

stri dence [strī'dəns] [страйдэнс] n ім пискливе, гостре, пронизливе бряжкання, гудіння, бриніння, вразливий писк.

stri den cy див stridence.

stri dent [strī'dənt] [страйдэнт] adj прикм різкий; пискли(я)вий; скрипучий (звук); пронизливий.

strid u lant [strij'ŭlənt] [стріджулэнт] adj прикм пискли(я)вий; скрипучий.

strid u late [strij'ŭlāt] [стріджулейт] v дієсл stridulated, -lating пищати; цвірчати; пронизливо верещати.

strid u la tion [strij'ŭlā'shən] [стріджулейшэн] n ім писк; цвірчання; скрипіння; пронизливий вереск.

strife [strīf] [страйф] n ім боротьба; розбрат; суперечка; чвари; at strife with smb в незгоді, в суперечці з ким, в сутичці з ким.

strike [strīk] [страйк] v дієсл struck, struck або stricken, striking 1. бити, вдаряти(ся)

ударяти (кого, що); strike a person in anger в роздратуванні, ударити/штовхнути кого; strike the table ударити об стіл; strike me dead! а щоб я сконав!; to strike aside відштовхувати набік; to strike one's head against smth ударитися головою об щось 2. ранити (кого): to strike smb blind осліпляти кого; to strike smb dead убити/укласти кого; to strike smb in the face штовхнути кого/дати ляпаса (по щоці) 3. сіяти, викликати (розбрат, незгоду тощо): to strike terror among the population сіяти страх серед населення; to strike terror into smb вселяти в кого страх 4. дати, задати (гоху), дати, задати/вліпити (перцю, кожу); strike a blow at smb завдати комусь удар; who struck the first blow? хто перший ударив? 5. брати, виступати на захист; to strike a blow for a cause виступати на захист якоїсь справи/боротися за якусь справу 6. бити, молоснути, торохнути, тарахнути, лупцювати, сіпнути, грімнути; товкти; стукати; to strike smth with a hammer грімнути/луснути молотком об щось 7. застромлювати,

проштрі́мплювати, проко́лювати, пробива́ти: to strike a knife into smb, smth проко́лювати кого́, щось ножако́ю 8. (про годинник) би́ти, вибива́ти: the clock strikes twelve (настінний) годи́нник б'є двана́дцяту (годину) 9. викре́шувати (вогонь), запа́люватися, (розм) че́ркати: strike a match запали́ти/(розм) че́ркнути сірни́к 10. атакува́ти, наступа́ти, роби́ти удар: the enemy will strike at down во́рог уда́рить удо́світа 11. спада́ти на ду́мку: an amusing thought struck her якийсь кумедний задум спав їй на думку 12. карбува́ти, вибивати: strike a medal карбува́ти меда́лю 13. наштовхуватися на, випадково зустрі́ти; to strike the eye впада́ти у вічі 14. (геол) добува́ти, видобува́ти: to strike oil відкри́ти на́фтове родо́вище 15. справля́ти вра́ження: how does it strike you? яка в вас ду́мка про це? 16. викре́слювати; strike out the last word викресліть останнє сло́во 17. напада́ти, напа́сти (про захоплення, тощо): to strike dumb напа́сти у здивува́ння, остовпі́ти 18. укла́дати (договір, згоду): to strike a deal домо́витись/дійти

згоди, укладати угоду 19. страйкувати: to strike work зчинити страйк 20. знаходити, потрапляти, натрапляти: to strike the track натрапити, попасти на правильний шлях 21. пускатися, рушати, вирушати: to strike into a gallop пуститися, рушити галопом 22. спускати (прапор), згортати (вітрила); to strike one's flag 1) (мор) здавати командування 2) здаватися, підкорятися 23. вкорінюватися, глибоко проникати: the roots of oaks strike deep коріння дубів глибоко вкорінюється 24. прямувати: strike to the left поверніть ліворуч 25. проходити, проникати 26. (про рибу) підсікати; the fish are striking well today сьогодні рибки гарнесенько клюють 27. з прийм. і присл. strike at 1) завдавати ударів комусь 2) нападати на когось; strike back 1) віддавати удар 2) (авт) мати передчасне загоряння; strike down звалити, збити з ніг; strike in втручатися (в розмову); strike into 1) встромляти 2) вселяти (жах, тривогу) 3) прямувати 4) починати; strike off 1) відрубувати (ударом сокири) 2) викреслювати

3) вирахо́вувати 4)(друк) надрукува-ти; strike out 1) викреслити: strike this out викресліть це 2) вигадати, ви-найти 3) прямува́ти; (розм) to strike out for oneself ста́ти незале́жним; strike through закре́слювати, викре́слювати; strike up 1) почина́ти, зав'я́зувати (знайомство): to strike up an acquaintance зав'яза́ти знайо́мство 2) завести́, заспіва́ти (пісеньку), загра́ти: the band struck up орке́стра ушква́рила 3) здружуватися: to strike up a friendship подружи́тися, ста́ти друзя́ми; strike upon 1)(про світло) па́дати на 2)(про звук) досяга́ти 3)(про пла(я)н) приду́мувати, вига́дувати 4) попа́сти, натра́пити на (думку, задум); n ім 1. страйк; general strike вели́кий/генера́льний страйк; strike pay страйка́рська запомо́га; to be on strike страйкува́ти; to go on strike оголошувати страйк 2.(геол) зна́хідка жили 3. lucky strike промі́нчик щастя 4.(геол) прохо́дка жили, шару 5. спорт уда́р гилкою.

strikebreaker [strīk'brāk'ər] [страйк-брейкэр] n ім штрайкбре́хер.

strik er [strīk'ər][страйкэр] n ім страйкáр.
strik ing [strīk'iŋ][страйкин~] adj прм 1. ударний: striking force 1) ударна група 2) ударна сила; within striking distance в межі досяжности 2. (про настінний годинник) що вибиває (години) 3. вражаючий, разючий; дивовижний; захоплюючий; чарівний, чудовий: a striking beauty чарівна красуня, чудова краса 4. що страйкує, страйкуючий.
string [striŋ][стрин~] n ім 1. мотузка, мотузок, мотузочок, шнурок, шнурочок; to have smb on a string водити його за ніс; to pull the strings маніпулювати справами, подіями / впливати на хід подій, справ 2. мала тасьмá; ам шнурівка 3. тятива (лука) 4. волокнина; жилка (в м'ясі) 5. муз струна 6. муз струнні інструменти оркестри 7. разок (намиста) 8. в'язочка (цибулі) 9. ряд (медалів) 10. низка 11. потік / злива / град (прокльонів) 12. коні, кінська загорожа (що належить одному власникові, на скачках) 13. string band струнна оркестра 14. валка: a string of cars валка автомобілів 15. ам рзм умова; обмеження; v g strung, strung або зст stringed, stringing

1. зав'язувати; зв'язувати; прив'язувати; шнурувати 2. низати, нанизувати, (<u>розм</u>) силяти: string the beads нанизувати намистини 3. прилаштовувати струну, тятиву 4. натягувати струну, тятиву, тенісну ракету 5. напружувати 6. становитися валку, просуватися валкою 7. вішати: to string a picture повісити картину 8. <u>ам</u> (<u>про час</u>) проволікати, протягати, продовжувати: the program was <u>string</u> out too long програма затягнулася надовго 9. очищати: <u>string</u> the beans очищати від ниток спаржової фасолі 10. (<u>про клей</u>) тягнутися, липнутися 11. <u>з прийменн. і прислів.</u>: <u>string</u> along with іти за кимсь, бути відданим комусь; <u>string</u> out розтягувати(ся) (довгим шнурком, довгою валкою); <u>string</u> together зв'язувати; <u>string</u> up 1) напружувати (<u>нерви тощо</u>) 2) <u>розм</u> повісити / стратити.

string bean спаржова фасоля/квасоля.

string course [strin'kors'/strin'kōrs'][стрін'корс/стрін'коурс] <u>n</u> <u>ін</u> <u>арх</u> поясок.

stringed [strind][стрінґд] <u>adj</u> <u>прм</u> струнний.

strin gen cy [strin'jənsē][стрінджэнсі] <u>n</u> <u>ін</u>, <u>pl</u> <u>мн</u>. <u>-cies</u> 1. суворість 2. нестача

3. переконливість.

stringent [strin'jənt][стрінджэнт] adj прк 1. суворий 2. обов'язковий, суворий; stringent regulations обов'язкові постанови 3. (про кошти, фінанси) обмежений 4. переконливий; важкий: stringent arguments переконливі доводи.

stringer [strin'ər][стрінгэр] n ім 1. буд поздовжний бальок 2. pl мн stringers стрінгері сходів.

stringhalt [strin'holt'][стрінгголт] n ім вет (про коней) дригання ноги.

string piece [strin'pēs'][стрінгпіс] n ім буд опорний бальок.

string tie пов'язка, вузенька краватка (у вигляді метелика).

stringy [strin'ē][стрінгі] adj прк stringier, stringiest 1. волокнистий 2. в'язкий 3. липкий; клейкий; a stringy syrup липкий сироп.

strip₁ [strip][стріп] v д stripped або рідко stript, stripping 1. здирати; обдирати; знімати; оголювати; to strip to the skin роздягати, роздирати догола 2. роздягати(ся) 3. позбавляти, відбирати, грабувати: the thieves stripped the house of everything злодії ограбили дім цілком 4.

(про корову) відоїти: to strip a cow відоїти корову 5. розбирати на частини 6. обдирати, обдирати, обдирати; the boy stripped the banana хлопець облупив банан 7. обривати, рвати; to strip the fruit from the trees обривати овочі з дерев 8. тіпати: to strip flax тіпати льон 9. тех (про гвинт) звернути або зірвати нарізку 10. розброювати 11. оголювати, оголяти, знімати (зі стін) 12. strip of 1) оголяти, забрати 2) ограбити.

strip₂ [strip] [стрип] n ім 1. стрічка, смужка, довгий вузький кусок (паперу, тканини, м'яса, шкіри тощо) 2. злітно-посадочна площадка, доріжка, смуга

stripe₁ [straip] [страйп] n ім 1. смуга; пояс; пруг; a tiger has stripes тигр має поясні пруги 2. нашивка; шеврон; to get one's stripes одержувати вищий чин, підвищувати (кого) по службі 3. смугаста матерія 4. пружок (від удару) 5. (про людину) вдача; рід; A man of quite a different stripe. Людина особливої вдачі.

v g stripped, stripping помережати смугами.

stripe₂ [straip] [страйп] n ім удар бичем.

striped [strīpt/strīp'id] [страйпт/страйпид] adj прк смугастий.
stripling [strip'liŋ] [стріплинг] n ім підліток, юнак
strive [strīv] [страйв] v q strove/strived, striven, striving 1. намагатися, старатися, докладати всіх зусиль; to strive for smth старатися про щось; strive to do smth докладати багато зусиль щоб щось зробити; strive for self-control намагатися оволодіти собою 2. змагатися, боротися (з кимсь, чимсь): The swimmer strove against the tide. Плавець завзято плив проти хвилі./ Плавець боровся, пливучи проти хвилі.
striven [striv'ən] [стрівэн] v q див strive.
strobile [strob'əl] [стробэл] n ім бот шишка.
strode [strōd] [строуд] v q див stride v q.
stroke 1 [strōk] [строук] n ім 1. удар; a stroke of lightning блискавичний спалах, удар грому; at one stroke одним махом; little strokes fell great oaks крапля підточує камінь 2. (про меч, шаблю) удар 3. розтин 4. мед удар, параліч 5. (про годинник) бій: we arrived at the stroke of three ми приїхали, як годинник відбив третю (годину) 6. змах, помах; окремий рух; He swims a fast stroke. Він пливе прудким розмахом 7.

(про перо) розчерк: He writes with a heavy stroke. Він пише грубуватим розчерком. 8. доля; щастя; удача: a stroke of bad luck прямо нещасний випадок, прямо химерна доля, прямо попало лихо; a stroke of luck прямо удача 9. хід; прийом: a clever stroke спритний хід 10. помах (крила птаха) 11. штрих; мазок; риска; the finishing strokes останні штрихи, останній прийом обробки 12. тех хід поршня 13. проблиск: a stroke of genius геніальний задум, замисел 14. запал; порив; захоплення; поривання; a bold stroke for freedom сміливий порив до волі/свободи 15. (веслув.) загрібний: to row/to pull the stroke задавати такт веслярам; v. g. stroked, stroking задавати такт веслярам.

stroke₂ [strōk] [строук] v. g. stroked, stroking 1. гладити (рукою); погладжувати; пестити; she stroked the kitten вона гладила кицю; to stroke smb the wrong way/to stroke smb's hair гладити когось проти шерсті 2. stroke down задобрювати, заспокоювати (кого), зм'якшити (розгніваного); n. ім. гладження.

stroll [strōl] [строул] v i прогулюватися; букати; блудити; проходжуватися; пройтися; мандрувати; вештатися; (розм) волочитися; швендятися; strolling gypsies мандрівні цигани; to stroll the country мандрувати, вештатися, букати по країні; n i m прогулянка; to go for a stroll піти, іти на прогулянку.

stroll er [strōl'ər] [строулэр] n i m 1. прохожий 2. бродяга 3. мандрівний акто(е)р 4. легка дитяча коляска 5. той, хто гуляє, проходжується.

strong [stroŋ] [стронґ] adj розм 1. сильний, дужий; a strong nation сильний народ 2. здоровий: strong muscles сильні/здорові мускули 3. рвучкий: a strong wind 4. тривкий, неподатливий, сильний; a strong fort міцна/сильна фортеця 5. що має силу, перевагу: a strong candidate кандидат, що має можливість успіху 6. непоборний; завзятий: a strong will сила волі 7. переконливий: strong arguments незаперечні доводи, докази 8. сильний, обізнаний (в чомусь): she is strong in mathematics вона добре знає математику 9. рішучий, завзятий, енергійний: very strong measures суворі/рішучі заходи 10. міцний, нерозведе-

ний: strong tea міцний чай 11. гострий; їдкий; strong cheese гострий сир; strong acid їдка кислота 12. запашний: strong seasoning запашна приправа 13. палкий, сильний: a strong speech палка /сильна промова 14. згірклий; стухлий; strong butter згіркле масло 15. певний; виразний; подібний; a strong resemblance велика подібність 16. з'єднаний; сильний; могутній; an army 350000 strong армія сили 350000 17. (про ринок, ціни) стійкий; сталий; твердий 18. (про слова) образливий; поганий; грубий; a strong language груба мова, прокльони, образливі слова 19. грам сильний.

strong box [stron'boks'] [строн˜бокс] n ім сейф.

strong hold [stron'hōld'] [строн˜гоулд] n ім твердиня; фортеця; цитадель.

strong ly [stron'lē] [строн˜лі] adv прсл сильно, здорово; рішуче(о).

strong-mind ed [stron'mīn'did] [строн˜майндід] adj прм 1. (про чоловіка) рішучий, переконаний 2. (про жінку) розумна.

strong-willed [stron'wild'] [строн˜увілд] adj прм рішучий; вольовий.

stron ti um [stron'shiəm /stron'tiəm] [строншиэм /стронтиэм] n ім хем стронцій.

strop [strop][строп] n ім 1. ремінь для правлення бритви 2. ремінний пояс; v д stropped, stropping правити бритву (на ремені).

stro phe [strō'fi][строуфи] n ім прос строфа.

stroph ic [strof'ik / strō'fik][строфик / строуфик] adj прм прос строфічний.

strove [strōv][строув] v д див strive v д.

struck [struk][страк] v д див strike v д

struc tur al [struk'chərəl][стракчэрэл] adj прм 1. будівельний: structural steel конструктивна сталь / стальні траверси 2. структурний.

struc tur al ly [struk'chərəlē][стракчэрэлі] adv присл структурно.

struc ture [struk'chər][стракчэр] n ім 1. структура 2. будова; уклад; розміщення; розташування; social structure соціяльний лад, соціяльна система, соціяльний уклад; the structure of the schoolhouse структура шкільного будинку(а).

strug gle [strug'əl][страгэл] n ім боротьба; зусилля; змагання; боро(і)кання; the struggle for existence боротьба за існування; the class struggle клясова боротьба; v д -gled, -gling боротися; змагатися;

борю(і)ка́тися; роби́ти зуси́лля; би́тися; відбива́тися; стара́тися щоси́ли; to struggle for a living боро́тися за прожи́ток; to struggle against the wind змага́тися про́ти ві́тру; The old man struggled to his feet. Старичо́к намага́вся ста́ти (на ноги)./ Старичо́к намага́вся наси́лу підве́стися (на но́ги). to struggle with a tough problem му́читися/ угрі́вати/ корпі́ти над важки́м завда́нням, над скла́дною пробле́мою.

strum [strʌm][страм] v q strummed, strumming бре́нькати, трі́нькати: to strum a guitar бре́нькати на гіта́рі; бре́нькання, трі́нькання.

struma [strū'mə][стру́мə] n in мед во́ло.

strumpet [strʌm'pit][стра́мпит] n in проститу́тка.

strung [strʌŋ][стран~] v q див string v q.

strut₁ [strʌt][страт] v q strutted, strutting ходи́ти з бундю́чним, пиха́тим ви́глядом, бундю́читися; The rooster struts about the barnyard. Пі́вень бундю́чно похо́джає по оборо́ці. n in бундю́чна, горде-ли́ва хода́.

strut₂ [strʌt][страт] n in буд підпо́рка, стояк; підкіс; v q strutted, strutting

підгортати, скріплювати підпіркою, стояком.

strychnin див strychnine.

strychnine [strik'nin/strik'nēn/strik'nīn] [стрікнин/стрікнін/стрікнайн] n ім фарм стрихнін.

stub [stub][стаб] n ім 1. пень, пеньок; мала колода 2. уламок, корінь (зуба) 3. (про олівець) недогризок, останок, недострумок 4. недокурок 5. корінець (квитанції) 6. відрізок (квитка); v д stubbed, stubbing 1. викорчовувати, виривати з корінням 2. ам ударитися пальцем на нозі об щось тверде: to stub one's toe against smth спіткнутися об щось 3. to stub out пригасити (цигарку, недокурок).

stubble [stub'əl][стабəл] n ім 1. стерня 2. коротко пострижене волосся 3. довго неголена борода, щетина.

stubbly [stub'lē][стаблі] adj прм 1. стерньовий, покритий стернею 2. щетинистий; a stubbly mustache щетинистий вус.

stubborn [stub'ərn][стабəрн] adj прк 1. упертий; непіддатливий 2. наполегливий 3. (про боротьбу, війну) завзятий 4. затятий.

stubbornly [stub'ərnlē][стабəрнлі] adv прсл уперто; непіддатливо; наполегливо; завзято.

stubbornness [stub'ərnis] [стáбэрнис] n ім 1. упертість; непіддатливість 2. 2. наполегливість 3. завзяття.

stubby [stub'ē] [стáбі] adj прм -bier, -biest 1. покритий пнями 2. схожий на обрубок, на недостружок 3. кренастий, кремезний 4. (про вус, бороду) щетинистий.

stucco [stuk'ō] [стáкоу] n ім, pl мн -coes/-cos штукатурка / гіпсова штукатурка; v д -coed, -coing штукатурити, накладати штукатурку.

stuck [stuk] [стак] pt stick₂ v д.

stuck-up [stuk'up'] [стáкáп] adj прм розм 1. зарозумілий 2. що дере носа.

stud₁ [stud] [стад] n ім 1. цвях (з великою голівкою); штифт; шпень 2. запонка 3. ґудзик: ornamented with silver studs прикрашений срібними ґудзичками 4. кнопка 5. мех розпірка 6. буд стояк 7. спорт штифт (для черевика); v д studded, studding 1. оббивати; набивати (цвяхами, штифтами, ґудзиками) 2. усівати; посипати; натикати; розмістити; the sky was studded with stars небо було усіяне зірками; to stud the sword hilt with jewels прикрасити руків'я меча самоцвітам; little islands stud the harbor

маленькі острівці розмістилися по гавані.

stud₂ [stud] [стад] n ім конярство; ан племінний жеребець.

stud ding [stud'iŋ] [стáдин] n ім буд матеріял для стін, стояки.

stu dent [stü'dənt / stū'dənt] [стýдэнт / стю́дэнт] n ім студент; учень; той, що вивчає щось.

stud horse [stud'hôrs'] [стáдгóрс] n ім племінний жеребець.

stud ied [stud'id] [стáдид] adj прм 1. обдуманий; продуманий; простудійований 2. що вивчається 3. начитаний.

stu di o [stü'diō / stū'diō] [стýдиоу / стю́диоу] n ім 1. студія; ательє; майстерня 2. радіостудія; телестудія; кіностудія.

stu di ous [stü'diəs / stū'diəs] [стýдиэс / стю́диэс] adj прм 1. зайнятий наукою; студіючий 2. дбайливий, старанний 3. обдуманий 4. пильний, дбайливий: She is always studious of her mother's comfort. Вона завжди дбає про вигоду своєї матері.

stu di ous ness [stü'diəsnis / stū'diəsnis] [стýдиэснис / стю́диэснис] n ім 1. пильність; старанність 2. замилування до науки.

stud y [stud'ē] [стáді] n ім, pl мн studies

1. вивчення; дослідження; наполегливе прагнення: it shall by my study to... буду наполегливо прямувати (змагатись), щоб...; to make a study of smth наполегливо прагнути до чого 2. наукове заняття; to make a study of старанно вивчати 3. pl мн studies набуття знань; навчання; to begin one's studies приступати до навчання 4. наука; галузь науки 5. предмет (гідний) вивчення 6. задума, замислення, задуманість; she stood in a brown study вона стояла в суворій задумі 7. наукова праця; монографія; дослідження; he is much given to study він учиться з замилуванням 8. мета; старання 9. робочий кабінет 10. нарис 11. (мист) етюд; ескіз, начерк 12. (муз) етюд, вправа 13. (театр) той, хто заучує ролю: she is a slow study вона повільно заучує ролю; v q studied, studying 1. вивчати; досліджувати; розглядати; обмірковувати 2. вчитися; навчатися; готуватися (до лекції, екзамену); уважливо досліджувати; we studied the map ми вивчали карту 2. застановлятися; складати пла(я)н; вишукувати можливі способи; the prisoner studied ways to escape в'язень обдумував способи

втечі 3. намагатися; піклуватися; старатися; прагнути (до чогось); The grocer <u>studies</u> to please his customers. Торговець старається задовольняти своїх покупців 4. студіювати; бути на студіях; відбувати студії; to <u>study</u> to be a doctor студіювати медицину 5. заучувати напам'ять 6. <u>study</u> out 1) з'ясувати 2) розібрати; <u>study</u> up готуватися до іспиту.

stuff [stʌf] [стаф] <u>n</u> <u>ім</u> 1. матеріял; речовина; сировина; товар, крам; doctor's <u>stuff</u> ліки, (<u>рзм</u>) лікарство; food <u>stuff</u> харчові продукти; green / garden <u>stuff</u> городина 2. ознака, прикмета, риса, властивість, особливість; she has good <u>stuff</u> in her в ній позитивні достоїнства; I am made of different <u>stuff</u> я виліплений з іншої глини; do your <u>stuff</u> робіть те, що до вас належить; that book is poor <u>stuff</u> та книга нікудишня / нічого не варта 3. речі; майно 4. щось: the <u>stuff</u> щось добре ; good <u>stuff</u> щось добре ; nasty <u>stuff</u> щось огидне / гидотне / гидке / бридке; that's the <u>stuff</u>! це ж бо першорядне! 4. гидота, бридота, паскудство: do you call this <u>stuff</u> butter? і це звуть масло? 5. тканина (<u>особливо</u>

шерстянка): stuff gown тога (адвоката-початківця) 6. нісенітниця; дурниці; stuff and nonsense! дурниці!; v g 1. набивати; заповнювати; забивати; зачиняти; ~ ам сл stuffed shirt зарозумілий дурень 2. (про меблі) набивати 3. кул фарширувати 4. об'їдатися 5. напихати (птаха, звірину) 6. загодовувати, готувати на забій 7. (про шафу) заповнювати, напихати: she stuffed her clothes into the drawer вона понапихала своєї білизни у шухляду 8. (рзм) stuff up: to stuff one's head with facts вбивати в голову факти.

stuffed shirt ам слг зарозумілий дурень.

stuffing [stuf'in][стафин"] n ім 1. набівка (подушки, сінника) 2. кул начинка 3. набивання (птахів, звірів).

stuffy [stuf'ē][стафі] adj прм stuffier, stuffiest 1. непровітрений; затхлий; важкий; душний: a stuffy room непровітрена, затхла кімната 2. нецікавий; нудний; тяжкий: a stuffy conversation нудна / нецікава / млява розмова 3. охоплений, огорнутий: A cold makes one's head stuffy. Простуда спричинює вразливу нежить голові. 4. (рзм) делікатний; вразливий 5. ам рзм надутий; сердітий.

stul ti fi ca tion [stul'təfəkā'shən][сталтэфэкейшэн] n ін висміювання, виставляння у смішному вигляді.

stul ti fy [stul'təfī][сталтэфай] v q -fied, -fying 1. показувати у смішному вигляді, піднімати на сміх 2. нівечити, повертати вніве́ць

stum ble [stum'bəl][стамбэл] v q -bled, -bling 1. спотикатися: to stumble against smth спотикатися на що 2. затинатися; помилятися; it's a good horse that never stumbles ніхто не є непомильний 3. заїкатися, запинатися: stumble through a recitation вистогнати лекцію; to stumble in one's speech заїкаючись говорити 4. іти й затинатися: The tired old man stumbled along. Стомлений старичок ступав, хитаючись/спотикаючись. 5. натрапляти, натрапити: she stumbled upon some antiques вона натрапила на антикварні речі 6. з прийм. і присл.: stumble across / stumble against випадково наштовхнутися на / натрапити; stumble along шкандибати / іти спотикаючись; stumble at вагатися, брати щось під сумнів; stumble upon наштовхуватися на / натрапляти; n ін 1. спотикання; запинка; заїкан-

ня 2. помилка; невірний крок 3. шкандибання з спотиканням.

stumbling block камінь спотикання.

stump [stлmp] [стамп] *n* ім 1. пень 2. обрубок; кукса, ампутована (обрубана) кінцівка 3. (про рибаку) обрубаний хвіст / обрубок 4. дерев'яна нога 5. пеньок (зуба) 6. рзм імпровізована трибуна; stump oratory агітація; on the stump під час поїздки політичної агітації 7. качан (капусти) 8. важкий крок 9. огарок; недокурок (цигарки) 10. недогризок, недостружок (олівця) 11. (про людину) окоренок 12. стійця крикетних воріт 13. (ам) корінець (квитанції) 14. ам рзм to be up a stump бути в безвихідному становищі; *v* д 1. ам корчувати, викорчовувати 2. обрубувати, зрубувати (сучки, дерево) 3. важко ступати, шкандибати 4. ставити у безвихідь; to be stumped не знати, як випутатися; I am stumped for an answer не знаю, що відповісти 5. агітувати, проводити агітаційну подорож; the candidates will stump the State кандидати (в депутати) поїдуть в агітаційну подорож по Стейті 6. ам викликати на змагання 7. (про крикет) вибивати з гри 8. іти задубілими ногами.

stump speaker промо́вець, який виступа́є з імпровізо́ваної трибу́ни; агіта́тор.
stump speech політи́чна промо́ва.
stump y [stump'ē] [ста́мпі] adj прм stumpier, stumpiest 1. приса́дкуватий; креме́зний, коро́ткий і товстий 2. про місце, поле, територію: покри́тий пня́ми, пенька́ми.
stun [stun] [стан] v q stunned, stunning 1. пригомо́млювати: he was stunned by the fall упа́вши, він був приголомшений 2. збенте́жити; спантеличити; остовпі́ти; She was stunned by bad news. Вона́ була́ збенте́жена прикрою вісткою.
stung [stuŋ] [стан~] v q див sting v q.
stunk [stuŋk] [стан~к] v q див stink v q.
stun ner ['stun'ər] [ста́нэр] n ім 1. приголо́мшливе видо́вище; дивови́жна річ, що викликає приголо́мшення, збенте́ження, остовпі́ння 2. рзм прива́блива, дуже принадна особа.
stun ning [stun'iŋ] [ста́нин~] adj прм 1. рзм прекра́сний, чудо́вий; що викликає прива́бливість; фантасти́чний 2. приголо́мшливий; збенте́жений; оглу́шливий.
stunt₁ [stunt] [стант] v q зупиня́ти ріст, зроста́ння: Lack of proper food stunts a child. Брак акура́тних харчів затримує дитину

низькорослою / карликовою. n ін затримка росту, зупинка в розростанні.

stunt₂ [stunt] [стант] n ін рзм 1. фокус, трюк, штука: Circus riders perform stunts on horseback. Циркові вершники показують штуки верхи. 2. виступ на спортивних змаганнях 3. ав фігура вищого пілотажу; v q 1. показувати фокуси, штуки, трюки 2. демонструвати сміливість, спритність 3. ав робити фігури польоту.

stupe [stüp / stūp] [ступ / стюп] n ін 1. припарка, гарячий компрес 2. вологий компрес.

stu pe fa cient [stü'pəfā'shənt / stū'pəfā'shənt] [ступэфейшэнт / стюпэфейшэнт] adj прм фарм наркотичний; n ін фарм наркотичний засіб.

stu pe fac tion [stü'pəfak'shən / stū'pəfak'shən] [ступэфекшэн / стюпэфекшэн] n ін 1. остовпіння; заціпеніння; задубіння; затерпнення 2. сильне здивування.

stu pe fy [stü'pəfī / stū'pəfī] [ступэфай / стюпэфай] v q -fied, -fying 1. дивувати; вражати; приголомшувати; остовпіти; They were stupefied by the calamity. Вони були вражені / приголомшені нещастям.

2. притупляти розум, почуття; to be stupefied 1) подуріти 2) остовпіти.

stu pen dous [stüpen'dəs / stūpen'dəs] [ступéндэс / стюпéндэс] adj прм 1. дивовижний: Niagara Falls is a stupendous sight. Ніяґáрський водоспáд це дивовижний вид. 2. дуже важливий; величéзний 3. нечуваний.

stu pid [stü'pid / stū'pid] [стýпид / стюпид] adj прм 1. про людину: дурний, немудрий; тупий; безглуздий; дурнéнький; придуркуватий: to get / to grow / become stupid збезглуздіти / з глузду зсунутися / з'їхати, одуріти 2. одурманений; остовпілий; отупілий; очманілий; stupid with sleep заспаний, очманілий сном 3. нецікавий: a stupid book нецікава / нікудишня книжка; n ім рзм a stupid person дурна людина.

stu pid i ty [stüpid'ətē / stūpid'ətē] [ступидэті / стюпидэті] n ім дурість, безглуздість; тупість.

stu pid ly [stü'pidlē / stū'pidlē] [стýпидлі / стюпидлі] adv прсл по-дурному; в дурний спосіб.

stu por [stü'pər / stū'pər] [стýпэр / стюпэр] n ім 1. остовпіння; заціпеніння 2. очманіння 3. мед ступор 4. отупіння: drunken stupor пияцьке отупіння.

stur dy₁ [stėr'dē] [стірді] adj прк -dier, -diest 1. сильний; здоровий; sturdy legs сильні /мускулисті ноги; a sturdy beggar нахабний і здоровий жебрак 2. сміливий; стійкий; твердий; завзятий, упертий: sturdy resistance стійкий / упертий опір; sturdy defenders завзяті оборонці 3. міцний

stur dy₂ [stėr'dē] [стірді] n ім bet ветер. вертячка; мотиличя.

stur geon [stėr'jən] [стірджен] n ім, pl мн -geons іхт осетер.

stut ter [stut'ər] [статер] v д заїкуватися; n ім заїка; заїкання.

sty₁ [stī] [стай] n ім, pl мн sties 1. хлів для свиней 2. брудне, гидке приміщення.

sty₂ [stī] [стай] n ім, pl мн sties мед ячмінь.

Styg i an [stij'iən] [стиджиэн] adj прк стиксовий (про ріку Стикс).

style [stīl] [стайл] n ім 1. стиль; манера (співати, грати тощо) 2. мода, крій, фасон: the dress in the latest styles сукня останньої моди / останнього фасону 3. (арх, буд) стиль: the Gothic style of architecture готичний стиль архітектури 4. (у мистецтві) школа, напрям 5. титул: Salute him with the style of King. Привітайте його

6 королівського шанобого 6. елегантність, смак, шик, блиск: in style з шиком; in great style парадно, з блискучою парадою 7. рід; тип; сорт: something in that style щось подібне; to live in great style жити на широку ногу / на повну губу 8. гатунок, тип: this style of thing річ такого гатунку 9. виробка, модель, продукція: this style is 8s цей зразок 8 шилінгів 10. стиль, літочислення: Old Style Юліянський календар, New Style Григоріянський календар 11. bot стовпчик; v q 1. титулувати, величати 2. шити за модою; вводити в моду. (styled, styling)

styl ish [stīl'ish] [стайлиш] adj прк модний, шикарний, елегантний.

styl ist [stīl'ist] [стайлист] n ім 1. стиліст 2. модельни-к/ця.

sty lis tic [stīlis'tik] [стайлістик] adj прк стилістичний.

sty lis ti cal ly [stīlis'tiklē] [стайлистиклі] adv прсл стилістично.

styl ize [stīl'īz] [стайлайз] v q -ized, -izing 1. стилізувати 2. зображувати в традиційному стилі.

sty lo graph [stīl'əgraf / stī'ləgräf] [стайлеграф / стайлэграф] n ім стильограф.

sty lus [stī'ləs][стáйлəс] n ім 1. рильце (для писáння на воскових дощечкáх) 2. грамофóнна гóлка.

sty mie [stī'mē][стáймі] n ім (у грі гольфу) особливо складна ситуáція для грачá; v ф -mied, -mieing зривáти/затримувати (плáн(и)).

styp tic [stip'tik][стіптік] adj прк кровоспинний, стяжний; n ім кровоспинний, стяжний засіб.

styptic pencil кровоспинний/галуновий олівчик (для гоління).

sua sion [swā'zhən][сувéйжəн] n ім переконування; умовляння.

sua sive [swā'siv][сувéйсив] adj прк переконливий.

suave [swäv][сував] adj прк 1. (про смак, музику, запах) солодкий, милий 2. лагідний; чемний; ввічливий.

sua vi ty [swä'vətē/swav'ətē][сувáйвəті/сувéйвəті] n ім, pl мн -ties 1. ввічливість; чемність; лагідність 2. (про смак, музику, запах) насолода.

sub [sub][саб] n ім рзм submarine, subway, substitute, subscription: sub скорочене розмовне для слів з префіксом sub-; v ф subbed, subbing скорочене розмовне, див

substitute v q.

sub- [sub-][саб-] pref вказує на 1) перебування нижче від чогось, під чимсь: submarine підвóдний човéн, subway підзéмна залізниця, метрó; 2) нижчий чин: subeditor помічник редáктора; 3) дрібніший підрозділ, нижчу організацію subcommittee підкомісія; 4) передачу іншій особі: sublease суборéнда; 5) недостатню кількість речовини даної сполуки: suboxide недокис; 6) незначний ступінь, незначну кількість: subaudible лéдве чýтний.

sub ac id [subas'id][сабéсид] adj прм лéдве кислий.

sub al tern [səbol'tərn / sub'əltərn][сəбóлтəрн / сáбəлтəрн] n ім (військ) молодший офіцéр; adj прм підлéглий, молодшої / нижчої рáнги.

sub a que ous [subā'kwiəs / subak'wiəs][сабéйкувиəс / сабéкувиəс] adj прм підвóдний; що живé під водóю.

sub arc tic [subärk'tik / subär'tik][сабáрктик / сабáртик] adj прм передполярний, субарктичний.

sub com mit tee [sub'kəmit'ē][сáбкəміті] n ім підкомісія.

sub con scious [subkon'shəs][сабкóншəс]

adj прм підсвідомий.

sub con scious ness [subkon'shəsnis] [сабкон-шэснис] n ім підсвідомість

sub con tract [subkon'trakt] [сабконтрект] n ім передовірений контракт або договір; v g укладати передовірений договір/контракт.

sub con trac tor [subkon'traktər / sub'kəntrak'tər] [сабконтректэр / сабкэнтрек-тэр] n ім підрядчик.

sub cu ta ne ous [sub'kūtā'niəs] [сабкютей-ниэс] adj прм підшкірний.

sub di vide [sub'dəvīd' / sub'dəvīd] [сабдэвайд / сабдэвайд] v g -vided, -viding підроз-діляти(ся), розподіляти(ся); (рзм) підрозді-лювати; the farm was subdivided into building lots ферму розподілили на ділянки під будівлю.

sub di vi sion [sub'dəvizh'ən / sub'dəvizh'ən] [сабдэвижэн / сабдэвижэн] n ім підроз-ділення; підрозділ; підвідділ; розподіл на ділянки (землі).

sub dom i nant [subdom'ənənt] [сабдомэнэнт] n ім муз субдомінанта.

sub due [subdū' / səbdū'] [сабдў / сэбдю] v g -dued, -duing 1. підкоряти, скоряти, подоляти; перемагати, переборюти;

the Spaniards subdued the Indian tribes еспанці скорили / подолали індійські племена 2. приглушати; пом'якшувати; ослабляти; знижувати; придушувати; погамувати, стримувати; we subdued a desire to laugh ми стримали охоту засміятися 3. відтіняти, давати відтінок, притемнювати; the shades subdued the light in the room занавіски притемнили кімнатне світло.

su be re ous [sūbēr'ēəs][субіриэс] adj прм корковий.

su ber ic [sūbēr'ik][субірик] adj прм корковий.

sub fam i ly [subfam'əlē / sub'fam'əlē][сабфемэлі / сабфемэлі] n ім, pl мн -lies біол підродина.

sub ge nus [subjē'nəs / sub'jē'nəs][сабджінэс / сабджінэс] n ім, pl мн subgenera [subjen'ərə / sub'jen'ərə][сабдженэрэ / сабдженэрэ] або subgenuses бот підрід.

sub group [sub'grūp'][сабгруп] n ім підгрупа.

sub head [sub'hed'][сабгед] n ім заступник директора.

sub head ing [sub'hed'iŋ][сабгедин"] n ім 1. підзаголовок 2. заступництво.

sub hu man [subhū'mən][сабгюмэн] adj прм

людиноподібний.

sub|ja cent [sub jā'sənt][сабджéйсэнт] adj прм розташóваний нижче, біля основи.

sub|ject [sub'jikt/sub'jekt][сáбджикт/сáбджект] n ім 1. тéма; предмéт розмóви; сюжéт; the subject of conversation предмéт/тéма розмóви; to change the subject змінити тéму розмóви 2. піддáний (короля, князя тощо) 3. (про школу) предмéт, дисципліна: chemistry is my favorite subject хéмія — мій улюблений предмéт 4. грам підмет 5. (філос) суб'єкт 6. прúвід (до чогось): on the subject з прúводу 7. муз головнá тéма 8. мист мотив 8. індивід (для експерименту); adj прм [sub'jikt/sub'jekt][сáбджикт/сáбджект] 1. підкóрений, уярмлений, поневóлений; підвлáдний: subject nations поневóлені нарóди 2. що підлягáє: to be subject to smth підлягáти чóмусь; it is subject to alterations в цьóму можлúві зміни 3. схúльний (до): to be subject to illness схúльний до хворíб/захвóрювань 4. (про ціни) можлúвий з застерéженням: our prices are subject to change застерігáємо, нáші ціни мóжуть мінятись; adv прсл subject to smth під умóвою, берýчи до увáги; v дс [səbjekt'][сэбджéкт] 1. підкоряти, уярмлювати, поневóлювати

2. піддава́ти (впливові) 3. подава́ти (на розгляд, погодження), представля́ти (пла(я)н, пропозицію); to subject a plan for... пода́ти пла(я)н на (розгляд).

sub jec tion [səbjek'shən][сəбджéкшəн] n ім 1. підко́рення, упокорення; підпорядкува́ння; прибо́ркання; утихомирення; the subjection of the rebels прибо́ркання/підко́рення повста́нців 2. зале́жність, підле́глість

sub jec tive [səbjek'tiv][сəбджéктив] adj прк 1. суб'єкти́вний 2. грам власти́вий підметові: subjective case називний відмінок.

sub jec tive ness [səbjek'tivnis][сəбджéктивніс] n ім суб'єкти́вність.

sub jec tiv ism [sub'jəktiv'izm][са́бджəктивізм] n ім суб'єктиві́зм.

sub jec tiv i ty [sub'jektiv'ətē][са́бджективі́ті] n ім суб'єкти́вність.

subject matter 1. те́ма 2. тема́тика 3. зміст; осно́ва.

sub join [səbjoin'][сəбджо́йн] v д додава́ти, дописувати у кінці.

sub ju gate [sub'jügāt][са́бджуґейт] v д -gated, -gating поневолювати, підкоря́ти, підпорядко́вувати.

sub ju ga tion [sub'jügā'shən][сабджуґéйшəн] n ім поневолення, підко́рення, підпорядку-

вання.

sub ju ga tor [sub'jūgā'tər] [са́бджуґейтэр] n ім понево́лювач, завойо́вник, підко́рювач, покори́тель.

sub junc tive [səbjunk'tiv] [сэбджа́нˇктив] n ім грам умо́вний спо́сіб; adj прм грам умо́вний (спо́сіб).

sub lease [sub'lēs'] [са́бліс] n ім субоṕенда, піднайма́ння; v g [sublēs' / sub'lēs] [сабліс / са́бліс] піднайма́ти, здава́ти або бра́ти на права́х субо́ренди.

sub les see [sub'lesē'] [са́блесі] n ім субоpенда́р.

sub les sor [sub'lesor'] [са́блесо́р] n ім той, хто дає́ в субо́ренду.

sub let [sublet' / sub'let'] [сабле́т / са́бле́т] v g -let, -letting передава́ти в субо́ренду, піднайма́ти.

sub lieu ten ant [sub'lüten'ənt] [са́блуте́нэнт] n ім мор моло́дший лейтена́нт.

sub li mate [sub'ləmāt] [са́блэмейт] v g -mated, -mating 1. хем субліму́вати 2. очища́ти 3. підно́сити (кого); n ім [sub'ləmit / sub'ləmāt] [са́блэмит / са́блэмейт] сублімáт; adj прм пересублімо́ваний.

sub li ma tion [sub'ləmā'shən] [са́блэмейшэн] n ім хем сублімáція.

sub lime [səblīm'] [сэбла́йм] adj прм 1. велич-

ний, піднéсений, висóкий; розкíшний; пишний; Mountain scenery is often sublime. Гíрський пейзáж чáсто бувáє розкíшний. 2. гóрдий, гордовúтий, пихáтий; v q -limed, -liming сублімувáти, очищáти (сублімацією); n im the sublime піднéсеність, велúчність; шляхéтність, благорóдність.

sub lim i nal [sublim'ənəl | sublī'mənəl][саблíмэнэл | саблáймэнэл] adj пэм підсвідóмий.

sub lim i ty [səblim'ətē][сэблíмэті] n im, pl мн -ties вéличність, піднéсеність, шляхéтність, благорóдність.

sub lu nar [sublü'nər][саблýнэр] adj пэм див sublunary.

sub lu nar y [sub'lüner'ē | sublü'nərē][сáблунéрі | саблýнэрі] adj пэм підмíсячний, земний.

sub ma chine gun [sub'məshēn'][сáбмэшíн] n im кулемéт.

sub ma rine [sub'mərēn'][сáбмэрíн] n im підвóдний чóвен; v q -rined, -rining потопúти підвóдним чóвном; adj пэм [sub'mərēn'] сáбмэрíн] підвóдний.

sub merge [səbmérj'][сэбмúрдж] v q -merged, -merging затóплювати; занýрювати(ся), порuнáти; land submerged by a flood по-

вінь затопила край; the submarine submerged підводний човен занурився.

sub merged [səbmėrjd'][сәбмйрджд] adj прк
1. занурений; затоплений 2. обтяжений боргами / в боргах: the submerged tenth percent найбідніша частина населення борюкається зі злиднями.

sub mer gence [səbmėr'jəns][сәбмірджәнс]
n ім занурення у воду; затоплення.

sub merse див submerge.

sub mers i ble [səbmėr'səbəl][сәбміржәбәл]
adj прк придатний для дії під водою;
n ім підводний човен.

sub mer sion [səbmėr'zhən | səbmėr'shən][сәбміржән | сәбміршән] n ім 1. затоплення; занурення 2. повідь.

sub mis sion [səbmish'ən][сәбмішән] n ім
1. підкорення, підпорядкування 2. покора; покірність; слухняність; податливість, поступливість; the slave bowed in submission раб/невільник поклонівся з покірністю/слухняно 3. подання/подача (документів, просьби тощо).

sub mis sive [səbmis'iv][сәбмісив] adj прк
покірний, покірливий; слухняний; поступливий, податливий; смирений.

sub mis sive ly [səbmis'ivlē][сәбмісивлі] adv

прл покірно; слухняно; поступливо, податливо; смиренно.

sub|mis|sive|ness [səbmis'ivnis] [сэбмíсивнис] n ім покірність, покірливість; слухняність; поступливість, податливість; смиренність.

sub|mit [səbmit'] [сэбмíт] v q -mitted, -mitting 1. підкорятися(ся), скорятися(ся); поступлятися; піддаватися, здаватися; the thief submitted to arrest... злодій здався (поліції); I will not submit to such treatment я не стерплю такого ставлення / такої поведінки (до мене) 2. подавати на розгляд: to submit smth to smb's inspection віддати кому щось під нагляд; to submit a case to court віддати справу на судовий розгляд 3. ласкаво просити взяти до уваги (просьбу тощо) 4. ставити, поставити питання: to submit a proposal, a question поставити пропозицію, питання 5. to submit to smt зносити, переносити щось (горе, нещастя); to submit to defeat помиритися, примиритися з поразкою 6. шанобливо вказувати.

sub|nor|mal [subnor'məl] [сабнóрмэл] adj прм субнормальний, нищий від нормального.

sub or der [sub'or'dər | subor'dər] [са́бо́рдэр | сабо́рдэр] n ім біля підряд

sub or di nate [səbor'dənit] [сэбо́рдэнит] adj прм 1. зале́жний; підпорядко́ваний, підле́глий 2. другоря́дний, ні́жчий: lieutenants are subordinate to captains лейтена́нти зале́жні від капіта́нів 3. грам підря́дний: subordinate clause підря́дне ре́чення; n ім [səbor'dənit] [сэбо́рдэнит] підле́глий; v д [səbor'dənāt] [сэбо́рдэнейт] -nated, -nating підпорядко́вувати; ста́вити в зале́жність.

sub or di na tion [səbor'dənā'shən] [сэбо́рдэне́йшэн] n ім 1. підпорядко́вування, субордина́ція 2. грам підря́дність.

sub orn [səborn'] [сэбо́рн] v д 1. підкупо́вувати (свідка) 2. схиля́ти до (кля́тво)пору́шення, до зло́чину.

sub or na tion [sub'ornā'shən] [са́борне́йшэн] n ім 1. підкуп (свідка) 2. спро́ба схили́ти до незако́нної дії, до клятвопору́шення.

sub poe na / sub pe na [səpē'nə] [сэпі́нэ] n ім пові́стка на суд; v д -naed, -naing викли́кати / дава́ти пові́стку на суд.

sub po lar [sub'pō'lər] [са́бпо́улэр] adj прм субполя́рний.

sub scribe [səbskrīb'] [сэбскра́йб] v д -scribed,

-scribing 1. підписувати(ся) (підчимсь): to subscribe to the declaration підписати декларацію 2. передплачувати (газету, журнал) 3. жертвувати гроші: She subscribed $20 to the charity вона пожертвувала 20 дол. на добродійні справи 4. приєднуватися, погоджуватися: She will not subscribe to anything unfair. Вона не погодиться на щось нечесне 5. subscribe to/for передплачувати (газету, журнал).

sub scrib er [səbskrīb'ər] [сэбскрайбэр] n ім 1. передплатник 2. жертводавець 3. абонент.

sub scrip tion [səbskrip'shən] [сэбскрипшэн] n ім 1. підписання 2. підпис (на документі) 3. передплата 4. (грошовий) внесок: to take up a subscription збирати гроші (для когось) 5. загальна сума передплати 6. жертва, внесок: subscription to a charity внесок/пожертва на благодійну ціль/справу.

sub sec tion [sub'sek'shən/subsek'шэн] [сабсекшэн/сабсекшэн] n ім 1. підсекція 2. параграф, пункт.

sub se quence [sub'səkwəns] [сабсэквэнс] n ім продовження; наслідок; послідовність

sub se quent [sub'səkwənt] [сабсэквэнт] adj

прм 1. (про сторінки, публікацію, статтю в читанці тощо) наступний 2. пізніший, дальший; subsequent to smth вйникли́й із чогось, що постав/постáлий із чогось; subsequent to his death після його смерті; subsequent upon що є результатом; subsequent to your call після вашого виклику.

sub se quent ly [sub'sэkwэntlē][сабсэкуэнтлі] adv прсл згодом, пізніше, потім.

sub serve [sэbsėrv'][сэбсйрв] v q -served, -serving сприяти, допомагати: Chewing food well subserves digestion. Задовільне пережовування їжі сприяє травленні.

sub ser vi ence [sэbsėr'viэns][сэбсйрвиэнс] n ім 1. корисність, сприяння 2. підлабузництво, плазування.

sub ser vi ent [sэbsėr'viэnt][сэбсйрвиэнт] adj прм 1. що сприяє; що є засобом (to) 2. підлабузницький, підлизний.

sub side [sэbsīd'][сэбсайд] v q -sided, -siding 1. (про body) падати, спадати: the flood waters subsided повідь спала 2. стихати, притихати; (про вітер) ущухати: the storm finally subsided нарешті, буря/гроза ущухла 3. (про температуру) знижуватися, понижуватися, падати (про барометр) 4. сідати; (безсило) опу-

скатися, сідати: to subside into an armchair безсило сідати у м'яке крісло 5. (про землю, місцевість) западати(ся), провалюватися, осувати(ся)/обсувати(ся).

sub sid ence [səbsīd'əns / sub'sədəns] [сəбсайдəнс / сабсəдəнс] n ім 1. падіння 2. осідання 3. спадання 4. стихання; ущухання.

sub sid i ar y [səbsid'ierē] [сəбсідіері] n ім, pl мн - aries 1. помічник 2. притока (ріки) 3. ком залежний (фінансово залежний від іншого підприємства): The bus line was a subsidiary of the railroad. Автобусна лінія була філією залізничної лінії. adj прм 1. допоміжний; додатковий 2. субсидований; залежний 3. (військ) оплачуваний (за рахунок іншої держави).

sub si dize [sub'sədīz] [сабсəдайз] v д -dized, -dizing субсидувати, підтримувати фінансово

sub si dy [sub'sədē] [сабсəді] n ім, pl мн -dies субсидія, субвенція, фінансова підтримка.

sub sist [səbsist'] [сəбсіст] v д 1. існувати 2. (про звичаї) зберігати(ся): Many superstitions still subsist. Ще багато забобонів збереглось. 3. жити (чимсь - by); годуватися (чимсь - on): People in the far north sub-

sist on fish and meat. Жителі далекої півночі годуються рибою та м'ясом. 4. утримувати, годувати; прогодовувати, прохарчовувати.

sub sist ence [səbsis'təns][сэбсістэнс] n ім 1. існування; прожиток 2. засоби для існування 3. утримування; прогодовування, прохарчовування.

sub soil [sub'soil'][сабсойл] n ім підгрунтя.

sub son ic [subson'ik][сабсонік] adj прм субсонічний, підзвуковий, (що має меншу швидкість звуку).

sub stance [sub'stəns][сабстэнс] n ім 1. речовина 2. (фізіс) матерія, речовина, субстанція 3. суть, зміст; in substance по суті; devoid of substance позбавлений підстави 4. реальність, дійсність; give the substance of the speech надхнути промову змістом 5. складовий елемент: Ice and water are the same substance in different forms. Лід і вода це та ж сама субстанція різних видів. 6. складова частина, речовина, суміш: Pea soup has more substance than water. Горохова юшка має більше речовин як вода.

sub stand ard [substan'dərd/sub'stan'dərd] [сабстендэрд/сабстендэрд] adj прм 1.

ніжчий від установленого стандарту
2. (лінг) що не відповідає мовним нормам.

sub stan tial [səbstan'shəl] [сəбстéншəл] adj прикм 1. істотний, важливий, значний; a substantial improvement in heath значне покращання на здоров'ю 2. реальний, речовий, тілесний, очевидний, наочний, конкретний, відчутний (на дотик); People and things are substantial; dreams and ghosts are not. Люди й речі – істотні, але сни й духи неістотні. 3. тривкий, міцний; The house is substantial enough to last a hundred years. Дім досить тривкий проіснувати сотню років. 4. заможний 5. поживний; щедрий; багатий (про їжу).

sub stan ti al i ty [səbstan'shial'əte] [сəбстéншиéлəті] n ім, pl мн -ties 1. реальність, реальне існування 2. солідність; твердість.

sub stan tial ly [səbstan'shəlē] [сəбстéншəлі] adv присл 1. по суті, в основному; значною мірою 2. міцно; солідно.

sub stan ti a te [səbstan'shiāt] [сəбстéншиейт] v д -ated, -ating 1. наводити достатні підстави; доводити, підтверджувати; обґрунтовувати; substantiate a rumor, a claim, a theory підтвердити чутку, дати підставу для претенсії, обґрунтувати теорію

2. надавати конкретної форми 3. робити реальним.

sub stan ti a tion [səbstan'shiā'shən] [сəбстеншиейшəн] n ім 1. довід, доказ 2. доведення; підстава.

sub stan ti val [sub'stəntī'vəl] [сабстəнтайвəл] adj прм грам іменниковий, що вживається як іменник, що стосується іменника.

sub stan tive [sub'stəntiv] [сабстəнтив] n ім грам іменник; adj прм 1. грам субстантивний, що висловлює, підтверджує існування, наявність, буття: The verb "to be" is the substantive verb. Дієслово „бути" це субстантивне дієслово. 2. самостійний, незалежний 3. дійсний.

sub stan tive ly [sub'stəntivlē] [сабстəнтивлі] adv прсл 1. самостійно, незалежно 2. властиво; власне; як треба.

sub sta tion [sub'stā'shən] [сабстейшəн] n ім 1. ел підстанція 2. (про поштовий уряд) відділ 3. (про малочарно тощо) пункт.

sub sti tute [sub'stətüt / sub'stətūt] [сабстəтут / сабстəтют] n ім 1. заступник, заміcник; as a substitute for smb в чиймусь заступництві, заміcництві 2. заміна 3. замінник, сурогат; v д -tuted, -tuting

1. замiняти; замiщати (когось): to *substitute* John for George замiщати Джона Джорджем 2. підставляти 3. заступати, замiщати (під час непридатності).

sub sti tu tion [sub'stətū'shən / sub'stətū'shən] [сабстэтюшэн / сабстэтюшэн] *n* ім 1. заміна; заміщення 2. *грам*, *мат* підстановка, підставлення.

sub sti tu tive [sub'stətū'tiv / sub'stətū'tiv] [сабстэтютив / сабстэтютив] *adj* прикм заміщений; що надається для заміни, заміщення.

sub stra ta [substrā'tə / substrat'ə] [сабстрейтэ / сабстретэ] *n pl* від *substratum*.

sub stra tum [substrā'təm / substrat'əm] [сабстрейтэм / сабстретэм] *n* ім, *pl* мн -*strata* / -*stratums* 1. нижчий шар 2. підґрунтя 3. основа: The story has a *substratum* of truth. Різновидь заснована на правдивій події. 4. *геол* материнська порода.

sub struc ture [sub'struk'chər / substruk'chər] [сабстракчэр / сабстракчэр] *n* ім основа, фундамент.

sub sume [səbsūm'] [сэбсюм] *v* д -*sumed*, -*suming* підводити під категорію, відносити до якоїсь категорії.

sub ten ant [subten'ənt | sub'ten'ənt] [сабте́нент | са́бте́нент] *n* ім субоpендáр, підна́ймач.

sub tend [səbtend'] [сəбте́нд] *v* д геом стя́гувати дугу́; протилежа́ти

sub tense [səbtens'] [сəбте́нс] *n* ім геом хо́рда, сторона́ трику́тника (що лежить проти кута).

sub ter fuge [sub'tər fūj] [са́бтəрфюдж] *n* ім ви́крут, ви́верт, викрута́с; відмо́вка; The boy's headache was only a subterfuge to avoid taking the examination. Головний біль хлопця був тільки вимо́вкою/ви́крутом, щоб уникнути екзамен.

sub ter ra ne an [sub'tərā'niən] [сабтəре́йніəн] *adj* прм 1. підзе́мний: a subterranean passage підзе́мний прохі́д, проїзд, перехі́д 2. таємний, прихо́ваний, підпі́льний.

sub ter ra ne ous [sub'tərā'niəs] [сабтəре́йніəс] *adj* прм підзе́мний.

sub tile *adj* прм див subtle

sub til i ty *n* ім див subtlety.

sub til ty *n* ім див subtlety.

sub ti tle [sub'tī'təl] [са́бта́йтəл] *n* ім підзаголо́вок (у книжці, газеті тощо).

sub tle [sut'əl] [са́тəл] *adj* прм 1. тонки́й,

тоненький; (про запах) ніжний; (про дотерк) легкий, легенький, делікатний; витончений (смак); a subtle odor of perfume ніжний запах одекольону 2. ледвевловний, ніжно-прихований: a subtle smile ледвевловна / ніжна усмішка 3. (про зауваження, докір) тонкий, гострий 4. вправний; дотепний; проникливий, кмітливий; she is a subtle observer вона проникива спостережниця / спостерігачка 5. хитрий; підступний; улесливий; a subtle scheme to get some money хитрий / підступний задум роздобути гроші 6. (про тварину) хитрий.

subtlety [sut'əltē] [сатэлті] n ім, pl мн -ties 1. тонкість 2. делікатність 3. ніжність 4. гострота (розуму) 5. витонченість 6. вправність 7. уважливість / тонкість / ніжність 8. хитрість, підступність.

subtly [sut'lē] [сатлі] adv присл 1. тонко 2. ніжно, делікатно 3. гостро (про розум) 4. витончено 5. вправно 6. хитро, підступно.

subtract [səbtrakt'] [сэбтрәкт] v д віднімати (про математику).

subtraction [səbtrak'shən] [сэбтрекшэн] n ім мат віднімання.

sub tra hend [sub'trəhend] [са́бтрəгенд]
n ім мат від'є́мник.
sub tropi cal [subtrop'əkəl] [сабтро́пəкəл]
adj прм субтропі́чний.
sub trop ics [sub'trop'iks / subtrop'iks] [са́бтро́пикс / сабтро́пикс] n pl ім мн субтропі́чна смуга, субтро́піки.
sub urb [sub'ėrb] [са́бйрб] n ім при́город; the suburbs передмістя, око́лиці.
sub ur ban [səbėr'bən] [сəбйрбэн] adj прм 1. примі́ський; a suburban train примі́ський по́тяг 2. провінціяльний, обме́жений, вузький.
sub ur ban ite [səbėr'bənīt] [сəбйрбэнайт] n ім ме́шканець, жи́тель передмістя.
sub ven tion [səbven'shən] [сəбве́ншэн] n ім субсі́дія, дота́ція.
sub ver sion [səbvėr'zhən] [сəбвйржэн] або [səbvėr'shən] [сəбвйршэн] n ім 1. ски́нення, повалення, переворо́т 2. руйнува́ння.
sub ver sive [səbvėr'siv] [сəбвйрсив] adj прм 1. руйнівний; заколо́тницький, бунта́рський 2. підривний; n ім руйнівни́к, заколо́тник, бунта́р.
sub vert [səbvėrt'] [сəбвйрт] v д скида́ти, повалити (монархію, уряд тощо); руйнува́ти, знищити, зні́вечити.

sub way [ˌsub'wā'] [сабуéй] n ім 1. підзéмний перехід, тунéль (під вулицею для пішоходів) 2. ам підзéмна залізниця, метрó.

suc ceed [səksēd'] [сəксід] v д 1. бути наступником, успадковувати: the young king succeeded to the throne трон успадкувáв юному королéві; John succeeded George as chairman Джордж передáв головство по Джóнові 2. досягáти мети: the attack succeeded нáступ був успішним 3. встигáти, мáти ýспіх: I succeeded in accomplishing my purpose мені удáлося досягти мети / мені пощастило осягти мету 4. користувáтися, увінчуватися ýспіхом, бути удачливим; to succeed as a doctor бути удачливим лікарем / зробити кар'єру лікаря / досягти успіху лікаря

suc cess [səkses'] [сəксéс] n ім 1. ýспіх, удáча 2. людина, якá мáє ýспіх, визнáння; to meet with success мáти ýспіх, визнáння; she met with success їй пощастило, удалóся; without success безрезультáтно, мáрно, дарéмно; to be a success бути удачливим успішним 3. твір, що дістáв визнáння 4. благополуччя, ýспіх, щáстя: He has had little success in life. Він мав мáло щастя у житті. 5. фраз. звор.: success is never

blamed (приказів) переможця не судять; nothing succeeds like success за одним успіхом іде інший.

suc cess ful [səkses'fəl] [сəксéсфəл] adj прм 1. успішний, вдалий, удачливий; to be successful мати успіх, бути удачливим 2. що увінчався успіхом, благополучний, щасливий: I was successful in getting through мені вдалось / пощастило перейти; I was not successful in my endeavours мої зусилля / старання обернулися вніве́ць 3. (про кандидата) прийнятий 4. популярний, відомий: to be a successful actor бути відомим / удачливим актором.

suc cess ful ly [səkses'fəlē] [сəксéсфəлі] adv прсл успішно; удачливо; вдало; послідовно.

suc ces sion [səksesh'ən] [сəксéшəн] n ім 1. послідовність; наступність; черговість; in succession підряд, за чергою; in quick / rapid succession раз у раз, раз по раз, короткими проміжками часу 2. безперервний ряд 3. спадкоємність, наступність (про трон тощо) 4. юр успадковування, одержання в спадщину 5. спадщина, спадок: наступництво: in succession to the throne як спадкоємець / наслідник до трону / престолонаслідник.

suc ces sive [səkses'iv] [сэксéсив] adj прм наступний; що йде один за одним; послідовний; черговий; for three successive days три послідовні дні, три дні підряд.

suc ces sive ly [səkses'ivlē] [сэксéсивлі] adv присл послідовно; підряд.

suc ces sor [səkses'ər] [сэксéсэр] n ім наступник, спадкоємець (to, of), наслідник.

suc cinct [səksiŋkt'] [сэксин'кт] adj прм стислий, короткий (зміст, промова тощо).

suc cinct ly [səksiŋkt'lē] [сэксин'ктлі] adv присл стисло.

suc co ry [suk'ərē] [сáкэрі] n ім цикорія/цикорій.

suc co tash [suk'ətash] [сáкэтеш] n ім ам страва з зеленої кукурудзи, фасолі й солонини.

suc cour / suc cor [suk'ər] [сáкэр] v дс допомагати, приходити на підмогу; підтримувати; n ім допомога; (військ) допомога/поміч обложеним.

suc cu lence [suk'ūləns] [сáкюлэнс] n ім соковитість; м'ясистість.

suc cu len cy n ім див succulence.

suc cu lent [suk'ūlənt] [сáкюлэнт] adj прм 1. соковитий: a succulent fruit соковитий, м'ясистий овоч 2. (про оповідан-

ня, розновидь чого) цікавий, живий.

succumb [сəкам'] [сəкам] v ф 1. бути переможеним; не витримати, не встоятись, поступитися; підкоритися, скоритися, піддатися (спокусі): he succumbed to temptation він піддався спокусі 2. вмерти (від чогось)(to): to succumb to one's injuries вмерти від ран/поранень.

such [such] [сач] adj прн 1. такий no such thing нічого подібного; such a book as this така книжка як ця; such a thing щось подібного; such was not the case справа не так виглядала /справа мала не такий вигляд; such as 1) як наприклад 2) такий як: his conduct was such as might be expected він поводився так, як цього можна було сподіватися 3) той, який: he will have no play ball such as I'll let him have він не одержить жодного м'яча, крім того, який я дозволю йому взяти 2. такий далекий; такий значний; it was such miles away це було так далеко; such master, such servant (приказка) який пастух, така й череда 3. той і той, такий і такий: on such a day такого й такого дня / в тому й тому дні; such a one той та той 4. такого роду: I've had such fun

тож то я забавився 5. 1) перед переліком: such as як (на приклад) 2) перед інфінітивом з "to": such as to cause такий, що спричинює 3) перед прикметником: такий; such long articles такі довгі статті; pron зм такий, отакий, той; such who know her такі, котрі знають її; as such як такий; Take from the books such as you like. З-поміж книжок виберіть такі, що вам до вподоби.

such-and-such [such'ənsuch'] [сачəнсач] adj прм такий-то, отакий-то.

such like [such'līk'] [сачлайк] adj прм подібний, такий, такого роду; pron зм у зворотi: and such і тому подібне (і т.п.).

suck [suk] [сак] v д 1. смоктати; ссати; висмоктувати; висисати; suck juice from orange ссати сік із помаранчі; Lemonade can be sucked through a straw. Лимонаду можна смоктати соломинкою. 2. (про знання) всмоктувати, вбирати 3. здобувати зиск, прибуток, вигоду: to suck advantage out of smth здобувати вигоду з чогось; to suck sweets ссати цукерки; to suck smb's brain привласнювати/присвоювати собі чужі знання, замисли 4. про дитя: ссати the child sucked a lollipop

дитина ссала льодяник 5. поглинати 6. (про люльку) пихкати, попихувати: to suck at a pipe потягати, попихувати з люльки 7. втягати, поглинати: suck up moisture from the earth втягати/поглинати вологість із землі 8. з прийм. і присл.: suck down висисати, втягати (на дно); suck in 1) всмоктувати, вбирати (знання) 2) засмоктувати; suck out висисати (щось з чогось); suck up 1) всмоктувати, поглинати 2) втягати; n ім 1. смоктання; всмоктування; засмоктування; ссання; висисання; to give suck to a child давати дитині груди / годувати дитину груддю / (рзм) плекати дитину; she took a suck at the milk from the bottle вона поссала трохи молока із пляшки 2. ковток 3. рзм паразит 4. слг провал, неприємність.

sucker [suk'ər] [сакэр] n ім 1. (про маленьке порося) ссунець 2. ссавець (кит) 3. всисний прилад 4. леденець (на паличці) 5. зоо присосок 6. бот паросток; бічний пагін 7. тех поршень насоса 8. ам слг наївний простачок 9. рзм паразит; v д очищати дерево (від паростку, паростків).

suckle [suk'əl] [сакэл] v д -led, -ling 1. году-

вáти грýддю 2. давáти ссáти вим'я 3. вигодóвувати

suck ling [suk'ling][сáклинг] n ім 1. вигодóвування грýддю 2. сисýнець 3. зоо молодéньке, що ссé вим'я.

suck-up [suk'up'][сáкап] n ім, сл підлиза.

su crose [sü'krōs][сýкроус] n ім хем сухрóза.

suc tion [suk'shən][сáкшэн] n ім ссáння; смоктáння; всмóктування; присмóктування; adj прм всмóктуючий, всисний.

suc to ri al [sukto'riəl | suktō'riəl][сактó-риэл | сактóуриэл] adj прм що смóкче, ссе; пристосóваний до смоктáння, ссáння.

Su da nese [sü'dənēz | sü'dənēs'][сýдэніз | сýдэніс] adj прм суданський; n ім суданець/ка; pl мн -nese судáнці.

su da to ri um [sü'dətō'riəm | sü'dətō'riəm] [судэтóриэм | судэтóуриэм] n ім, pl мн -ria [-riə][-риэ] паровá лáзня.

sud den [sud'ən][сáдэн] adj прм 1. раптóвий, несподíваний, нáглий, нагáльний; Our army made a sudden attack. Наша áрмія зробила нагáльну атáку. 2. навáльний, спішний; швидкий; жвáвий; прудкий; the cat made a sudden jump кіт зробив прудкий стрибóк / кіт прýдко шугнýв; n ім all of a sudden рáптом, нáгло.

sud den ly [sud'ənlē] [са́дэнлі] adv присл раптом, зненацька, нагло; наразі; нагально.

sud den ness [sud'ənis] [са́дэніс] n ім раптовість, наглість, нагальність.

su dor if er ous [sü'dərif'ərəs] [судэри́фэрэс] adj прм 1. анат потовий 2. мед потогінний.

su dor if ic [sü'dərif'ik] [судэри́фік] adj прм потогінний; n ім погінний засіб.

suds [sudz] [садз] n pl ім мн 1. мильна вода 2. мильна піна 3. сл пиво.

sue [sü] [су] v д sued, suing 1. подавати скаргу в суд (на кого), порушити справу (проти кого), судитися, позиватися; sue to a court for smth подавати скаргу в суд про щось 2. просити, подавати просьбу: sue to a court for smth подати в суд просьбу про щось 3. просити, попросити (когось – to, про щось – for): to sue for a woman's hand попросити жінку про руку 4. sue out висудити (що), виклопотати (в суді).

suède / suede [swād] [суве́йд] n ім замша; adj прм замшовий.

su et [sü'it] [су́ит] n ім лій (баранячий, воловий).

su et y [sü'itē][сýіті] adj прм лойовий; suety face одутле лице /обличчя.

suf fer [suf'ər][сáфэр] v д. 1. страждати; терпіти; зазнавати (болю); зносити (біль); I suffered great pain я мав сильний біль; to suffer hunger терпіти голод; to suffer a pain зазнавати болю 2. зазнавати (збитків, втрат, поразки) 3. (про зміну, тощо) to suffer a change зазнавати зміни 4. терпіти, потурати, ставитись толерантно, терпіти, зносити; I can't suffer an animal to be beaten не терплю, як хтось б'є тварину; I can't suffer people to use such words не терплю, як хтось уживає таких вислобів; I won't suffer such conduct я не дозволю на таку поведінку 5. бути страченим на шафоті.

suf fer a ble [suf'ərəbəl | suf'rəbəl][сáфэрэбэл | сáфрэбэл] adj прм терплячий.

suf fer ance [suf'ərəns | suf'rəns][сáфэрэнс | сáфрэнс] n ім 1. терпіння, терплячість 2. біль 3. потурання: to be on sufferance бути толерантним 4. у зворотi beyond sufferance поза межами болю, неперено́сний / невиносний / нестерпний біль.

suf fer er [suf'ərər | suf'rər][сáфэрэр | сáфрэр] n ім страждальник; adj прм, n ім

потерпілий.

suf fer ing [suf'ərin | suf'rin] [сáферин̃ | сáфрин̃] n ім страждання, біль; adj прк що страждає, страдальний, страдницький.

suf fice [səfīs'] [сəфáйс] v q -ficed, -ficing бути достатнім, вистачати, задовольняти; The money will suffice for one year. Достатньо грошей на весь рік. suffice for smth до чогось, для чогось; suffice it to say досить сказати; a small amount sufficed him мала жменька задовольнить його.

suf fi cien cy [səfish'ənsē] [сəфíшəнсі] n ім, pl мн -cies 1. достаток, достатність; достатня кількість 2. запас: the ship had a sufficiency of provisions корабель мав достатній запас харчів.

suf fi cient [səfish'ənt] [сəфíшəнт] adj прк 1. достатній (for); to be sufficient достатній, що має (щось) в достатній кількості 2. задовільний, посередній (про шкільні оцінки); sufficient proof задовільний / достатній довід, доказ.

suf fi cient ly [səfish'əntlē] [сəфíшəнтлі] adv прсл достатньо; задовільно, посередньо.

suf fix [suf'iks] [сáфікс] n ім грам суфікс;
~ v д [səfiks'|suf'iks] [сэфікс|сáфікс] приставляти суфікс.

suf fo cate [suf'əkāt] [сáфэкейт] v д -cated, -cating 1. душити; удушити 2. задихатися 3. задавити, задушити.

suf fo ca tion [suf'əkā'shən] [сáфэкейшэн] n ім 1. задушення, удушення; задавлення 2. ядуха.

suf fo ca tive [suf'əkā'tiv] [сáфэкейтив] adj прм задушливий.

suf fra gan [suf'rəgən] [сáфрэгэн] n ім (у католиків) суфраган, помічник єпископа.

suf frage [suf'rij] [сáфридж] n ім 1. право голосу; виборче право 2. голос (на захист когось) 3. схвалення 4. молитовне прохання.

suf fra gette [suf'rəjet'] [сафрэджéт] n ім суфражистка.

suf fra gist [suf'rəjist] [сáфрэджист] n ім суфражист, прихильник рівноправності жінок.

suf fuse [səfūz'] [сэфю́з] v д -fused, -fusing 1. покривати, забарвлювати 2. заливати: Her eyes were suffused with tears. Її очі були налиті сльозами|слізьми. At twilight the sky was suffused with with color. На ві-

танку небо покрилось /жалилось кольором.
suffusion [səfū'zhən][сəфю́жəн] n im 1. фарба, забарвлення 2. рум'я́нець 3. покривання (фарбою, кольором) 4. мед синець.
sugar [shŭg'ər][шу́гəр] n im 1. цу́кор 2. лестощі 3. хем сахароза; sugar of lead свинцевий цу́кор; v tr 1. обцукро́вувати 2. підсоло́джувати 3. лестити 4. зворот: to sugar the pill for smb підсолодити кому гірку пілюлю
sugar beet цукро́вий буря́к.
sugar bowl цу́корниця.
sugar cane цукрова́ тростина.
sugar-coat [shŭg'ərkōt'][шу́гəркоут] v tr 1. посипати цу́кром 2. лестити.
sugar loaf голо́вка /(рзм) то́пка цу́кру.
sugar maple цукро́вий клен.
sugar pine американська цукро́ва сосна́.
sugar plum [shŭg'ərplŭm'][шу́гəрпла́м] n im кру́гла цуке́рка / кру́глий льодяник.
sugary [shŭg'ərē][шу́гəрі] adj прк 1. солодкий, цукро́вий; цукристий 2. улесливий 3. нудно-соло́дкий, нудо́тний.
suggest [səgjest / səjest'][сəгджéст / сəджéст] 1. пропонувати; радити; підказувати; наводити кого на думку; The thought of summer suggests swimming, hot and sun-

ny days and excursions. Ду́мка про лі́то наво́дить зга́дку про пла́вання, гаря́чі со́нячні дні й ексу́рсії. the thing suggests itself це само́ спада́є на ду́мку 2. веля́ти; навіва́ти; виклика́ти; натяка́ти; говори́ти про; означа́ти; His yawns suggested that he was sleepy. Його́ по́зіхи натяка́ли, що він був сонли́вий. Does the name suggest nothing to you? Хіба́ (таке́) ім'я́ вам нічо́го не гово́рить/підка́зує?

suggestible [səgjes'təbəl/səjes'təbəl] [сəджéстəбəл/сəджéстəбəл] adj прм 1. (про плa(я)н, задум) можли́вий до запропонува́ння 2. (про люди́ну): що піддає́ться впли́вові; яко́го мо́жна умо́вити.

suggestion [səgjes'chən/səjes'chən] [сəджéсчəн/сəджéсчəн] n ім 1. пора́да; пропози́ція; підка́зування ду́мки; full of suggestions що виклика́є/зро́джує рі́зні ду́мки́; to make a suggestion 1) пода́ти ду́мку 2) внести́ пропози́цію; any suggestion? ще яка́ пропози́ція? 2. на́тяк; вказі́вка; навіва́ння; умовля́ння; зга́дка; позна́ка; He spoke Ukrainian with just a suggestion of his native accent. Він розмовля́в по-украї́нському, з позна́кою його́ родови́тої ви́мови.

sug ges tive [səgjes'tiv/səjes'tiv][сəгджéстив/сəджéстив] adj прк 1. що викликає думки, наводить на роздуми; що нагадує щось; suggestive of smth що нагадує щось 2. що натякає, наводить, підказує щось 3. що натякає на щось непристойне 4. (про жарт, зауваження) двозначний.

su i cid al [sü'əsīd'əl][сýəсáйдəл] adj прк 1. самогубний 2. убивчий; згубний.

su i cide [sü'əsīd][сýəсайд] n ім 1. самовбивство, самогубство 2. самовбивання 3. самогубець 3. провал (плана(я)нів); крах (надій) 4. to commit suicide покінчити з собою 5. (про жінку) самовбивця.

suit [süt][сут] n ім 1. костюм; убрання; одяг; dress suit чоловіча вечірня туалета, фрак; a two-piece suit жакет і спідниця 2. прохання, клопотання; петиція; to grant smb's suit задовольнити чиє прохання, клопотання; a suit for pardon клопотання про помилування 3. юр позов; судовий процес; to bring a suit against smb вносити позов проти когось 4. залицяння, сватання: John's suit was successful and Mary married him. Джона залицяння було удачливе й Мері одружилась з ним. 5. набір, комплект 6. (карт) масть; to follow

suit ходити в масть 7. згода, гармонія; слухняність; to follow suit піти чиїм слідами, піти за чиїмсь прикладом; in suit with smb заодно з кимсь 8. (зворот) in one's birthday suit голенький; v g 1. пристосовувати: to suit the action to the word підкріпляти слово ділом 2. годитися; відповідати, підходити; a climate that suits wheat and apples клімат, що годиться для пшениці та яблунь; to be suited to each other підходити, відповідати собі, одне одному пасує 3. догоджати; suit yourself робіть, як потрібно / зручно / (розм) догідно, як вам подобається 4. бути зручним, влаштовувати; will that time suit you цей / такий час вам підходить? 5. бути придатних, корисним, хосенним; the pepper does not suit me перець мені шкодить 6. бути до лиця: this hat suits you perfectly цей капелюх вам до лиця 7. задовольняти: It is hard to suit everyone. Важко кожного задовольнити.

suit a bil i ty [süt'əbil'ətē] [сютəбилəті] n im відповідність.

suit a ble [süt'əbəl] [сютəбəл] adj при підхожий; придатний; що відповідає; властивий; відповідний, належний; suitable

to/for smb підхóжий, відповідний для кóгось; it is not suitable for me to... це не випадáє/не лíчить/не годúться мені...; as seems/seemed suitable як лíчить/лíчило; that would not be suitable це було б не до рéчі; suitable to the occasion принагíдний; випадкóвий; з нагóди (чого).

suit a bly [süt'əblē] [сýтəблі] adv прсл від-повíдно (до); налéжно; як годúться; як лíчить; випадкóво; принагíдно.

suit case [süt'kās'] [сýткéйс] n ін невe-лúчкий чемодáн.

suite [swēt] [суíт] n ін 1. почéт; with a suite of twelve почéт з дванадцятьóх 2. (про гарнітýр меблів) [süt] [сут]: suite of furniture гарнітýр мéблів 3. кíлькість кімнáт; suite of rooms 1) анфілáда кім-нáт 2) апартáменти 3) (в готéлі) кімнá-ти, які займáє однá людúна або родúна, сім'я 4) покóї 4. муз сюїта.

suit ed [swēt'id] [суíтид] adj прл під-хóжий; придáтний; що відповідáє (чомусь).

suit ing [süt'iŋ] [сýтинˇ] n ін матерíя, сук-нó для костюмів, убрáння.

suit or [süt'ər] [сýтəр] n ін 1. поклóнник, залицяльник 2. юр позивáч, прохáч.

sul fur [sul'fər] [сáлфəр] n ін хем сíрка.

sul fu ric [sulfūr'ik] [салфрю́рик] adj прм сірча́ний.
sul fur y [sul'fərē] [са́лфэрі] adj прм сірчи́стий.
sulk [sulk] [салк] v q 1. ду́тися; to sulk with smb ду́тися на ко́гось, се́рдитися, обража́тися на ко́гось 2. бу́ти похму́рим, серді́тим, хму́ритися, насу́плюватися; n ім пога́ний на́стрій, насу́пленість, хму́рість; in the sulks бу́ти в пога́ному на́строї, бу́ти насу́пленим; pl мн the sulks пога́ний на́стрій, насу́пленість.
sulk y [sul'kē] [са́лкі] adj прм sulkier, sulkiest наду́тий, насу́плений, серді́тий, похму́рий, пону́рий, за́мкнутий; to be sulky with smb ду́тися, се́рдитися, обража́тися на ко́гось 2. (про пого́ду) гніту́чий; n ім (спорт) бігунки́, бігунці́, перего́нова дро́жка.
sul len [sul'ən] [са́лэн] adj прм 1. похму́рий, пону́рий, насу́плений, серді́тий, марќотний; the sullen skies похму́ре не́бо.
sul len ly [sul'ənlē] [са́ленлі] adv прс похму́ро; пону́ро; насу́плено; серди́то; марќотно.
sul len ness [sul'ənnis] [са́лэнніс] n ім понурий, насу́плений, серді́тий на́стрій.
sul ly [sul'ē] [са́лі] v q -lied, -lying бруд-

ніти, плямувáти; зганьбити; опогá-
нити; n pl ім мн бруд.

sul pha [sul'fə] [сáлфə] adj прк сульфа-
мідний; n ім сульфамід.

sul phate [sul'fāt] [сáлфейт] або sulfate
[sul'fāt] [сáлфейт] n ім хем сульфáт,
сіль сірчаної кислоти.

sul phide або sul fide [sul'fīd] [сáлфайд] n ім
хім сульфід, сірчиста сполука.

sul phite або sul fite [sul'fīt] [сáлфайт] n ім
хем сульфіт, сіль сірчистої кислоти.

sul phur або sul fur [sul'fər] [сáлфəр] n ім
1. сíрка 2. зеленкувáто-жóвтий кóлір.

sul phu ric [sul fūr'ik] [салфюрик] adj прк
див sulfuric сірчаний.

sul phur ous [sul'fər əs / sul'fūr əs] [сáлфəрəс /
сáлфюрəс] або sul fur ous adj прк сір-
чистий; (перен.) напружений; палкий,
гарячий, невгамóвний.

sul tan [sul'tən] [сáлтəн] n ім султáн.

sul tan a [sultan'ə / sul tä'nə] [салтéнə / сал-
тáнə] n ім 1. султáнша; дружина,
дóнька, сестрá або мáти султáна 2.
сорт родзинок.

sul tan ate [sul'tən āt] [сáлтəнейт] n ім
султанáт, влáда султáна.

sul try [sul'trē] [сáлтрі] adj прк -trier,

-triest 1. (про погоду, повітря) парний, паркий, душний, палючий, пекучий; sultry weather парна, душна погода; it is sultry це ж бо парко/душно 2. (про вдачу) палкий, запальний, гарячий.

sum [sum] [сам] n ін 1. сума 2. підсумок 3. кількість 4. результат, вислід; in sum 1) в результаті 2. коротко кажучи/словом/загалом; sum total загальна сума 4. суть: sum and substance сама суть 5. арифметична задача; арифметичний приклад; pl мн sums арифметика; to do a sum in one's head обчислювати, підраховувати, вилічувати в думці; she is good at sums вона сильна в арифметиці; v д summed, summing 1. підсумовувати, додавати, підбивати підсумки; sum to підсумовувати, додавати, підбивати суму; sum up 1) додавати, підсумовувати, підбивати підсумки 2) подавати короткий зміст, резюмувати; in sum up підсумовуючи.

su mac / su mach [sŭ'mak / shŭ'mak] [сумек / шумек] n ін бот сумах.

sum ma ri ly [sum'ərəlē / səmer'lē] [самэрэлі / сэмерлі] adv присл сумарно.

sum ma rize [sum'ərīz] [самэрайз] v д під-

сумовувати; резюмувати.

sum·ma·ry [sum'ərē] [самэрі] n ім, pl мн -ries n ім короткий виклад, зведення, резюме; короткий зміст; подача короткого змісту: the history book has a summary підручник історії має короткий зміст / коротке зведення; adj прикм 1. сумарний, короткий 2. зроблений без дальших зволікань; (про судовий крок) негайний, невідкладний; (про рішення) негайний, невідкладний, без дальших зволікань: They took summary vengeance by killing the enemies. Вони зразу й без розбору повибивали всіх ворогів. / Вони негайно повбивали всіх ворогів під ряд.

sum·ma·tion [sumā'shən] [самейшэн] n ім 1. підбивання підсумків 2. сукупність, підсумок 3. юр зведення фактів і доказів.

sum·mer [sum'ər] [самэр] n ім 1. літо 2. розквіт, період процвітання 3. рік, літо: in the summer літом, в літі; in the summer цього літа, цього року, в літі; Indian summer бабине літо 2. pl мн summers літа, весни (чийогось життя); adj прикм літній: summer house літній домик; 5 o'clock summer time о 5-ій годині літнього часу; v дієсл проводити літо, літувати 2. пас-

ти (худобу) в літку; пастися протягом літа.

summer house літній домик.

summer house [sum'ərhous'] [самэргаус] n ім альтанка.

summer resort літній відпочинок, місце літнього відпочинку.

summer sault [sum'ərsôlt] [самэрсолт] n ім перекидання, стрибок переверток, див somersault.

summer solstice літнє сонцестояння.

summer y [sum'ərē] [самэрі] adj прм літній.

summit [sum'it] [саміт] n ім 1. верх, вершина (гори); верховина, верхівка, верхів'я 2. (про славу тощо) вершина: at summit of human fame на вершині слави; summit talks, meeting переговори на найвищому рівні, переговори глав держав 3. зеніт; кульмінаційний пункт; межа; the summit of her ambition вершина її амбітності 4. (мат) вершина

summon [sum'ən] [самэн] v д 1. викликати (на суд) 2. скликати (збори): summon an assembly скликати збори, асамблею 3. вимагати виконання (чогось): summon men to defend their country покликати людей на оборону рідного краю 4. (про

силу) збирати: John summoned his courage Джон набрався відваги.

sum mons [sum'ənz][самәнз] n ім, pl мн -monses 1. судова повістка; виклик на суд 2. наказ, явки; v q (рзм) викликати на суд повісткою.

sump [sump][самп] n ім 1. водойма 2. тех грязевідстійник 3. клоака 4. (гірн) відстійник, зумпф.

sump ter [sump'tər][самптәр] n ім в'ючна тварина, в'ючак (кінь, мул).

sump tu ar y [sump'chüer'ē][самчуері] adj прм що стосується витрат, що регулює витрати, спрямований проти витрат.

sump tu ous [sump'chüəs][самчуәс] adj прм розкішний, пишний; багатий: a sumptuous banquet розкішний бенкет.

sun [sun][сан] n ім 1. сонце; a place in the sun 1) на сонці 2) корисне становище, корисні обставини; the midnight sun сонце опівночі (в околицях полярних); against the sun проти годинникової стрілки; from sun to sun від сходу до заходу сонця; in the sun на сонці; to bask in the sun грітися на сонці; under the sun 1) під сонцем 2) на нашій планеті 3) у цьому світі; with the sun за годинниковою стрілкою 2. рік, день

(поетично) 3. фразз. звор.: his sun is rising його зірка сходить; her sun is set її зірка зайшла; to see the sun народитися; (присл.) the morning sun never lasts a day ніщо не вічне на землі; v g 1. гріти(ся) на сонці; to sun oneself грітися (на сонці) 2. виставляти на сонце.

sun bath сонячна купіль.

sun beam [sun'bēm'] [санбім] n ім сонячний промінь

sun bon net [sun'bon'it] [санбоніт] n ім протисонячна шапочка.

sun burn [sun'bėrn'] [санбірн] n ім загар, засмага; v g -burned/-burnt, -burning загаряти на сонці.

sun burst [sun'bėrst'] [санбірст] n ім 1. яскраві сонячні промені, що несподівано пробились з-за хмар 2. ювелірний виріб у вигляді сонця з променями.

sun dae [sun'di] [санди] n ім вершкове морозиво з горіхами, овочами.

Sun day [sun'di/sun'dā] [санди/сандей] n ім неділя: on Sunday в неділю; Sunday best рзм святковий одяг.

Sunday best рзм святковий одяг.

Sunday school недільна школа (для навчання релігії).

sun der [sun'dər] [сáндəр] v q роз'єднувати; розлучáти; розділя́ти(ся); n ім in sunder окрéмо.

sun dew [sun'dü'/sun'dū'] [сáндý/сáндю́] n ім бот росичка.

sun di al [sun'dī'əl] [сáндáйəл] n ім сонячний годинник.

sun dog [sun'dog'] [сáндóґ] n ім астр паргéліон, несправжнє сóнце.

sun down [sun'doun'] [сáндáун] n ім див sunset.

sun-dried [sun'drīd'] [сáндрáйд] adj прк сушéний на сóнці.

sun dries [sun'drīz] [сáндриз] n pl ім мн вся́ка вся́чина.

sun dry [sun'drē] [сáндрі] adj прк рі́зний; всіля́кий, вся́кий; різноря́дний; all and sundry всі без ви́нятку, всі рáзом і кóжний зокрéма; n ім sundries вся́ка вся́чина.

sun fast [sun'fast'/sun'fäst'] [сáнфéст/сáнфáст] adj прк що не линя́є; (про колір) витри́валий на сóнце.

sun fish [sun'fish'] [сáнфіш] n ім, pl мн -fishes/-fish мі́сяць-ри́ба.

sun flow er [sun'flou'ər] [сáнфлáуəр] n ім бот сóняшник.

sung [suŋ] [сан] v q див sing v q.

sun glass es [sun'glas'iz / sun'gläs'iz] [сан'-глесиз/сáнгласиз] n pl ім мн сонячні, темні окуляри.

sunk [sunk] [сан"к] v q gub sink v q; adj прк 1. затоплений (в морі(ю), в думках) 2. загрузлий (про гріхи, розпусту) 3. запалий (про очі, землю).

sunk en [sunk'эn] [сáн"кэн] adj прк 1. затонулий (корабель) 2. занурений: a sunken rock підводна скеля 3. (про очі, землю) запалий; v q gub sink.

sun less [sun'lis] [сáнлис] adj прк безсонячний.

sun light [sun'līt'] [сáнлайт] n ім сонячне світло.

sun lit [sun'lit'] [сáнліт] adj прк осяйний, освітлений сонцем.

sun ny [sun'ē] [сáні] adj прк -nier, -niest 1. сонячний: a sunny day сонячний день 2. освітлений сонцем, ясний, звернений до сонця: a sunny room ясна / сонячна кімната 3. радісний; веселий; осяйний; (про вдачу) лагідний.

sun parlor засклена веранда.

sun porch засклений ганок.

sun proof [sun'prūf'] [сáнпруф] adj прк 1. непроникний для сонця 2. що не вигоряє, не

линяє, не блякне на сонці.

sun|rise [sun'rīz'] [санрайз] n ім схід сонця, світанок; розсвіт; ранкова зоря

sun set [sun'set'] [сансет] n ім 1. захід сонця: at sunset під захід сонця 2. вечірня зоря 3. колір вечірнього неба.

sun shade [sun'shād'] [саншейд] n ім 1. парасолька 2. парасоля на терасі 3. навіс.

sun shine [sun'shīn'] [саншайн] n ім 1. сонячне світло: in the sunshine на сонці 2. сонячна/гарна погода 3. радість, веселощі; процвітання; лагідний настрій.

sun shiny [sun'shīn'ē] [саншайні] adj прикм -shinier, -shiniest сонячний; осяйний; погідний.

sun spot [sun'spot'] [санспот] n ім астр пляма на сонці

sun stroke [sun'strōk'] [санстроук] n ім сонячний удар.

sun-up [sun'up'] [санап] n ім див sunrise.

sun-tan [sun'tan'] [сантен] n ім загар.

sun ward [sun'wərd] [санўэрд] adv присл в напрямі до сонця; adj прикм повернений до сонця.

sun wards [sun'wərdz] [санўэрдз] adv присл див sunward.

sun wor ship [sun'wėr'ship] [санўйршип] n

ім поклоніння сонцю.

sun wor ship per [sun'wer'shiper] [санувйр-шипэр] n ім сонцепоклонник.

sup [sup] [сап] v q supped, supping 1. пи-ти маленькими ковтками 2. сьорбати 3. вечеряти, мати (щось) на вечерю: John sapped off a bowl of soup Джон вечеряв на мисочці юшки 4. настувати вечерею 5. фраз звор.: He must have a long spoon that sups with the devil. (присл.) Зв'язався з чортом-нарікай на себе. n ім 1. ковток: I had neither bit/bite nor sup ні рісочки в рот не брав 2. сьорбання.

su per [sü'per] [сўпэр] n ім рзм 1. supernumerary скорочене super театр. статист 2. зайва, непотрібна людина 3. скорочене big superintendent директор, завідувач 4. сле першокласний товар; adj прк сле прекрасний.

su per- [sü'per] [сўпэр] pref преф над-, понад-, пере-: supertax податок на надприбуток; supernatural надприродний.

su per a ble [sü'perəbəl] [сўпэрэбэл] adj прк (про трудність) можливий до подолання.

su per a bound [sü'perəbound'] [сўпэрэбаунд] v q бути в надмірі, рясніти (добром тощо).

su per a bun dance [sü'perəbun'dəns] [сўпэр-

əба́ндəнс] n ім вели́кий на́длір.

su per a bun dant [sü'pəгəbun'dənt] [сýпəр-əба́ндəнт] adj прм що в вели́кому на́длирі, який переве́ршує мі́ру, надмі́рний.

su per add [sü'pəгad'] [сýпəре́д] v д додава́ти; приє́днувати; збі́льшувати; A toothache was superadded to her other troubles. Її всі клопоти побільшилися зу́бним бо́лем.

su per an nu ate [sü'pəгan'ūāt] [сýпəре́нюейт] v д -ated, -ating 1. звільня́ти че́рез ста́рість / переводи́ти на пе́нсію 2. виключа́ти із шко́ли як перерóстка 3. викида́ти щось старé в ку́ток.

su per an nu a ted [sü'pəгan'ūā'tid] [сýпəре́нюейтид] adj прм 1. старе́зний; похи́лого віку; пенсіоно́ваний 2. заста́рілий; непотрі́бний бо немо́дний.

su per an nu a tion [sü'pəгan'ūā'shən] [сýпəре́нюейшəн] n ім 1. звільнення че́рез ста́рість, відстáвка на пе́нсію 2. заста́рілий строк ча́су.

su perb [sü pėгb'] [сyпéрб] adj прм 1. чудо́вий; величний; грандіо́зний; пречу́дний; mountain scenery is superb гі́рський пейза́ж чудо́вий / грандіо́зний 2. бага́тий; розкі́шний; a superb dinner бага́тий обі́д 3.

благородний ч. високого гатунку

su per car go [sü'pərkär'gō] [сýпəркáргóу] n ім, pl мн -goes/-gos мор завідуючий вантажем.

su per charge [sü'pərchärj'] [сýпəрчáрдж] v д тех перевантажувати (двигун внутрішнього згоряння).

su per charg er [sü'pərchär'jər] [сýпəрчáрджəр] n ім тех нагнітач.

su per cil i ar y [sü'pərsil'ier'ē] [сýпəрсíлиéрі] adj прм анат надбрівний / надочний.

su per cil i ous [sü'pərsil'i] [сýпəрсíлиəс] adj прм зарозумілий; пихатий; презирливий; гордовитий, гордливий; a supercilious stare гордовитий погляд.

su per dom i nant [sü'pərdom'ənənt] [сýпəрдóмəнəнт] n ім муз супердомінанта.

su per er o ga tion [sü'pərer'əgā'shən] [сýпəрéрəгéйшəн] n ім перевищення обов'язків, перевиконання необов'язкової роботи, виконання зайвого.

su per e rog a to ry [sü'pərərog'ətō'rē] [сýпəрəрóгəтóрі] або [sü'pərərog'ətō'rē] [сýпəрəрóгəтóурі] adj прм зайвий, надмірний, необов'язковий, що перевищує вимоги обов'язку.

su per fi cial [sü'pərfish'əl] [сýпəрфíшəл]
adj прик 1. поверхóвий; неглибóкий; зóвнішній; superficial education поверхóва освíта; his burns were superficial йогó óпік óур зóвнішній; superficial measurment міра повéрхні 2. геол нанóсний.
su per fi ci al i ty [sü'pərfish'ial'ətē] [сýпəрфішіéлəті] n ім, pl мн -ties поверхóвість.
su per fi ci es [sü'pərfish'iēz] [сýпəрфíшіз] n ім, pl мн -ficies повéрхня.
su per fine [sü'pərfīn'] [сýпəрфáйн] adj прик 1. найкращий; першоклáсний; найкрáщого сóрту 2. надзвичáйно витóнчений; винятковий; елегáнтний 3. винятково благорóдний.
su per flu i ty [sü'pərflü'ətē] [сýпəрфлýəті] n ім, pl мн -ties 1. велика кількість 2. надлишок, зайвинá 3. надмíрність, нáдмір.
su per flu ous [süpėr'flüəs] [сýпéрфлуəс] adj прик надмíрний, зáйвий.
su per flu ous ly [süpė'rflüəslē] [сýпéрфлуəслі] adv прсл надмíрно, зáйво.
Su per fort [sü'pərfort' / sü'pərfōrt'] [сýпəрфóрт / сýпəрфóурт] n ім ав надпотýжна літáюча фортéця.
Su per for tress / Superfort [sü'pərfor'tris] [сýпəрфóртрис] n ім ав надпотýжна лі-

та́нога фортéця.

su per heat [sü'pərhēt'] [сýпəргі́т] n ін перегрі́в; v д перегріва́ти

su per heat er [sü'pərhēt'ər] [сýпəргі́тəр] n ін мех пароперегрі́вник.

su per het er o dyne [sü'pərhet'ərədīn] [сýпəргéтəрəдайн] adj · n ін супергетероді́н / супергетероді́нний приймáч; adj прм рад (про приймáч) супергетероді́нний.

su per hu man [sü'pərhū'mən] [сýпəргю́мəн] adj прм надлю́дський; by a superhuman effort надлю́дськими зусилля́ми, надлю́дською си́лою.

su per im pose [sü'pərimpōz'] [сýпəримпóуз] v д -posed, -posing наклада́ти (одну річ на другу).

su per in cum bent [sü'pərinkum'bənt] [сýпəринка́мбəнт] adj прм що лежи́ть на чо́мусь.

su per in duce [sü'pərindüs'] [сýпəриндю́с] або [sü'pərindūs'] [сýпəриндю́с] v д -duced, -ducing додатко́во вво́дити, вно́сити.

su per intend [sü'printend'/sü'pərintend'] [сýпринтéнд/сýпəринтéнд] v д заві́дувати (of), управля́ти; нагляда́ти (за чим-

of).

su per in tend ence [sü'pərin ten'dəns/sü'prin-ten'dəns] [сӱпэринтéндэнс/сӱпринтéн-дэнс] n ім завідування, управління; нагляд.

su per in tend en cy [sü'printen'dənsē/sü'pər-inten'dənsē] [сӱпринтéндэнсі/сӱпэр-интéндэнсі] n ім, pl мн -cies суперін-тендéнтство/суперінтендентура, посáда завідувача, керівникá, управителя.

su per in tend ent [sü'priten'dənt/sü'pərin-ten'dənt] [сӱпритéндэнт/сӱпэринтéн-дэнт] n ім суперінтендéнт, керівнúк, управитель, завідувач, дирéктор; стáр-ший поліцíйний офіцéр.

su pe ri or [səpēr'iər/süpēr'iər] [сэпíриэр/сӱпíриэр] adj прм 1. вищий, стáрший: a superior officer стáрший офіцéр 2. крá-щий, вищої якости, вищого сóрту, гатýнку; a superior blend of coffee знаменúта сýміш-ка кáви 3. незвичáйний, виняткóвий: a very superior man незвичáйна людúна 4. гордо-вúтий, пихáтий, надýтий: superior man-ners пихáті манéри, гордовúта поведíнка 5. що стоїть вище, недосяжний: he is superior to flattery його лéстощами не здобýдеш/ не заволóчеш 6. біол вéрхній, розташóваний

над іншим органом: superior wings надкрилля (у комах); n ім 1. старший; начальник: A captain is a lieutenant's superior капітан старший від лейтенанта 2. ігумен, ігуменя 3. настоятель.

su pe ri or i ty [səpēr'ior'ətē / sūpēr'ior'ətē] [сəпіриорəті / сюпіриорəті] n ім вищість, наявність кращих рис, якостей, перевага в комусь порівняно з кимнебудь або чимнебудь.

su per la tive [səpėr'lətiv / sūpėr'lətiv] [сəпірлəтив / сюпірлəтив] adj прк 1. найвизначніший; найвеличніший; найбільший; найкращий; a superlative wisdom премудрість, найглибша, найвеличніша мудрість 2. грам найвищий (ступінь); грам прикметник або прислівник у найвищому ступені; n ім наявність найкращих рис: talk in superlatives хвалити, розхвалювати кого.

su per man [sū'pərman'] [сюпəрмен] n ім, pl мн -men 1. надлюдина 2. герой коміксів.

su per mar ket [sū'pərmär'kit] [сюпəрмаркит] n ім оптовий / гуртовий склад з самообслуговуванням.

su per nal [sūpėr'nəl] [сюпірнəл] adj прк

боже́ственний; бо́жий.

su per na tant [sü'pərnā'tənt][сўпэрне́йтэнт] adj прм що спливає, що плаває на поверхні: oil supernatant on water олія плаває на воді.

su per nat u ral [sü'pərnach'ərəl / sü'pərnach'rəl][сўпэрне́чэрэл / сўпэрне́чрэл] adj прм надприро́дний.

su per nat u ral ism [sü'pərnach'ərəlizəm / sü'pərnach'rəlizəm][сўпэрне́чэрэлизэм / сўпэрне́ч'рэлизэм] n ім 1. віра у надприродне 2. надприро́дний стан.

su per nu mer a ry [sü'pərnü'mərer'ē / sü'pərnū'mərer'ē][сўпэрнўмэре́рі / сўпэрню́мэре́рі] adj прм 1. (про шкільні години) понаднавча́льний 2. зайвий 3. (про службовця) неета́тний, на непостійному обліку посади; n ім, pl мн -aries 1. неета́тний службовець, службо́вець на непостійному обліку (посади) 2. зайва річ 3. театр статист/ка.

su per phos phate [sü'pərfos'fāt][сўпэрфо́сфейт] n ім хем суперфосфа́т.

su per pose [sü'pərpōz'][сўпэрпо́уз] v д -posed, -posing накладати (одну річ на іншу).

su per po si tion [sü'pərpəzish'ən][сўпэрпэзи́шэн] n ім 1. мат накла́дення 2. геол нашарува́ння.

su per pow er [sü'pərpou'ər] [су́пэрпа́уэр] n ім 1. могу́тність, могу́тня си́ла 2. могу́тня держа́ва 3. об'є́днана електри́чна си́ла кількох електроста́нцій.

su per sat u rate [sü'pərsach'ürāt] [су́пэрсе́чурейт] v д -rated, -rating перенаси́чувати (розчин).

su per sat u ra tion [sü'pərsach'ürā'shən] [су́пэрсе́чуре́йшэн] n ім перенаси́чування (розчину).

su per scribe [sü'pərskrīb'] [су́пэрскра́йб] v д -scribed, -scribing надпи́сувати, робити/ставити на́пис зве́рху; адресува́ти.

su per script [sü'pərskript] [су́пэрскрипт] n ім 1. мат горі́шній і́ндекс 2. мат пока́зник сте́пеня; adj прк надпи́саний.

su per scrip tion [sü'pərskrip'shən] [су́пэрскри́пшэн] n ім на́пис (на конверті); адре́са.

su per sede [sü'pərsēd'] [су́пэрсі́д] v д -seded, -seding 1. заміня́ти: to supersede smb by smb or smth b smth заміня́ти кого́ на ко́го або́ що на що 2. витісня́ти, займа́ти (чиєсь) мі́сце: Electric lights have superseded gas lights. Електри́чне осві́тлення зайняло́ га́сове. 3. звільня́ти (працівника)

su per sen si tive [sü'pər·sen'sətiv] [сюпəрсéнсə-тив] adj прм надмірно чутливий, надчутливий.
su per son ic [sü'pərson'ik] [сюпəрсóник] adj прм надзвуковий.
su per sti tion [sü'pərstish'ən] [сюпəрстúшəн] n ім забобóн.
su per sti tious [sü'pərstish'əs] [сюпəрстúшəс] adj прм забобóнний.
su per struc ture [sü'pərstruk'chər] [сюпəрстрáкчəр] n ім 1. надбудóва; величéзна спорýда 2. мостовá 3. надзéмна частúна будóви 4. тех повéрхня 5. прогонóва спорýда (моста тощо) 6. мор надпáлубні спорýди.
su per tax [sü'pərtaks] [сюпəртекс] n ім подáток від надприбутку.
su per ton ic [sü'pərton'ik] [сюпəртóник] n ім муз супертонíчна нóта.
su per vene [sü'pərvēn'] [сюпəрвíн] v д -vened, -vening відбуватися слідом за чимсь; виходити, випливáти з чогось; трапля́тися; наставáти; приєднуватися; flu supervened on the heart-stroke до інфáркту сéрця приєдналася простуда.
su per ven tion [sü'pərven'shən] [сюпəрвéншəн] n ім наслідок (чогось); дія, що виникає як наслідок іншої.

su per vise [sü'pərvīz] [сýпэрвайз] v q -vised, -vising наглядáти; завідувати; доглядáти; to supervize smth доглядáти когось, наглядáти над кимсь.

su per vi sion [sü'pərvizh'ən] [сýпэрвіжэн] n ін нáгляд, дóгляд, завідування: under the careful supervision під дбайливим дóглядом, нáглядом керівництвом.

su per vi sor [sü'pərvī'zər] [сýпэрвáйзэр] n ін 1. доглядáч, наглядáч, керівник 2. інспéктор школи.

su per vi so ry [sü'pərvī'zərē] [сýпэрвáйзэрі] adj прк контрольний; спостережний, що наглядáє, доглядáє, контролює; a supervisory body контрóльний óрган.

su pine₁ [süpīn'] [супáйн] adj прк 1. що лежить нáвзнак, навзнаки, горілиць 2. ледáчий, лінивий 3. байдужий, інертний; в'ялий

su pine₂ [sü'pīn] [сýпайн] n ін грам супін, (дієслівна форма в індоевропейських словах).

sup per [sup'ər] [сáпэр] n ін вечéря.

sup plant [səplant'/səplänt'] [сэплéнт/сэплáнт] v q 1. займáти чиєсь місце (звич. хитрощами): The prince plotted to supplant the king. Принц/князь замишляв зайняти трон/місце королá. 2. витісняти, витиснути: machinery has supplanted hand

машина замінила робочі руки.

sup ple [sup'əl] [са́пəл] [са́пəл] adj прк -pler, -plest 1. гнучкий: a supple birch tree гнучка береза 2. піддатливий, поступливий 3. м'який: the supple leather м'якенька шкура; v q -pled, -pling 1. робитися гнучким, м'яким 2. робитися піддатливим.

sup le ment [sup'ləmənt] [са́пләмәнт] n ім 1. додаток, доповнення: an illustrated supplement ілюстрований додаток 2. геом доповняльний: supplement of an angle доповняльний кут; v q доповнювати, додавати.

sup ple men tal [sup'ləmen'təl] [са́пләме́нтәл] adj прк додатковий, доповняльний: a supplemental angle доповняльний кут.

sup ple men ta ry [sup'ləmen'tərē / sup'ləmen'trē] [са́пләме́нтәрі / са́пләме́нтрі] adj прк додатковий, доповняльний.

supplementary angle доповняльний кут.

sup pli ance n ім див supplication.

sup pli ant [sup'liənt] [са́плиәнт] adj прк благальний, прохальний: a suppliant message for help благальне звернення про допомогу; n ім прохач.

sup pli cant adj прк див suppliant.

sup pli cate [sup'lǝkāt][са́плǝкейт] v -cated, -cating благáти, проси́ти: to supplicate smb for smth проси́ти / благáти когó про щось.

sup pli ca tion [sup'lǝkā'shǝn][саплǝке́йшǝн] n in благáння, прóсьба; благáльна моли́тва.

sup pli ca to ry [sup'lǝkǝto'rē / sup'lǝkǝtō'rē][са́плǝкǝтóрі / са́плǝкǝтóурі] adj прк благáльний, прохáльний.

sup pli er [sǝplī'ǝr][сǝпла́йǝр] n in постачáльник.

рить 2. достaвля́ти, постaчáти, давáти; задовольня́ти; поповня́ти; supply a deficiency поповня́ти недостáчу; to supply the demand задовольня́ти вимóгу 3. повертáти, відшкодóвувати 4. заміщáти, заміня́ти 5. тех подавáти, підвóдити (струм тощо) 6. поправля́ти, виправля́ти (поми́лку, прóмах, хи́бу); n in 1. постачáння, постáвка 2. при́пас; запáс 3. ек пропози́ція: supply and demand пóпит і пропози́ція 4. (грошовé) утри́мання 5. затвéрджені парлáментом асигнувáння 6. тимчасóвий застýпник 7. тех

подача; живлення

supply₂ [sup'lē] [са́плі] adv рідк. гнучко.

support [səport'/səpōrt'] [сэпо́рт/сэпо́урт] v q 1. підтримувати, сприяти 2. допомагати, підтримувати матеріально; задовольняти; забезпечувати; утримувати; A man should support his family. Чоловік повинен утримувати сім'ю. 3. підпирати, підтримувати: walls support the roof стіни підтримують/підпирають дах 4. (про надію, силу) підкріпляти, підтримувати, допомагати; hope supports us in trouble в турботах нас підкріпляє/підтримує надія 5. підтверджувати, підкріпляти; бути схильним, робити ласку, бути прихильним, схвалювати; they support the President вони підтримують президента/вони схвалюють діяльність президента; the facts support his claim докази підтримують його претенсії 6. (про теорію) підтверджувати; n ig 1. підтримка: in support of на підтвердження; to speak in support of підтримувати, захищати; to give/to lend support (to) дати підтримку, підтримувати 2. підпірка, підпора; опора; підставка;

опорний стояк 3. годувальник (сім'ї) 4. (військ) прикриття артилерії 5. утримання (сім'ї тощо) 6. стовп, підпора: The neck is the support of the head. шия це підпора голови.

sup port er [səpôr'tər | səpōr'tər] [сапортер/ сапоуртер] n 1. прибічник, прихильник, підсобник 2. підпірка 3. поясок

sup pose [səpōz'] [сапоуз] v д -posed, -posing 1. припускати; гадати, думати; this is true, I suppose це ж хіба правда; I suppose so гадаю/припускаю, що так; I suppose not думаю, що ні; what do you suppose this means? що це, по вашому/на вашу думку означає?; what do you suppose this is? на вашу думку, що це таке?; she is supposed to be 1) гадають, що вона є 2) вона повинна бути; who is supposed to do that? а хто ж це зробить, а хто ж це має робити?; suppose he is a thief допустімо, він злодій/хай вважається, що він злодій 2. pass пас he is not supposed to do that це ж не входить до його обов'язку.

sup posed [səpōzd'] [сапоузд] adj прм 1. здогадний, гаданий 2. допустимий 3. позірний.

sup pos ed ly [səpō'zidlē] [сапоузидлі] adv присл здогадно; за загальною думкою; приблизно.

sup pos ing [səpōz'iŋ] [сəпо́узин'] conj спол якщо́, якщо́ б, якби́, а якщо́; supposing that is true хай би ви́явилось, що це пра́вда / а якщо́ це пра́вда; supposing it rains, shall we go? допу́стимо / а якщо́ дощ, чи нам іти́?

sup po si tion [sup'əzish'ən] [са́пэзи́шн] n ім припу́щення; здо́гад; on the supposition that допуска́ючи, що; on the supposition of smth чека́ючи чогось, передбача́ючи щось.

sup po si tion al [sup'əzish'ənəl] [са́пэзи́шнэл] adj прк здога́дний, га́даний; допусти́мий.

sup pos i ti tious [səpoz'ətish'əs] [сэпо́зэти́шэс] adj прк 1. підро́блений, фал(ь)ши́вий; підмі́нений 2. здо́гадний.

sup pos i to ry [səpoz'ətô'rē / səpoz'ətō'rē] [сэпо́зэто́рі / сэпо́зэто́урі] n ім, pl мн -ries мед свічка, супозито́рій.

sup press [səpres'] [сэпре́с] v дс 1. покла́сти край; стри́мувати 2. приду́шувати; the troops suppressed the rebellion ві́йська придуши́ли повста́ння 3. заборони́ти (газету, ві́стку, новину): suppressed news заборо́нена новина́ 4. конфіскува́ти, вилуча́ти з про́дажу 5. прихо́вувати,

замовчувати (правду).

sup pres sion [səpresh'ən] [сəпрéшəн] n ім 1. придушення: the suppression of the revolt придушення повстáння 2. стримування 3. заборона 4. конфіскáта, вилучення з продажу 5. (про новини, вістки) приховування, замовчування.

sup pres sive [səpres'iv] [сəпрéсив] adj прм репресивний.

sup pu rate [sup'ūrāt] [сáпюрейт] v д -rated, -rating (про рану, болячку) гноїтися.

sup pu ra tion [sup'ūrā'shən] [сáпюрéйшəн] n ім нагноєння (рани, болячки).

sup pu ra tive [sup'ūrā'tiv] [сáпюрéйтив] adj прм мед гнійний.

su pra [sü'prə] [сýпрə] adv прсл (у книгах, документах) як вище, раніше.

su pra re nal [sü'prərē'nəl] [сýпрəрíнəл] adj прм анат надниркóвий.

su prem a cy [səprem'əsē | süprem'əsē] [сəпрéмəсі | сýпрéмəсі] n ім 1. перевага, вищість 2. панування; начáльство; перевага сили; підпорядкованість, підлеглість; безмірний авторитéт; верхóвна влáда.

su preme [səprēm' | süprēm'] [сəпрíм | сýпрíм] adj прм 1. верхóвний, вищий; a supreme ruler всесильний волóдар 2. най-

вищий, найважливіший; at the supreme moment в останній критичний момент, в останню вирішальну хвилину; 3. make the supreme sacrifice жертвувати життям.

sur·rah [sûr'ə] [сýрə] n ім сорт шовку.

sur·cease [sêrsēs'] [сірсíс] n ім зст припинення, зупинка.

sur·charge [sêr'chärj'] [сірчáрдж] n ім 1. додаткове навантаження, перевантаження 2. доплата; витрати понад кошторис; перевитрата; a delivery surcharge доплата за доставку 3. доплата (за лист) 4. ел перезарядка 5. надпечатка (на поштовій марці); v д [sêrchärj'] [сірчáрдж] -charged, -charging 1. перевантажувати 2. стягати перевитрачену суму 3. (про біль, горе) наповняти: her heart was surcharged with grief її серце переповнилось горем 4. ел перезаряджати 5. надпечатувати (поштову марку).

sur·cin·gle [sêr'singəl] [сірсин'гəл] n ім (про кінську упряж) попруга; v д стягувати (коня) попругою.

sur·coat [sêr'kōt'] [сіркóут] n ім опанча.

sur·d [sêrd] [сірд] n ім 1. мат ірраціональне

число 2. фон глухий звук; adj прикм мат ірраціональний 2. фон глухий (звук).

sure [ʃuə] [шуə] adj прк surer, surest 1. певний, безперечний; be sure to come напевно прийд-и/-іть; she is sure to come вона обов'язково/напевно прийде; to be sure звичайно; I'am sure напевно/повірте мені; sure thing! звичайно, напевно; I'am sure I don't know справді, не знаю; розм I'am not so sure щось мені не здається, щось я невпевнений 2. впевнений віри, упевнений: sure of переконаний у; sure of oneself самовпевнений; to be sure of smb бути упевненим про когось; to feel sure that бути впевненим що; to make sure переконатися, упевнитися тех забезпечити 3. з дієсловом can (могти): розраховувати, надіятися; you can be sure of of a beautiful wedding можете розраховувати на гарнесеньке весілля 3. безперечний, надійний, певний, цілком вірний; a sure draw 1) ліс, у якому напевно водяться лисиці 2) зауваження розраховане на те, щоб примусити когось видати себе/проговоритися; adv прел певно, напевно, безперечно; справді; звичайно, безумовно; as sure as вірно, як...; sure enough справді, звичайно;

and sure enough і дійсно / і справді (це сталось ..); розм as sure as eggs is eggs без жодного сумніву / як два рази по два.

sure-foot ed [shür'füt'id] [шуэфутид] adj прикм що не спотикається; стійкий.

sure-ly [shür'lē] [шурлі] adv присл безумовно, вірно; неминуче; певно, напевно; звичайно; slowly but surely поволі, але певно 2. безпечно, упевнено; The goat leaped surely from rock to rock. Цапок безпечно стрибав зі скелі на скелю.

su re ty [shür'ətē] [шурэті] n ім, pl мн -ties 1. упевненість; надійність 2. запорука, порука, поручительство; surety against loss запорука на втрату, збиток 3. поручитель: to stand surety for smb поручитися за когось.

surf [sérf] [сьорф] n ім прибій, буруни (на морі); прибережні хвилі.

sur face [sér'fis] [сьорфис] n ім 1. поверхня: on the surface 1) на поверхні 2) назовні, ззовні 3) на вигляд 2. зовнішність; adj прикм 1. зовнішний; поверховий: a surface view зовнішній вигляд; surface politeness показна ввічливість 2. поверхневий; v д -faced, -facing 1. обробляти поверхню / обтісувати 2. випливати на поверхню

(про підводний човен) 3. примусити піднятися на поверхню.

sur face-to-air [sėr'fistəâr'] [сірфистэеїр] adj прк керований (заряд) кляси > земля або вода-повітря; n ім surface-to-air guided missile керований заряд кляси > земля або вода-повітря.

surf board [sėrf'bord'/sėrf'bōrd'] [сірфборд/сірфбоурд] n ім водна лижа.

sur feit [sėr'fit] [сірфит] n ім 1. надмірність, непомірність (особливо в їжі) 2. пересичення; A surfeit of food makes one sick. Переїдання викликає слабість. A surfeit of advice annoys him. Надмірне наказування дратує його. v ф 1. переїдатися; обїдатися 2. перегодовувати 3. пересичуватися.

surf y [sėr'fē] [сірфі] adj прк охинений прибережними хвилями, бурунами.

surge [sėrj] [сірдж] v ф surged, surging 1. підніматися, здійматися 2. хвилюватися(сь); напливати хвилею; a great wave surged over us величезна хвиля здійма́лася над нами; the crowd surged through the street товпа лавою сунула по вулиці 3. мор попускати, ослабляти (снасті) 4. тех нагло підніматися, зростати (про тиснення); n ім 1. велика хвиля 2. розко-

лихання; розбурхання, збудоражження.

sur geon [sėr'jən] [сірджэн] n ім 1. хірург 2. військовий лікар.

sur ger y [sėr'jərē] [сірджэрі] n ім, pl мн - ger-ies 1. хірургія 2. хірургічна кімната 3. операція.

sur gi cal [sėr'jəkəl] [сірджэкэл] adj прм хірургічний.

sur ly [sėr'lē] [сірлі] adj прм - lier, - liest похмурий, хмурий, сердитий, неласкавий; кислий; a surly answer сердита /неласкава відповідь.

sur mise [sər miz'] [сэрмайз] [sėr'miz] [сірмайз] n ім припущення; здогадка; підозра: His guilt was a matter of surmise; there was no proof. Його провина була лише припущенням, бо не було доводу. v q [sər miz'] [сэрмайз] - mised, - mising висловлювати здогадку або припущення; припускати, гадати, підозрівати.

sur mount [sərmount'] [сэрмаунт] v q v q 1. звішувати; здійматися; пишатися; the peak surmounts the valley (гора) вершина пишається над долиною 2. перемагати, переборювати (труднощі, перешкоду): to surmount an obstacle переборювати перешкоду.

sur name [sėr'nām'][сі́рнейм] n ім 1. прі-звище 2. прізвисько; v д -named, -naming давати перезивати, прозивати, давати прізвисько.

sur pass [sərpas'/sərpäs'][сəрпéс/сəрпáс] v д 1. перевершувати; переважати; перевищувати; to surpass smb's wildest dreams перевищувати чиїсь нестямні сподівання 2. випереджати.

sur pass ing [sərpas'iŋ][сəрпéсинґ] adj прк незрівнянний; неперевершений.

sur plice [sėr'plis][сі́рплис] n ім церк стихар.

sur plus [sėr'pləs/sėr'plus][сі́рпләс/сі́рплас] n ім лишок, зайвина; решта; надмір; adj прк надмірний; зайвий; додатковий; surplus production надвиробництво; surplus value додаткова вартість.

sur plus age [sėr'plusij][сі́рпласидж] n ім лишок, надлишок, надмір.

sur prise [sərpriz'][сəрпрáйз] n ім 1. здивування; несподіванка, сюрприз 2. несподіваний напад; to take by surprise захопити зненацька; v д -prised, -prising 1. дивувати, вражати; to be surprised to hear здивовано почути; I am surprised at you ви мене дивуєте; to be surprised бути здиво-

ванин; I shouldn't be surprised if... мене́ аж ніяк не здивува́ло б, якщо́... 2. застука́ти, заста́ти зненацька; наско́чити, напа́сти; захопи́ти; to surprise smb in the act заста́ти кого́ на мі́сці зло́чину, спійма́ти кого́ на гаря́чому (вчинку); the enemy surprised the fort во́рог засту́кав форте́цю зненацька; adj прм несподі́ваний, раптовий, на́глий, нага́льний; a surprise visit несподі́ване завіта́ння, несподі́вана візи́та.

sur pris ing [sərprīz'iŋ] [сэрпрайзин˜] adj прм несподі́ваний; ди́вний; дивови́жний.

sur pris ing ly [sərprīz'iŋglē] [сэрпрайзин˜лі] adv прсл дивови́жно; несподі́вано; надзвича́йно.

sur re al ism [sərē'əlizəm] [сэрі́элизэм] n ім мист сюрреалі́зм.

sur re al ist [sərē'əlist] [сэрі́элист] n ім сюрреалі́ст.

sur re al is tic [sərē'əlis'tik] [сэрі́элі́стик] adj прм мист сюрреалісти́чний.

sur ren der [səren'dər] [сэре́ндэр] v дс 1. здава́тися: to surrender at discretion здава́тися на мі́лість перемо́жця 2. поступа́тися, підкоря́тися, зріка́тися, відмовля́тися (відчого); he surrendered all

hope він утратив усяку надію 3. піддаватися, віддаватися (почуттю тощо): He surrendered himself to bitter grief. Його обняло гірке горювання. to surrender oneself to despair впасти у відчай 4. здавати (частину) виробленої продукції (державі по твердій ціні); n ім 1. здача, капітуляція 2. відмова (від чогось) 3. здача (частини) продукції державі (по твердій ціні).

sur rep ti tious [sėr'əptish'əs] [сірэптішэс] adj прк таємний, зроблений нишком, потай, крадькома; by surreptitious methods таємними методами.

sur rep ti tious ly [sėr'əptish'əslē] [сірэптішэслі] adv прсл таємно, нишком, потайки, крадькома.

sur rey [sėr'ē] [сірі] n ім, pl мн -reys легкий двомісний екіпаж, повіз, коляска.

sur ro gate [sėr'əgāt/sėr'əgit] [сірэгейт/сірэгит] n ім 1. заступник 2. (костьольний) сурогат 3. ам суддя в справах спадщини й опіки.

sur round [səround'] [сэраунд] v д оточувати; обступати; a high fence surrounds the yard високий тин оточує двір.

sur round ings [səroun'dingz] [сэраундинз] n pl

im мн 1. оточення 2. середовище 3. околиці.

sur tax [sê'r'taks] [сй'ртекс] n ім додатко́вий, прибутко́вий пода́ток; v д обкладати додатковим пода́тком.

sur veil lance [sərvāl'əns | sərvāl'yəns] [сэрвейлэнс | сэрвейлиэнс] n ім на́гляд (за підозрілою особою); under strict surveillance під строгим на́глядом.

sur vey [sərvā'] [сэрвей] v д 1. оглядати; обдивлятися; придивлятися; переглядати; перевіряти 2. вимірювати; перемірювати; проводити землемірне зні́мання; межувати: the surveyors are surveying the land землеміри розмірюють землю / грунт 3. проводити дослідження, вивчати з якоюсь метою; n ім 1. о́гляд; обслідування 2. інспектування; звіт про обслідування 3. промірювання; розмірювання; перемірювання; межування, розмежовування 4. пла(я)н 5. топографічне управління.

sur vey ing [sərvā'iŋ] [сэрвейин~] n ім див survey n ім.

sur vey or [sərvā'ər] [сэрвейэр] n ім 1. оглядач 2. землемір 3. топограф 4. інспектор 5. ам чиновник митниці.

sur viv al [sərvīv'əl] [сэрвайвэл] n ім виживання: there were no survivals ніхто́ не

залишався в живих / ніхто не спасся / ніхто не врятувався 2. пережиток; залишки, рештки (давніх часів, побуту).

sur vive [sərvīv'] [сэрвайв] v q -vived, -viving 1. витримати, перенести, пережити; спастися, залишитися в живих, уціліти, врятуватися; продовжувати існування; He survived his wife by three years. Він пережив свою дружину на три роки. Only eight of the crew survived the shipwreck Лише вісьмох урятовано із залоги розтрощеного корабля. 2. зберігатися; перетривати; Books have survived from the time of the Egyptians. Книги збереглись (ще) із часів єгиптян. the crops survived the drought урожай перетривав засуху; the custom still survives звичай ще існує.

sur vi vor [sərvī'vər] [сэрвайвэр] n ім той, що уцілів, спасся, залишився в живих.

sus cep ti bil i ty [səsep'təbil'ətē] [сэсептэбілэті] n ім, pl мн -ties 1. вразливість, сприйнятливість; чутливість 2. податливість (на щось) 3. pl мн susceptibilities слабке / уразливе місце.

sus cep ti ble [səsep'təbəl] [сэсептэбэл] adj прикм 1. вразливий, сприйнятливий: susceptible to smth піддатливий / подат-

ливий, чуйний, вразливий на щось 2. що припускає щось, піддається (of): this is susceptible of different interpretation це можна всіляко тлумачити. 3. susceptible of: Oak is susceptible of a high polish. Дуб згодиться / підходить для блискучої політури 4. susceptible to: Vain people are susceptible to flattery. Пихаті люди схильні до лестощів.

sus cep tive [səsep'tiv] [сэсе́птив] adj прик сприйнятливий; вразливий; susceptive faculties спроможність сприймати враження.

sus pect [səspekt'] [сэспе́кт] v ф 1. підозрівати: I suspect підозріваю, маю враження, мені здається; I suspect him of ... підозріваю його про / в...; The judge suspected the thief of lying. Суддя підозрівав злодюжку в брехні. 2. сумніватися, мати сумнів (у правдивості); не довіряти; I suspect the authenticity of the document я сумніваюся у справжності документу; The old fox suspected danger and did not touch the trap. Старий лис відчував небезпеку й не торкав пастку. 3. думати, припускати, вважати; I suspect so побоююся, що так, вважаю / гадаю, що так; n іж [sus'pekt] [са́спект]

підозріла особа; adj прикм [sus'pekt/səspekt'][са́спект/сэспе́кт] підозрілий.

sus pend [səspend'][сэспе́нд] v дієсл 1. вивішувати, підвішувати: the lamp was suspended from the ceiling лампа звисала зі стелі 2. здійматися (у повітрі), затримуватися, зупинятися (у повітрі): the smoke suspended in the still air у спокійному повітрі висів/звисав дим 3. тимчасово припиняти, відкладати: to suspend judgement відкласти вирок; to suspend one's judgement утримуватися від висловлення своєї думки; to suspend payment припиняти платіж 4. тимчасово усувати, звільняти: he was suspended from school його тимчасово звільнили від шкільних занять.

sus pend ed [səspend'id][сэспе́ндид] adj прикм 1. висячий, підвішений 2. підвісний: the suspended lamp підвісна лампа 3. (тимчасово) припинений 4. хем зважений.

sus pend ers [səspend'ərz][сэспе́ндэрз] n pl ім мн підтяжки, шлейки.

sus pense [səspens'][сэспе́нс] n ім 1. невирішеність, непевність: the detective story kept me in suspense детективна розповідь тримала мене у напруженому непев-

ність 2. турбота; тривога; напружене чекання; Mothers feel suspense when their children are very sick. Матерів огортає тривога, коли їхні діти важко хворіють. 3. (тимчасове) припинення 4. ком bill in suspense невикуплений вексель.

sus pen sion [səspen'shən] [сэспéншэн] n ім 1. вішання, підвішування; suspension bridge висячий міст 2. (тимчасове) припинення, тимчасова відставка; the suspension of a boy from school тимчасова відставка хлопця (від шкільних занять); (військ) the suspension of arms коротке перемир'я 3. ек припинення платежів 4. хем суспензія.

suspension bridge висячий міст.

sus pen sive [səspen'siv] [сэспéнсив] adj прикм 1. що (тимчасово) припиняє 2. нерішучий.

sus pen so ry [səspen'sərē] [сэспéнсэрі] adj прикм що підтримує, підвішує (про підтяжки, шлейки тощо); n ім, pl мн -ries суспензорій, підтримуюча пов'язка.

sus pi cion [səspish'ən] [сэспішэн] n ім 1. підозріння: to be above suspicion бути поза всяким підозрінням; to have one's suspicions about smth підозрівати щось;

on suspicion (арештувати) на основі підозріння; under suspicion підозрілий; with suspicion підозріло; without suspicion в нічому не підозріваючи 2. відтінок, дрібка (чогось).

sus pi cious [səspish'əs] [сəспішəс] adj прикм 1. підозрілий in a suspicious manner в підозрілий спосіб; to be suspicious about smth підозрівати щось 2. недовірливий: Our dog is suspicious of strangers. Наша собачка не довіряє пострінних.

sus pi ra tion [sus'pərā'shən] [сəспəрейшəн] n ім зітхання.

sus pire [səspīr'] [сəспайəр] v д -pired, -piring зітхати.

sus tain [səstān'] [сəстейн] v д 1. підтримувати, підпирати: arches sustain the roof склепіння підтримує/підпирає дах 2. зносити; терпіти; витримувати; to sustain the shock of the waves витримувати натиск/удар хвилі 3. живити, підкріпляти (силу тощо): Hope sustains her in her misery. Надія підкріпляє її в її горюванні. 4. зазнавати поразки, втрати 5. підтверджувати, підтримувати; погоджуватися; визнавати за ким право, слушність; the court sustained his suit

суд визнав за ним правомочність 6. постачати: sustain an army підтримувати армію постачанням 7. підтверджувати, підтримувати: to sustain a theory підтверджувати теорію.

sus tain ed [sәstānd'] [сәстейнд] adj протривалий; безперервний: sustained fire безперервний вогонь; a sustained defense стабільна оборона.

sus te nance [sus'tәnәns] [састәнәнс] n ім 1. засоби до існування 2. харчування 3. підтримка.

sut ler [sut'lәr] [сатләр] n ім маркітант.

sut tee [sutē'/sut'ē] [саті /саті] n ім (в Індії) вдова, що спалює себе разом з трупом свого чоловіка; самоспалювання вдови.

su ture [sü'chәr] [сучәр] n ім 1. анат, бот шов 2. хір викладений шва 3. нитка для зшивання рани; v д хір накладати шов, зшивати.

su ze rain [sü'zәrin/sü'zәrān] [сузәрин/сузәрейн] n ім 1. сюзерен, феодальний володар 2. сюзеренна держава.

su ze rain ty [sü'zәrintē/sü'zәrāntē] [сузәринті/сузәрейнті] n ім сюзеренітет; влада сюзерена.

svelte [svelt] [свелт] adj прм стрункий, гнучкий.

swab [swob] [суо́б] n ім 1. ганчірка на держаку; шва́бра 2. мед тампо́н 3. військ щітка банника 4. сл вайло́ 5. помазо́к; v д swabbed, swabbing мити, витирати шва́брою; to swab down вишаро́вувати; to swab up витирати шва́брою, тампо́ном; to swab a person's throat зма́зувати лю́дині го́рло тампо́ном.

swabber [swob'ər] [суо́бәр] n ім прибиральник.

swaddle [swod'l] [суо́дәл] v д -dled, -dling сповивати; n ім повивач / сповивач.

swaddling clothes 1.(с)повивачі 2. пелюшки 3. дитяча білизна; сповиття.

swag [swag] [суег] n ім сл 1. награбоване, накрадене майно́ 2. (австрал) пожитки; вантаж 3. фесто́н, гірлянда; китиця квітів.

swage [swāj] [суейдж] n ім 1. штампувальний мо́лот; кувальний штамп 2. тех обтиска́ч; v д swaged, swaging штампувати гарячим; нагинати (про бляху).

swagger [swag'ər] [cуеґер] v q 1. походжати з бундючним виглядом; the bully swaggered into the schoolyard задирака бундючно увійшов на шкільний майданчик 2. чванитися, хвастати(ся), хвалитися 3. залякувати; n ім 1. чванливість; бундючна, пихата хода 2. чванливе залякування 3. розв'язність; adj рзм рзм пещурний; нарядний; шикарний.

swaggerer [swag'ərər] [cуеґерер] n ім хвастун; пещурун.

swagger stick офіцерська палички

swain [swān] [свейн] n ім зст, поет 1. селянський хлопець, парубчак 2. (у буколічній поезії) пастух 3. залицяльник.

swale [swāl] [свейл] n ім ам болотиста низина.

swallow₁ [swol'ō] [суволоў] n ім ластівка; one swallow does not make a summer (присл.) одна ластівка ще весни не робить.

swallow₂ [swol'ō] [суволоў] v q 1. ковтати; проковтнути; поглинати; swallow food ковтати страву; to swallow the bait піймáтися на гачок /крючок 2. стерпіти; to swallow an insult проковтнути образу 3. глитати, погли-

на́ти: The waves swallowed up the swimmer. Хвилі поглинули плавця́. 4. бра́ти наза́д (щось сказане): to swallow one's words бра́ти свої слова наза́д; n ім 1. ковто́к 2. ковта́ння 3. горля́нка.

swallow tail [swol'ōtāl'] [свьо́лоутейл] n ім 1. ласті́вчин хвіст 2. swallowtail/swallow-tailed coat фрак.

swam [swam] [свем] v д див swim v д.

swamp [swomp] [свомп] n ім боло́то, драгови́на, мо́чар; v д 1. (про boat) затопля́ти, залива́ти 2. загру́зувати-ся, пірна́ти, пірна́ти: The horses were swamped in the stream. Ко́ні пірна́ли в течії ріки. their boat swamped їхній човен то пірнав, то потопав 3. засипа́ти, заваля́овати (листами тощо): she was swamped with letters її завалювали/засипали листа́ми.

swampy [swomp'ē] [сво́мпі] adj прм swampier, swampiest боло́тяний, болоти́стий; трясови́нний, драгови́нний.

swan [swon] [свон] n ім 1. ле́бідь; swan song лебеди́ний спів; лебеди́на пі́сня 2. астр сузір'я Ле́бедя.

swank [swaŋk] [сувен'к] v д сл хва́ста-

ти(ся), вихваля́тися; хва́литися;
n ім слг хва́стощі; похвальба́; adj прм
слг чепурний; наря́дний.
swanky [swank'ē][сувéн'кі] adj прм
swankier, swankiest слг чепурний;
наря́дний; франтівський.
swan's-down [swonz'doun'][сувóнздáун]
n ім 1. лебединий пух 2. м'які шерс-
тяна́ або бавóвня́на тканина.
swan song лебедина пісня.
swap [swop][сувóп] v д swapped, swap-
ping рзм міняти, обмінюватися;
will you swap the places, please? чи не
поміняєтесь ви місцями, прошу?
sward [sword][сувóрд] n ім дéрен, моріг,
мурава
sware [swār][сувéір] v д зст див swear v д.
swarm1 [sworm][сувóрм] n ім 1. рій 2. рій
бджіл 3. зграя; на́товп; swarm of child-
ren сила-силенна дітей, великий гурт
дітвори 4. купа; маса; v д 1. роїтися
2. кишіти; the swamp swarms with
mosquitoes драговина́ кишить кома-
рами 2. товпитися, горнутися.
swarm2 [sworm][сувóрм] v д лізти, дер-
тися, видира́тися (up).
swart [swort][сувóрт] adj прм зст див

swarthy.

swarth y [swor'THē / swor'thē] [суво́ртзi / суво́рт²i] adj рзм swarthier, swarthiest смуглявий, темний.

swash [swosh] [сувош] v q (про воду) плескати(ся), бити з силою; n ін 1. плескіт, плеск 2. сильна течія, прибій: the swash of waves прибій, плескіт хвиль

swash buck ler [swosh'buk'lər] [сувошбаклэр] n ін забіяка, заводіяка; головоріз.

swash buck ling [swosh'buk'liŋ] [сувошбаклин"] n ін задиркуватість, задиркуватість; adj рзм задиркуватий, задиркуватий.

swas ti ka [swos'təkə] [сувостэкэ] n ін свастика.

swat [swot] [сувот] v q swatted, swatting рзм тарахнути; молоднути; сильно вдарити; swat a fly хлопнути муху; n ін сильний удар.

swatch [swoch] [сувоч] n ін зразок сукна, тканини.

swath [swoth] [сувот²] n ін 1. покіс, смуга скошеної трави тощо 2. рзм змах коси; in swaths в покосах 3. cut a wide swath красуватися, вихвалятися, виставляти напоказ.

swathe₁ [swāTH] [суейтз] v g swathed, swathing 1. обгортати, закутувати; сповивати 2. бинтувати; n ім обмотка; бинт.

swathe₂ [swāTH] [суейтз] n ім див swath.

swatter [swot'ər] [суотэр] n ім хлопавка для мух.

sway [swā] [суей] v g swayed, swaying 1. гойдати(ся), колихати(ся); хитати(ся); he swayed and fell він похитнувся і впав 2. коливатися: The pail swayed in his hands as he ran. Як він біг то відерце коливалось у його руках. 3. вимахувати, розмахувати (шаблею, мечем) 4. мати вплив, впливати: his words swayed his audience його слова впливали/мали вплив на авдиторію 5. хвилювати: the wind sways the grass вітер хвилює траву 6. схиляти, перехиляти (терези, шалі); 1. гойдання, колихання; коливання 2. влада: under the sway of kings під владою, під володінням королів 3. вплив.

sway-backed [swā'bakt'] [суейбект] adj прм (про коня) з сідлоподібною спиною.

swear [swãr] [суейр] v g swore/зст sware,

sworn, swearing 1. кля́стися), присяга́ти(ся); заприсяга́ти(ся); to swear by the Bible присяга́ти / кля́стися на біблію; to swear to smth свідчити про щось під присягою; to swear by smth бути завзя́тим послідо́вником чогось 2. ла́яти; проклина́ти; ла́ятися; богохульствувати; to swear at smb проклина́ти кого́ 3. прийма́ти прися́гу (від кого); підтве́рджувати прися́гою, заприсяга́тися; to swear an accusation against smb обвинувачувати кого́ під прися́гою; to swear an oath скла́дати прися́гу, дати клятву 4. руга́тися 5. з прийменн. і присл.; swear away засу́джувати кого́ на ка́ру сме́рти, скла́даючи фаль(ш)иву прися́гу; swear in приво́дити до прися́ги; swear off зарі́катися: to swear off drink зарікатися не пи́ти; n им 1. кля́тва, прися́га 2. божі́ння; ла́йка; богоху́льство; прокли́н.

swearing [swâr'iŋ] [суве́їрин˜] n им 1. прися́га, кля́тва 2. прийня́ття прися́ги; підтве́рдження прися́ги 3. ла́йка; божі́ння; богоху́лення; прокли́н.

sweat [swet] [свет] n им 1. піт; випоти; in a sweat / all of a sweat спітні́лий / спотілий / облитий по́том; in / by the

sweat of one's brow в поті чола 2. чорна робота, важка праця; важка справа; to be in a sweat турбуватися, тривожитися; a sweat will do you good тяжка праця піде вам на користь 3. рзм побоювання, занепокоєння, тривога 4. виділення або осідання вологи (на поверхні чогось); v ρ. sweat/sweated, sweating 1. потіти, пітніти; to sweat with fear обливатися холодним потом від страху 2. примушувати потіти; (про коня): he sweated his horse він зігрів свого коня / він загнав коня 3. тяжко трудитися, виконувати чорну роботу, потіти (над чим) 4. експлуатувати, визнажувати, перепрацьовувати, використовувати: that employer sweats his workers той працедавець експлуатує своїх робітників 5. жахатися; страждати; розкаюватися; обливатися кривавим потом; to sweat blood and water обливатися кривавим потом / трудитися до загину 6. виділяти вологу; сиріти; запітнівати (як шибки) 7. тех припаювати (in, on) 8. ам допитувати з застосовуванням сили примусу 9. з прийменн. або присл.: sweat in/on при-

пáювати; sweat out витягáти (вологу).

sweat er [swet'ər] [cyвéтəр] n ім светер.

sweat gland анат потовá зáлоза.

sweat ing [swet'iŋ] [cyвéтинґ] adj прм спітнілий / спотілий; n ім спітніння.

sweat shop [swet'shop'] [cyвéтшóп] n ім підприємство з потогінною системою.

sweat y [swet'ē] [cyвéті] adj прм sweatier, sweatiest пітний; спітнілий / спотілий.

Swede [swēd] [cyвід] n ім швед, шведка.

Swed ish [swēd'ish] [cyвідиш] adj прм шведський; n ім шведська мова.

sweep [swēp] [cyвіп] v д swept, sweeping 1. мести; підмітáти; замітáти; відмітáти; змітáти; чистити; прочищáти; зачищáти; to sweep a floor with a broom замітáти мітлою підлогу 2. зносити; знищувати; змивáти; змітáти: A flood swept away the bridge. Повінь знеслá / змилá міст. 3. волочи́ти, замітáти: Her dress sweeps the ground. Її сукня волочиться землею 4. торкáтися, проводити рукою: Her fingers swept the strings of the harp. Її пáльці торкáють струни áрфи. 5. нестися, мчáти, проноситися.

простягатися: The shore sweeps to the south for miles. Берег простягається милями на південь. 6. ходити величнo: The lady swept out of the room. Леді вийшла величнo із кімнати. 7. швидко рухатися, наступати: The pirates swept down on the town. Наче із неба, пірати напали на містечко. 8. захоплювати (промовою) 9. з прийменн. і присл.: sweep along 1) захоплювати (словом, промовою) 2) попихати (веслом барку); sweep aside розмахом/замашисто відслоняти (занавіску); sweep away 1) відмітати, вимітати 2) (про повінь, бурю, хвилі) знищувати, зносити, змивати; sweep by пройти, ходити величнo; sweep down (про течію) зривати, валити, здирати (як вітер); sweep in 1) нагло зірватися (про вітер) 2) величнo входити (про людину) 3) маєстатично в'їздити; sweep out вимітати; sweep up підмітати; (про потяг) замашисто під'їздити; n ім 1. розмах, змах 2. охоплення, кругозір 3. поширення, розвиток 4. хід, безперервний рух 5. крива; згин; поворот (дороги, ріки) 6. вимітання; підмітання; відмітання 7. чистка; сажотрус 8. далеч, далечінь: a wide sweep of farming

country розлогиста далечінь сільських піль 9. підметення, заметення; замітання; to give a room a sweep замести кімнату; to make a clean sweep of smth 1) за одним махом позбутись чогось 2) зробити чистку (урядовців) 3) згорнути ставку 10. довге весло 11. крило вітряного двигуна 12. журавель (колодязя) 13. мор трал.

sweeper [swēp'ər] [свіпэр] n ім замітач.

sweeping [swēp'in] [свіпин] adj прм 1. широкий, що широко охоплює; sweeping changes основні зміни 2. навальний; швидкий; повний; знаменний; цілковитий; a sweeping victory повна перемога; n ім 1. підмітання; замітання 2. pl мн sweepings сміття.

sweepstake [swēp'stāk'] [свіпстейк] n ім див sweepstakes.

sweepstakes [swēp'stāks'] [свіпстейкс] n ім парі на скачках, тоталізатор.

sweet [swēt] [світ] adj прм 1. солодкий 2. мелодійний, благозвучний: sweet music благозвучна / приємна музика 3. любий, милий; ласкавий; a sweet child люба / мила дитина; a sweet smile ласкава усмішка 3. свіженький, незіпсований: sweet butter свіженьке масло 4. запашний, духм'яний, пахучий 5. (про грунт) родючий

6. розм to be sweet on smb бути закоханим у когось; n ім 1. леденець; цукерок/цукерка 2. pl мн sweets (про страву) солодке 3. солодкість; солодкий смак 3. pl мн насолоди; аромати 4. ознака, риса, особливість, властивість (чого): the sweet and the bitter або the sweets and the bitters of life радість і горе життя; to take the bitter with the sweet зуміти погодитися зі злигоднями.

sweet bay бот лавр.

sweet bread [swēt'bred'] [сувітбред] n ім кр. теляча, баранача печінка (з нирки).

sweet bri ar [swēt'brī'ər] [сувітбрайэр] n ім див sweetbrier.

sweet bri er [swēt'brī'ər] [сувітбрайэр] n ім бот шипшина.

sweet corn солодкувата кукурудза.

sweet en [swēt'ən] [сувітэн] v ф 1. підсолоджувати, робити солодким 2. наповняти пахощами 2. освіжати; провітрювати 3. (про ґрунт) удобрювати.

sweet en ing [swēt'ənin/swēt'nin] [сувітэнин~/сувітнин~] n ім підсолоджування; те, що надає солодкости.

sweet flag бот аїр тростинний, татарське зілля, лепеха.

sweet heart [swēt'härt'] [сувітгарт] n ім

кохáний, кохáна, люби́й, люба.

sweeting [swēt'iŋ] [суві́тин'] n ім підсолоджування.

sweetish [swēt'ish] [суві́тиш] adj прк солодкуватий.

sweetmeats [swēt'mēts'] [суві́тмі́тс] n pl ім мн 1. цукрóвані óвочі 2. цукéрки.

sweetness [swēt'nis] [суві́тнис] n ім 1. солóдкість 2. насолóда.

sweet pea бот запашний горóшок.

sweetroot бот 1. солодéць голий 2. фарм лакриця.

sweet-tempered [swēt'tem'pərd] [суві́ттéмпəрд] adj прк ласкáвий, лагíдний.

sweet tooth ласуника.

sweet william / sweet William бот турéцький гвоздик.

sweety [swēt'ē] [суві́ті] n ім 1. цукéрка 2. ам див sweetheart.

swell [swel] [сувéл] v д swelled, swelled / swollen, swelling 1. надиматися(ся), надуватися(ся), роздуватися; підніматися; збільшуватися; розростатися; набрякати; bread dough swells хлібне тісто росте; the river is swollen by rain злива піднесла рíчку; a barrel swells in the middle бочка роздувається посерéдині

Savings may swell into a fortune. Заощадження можуть побільшитися до великої суми. 2. пухнути; набрякати; his arm is swollen його рука опухла 3. поповняти, доповняти; All joined in to swell the chorus. Всі, як один поповнили хор. 4. рзм пишатися, задаватися 5. (про звук) то посилюватися, то стихати; The sound swelled from a murmur to a roar. Відгомін то притихав шепотом, то посилювався реготом. n ім 1. піднесення 2. брух, пухлина 3. ріст 4. опуклість, піднесення: the swell of the ground пагорбок, пагорб 5. хвилювання, брижі; the swell of the sea схвильоване море 5. посилення і послаблення звуку 6. рзм франт; хвастун 7. рзм велике цабе; adj прм рзм елегантний; шикарний.

swell ed [swel'id] [свелид] adj прм у зворотах: he has a swelled head рзм він загордівся; a swelled head зарозумілість; зарозумілий.

swell ing [swel'iŋ] [свелинґ] n ім брух, опухлість; набрякання; adj прм 1. що здіймається, наростає 2. роздутий; здутий.

swel ter [swel'tər] [свелтэр] v д знемагати від спеки; зомлівати, умлівати, обливатися потом; n ім спека, духота, жар.

swept [swept][суепт] v д див sweep v д.

swerve [swërv][суйорв] v д swerved, swerving звертати вбік, збочувати, відхилятися від прямого шляху, звертітися (рзм), скрутитися вбік: The car swerved and hit a tree. Автомобіль скрутився і вдарив об дерево.

swift [swift][суйфт] adj прм 1. швидкий, скорий; бистрий, прудкий; a swift automobile швидкий автомобіль; a swift current бистра течія 2. запальний; уразливий; swift to anger запальний; swift to take offense уразливий; be swift to hear and slow to speak більше слухай, менше говори; adv прсл швидко, скоро; прудко; похапцем; n ім 1. орн стриж 2. текст барабан; шпулька; мотовильце.

swift-footed [swift'fŏŏt'id][суйфтфутид] adj прм бистроногий, прудконогий; (про коня) баский.

swiftly [swift'lē][суйфтлі] adv прсл швидко; прудко; скоро; похапцем.

swiftness [swift'nis][суйфтнис] n ім швидкість, скорість; бистрість.

swig [swig][суйґ] n ім рзм ковток (спиртного): to take a swig at... випити (горілки тощо); v д swigged, swigging попивати,

сьорбати.

swill [swil] [сувін] n ін 1. помиї; пійло 2. жадібний, ненажерливий ковток 3. полоскання; v д 1. жадібно пити, ненажерливо хлебтати 2. полоскати.

swim [swim] [сувім] v д swam / зст swum, swum, swimming 1. плавати; пливти; перепливати; swim a lake перепливати озеро або swim across a lake; to swim a race брати участь у змаганні з плавання 2. плавати в чомусь: to swim in luxury купатися в розкошах 3. про течію: to swim with the tide / stream плисти / пливти за течією; to go swimming піти поплавати 4. про місяць: плисти, пливти, поринати 5. закручуватися, закрутитися: my head swims мені крутиться в голові 6. заливатися; топитися; to swim in tears заливатися сльозами; to swim in blood купатися в крові 7. переправлятися (через річку); He swam his horse across the stream. Він переправився конем через річку. n ін 1. плавання: to have / to go for a swim поплавати; the swim across the Channel перепливання через Ла-Манш 2. ковбаня (для риби) 3. запаморочення; непритомність 4. фраз. звороти:

to be in the <u>swim</u> бу́ти в ку́рсі спра́ви, бу́ти в це́нтрі поді́й; to be out of the <u>swim</u> бу́ти не в ку́рсі спра́ви, стоя́ти о́сторонь поді́й.

swim mer [swim'ər] [суві́мэр] <u>n</u> <u>ім</u> 1. плаве́ць 2. поплаве́ць, поплаво́к.

swim mer et [swim'ərət] [суві́мэрэт] <u>n</u> <u>ім</u> ла́стова нога́ ракопо́дібних.

swim ming [swim'iŋ] [суві́мин~] <u>n</u> <u>ім</u> пла́вання; <u>adj</u> <u>прм</u> 1. що пла́ває 2. призна́чений для пла́вання: a <u>swimming</u> teacher учи́тель, інстру́ктор пла́вання 3. пла́вальний.

swim ming ly [swim'iŋlē] [суві́мин~лі] <u>adv</u> <u>прсл</u> гла́дко, гладе́нько; спра́вно; everything went <u>swimmingly</u> все укла́лось, пішло́, закі́нчилось гарне́сенько.

swin dle [swin'dəl] [суві́ндэл] <u>v</u> <u>д</u> -<u>dled</u>, -<u>dling</u> ошу́кувати, обма́нювати, обду́рювати: honest merchants do not <u>swindle</u> че́сні/со́вісні купці́ не ошу́кують; <u>n</u> <u>ім</u> шахра́йство, обма́н.

swin dler [swin'dlər] [суві́ндлэр] <u>n</u> <u>ім</u> шахра́й/ка, ошука́н-ець/ка.

swine [swīn] [суба́йн] <u>n</u> <u>ім</u>, <u>pl</u> <u>мн</u> <u>swine</u> 1. свиня́ 2. наха́ба.

swine herd [swīn'hėrd'] [свайнгі́рд] <u>n</u> <u>ім</u> свинопа́с.

ing [swiŋ] [cвiн~] v q swung / 3cm swang, swung, swinging 1. гойдати(ся); коливати(ся); колихати(ся); хитати(ся); колисати(ся), колихати(ся); to set swinging розгойдати 2. махати, розмахувати: he swings his arms він розмахує руками 3. вішати; підвішувати; розвішувати; they swung the hammock вони розвісили гамак 4. звійно завернути, скерувати / (розм) скрутити вбік: He swung the automobile around the corner. Він звійно змигнув автомобілем поза ріг вулиці. 5. ам успішно провести (щось): swing a business deal успішно добивати торгу 6. розчиняти: a door swung open двері розчинились навстіж 7. з прийм. і присл.: swing along поступати вперед хитким кроком; swing back коливати (рухом маятника); swing forward іти, хилитися до переду; swing over 1) перейти з одного боку на другий 2) перенестися з одного місця на друге 3) (про відзив) міняти свою думку; swing round 1) (про людину) відвернутися на п'яті 2) (про річ, предмет) відвертатися на боки; swing to (про двері) захлопуватися, зачинятися, закриватися; swing up підносити(ся); n i.n 1. гойдання; коливання; хитання; колихання,

колисання 2. розмах, змах; хід; оберт (рукоятки, корби); swing bridge розвідний міст; in full swing у розпалі; the swing of the pendulum 1) ритмічна хода маятника 2) мінливість фортуни 3) зміна публічної думки 4) перемінна тенденція між виборцями 3. успішність: to go with a swing гладко, успішно удаватися, відбуватися 4. ритм 5. гойдалка 6. фіз., мех. амплітуда коливань 7. мех максимальне відхилення стрілки (приладу) 8. (при боксі) свінґ 9. муз свінґ (танець) 10. фраз. зворот: let it have its swing нехай само угамується, заспокоїться.

swing-door [swiŋ'dor' / swiŋ'dōr'] [суїнґдор / суїнґдоур] n ім маятникові двері (що відчиняються в обидва боки).

swing ing [swiŋ'giŋ] [суїнґінґ] n ім 1. гойдання; хитання; коливання; колихання 2. розмахування; adj прм 1. що гойдається 2. поворотний.

swin gle [swiŋ'gəl] [суїнґел] n ім тіпалка, терниця; v д -gled, -gling тіпати (льон, коноплі).

swin gle tree [swiŋ'gəltrē'] [суїнґелтрі] n ім див singletree орчик.

swing music музика під ритм свінґа (танцю).

swing shift друга зміна (на фабриці або виробні).

swin ish [swīn'ish] [суáйниш] adj прз свинський, (рзм) свинуватий.

swipe [swīp] [суайп] n ім рзм сильний удар (замашистий, розмашистий); v д swiped, swiping 1. рзм замашисто/розмашисто ударяти 2. сл крáсти/потягнути.

swirl [swẽrl] [суйрл] v д 1. утворювати вир; крутитися у вирі; кружитися; кружляти; крутитися, вирувати; закрутитися; a stream swirling струмок журчить що вирує; dust swirling in the air порошина кружиться в повітрі 2. звиватися, скрутитися клубочком; n ім 1. вир; кружіння, кружляння 2. смерч, повітряний віхор 3. вирва (у воді) 4. кучер, льокон 5. кривулька, звиток мережива 6. клуб диму.

swish [swish] [суиш] v д 1. розсікати повітря з посвистом (прутом, батогом, палицею); the whips swished through the air ляснув батіг 2. шмагати, відшмагати; стьобнути 3. сичати; свистати; шелестіти; зашелестіти; swish off стинати, зрізувати, скошувати змахом (коси, батога); n ім 1. змах (коси, батога) 2. посвист 3. сичання 4. ше-

лестощі; шаруділня 5. шмагання.

Swiss [swis] [сувіс] adj прм швайцарський; n ім швайцар-ець/ка; the Swiss pl мн швайцарці.

switch [swich] [свич] n ім 1. прут; лозина; хворостина; тростина 2. змах: with a switch of his tail змахом/помахом хвоста 3. фальшива коса, накладка (для жіночої голови) 4. ел вмикач, перемикач 5. залізнична стрілка (на рейках); ам switch tower стрілочна будка 6. (про вибори) зміна, переміна: a switch of votes to another candidate виборці голоси дали перевагу іншому кандидатові; v q 1. бити, шмагати прутом, тростиною 2. махати, розмахувати (прутом, тростиною тощо) 3. хапати, ухопити, виривати, видирати (силою у кого): to switch out of smb's hands видирати щось комусь з рук 4. переводити, направляти, скеровувати: to switch a train to a line переводити/скеровувати потяг на якісь рейки; to switch the conversation to a subject скеровувати розмову на якусь тему 5. (про хвіст) махати, вимахувати: the horse switched his tail кінь помахував хвостом 6. (про струм) перемикати; вимикати; вмикати; to switch the gears авт міняти швид-

кості; to switch / to dim the lights притемнювати світла (автомобіля) 7. змінювати напрям 8. змінювати, заміняювати; переміняти: to switch the places замінятися місцями 9. з прийм. і присл.: switch off 1) вимикати струм 2) роз'єднувати телефонного абонента 3) давати відбій 4) вимикати радіоприймач; switch on 1) вмикати струм 2) з'єднувати абонента 3) вмикати радіоприймач; switch over 1) перемикати струм 2) перемикати: to switch to another wave-length перемикати на іншу радіохвилю; switch round відвернути раптовим змахом, рухом, поруком: I switched my head round я нагло відвернув голову.

switch back [swich'bak'] [сувічбек] n im фунікулер (в місцевих втіхи й розваги).

switchboard [swich'bord' / swich'bōrd'] [сувічборд / сувічбоурд] n im 1. розподільний щит 2. el комутатор.

switchman [swich'mən] [сувічмэн] n im, pl im -men стрілочник.

switchyard [swich'yārd'] [сувічярд] n im зал маневрові колії, сортувальна станція.

swivel [swiv'əl] [сувайвəл] n im 1. вертлюг 2. шарнірне з'єднання 3. mex цапфа 4. вісь

обертання; v q -eled/-elled, -eling/-elling 1. обкручуватися, обертатися кругом (на одному місці, як шарнірне з'єднання 2. скріпляти, підтримувати шарнірним з'єднанням.

swivel bridge розвідний міст.

swivel chair обертальне крісло, обертальний стільчик.

swivel gun станкова гарматка.

swob [swob] [суоб] n ик, v q qив swab.

swollen [swōl'ən] [суоулэн] 1. adj прм здутий, роздутий; опухлий 2. v q див swell v q.

swoon [swün] [свун] v q 1. зомлівати; (3) непритомніти: She swoons at the sight of blood. На вид крови, вона мліє 2. (про звук, голос) завмирати; n ик зомління, умлиння: She went off in a swoon. Вона зомліла.

swoop [swüp] [свуп] v q 1. накидатися, напідати, налітати, ринути навалою; the Indians swooped down on the village індійці налетіли на село 2. хапати, підхоплювати 3. кидатися вниз, спадати, спасти прожогом: to swoop on one's prey спасти прожогом на здобич 4. swoop down кидатися вниз, налітати; swoop on/upon накидатися, налітати;

swoop up хапа́ти; n ін 1. раптовий на́пад, наліт, зліт, шуга́ння; with one swoop the hawk seized the chicken на́глим злетом яструб схопив курку 2. раптовий удар: at one fell swoop одним смертоносним ударом, одним нищівним махом.

swop [swop] [сwóп] n ін, v q див swap.

sword [sord / sōrd] [сорд / со́урд] n ін 1. меч; шпа́га; пала́ш 2. фраз. звор.: at the point of the sword під погрозою багнетів; to cross swords почати боротьбу, схрестити шпаги/ша́блі; to draw the swords оголити меч; to sheathe the swords вкласти меч у піхви / закінчити війну; to put to the sword дати під меч / зрізати голову / вчинити різанину; to throw one's sword into the scale підтримати свої домагання мечем / силою зброї; the sword of justice меч правосуддя, судова влада; the sword сила меча, сила зброї, війна.

sword-bearer [sord'bâr'ər] [со́рдбе́йрэр] n ін мечоносець, зброеносець.

sword fish [sord'fish' / sōrd'fish'] [со́рдфіш / со́урдфіш] n ін меч-риба.

sword-flag [sord'flag' / sōrd'flag'] [со́рдфлеґ / со́урдфлеґ] n ін бот ірис, косатень, півники.

sword grass бот гладіолюс.
sword knot (про шаблю) темляк, темляк.
sword play [sord'plā' / sōrd'plā'] [сордплей / соурдплей] n ім фехтування.
swords man [sordz'mən / sōrdz'mən] [сордзмэн / соурдзмэн] n ім, pl мн -men фехтувальник.
swore [swor / swōr] [сьвор / сьвоур] v д див swear.
sworn [sworn / swōrn] [сьворн / сьвоурн] v д див swear; adj прк 1. що заприсягнувся, поклявся 2. присяжний; sworn brothers побратими, названі брати; sworn enemies запеклі вороги, sworn evidence, oath свідчення під присягою.
swum [swum] [свам] v д див swim v д.
swung [swuŋ] [сван"] v д див swing v д.
syb a rite [sib'ərīt] [сибэрайт] n ім сибарит.
syb a rit ic [sib'ərit'ik] [сибэритик] adj прк сибаритський.
syc a more [sik'əmor / sik'əmōr] [сикэмор / сикэмоур] n ім бот 1. сикомор 2. явір.
syc o phan cy [sik'əfənsē] [сикэфэнсі] n ім, pl мн -cies плазування, підлещування.
syc o phant [sik'əfənt] [сикэфэнт] n ім підлесник, підлабузник.
syc o phan tic [sik'əfan'tik] [сикэфентик] adj прк 1. підлесливий 2. наклепницький.
sy co sis [sīkōs'əs] [сайкоусэс] n ім мед сикоза.

sy e nite [sī'ənīt] [сайэнайт] n ім мін сієніт.

syl lab ic [səlab'ik] [сэлебик] adj прк складовий; силабічний.

syl lab i cal ly [səlab'iklē] [сэлебиклі] adv прсл силабічно.

syl lab i cate [səlab'əkāt] [сэлебэкейт] v дс -cated, -cating поділяти на склади; вимовляти по складах.

syl lab i ca tion [səlab'əkā'shən] [сэлебэкейшэн] n ім складоподілення, поділ на склади.

syl lab i fi ca tion [səlab'əfəkā'shən] [сэлебэфэкейшэн] n ім див syllabication.

syl lab i fy [səlab'əfī] [сэлебэфай] v дс -fied, -fying поділяти на склади.

syl la bize [sil'əbīz] [силэбайз] v дс -bized, -bizing див syllabicate.

syl lable [sil'əbəl] [силэбэл] n ім 1. склад 2. звук, слово: not a syllable ані слова; v дс -labled, -bling вимовляти по складах.

syl la bub див sillabub.

syl la bus [sil'əbəs] [силэбэс] n ім, pl мн -buses/ -bi [-bī] [-бай] 1. програма (курсу, лекцій) 2. конспект, пла(я)н 3. розклад.

syl lo gism [sil'əjizəm] [силэджизэм] n ім 1. лог силогізм 2. умовивід.

syl lo gis tic [sil'əjis'tik] [силэджистик] adj прк силогістичний.

syl lo gize [sil'əjīz][силəджайз] v q -gized, -gizing висловлювати формою силогізму.

sylph [silf][силф] n ім сильфіда, граціозна жінка; струнка дівчина.

syl van [sil'vən][сілвəн] adj прм лісовий, лісний.

sym bi o sis [sim'bīō'sis/sim'biō'sis][,симбайó-сис/симбийóсис] n ім біол симбіоза.

sym bol [sim'bəl][сíмбəл] n ім сімвол; емблéма; познáчка; знак; the lion is the symbol of courage лев буває сімволом хорóбрости; the marks +, -, × and ÷ are symbols for add, subtract, multiply and divide знаки +, -, × і ÷ це сімволи додавáння, відніманя, множення й ділення.

sym bol ic [simbol'ik][симбóлик] adj прм симвóлічний.

~~sym bol ic [simbol'ik][симбóлик] adj прм символічний.~~

sym bol i cal [simbol'əkəl][симбóлəкəл] adj прм див symbolic.

sym bol ism [sim'bəlizəm][симбəлизəм] n ім символізм.

sym bol ist [sim'bəlist][сíмбəлист] n ім символіст/ка.

sym bol is tic [sim'bəlis'tik][сíмбəлíстик] adj прм символістичний.

sym bol ize [sim'bəlīz][сíмбəлайз] v q -ized,

-izing символізувáти, символíчно зобра-
жáти.

sym met ric [simet'rik] [симéтрик] adj прк див symmetrical.

sym met ri cal [simet'rəkəl] [симéтрəкəл] adj прк симетрúчний.

sym me trize [sim'ətrīz] [сúмəтрайз] v д -trized, -trizing розташóвувати симетрúчно; робúти симетрúчним.

sym me try [sim'ətrē] [сúмəтрі] n ім, pl мн -tries симéтрія.

sym pa thet ic [sim'pəthet'ik] [сúмпəт²é-тик] adj прк 1. співчутлúвий, спóвнений співчуття́ 2. вúкликаний співчуттям 3. (про вдачу) мúлий, симпатúчний 4. прихúльний; доброзичлúвий; to be sympathetic to smb прихúльно/доброзичлúво стáвитися до кóго 5. солідáрний (про страйк) 6. фізл симпатúчний 7. (про краєвид) що викликáє спóмини.

sym pa thet i cal ly [sim'pəthet'iklē] [сúмпəт²éтикли] adv прсл 1. співчутлúво 2. прихúльно, доброзичлúво 3. симпатúчно.

sym pa thize [sim'pəthīz] [сúмпəтгайз] v д -thized, -thizing 1. співчувáти; вислóвлювати співчуття́; to sympathize with smb співчувáти комý 2. погоджувати

симпатію; симпатизувати; солідаризуватися; підтримувати (чиї плани(я)-задуми тощо); My mother sympathizes my plan to be a teacher. Моя мати підтримує мій намір бути учителем. 3. відчувати (чиє горе, біль).

sym pa thiz er [sim'pəthīz'ər] [сімпэт²айзэр] n ім 1. співчуваючий 2. прихильник 3. доброзичливий приятель.

sym pa thy [sim'pəthē] [сімпэті] n ім, pl мн -ties 1. співчуття; жалість; симпатія; взаємне розуміння; спільність, спільна прикмета, риса, властивість; to be in sympathy with smb in his outlook підтримувати / поділяти чию точку зору; We feel sympathy for a person who is ill. Ми співчуваємо людині, котра хворіє. The sympathy between the twins was great. Спільні прикмети близнят були чималі.

sym pet al ous [simpet'ələs] [симпетэлэс] adj прм бот зрослопелюстковий.

sym phon ic [simfon'ik] [симфонік] adj прм симфонічний.

sym pho ny [sim'fənē] [сімфэні] n ім, pl мн -nies симфонія; adj прм symphony orchestra симфонічна оркестра.

sym po si um [simpō'ziəm] [симпоузиэм]

n ім, pl мн -siums / -sia [-ziə] [-зиə] 1. філософська або дружня розмова 2. збірник статтей різних авторів на спільну тему 3. симпозіюм.

symp tom [simp'təm] [сі́мптəм] n ім симптом; ознака.

symp to mat ic [simp'təmat'ik] [сімптəме́тик] adj прм симптоматичний; знаменний; значний; The infection caused a symptomatic fever. Інфекція спричинила значну гарячку.

syn a gogue [sin'əgog] [син'əгог] n ім синагога.

synapse [sinaps' / sin'aps] [синепс / сінепс] n ім мех, анат синапс.

syn chro mesh [siŋ'krəmesh'] [сін~крəмеш] n ім авт синхронізатор.

syn chro nal див synchronous.

syn chro nism [siŋ'krənizəm] [сін~крəнизəм] n ім синхронізм, одночасність.

syn chro nize [siŋ'krəniz] [сін~крəнайз] v д -nized, -nizing 1. синхронізувати, установлювати одночасність; показувати однаковий час; координувати, погоджувати в часі 2. (про годинник) звіряти: to synchronize all the clocks in a plant звірити всі годинники на виробні.

syn chro niz er [sin'krənīz'ər] [сі́н˜крэнайзэр] n ім синхронізатор.
syn chro nous [sin'krənəs] [сі́н˜крэнэс] adj прм одночасний, синхронний
syn cli nal [sinklī'nəl] [синклайнэл] adj прм синклінальний.
syn cline [sin'klīn] [сі́н˜клайн] n ім геол синкліналь.
syn co pate [sin'kəpāt] [сі́н˜кэпейт] v д -pated, -pating муз синкопувати, ставити синкопи.
syn co pe [sin'kəpi] [сі́н˜кэпи] n ім 1. муз, грам синкопа 2. мед зомління.
syn cret ism [sin'krətiz'əm] [сі́н˜крэтизэм] n ім філос синкретизм.
syn dic [sin'dik] [сі́ндик] n ім 1. сі́ндик (університету) 2. магістратський суддя.
syn di cal ism [sin'dəkəliz'əm] [сі́ндэкэлизэм] n ім синдикалізм.
syn di cal ist [sin'dəkəlist] [сі́ндэкэлист] n ім синдикаліст.
syn di cate [sin'dəkit] [сі́ндэкит] n ім 1. синдикат 2. організація, яка продає різним газетам інформацію, статті (для одночасного опублікування); v д [sin'dəkāt] [сі́ндэкейт], -cated, -cating 1. синдикувати, об'єднувати в синдикати 2. купувати інформацію, статті і продава-

ти їх різним газетам (для одночасного опублікування).

syn drome [sin'drōm][сіндроум] n ім мед синдром, комплекс симптомів.

sync [sīnk][сайнк] adv присл, prep прийм, шотл див since.

syn ec do che [sinek'dəki][синекдэки] n ім прос синекдоха.

syn od [sin'əd][сінэд] n ім 1. синод; собор духівництва 2. рада.

syn od al [sin'ədəl][сінэдэл] adj прикм синодальний.

syn o nym [sin'ənim][сінэним] n ім синонім.

syn on y mous [sinon'əməs][синонэмэс] adj прикм синонімічний (with).

syn on y my [sinon'əmē][синонэмі] n ім, pl мн - mies 1. синонімія 2. синоніміка.

syn op sis [sinop'sis][синопсис] n ім, pl мн - ses [-sēz][-сіз] синопсис: огляд, перелік; список; збірник; короткий зміст.

syn op tic [sinop'tik][синоптик] adj прикм синоптичний.

syn op ti cal див synoptic.

syn op ti cal ly [sinop'tiklē][синоптиклі] adv присл синоптично.

syn o vi a [sinō'viə][синоувиэ] n ім фізл суглобна мазь.

syn tac tic [sintak'tik] [синтектик] adj прл див syntactical.
syn tac ti cal [sintak'təkəl] [синтектəкəл] adj прл синтаксичний.
syn tac ti cal ly [sintak'təklē] [синтектəклі] adv прсл синтаксично.
syn tax [sin'taks] [сінтекс] n ім синтаксa.
syn the ses [sin'thəsēz] [сінт²əсіз] n pl ім мн від synthesis.
syn the sis [sin'thəsis] [сінт²əсис] n ім, pl мн -ses [-sēz] [-сіз] синтеза.
syn the size [sin'thəsīz] [сінт²əсайз] v д -sized, -sizing синтезувати.
syn thet ic [sinthet'ik] [синт²éтик] adj прл синтетичний; штучний.
syn thet i cal [sinthet'əkəl] [синт²éтəкəл] adj прл див synthetic.
syn thet i cal ly [sinthet'əklē] [синт²éтəклі] adv прсл синтетично.
syn ton ic [sinton'ik] [синтóнік] adj прл, псих синтонічний, настрóєний в тон.
syn ton y [sin'tənē] [сінтəні] n ім псих синтóнія; настрóювання.
syph i lis [sif'əlis] [сіфəліс] n ім мед сифіліс.
syph i lit ic [sif'əlit'ik] [сіфəлітик] adj прл мед сифілітичний.
sy phon [sī'fən] [сайфəн] n ім див siphon.

Syr i ac [sir'iak] [сіриек] adj прм (про мову) старосірійська; n ім старосірійська мова.
Syr i an [sir'iən] [сіриэн] adj прм сірійський; n ім сірієць, сирійка.
sy rin ga [sərin'gə] [сэрúн˜гэ] n ім бот 1. бузок звичайний 2. садовий жасмин.
sy ringe [sərinj'/sir'inj] [сэрúнджь/сíринджь] n ім 1. шприц/шпріца 2. шприцівка (розприскувач); v g -ringed, -ringing упорскувати, вводити за допомогою шпріца/шприци.
sy rin ges [sərin'jēz] [сэрúнджіз] n pl ім мн від syrinx.
syr inx [sir'inks] [сíрин˜кс] n ім, pl мн syringes [sərin'jēz] [сэрúнджіз] або syrinxes 1. міт сопілка Пáна 2. анат евстахієва трубка 3. нижня гортань співочих птахів 4. мед фістула.
syr up [sir'əp/sėr'əp] [сíрэп/сéрэп] n ім 1. сироп 2. очищена патока.
syr up y [sir'əpē/sėr'əpē] [сíрэпі/сéрэпі] adj прм сиропний.
sys tem [sis'təm] [сíстэм] n ім 1. система; метода 2. сітка; a railroad system сітка залізничних шляхів 3. розміщення, розташування; уклад 4. організація 5. пла(я)н 6. світ, всесвіт 7. геол формація.

sys tem at ic [sis'təmat'ik][сіс'тəмəе́тик] adj прм систематичний.
sys tem at i cal [sis'təmat'əkəl][сі́стəмəе́тəкəл] adj прм див systematic.
sys tem at i cal ly [sis'təmat'iklē][сі́стəме́тəкли] adv прсл систематично.
sys tem a tize [sis'təmətīz][сі́стəмəтайз] v q -tized, -tizing
sys tem ic [sistem'ik][систе́мик] adj прм фізл що стосується всього організму, систематичний; соматичний.
sys tole [sis'təli][сі́стəли] n ім фізл сі́стола.
sys tol ic [sistol'ik][систо́лик] adj прм фізл сі́столовий.